

فتاویٰ
دارالعلوم
دیوبند

فارسی

تألیف

مفتی اعظم العارف بالله حضرت مولانا الشیخ عزیز الرحمن عثمانی دیوبندی رحمہ اللہ

تصحیح ترجمہ و ترتیب جدید

مولانا الحافظ محمد أحمد الحقانی الأفغانی رحمہ اللہ

جلد ششم (۶)

مکتبہ حنفیہ

کاسی روڈ، کوئٹہ . فون: 081-2662510

آگاهی: جمله حقوق برای ناشر محفوظ است.

© All Rights Reserved for publisher.

al-ilmcorp@hotmail.com

چاپ اول

حوت ۱۳۸۸ \ ربيع الأول ۱۴۳۱ \ مارچ ۲۰۱۰

مکتبہ خانفیل	Maktabah Hanafiyah
مؤسسه انتشارات	Publishing Organization
العلم کمپیوٹرز	AL - ILM Computers
کمپوزنگ ادارہ	Composing Organization

کاسی روڈ حاجی غیبی چوک، کوئٹہ، شماره تلفون: 0812662510 . Phone : Kasi Road, Quetta, Pakistan .

العلم کمپیوٹرز، کوئٹہ، پاکستان، شماره تلفون: 03218016371 . Mob: AL-ILM Computers, Quetta.

فہرست فتاوی دار العلوم دیوبند جلد ششم

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۵	باصحاب نصاب شدن زن شوهر	۲۵	مقدمہ جلد ششم
۳۵	بر قرضداری کہ عابد شخصی	۲۲۸	فصل اول زکات
۳۵	تعریف صاحب نصاب	۲۸	حکم زکات چہ وقت نازل شد
۳۵	بر پول مدرسہ کہ نزد مہتمم	۲۸	تحقیق دریک مسالہ
۳۶	زکات قرض پس از بدست آمدن	۲۹	بر مال نا بالغ زکات لازم نیست
۳۷	بر پولی کہ بواسطہ رهن قرض	۲۹	مقدار نصاب چقدر است و زکات
۳۷	زکات زیوراتی کہ درمہر دادہ	۳۰	کسیکہ نداند چہ وقت صاحب
۳۷	زکات پولی کہ درسیالی دادہ	۳۰	زکات درپول دختر
۳۸	اگر پولی بودہ اما پنجصد	۳۰	دادن زکات ہر نوع مال دراوقات
۳۸	دارایی زید درقبضہ والدین	۳۰	بر کتاب هایی کہ بہ اساس مروت
۳۸	و گرفتن زکات توسط حیلہ درست	۳۱	زکات قرض حسن
۳۹	نصاب مفتی بہ زکات	۳۱	کسیکہ فقط پنجصد روپیہ دارد
۳۹	برخانہ کرایہ زکات است یا نہ	۳۱	مہر مانع زکات نیست
۳۹	بر پول مہر کہ نزد شوہر باشد	۳۲	زکات پول امانت را می توان کرد
۳۹	بر قیمت زمین زراعتی زکات	۳۲	زکات بانکت و نوت می شود یا نہ
۴۰	زکات تمام پول دادہ شود	۳۲	زکات ہر سال دادہ میشود
۴۰	زکات نقد مال و خرچ چگونہ	۳۲	آیا زن می تواند بدون اطلاع
۴۱	بر مالک نصاب کہ دین مہر بیشتر	۳۳	بر امین درمال امانت زکات است
۴۱	زکات سال گذشتہ فرض می باشد	۳۳	پولی کہ غرض حفاظت دادہ شدہ
۴۱	خانہ ای کہ بہ کرایہ دادہ شدہ	۳۳	در اعانہ مدرسہ زکات واجب
۴۱	زیات پولی کہ از کرایہ خانہ	۳۴	زکات دادن از مال حرام چہ حکم
۴۲	زیوراتی کہ معمولاً پوشیدہ نشود	۳۴	زکات بر قیمت خانہ است یا ہر
۴۲	درچہ چیزهایی از اشیاء مندرجہ	۳۴	بر زیورات و پول زکات است یا نہ
۴۲	بر قرضدار زکات است یا نہ	۳۴	زکات بہ چہ حسابی وجہ وقت

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۵۱	بر غلہ ای کہ بعد از خرچ یکسال	۴۲	زکات بر قیمت خرید است یا بر
۵۲	آیا در زمین و باغ مانند زیورات	۴۳	بر پس انداز یکسالہ زکات
۵۲	بر اراضی زراعتی زکات است یا نہ	۴۳	بہ دارایی طفل ثر و تمتع زکات
۵۲	نصاب زکات بہ حساب پول	۴۳	بر زیورات زن اسپ سواری
۵۲	ازکات صد روپیہ چند است	۴۳	و اگر بہ بیت المال حکومت شرعی
۵۳	زیوراتی کہ بہ عروس دادہ می	۴۴	مقصد از اثاث البیت چیست
۵۳	در صورت ذیل باید چہ مقدار	۴۴	باگر شخصی پول نقد زکات را با
۵۳	در زکات ماہ اعتبار دارد یا	۴۵	زکات پولی کہ برای ضرورت
۵۴	بر مال نابالغ کہ در شرکت باشد	۴۵	اگر وکیل بہ مستحق دیگری
۵۴	بر امانت اطفال نابالغ کہ نزد	۴۵	مقدار قرض بیست ہزار بودہ و
۵۴	آیا در پیداواری کہ برای خوردن	۴۶	اگر شخصی یکسال زکات را نندہد
۵۴	ایا بر پولی کہ امید حصول آن	۴۶	اگر برای زنی والد نیش زیور آلات
۵۵	زکات پولی کہ در جریان سالی	۴۶	اگر شخصی زیور آلات را فلکیث
۵۵	زیورات خانہ بہ تمام اعضای	۴۷	اگر پس از تکمیل سال با تاخیر دو
۵۶	زکات سامان آلات تجارتی	۴۷	قیمت زمین بہ قدر نصاب است نہ
۵۶	پولی کہ بہ اشتباہ بہ فقیر دادہ	۴۷	زکاتی کہ بر شرکت تجارتی لازم
۵۶	نصاب زکات	۴۸	بر شخصی کہ در وضعیت ذیل
۵۶	حکم زکوۃ منزل	۴۸	قرض را معجزی نمودہ و از بقیہ
۵۷	زکات مطابق نرخ خریداری دادہ	۴۹	مالی را کہ بہ ملکیت پدر خود
۵۷	مقصد از بازار چیست بازار محل	۴۹	آیا بر پولی کہ در ماہ دوازدهم با
۵۷	در عطر زکات است یا نہ	۵۰	اگر دو برادر و دو خواہر صد
۵۷	زکات عطر و روغن بہ حساب	۵۰	بیشتر از مقدار زکات دادن چہ
۵۸	بر قرض زکات است یا نہ	۵۰	شخصی کہ یک ہزار و دو صد
۵۸	حولان حول	۵۰	وکیل نمی تواند در زکات تصرف
۵۹	بر مہر زکات است یا نہ	۵۱	آیا برای زکات ماہ معینی وجود
۵۹	فصل دوم ادای زکات	۵۱	اگر شخصی کہ از مال مالک نفع

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۶۸	رقمی که به اساسی دلالتی دروغ	۵۹	اگر به عوض روپیه هشت آنه ای ویا
۶۸	باسپردن رقم زکات به مهمتم	۵۹	در مورد نوت حکم وجوب وادای
۶۸	اگر قیمت چیزی تعیین گردیده و	۵۹	اگر پولی که برای زکات کشیده
۶۸	زکات منزل کرای	۶۰	زکات قرضی که کم کم حصول
۶۹	زکات قرض بعد از حصول آن	۶۰	دادن تکه باب از خانه دربندل
۶۹	اگر رقم زکات دزدی شود چه	۶۱	بادادن زکات به مهمتم مدرسه
۶۹	زکات پول جائز و ناجائزی که	۶۱	درعاید حرام زکات است یانه
۷۰	به کسی گفته شود که رقم زکات	۶۲	بادادن نوت زکات می شود یانه
۷۰	سند مالی که بدست آید زکات از	۶۲	اگر پول زکات کشیده شده و
۷۱	دادن زکات سال های گذشته	۶۳	بر مال غصب و رشوت زکات
۷۲	رقمی که به نیت زکات گذاشته	۶۳	بر کتب حدیث زکات است یانه
۷۲	آیا درماه های دیگر غیر از	۶۳	مبلغ زکات به شکل راجستر
۷۲	اگر یکی از اعضای خانواده	۶۳	اگر شخصی قرض بیه ای را به
۷۳	با ارسال مبلغ زکات به سیستم	۶۴	با دادن زکات به مدرسه آیا زکات
۷۳	باحیل زکات می شود یانه	۶۴	آیا با دادن بدون خواست زکات
۷۳	اراکین مدرسه چگونه باشند	۶۴	اگر قرضی که امید حصول آن
۷۴	آیا کسیکه وضع ظاهری او خلاف	۶۴	بر قیمت ماشین زکات است یانه
۷۴	در این صورت زکات نمی شود	۶۵	زکوة منزلی که به نیت کرایه
۷۴	شکلی از ادای زکات	۶۵	اگر پسر از طرف پدر زکات را
۷۵	رقم زکات را در صورت شخصی	۶۶	اگر زکات دهنده به فقیر بگوید که
۷۵	خرج کردن پول ازکات بطور قرض	۶۶	اگر زکات را کشیده و به تدریج
۷۵	حیله در زکات	۶۶	اگر زیاد به مصروف رسد آیا می
۷۶	فصل سوم زکات حیوانات	۶۶	اگر زکات قرض را اداء کند آیا
۷۶	آیا بر حیوانی که برای زراعت یا	۶۷	بر آلات زکات است یانه
۷۶	آیا در حیواناتی که درخانه به	۶۷	منزلی که سال شش ماه به کرایه
۷۷	زکات حیواناتی که زیر استعمال	۶۷	کسیکه از حرفه دلالتی پول جمع

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۸۶	در زیوراتی کہ از سوی پدر خسر	۷۷	زکات بز
۸۶	در زیوراتی کہ صرف برای	۷۷	زکات حیوانات
۸۶	زکات زیوراتی کہ در آن نگین	۷۷	فصل چہارم زکات طلا و نقرہ
۸۷	بدون اجازہ شوہر فروختن زیور	۷۷	در نصاب طلا و نقرہ چرا اینقدر
۸۸	زکات تکہ ہای زربفت	۷۸	ادای زکات بہ حساب ماہوار
۸۸	اگر شوہر زن خود را مالک	۷۸	در رکات نقرہ کدام نرخ اعتبار دارد
۸۸	زکات زیورات را از چہ وقتی بدہد	۷۸	نزد کسیکہ نصاب یکی از طلا و
۸۹	در تبدیلی نوت بہ روپیہ فایدہ	۷۹	زکات نوت
۹۰	بایکجا نمودن طلا و نقرہ نصاب	۷۹	در زیورات زکات است یا نہ و
۹۰	زکات معاشی کہ هنگام ادای	۸۰	بر پول نقد زن بیوہ زکات است ہر
۹۰	قیمت طلا بہ حساب نرخ بازار	۸۰	زکات دوصد تولہ نقرہ
۹۱	رقمی کہ بہ تدریج زیاد می شود	۸۰	آیا برای تکمیل شدن نصاب طلا
۹۲	اگر رقمی کہ قرض گرفتہ شدہ	۸۱	نصاب طلا و نقرہ بہ حساب وزن
۹۲	در زکات طلا و نقرہ کدام نرخ	۸۱	زکات زیورات طلا و نقرہ
۹۲	اگر حصہ ای از زکات بخود	۸۲	بر زیوری کہ ہمیشہ پوشیدہ نمی
۹۳	زکات نقد و زیورات	۸۲	نزد کسیکہ بہ قدر نصاب پول سیاہ
۹۳	در رقمی کہ با آن منزل مسکونی	۸۳	رقم زکات بہ شکل بیمہ ارسال
۹۴	رقمی بہ مالک اراضی در رهن	۸۳	زکات رقم کمایی شدہ
۹۴	صرف بدلیل موجودیت زیور	۸۳	در رقمی کہ برای حج دادہ شدہ
۹۵	ایا در رقمی کہ بہ شکل ضمانت	۸۳	و زکات گرابہ منازل
۹۵	در زیورات ساختہ شدہ از جواہر	۸۳	زکات زیوراتی کہ در آنها غش است
۹۵	زکات زیورات طلائی کہ جوا ہر	۸۴	ایا در رقمی کہ برای حج نگہداری
۹۵	زکات زیوری کہ یک حصہ آن	۸۴	تطبیق دو عبارت
۹۶	اگر قیمت طلا و نقرہ معلوم	۸۴	در تمام زیورات نقد زکات واجب
۹۶	اگر زیور زن رهن باشد زکات ان	۸۵	مطلب یک عبارت کتاب: بہشتی
۹۶	زکات در رقمی کہ بہ اساس فوت	۸۵	زکات طلا از نقرہ

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۰۴	برقیمت ماشین آرد زکات است یا نہ	۹۷	زکات پولی کہ بہ کار انداختہ
۱۰۵	زکات کتاب ہر تمام شد آن است یا	۹۷	در مورد زکات جایداد و منزل
۱۰۵	در رقمی کہ بر ذمہ خریداران	۹۷	زکات جایدادی کہ بر زمین
۱۰۵	نزد تاجری کہ ہم رقم نقد باشد و	۹۷	زکات رقمی کہ بر اوراق دولتی
۱۰۶	زکات مالی کہ قیمت آن پیوستہ	۹۸	زکات رقمی کہ در پستہ خانہ
۱۰۶	ایا در تجارت زکات منافع و	۹۸	زکات بر رقم بانک
۱۰۷	سہام کمپنی تجارتی را خریدہ و	۹۸	زکات رقمی کہ بہ دولت قرض
۱۰۷	تاجری کہ رقم او بہ نوعیت ہای	۹۸	زکات رقمی کہ در داد و ستد بہ
۱۰۸	مالیہ ای کہ حکومت میگیرد .	۹۸	زکات زیورات ہر سال دادہ می شود
۱۰۸	برنجی کہ برای تجارت باشد	۹۸	زکات زیورات
۱۰۸	زکات مالی کہ تاجران بہ	۹۹	دو صد درہم شرعی چند روپیہ است
۱۰۸	آیا زکات ہمہ منافی کہ در	۹۹	در پول سیاہ زکات است یا نہ
۱۰۹	دوکانی کہ حساب نشدہ زکات	۹۹	اگر شخصی جایداد خود را بہ
۱۰۹	زکات فقد و مال تجارت	۱۰۰	زیور جقدر ارزش داشتہ باشد زکات
۱۰۹	در سامان تجارتی کدام نرخ	۱۰۰	بر تکت وغیرہ زکات است یا نہ
۱۱۰	برقیمت جایداد زکات نیست و	۱۰۰	دادن زکات از طرف شخص دیگری
۱۱۰	بعد از وضع قرض مالی کہ باقی	۱۰۱	زکات عایدات زراعتی کہ در
۱۱۱	زکات قرض پس از حصول می باشد	۱۰۲	زکات رقم ذخیرہ شدہ
۱۱۱	زکات منافع با اصل مال یکجا	۱۰۲	فصل پنجم زکات سامان تجارتی
۱۱۲	زکات نقد و قرض دوکان بطور	۱۰۲	زکات دوکان پرچون فروشی
۱۱۲	زکات رقم مضارب بر ذمہ کیست	۱۰۲	رقمی کہ در خریداری سہام
۱۱۳	منزلی کہ جہت بہ کرایہ دادن	۱۰۳	اگر زکات بہ شکل متفرق دادہ
۱۱۳	زکات مال التجارہ	۱۰۳	بر فرضی کہ با آن تجارت نمودہ
۱۱۳	قرض ہمراہ بانفع	۱۰۳	مالی کہ نزد تاجر موجود می باشد
۱۱۳	تجارتی کہ بہ اساس مضارب	۱۰۴	زکات دواخانہ چگونہ اخراج گردد
۱۱۴	زکات مالی کہ بہ فروشنده گان	۱۰۴	زکات تجارت و زکات رقمی کہ بالتر

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۲۳	عشر فرض است یا واجب یا	۱۱۴	تاجر زکات نقد و قرض هر دو را
۱۲۳	عشر در هر فصل است یا سال یک	۱۱۴	اگر قرض دوسال بعد بدست آید
۱۲۳	مصارف عشر کدام است	۱۱۵	اگر رقم یکماه بعد از ماه ادای
۱۲۴	در ترکاری زکات است یا نه و	۱۱۵	رقمی که در میان سال حصول
۱۲۴	در زمین مزارعت عشر بر چه کسی	۱۱۵	در رقمی که در حصول قرض
۱۲۵	در زمین میراثی زمیندار عشر	۱۱۵	بفصل ششم عشر
۱۲۵	در زمین خراجی دَعشر است یا نه	۱۱۵	در زمین اجاره ای عشر است یا نه
۱۲۵	در زمینی که محصول آنرا دولت	۱۱۶	آیا بر زمین اجازه وزمینی که
۱۲۶	در زمین نهری عشر است یا نصف	۱۱۶	عشر در زمین مزارعت
۱۲۶	در زمینی که از آب آن اجوره داده	۱۱۶	بر زمیندار عشر است یا نه
۱۲۶	زمینی که بر زراعت ششصد روپیه	۱۱۷	در باغ عشر است یا نه
۱۲۷	بر زمینی که در آن خساره گردد	۱۱۷	مالیه ای که ای که حکومت
۱۲۷	آیا در زمینی که به مزدوری داده	۱۱۸	در باغ های هندوستان عشر نیست
۱۲۷	آیا برای ادای عشر طلب عامل	۱۱۸	استفسار در مورد زمین هندوستان
۱۲۷	بحث مفصل نبودن عشر در اراضی	۱۱۹	زمینی که از آب کوه باتکلیف
۱۳۰	در زمین هندوستان عشر واجب	۱۲۰	زمیندار کیست و در مورد عشر
۱۳۱	در افیون عشر واجب است یا نه	۱۲۰	در زمین هندوستان احتیاطا عشر
۱۳۱	زکات کاه	۱۲۱	در صورت قرضدار بودن عشر
۱۳۱	در پیداوار تنباکو عشر است یا نه	۱۲۱	در غله ای که از زراعت بدست
۱۳۱	زمین عشیری و زمینی که از	۱۲۱	و آیا در پیداوار باید یک بر چهل حصه
۱۳۲	در زمینی که شخص خود کشت	۱۲۲	زمین معافی عشیری است یا نه و
۱۳۲	غله ای که زکات آن داده نشود	۱۲۲	در زمینی که به مزارعت کشت
۱۳۳	زکات در پیداوار زمین کاشتکار	۱۲۳	فرق میان عشر و یک بر چهل چیست
۱۳۳	زکات بر کل پیداوار است یا	۱۲۳	کاشتکاری جائز است یا نه
۱۳۳	مقصود از جمع نشدن عشر و	۱۲۳	در زراعتی که از آن مالیه داده
۱۳۴	عشر به دلیل مالیه دولتی	۱۲۳	از جمله سه نوع کدام زمین

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۴۳	از رقم موجوده زکات دهد بامی	۱۳۴	از این سه نوع زمین در کدام یک
۱۴۳	اگر بارقم زکات لباس خریداری	۱۳۵	زمین عشری و خراجی
۱۴۴	به شخصی که رقم زکات برای	۱۳۵	آیا درزمینی که خراج باشد عشر
۱۴۴	دادن زکات به خشو درست است	۱۳۵	در زمین نو آباد عشر است یا نه
۱۴۴	اگر بدون اینکه نام زکات گرفته	۱۳۵	عشر زراعت برصاحب واجب
۱۴۴	رقم زکات را به مسکین ندهد	۱۳۶	آیا درزمین عشری مخارج
۱۴۵	در مدرسه زکات در کجا و چطور	۱۳۶	زمین عشری کدام است و در
۱۴۵	اگر درزندگی پدر چیزی بطور	۱۳۶	در زمینی که بابیل برای کاه
۱۴۵	اگر شخصی از رقم زکات کتاب	۱۳۷	عشری بودن زمین هندوستان
۱۴۵	اگر بارقم زکات کتاب بخرد و	۱۳۸	در زمین اینجا عشر است یا نه
۱۴۶	اگر رقم زکات را دوبانک بگذارد	۱۳۹	عشر در زمینی که باید از آن
۱۴۶	خرج رقم زکات پس حبله در تبلیغ	۱۳۹	تعریف زمین عشری
۱۴۶	اگر در بدل رقمی که در زکات	۱۳۹	زمین خراجی
۱۴۷	اگر شخصی که می گیرد نداند	۱۳۹	حکم زمین های هندوستان
۱۴۷	دادن کتاب به طلبه از رقم زکات	۱۴۰	عشر بر کاشتکار است یا بر
۱۴۷	فروختن غله زکات و از آن برای	۱۴۰	زمینی که از آن مالیه داده می شود
۱۴۷	خرج رقم زکات در پاک کاری نهر	۱۴۱	عشر زمینی که از مالیه معاف است
۱۴۷	تعمیر مدرسه بارقم زکات درست	۱۴۱	چگونگی عشر
۱۴۸	مصارف زکات	۱۴۱	عشر زمینی که از کافر خریده شده
۱۴۸	دادن زکات به شخصی که عاید دارد	۱۴۲	عشر میوه
۱۴۸	دادن رقم زکات بدون گفتن چطور	۱۴۲	عشر کرایه
۱۴۸	ثواب صله رحم حاصل می شود یا نه	۱۴۲	عشر جایزادی که در آن حق
۱۴۸	به علت نگفتن مواخذہ است یا نه	۱۴۲	فصل هفتم مصارف زکات
۱۴۹	دادن رقم زکات به کسیکه	۱۴۲	تعریف مسکین
۱۴۹	دادن رقم زکات غرض ایصال	۱۴۳	چون صاحب زکات اجازه دهد به
۱۵۰	دادن زکات به فقرای حرفوی	۱۴۳	آیا می توان رقم زکات را در

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۵۷	گرفتن زکات برای ملا امام چطور	۱۵۰	دادن زکات به هندوی فقیر چطور
۱۵۷	دادن زکات به سید و صاحب	۱۵۰	تعلیم دختران فقیر از رقم زکات
۱۵۷	اگر رقم زکات به شخص مستحق	۱۵۰	از مال زکات غذا پختن و دادن
۱۵۸	دادن رقم زکات در مشاهده حافظ	۱۵۱	از جمله این اقارب دادن زکات
۱۵۸	رقم زکات را چطور می توان بر	۱۵۱	دادن زکات به بی نماز چطور است
۱۵۸	از جمله رقم زکات به سیستم بانکی	۱۵۱	آیا به کسیکه زکات داده می شود
۱۵۸	از جمله مستحقین ذیل دادن	۱۵۱	دادن زکات به داما و برا درجه
۱۵۹	چه کسی بیشتر مستحق صدقه است	۱۵۱	آیا با دادن زکات به نا بالغ زکات
۱۵۹	غذای نذر به چه کسی داده شود	۱۵۱	در جمله اقارب به کدام یک
۱۵۹	غرض ایصال ثواب دادن صدقات	۱۵۲	دادن زکات غرض ادای قرض
۱۵۹	زکات به طالبانی که پابند قوانین	۱۵۲	زکات در مدرسه و مصرف آن
۱۶۰	صرف زکات و عشر بر مسجد	۱۵۲	خرج رقم زکات در تعمیر درسگاه
۱۶۰	دادن زکات به کدام یک بهتر است	۱۵۳	آیا مسئولین مدرسه می توانند
۱۶۰	دادن رقم زکات به قرض و تجارت	۱۵۳	آیا زکات رami توان توسط حیل
۱۶۱	هنگام دادن زکات به طلبه	۱۵۳	دادن معاش کارکنان مدرسه از
۱۶۱	اگر معلوم نباشد که طلبه مستحق	۱۵۳	اگر معلم صاحب نصاب اولاد دار
۱۶۱	تملیک به کسیکه تجارت می کند	۱۵۴	خرج زکات بر طلبه چطور است
۱۶۲	دادن زکات صدقه و فطر و غیره	۱۵۵	دادن معاش مدرسین و ساختن
۱۶۲	کسیکه دارای اوصاف ذیل باشد	۱۵۵	به دختر یتیمی که خادمه باشد
۱۶۴	آیا می توان رقم زکات را بر	۱۵۵	ایا شخص ثر و تمند می تواند
۱۶۴	دادن زکات به زن طفل دار چطور	۱۵۶	اگر شخصی نداند وزکات را به
۱۶۴	به بیوه سید می توان زکات داد	۱۵۶	دادن زکات به اولاد محتاج
۱۶۵	دادن زکات به طالب علمی که	۱۵۶	سید مجبور می تواند زکات
۱۶۵	آیا رقم بزکات رami توان در فروش	۱۵۶	در بدل هیچ نوع خدمتی گرفتن
۱۶۶	دادن زکات به کداهای حرفوی	۱۵۶	خرج مال زکات در تعمیر مسجد
۱۶۶	تقسیم خیرات به فقراء	۱۵۷	در احاطه تکیه خانه رقم زکات

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۷۷	رقم زکات را به مستحق ندهد و	۱۶۶	دادن خیرات به فقیری رقم را در
۱۷۸	اگر اجازه بگیرد آیامی تواند	۱۶۶	بهترین مصرف زکات
۱۷۸	جمع کردن رقم صدقه و قیمت	۱۶۶	صرف کردن رقم زکات در مکاتب
۱۷۸	آیامی توان قرضه سید را از	۱۶۶	دادن مستمری به طالبان از رقم زکات
۱۷۸	آیا می توان قرض هندو مفلس را	۱۷۰	بر رقم باقی مانده سیالی با
۱۷۹	خرج رقم زکات برای تبلیغ در	۱۷۰	گرفتن زکات برای عالمی که
۱۷۹	صرف زکات با حیلہ بر اصول و	۱۷۱	دادن زکات به برادران و خواهران
۱۷۹	و آیا زکات را می توان بر تعمیرات	۱۷۱	کسیکه ماهوار عاید کافی داشته
۱۸۰	خرج مال زکات بر مجالس تبلیغی	۱۷۱	صرف رقم زکات بر سپاهی
۱۸۰	تقرر مبلغین از رقم زکات درست	۱۷۲	با خرید برج از رقم زکات و دادن آن
۱۸۰	گرفتن زکات برای مدرس و طالب	۱۷۲	دادن زکات به انجمن یا مدرسه
۱۸۰	دادن زکات غرض ای حج برای	۱۷۲	دادن طعام از مطبخ بدون تملیک
۱۸۱	صرف رقم زکات بر زن پسر چطور	۱۷۳	آیا به شخصی که به بنگ وافیون
۱۸۱	اداء کردن زکات دوسال چه حکم	۱۷۳	کسی که در خانه صاحب نصاب
۱۸۱	دادن زکات و صدقه فطر به خادمه	۱۷۴	به دختر خود زکات دادن چطور
۱۸۲	آیا می توان به نابالغ زکات داد یا نه	۱۷۴	خویشاوند مستحق بی نماز است
۱۸۲	دادن زکات به شخص مستحق	۱۷۴	دادن زکات به بدعتی درست
۱۸۲	اگر بگوید که برای این دختر زیور	۱۷۴	آیا در عصر حاضر می توان به
۱۸۲	دادن رقم بدون هدایت	۱۷۵	آیا می توان به مسجد مدرسه و
۱۸۲	اگر مقداری را بدهد	۱۷۵	به خواهر زاده میتوان زکات داد
۱۸۲	اگر نقد به دختر بدهد چه حکم دارد	۱۷۶	خرج رقم زکات در چاه مسجد
۱۸۳	فدیة روزه رمضان به یک فقیر	۱۷۶	نمی توان به رقم زکات را در چاه
۱۸۳	دادن زکات به مدرسه هندوها یا	۱۷۶	آیا می توان به زن بیوه ای از مال
۱۸۳	دادن رقم فدیة به اصول و فروع	۱۷۶	زکات چه وقتی برای سادات
۱۸۳	دادن رقم کامل به یک شخص جائز	۱۷۷	جمع آوری رقم زکات و به کار
۱۸۳	دادن زکات به اصول و فروع رصی	۱۷۷	دادن زکات به کسیکه صد روپیه

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۹۳	آیا رقم زکات را می توان در	۱۸۴	آیا وکیل می تواند زکات را بر
۱۹۴	طالب العلم غنی مستحق زکات	۱۸۴	خرج رقم زکات توسط حیلہ
۱۹۴	آیا دادن پوست قربانی فوراً به فقیر	۱۸۵	ایا شخص می تواند قیمت پوست
۱۹۵	آیا می توان به دوست مستحق	۱۸۵	آیا می توان رقم زکات را بر طلبہ
۱۹۵	اگر مخارج از جایداد پورہ نگردد	۱۸۵	دادن زکات به بنی ہاشم جائز است
۱۹۶	طالب العلمی کہ دو صد روپیہ	۱۸۶	دادن زکات بہ مدرس کہ غیر از
۱۹۶	برای بازگرفتن مساجد از قبضہ	۱۸۶	آیا دادن زکات بہ عالم غنی و
۱۹۷	اگر اقارب محتاج درقریہ	۱۸۶	آہالی ((سمرنا)) و ((تریس))
۱۹۷	اگر عالم صاحب نصاب مال خود	۱۸۷	معاش کارکنان سمرنا و تریس
۱۹۸	صرف رقم فدیہ درکار نیک	۱۸۷	دادن زکات بہ استاد مستحق
۱۹۸	خرج رقم زکات بر جلسہ تبلیغ	۱۸۸	دادن زکات بہ غلام و کنیز خود
۱۹۹	خرج فدیہ درتعمیر مسجد جائز	۱۸۸	طالب العلم مدرسہ
۲۰۰	خیرات در فدیہ حساب خواہد	۱۸۹	کسیکہ فقط یک حیوان دارد آیا
۲۰۰	توسط حیلہ دادن زکات بہ	۱۹۰	دادن زکات بہ دار الایتام چطور
۲۰۰	صرف رقم زکات در شفاخانہ	۱۹۰	اگر بہ مہتممی کہ مستحق زکات
۲۰۱	اعزام شخصی ہارقم زکات بہ حج	۱۹۰	بہ پسر جوانی کہ مستحق باشد
۲۰۱	خریدن قرآن شریف از مال زکات	۱۹۰	تفصیل مصارف فدیہ
۲۰۱	ساختن چاہ از مال زکات درست	۱۹۱	فدیہ در دار الایتام
۲۰۱	بہ یک نفر چقدر زکات دادہ شود	۱۹۱	دادن دندیہ بہ مفلس قرضدار
۲۰۲	دادن مستمری بہ مدرس و مؤذن	۱۹۱	خریداری کتب از رقم فدیہ برای
۲۰۳	دادن مستحیری بہ مبلغین از	۱۹۲	با صرف رقم زکات توسط حیلہ
۲۰۳	دادن عشر در اجورہ امام درست	۱۹۲	بر کسیکہ صدقہ فطر واجب
۲۰۴	بہ کسیکہ با وجود جایداد گذارہ	۱۹۲	فقیری کہ بائر و تمنند یکجا غذا
۲۰۴	دادن زکات بہ کفار درست نیست	۱۹۲	بہ زن بیوہ ای کہ ۳۰ - ۴۰ مرلہ
۲۰۵	ارسال زکات بہ کشورهای غیر	۱۹۳	آیا می تیران بہ شخصی کہ عاید
۲۰۵	اعزام کسی بہ حج از مال زکات	۱۹۳	خریدن کتاب برای کتابخانہ از

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۲۱۴	دادن زکات به شاگرد بالغ محتاج	۲۰۵	تملیک قیمت پوست قربانی
۲۱۴	دادن رقم زکات توس حبله	۲۰۵	اگر بدون تملیک خرج کند چه حکم
۲۱۵	خریدن دیگ و غمره از قیمت	۲۰۶	خریدن خانه به مدرسه از رقم
۲۱۵	ساختن سایبان برای مسجد	۲۰۶	دادن زکات به اولاد شوهر جائز
۲۱۵	صرف قیمت پوست قربانی در	۲۰۶	کسیکه چند خانه داشته باشد مصرف
۲۱۵	استعمال پوست قربانی برای	۲۰۷	ملکیت نصاب مطلقاً مانع اخذ
۲۱۶	دادن پوست قربانی در معاش	۲۰۷	آیا زن به شوهر و شوهر به زن
۲۱۶	گرفتن قیمت پوست قربانی برای	۲۰۸	فقرض مسافر از زکات ادا شود یا نه
۲۱۶	از جمله اقارب ذیل کدام ها	۲۰۸	خرج زکات بر مدرسه توسط حبله
۲۱۶	با بخشیدن قرض به قرضدار	۲۰۸	در فی سبیل الله کدام اشخاص
۲۱۷	شوهر به زن وزن به شوهر زکات	۲۰۸	دادن زکات به زن بیوه مالک نصاب
۲۱۷	دادن قیمت پوست عقیقه به سید	۲۰۹	کسیکه فقط زمین دارد می تواند
۲۱۷	اطلاع ضرور نیست	۲۰۹	مسافر می تواند زکات بگیرد یا نه
۲۱۷	صدقه فطر حق کدام مردم است	۲۰۹	کسیکه بنام مدرسه زکات گرفته
۲۱۸	صرف قیمت پوست قربانی در	۲۱۰	با دادن زکات به بی نماز زکات
۲۱۹	فروش پوست قربانی و دادن	۲۱۰	استعمال زکات در افطار روزه
۲۱۹	ارسال قیمت پوست قربانی به	۲۱۱	زنان زکات زیورات را از کجا
۲۱۹	اعمار مسجد عیدگاه و غیره از	۲۱۱	دادن زکات به مکتب اسلامی
۲۲۰	اعانه دادن به هلا احمر چطور است	۲۱۱	دادن زکات به غیر مستحق
۲۲۳	ترک قربانی و دادن قیمت آن به	۲۱۱	دادن زکات به فقراء ثر و تمند
۲۲۴	بر مدیون عشر است یا نه	۲۱۲	وکیل می تواند خود زکات بگیرد
۲۲۴	فصل هشتم صدقه فطر	۲۱۲	توسط حبله تملیک خریداری
۲۲۴	مقدار صدقه فطر در آرد و برنج	۲۱۳	آیا قیمت پوست عقیقه رامی
۲۲۵	در زمان پیامبر (ﷺ) صدقه فطر	۲۱۳	کسیکه به خویشاوند نزدیک خود
۲۲۵	اگر بر ذمه فقیری فرضی باشد	۲۱۳	آیا به اطفالی که صاحب نصاب
۲۲۶	مقدار نصف صاع چیست	۲۱۳	دادن زکات به برادر جائز است یا نه

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۲۳۴	دادن صدقہ فطر از سوی پسر	۲۲۶	آیا مقدار صدقہ فطر
۲۳۴	منظور از صاع بقصدای است یا مدنی	۲۲۶	مولانا عبد الحی و وزن صاع
۲۳۴	در صدقہ فطر گندم بہ چه	۲۲۷	دادن صدقہ فطر در رمضان
۲۳۵	مقدار نصف صاع	۲۲۷	در صدقہ فطر دادن قیمت
۲۳۵	در جایی کہ گندم پیدا نمی شود	۲۲۸	در صدقہ فطر قیمت کدام محل
۲۳۶	در جایی کہ فقرا وجود نداشته	۲۲۸	بر مال زمین صدقہ فطر واجب
۲۳۶	شخصی آنقدر کشت دارد کہ	۲۲۸	کسی کہ بہ قیمت دوصد درہم
۲۳۷	تحقیق وضعیت ذیل	۲۲۹	شخصی کہ پس از تقسیم صاحب
۲۳۸	جواب یک مشکل	۲۲۹	نرخ شہر دیگر در صدقہ فطر
۲۳۹	نصاب زکات و وزن مثقال	۲۲۹	در گندم سبوس و آرد فرقی
۲۳۹	حل اختلاف وزن نصف صاع بہ	۲۲۹	وزن مثقال دینار و درہم چقدر
۲۴۰	اگر در قریہ ای گندم پیدا نشود	۲۳۰	اگر صدقہ فطر در عوض قرض
۲۴۰	در صدقہ فطر بہ جای گندم دادن	۲۳۰	مسائل ذیل درست است یا نہ
۲۴۰	دادن صدقہ فطر یک شخص بہ	۲۳۱	پسر جوانی کہ عاید خود را بہ پدر
۲۴۰	بر زمیندار صدقہ فطر واجب	۲۳۱	صدقہ فطر بہ حساب وزن
۲۴۰	آیا در صدقہ فطر برابر قیمت	۲۳۱	اگر بہ حساب کیلویی کہ چهل
۲۴۰	در جایی کہ غلہ رایج باشد دادن	۲۳۱	برنج وغیرہ در صدقہ فطر بہ چه
۲۴۱	صدقہ فطر بر فقرا واجب نیست	۲۳۲	آیا می توان در (پورت بلیر)
۲۴۱	صدقہ فطر زن بر چه کسی واجب	۲۳۲	در جایی کہ غیر از زندانیان کس
۲۴۲	وزن صاع	۲۳۲	آیا زندانیان در شمار مساکین اند
۲۴۲	دادن صدقہ فطر بہ یک شخص	۲۳۲	صدقہ فطر بر کدام مردم واجب است
۲۴۲	غیر از اشیای منصوصی چیز های	۲۳۳	آیامی توان در ہنگال بہ جای
۲۴۳	وجوب فطرہ و قربانی	۲۳۳	صدقہ فطر براہل نصاب واجب
۲۴۳	تحقیق صاع	۲۳۳	اگر خورای تمام سال یا مقداری
۲۴۴	وزن نصف صاع	۲۳۳	گاوی کہ برای شیر باشد در
۲۴۵	مصارف صدقہ فطر	۲۳۴	در صدقہ فطر منظور از حوائج

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۲۵۳	انجمن زکات	۲۴۵	دادن صدقه فطر به امام مسجد
۲۵۳	زکات رقمی قرض	۲۴۵	فصل نهم مسائل متفرقه زکات
۲۵۳	زکات قرضه پس از حصول است	۲۴۵	شخصی صد روپہ داد و ۴۵ سال
۲۵۴	زکات رقم قرض چه وقت اداء گردد	۲۴۶	در صورتیکہ به اداء کردن گمان
۲۵۴	ثواب صدقه به مالکی خانہ می	۲۴۶	شخصی بدون ادا زکات وفات
۲۵۴	زکات رقم تقاعدی وحکم سود	۲۴۶	در مهر و زیورات مرصع زکات
۲۵۴	زکات تقاعدی و حقیقت آن	۲۴۷	در نوت زکات است یا نہ
۲۵۶	بہترین شکل صدقه جاریہ برای	۲۴۷	زکات تقاعد
۲۵۶	روزہ فصل اول	۲۴۷	تقاعد و حکم سود
۲۵۶	نیت روزہ	۲۴۸	بر تقاعد ورقمی کہ در بانک
۲۵۷	مثال کسیکہ در رمضان بدون	۲۴۸	زکات آن بخش معاش کہ بہ
۲۵۷	اگر مسافر یا مریض در رمضان	۲۴۹	زکات را اداء نمودہ اما شرعاً اداء
۲۵۸	بعد از وقت سحری خوردن جائز	۲۴۹	بر زمین اجارہ زکات است یا نہ
۲۵۸	پس از صبح صادق اجازہ خوردن	۲۴۹	ارقام مختلفی کہ بہ نیت زکات
۲۵۸	روزہ گرفتن روز عرفہ چطور است	۲۵۰	بر جو اہرات زکات نیست
۲۵۸	نیت روزہ نقلی و نذری چه وقت	۲۵۰	چون رقم توسط ہستہ خانہ ارسال
۲۵۹	اگر در روزہ و نذری نیت قضا را	۲۵۰	بر مقروض مهر زکات واجب است
۲۵۹	تنہا روزہ گرفتن روزہ جمعہ	۲۵۰	اگر زکات را بہ فقیر بدهد و بس
۲۵۹	چرا حجاج روز عرفہ را روزہ نمی	۲۵۰	با رقمی کہ بدون نیت بہ فقرا
۲۶۰	فصل دوم رویت ہلال	۲۵۱	برای زکات سال ہای گذشت کہ
۲۶۰	اگر یک مرد وسہ زن بہ رویت	۲۵۲	قرضہ ای کہ بہ حکومت دادہ شدہ
۲۶۰	تعریف عدالت در عصر حاضر	۲۵۲	برای فقیر از مال زکات تعین
۲۶۰	تعریف عدالت در فلفہ	۲۵۲	آیا باید ۱/۴۰ حصہ قیمت غلہ در
۲۶۰	بہ اساس اختلاف زمان در تفسیر	۲۵۲	گرفتن جبری عشر و اعانہ برای
۲۶۱	اگر چہار یا دونفر بگویند کہ	۲۵۲	اگر کسی روپہ زکات را خرج کند
۲۶۱	جرح بر بینندگان ہلال چطور است	۲۵۳	زکات رقمی کہ مدفون است

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۲۸۰	قاضی حق جرح را دارد یا نہ	۲۶۲	قبول کردن شہادت فاسق
۲۸۰	تاخیر درست است یا نہ	۲۶۲	مطلب لاعبرۃ لا اختلاف المطالع
۲۸۱	تاخیر نماز عید غرض مراعات	۲۶۳	در مورد رویت ہلال فقط خط
۲۸۱	حکم در مورد کسانی کہ در	۲۶۴	بہ اساس دو خط رویت ہلال
۲۸۱	نمازی کہ در روز دوم خواندہ شد	۲۶۵	خبر تلگراف در مورد رویت ہلال
۲۸۲	بہ اساس خط و خبر تلگراف روزہ	۲۶۶	وقتیکہ بہ تاریخ ۲۹ بہ عیلت ابر
۲۸۲	اگر تاریخ سی رمضان ہلال	۲۶۶	افطار روزہ با آب ہندو درس است
۲۸۳	اگر خط و تلگراف بطور متواتر	۲۶۶	اگر بہ اساس شہادت دوشخص
۲۸۳	آیا در مورد کسی کہ نامہ می	۲۶۷	اشخاص ثقہ ہر را دیدند
۲۸۳	آیا شناسایی نامہ های متواتر	۲۶۷	حکم افطار بر اساس شہادت
۲۸۳	نامہ یا تلگراف مستور کافی	۲۶۸	رویت ہلال
۲۸۳	در صورت کہ خبر متواتر شہرت	۲۶۹	در رویت ہلال شہادت کدام مردم
۲۸۴	اگر پنج نفر مسلمان شہادت	۲۷۰	حکم روزہ بہ اساس شہادت فاسق
۲۸۴	با شہادت یک نفر رویت ہلال	۲۷۰	حکم دیدن ہلال در روز
۲۸۵	شہادت بر رویت ہلال	۲۷۱	اگر بس از تکمیل شدن سی روز
۲۸۵	بدون علت شفاعت دونفر معتبر	۲۷۴	برای ثبوت ہلال عید شہادت
۲۸۵	بہ اساس خبر تلگراف عید درست	۲۷۵	آغاز روزہ بہ حساب ہیئت چطور
۲۸۶	وقتی کہ بہ اساس اخبار متعدد	۲۷۵	نصاب شہادت در ہلال فطر و
۲۸۶	عید کردن بہ اساس خبر تلگراف	۲۷۶	خبر ہلال عید بار رمضان توسط
۲۸۷	خبر تلفون اعتبار دارد یا نہ	۲۷۶	بر جنتری و تلگراف اعتراض
۲۸۷	در صورت صاف بودن مطلع	۲۷۷	قبول بہ اعتبار ہیئت درست
۲۸۷	اعلان بہ اساس شہادت بیست	۲۷۸	اگر خبر رویت ہلال توسط خط
۲۸۷	وقتیکہ مطلع صاف باشد	۲۷۸	شہادت مبستور الحال در مورد
۲۸۸	اگر اشخاص متعدد یک قریہ	۲۷۹	شکستن روز بہ اساس خبر
۲۸۸	کسی کہ بر اساس شہادت دونفر	۲۷۹	آیا برای ثبوت رویت ہلال در
۲۸۸	بہ اساس شہادت دونفر و خبر	۲۸۰	شہادت در مورد ہلال و فیصلہ آن

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۰۳	آیا با استعمال کریم روزہ نمی شکند	۲۸۹	کسیکے بدیدن ہلال شہادت دہد
۳۰۴	مالیدن تیل در سر در حال روزہ	۲۸۹	اگر بہ تاریخ ۲۹ رمضان بعد از
۳۰۴	اگر هنگام سحری برگ را در دہان	۲۹۰	رویت شہری کہ فاصلہ بسیار
۳۰۴	آیا در حال روزہ کریم دندان مکروہ	۲۹۰	اگر یک مہتاب صبح بہ طرف
۳۰۴	در حال روزہ دستمال را تر کردن و	۲۹۰	شہادت غیر معتبر قابل قبول
۳۰۵	آیا گوز زدن در داخل آب برای روزہ	۲۹۱	شہادت علی القضاء
۳۰۵	گذاشتن نسوار در دہن چطور است	۲۹۳	بہ اساس شہادت دوشخص
۳۰۵	سوختن برگ تنباکو و با خاکستر	۲۹۳	اطلاع ثبوت ہلال توسط پست
۳۰۶	آیا با ترکیدن کیسہ صبرا نقصی	۲۹۴	از سی شعبان سی روز روزہ را
۳۰۶	در رمضان ہشت دہ مرتبہ غسل	۲۹۴	تکمیل نمودن سی روز
۳۰۶	یا التقای ختائین روزہ می شنکند	۲۹۵	عید کردن بہ اساس خبر تلگراف
۳۰۶	پوشیدن لباس تر و بار بار غسل	۲۹۵	الطہار بہ اساس نامہ درست است
۳۰۷	با واکسین روزہ نمی شکند	۲۹۶	اگر بعداً ثابت کزدہ کہ بہ تاریخ
۳۰۷	آیا با انداختن دوا در چشم نقصی	۲۹۶	اختلاف مطالع نزد احتاف
۳۰۷	با شیر دادن روزہ یا وضوی زن	۲۹۷	اختلاف مطالع واعتماد بر خبر
۳۰۷	توسط زرق (پیچکاری) روزہ	۲۹۸	فصل سوم در صورت.
۳۰۷	اگر ریگ داخل دہان کسی شود و	۲۹۸	اگر بہ تاریخ ۲۹ شعبان ہلال دیدہ
۳۰۸	با آمدن خون از دندان روزہ می	۲۹۹	بہ اساس ۲۹ و ۳۰ ہلال روزہ
۳۰۸	اگر زن در فرخ خود دوا خشک	۳۰۰	در ۲۹ شعبان در مورد حلال
۳۰۸	اگر لعاب دہن بر لب بیاید	۳۰۰	روزہ گرفتن سی ام شعبان بہ اساس
۳۰۹	اگر در داخل حوض باد کسی	۳۰۱	اگر در ۲۹ شعبان بہ علتی ہلال
۳۰۹	آیا روزہ دارمی تواند دربینی	۳۰۲	اگر یوم الشک اول رمضان ثابت
۳۰۹	با انداختن مرہم یا تیل بر زخم	۳۰۲	روزہ یوم الشک چہ حکم دارد
۳۰۹	با غوط زدن در آب روزہ نمی	۳۰۳	فصل چہارم چیزہائیکہ روزہ
۳۰۹	روزہ زن با شیر دادن نمی شکند	۳۰۳	در حال روزہ مساوک کردن
۳۱۰	باسرمہ زدن و تیل زدن روز نمی	۳۰۳	استعمال کریم دندان در حال روزہ

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۱۸	اگر صرف بانستن نزدیک زوجه	۳۱۰	حکم بوس و کنار در حال روزہ
۳۱۸	در حضور روزہ دار روشن نمودن	۳۱۰	کسیکہ در حال روزہ خواب است
۳۱۹	کسیکہ مخفیانہ مسلمان گردیدہ	۳۱۰	فصل پنجم مسائل قضاء
۳۱۹	مریض اگر باوجود نیت روزہ را	۳۱۰	اگر کسی در رمضان غسل جنابت
۳۱۹	روزہ گرفتن جمعہ بہ تنہائی چطور	۳۱۱	با داخل رفتن خون بیرہ ہا روزہ
۳۲۰	کسیکہ از شدت تشنگی روزہ را	۳۱۱	بالقو بردن سرخی پان روزہ باقی
۳۲۱	گذاشتن تباکو در دہن چطور است	۳۱۲	اینکہ با کشیدن چلم روزہ می
۳۲۱	اگر قصداً روزہ را بشکند و پس	۳۱۲	با انداختن دوا در بینی روزہ می
		۳۱۲	با دخول شرمگاہ روزہ می شکند
۳۲۲	فصل ششم مسائل قضا و کفارہ	۳۱۳	استمنا با دست مفسد روزہ است
۳۲۲	با شکستن عمدی روزہ قضاو	۳۱۳	اگر شخص بہ علت بوسی و کنار
۳۲۲	اگر کفارہ بہ یادش باشد و تعداد	۳۱۳	با انداختن تیل در گوش چرا
۳۲۲	اگر در جماع انزال نشود آیا باز	۳۱۳	با کشیدن چلم و انداختن نسوار
۳۲۳	کسیکہ از شدت تشنگی آب	۳۱۴	با کشیدن دوا در بینی روزہ می
۳۲۴	آیا در شکستن روزہ قضائی	۳۱۴	اگر روزہ دار سنگریزہ را ببعد یا
۳۲۴	اگر مسافری در سفر وفات یابد	۳۱۴	با کشیدن چلم در رمضان صرف
۳۲۴	در صورت لواطت قضاء و کفارہ ہر	۳۱۵	اگر کسی زن خود را بیوسد و انزال
۳۲۴	اگر در حالت روزہ کسی نف شخص	۳۱۵	اگر صبح از دہن پان وغیرہ بیرون
۳۲۴	شخصی ہلال را دیدہ و روزہ گرفت	۳۱۵	اگر در صورت ملاعہ بازن خود
۳۲۵	اگر شخصی بہ دلیل نخوردن	۳۱۵	در ۲۹ ہلال دیدہ نشدہ و بعداً
۳۲۵	کسیکہ در ظہر نیت روزہ را	۳۱۶	اگر شخصی بعد از احتلام در
۳۲۵	اگر کسی در ۳۰ رمضان	۳۱۶	کارمندی بدلیل شدت کار افطار
۳۲۶	اگر کسی در اخیر روز ہلال را	۳۱۶	در الطاری کہ بہ اساس مجبوری
۳۲۷	اگر بہ گمان ضروب افطار کند	۳۱۷	قضای روزہ بر خود شخص است
۳۲۷	و در مباشرت اگر انزال نشود	۳۱۷	مفہوم یک عبارت
۳۲۷	اگر شوہر غیر روزہ دار بازن روزہ	۳۱۸	اگر شخصی روزہ غیر رمضان را

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۳۷	اگر در کفارہ روزہ طفل شریک	۳۲۸	اگر کسی در اثر مباشرت فاحشہ
۳۳۷	اگر دو روزہ جداگانہ طعام بدهد	۳۲۸	در لواطت اگر حشفہ غایب شود
۳۳۷	وکالت مہتمم مدرسہ	۳۲۸	اگر کسی در صبح صادق شیر بنشد
۳۳۸	شخصی کفارہ روزہ را اداء می	۳۲۹	اگر کسی در رمضان بہ علت تب روزہ
۳۳۸	در کفارہ روزہ تداخل درست	۳۲۹	اگر کسی بہ علت ندانستن حکم
۳۳۸	آیا کفارہ روزہ را می توان بہ	۳۲۹	اگر کسی بہ اساس شدت تشنگی
۳۳۹	شکل از معافی کفارہ را بیان دارید	۳۳۰	اگر خطر مرگ وجود داشتہ و کسی
۳۳۹	شخصی در چند روز روزہ کارہای	۳۳۰	در سفر روزہ داشتہ باشد اما بہ علت
۳۳۹	اگر در میان کفارہ روزہ عید	۳۳۰	اگر کسی در حالت روزہ عمداً
۳۴۰	اگر در کفارہ بہ جای روزہ فدیہ	۳۳۱	در روز رمضان مباشرہ باز وجہ
۳۴۱	اگر در میان روزہ ہای کفارہ عید	۳۳۱	کسیکہ صبح بیدار شود و
۳۴۱	اگر توان کفارہ صوم را نداشتہ	۳۳۲	در کفارہ روزہ چقدر گندم دادہ
۳۴۲	کسیکہ کفارہ بر او واجب گشتہ و	۳۳۲	آیا می توان نلن خشک داد
۳۴۳	فصل ہشتم اموری کہ بہ اساس	۳۳۲	اگر شخصی در سفر از شدت
۳۴۳	مراعات در مورد شیخ فانی و بپر	۳۳۲	بعد از سحری ہمراہ زن خود
۳۴۳	مدت شیر دادن زن شیردہ تکمیل	۳۳۳	بر کسیکہ کفارہ لازم است اداء
۳۴۳	شخصی بہ علت مرض ذمہ روزہ	۳۳۳	اگر بہ علت حریق روزہ خود را
۳۴۴	بہ علت شدت مرض نتوانست	۳۳۳	اگر کسی بعد از آذان صبح بیخبر
۳۴۴	بدلیل چہ معاذیری می توان روزہ	۳۳۴	فصل ہفتم کفارہ روزہ
۳۴۴	اگر مسافر در بدل روزہ فدیہ دہد	۳۳۴	در کفارہ روزہ کدام یک بہتر است
۳۴۵	بدلیل درد زایمان افطار نمود چہ	۳۳۴	اگر در کفارہ یک طالب علم را
۳۴۵	زن شیردہ روزہ بگیرد یا نہ	۳۳۵	صرف رقم کفارہ روزہ در مدرسہ
۳۴۵	روزہ اش قضا گردید و صحت	۳۳۵	در کفارہ یک روز شصت روز
۳۴۶	کسیکہ بہ مرض شدید مبتلا بودہ	۳۳۵	کفارہ روزہ باتوبہ معاف نمی گردد
۳۴۶	آیا بہ اسباب تکلیفی کہ غرض	۳۳۶	اگر در فدیہ روزہ بہ یک فقیر یک
۳۴۷	پیر ہشتاد سالہ کہ توان روزہ	۳۳۷	در خیر افطار شرایط نامہ قاضی

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۵۸	در رمضان المبارک زن پس از	۳۴۷	سیکھ تندرست بودہ و توان روزہ
۳۵۸	فدیہ برای شیخ فانی می باشد	۳۴۸	پیری کہ ضعیف است امامی تواند روزہ
۳۵۸	اقضا بر مریض ضرور بودہ و دادن	۳۴۹	روزہ در حالت جانکندن
۳۵۹	کسیکھ نمی تواند بہ علت اختلاج	۳۴۹	تعریف شیخ فانی
۳۵۹	کسیکھ با روزہ گرفتن مریضی اش	۳۴۹	کسیکھ بدلیل ضعف نمی تواند
۳۵۹	آیا پیر ہشاد سالہ می تواند فدیہ	۳۴۹	فدیہ روزہ رمضان المبارک
۳۶۰	شخصی در حال سفر روزہ نگرفت	۳۵۰	شخصی در حال روزہ از شدت
۳۶۰	اگر کسی بدون عذر روزہ نگیرد و	۳۵۰	روزہ گرفتن در سفر چطور است
۳۶۱	روزہ دار در حالت بیہوشی چہ کند	۳۵۱	اگر سفر یک روزہ باشد خوردن
۳۶۱	آیا دھقان اجازہ دارد کہ در گرمی	۳۵۱	کسیکھ بہ علت روزہ بمیرد و
۳۶۱	کسیکھ بہ ضعف دماغ مبتلا است	۳۵۱	شخص پیر دایم المرض در
۳۶۲	شخص بہ دلیل شدت مرض روزہ	۳۵۲	پیری کہ بہ مرض شکر گرفتار
۳۶۲	فصل نہم مسائل متفرقہ	۳۵۲	کسیکھ بہ مرض نفس تنگی
۳۶۲	شش روز شوال مسلسل روزہ گرفتہ	۳۵۳	در حالت تردد کہ نماز قصر می
۳۶۲	گرفتن روزہ نفلی چند روز	۳۵۳	در تب شدید اجازہ خوردن روزہ
۳۶۳	برای نابالغ روزہ گرفتن بہتر است	۳۵۳	کسیکھ شدیداً تشنہ باشد می
۳۶۴	روزہ شش روز شوال از چہ وقت	۳۵۴	آیا مریض می تواند روزہ خود را
۳۶۴	روزہ رجب ثابت است یا نہ	۳۵۴	در مورد شیخ فانی کہ توان دادن
۳۶۴	شطرنج بازی ثواب روزہ را کاهش	۳۵۴	بر مریضی کہ در همان مریضی
۳۶۵	آیا بہ افطار شدن توسط دیگری	۳۵۴	کسیکھ با روزہ گرفتن مریض
۳۶۵	اگر خبر رویت ہلال ساعت دوازده	۳۵۵	اگر زن زچہ یا ضعیف در بدل
۳۶۶	اینکہ بہ اساس شہادت شرعی	۳۵۵	کفارہ روزہ ای کہ بہ دلیل
۳۶۶	افطار روزہ با چہ چیزی بہتر است	۳۵۶	مریضی کہ طبیب برایش بگوید
۳۶۶	افطار باغذای ہندو چطور است	۳۵۷	برای زن شیردہ افطار درست است
۳۶۶	افطار کردن با افطاری ہندو	۳۵۷	کسیکھ نمی تواند از ترس
۳۶۷	اگر شخصی قضای رمضان را در	۳۵۷	شخصی روزہ نداری خود را نگرفت و

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۷۴	درحالت مجبوری کشیدن چلم	۳۶۷	ثواب افطار
۳۷۴	بودن معتکف درقسمتی از	۳۶۷	روزہ گرفتن در روز عید حرام است
۳۷۴	معتکف چون ازمسجد برون شود	۳۶۷	برای مریض افطار کردن با دوا
۳۷۵	اگر شخصی پس گذاشتن بخشی	۳۶۷	برای قضا کردن اختیار حیلہ
۳۷۵	به علت عذر اعتکاف نکردن	۳۶۸	بدون سحری روزہ درست است یا نہ
۳۷۵	اعتکاف عشرہ اخیر رمضان	۳۶۸	یک دو روز روزہ گرفتن قبل از
۳۷۵	برای معتکف فصیل مسجد در	۳۶۸	بعد از خوردن سحری جماع با
۳۷۶	اگر کسی درشب بیست و یکم	۳۶۸	تمام سال روزہ گرفتن چطور است
۳۷۷	آیا معلم می تواند در حال	۳۶۹	حکم افطار و نماز شام چطور است
۳۷۷	آیا معتکف می تواند به حوض	۳۶۹	روزہ داری با چلم افطار نمود
۳۷۷	برون آمدن معتکف برای جان	۳۶۹	ایا درصورتیکہ قضای فرض باقی باشد
۳۷۷	آیا اعتکاف می تواند از ده روز	۳۷۰	آیا با گرفتن روزہ قضایی در زمستان
۳۷۷	اگر شخص ازیک قریہ درقریہ	۳۷۰	روزہ شخص بی نمازی شود یا نہ
۳۷۹	در حالت اعتکاف رفتن به	۳۷۰	پس از روزہ رمضان کدام روزہ
۳۷۹	در حال اعتکاف کارکردن در	۳۷۰	وقت افطار
۳۸۰	کسیکہ به علت بیماری اعتکاف	۳۷۰	در شعبان کدام روزہ ضروری بودہ
۳۸۱	حج فصل اول	۳۷۱	فصل دہم مسائل اعتکاف
۳۸۱	آیا فروش اراضی جهت رفتن به	۳۷۱	آیا با اعتکاف درمسجد فصبہ
۳۸۱	اصحاب استطاعت اول کار نیکی	۳۷۱	آیا معتکف می تواند مریض را
۳۸۱	در موجودیت پول حرام حج فرض	۳۷۲	غسل کردن معتکف درغسل
۳۸۲	کسیکہ خانہ ندارد اما استطاعت	۳۷۲	معتکف دریک جای مشخص
۳۸۲	گرو کردن جایداد و با پول آن حج	۳۷۲	آیا معتکف می تواند درگوشہ
۳۸۲	گدایی کردن و با پول آن حج رفتن	۳۷۲	آیا معتکف می تواند بصورت
۳۸۳	شخصی ثروت خود را درعروسی	۳۷۲	آیا معتکف می تواند خارج از
۳۸۳	اگر کسی فقط مخارج رفتن به	۳۷۳	باقطع کردن اعتکاف نفل قضا
۳۸۳	شخصی ثروتمند به حج برود یا	۳۷۳	بدلیل شدت گرمی غسل کردن

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۹۲	با دادن پول به یتیمان و فقرا حج	۳۸۳	شخصی کہ ۳۵۰ روپیہ دارد حج
۳۹۳	با افواہ غلط فرضیت حج ساقط	۳۸۴	شخصی ششصد روپیہ دارد حج
۳۹۳	طفل کوچک بی مادر را گذاشتن	۳۸۴	اگر تنها مخارج رفتن به مکہ را
۳۹۳	رفتن زن بدون محرم به حج چطور	۳۸۴	حج مقدم است یا تعمیر مسجد
۳۹۴	در دوران عدت سفر حج جائز	۳۸۵	پولی کہ شوهر برای زن خود داده
۳۹۴	آیا زن بیوہ می تواند با مرد نا	۳۸۵	حج چہ وقت فرض می شود و آیا
۳۹۵	پنجصد روپیہ گفت اما بہ قبضہ	۳۸۶	اگر زنی باغیر محرم حج را ادا
۳۹۵	ہنگام مرض الموت برای ہبہ چہ	۳۸۶	اگر گسی درحالیکہ مادرش
۳۹۵	رقمی را کہ نواسہ درذیدہ حق	۳۸۶	اگر شخصی را معالجتش بہ گمان
۳۹۵	کسیکہ مالک خانہ باشد آیا حج	۳۸۷	کسیکہ زکات نمی دہد رفتن او
۳۹۵	حج بہ اساس جایداد فرض می	۳۸۷	بہ علت تسلط حکومت ابن سعود
۳۹۵	اگر ہبہ و رقم دیگری یکجا شود	۳۸۷	شخصی ہنگام انجام وظیفہ قبل
۳۹۶	شخصی قبل از موسم حج پول	۳۸۸	درحالیکہ والی حجاز تحت تأثیر
۳۹۶	بدون رضایت والدین رفتن بہ حج	۳۸۸	اگر صاحب استطاعت فوراً حج
۳۹۷	تاخیر در ادای فریضہ حج جائز	۳۸۹	بہ دلیل جنگ بر سر خلافت نباید
۳۹۷	دین مہر مقدم است یا حج	۳۸۹	بہ علت تسلط شریف مکہ در
۳۹۷	اگر زن با شخص نامحرمی بہ	۳۹۰	ایازن می تواند بدون اجازہ
۳۹۸	آیا زن می تواند با پیر خود کہ	۳۹۰	درومان شریف مکہ حج ساقط
۳۹۸	آیا زن می تواند با زنانی کہ ہمراہ	۳۹۰	آیا برای ادای حج وجود خلیفہ
۳۹۹	اگر کسی کہ احرام بستہ بہ	۳۹۰	از خوف بی پردگی حج را ممنوع
۳۹۹	وقتی حج بر ذمہ خود شخص	۳۹۱	کسیکہ از مال پدر حج کردہ آیا
۳۹۹	اگر شخصی قبل از حج یا بعد از	۳۹۱	رفتن بہ حج با پول زکات درست
۴۰۰	اگر عرفہ بہ روز جمعہ تصادف	۳۹۱	کسیکہ پسرش مراہق باشد می
۴۰۱	اگر زن و محرم ہر دو مریض باشند	۳۹۲	در صورتیکہ حج بر کسی فرض
۴۰۱	آیا قرضدار می تواند بدون ادای	۳۹۲	شخصی کہ درحال فقر حج کردہ
۴۰۱	فصل دوم ارکان و واجبات حج	۳۹۲	برای زن حج ہمراہ با نا محرم

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۴۱۱	کسیکے صحتش خوب نباشد آیا	۴۰۱	زنی کہ درایام حج بہ حیض مبتلا
۴۱۲	آیا پیر ۶۶ سالہ می تواند حج	۴۰۲	چہ وقتی حضور در عرفہ ضروری
۴۱۲	از ترس تکلیف کسی را نہ حج	۴۰۲	وقت خطبہ حج
۴۱۳	پیر ہفتاد سالہ کہ ضعیف است	۴۰۳	کسیکہ قبل از غروب آفتاب از
۴۱۳	زید در ابتدا غفلت نمود و اکنون	۴۰۳	وقت حضور در عرفات چہ وقت است
۴۱۳	بدون تقسیم ترکہ کسی را بہ حج	۴۰۵	کسیکہ طواف وداع را انجام ندهد
۴۱۴	بخشیدن ثواب حج بہ کسیکہ حج	۴۰۵	کسیکہ طواف زیارت را انجام
۴۱۴	اگر ورثہ حج بدل کنند چہ حکم دارد	۴۰۵	فصل سوم احرام
۴۱۵	کسیکہ بہ حج بدل فرستادہ می	۴۰۵	آیا محرم می تواند با را بر یا تار
۴۱۵	رقمی را کہ مادر گرفته در سهم	۴۰۶	آیا محرم می تواند بہ علت گرمی
۴۱۶	از سوی پدر توسط شخصی کہ	۴۰۶	خواندن دعاہای حج در حالی کہ
۴۱۶	در حجی کہ بہ اعانہ صورت گیرد	۴۰۶	فصل چہارم جنایات
۴۱۷	شخصی بہ نیت حج حرکت نمود	۴۰۶	اگر محرم بقہ را بکشد چہ حکم دارد
۴۱۷	زنی کہ با حجابی کہ محرم ندارد	۴۰۷	اگر مردی در حالت مجبورت از
۴۱۸	حج بدل	۴۰۷	ایا محرم می تواند عینک بپوشد یا نہ
۴۱۸	انجام حج نفل بہ شکل بدل چطور	۴۰۷	اگر محرم بوت بپوشد خون بر او
۴۱۹	حج بدل در زندگی	۴۰۸	اگر کسی سنگریزہ ہا را از منی
۴۱۹	احرام بستن از غیر در حج بدل	۴۰۸	اگر رمی خلاف ترتیب صورت گیرد
۴۱۹	بدون وصیت از مال نابالغ حج	۴۰۸	اگر شخصی در روز سوم رمی
۴۲۰	تجارت بارقم حج بدل درست	۴۰۹	فصل پنجم حج بدل
۴۲۰	کسیکہ از جانب والدین خود حج	۴۰۹	حج بدل چرا است
۴۲۱	برہندہ حج فرض بود اما بدون	۴۰۹	شخص ۶۲ سالہ می تواند حج
۴۲۱	اگر کسیکہ حج فرض را اداء	۴۰۹	آیا زن می تواند از سوی مرد حج
۴۲۲	برای حج بدل آیا حرکت از وطن	۴۰۹	شخصی بہ نیت حج حرکت نمود
۴۲۲	ایا مرد از سوی زن وغیر مقلد	۴۱۰	شخص کور کہ استطاعت دارد
۴۲۳	آیا در بہ حج بدل رفتن اولاد بہتر	۴۱۰	بر زید حج فرض بود اما نہ حج

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۴۲۷	حج ایشان شدہ است یا نہ	۴۲۳	مستادن کسی کہ قبل حج ننمودہ
۴۲۷	آیا قطع مراودہ با ایشان ضرور است	۴۲۴	کسیکہ بہ حج بدل فرستادہ شد
۴۲۷	اگر گروہی آوازہ خطر راشنیدہ	۴۲۴	رفتن چہ کسی بہ حج بدل مکروہ
۴۲۸	کسیکہ بہ علت مجبوریت بہ مدینہ	۴۲۵	پولی کہ غرض حج بدل دادہ شدہ
۴۲۸	فصل ہفتم مسائل متفرقہ	۴۲۵	بدلیل مجبوریت می توان حج بدل
۴۲۸	حجی کہ در روز جمعہ واقع شود	۴۲۵	فرستادن کسیکہ حج بر او فرض
۴۲۹	جمع کردن مصارف ہردو طرف	۴۲۶	آیا باید پس از حج بدل بہ مکان
۴۲۹	ہنگامیکہ سرمایہ باعاید نا جائز	۴۲۶	دادن حج خود بہ دیگری درست
۴۲۹	نواب عبادت در حرم مکہ ومدینہ	۴۲۶	فصل ششم زیارت مدینہ منورہ
۴۳۰	اگر حاجی کہ در جدہ وفات کند	۴۲۶	بعد از حج رفتن بہ روضہ پیامبر ﷺ
۴۳۱	وفات درسفر حج قبل از حج	۴۲۷	اگر شخصی بہ علت نا مساعد
		۴۲۷	آیا بر ایشان وعید عاید می شود

بسم الله الرحمن الرحيم

مُقَدِّمَةٌ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين. سہاس خداوند متعال را کہ جلد ششم فتاوی را تکمیل فرمود دقت زحمت وجستجویی کہ در ترتیب وتزئین این فتاوی ضرور می باشد از اہل علم پوشیدہ نیست بہ همین جہت ہر وقت جلد جدیدی تکمیل وبہ حواشی ومراجع مزین میگردد ودر اختیار عموم مردم قرار میگردد قلب من حقیر از حمد وشکر وسرور مملوء میشود کہ وظیفہ ای کہ از جانب دار العلوم بہ من سپردہ نہ تدریج انجام میگیرہ وامت مسلمہ از آن مستفید میگردد واقعیت آن است کہ ہر چہ انجام میگردد ہمہ نتیجہ توفیق ودستگیری رب العزت است.

باسپاس از خداوند متعال باید بگویم کہ در این جلد سہ مبحث جا دادہ شدہ کہ عبادت اند از مبحث زکات مبحث صوم ومبحث حج کہ موجب ضخامت این جلد گردیدہ اما بر خاطر دشوار نخواہد بود ہنگام تصحیح ترتیب ونوشتن حواشی حدود ششصد صفحہ بسیار ممکن است کہ از من حقیر اشتباہاتی رخ دادہ باشد یقیناً کہ رخ دادہ است اما تا جایی کہ بہ بحث وتحقیق تعلق دارد حتی الوسع از من کوتاہی بہ وقوع نپیوستہ اما پیروزی بدست پروردگار عالیمان است ہشت سال قبل یعنی درمارچ ۱۹۶۰ من حقیر در رسالہ دار العلوم دیوبند مقالہ جامع در مورد رویت ہلال نوشتہ ودرآن بہ اساس قرآن وسنت ثابت کردہ بودم کہ این رحجان اقایانی کہ دارای تحصیلات عصری می باشند صحیح نیست کہ درمورد رویت ہلال فیصلہ متخصصین نجوم وعلمای ریاضی پذیرفتہ شود وخود را تکلیف رویت ہلال را ندهند.

در ارتباط خبر رادیو فیصلہ ای کہ اکابر جمعیت علمای دیوبند قبلاً کردہ وفیصلہ کنونی مجلس شرعی مسالہ مذکور را واضح ساخت.

فیصله ای که علماء در ارتباط با رادیو کرده اند خلاصه آن قرار ذیل است:

اعلان رویت هلال از سوی رادیوی خبر بوده وشهادت اصطلاحی نیست اعلان اجمالی رادیو مبنی بر اینکه در فلان شهر هلال دیده شده وفردا عید خواهد بود قابل قبول نیست همچنان پراساس چنین اعلانی روزه گرفتن وافطار کردن نماز درست نمی باشد همچنان خبر رادیو های شهرهای مختلف به اساس رادیو یک شهر دراین موارد قابل قبول نیست.

برای آن اعلان رادیو که به آن اساس روزه گرفته می شود یا افطار میگردد ضرور است که تفصیلی بوده واز سوی علمای بامسئولیت یا لا اقل به استناد مسئولیت ایشان باشد که آنها به طور اصول شهادت شرعی را پذیرفته وبه رویت هلال حکم کرده اند مثلاً ستیشن رادیو مسلمانی اعلان کند که کمیته رویت هلال شهر ما یا جماعت علما یا قاضی شرع پس از ثبوت شرعی به رویت هلال حکم کرد بر اساس چنین اعلان واضحی روزه وافطار روزه درست می باشد.

اگر اعلان کننده رادیو شخص مسلمان ومتدین نبوده بلکه کارمند غیر مسلمان آن اداره باشد از کمیته مسئول رویت هلال یاجماعت علما وباقاضی شرع با تصریح نام اعلان نماید اعلان مذکور قابل قبول بوده وبه اساس آن صوم وافطار صوم جائز است اعلان رادیوی پاکستان ورادیوی دیگر ممالک نزدیک نیز رفتی اعتبار دارد که اطلاع آنها مطابق اصول واحکام مذکوره باشد.

فیصله مجلس تحقیقات شرعی در ارتباط با مطلع چنین است.

درشهرهای دور از هم اختلافات مطلع اعتبار دارد البته در شهرهای نزدیک معتبر نیست ومقصود از شهر های دور (بلاد بعیده) آن است که انقدر از هم دور باشند که در رویت یک روز فرق می باشد مانند مصر وحجاز.

مگر باید واضح بسازیم که در فتاوی اختلاف مطلع در مورد روزه غیر معتبر قرار داده شده واکنون نیز بر همین قول فتوی داده میشود.

در مورد رویت هلال از طیاره قرار ذیل فیصله صورت گرفت.

اگر طیاره آنقدر بلند پرواز کند که موجب تبدیلی مطع میگردد در آن صورت رؤیت هلال اعتبار ندارد اما اگر آنقدر بلند پرواز نکرده باشد در آنصورت شهادت معتبر خواهد بود.

دراخیر فریضہ خود می دانم کہ بہ حضور سرپرست بخش حکیم الاسلام حضرت مولانا صاحب قاری حافظ محمد طیب دامت برکاتہ واستادان گرامی خویش دامت فیوضہم اظہار شکران وسپاس نمایم زیرا بہ اساس توجہ ودعای ایشان است کہ من حقیر شایستہ این خدمت گرانقدر گردیدہ ام بہ خداوند عز وجل دعا میکنم کہ این خدمت را دربارگاہ خویش قبول نمودہ وآنرا برای مرتب زاد آخرت ووسیله فلاح دارین بسازد.

محمد ظفیر الدین

مرتب فتاویٰ دار العلوم دیوبند

۱۰ جمادی الاولی ۱۳۷۸ هـ ق

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى!

زکات

فصل اول

شروط وصفت زکات

حکم زکات چه وقت نازل شد: سوال: (۱) حکم زکات در قرآن مجید در چند جا آمده و حکم

زکات در کدام سال هجری نازل شده است؟

جواب: در الدر المختار و شامی آمده که حکم زکات همراه با نماز در ۳۲ جا در قرآن مجید آمده اما در مورد اینکه بر علاوه در چند جای دیگر ذکر زکات صورت گرفته چیزی نوشته اند برای دانستن آن به قرآن مجید رجوع کنید.

زکات در سال دوم هجری فرض در الدر المختار آمده (قرنها بالصلوة فی اثین وثمانین موضعاً فی التزیل و فرضت فی السنة الثانية قبل فرض رمضان) شامی گوید: (وصوابه اثین و ثلاثین) (۱).

تحقیق در یک مسأله: سوال: (۲) در غایة الاوطار نوشته شده که مقصود از غنی در اینجا آن است که صاحب نصاب یعنی ۵۷ روپیه داشته باشد خواه این مقدار نقد باشد یا جنس مثلاً باغ زمین و یا منزل دیگری غیر از منزلی که سکونت میکند اینقدر قیمت داشته باشد برای چنین شخصی خوردن چیزی که نذر شده جائز نیست آیا بر چنین شخصی قربانی و صدقه فطر واجب می باشد یا نه و آیا این مسأله صحیح است یا نه؟

جواب: در این مورد نیز اختلاف است و آنچه در غایة الاوطار آمده مذهب امام ابو یوسف می باشد و مذهب امام محمد که فتویٰ نیز بر آن داده شده چنان است که بدون نقدین با زمین و غیره صاحب نصاب نمی شود (۲).

(۱) ردالمحتار کتاب الزکاة ج ۲ ص ۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۶. ظفر

(۲) و ذکر فی الفتاویٰ همین که حواشی و دور للعلل لکن علیها لا تکیه و عا له انه فقیر و یحل له احد الصدقة عند محمد و عند ابی یوسف لا یحل له مثل محمد عمن له ارض بر رعبها أو حائوت یستعملها أو دار علیها ثلاثة آلاف ولا تکیه لثقله و نفقة عیاله سئل یحل له أحد الزکاة =

بر مال نابالغ زکات لازم نیست: سوال: (۳) بر مال نابالغ زکات واجب است یا نه؟

جواب: در الدر مختار آمده (وشرط افتراضها عقل وبلوغ) (۱) ودر ردالمحتار گوید (فلا تجب علی مجنون وصبی لانها عبادة محضة وليسا مخاطبین بها) ودر هداية آمده: (ولیس علی الصبی والمجنون زکوة خلافاً للشافعی فانه یقول هی غرامة مالیه فتعتبر بسائر المؤمن کتفئة الزوجات ولنا انها عبادة فلا تنادی الا بالاختیار تحقیقاً لمعنی الابتلاء والاختیار لهما لعدم العقل) (۲) از این عبارت واضح گردید که بر نابالغ زکات واجب نیست واز نصوص غیر مکلف بودن ومرتفع القلم بودن طفل ثابت است پیامبر ﷺ فرموده: (رفع القلم عن ثلاثة عن النائم حتى يستقیظ وعن الصبی حتى یبلغ وعن المجنون حتى یفیک) (۳) وعدم وجوب نماز روزه حج وسائر عبادات بر نابالغ نیز دلیل عدم وجوب زکات بر او می باشد وبر علاوه حدیث (حتى لا تأکله الصدقة) نیز بر آن حجت است.

مقدار نصاب جقدر است وزکات هر سال داده میشود یا یک مرتبه: سوال: (۴) زیور باید

چند روپیه قیمت داشته باشد که زکات داده شود وطلا باشد یا نقره وبهی که یکبار زکات را بدهد برای تمام عمر معاف میشود یا نه ونصاب پول انگریزی جقدر است مثلاً کسیکه به قیمت چهل روپیه زیور دارد در آن زکات است یا نه ودر کم وزیاد از آن چطور است؟

جواب: در زیور زکات واجب وده ونصاب نقره دوصد درهم یعنی ۱۱۲ ۵۲ توله سکه رائج ونصاب طلا ۱۱۲ و اگر زیور از هر دونوع باشد قیمت طلا به نقره سنجیده شده وزکات داده شود در زکات دادن ۴/۱ حصه واجب می باشد یعنی به حساب دونیم روپیه درصد روپیه زکات تمام سال میگردد (۴) و دادن زکات هر سال لازم می باشد (۵).

= وإن كانت قیمتها تبلغ الوفا. وعليه الفتوى. وعدهما لا یحل اھـ (ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۸ ط. س. ج ۲ ص ۳۶۸). ظہیر

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴ ط. س. ج ۱ ص ۲۵۸. ظہیر

(۲) ہدایہ کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸.

(۳) نصب الرایہ کتاب الزکوة ج ۲ ص ۳۳۳.

(۴) فاذا كانت مائتین وحال علیہا الحول ففیہا حسنة دراهم الخ ولس فیما دون عشرين مثلاً من ذهب صدقة فاذا كانت عشرين مثلاً علینا نصف مثقال الخ وفي ثلث الذهب والفضة علیہما واولیہما الزکوة (ہدایہ باب رکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶، ۱۷۷). ظہیر

(۵) ونحب علی الفور عند تمام الحول الخ (عالمگیری کتاب الزکوة ماحدہ ج ۱ ص ۱۷۰). ظہیر

کسیکه نداند چه وقت صاحب نصاب شده چه کند: سوال: (۵) پدر شخصی وفات نمود و در جمله دیگر اشیاء مقداری زیور آلات نیز به او رسید اما زیور مذکور به مقداری بود که زکات در آن فرض نیست چند روز بعد او مقدار دیگری زیور خریده و با آن یکجا کرد و مقداری زیور از اطفال او بود که مقدار مجموعی آن ۹۵ توله گردید دقیق معلوم نیست که از دو سال یا چهار سال قبل ۹۵ توله شده است پس آیا او زکات سال های گذشته را هم کند یا فقط از امسال؟

جواب: باید از وقتی که به اساس گمان غالب مقدار زیور به ۹۵ توله رسیده زکات آنرا ادا کنید زکات سال های گذشته را نیز بدهد و به گمان غالب عمل کند و یا از روی قرائن تخمین نماید و احتیاطاً زکات مدت بیشتر را بدهد مثلاً اگر گمان دو نیم سال باشد زکات سه سال را ادا کند زیرا که گر مقدار زیاده باشد بهتر است چون موجب ثواب بیشتر میگردد و در صورت کم شدن خوف عتاب است و زکات تمام زیور موجوده را به حساب دو نیم زوپیه درصد روپیه بدهد (۱).

زکات در پول دختر: سوال: (۶) آیا در پول دختر که دوستی برایش داده باشد زکات است. یانه؟

جواب: زکات بر آن واجب است (۲).

دادن زکات هر نوع مال در اوقات علیحده درست است یا نه؟ سوال: (۷) دادن زکات تمام انواع مال در اوقات جداگانه درست یانه؟

جواب: دادن زکات لوازم و اسباب جد اگانه در اوقات مختلف درست است.

بر کتاب ها که به اساس مروت داده میشود زکات است یا نه: سوال: (۸) شخصی گاهی

کتاب ها را می فروشد و گاهی به اساس مروت به مردم می دهد بر آنها زکات است یانه؟

جواب: اگر کتاب های مذکور اصولاً برای تجارت باشد اگر کسی را به اساس مروت وبدون قیمت هم بدهد زکات بر آن لازم است (۳).

(۱) ای سبب الفراضا ملک نصاب حولی الخ تام الخ اوسط الفراض اذاتها حولان الحول وهولی ملکه وتنسبة المال کالدرهم والدنانیر (الدور المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۶ و ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۹). ظفر

(۲) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذ ملک ماله تاما وحال علیه الحول (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷). ظفر =

زکات قرض حسنه: سوال: (۹) پولی را که کسی به قرض حسنه داده باشد در آن زکات است یا نه؟

جواب: بعد از حصول زکات آنرا کند و اگر قبل از حصول بدهد نیز درست است (۱).

کسیکه فقط پنجم روپیه دارد بر او زکات است یا نه: سوال: (۱۰) زید فقط پنجم روپیه دارد امانه خانه دارد و نه مقروض است و نه جایداد دیگر دارد بلکه کار میکند و مخارج شبانه روزی خود رم پوره میکند و می خواهد از پول مذکور برای خود خانه بسازد؟ آیا بر آن پول زکات واجب است یا نه؟

جواب: زکات بر آن واجب است باید بعد از ختم هر سال زکات بدهد (۲).

مهر مانع زکات نیست: سوال: (۱۱) شخصی مثلاً ده هزار روپیه دارد که زکات ۲۵۰ آن روپیه می باشد اما مبلغ پنج هزار مهر زنش بر او قرض است بدین جهت ۱۲۵ روپیه زکات داد آیا اینکار درست بوده یا در آن خللی وجود دارد سوال دوم که دشوار تر است اینکه هنگام ادای زکات متوجه موضوع نبوده و چند سال زکات ده هزار را داده اکنون پولی را که زیاده داده چگونه دوباره بدست آورد آیا چند سال زکات ندهد تا پولی را که اضافه داده پوره شود گویا زکات را پیشکی ادا نموده و به حيله ای ضرورت نیست آیا اینکار درست می باشد؟

جواب: مهر مؤجل طوریکه اکنون رواج عام است مطابق مذهب صحیح مانع زکات نمی باشد یعنی دین مهر مؤجل از پول موجوده وضع نگردد (۳) بلکه دادن زکات تمام پول موجود ضرور می باشد پس مثلاً کسی که ده هزار روپیه دارد پنج هزار مهر مؤجل زنش بر او قرض است باید زکات ده هزار که ۲۵۰ روپیه می شود کند لهذا اگر زکات پوره ده هزار را داده چیزی اضافه نداده که برای باز پس گرفتن آن حيله کند و یا درآینده زکات ندهد شامی در مورد دین مهر مؤجل

(۳) وفي عرض تجارة لیمه نصاب الخ ربع عشر (رد المحتار علی هامش رد المحتار باب زکاة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸) ظفر الدین.

(۱) ولو كان الدين على مقر الخ فوصل الى ملكه لم زكاة ماضی (ایضا كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۶) ظفر

(۲) الزکوة واحدة على الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملك ما نئين وحال عليه الحول لغيرها خمسة (ایضا ج ۱ ص ۱۶۶) ظفر

(۳) فارغ ع دین له مطالب من جهة العباد سواء كان قد كثر كراهه و جراح او لنعمد ولو كفا له او مؤجلا ولو صدق روجه المؤجل (درمختار) والصحيح انه غير مانع (رد المحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۶-۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۰) ط.

بحث نموده و نوشته است کہ: (والصحيح انه غير مانع) (۱).

زکات پول امانت را می توان کرد: سوال: (۱۲) مقداری پول عمرو نزد زید امانت است و عمرو خود به خارج رفته و به زید نوشته است کہ از پول امانت من فریضه زکات را کن زید مبلغ مذکور را حساب نموده و از قیمت مبلغ واجب ال مقداری کتب دینی خریده و مقداری هم پول نقد به مصرف زکات داد آیا وکالت مذکور جائز بوده و آیا زکات شده است یا نه؟

جواب: از این طریق زکات درست است و زکات عمرو به دلیل صحت وکالت شده است (۲).

زکات با تکت و نوت می شود یا نه: سوال: (۱۳) اگر در حساب زکات تکت یا نوت داده شود میگردد یا نه؟

جواب: نوت به منزله وثیقه بوده و از دادن نوت آن وقت زکات خواهد شد کہ معطی له بتواند به عوضی آن زر نقد بگیرد و حاصل آنکه زکات را باید از مال کرد در حالیکه نوت و تکت مال نیست (۳).

زکات هر سال داده میشود: سوال: (۱۴) مالی کہ یکبار زکات آن در یکسال گردید در حالیکه منفعتی هم نکرده باشد آیا باید در سال دیگر هم زکات آنرا بدهد یا نه؟

جواب: پول یا زیوراتی کہ یک سال زکات آن داده شد و قتیکه یکسال دیگر تکمیل گردید باز زکات آن واجب ال میگردد خواه از پول منفعتی کرده باشد یا نه؟ (۴).

آیا زن تواند بدون اطلاع شوهر زکات زیور و سامان آلات خویش را بدهد یا نه: سوال:

(۱۵) زنی کہ زیورات جهیز دارد آیا می تواند بدون اطلاع شوهر خود زکات آنرا کند یا نه؟

جواب: زیورات جهیز ملکیت زن است و زکات آن بر ذمه او لازم می باشد و برای ادای زکات

(۱) ردالمحتار کتاب الزکاة ج ۲ ص ۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶. ظفر

(۲) و شرط صحة ادائها بة مقارنة له ای للاداء ولو كانت المقارنة حكما والرد المحتار علی هامش ردالمحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸. ظفر

(۳) و جاز دفع القيمة فی زکات و عشر خراج و زدر و فطرة و الدر المحتار و علی هامش رد المحتار باب الزکوة القسم ص ۲۹ ج ۲ خارج از مال قرار دادن نوت و تکت قابل غور است خصوصاً در این زمانه کہ سکه نقره ای هرگز دستیاب نبوده و تمام کارو بار حکومت و مردم برونوت صورت میگردد. والله اعلم (ظفر)

(۴) و شرط ای شرط انصراف ادائها حولان الحول و هو فی ملكه و تنمیة المال الدرهم و الدنانیر لعبها للتجارة باصل الحلقة فتلزم الزکوة کما هو استسکما والرد المحتار علی هامش ردالمحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷. ظفر

آن ضرورتی به اجازه از شوهر و یا اطلاع دادن به او نیست. (۱)

برامین در مال امانت زکات است یا نه: سوال: (۱۶) مال متروکه میت تا کنون میان وارثان او تقسیم نگردیده بلکه در تحویل امینی می باشد و ورثه همه بالغ بوده و تا کنون سهم عده ای تعیین و از تعداد دیگری تعیین نشده در این مناقشه یکسال کامل سپری گردید در این صورت در مال مذکور بر امین زکات واجب ال می باشد یا نه؟

جواب: زکات مال بر مالکان لازم شده و بر ذمه امین زکات نیست و اگر آن مال طلا یا نقره باشد بر وارثان به اندازه سهم هریک زکات لازم است و هر وقتی که مال تقسیم گردیده در دسترس ایشان قرار گیرد و به اندازه نصاب باشد زکات زمانه گذشته آن بر ذمه ایشان لازم است در الدرالمختار آمده: (الا الذهب والفضة السائمة لما فی الخایة لو ورث سائمة لزمه زکوتها بعد حول نواه اولاً) (۲).

بولی که غرض حفاظت داده شده زکات آن از چه وقت است: سوال: (۱۷) زید مبلغ پنجمصد روپیه را به غرض حفاظت به برادر خود عمرو داد و گفت اگر خواستی توسط آن کارو باری کن و نفع و نقص آن مربوط خودت و اگر خواستی آنرا طور امانت نگهدار عمرو پس از چهار سال به اجازه زیدخانه ای به قیمت ششصد روپیه برای او خرید و پنجمصد او را و صد روپیه دیگر از طرفت خود داد بر زید زکات آن چهار سال واجب است یا نه و آیا صرف زکات پنجمصد واجب گردیده یا حکم دیگر است؟

جواب: زکات آن چهار سال به حساب پنجمصد روپیه لازم گردیده است (۳).

در اعانه مدرسه زکات واجب نیست: سوال: (۱۸) وقتی که برای اعانه مدرسه یکسال کامل بگذرد؟ آیا در آن زکات واجب است یا نه؟ جواب در اعانه مدرسه که به اندازه نصاب جمع شده

(۱) حهر ابنه بجهار وسلمها دالک لیس له الاسترداد منها ولا لورثة بعده ان سلمها دالک فی صحته بل تحصی به و به یشی (الدر المختار علی هامش ردالمختار باب المهر ج ۲ ص ۵۳ . ط. س. ج ۳ ص ۱۵۵) طبر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۸ . ط. س. ج ۲ ص ۲۷۳. طبر

(۳) ولو کان الدین علی مقر الح فوصل الی ملکه لزم زکوة مامسی (الدر المختار علی هامش ردالمختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶) . طبر

ویکسال کامل نیز بر آن گذشته باشد زکات نیست (۱).

زکات دادن از مال حرام چه حکم دارد: سوال: (۱۹) دادن زکات از مال حرام جائز است یا نه؟

جواب مال حرام باید مطابق شرایط کاملاً صدقه گردد و زکات در آن نیست اما در صورتیکه مال حرام با حلال خلط شده باشد به سبب ملکیت زکات در آن لازم می باشد (۲).

زکات بر قیمت خانه است یا بر عاید آن: سوال: (۲۰) زید دارای جائیدادی می باشد که یک لک روپیه قیمت داشته و عاید ماهوار آن چهار صد روپیه می باشد زکات را به حساب قیمت خانه بدهد یا به حساب عاید آن؟

جواب: بر قیمت زمین و جائیداد زکات نیست بلکه اگر آنچه به حساب گرایه و دیگر عاید است جمع گردد و از خرج اضافه شده و یکسال کامل بر آن بگذرد در آن زکات واجب می شود (۳).

بر زیورات و پول زکات است یا نه: سوال: (۲۱) شخصی که بر علاوه جائیداد و عاید بهر ایه زیورات و پول نقد نیز دارد بر آن زکات علیحده لازم است یا نه؟

جواب: بر زیور و پول نقد نیز زکات واجب می باشد.

زکات به چه حسابی و چه وقت داده شود: سوال: (۲۲) زکات به چه نرخ و چه وقت و در چه ماه داده شود؟

جواب: شرع زکات چنان است که یک بر چهل حصه پول زیور و غیره داده شود یعنی در هر صد روپیه دو نیم روپیه (۴).

(۱) و سبب ای سبب اعتراضها ملک نصاب حولی (در مختار) قوله ملک نصاب فلا زکوة فی سوانم الوقف والخیل المسئلة لعلم الملک (رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹ ط . ح . ج ۲ ص ۲۵۹ طغیر

(۲) و لو حط السلطان الحال المفصّر بماله ملکه تحت الزکاة فیه ویورث عه لان الحط استهلاك إذا لم یکن لملک عه أبي حصة، وقوله اقول إذا قلنا یحل مال عن غصب، وهذا إذا کان له مال غیر ما استهلكه بالحط منفصل عه یوفی دینه، وإلا فلا زکاة، كما لو کان الكل حیثا كما فی النهر (در مختار) فی القیة لو کان الحبث نصاباً لا نلزمه الزکاة لان المال واجب التصدیق علیه فلا یغید ایجاب التصدیق ببعضه (رد المختار باب زکوة العلم قبل مطلب فی التصدیق فی الحال الحرام ج ۲ ص ۳۴ - ۳۵ ط . ح . ج ۲ ص ۲۹۰ طغیر

(۳) ولا زکاة علی مکات واثات المنزل ودور السکی وجرها (در مختار) قوله وجرها کتاب البدن الغير المحتاح اليها کالحوادث والمقارنات (رد المختار کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۰ ط . ح . ج ۲ ص ۲۶۵ طغیر

(۴) نصاب الذهب عشرون مثقالاً والفضة مائتان درهم الح واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله ولو تراً وعلیاً مطلقاً وهی عرس تحارة =

با صاحب نصاب شدن زن شوهر صاحب نصاب نمی شود: سوال: (۲۳) اگر زن صاحب نصاب باشد آیا به این دلیل شوهرش نیز صاحب نصاب شمرده می شود یا نه و زکات و قربانی بر ذمه کدام یک می باشد؟

جواب: با صاحب نصاب شدن زن شوهر صاحب نصاب نمیگردد و قربانی و غیره بر ذمه شوهر واجب نمیگردد (۱).

بر قرضداری که عاید شخصی دارد زکات است یا نه: سوال: (۲۴) شخصی دو هزار روپیه قرضدار بوده و مقداری سرمایه و عاید نیز دارد که از مقدار قرضش کمتر می باشد آیا بر او از کات واجب است یا نه؟

جواب: چون قرض از سرمایه و عاید او بیشتر می باشد لذا زکات بر او واجب نیست (۲).
تعریف صاحب نصاب: سوال: (۲۵) چه کسی را صاحب نصاب می گویند و تملیک به چه چیزی گفته می شود؟

جواب: کسی که به اندازه نصاب طلا و نقره داشته باشد صاحب نصاب گفته می شود.
سوال: (۲۶) اگر شخصی ۳۶ توله و ۵ ماشه و ۴ رتی نقره یا ۵ توله و ۲ ماشه و ۴ رتی طلا داشته باشد، صاحب نصاب است یا نه؟

جواب: نصاب نقره ۵۲ ۲/۱ توله و نصاب طلا ۷ ۲/۱ توله می باشد پس کسی که ازین مقدار کمتر داشته باشد صاحب نصاب نیست (۳) و معنای تملیک مالک ساختن است.

برپول مدرسه که نزد مهمتم مدرسه نگهداری می شود زکات نیست: سوال: (۲۷) بر پول مدرسه که نزد مهمتم مدرسه نگهداری می شود زکات واجب میگردد یا نه؟
جواب: زکات در آن فرض نیست (۴).

= قیمت نصاب الخ می ذهب او ورق الخ ربع عشر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۸ . ط . س ح ۲ ص ۲۹۵ . طغیر

(۱) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک مضافاً ملکاً تاماً وحال علیه الحول الخ (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷) . طغیر

(۲) ومن کان علیه دین یحیط به مالاً فلا زکوة علیه (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸) . طغیر

(۳) لیس لیما دون مائتی درهم صدقة فاذا کانت مائتین وحال علیه الحول ففیها خمسة دراهم الخ لیس فیما دون عشرين مثقالاً من ذهب صدقة فاذا کانت عشرين ففیها نصف مثقال (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۶۷ - ۱۶۷) . طغیر

زکات قرض پس از بدست آمدن داده میشود: سوال: (۲۸) شخصی قرض حسنه داده

زکات آنرا باید بدهد یا نه؟ مقداری از قرض او طوریت که در عوض آن چیزی از زیورات در گرو گذاشته شده و مقدار از قروض او چنان است که هیچ چیزی در عوض نیست در این مورد چه حکمی وجود دارد و اگر نزد شخصی مقداری پول باشد و زکات آنرا می پردازد و همیشه سال به سال مقداری پول دیگر نیز بدست می آورد و آنرا نگهدارد سوال این است که اگر از پول جمع شده سابقه هر سال زکات بدهد سر انجام وقتی فرا خواهد رسید که بواسطه پرداختن مسلسل زکات مقدار آن از نصاب کم گردد، امیدوارم جواب این شبه را لطف فرمائید.

جواب: قرضی که داده شده اگر به تنهایی یا بایکجا نمودن با پول موجود به قدر نصاب باشد زکات بر آن واجب است اما کردن زکات آن پس از حصول قرض لازم می باشد اما اگر قبل از حصول قرض زکات آن داده شود باز هم می گردد و در این مورد قرضی که در بدل آن زیور و غیره گذاشته شده و یا چیزی در عوض گذاشته نشده مساوی می باشد و زکات هر دو پس از بدست آمدن لازم می باشد (۱) و شبیهی که شما نوشته اید جواب آن این است که از پول جمع شده هر سال زکات داده می شود تا از نصاب کم گردد و پس از آن زکات ساقط می شود و تا وقتی که پول به قدر نصاب موجود باشد واجب بودن زکات در آن خلاف عقل نیست زیرا کسیکه مالک نصاب می باشد شرعاً و عرفاً غنی گفت می شود (۲) و اینکه غنی از فقرا خبر گیری کند و از خود چیزی به ایشان بدهد مقتضی عقل و مروت است (۳).

(۴) و سببه ای سبب الفراضها ملک نصاب حولی (در مختار) قوله ملک نصاب فلا زکوة فی سوانم الوقف والحلیل المسبلة لعدم الملك (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹ ط. س. ج ۲ ص ۲۵۹) ظفر

(۱) فتیح زکونها اذا لم نصابا وحال الحول لکن لا یؤزراً بل عند فیض اربعین درهماً من الدین المقوی کفرض وبدل مال تجارة (در مختار) اذا تم نصابا، الضمیر فی تم يعود للذین المفهوم من الذیون والفراد اذا بلغ نصابا بنفسه او بما عده مما ینتم به النصاب. (ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷ ط. س. ج ۲ ص ۳۱۵) ظفر

(۲) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک نصابا تاما وحال علیه الحوال الخ ولا ید من ملک مقدار النصاب لانه لا یزک قدر السبب به (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷) ظفر

(۳) اساس این قانون اسلام چنان نیز معلوم میگردد که مردم پول را جمع نموده و بیکار نگذارند بلکه آنرا در کار و بار زمین و غیره به گردش اندازند تا مردم و مسکنت از آن فایده گیرند زیرا در این که پول نقد جمع گردد و بیکار بماند سراسر نفس مردم و کشور مباد در هدایه در ارتباط به رکات زیورات نوشته شده بقیه در حاشیه بعدی دیده شود بقیه حاشیه صفحه قبلی (ان السبب مال نام و دلیل الساء موجود وهو الاعادة للتجارة حلقة والدلیل هو المعسر (هدایه باب زکوة المال ص ۱۷۷ ج ۱) ما حصل این عبارت آن است که که چون در پول یا طلا =

برپولی کہ بواسطہ رهن قرض گرفته شده اگر یکسال بران بگذرد زکات است یا نه:

سوال: (۲۹) اگر شخصی مبلغ صد روپہ رهن گرفته و تمام سال آنرا به این فکر نگہداشتہ باشد کہ شاید وقتی ضرورت کردن آن پیش آید و مقدار از آنرا در ضروریات خویش خرج کردہ باشد زکات بر آن پول واجب خواہد بود یا نہ؟

جواب: مفہوم این سوال بہ ظاہر آن است کہ شخصی مبلغ صد روپہ قرضہ گرفته و در عرض آن زمین خود و یا چیز دیگری را رهن گذاشتہ و ظاہر است کہ شخصی کہ صد روپہ گرفته صد روپہ قرضدار است یعنی مدیون بودہ و بر مدیون زکات واجب نمی باشد پس اگر نزد او علاوہ از این پول زیور و پول دیگر بقدر نصاب نباشد زکات این بہ ل بر ذمہ او واجب نیست (۱).

زکات زیوراتی کہ در مہر دادہ شد بر ذمہ کیست: سوال: (۳۰) زیوراتی کہ هنگام نکاح از سوی شوہر در مہر زن دادہ می شود زکات بر ذمہ کیست؟

جواب: چون ربوہری کہ در مہر زن دادہ شدہ ملکیت او گردیدہ پس زکات آن نیز بر ذمہ خود زن می باشد نہ بر ذمہ شوہر (۲).

زکات پولی کہ در سیالی دادہ میشود: سوال: (۳۱) یک ہزار روپہ زید در سیالی رفت و پس از دہ سال آنرا بدست آورد زکات آن ہست یا نہ؟

جواب: دادن زکات چنین پول پس از بدست آوردن ان لازم می باشد نہ قبل از آن (۳).

= وقرہ صلاحیت نمو و زود شدن موجود می باشد اگر شما یا شخص دیگری از آن جلوگیری کند و کاری را کہ باید از آن بگذرد نگردد گاہ از جلوگیری گندہ و سبب ربح زکات بیشتر شدن آن می باشد.

(۱) کل دین لہ مطالب من جهة اللہ و یصح و بہ الزکوۃ سواء کان الدین للعباد کالقرض و لمن البیع و صمان المنافع و ارض الجراحة و سواء کان الدین من الفقد او المکمل او الموزون الخ (عالمگیری مصری بولاق کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۷۲) ظہیر

(۲) و شرط افراص اذلتها حولان الحول و حو فی ملک الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷) ظہیر

(۳) بحث مستحبین در ارتباط بہ سالی آن است کہ در حکم قرض می باشد یا در حکم ہبہ اگر در حکم قرض باشد پس از بدست آوردن آن زکات سال ہای گذشتہ لازم می باشد و اساس ذریعہ یا قرض قرار دادن سیالی رسم و رواج می باشد چنانچہ در بعضی از اقوام بہ طور قرض دادہ می شود و حساب ان نوشتہ مہر. شود و سپس هنگام عروسی باز پس گرفته می شود اما در بعضی از اقوام چنان می باشد کہ از آن یاد نمی کند بقی بطور بخشش دادہ می شود و رسل فیما ارسلہ الشخص الی غیرہ فی الاغراس و سحواہا ہل یکون حکمہ حکم الفرض فیلزمہ الوفاء بہ ام لا احتاج ان کان العرف ماہمہ بدفعہ علی وجه اللہ بلزم الوفاء ان ثلثیا لمتنہ وان قبیحا فقیمة وان کان العرف خلاف دلک مان کانوا بدفعہ علی وجه الہیة ولا یفترض فی ذلک الاعطاء اللہ فحکمہ حکم الہیة فی سائر اسماکما ورد المحتار کتاب الہیة قبل باب نزع و ع -

اگر پول هزار روپہ ہوہ اما پنچصد آنرا بہ حساب سیالی می دہد زکات آن چیست:

سوال: (۳۲) زید یک ہزار روپہ دارد اما پنچصد آنرا بہ حساب رواج قومی در سیالی می دہد در اینصورت باید زکات چہ مقدار پولی را بدهد؟

جواب: در اینصورت باید زید زکات یک ہزار روپہ را بدهد.

دارایی زید در قبضہ والدین و برادرش بود و اکنون در قبضہ خودش آمدہ زکات آنرا از

چہ وقت بدهد: سوال: (۳۳) دارایی زید از ہنگام بلوغش تا اکنون کہ ۲۲ سالہ می باشد در

قبضہ والدین و برادرش بود وبہ همین علت زید نتوانستہ کہ زکات و قربانی را از جانب خود کند

اکنون زید تمام دارایی خود را در تصرف و قبضہ خود در آوردہ ومی خواہد کہ زکات و قربانی

ذمہ خود را ادا کند چطور آنرا نماید وزکات آنرا باید از چہ وقت تا چہ وقت کند؟

جواب: از ہنگامی کہ پول در قبضہ اش آمدہ زکات را کند وزکات زمانہ گذشتہ بر او نیست

(۱). فقط

اگر رفتن زکات توسط حیلہ درست است یا نہ: سوال: (۳۴) اگر شخصی غنی برای گرفتن

زکات بکدام وجہ حیلہ سازد مثلاً مال خود را ملکیت زوجہ و یا طفل صغیر خود گرداند تا با این

حیلہ صدقہ بگیرد آیا این حیلہ جائز ہوہ و صدقہ گرفتن برای او حلال می باشد و از گردن کسی

کہ صدقہ می دہد ساقط میگردد یا نہ؟

جواب: بہ این حال صدقہ گرفتن برای او حلال خواہد شد اما این حیلہ مکروہ است چنانچہ در

الدر المختار امده: (انہ لا زکوۃ علی الواہب اتفاقاً لعدم الملک وہی من الحیل وفيہا آن ینہی

= ص ۷۰۷ ج ۴) از این جوابات واضح گردید کہ چون سیالی در حکم ہبہ می باشد لہذا آنرا در حساب وضع قرار ندادہ بہ همین جہت
لفظاً تصریح کردہ اند (لا زکوۃ علی مکتوب و مدیون للعبد بقدر دینہ فیرکی الزیدان ادا بلع نصاباً (الدر المختار) ولو کان الدین علی مفر ملی او
مفلس فوصل الی ملکہ لرم زکات ما مضی لتجب زکاتہا ادا تم نصاباً وحال الحول لا یؤزلا بل عند قبض اربعین درہماً من الدین القوی
کفری (باب زکوۃ المال ۴۷ و ۴۸ ج ۲)

(۱) وعند قبض مائین منہ لغيرها ہی من بدل مال لغير تجارۃ وهو المتوسط ککنن سائمۃ وعبد خدمۃ وهما معا هو مشغول بحوائجہ الاصلیۃ
کطعام وشراب واملاک وبغیر ما مضی من الحول قبل قبض فی الاصح (درمختار) اما المتوسط ففیہ روايات فی روایۃ الاصل لجب زکوۃ فیہ
ولا یلزم اداء حتی قبض مائین درہم فیرکبها وفی روایۃ ابن سماعۃ عن ابی حنفۃ لا زکوۃ فیہ حتی یقبض یحول علیہ الحول لانه صار مال
زکوۃ فان صار مال کالمعادن ابتداء الخ وعلی روایۃ ابن سماعۃ بزرکبها عن الماضي والا عن الحال الا بمضی حول حدید بعد القص (در المختار

باب زکوۃ المال ج ۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵). طغیر

لطفله قبل اتمام بیوم (۱) ودر کراهت وعدم کراهت حیلہ اسقاط اختلاف بین صاحبان معروف است چنانچه در شامی آمده: (قال ابو یوسف لا یکره لانه امتناع عن الوجوب لا ابطال حق الغیر وفي المحيط انه الاصح وقال محمد یکره واختاره الشیخ حمید الدین العزیز لان فيه اضرار بالفقراء الى ان قال وقيل الفتوى فی الشفعة علی قول ابی یوسف وفي الزکوة علی قول محمد وهذا تفصیل حسن (شامی باب زکرة الغنم ص ۲۷ ج ۲).

نصاب مفتی به زکات: سوال: (۳۵) در نصاب زکاتہ اساس آنچه مشہور می باشد اختلاف است زکات مفتی به کدام یک می باشد؟

جواب: حساب آن از وزن سبعة معلوم میگردد زیرا ۲/۵۲۱ توله می شود ودوصد درهم به وزن سبعة همین قدر می باشد (۲).

بر خانه کرایه زکات است یا نه؟ سوال: (۳۶) خانه ای که کرایه آن ماهوار ده روپیه باشد زکات بر قیمت آن لازم است یا بر کرایه آن؟

جواب: بر قیمت آن زکات نبوده و اگر کرایه آن به اندازه نصاب جمع گردد و حول بر آن بگذرد زکات بر آن واجب می شود (۳).

بر پول مهر که نزد شوهر باشد زکات است یا نه؟ سوال: (۳۷) مهر یک یک زن ۲۵۰ روپیه بوده و چون شوهرش پول ندارد تا کنون مهر او را نداده آيا در اینصورت بر ذمه زن زکات مهر واجب است یا نه؟

جواب: قبل از حصول زکات در آن واجب نیست (۴).

بر قیمت زمین زراعتی زکات نیست: سوال: (۳۸) هنده یک قطعه زمین زراعتی دارد که

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب زکوة ج ۲ ص ۵۱ ، ط. س. ص ۲ ج ۳ ص ۳۲۴ . ظفر

(۲) نصاب الذهب عشرون مثقالا والفضة مائتا درهم کل عشر دراهم وزن سبعة مثاقیل (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۵ . ظفر

(۳) ولا زکوة فی ثياب البدن الخ ودور السكنی ونحوها (ردمختار) ای کتاب البدن ، امیر المحتاح الیها وکا الحوائث والقارات (ردالمحتار کتاب زکوة ج ۲ ص ۱۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۵ و ۲۶۶ . ظفر

(۴) وبعد قبض مائین مع حولان الحول بعده ای بعد القبض من دین ضعیف وهو مال غیر مال مکهر ودية (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵ . ظفر

قیمت آن هزار روپہ می باشد زکات بر آن واجب است یا نہ وزکات بر قیمت زمین می باشد یا بر حاصلات؟

جواب: بر قیمت زمین زکات نبوده و اگر زمین عشری باشد بر حاصل آن یعنی بر مقدار غلہ پیدوار آن عشر (۱۱) می باشد اما اگر زمین عشری نباشد چیزی بر آن نیست (۱).

زکات تمام پول داده شود: سوال: (۳۹) نزد شخصی چهار صد و هفت روپہ از مخارج خانہ باقی چماندہ و بر آن یکسال گذشت شخص مذکور زکات چهار صد روپہ را بدهد یا از چهار صد و هفت روپہ را؟

جواب: زکات چهار صد و هفت روپہ پورہ را بدهد (۱).

زکات نقد مال و خرج چگونه داده شود: سوال: (۴۰) زید با دو صد روپہ بہ تجارت آغاز کرد و چون پس از یکسال حساب نمودہ سرمایہ ذیل نزد او موجود بود صد روپہ نقد حدود یک صد بیست و پنج روپہ جنس بہ قیمت سہ صد روپہ مال او نزد مردم قرض است پس آیا زکات از پولی کہ در اخیر سال نقد موجود می باشد داده شود و بر پولی کہ در جریان سال خرج نمودہ زکات است یا نہ و بر ظروف مستعملی کہ گاہگاہ آنها را بہ فروش می رساند زکات می باشد یا نہ؟

جواب: در اخیر سال بر پولی کہ بہ شکل نقد و یا مال التجارہ موجود باشد زکات واجب است و پولی کہ بر ذمہ دیگران قرض می باشد زکات بر آن واجب بودہ اما ادای آن پس از حصول می باشد و اگر حصول نگردد زکات آن ساقط است و پولی کہ پیش از تکمیل شدن سال بہ مصرف رسیدہ بر آن زکات نمی باشد و ظروف مستعملی کہ بہ غرض تجارت خریدہ شدہ اند بر آن زکات نیست اما اگر بہ فروش رسیدہ و پول آن شامل پول های تجارتي گردیدہ باشد زکات آن

(۱) والروع الثاني شرط المحلۃ وان تكون عشرية فلا عشر في الخارج من ارض الخراج الخ (عالمگیری مصری بولاق زکوة الزروع ج ۱ ص ۱۸۵ طبر)

(۲) واللازم في مضروب كل منهما الخ وفي عرض التجارة قيمته مضاب الخ ربع ولی كل خمس بحسابه فلی كل اربعین درهما درهم ولی كل اربعة متاثل لبراعان وما یس الخ الحسب علی الحمس عفر و قالوا ما زاد بحسابه والدر المحتار علی هامش ود المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۱۲ ط س ج ۲ ص ۲۹۷ طبر

دائمه میشود (۱).

بر مالک نصاب که دین مهر بیشتر از مالش باشد زکات است یا نه: سوال: (۴۱) شخصی

مالک نصاب است اما این مهر بیشتر از مالش بر ذمه او می باشد آیا این دین مانع زکات است یا نه؟

جواب: صحیح آن است که دین مهر مانع زکات نبوده و زکات لازم می باشد طوریک در شامی آمده: (والصحيح انه غير مانع) (۲).

زکات سال گذشته فرض می باشد: سوال: (۴۲) دادن زکات-مال ماحصل سال گذشته برصاحب نصاب فرض است یا نه؟

جواب: دادن زکات مال ماحصل سال گذشته برصاحب نصاب فرض می باشد چنانچه در هدایه آمده است: (ومن كان له نصاب فاستفاد في اثناء الحول من جنسه ضمه اليه) هدایه ص ۱۷۵.

خانه ای که به کرایه داده شده زکات آن به چه طریق داده میشود: سوال: (۴۳) خانه ای که به مبلغ ماهوار ده روپیه به کرایه داده شده زکات بر آن است یا نه؟

جواب: خانه ای که کرایه آن به اندازه نصاب باشد زکات بر کرایه آن لازم بوده و بر خود خانه زکات نیست چنانچه در شامی آمده: (ولافي ثياب البدن واثاث المنزل ودور السكنى ونحوها ای كتياب البدن الغير المحتاج اليها وكالحوانيت والعقارات) شامی چاپ هندج ۲ ص ۸.

زکات پولی که از کرایه خانه بدست می آید: سوال: (۴۴) پولی که از کرایه خانه بدست می آید، اگر بقدر نصاب باشد زکات بر آن است یا نه؟

جواب: و تیکه مقدار پول به اندازه دوصد درهم شود چه از کرایه خانه باشد یا از زمین یا از وجه دیگری در ملکیت شخص آید و یکسال بر آن بگذرد زکات در آن واجب می شود چنانچه در صفحه ۱۷۶ هدایه آمده است: (ليس فيما دون مائتي درهم صدقة فاذا كان مائتين وحال عليها

(۱) ومن كان له نصاب فاستفاد في اثناء الحول من جنسه ضمه اليه وزكاه به الخ لان المجانسة هي العلة في الاولاد والارباح لان عندها يتنصر التفسير ليسر اعتبار الحول لكل مستفاد وما شرط الحول الا للتيسير (هدایه باب صدقة السوائف فصل في الحيل ح ۱ ص ۱۷۵) ولو كان الدين على من الخ فوصل الى منهك لزم زكوة ما مضى (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الركوة ح ۲ ص ۱۲) طبر

(۲) ردالمحتار كتاب ركوة تحت قول المتى اومرحلا ح ۲ ص ۷ ط . ح . ص ۲۶۱ طبر

الحول ففیہا خمسة دراهم)

زیرواتی کہ معمولاً پوشیدہ نشود بر آن زکاة است یانہ: سوال: (۴۵) زیروات طلایی و نقرہ ای کہ یک ماہ دو ماہ گذاشتہ شود و دوسہ ماہ پوشیدہ شود وبہ قدر نصاب و یا زیاد تر از ان باشد آیا در آن زکات است یانہ؟

جواب: زیروات طلایی و نقرہ ای کہ بہ مقدار نصاب باشد زکات در آن واجب است چہ آنرا استعمال کند یانہ، چنانچہ در ہدایہ در صفحہ ۱۷۷ آمدہ:
(وفی تبر الذهب والفضة وحليهما واوليهما زكوة)

درجہ چیزہایی از اشیاء مندرجہ ذیل زکات است: سوال: (۴۶) نزد شخصی اشیای ذیل وجود دارد زمین ظروف حیوانات تکہ زیر آلات بہ قیمت یک ہزار روپیہ غلہ پول نقد دو ہزار روپیہ وسامان ولوازم خانہ در کدام یک از این اشیاء زکات لازم است؟

جواب: در اشیای مذکور غیر از زیر آلات و پول نقد زکات لازم نیست در زمین مطابق شروط عشر واجب می باشد و در حیوانات اگر سانمہ باشند مطابق قاعدہ زکات واجب است و در اشیای متباقی یعنی ظروف مورد استعمال تکہ ہای پوشیدنی و غلہ زکات نیست و تفصیل مسألہ در کتب فقہ موجود است (۱).

بر قرضدار زکات است یانہ: سوال: (۴۷) شخصی قرضدار بودہ و مقدار قرضش بہ نسبت پول نقدی کہ نزدش موجود می باشد بیشتر است آیا تادیبہ زکات بر او لازم می باشد یانہ؟
جواب: بر قرضدار زکات نیست و اگر شخصی قرض داشتہ باشد پس از حصول زکات بر آن لازم است (۲).

زکات بر قیمت خرید است یا بر نرخ موجود: سوال: (۴۸) زکات بہ اساس نرخ خرید دادہ می

(۱) ولا في ثياب البدن المحتاج اليها لدفع الحر والبرد، ولأثاث المنزل ودور السكني ونحوها وشرطه أي شرط الفراض أداؤها حولان الحول وهو في ملكه وتنمية المال كالدراهم والدنانير لئيهما للتجارة بأصل الخلقة فلزم الزكاة كيفما أسكهما ولو للنفقة أو السرم بقيدھا الا في أو نية التجارة في الغروض والدر المختار علی هامش زادالمحار كتاب الزکوة ج ۳ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶، واللازم فی مضروب کل سہما ای الذهب والفضة ومعمولہ ولولہما اوحیا مطلقا (ایضا باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷ و ۲۶۸). طبر
(۲) لا زکاة علی مکتب الخ ومدین للمبد بقدر دینہ لیزکی الزائد ان بلغ نصابا (ایضا کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳)
لوکان الدین علی مقر الخ فوصل الی ملکہ لزم زکوة مامضی (ایضا ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). طبر

شود یا به اساس نرخ موجود؟

جواب: قیمت موجود یعنی قیمت وقت تادیه زکات اعتبار دارد.

بر پس انداز یکساله زکات مطابق چه حسابی واجب است: سوال: (۴۹) بر پول نقدی که

در جریان یکسال پس انداز گردیده به چه حسابی زکات واجب می باشد؟

جواب: حساب زکات آن است که دادن (۱/۴) حصه واجب می باشد (۱).

به دارایی طفل ثروتمند زکات است یا نه: سوال: (۵۰) دادن زکات از مال طفل ثروتمند

جائز است یا نه؟

جواب: جائز نیست (۲).

بر زیورات زن، اسب سواری و گاوهای قله ای زکات است یا نه: سوال: (۵۱) در زیور

آلات زن، اسب سواری و گاوهای قله ای زکات لازم می باشد؟

جواب: بر زیور آلات زن زکات واجب است (۳) اما در اسب سواری و گاوی هایی که به کار

زراعت اشتغال دارند زکات لازم نمی باشد (۴).

اگر به بیت المال حکومت شرعی بهار زکات ارسال نشود بلکه شخص خود آنرا کند چه

حکم دارد: سوال: (۵۲) درمنطقه پتنه واریسه ایالت بهار امیر شرعی برای بیت المال مقرر

شده زکاة و عشر را جمع آوری میکند لیکن در اکثر جاها حصول نگردیده و خود مالکان آنرا به

فقرا و مساکین تقسیم می نمایند آیا دراین صورت زکات می شود یا نه؟

جواب: دراینصورت زکات می شود زیرا خداوند متعال فرموده است: (انما الصدقات للفقراء

والمساکین) (۵) الخ.

(۱) وتعتبر القيمة يوم الوجوب ولقلا يوم الاداء اجماعا وهو الاصح ويقوم في البلد الذي المال فيه (المر المختار على هاشم والمختار باب زکوة الفهم ج ۲ ص ۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۶). ظفیر

(۲) وليس على الصبي والمجنون زکوة الخ لنا انها عبادة فلا تتادی الا بالاختیار تحقیقا لمحیی الابتلاء ولا اختیار لهما (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸). ظفیر

(۳) وفي لبر الذهب والفضة وحلبهما واوليهما الزکوة (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۷). ظفیر

(۴) وليس في دور السکى وثياب البدن واثاث المنزل ودواب الركوب وعبيد الخدمة وسلاح الاستعمال زکوة لانها مشغولة بالحاجة الاصلية

ليست بنامة ايضاً (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۵). ظفیر

(۵) اما بهتر آن است که زکات طاهر اموال از طریق امیر شریعت اداء شود و زکات پول نقد را خود نیز می توان اداء نمود. ظفیر

مقصد از اثاث البیت چیست: سوال: (۵۳) در شریعت اطلاق لفظ ناٹ البیت بر چه چیزهایی صورت می گیرد آیا ظروف و لباس های پوشیدنی و برداشتی نیز در جمله اثاث البیت شامل می باشند؟

جواب: لفظ اثاث البیت بر تمام آن اشیای مذکور اطلاق میگردد (۱).

اگر شخصی پول نقد زکات را با پول خود یکجا کند و سپس پول زکات را کم بدهد

چه حکم دارد: سوال: (۵۴) اگر شخصی پول زکات را با پول خود یکجا نماید و سپس آنرا وقتاً فوقتاً به نیت ادای زکات در زکات و غیر آن خرج کند زکات صاحب زکات چه وقت میشود وقتی که به وکیل سپرده یا وقتی که به مصرف رسیده است و اینکه وکیل آنرا با پول خود خلط فرموده و در غیر مصرف زکات مثلاً بر سادات یا غنی مجهول خرج کرده است تا به درجه ها بیش از پول زکات پول او خرج شده پس زکات شده است یا نه؟

جواب: در نقود عدم تعین مطلقاً وجود ندارد بلکه در امانت و صدقات و غیر نقود معین می باشد طوریکه در اشباه و نظائر است (لا یتعین فی المعاوضات و یتعین فی الامانات و الهبة و الصدقة) (۲) و چنین عبارتی در شامی نیز آمده است پس پول زکات را بدون اجازه با مال خود یکجا کردن جائز نیست و زکات شخص زکات دهنده وقتی می شود که به مصرف زکات برسد و اگر وکیل از پول خود زکات موکل را علیحده کرده به نیت زکات از طرف او بدهد زکات در همان وقت می شود اما اگر وکیل برای فقرا و غیره داده است از طرف خودش حیثیت هبه و صدقه را دارد در الدرالمختار آمده: (ولو خلط زکوة موکلیه ضمن وکان متبرعاً قال فی الشامی قوله ضمن وکان متبرعاً لانه ملکه بالخلط و صار مؤدباً مال نفسه قال فی التتار خانیة الا اذا وجد الاذن و اجاز المالکان ای اجاز قبل الدفع الی الفقیر لمالی البحر لوادی زکوة غیره لغیر امره فبلغه فاجاز لم یجز لانها وجدت نفاذاً علی المتصدق لانها ملکه ولم یصر نائباً عن غیره فنفلت علیه لکن قد یقال

(۱) ولاتبات البیت المحتاج الیه لدفع الحر و الرمد و اثاث المنزل و الدر المختار علی هامش و الدر المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ ط. س. ح ۲ ص ۲۶۶ فیس فی دور السکنی الخ و کذا طعام اهله و ما یحتمل به من الاواني اذا لم یکن من الذهب و النفضة الخ و لای السحیرین (عالمگیری کشوری کتاب زکوة ح ۱ ص ۱۷۰، ماجدیه ج ۱ ص ۱۷۲). طبر

(۲) الاشارة و النظائر طبر

تجزی عن الامر مطلقاً لبقاء الاذن بالدفع قال فی البحر ولو تصدق عنه بامره جاز ثم قال فی التتار خانية او وجدت دلالة الاذن بالخلط كما جرت العادة بالاذن من ارباب الحنطة بخلط ثمن الغلات (۱).

زکات پولی کہ برای ضرورت خاصی نگهداری شده است: سوال: (۵۵) اگر شخصی بسیاری از احتیاجات خود را معلق گذاشته و برای ضرورت خاصی مقدار پولی را جمع نماید آیا زکات بر آن است یا نه؟

جواب: بعد از گذشت یکسال زکات بر آن واجب است (۲).

اگر وکیل به مستحق سیگری زکات را بدهد چه حکم دارد: سوال: (۵۶) اگر زید شخصی بنام عمرو را وکیل زکات خود تعیین کند کہ انرا به مستحق خاصی مثلاً خالد بدهد اما وکیل به جای او زکات را به بکر کہ او نیز مستحق می باشد بدهد زکات زید می شود یا نه؟

جواب: درشامی آمده: (وهذا حيث لم يامر به بالدفع الى معين اذا لوخالف فقيه قولان حکاهما فی القینة) (۳) نتیجه آنکہ دراین مسالہ دو قول است یک قول آنکہ زکات می شود و دوم آنکہ نشدہ و وکیل ضامن می باشد پس احتیاط در آن است کہ بہ شخص دیگری ندهد و بہ همان شخص بدهد کہ مؤکل تعیین نموده باشد. (۴)

مقدار قرض بیست هزار بوده و پول ذخیر نداشته باشد زکات واجب است یا نه: سوال:

(۵۷) زید بیست هزار روپیہ قرض گرفته و در شرکت نساجی بمبی شریک شدہ در حالیکہ بہ علت نادیدہ قرض هیچ پول ذخیرہ نداشته باشد زکات بر او واجب است یا نه؟

جواب: در اینصورت کہ بہ قدر مال موجود قرضدار می باشد و ذخیرہ دیگر ندارد زکات (۵) بر

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹. ظہیر

(۲) شرط الفراض ادائها حولان الحول وهو فی منکة ونسبة المال کالدراهم والدنانیر بهیما للنجاة باصل الخلقة فنلزم الزکوة کیفما امسکها ولو لنفقہ (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ص ۱۳ ج ۲)

(۳) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹. ظہیر

(۴) وهذا المؤکل انما يستعید التصرف من المؤکل وقد امره بالدفع الى فلان یمتک الدفع الى غیره کما لو اوصی لزید بکذا لیس للتوصی الدفع الى غیره (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹). ظہیر

(۵) فلا زکوة علی مکتب الخ ویدون للعبد بقدر دینہ فیرکی الرائد . ن. نبع ص ۱۵۱ (الدر المختار عنی هامش رد المحتار باب الزکوة ج ۲ =

واجب نست:

اگر شخصی یکسال زکات را ندهد سال دیگر چه کند: سوال: (۵۸) اگر شخص صاحب

نصاب یکسال غفلت ورزیده و زکات را نپردازد در سال بعدی به چه حسابی زکات را اداء کند؟
جواب: در سال بعدی باید زکات همان سال و سال گذشته آنرا بپردازد و حساب چنان است که هر قدر پول و مالی که در ختم سال گذشته بوده زکات آنرا بدهد و امسال هر قدر روپیه و غیره موجود باشد زکات آنرا بپردازد (۱).

اگر برای زنی والدینش زیور آلات خریده باشند زکات آن بر خود زن است یا بر

شوهرش: سوال: (۵۹) به زوجه زید والدینش زیور آلات داده اند زکات آن بر زید است یا بر زنی زید آنقدر در آمد ندارد که زکات بدهد و وقتیکه زید عاید داشته باشد نمی داند که زیور مذکور چه قدر است آیا مطابق تخمین می تواند زکات بدهد یا نه و اگر به اساس حساب کردن زکات چند ساله مقدار پول زکات زیاد شود با دادن آن بطور متفرق زکات می گردد یا نه؟

جواب: زکات بر ذمه زن زید است او باید آنرا کند و هنگامیکه زید صاحب ثروت شود می تواند از طرف زن خود زکات آنرا بدهد و زیور آلات باید اندازه گردیده و مطابق آن زکات داده شود و دادن زکات چند سال بطور متفرق و کم کم جایز است. (۲)

اگر شخصی زیور آلات را ملکیت مادر خود بسازد، زکات آن بر چه کسی است: سوال:

(۶۰) شخصی زیور آلات را به مادر خود داده و او را اختیار کلی داد زکات آن بر مادر واجب است یا بر پسرش؟

جواب: چون زیورات را ملکیت والده خویش ساخته زکات آن بر والده اش واجب می باشد (۳) و اگر پسر بخواهد می تواند از طرف او زکات بدهد.

= ص ۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳. ظفر

(۱) و الفراضها عمری ای علی التراخی و صحه بالانی و غیره و قبل لوری ای واجب علی الفور و علی الفتوی فیالم بتأخیرها بلاعذر و فرد شهادته (ابضا ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۲) و الفراضها عمری ای علی التراخی (در مختار) قال فی البدائع و علی عامة المشایخ ففی ای و لفتة ادی بکون مودها للواجب (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۳) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم ادا ملک نصابا ملکاً تاماً احوال علیه الحول (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷، =

وسهم بکر در آن مبلغ ۷۵۰ روپہ بود اما زید از دادن زکات سهم خود انکار وزید در این مورد چه حکم وجود دارد؟

جواب: در اینصورت هر قدر پولی که به حساب سهم زید زکات داده شده باشد بر ذمه خودش بوده و از پول او وضع گردیده و رقمی که بر ذمه بکر است به حساب خودش محاسبه میگردد و انکار زید اعتبار ندارد در الدر المختار آمده (و ان تعدد النصاب تجب اجمعاً و یتراجعان بالحصص) (الدر المختار) قوله ان تعدد النصاب ای بحیث یبلغ قبل الضم مال کل واحد بانفراده نصاً فانه یجب حیث علی کل منها نصاب زکاته) شامی (۱).

پرسشی که در وضعیت ذیل باشد زکات است یا نه: سوال: (۶۴) زید مقروض بوده و عاید هر سالش مخارج او را کفایت نمی کند اکثراً جایداد خود را فروخته مخارج خود را تامین می نماید عیال او زیاد بوده و بر تعلیم ایشان پول زیادی به مصرف می رسد و نزدش بر علاوه لوازم خانه مقداری طلا و نقره ظروف صندوق تکه باب و غیره موجود می باشد آیا بر زید صدقه فطر قربانی فاتحه محرم حج فاتحه شب برات و مساعدت با فقرا واجب است یا نه؟

جواب: اگر زیور و نقد آنقدر باشد که بعد از ادای قرض به قدر نصاب باقی بماند زکات بر همان مقداری که باقی مانده واجب است (۲) و صدقه فطر واضحیه بر او واجب بوده و اگر به قدر مخارج حج نقد و زیورات باقی بماند حج بر او واجب بوده اما فاتحه محرم و فاتحه شب برات بر هیچ کسی واجب نبوده بلکه جائز نمی باشد و امداد با فقرا و خویشاوندان در صورتی است که از مخارج اهل و عیالش بیشتر داشته باشد.

قرض را مجزی نموده و از بقیه زکات را بدهد: سوال: (۶۵) نزد هنده دوصد پنجاه روپہ نقره ای و هفتاد و سه روپہ طلایی وجود دارد که قیمت آن در بازار مبلغ یک هزار هفتصد و هشتاد و نه روپہ می شود همچنان از جایداد شوهر متوفایش ماهانه مبلغ صد روپہ برایش می رسد که از بابت آن هشتصد روپہ بقایا بوده و مبلغ ۳۵۷ روپہ قرضه بوده هنده مذکور به

(۱) و الدر المختار للشامی کتاب الزکوة باب زکوة المال ص ۴۷ ج ۲

(۲) للازکوة علی مکات الخ و مدیون للمعد بلدر دینه هرکمی الزاند ان ینع نصاً (الدر المختار علی هامش و الدر المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹)

ط س. ج ۲ ص ۲۶۴ طغیر

شراکت زید یک ہزار و دوصد یا یک ہزار و سہ صد روپیہ می باشد اما فروشنده از پول انکار نموده و بدست آمدن در شک است ہندہ بہ زید گفتہ کہ اگر پول حصول شد من ذمہ دار ادای آن می باشد آیا اکنون تمام پول بر ذمہ ہندہ می باشد و زکات ہمہ مجری می شود و یا از نصف آن؟

جواب: در اینصورت فرضی کہ بر ذمہ ہندہ می باشد آنرا مجری نموده و زکات باقی ماندہ بر ذمہ او واجب می باشد و در این وقت از قرضہ متازعہ می باشد همان نصف کہ ذمہ ہندہ است مجری می شود (۱).

مالی را کہ بہ ملکیت پدر خود بدهد زکات آن بر چہ کسی است: سوال: (۶۶) زید مالی را کہ خود بدست آورده بہ پدر خود دادہ و پدرش در آن اختیار تام دارد زکات آن بر چہ کسی است و مال دیگری را پدر و پسر مشترکاً بدست آورده اما در قبضہ پدر بودہ و او در آن متصرف می باشد زکات این مال بر چہ کسی لازم است؟

جواب: کسیکہ مالک است زکات بر ذمہ او می باشد (۲) اما بہ صورت دیگر چون پدر در مورد تمام تصرفات و انتظامات آن اختیار دارد پس ادای زکات نیز بر ذمہ او می باشد.

آیا بر پولی کہ در ماہ دوازدهم با آن خانہ خریدہ شود زکات است: سوال: (۶۷) شخصی ہزار روپیہ دارد کہ از حاجات ضروریہ او بیشتر می باشد و چون یازدہ ماہ بر آن گذشت غرض نجات از زکات توسط آن منازل و یا اموال را خریداری نمود آیا بر پول مذکور زکات است یا نہ؟

جواب: چون سال مکمل بر آن نگذشتہ و او توسط آن خانہ و یا لوازمی کہ بر آن زکات نیست خریدہ پس زکات از پول مذکور ساقط است. (۳)

(۱) ومنها الفراغ عن الدين قال اصحابنا كل دين له مطالب من جهة العباد بمع وجوب الزكوة سواء كان الدين للعباد كالقرض وضمن المبيع الخ وسواء كان الدين من النقود وعاقلگیری مصري كتاب الزكوة ج ۱ ص ۱۶۲، ماجدیه ج ۱ ص ۱۷۲، وندیون العبد بقدر دینہ فیرکی الروافض بلغ نصابا والدر المختار علی هامش ردالمحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۹، ط. ص. ج ۲ ص ۲۶۳، طغیر

(۲) الزكوة واجبة علی حر مسلم عاقل بالغ اذا ملك نصابا وهدایہ كتاب الزكوة ج ۱ ص ۱۶۵، طغیر

(۳) ولابد من الحول لانه لابد من مدة يتحقق فيها المآء وفقد الشرع بالحول لقوله ﷺ لا زكوة فی مال حتى يحول عليه الحول وهدایہ كتاب الزكوة ج ۱ ص ۱۶۸، طغیر

اگر دو برادر و دو خواهر صد روپہ داشتہ باشند زکات بر آن واجب است یا نہ: سوال:

(۶۸) شخصی صد روپہ دارد کہ از حاجات اولیہ او زیادہ می باشد اما ایشان دو برادر و دو خواهر نیز دارد اما ایشان در مورد پول مذکور چیزی نمی گویند و انکار نیز نمی نمایند پس بر آن شخص در پول مذکور زکات واجب است یا نہ؟

جواب: اگر صد روپہ تنها ملکیت خودش باشد زکات بر آن واجب است اما اگر ترکہ پدری بودہ و دو برادر و دو خواهر او در آن شریک اند بدین ترتیب سهم هیچ یک از آنها بہ قدر نصاب بودہ لذا بر هیچ کدام از ایشان زکات واجب نیست و سهم ہر برادر آن ۱۱۳ (۳۳ روپہ) و سهم ہر دو خواهر برابر یک برادر می باشد و در اینکه ایشان سهم خود را نگرفتہ اند حق ایشان ساقط نمی گردد (۱).

بیشتر از مقدار زکات دادن چہ حکم دارد: سوال: (۶۹) اگر زکات سہ چہار روپہ بودہ و او

یکی دو روپہ زیادہ بدهد آیا زکاتش باطل می شود؟

جواب: در اینصورت ثواب بیشتر حاصل می کند ہم زکات می شود و ہم ثواب یک روپہ ای را کہ بیشتر دادہ حاصل می نماید.

شخصی کہ یک ہزار و دو صد روپہ دارد اما یک ہزار یکصد روپہ قرضدار می باشد چہ

قدر زکات بدهد: سوال: (۷۰) نزد زید یک ہزار و دو صد روپہ می باشد اما یک ہزار

و یکصد روپہ قرضدار است اگر پدرش بکر زکات را از طرف او کند زکات صد روپہ را بدهد

یا از یک ہزار و یکصد روپہ را؟

جواب: در اینصورت صرف زکات صد روپہ واجب می شود و یک ہزار و یکصد روپہ بدلیل

قرض مستثنی می شود (۲).

وکیل نمی تواند در زکات تصرف کند: سوال: (۷۱) آیا وکیل می تواند کہ مال زکات را بہ

تصرف خود در آوردہ و بہ جای آن از طرف خود زکات را کند یا نہ؟

(۱) لیس فیما دون مائتی درهم صلیفۃ الحج (ہدایہ باب زکوۃ المال ج ۱ ص ۱۷۶). ظفر

(۲) و من کان علیہ دین یحیط بمالہ فلا زکوۃ علیہ الحج وان کار اکثر من دینہ زکی الفاضل اذ بلع نصاب بالفراغۃ عن الحاجۃ والمراد بہ دین لہ

مطابق من خیرۃ العباد الحج (ہدایہ کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۶۸). ظفر

جواب: برای وکیل چنین تصرفی جائز نمی باشد و پولی که به حساب زکات نزد او می آید باید آنرا برای فقرا بدهد (۱).

ابا برای زکات ماه معینی وجود دارد: سوال: (۷۲) برای ادای زکات کدام ماه معین است؟
جواب: برای ادای زکات شرعاً کدام ماه و یا روز معین نیست البته فضیلت بعضی از ماه ها و روزها در آن دخیل است، یعنی ماهی که به نفس خود متبرک می باشد مانند رمضان المبارک که ادای صدقات و غیره در آن افضل می باشد اما ضرور آن است که در ماهی که ادای زکات واجب است در همان ماه زکات را کند و سپس همان ماه را تعیین نماید در کتاب شرعة الاسلام آمده: (یعین صاحب المال لزکوة شهراً لایجاوز لما فیہ من التأخیر ومن آخر الزکوة بعد وجوبها علیه من غیر عذر یأثم) (۲).

اگر شخصی که از مال مالک نفع میگیرد زکات را کند چه حکم دارد: سوال: (۷۳)
 شخصی مالک نصاب بوده و از ملکیت او دیگران نفع میگیرند اگر زکات مالک نصاب را مردم دیگری که از آن نفع میگیرند همه یکجا بکشند در اینصورت از طرف مالک نصاب فریضه زکات می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات بر ذمه مالک نصاب واجب است اما اگر به اساس امر و اجازه او از طرف او مردمی که از آن نفع میگیرند زکات را نمایند زکات می شود چنانچه در شامی آمده: (و کذا لو امر غیره بالدفع عنه جاز) (۳).

بر غله ای که بعد از خرج یکسال باقی بماند زکات است یا نه: سوال: (۷۴) بر غله ای که بعد از خرج یکسال مکمل باقی بماند زکات واجب است یا نه؟

جواب: بر غله ای که برای خوراک تمام سال خریده شده و بعد از پایان سال باقی مانده زکات واجب نیست (۴).

(۱) ولوحظ زکوة مرکبیه ضمن (ایضاً ح ۴ ص ۴۱) . ظفر

(۲) شرح شرعة الاسلام فصل فی سنن الزکوة والصدقة ص ۱۵۸ . ظفر

(۳) ردالمحتار للشامی کتاب الزکوة ح ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۹ ظفر

(۴) ومنها فروع المال عن حاجة الاصلية فليس في دور السكى وثبات المنزل الح وكذا طعام اهله وعالمگیری. کتاب الزکوة =

آیا در زمین و باغ مانند زیورات زکات است و اگر قرضدار باشد چه کند: سوال (۷۵)

پیدوار اراضی صحرائی زید سالانه ده من غله بوده که در آن اقسام مختلف غله شامل می باشد و عاید سالانه میوه جات باغ او سالانه بیست روپیه بوده و منزل مسکونی او پخته می باشد بر علاوه زید مامور دولت است ماهوار هفده روپیه معاش دارد همچنان یک راس اسب قیمتی که صد روپیه قیمت دارد نیز در ملکیت او می باشد او عیالدار بوده و سیصد روپیه به حساب سود قرض گرفته و ۱۵۰ روپیه بدون سود قرضدار می باشد و بخشی از اراضی صحرائی او در بدل چهار صد و پنجاه روپیه گرو می باشد و نزد زن او صد روپیه نقره و سید روپیه طلایی وجود دارد بر مال زید زکات فرض است یا نه؟

جواب: اگر زیوراتی که نزد زن زید است ملکیت خود زید بوده اما بیشتر از آن قرض دار باشد به شکلی که سوال شده بر زید زکات فرض نیست (۱).

بر اراضی زراعتی زکات است یا نه: سوال (۷۶) اگر شخصی دارای اراضی زراعتی بوده و قرضدار نیز بوده اما قیمت اراضی زراعتی او بیشتر از قرض بوده و مقداری زیورات نیز داشته اما قیمت زیورات از مقدار قرض بسیار کم باشد آیا بر زیورات مذکور زکات واجب است؟

جواب: زکات در آن لازم نیست. (۲)

نصاب زکات به حساب پول انگریزی چه قدر است: سوال (۷۷) مقدار صحیح نصاب به حساب پول انگریزی چند است؟

جواب: مقدار نصاب دوصد درهم بوده و هر روپیه تقریباً دو آنه م باشد (۳).

زکات صد روپیه چند است: سوال (۷۸) از صد روپیه به چه اندازه زکات کشیده شود؟

۱ ح ۱ ص ۱۶۱ . ماجده ج ۳ ص ۱۷۲ طعیر

(۱) فلا زکوة علی مکاتب الح و مدبرین للعد بقدر دینه فیزکی الزائد ان بلع مصابا (الدور المختار علی هامش رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۸ ، ط. س. ح ۳ ص ۲۹۳) . طعیر

(۲) ولا فی ثياب البدن الخ و دور السکي و محوها (در مختار) قوله و محوها کتاب البدن غیر المحتاج اليها و کالحوایث و العفارات (رد المختار لنشامی کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ ، ط. س. ح ۳ ص ۲۹۴ و ۲۹۵) . طعیر

(۳) چون قیمت نقره متغیر است لذا نصاب هر وقت فرق می کند اما بقدر باید به یاد داشت که وزن دوصد درهم برابر ۱۱۲ ۵۲ توله می باشد طعیر الدین

مشهور هشت فیصدی می باشد آیا صحیح است؟

جواب: حساب هشت فیصدی صحیح است زیرا دادن ۱/۴۰ حصه در زکات واجب می باشد.
(۱) فقط

زیوراتی که به عروس داده می شود زکات آن بر چه کسی است: سوال: (۷۹) عده ای از اقوام دختران نابالغ خود را به نکاح می دهند در این حالت زکات زیوراتی که پدر داماد به عروس می دهد بر چه کسی است؟

جواب: زیوراتی که پدر داماد می دهد در عرف ملکیت عروس نمی باشد لذا زکات آن بر ذمه پدر داماد است اما در جایی که عرف عروس را مالک زیورات مذکور بداند زکات نیز بر خود عروس می باشد.

در صورت ذیل باید چه مقدار زکات داده شود: سوال: (۸۰) در آغاز سال زید ۱۶۰۰ روپیه به تفصیل ذیل داشت سیصد روپیه منزلی که آباد کرده و خریده هشتصد روپیه بر مردم قرض دارد و پنصجد روپیه نزد او موجود می باشد اما چهار صد روپیه قرضدار نیز است در این صورت باید به چه اندازه زکات بدهد؟

جواب: بر منزلی که آباد نموده و خریده زکات نیست بر پنجصد روپیه که موجود است زکات لازم می باشد امام باید چهار صد روپیه قرض را از آن وضع کند پس در این صورت باید فقط زکات صد روپیه را بدهد (۲) البته در هشتصد روپیه ای که بر ذمه مردم است نیز زکات واجب می باشد اما وقت ادای آن بعد از حصول قرض است اما اگر اکنون آنرا بپردازد نیز درست می باشد.

در زکات ماه اعتبار دارد یا تاریخ: سوال: (۸۱) برای حساب زکات کدام تاریخی مبین اعتبار دارد یا ماه زیرا که این دو صورت موجب تفاوت بسیار میگردد شرعاً در این مورد چه حکم است؟
جواب: در حساب به زکات تاریخ اعتبار دارد در همان تاریخی که سال تکمیل شود زکات واجب

(۱) لیس لیمادون متی درهم صدقه الخ فاذا كانت مائتين وحال عليها الحول فيها خمسة دراهم (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶).
ظفر الدین غفر له

(۲) ومن علیه دین محیط بماله للزکوة علیه الخ وان کثر من دینه زکئی الفاضل اذ بلغ نصاب کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸). ظفر

می گردد و هر وقتی که زکات را کند همان تاریخ وجوب اعتبار دارد در سال آینده در همان تاریخ زکات واجب می شود که سال گذشته واجب شده بود (۱).

بر مال نابالغ که در شرکت باشد زکات است یا نه: سوال: (۸۲) مستقیم و عبدالحلیم دو برادر بودند عبد الحلیم وفات نمود و پسر نابالغی از او مانده و مستقیم بطور ولی و سرپرست بر مال آن کودک نیز قابض می باشد مستقیم زکات سهم خود را میدهد پس آیا زکات سهم عبدالحلیم متوفی را هم باید بدهد یا نه؟

جواب: بعد از وفات عبدالحلیم حصه او به پسر نابالغ رسیده و در مال نابالغ زکات واجب نیست پس مستقیم از حصه آن پسران زکات ندهد بلکه فقط زکات حصه خود را بپردازد (۲).

بر امانت اطفال نابالغ که نزد والدین باشد زکات است یا نه: سوال: (۸۳) در حصه اطفال نابالغ که بطور امانت نزد پدر و مادر باشد زکات است یا نه؟

جواب: زکات در آن لازم نمی باشد طوریکه در الدر المختار آمده (و شرط افتراضها عقل و بلوغ فلا تجب علی مجنون و الصبی) شامی

آیا در پیداواری که برای خوردن کافی نباشد زکات است: سوال: (۸۴) بسا اوقات مقدار حاصلات آنقدر می باشد که برابر قیمت خرج شده نیز نمی گردد در اینصورت زکات را باید چطور نمود؟

جواب: حاصلات هر قدر که باشد باید ۱/۱۰ حصه آن کشیده شود چه کم باشد و چه زیاد مثلاً اگر مقدار حاصلات صد من باشد باید ده من آنرا بدهد و اگر ده من باشد باشد یک من آنرا بپردازد (۳) و مخارج را حساب نکند.

آیا بر پولی که امید حصول آن نباشد زکات است: سوال (۸۵) زید تجارت می نماید و قرض

(۱) عن ابن عمر قال رسول الله ﷺ من استفاد مالا فلا زکوة له حتی یحول عنه الحول (رواه الترمذی، مشکوٰۃ ص ۱۰۷) و سبه ملک ص ۲ حولی لحواله علیه (در مختار) ای الحول القصری لا الشمسی (رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۵، ط. م. ج ۲ ص ۴۵۹). ظهیر

۲: و شرط افتراضها عقل و بلوغ اسلام و حرية (در مختار) قوله بلوغ قال فی البحر و حرج المجنون و الصبی فلا زکوة فی مالهما کمالا صلاة عنهما للمحدث المعروف (رفع القلم عن ثلاث). (طحاوی ج ۱ ص ۳۸۹). ظهیر.

۳: البحر، کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴، ط م ج ۲ ص ۲۵۸. ظهیر قال ابو حنیفه رضی الله عنه فی فیل ما احرته الارض و کثیره العشر سواء بسی. و سبه السماء لا القصب و الحطب و العنیش (هدایه ج ۱ ص ۱۸۳). ظهیر

او بر ذمه مردم باقی می باشد عده ای از قرضداران او فرار نموده وعده ای آنقدر فقیر اند که امید حصول قرض از ایشان نیست اکنون زید زکات آن پول ها را کند یا نه؟

جواب: ادای زکات پول قرض بعد از حصول واجب می باشد پس پولی که حصول نشده ادای زکات آن لازم نیست (وکان الدین علی مقر ملی او علی معسر او مفلس ای محکوم بافلاسه او علی جاحد علیه بنیه وعن محمد لازکوة وهو الصحيح لان البینه قد لاتقبل او علم به قاض فوصل الی ملکه لزم زکات مامضی (الدرا المختار ص ۱۲ ج ۲).

زکات پولی که در جریان سال زیاد شود چطور گردد: سوال: (۸۶) در ابتداء سال مثلاً نزد زید یک هزار روپیه بود و دو جریان سال کم و بیش می گردید و در پایان سال ده هزار روپیه شد دادن زکات چه مقدار پولی واجب می باشد؟

جواب: آخر سال اعتبار دارد در اینصورت زکات ده هزار روپیه واجب میگردد (۱).

زبورات خانه به تمام اعضای خانواده تقسیم شده نصاب میگردد یا مجموعه آن: سوال:

(۸۷) در اینجا رواج چنان است که زن و شوهر و فرزندان بالغ و نابالغ ایشان همه یکجا زندگی می کنند و کار و بار منزل را انجام میدهند و تمام ضروریات را از عاید خویش ادا می نمایند تا جایی که چیزی را که والدین به زن میدهند آنرا نیز از شوهر و فرزندان خود علیحده نمی دارد مثلاً سه نفر به این شکل زندگی میکنند شوهر زن و پسر ایشان پس اگر در پایان سال از عایدات ایشان ۵۲ روپیه زیور و یا نقد موجود باشد مالک آن فقط شوهر است یا زن و پسرش نیز در آن سهیم شمرده می شود یا در زندگی پدر و مادر فرزند ایشان نظر به شریعت سهم ندارد؟ عده ای از اشخاص چنان اند که اگر فقط شوهر مالک شمرده شود صاحب نصاب است و اگر زن و پسرش نیز در آن سهیم شمرده شوند به حد زکات نمی رسد.

جواب: تمام آن اموال ملکیت شوهر است به استثنای مالی که پدر و مادر زن برایش داده اند و اکنون با مال خانه شوهرش خلط می باشد که مالک آن زن است پس اگر ملکیت شوهر به حد

(۱) والمنفاد ولو بینه وارث وسط الحول یضی الی نصاب من حصه فیرکبه بحول الاصل (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المعص ح ۲ ص ۳۱، ط. م. ح ۲ ص ۲۸۸، طبر

نصاب برسد بعد از گذشت یکسال زکات در آن لازم میگردد (والله تعالى اعلم)

زکات سامان آلات تجارتی: سوال: (۸۸) سامان آلات تجارتی مثلاً کشتی ها گاو کراچی ها و شتر کراچی ها که برای حمل و نقل اموال تجارتی و برای انتقال اموال عروض تجارتی شامل می باشد یا در آلات محترفه؟

جواب: این اشیاء در آلات محترفه شامل بوده و در آنها زکات نیست (و کذلک آلات المحترفين ای لازکوة فیها) (۱).

پولی که به اشتباه به فقیر داده شود پس از نیت در زکات حساب می شود یانه: سوال:

(۸۹) زید مبلغ یکصد هفت روپیه را به عمرو فرستاد و همراه با آن خطی ارسال کرد که در آن نوشته بود که صد روپیه از تو بوده و هفت روپیه را به پسران خالد بپرداز زید در خواندن خط اشتباه نمود لذا صد روپیه را به پسران خالد که غنی نمی باشند پرداخت و عمرو لازم ندید که پول را دوباره از پسران خالد بگیرد آیا پول مذکور در زکات مجری می شود یانه؟

جواب: اگر پول مذکور نزد ایشان موجود باشد پس از نیت در زکات حساب می شود و در غیر آن نه طوریکه در (الدر المختار) آمده (کما لو دفع بلایة ثم نوى والمال قائم فی ید الفقیر) (۲).

نصاب زکات: سوال: (۹۰) نصاب زکات چند است مفصلاً تحریر فرمائید؟

جواب: نصاب نقره ۱۱۲ ۵۲ توله می باشد زیرا در شریعت در مورد دراهم وزن سبعة اعتبار دارد و تصریح آن در کتب فقه موجود است و وزن سبعة آن است که ده درهم برابر هفت مثقال است و به این حساب دوصد درهم برابر به ۱۴۰ مثقال می شود (مثقال به وزن معروف چهار ماشه می باشد چنانچه تصریح آن در کتب متعدد موجود است و علمای کبار آنرا اختیار کرده اند پس دوصد درهم مساوی می شود ۶۳۰ ماشه که چون بر ۱۲ تقسیم شود حاصل تقسیم ۱۱۲ ۵۲ توله می شود پس نصاب زکات همین است. (۳)

حکم زکوة منزل: سوال: (۹۱) شخصی منازل زیادی دارد که آنها را به کرایه میدهد زکات بر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۱ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۵ . طبر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۸ . طبر

(۳) برای تفصیل بیشتر ص ۳۸ ج ۲ ردالمحتار ملاحظه شود.

آن است یا نه؟ همچنان گاو کراچی های کرایی دارد در آنها زکات است یا نه؟ ومفهوم این عبارت چیست: (او یواجر داره التی للتجارة بعرض من العروض)؟

جواب: عبارت (او یواجر داره التی للتجارة بعرض (۱) من العروض) خانه ای که قید تجارت با آن باشد همین قید اعتبار دارد پس خانه ای که غرض تجارت آباد گردیده یا خریده شده در پولی که از کرایه آن بدست می آید زکات لازم می باشد و بر قیمت آن خانه نیز زکات واجب است و اگر منازل برای سکونت اعمار گردیده و یا خریده شده باشند و به کرایه داده شده باشند در قیمت منازل مذکور زکات لازم نبوده و در کرایه آنها به شروطی که دوفقه مذکور است زکات لازم می باشد و حکم گاو کراچی نیز چنین است و آنچه را علامه شامی در شرح این قول نقل میکند آنرا ملاحظه نمائید که قول جامع را تصحیح نموده و نزد علامه موصوف همین ترجیح معلوم می شود و تفصیل و روایت جامع همین است که در فوق به نظر آمد (۲).

زکات مطابق نرخ خریداری داده شود یا مطابق نرخ فروش: سوال: (۹۲) الف: شخصی

مقداری کتاب را به نرخ تاجرانه خرید یا در مطبعه خرد چاپ نمود که هزار روپیه برایش تمام شد اما ارزش آن در بازار دوهزار روپیه می باشد در این مورد سؤالاتی وجود دارد.

مقصد از بازار چیست بازار محل یا چیزی دیگر: سوال: (۹۳) ب: تمام شد مال یک هزار

روپیه می باشد اما در بازار دوهزار روپیه ارزش دارد مقصود از بازار چیست؟ آیا بازار محل یا بازار شهر و قیصه؟

در عطر زکات است یا نه: سوال: (۹۴) ج: در عطر و روغنی که به غرض تجارت ساخته می

شوند زکات واجب است یا نه و اگر واجب باشد بکدام حساب است؟

زکات عطر و روغن به حساب تمام شد داده شود یا به حساب ارسال: سوال: (۹۵) در عطر

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳ ط. س ج ۲ ص ۲۶۷ طبر.

(۲) قوله او یواجر داره التی الخ قال فی المحر لکن ذکر فی البدائع الاختلاف فی بدل مایع هین معدة للتجارة.

ففي کتاب زکاة الاصل انه للتجارة بلا نية. وفي الجامع مایدل علی التوقف عنی الیه. وصحیح مشایخ بلغ رواية الجامع، لان العین وان کانت للتجارة لکن قد يقصد ببدل مایعها المنفعة، فجزئ الدابة لیبقى عنیها والدار للعساة فلا تصیر للتجارة مع الفردد إلا بالنسبة له. ولقد بقوله: التی للتجارة لا لو کانت لتسکي مثلا لا یصیر بدلیا لتجارة بدون الیه. فإذا نوى یصح ویكون من قسم الصریح. (رد المحتار ج ۲ ص ۱۳ ط.

س. ج ۲ ص ۲۶۷ طبر.

وروغن اکثراً به ذریعہ پارسل به فروش رسیده و بسیار کم به حساب قنوج نیز فروخته می شود پس زکات چنین مالی در پایان سال به حساب تمام شد داده شود یا به حسابی که برون گردیده است؟

و در پایان سال تمام عطر و روغن موجود و غیره وزن شده و به حساب تمام شد محاسبه گردیده و زکات آن داده شود مثلاً یک توله عطر به قیمت شش آنه تمام شده و نرخ فروش آن هشت آنه می باشد پس زکات به حساب تمام شد یعنی شش آنه داده شود یا به حسابی که فروش می شود که هشت آنه می باشد؟

جواب: الف: مقصد از آن محل می باشد (والله اعلم)

ب: هنگامیکه قیمت عطر و روغن مذکور به قدر نصاب باشد زکات در آن واجب است.

ج: زکات آن به قیمت بازار داده شود و هدف از بازار همان بازاری است که مال در آن موجود می باشد طوریکه الدر المختار آمده: (ویقوم فی البلاد الذی المال فیہ) ص ۳۰ ج ۲.

د: به همان قیمتی که فروش می شود زکات آن داده شود و اگر در پرداختن پول نقد نقصان به نظر آید طریقہ آسان همان است که در (القاسم) آمده و آن اینکه ۱/۴۰ حصه خود عطر و روغن کشیده شود و پس از آن چه آنرا بفروشد و قیمت آنرا به فقرا بدهد و یا خود جنس را بر ایشان تقسیم نماید درست است. (والله اعلم)

برقرض زکات است یانه: سوال: (۹۶) شخصی که یک هزار روپیه قرض داده و ماهوار سه صد روپیه آنرا به شکل قسط دوباره بدست می آورد پس بر پول که قرض می باشد زکات است یانه؟

جواب: هر قدری که حصول می شود دادن زکات تمام سال های آن لازم می باشد یعنی بعد از حصول زکات ایام گذشته را نیز بدهد چنانچه در الدر المختار آمده (واعلم ان الدیون عند الامام ثلاثة قوی ومتوسط وضعیف فتجب زکاتها اذا تم نصاباً وحال الحول لکن لافور بل عند قبض اربعین درهماً من الدین القوی کقرض وبدل مال تجارة) ص ۴۸ ج ۲.

حولان حول: سوال: (۹۷) حولان حول برای وجوب زکات از کدام وقت معتبر است؟

جواب: حولان حول پس از تمام شدن نصاب معتبر می باشد چنانچه درشامی آمده (حولان الحول علی النصاب شرط لکونه سبباً) ص ۴۱ ج ۲.

بر مهر زکات است یا نه: سوال: (۹۸) بر مهر و تابه که در آن طلا و نقره باشد زکات واجب است یا نه؟

جواب: بر مهر و تابه که در آن طلا و نقره باشد زکات واجب است (واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله (الدر المختار) قال الشارح قوله ومعموله ای مایعمل من نحو حلیه سیف او منطقه اولجام او سرج او الکواکب فی المصاحف والارانی وغیرها اذا کانت تخلص بالاذابة) شامی ص ۴۱ ج ۲. فقط

فصل دوم

ادای زکات

اگر به عوض رویه هشت آنه ای و یا چهار آنه ای بدهد زکات می شود: سوال: (۹۹) بر ذمه شخصی پنج رویه زکات واجب می باشد اگر به جای آن مثلاً ده هشت آنه ای بایست چهار آنه ای بدهد زکات می شود یا نه؟

جواب: در این صورت زکات می شود (۱).

در مورد نوت حکم وجوب و ادای زکات چیست: سوال: (۱۰۰) در مورد نوت حکم وجوب زکات چگونه می باشد؟

جواب: هنگامی که نوت به قدر نصاب باشد زکات در آن واجب است و اگر نوت را در زکات بدهد و فقیه شخص مذکور آنرا به رویه تبدیل کند زکات می شود (۲).

اگر پولی که برای زکات کشیده شده سرقت شود آیا دوباره زکات را بکشد: سوال:

(۱) طوریکه با دادن رویه زکات ادای می شود با دادن همان مقدار هشت آنه ای و چهار آنه ای هر زکات ادای می شود زیرا حکم سکه رائج الوقت می باشند.

(۲) در زمان ما اگر چه نوت قانوناً حواله یا وثیقه است اما عملاً و در عرف عام حکم سکه و ثمن خلقی را دارد و به همین جهت از چندین سال روی رویه را کسی ندیده است و تمام کار و بار و معاملات توسط همین نوت ها صورت میگرد لذا به نظر من با دادن همین نوت ها زکات ادای می شود زیرا اگر کسی بخواهد که رویه نوت را به رویه تبدیل نماید نمی تواند آنرا بدست آورد. ظفر.

(۱۰۱) شخصی زکات مال خود را کشید و در جایی گذاشت و از آنجا دزدی آنرا سرقت نمود زکات شده است یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اونشده دوباره زکات بدهد (۱).

زکات قرضی که کم کم حصول می شود چطور داده شود: سوال: (۱۰۲) زکات قرضی که وقتاً فوقتاً و کم کم حصول میگردد چطور داده شود اگر از جمله ۲۵۰ روپیه ۵۰ روپیه آن دو سال بعد حصول شود و ۲۵۰ روپیه آن سه سال بعد زکات دوساله پنجاه روپیه و سه ساله ۲۵ روپیه داده شود و علی هذا القیاس یا به ترتیب دیگری داده شود و اگر مقروض بجای روپیه غله و غیره بدهد و آن اشیاء درخانه به مصرف رسد از قیمت آن به همان ترتیب زکات دو یاسه سال داده شود یا به شکل دیگری و اگر دربدل قرض زمین داده شود زکات چه حکمی خواهد داشت؟

جواب: هر وقت هر قدر قرضی که حصول شود زکات آن تاوقت مذکور همراه زکات سال های گذشته داده شود اگر به عوض قرض غله بدست آمد زکات سال های گذشته قرض که به عوض آن غله آمده داده شود (۲) و در آینده بر غله خوردنی زکات نیست و اگر در بدل قرض زمین بدست آید باز هم قرض حصول گردیده زکات سال های گذشته لازم شده است. (۳)

دادن تکه باب از خانه در بدل زکات چطور است: سوال: (۱۰۳) اگر در زکات به جای روپیه از خانه خود غله یا تکه باب به نرخ بازار بدهد آیا زکات اداء می شود یا نه و اگر این اشیاء را از بازار خریده و بدهد چه حکم دارد؟

جواب: در هر دو صورت زکات می شود چه حساب نموده و از خانه خود غله لباس و غیره را (۴)

(۱) ولا یخرج عن المعادة بل بالاداء للفقراء (در مختار) للوضاعت لا یسلط علیه الزکوة ولومات کانت میراثا عنه (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰)، طفریر

(۲) اعلم الذیون عند الامام ثلاثة قوى متوسط وضعف، فتجب زکاتها اذا لم یصلها وحال الحال لکن لا لوراً بل عند قبض اربعین درهما من الدین اللوی کقرض و مال تجارة فکلمها قبض اربعین درهما یلزمه درهم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵)، طفریر

(۳) لو کان الذین علی مقر المح لوصول الی ملکه لزمه زکوة مامضی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹)، طفریر

(۴) وجاز دفع القيمة فی زکوة وعشر و حراج و فطرة و نذر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة الغنم ج ۲ ص ۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵)، طفریر

داده و یا از بازار خریده و آنرا به فقرا بدهد.

با دادن زکات به مدرسه زکات می شود یا نه: سوال: (۱۰۴) وقتی به مدرسه ذیوبند یا انجمن دیگر اسلامی پول زکات ارسال میگردد در قبضه هیچ مسکین مستحق قرار نمی گیرد بلکه در قبضه مهمتم داده می شود و مهمتم نیز مسکین نمی باشد در اینصورت زکات می شود یا نه؟

جواب: پول زکات چون به مدارس فرستاده می شود مهمتم مدرسه شکلی را در پیش میگیرد که در ادای زکات شخص زکات دهنده هیچ شبهی باقی نماند و آن اینکه اول پول مذکور را به ملکیت مسکینی می دهد که از جمله مصارف زکات است سپس شخص مذکور آنرا غرض مصارف مدرسه به مهمتم میدهد چون در زکات تملیک مسکین ضروری می باشد و این کار بدانجهت صورت میگیرد که هیچ شبهی باقی نماند بر علاوه طلبه مسکین از مصارف عمده زکات می باشند و صرف پول زکات در خوراکی و پوشاک ایشان بدون هیچ تردیدی درست است و در مدارس پول زکات بر طلبه مسکین صرف میگردد بهر حال شما هیچ ترددی را به خود راه ندهید بدون تکلف با پول زکات با طالبان مدارس امداد فرمائید زیرا اجر آن مضاعف است.

در عاید حرام زکات است یا نه: سوال: (۱۰۵) زید یا هنده از عاید نا جائز مالی بدست آورده اما اکنون از حرفه خود تائب گشته و از مال خود زکات صدقات و خیرات را میدهد اما حتی یک پول او هم از عاید حلال نمی باشد آیا زکات و صدقات او جائز خواهد بود؟

جواب: در مورد وجوب و عدم وجوب زکات در مال حرام تفصیل وجود دارد و آن اینکه نزد او مال حلالی باشد و حرام را با آن مخلوط کند نزد امام صاحب زکات بر آن لازم است و اگر مال حلال او بقدر نصاب نباشد زکات در آن لازم نبوده و تمام مال واجب التصدق می باشد یعنی هنگامیکه باز گرداندن مال مستور به مالکان یا وراثان آنها نا ممکن باشد چنانچه در (الدر المختار) آمده (ولو خلط السلطان السل المفضوب بمال ملکه فتجب الزکوة فيه ویورث عنه وهذا اذا کان له مال غیر ما استهلک بالخلط منفصل عنه یوفی دینه والا فلا زکوة کما لوکان الکحل خبیثاً) و در شامی از نسیه چنین نقل گردیده (لوکان الخبیث نصاباً لایلزمه الزکوة فيه لان الکحل

واجب التصدق علیه فلا یفید ایجاب التصدق ببعضه^(۱) و ساختن مسجد از مال حرام درست نیست اما در صورتیکه مالکان آن یا ورثه ایشان پیدا نشوند تصدق آن بر طلبه مدرسه درست می باشد. فقط

با دادن نوت زکات می شود یانه؟ سوال: (۱۰۶) چون نوت مال نیست لذا شبه پیدا می شود که نزد کسی که تنها نوت است زکات بر او واجب نمی باشد و اگر نوت را در زکات بدهد زکات نمی شود و اگر روپیه زکات را به نظام بانکی از سال نماید و به مرسل الیه نوت داده شود زکات نمی گردد.

جواب: بدان جهت واجب می باشد که روپیه نوت های مذکور در خزانه دولت موجود می باشد مانند آنکه روپیه کسی در خزانه باشد زکات واجب است^(۲) و اگر نوت در زکات داده شود و قتیکه آنرا به روپیه تبدیل کند و آنرا در قبضه خود بگیرد زکات می شود همچنان روپیه زکات که به نظام بانکی ارسال می گردد و به مرسل الیه نوت داده می شود وقتی که نوت مذکور را به روپیه تبدیل کند زکات می گردد خلاصه آنکه نوت وثیقه روپیه می باشد^(۳) (در شرایط موجوده باید نوت به عوض روپیه قبول شود زیرا اکنون رواج روپیه باقی نمانده و گذاشتن شرط تبدیل آن به است. ظفر)

اگر پول زکات کشیده شده و مقداری از آن تقسیم شده و مقداری سرقت گردد چه حکم دارد: سوال: (۱۰۷) شخصی پس از نیت زکات را اخراج کرد و به تقسیم آن شروع نمود

و مقداری روپیه را تقسیم کرد و مقداری سرقت گردید زکات اوشده است یانه؟

جواب: هر قدر روپیه ای که سرقت گردیده باید به همان مقدار دوباره بدهد^(۴).

(۱) رد المحتار ج ۲ ص ۳۳ - ۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۱. ظفر

(۲) رکلا الو دبعة عند غیر مصارفه (رد مختار) فلر عند مصارفه تجب الزکوة (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶. ظفر

(۳) و بشرط ان یكون الصرف تمليكا لا اباحة (الرد المحتار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴). ظفر الدین شفر له

(۴) و مقارنه بعل ما وجب کنه ابعضه ولا یخرج عن الهبة بالعزل بل بالاداء للفقراء (الرد المحتار) فللوضاعت لا تسقط عنه الزکوة (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹) ظفر الصدیقی

برمال غصب ورشوت زکات است یانه: سوال: (۱۰۸) درمال غصب ورشوت زکات است

یانه؟

جواب: در صورتیکه مالک ها و یا ورثه آن معلوم نشوند تمام آن مال باید خیرات داده شود (۱) زکات در آن نیست.

برکتب حدیث زکات است یانه: سوال: (۱۰۹) برکتب حدیث که قیمت آن یک هزار و پنجمصد روپہ باشد زکات واجب است یانه؟

جواب: بر کتاب هایی که برای تجارت نبوده و برای مطالعه و خواندن باشند زکات نیست (۲).

مبلغ زکات به شکل را جستر ارسال گردد اما نرسد چه باید کرد: سوال: (۱۱۰) مبلغ ده

روپہ زکات برای امداد مظلومان به شکل راجستر ارسال گردد و چون پس از مدتی سند حصول نیامد بطور یاد دہانی مکتوبی فرستاد در مقابل مکتوبش جواب آمده که من به یاد ندارم که نوتی از تو به شکل رجستر رسیده باشد شخصی که جواب مکتوب را نوشته شخص بسیار با اعتبار است در اینصورت زکات گردیده یا دوبارہ آنرا اداء کند؟

جواب: در اینصورت وی باید ده روپہ زکات را دوبارہ بدهد. (۳)

اگر شخصی قرض بیوہ ای را به این نیت پیرو دازد کہ آنرا در زکات حساب کند چه حکم

دارد: سوال: (۱۱۱) یک زن بیوہ مستحق زکات است اگر شخصی قرض زن مذکور را به این نیت کند کہ در آیندہ آنرا از پول زکات وضع نماید جائز است یانه؟

جواب: با این نوع دادن قرض زکات نمی شود بلکه ادای قرض به این ترتیب می تواند صورت گیرد کہ کہ ہر قدر روپہ ای را کہ می خواهد بدهد آنرا به بیوہ مذکور داده و ملکیت او سازد

(۱) والا فلا زکوة کما لو کان کلک غنیما کما فی البہر (درمختار) فی القینۃ لو کان الحیث نصابا لا یلزمہ الزکاة لان کلک واجب التصدی علیہ فلا یلزم ایجاب التصدی بعضہ آد ومنہ فی البرازیة (ردالمحتار باب زکاة الفم ج ۲ ص ۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۱) . ظہیر

(۲) فلا زکوة علی مکتب الخ ولا فی ثياب البدن الخ وکذا الکتاب وان لم تکن لاهلہا ادا لم تو للنجارة غیر ان الامل لہ اخذ الزکوة وان ساءت نصابا الا ان تكون غیر فقہ وحیدت وتفسیر الخ وی الاشیاء الفقیہ لا یكون غنیما بکتبہ المحتاج الہا (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ - ۱۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳) . ظہیر

(۳) وحیلۃ الجواز ان بعضی مدیونہ الفقیر زکوة تم باخذ ما عن دینہ (درمختار) قولہ حیلۃ الجواز ای فیما ادا کان لہ دین علی معسر الخ (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱) . ظہیر

وسپس از او گرفته و در قرضش بدهد این ترتیب زکات و فرض هردو می گردد.

با دادن زکات به مدرسه آیا زکات می شود یانه: سوال: (۱۱۲) در غیر از مدارس اسلامی و به غیر از در قبضه دادن طلبه و غیره کسی پول زکات را در خزانه بگذارد یا به خزانه دار بسپارد آیا زکات می شود یانه؟

جواب: زکات وقتی می شود که پول مذکور به شکلی برای طلبه برسد مثلاً به شکل لباس غذا و یا نقد ملکیت ایشان گردد و در مدارس اکثراً چنین می شود که مهتم مدرسه و کارکنان آن اول پول مذکور را تملیک نموده و سپس در خزانه می گذارند تا بعداً حسب ضرورت به مصرف رسد (۱).

آیا با دادن بدون خواست زکات می شود یانه: سوال: (۱۱۳) اگر شخصی پول زکات را بدون خواستن و بدون گفتن اینکه پول زکات است به مستحق بدهد آیا زکات می گردد یانه؟

جواب: در اینصورت زکات می شود زیرا ضرور نیست که برای کسیکه زکات داده می شود بگوید که زکات است البته باید زکات در محل خود صرف گردد (۲).

اگر قرضی که امید حصول آن نباشد دفعتاً بدست آید چه باید کرد: سوال: (۱۱۴) اگر امید حصول قرضی نباشد مثلاً ده سال بعد حصول گردد در اینصورت زکات سال های گذشته نیز واجب است یانه؟

جواب: وقتی که قرضه حصول گردد دادن زکات سال های گذشته آن نیز واجب است اما اگر حصول نشده زکات آن واجب نبوده و اگر وقتی حصول گردد دادن زکات سال های گذشته نیز واجب می شود (۳).

بر قیمت ماشین زکات است یانه: سوال: (۱۱۵) زید به قیمت صد روپیه ماشینی خریده آیا باید

(۱) ولا یخرج عن العهد بالمال، معقراء (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰).
ظفر الدین غفر له

(۲) و شرط صحة ادائها نية مقارنة له لاداء (الدرا المختار) والتمراء مقارنة لها للدفع الى الفقير (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸). ظفر

(۳) ولو كان الدين على مقر متى 'ومعلس الخ فوصل الى منكه لزم زکوة مامضى (ايضا کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶).
ظفر الدین غفر له

زکات آنرا بدهد یا نه؟

جواب: زکات در آن واجب نیست (فلیس فی دور السکنی وثیاب البدن واثاث المنازل ودواب الركوب وعبيدة الخدمة وسلاح الاستعمال زکوة وكذا طعام اهله وما يحتمل به من الاواني اذا لم يكن من الذهب والفضة وكذا آلات المحترفين (عالمگیری کتاب الزکوة ص ۷۳ ج ۱)

زکوة منزلی که به نیت کرایه خریده شده باشد: سوال: (۱۱۶) زید مکانی خریده نه به نیت تجارت و نه به نیت سکونت بلکه به نیت کرایه و آنرا به کرایه داده که عاید سالانه آن ششصد روپیه می باشد در اینصورت آیا زکات بر عاید آن می باشد یا برخود منزل یا بر هر دو و این منزل در عروض شامل خواهد بود یا در عقار یا در حساب خانه مسکونی؟.

جواب: منزل را به کرایه دادن و به نیت کرایه خریدن نیز تجارت است پس زکات بر قیمت آن واجب می باشد در الدر المختار آمده (والاصل ان ما عدا الحجرین والسوانم انما یزکی بنية التجارة بشرط عدم المانع المودی الى المثنی وهو کسب المال بعقد شراء او تجارة قوله ما عدا الحجرین وما عدا ما ذکر کالجواهر والعقارات والمواشی العلوقة والعبيد والثیاب والامتعة ونحو ذلك من العروض (۱) (قوله مالم یعه) ای یوجره (۲) از اینجا معلوم می شود که خریدن به نیت اجاره نیز تجارت میباشد.

اگر پسر از طرف پدر زکات را اداء کند چه حکم دارد: سوال: (۱۱۷) شخصی که زکات بر او فرض است اما ادای آن برایش دشوار به نظر می آید و یک پسر او بالغ می باشد و از نزد پدر پول بخواهد و از طرف او زکات را اداء کند آیا بدین ترتیب زکات می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت برای ادای زکات از سوی پدر باید از او اجازه گیرد که من از سوی تو زکات را اداء می کنم یعنی قبل از گرفتن پول یا بعد از آن به او اطلاع دهد و از او اجازه بگیرد

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۸ . ط . س ح ۲ ص ۲۷۳ . طبر

(۲) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۷ . ط . س ح ۲ ص ۲۷۴ . مرلی که به نیت کرایه دادن خریده شود بر اصل قیمت آن اصولاً باید زکات باشد ولو مشتری قدری از منصف میسکین و بواجرها لانجب فیها الزکوة كما لانجب فی بیوت العلة کذا فی فتاویٰ قاضی خان و کذلک العقار لو اشترى القواير ولو اشترى جوارق ثیوابها من الناس فلا زکوة فیها لانه اشتراهما لليلة لا للبیعة کذا فی محیط السرحسی (عالمگیری مصری لصل تالی فی العروض ج ۶۸ ح ۱) از اینجا معلوم گردید که خریداری غرض بدست آوردن عیند در تجارتات شامل نمی باشد بلکه خریدن برای فروش تجارت است (والله اعلم)

و اگر در اخذ اجازه قبل از گرفتن پول این احتمال باشد که شاید اجازه ندهد پس بعد از گرفتن پول به او اطلاع داده و اجازه بگیرد که من از سوی تو زکات را اداء می کنم و پس از آن به نیت ادای زکوة از جانب پدر آنرا به محتاجان بدهد (۱).

اگر زکات دهنده به فقیر بگوید که این رقم را لله برای پسر زکات می شود یانه:

سوال: (۱۸) اگر عوام چنین حیلہ بمایند که زکات را به مصرف زکات داده و به او بگویند که تو خاص به رضای خداوند آنرا به پسر من بده اجازه چنین حیلہ ای است یانه و آیا بدین ترتیب زکات می شود یانه؟

جواب: این حیلہ جائز بوده و زکات می شود (۲).

اگر زکات را کشیده و به تدریج خرج کند چه حکم دارد: سوال: (۱۹) اگر زکات را

کشیده و آنرا علیحدہ بگذارد و سپس آہستہ آہستہ آنرا به مستحقین بدهد جائز است یانه؟

جواب: جائز می باشد چنانچہ در الدر المختار آمده است (۳).

اگر زیاد به مصرف رسد یا می توان آنرا در زکات آہندہ حساب کرد یانه: سوال: (۲۰)

اگر بیشتر از رقم زکات صرف گردد آیا می توان رقم خرج شدہ را در زکات سال آہندہ حساب نمود یانه؟

جواب: اگر رقم زیادہ بہ نیت زکات دادہ شدہ باشد می توان آنرا در زکات سال آہندہ حساب نمود چنانچہ در الدر المختار آمدہ: (ولو عجل ذونصاب زکوٰۃ سنین او النصب صح) (۴).

اگر زکات قرض را اداء کند آیا زکات می شود یانه: سوال: (۲۱) زید پنجصد روپیہ بہ

بکر قرض دادہ و سالانہ زکات آنرا اداء می کند آیا زکات می شود و یا اینکه هنگامیکہ رقم مذکور را حاصل نماید زکات تمام مدت را بدهد؟

(۱) و شرط صحۃ ادانیا بۃ مقارنۃ لہ ای للاداء ولو كانت المقارنۃ حکما كما لو دفع بلانۃ ثم نوى فتح والدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الرکات ج ۲ ص ۱۵ ، ط . س . ج ۲ ص ۲۶۸ طبر

(۲) وحیلۃ التکین التصدق بها علی فقیر ثم هو یکنی اللواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد والدرالمحدر غنی هامش ردالمحتار باب کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ ، ط . س . ج ۲ ص ۲۷۱ طبر

(۳) او مقارنۃ بعزل مایع کله او معصه ولا یخرج عن المہدۃ ما یعزل من بالاداء، للفقراء (ابن سۃ ج ۲ ص ۱۵)

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوٰۃ العم ج ۲ ص ۳۶ ، ط . س . ج ۲ ص ۲۶۹ - ۲۷۰ طبر

جواب: زکات می شود (۱).

بر آلات زکات است یا نه: سوال: (۱۲۲) بر آلاتی از قبیل ماشین خیاطی و غیره زکات است

یا نه؟

جواب: بر آلات اهل حرفه زکات نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (و كذلك آلات المحترفين) (۲).

منزلی که سال شش ماه به کرایه داده می شود چه حکم دارد: سوال: (۱۲۳) آن منزل

مسکونی یا دوکان: شخص که تمام سال خالی میبشد یا تخمیناً شش ماه به کرایه داده می شود زکات بر آن واجب است یا نه؟

جواب: زکات بر آن واجب نیست. (۳).

کسیکه از حرفه دلالتی پول جمع کند زکات بر آن است یا نه: سوال: (۱۲۴) زید دلالتی می

نماید و به مشتری می گوید که فلان آنرا ده روپیه می خرد و به این ترتیب مشتری را ترغیب می نماید که آنرا بخرد و اجور دلالتی را بدست می آورد اکنون از اجوره همین کار به قدر نصاب پول نزد او وجود دارد آب بر روپیه جمع شده او زکات است یا نه؟

جواب: در اینصورت زید بخاطر دروغ گفتن گنهگار میشود و در حدیث شریف آمده که در چنین

خرید و فروش برکت نیست اما با آنهم زید مالک پولی که بدست آورده بوده (۴) و زکات در آن لازم است (۵).

(۱) ولو عجل ذونصاب زکوة سین اولصب صح لوجود السبب الخ والدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب زکوة العنم ج ۲ ص ۳۶ . ط. س. ج ۲ ص ۲۹۳) ولو کان الذین علی مقر الخ فوصل الی ملکه لزوم زکاة ما مضی (کتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۲ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶) از اینجا معلوم میگردد که اگر زکات آنرا سال به سال بدهد نه دادن مزید ضرورتی نیست.

(۲) ولا زکاة فی لبات الدن الخ وکذلك آلات المحترفين (ایضا ج ۲ ص ۱۰ - ۱۱ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵) . طعیر
(۳) فلا زکوة علی مکاتب الخ واثاث الحرل ودور السکنی ونحوها (درمختار) کالحوایث والفتاوات (رد المحتار کتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۰ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳ - ۲۶۵) . طعیر

(۴) واما الدلائل فان باع العين بنفسه باذن ربها فاحتره علی البائع وان سعی بینهما وباع المالك بنفسه يعتبر العرف (درمختار) تنجب الدلالة علی البائع او المشتري او علیهما بحسب العرف جامع الفصولین (رد المحتار کتاب البیوع فصل فیما یدخل فی البیع تعاً قبل مطلب فی حس المبیع الخ ج ۴ ص ۵۷ . ط. س. ج ۲ ص ۵۶۰) . طعیر

(۵) الزکوة واحدة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذ مالک نصاباً تاماً وحال علیه الحول (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷) . طعیر

رقمی کہ بہ اساسی دلالی دروغ بدست آید در آن زکات است یا نہ: سوال: (۱۲۵) زید بہ عمرو گفت کہ این مال از بکر است و خالد آنرا بہ بیست روپیہ می خرید اما من ننادم در حالیکہ خالد آنرا بہ پانزدہ روپیہ می خرید عمرو بہ اساس این ترغیب مال مذکور را خرید وزید بہ اساس این دلالی چہار روپیہ بدست آورد اکنون نزد زید رقم قابل زکات ازہمین کار جمع گردیدہ آیا زکات بر ذمہ او واجب است؟

جواب: واجب است (۱).

با سپردن رقم زکات بہ مہتمم مدرسہ زکات می شود یا نہ: سوال: (۱۲۶) با دادن رقم زکات بہ مہتمم مدرسہ زکات می گردد یا نہ؟

جواب: با سپردن آن بہ مہتمم مدرسہ زکات نمی شود بلکہ وقتیکہ بہ مستحق برشد زکات اداء می گردد (۲) (مہتممین مدارس پس از حیلہ تملیک آنرا در خزانہ می گذارند و ہنگام حیلہ زکات می شود) ظفیر

اگر قیمت چیزی تعیین گردیدہ و در زکات دادہ شود و باز معلوم گردد کہ قیمتش بیشتر بودہ چہ حکم دارد: سوال: (۱۲۷) شخصی پیراہنی را در زکات ۱۰ د و قیمت آنرا ۱۱/۲ روپیہ محاسبہ نمود سپس معلوم گردید کہ قیمت آن ۳/۴ روپیہ می باشد در اینصورت آیا می تواند آنرا در زکات ۴/۳ روپیہ حساب کند یا نہ؟

جواب: ظاہر است کہ اگر پیراہن مذکور در دست کسیکہ برایش دادہ شدہ موجود باشد می تواند آنرا در زکات ۴/۳ روپیہ حساب کند.

زکات منزل کرایہ: سوال: (۱۲۸) در منزل کرایہ زکات بر کرایہ خانہ است یا بر قیمت آن؟

جواب: بر کرایہ آن زکات است ہنگامیکہ کرایہ آن بہ حد نصاب باشد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات در آن واجب می گردد (۳).

(۱) الزکوۃ واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک مضافا تاما وحال علیہ الحول (ہدایہ کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۶۷). ظفیر

(۲) او نوی عند الدفع للوکیل ثم دفع الوکیل بلائہ الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۱۴ ج ۲

(۳) ولا فی لہاب البدن وثلاث السراول ودور السکنی ونحوہا (الدر المختار) قوله نحوہا کتاب البدن العمر المحتاج الیہا والکراہن والمقارن (رد المحتار ص ۱۰ ج ۲) ولو کان الدین علی مقر ملنی (الی قوله) فوصل الی ملکہ لزم زکوۃ ماضی (الدر المختار). ظفیر

زکات قرض بعد از حصول آن: سوال: (۱۲۹) قرضه ای که قابل حصول است زکات آن همین اکنون داده شود یا پس از حصول آن و قرضه ای که اکنون قابل حصول است و شاید مدتی بعد غیر قابل حصول گردد و همچنان قرضه هایی که به شکل قسط حصول می گردند درمورد آنها چه حکمی وجود دارد؟

جواب: دادن زکات قرض پس از حصول آن واجب می باشد اما اگر قبل از حصول بدهد جائز است قرضه ای که اکنون قابل حصول بوده و شاید در آینده قابل حصول آن نباشد درمورد آن نیز همین حکم است که مدتی گذشته زکات آن پس از حصول قرض واجب می باشد اما اگر اکنون بدهد نیز درست است و اگر قرض به اقساط حصول گردد هر قدری که حصول می شود زکات آنرا بدهد و اگر تمام زکات آنرا قبل از حصول و یا بعد از حصول یکجا بدهد نیز درست است. (۱)

اگر رقم زکات دزدی شود چه حکم دارد: سوال: (۱۳۰) شخصی در ماه رمضان زکات را اخراج نمود مقداری از آنرا تقسیم نمود و مقداری را به این نیت گذاشت که آنرا وقتاً فوقتاً بدهد مقداری از آن دزدی گردید و مقداری دیگری را فراموش نمود که در کجا گذاشته در این مورد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: به همان مقدار زکات را دوباره اداء کند (۲).

زکات پول جائز و نا جائزی که خلط باشند چگونه داده شود: سوال: (۱۳۱) زید وظیفه رسمی داشته و رشوت خوار نیز می باشد پول رشوت را با اصل تنخواه جمع کرده و اکنون رقم کثیری دارد که رقم رشوت درمال او بیشتر می باشد پس در اینصورت بر زید درکل این مال زکات واجب می شود یا نه؟ و چون تمام پول حلال و حرام را مخلوط نموده آیا می تواند از این به قدر ضرورت گرفته و به حج بروید یا نه درحالیکه بداند که پول تنخواه انقدر در آن است که مصارف

(۱) و شرط صحة ادائها به مقارنة له ای للاداء، ولو كانت المقارنة حكما والذوالاختار علی هامش والذوالسحار كتاب الركوة ج ۲ ص ۱۴ . ط . من ج ۲ ص ۲۶۸ طعیر

(۲) ولو خلط السلطان المال المعصوب بهالة ملكه فنجب الركاة فيه وبورث عنه لان الخلط استهلاك إذا لم يمكن تمييزه عند أبي حنيفة، وقوله أرفق إذ فشا يخلو مال عن عصب، وهذا إذا كان له مال غير ما استهلكه بالخلط متصل عنه برفي دينة. والا فلا ركاة. كما لو كان الكل حبا كما في الهر (درمختار) في القبة لو كان الحب مصابا لا تلزمه الركاة لان الكل واجب التصدق عليه فلا يعيد إيجاب التصدق ببعضه (ردالمحتار) باب ركوة الغنم قبل مطلب في التصدق من المال الحرام ج ۲ ص ۳۳ - ۳۴ . ط . من ج ۲ ص ۲۹۰ طعیر

حج را کفایت کند؟

جواب: مذهب امام صاحب آن است که با خلط کردن مال حرام با مال حلال مثلاً تنخواہ زکات بر تمام مال واجب می شود به شرط آنکه رقم تنخواہ او آنقدر باشد که اگر مال حرام را به مالکان یا ورثه آنها بدهد چیزی که باقی می ماند به قدر نصاب باشد و هنگامیکه که اکثریت مال حرام باشد زکات دران لازم نیست بلکه در صورت نا ممکن بودن دادن آن به مالکان یا ورثه ایشان تمام رقم حرام واجب التصدق می باشد و اگر رقم تنخواہ آنقدر باشد که مخارج را کفایت کند آنرا علیحدہ نموده و حج نماید درست است. (۱)

به کسی گفته شود که رقم زکات را تقسیم نماید اما او خود خرج کند چه حکم دارد:

سوال: (۱۳۲) زید به عمرو نوشت که رقم زکات را بر فلان و فلان تقسیم کن اما عمرو آنرا نگهداشت و خود خرج نمود اگر زید اکنون اجازه دهد زکات می شود یا نه؟

جواب: در (الدر المختار) آمده: (وللوکیل ان یدفع لولده الفقیر وزوجته لا نفسه الا اذا قال ربها ضعها حیث شئت) و در شامی آمده: (وهذا حیث لم یامرہ بالدفع الی معین). (۲) از اینجا معلوم گردید که هرگاه زید معین کرده باشد که زکات را به فلان و فلان بدهد در اینصورت درست نیست که زید خلاف آن عمل کند و اینکه آنرا خود نگهدارد و خرج کند زکات زید نمی شود و ضافی همان رقم می باشد و بعد از خرج کردن اجازه زید کافی نبوده و زکاتش نمی شود.

سند ما که بدست آید زکات از چه وقت واجب شود: سوال: (۱۳۳) زید بر جایی قابض

مالک و متصرف بود حاکم وقت موضع مذکور را از زید گرفته به عمرو داد و مقداری زمین به زید داد که بس از او اولادش در آن کشت می کردند سپس عمرو آنرا از اولاد زید گرفت و چندین سال حاصلات آنرا خورد تا بالاخره ورثه زید ثبوت ملکیت سابقه و عوض آنرا در محکمه به اثبات رسانیدند و سند ملکیت اراضی مذکور از طرف محکمه به ایشان داده شد و همچنان سند سال هایی که در ملکیت زید بوده و آنرا خورده به ایشان داده شد در جمله ورثه زید زنی می

(۱) و بجهت فی تحصیل نفقة حلال فانه لا یقبل بالنفقة الحرام کما ورد فی الحدیث مع انه یسقط العرصه معها (رد المحتار) مطلب فی من

حج سال حرام ص ۱۹۱ ح ۲

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ص ۱۴ ح ۲

باشد که صاحب نصاب نبوده و از جمله مصارف زکات است که در آینده نزدیک به اساس سندی که برایش داده شد صاحب اراضی و ثروت زیادی خواهد شد اکنون امور ذیل قابل استفسار است:

الف: اصل اراضی و رقمی که از بابت حاصلات آن به مراتب بیشتر از مقدار نصاب به او خواهد رسید پس بر زن مذکور از روز بدست آوردن آنها زکات واجب خواهد بود یا زکات سال های گذشته را نیز باید بدهد و چون تمام این رقم یکجا به زن مذکور نمی رسد بلکه فصل به فصل یا سال به سال آنرا بدست می آورد پس زکات سال های گذشته را به همین حساب بدهد که هر مقدار رقمی که گمان تصور حصول آن در هر تاریخی که باشد از همان تاریخ یا طور دیگری؟

ب: موعد اجرای سند سه سال بوده و معلوم نیست که زن مذکور تمام آنرا حصول میکند یا بخشی از آنرا و یا هیچ چیزی را بدست آورده نمی تواند؟

جواب: از وقتی که سند اجرا شده زکات بر ذمه زن مذکور واجب گشته و ادای آن وقتی لازم می باشد که حصول گردد.

ب: زن مذکور پس از بدست آوردن سند مصرف زکات نمی باشد اگر ضرورت پیدا کند قرض بگیرد و بعد از حصول اموال خود قرض را بپردازد در الدر المختار آمده: (و مفضوب ای ولا تجب فی مفضوب) لابیة علیه فلو بنیة تجب لما مضی و در شامی آمده (ای تجب بعد قبضه من الغاصب لما مضی من السنین قال ویبغی ان یجری هنا مایاتی مصححاً عن محمد انه لا زکوة فیہ لان البینة قد لا تقبل فیہ) شامی ص ۱۱ ج ۲

دادن زکات سال های گذشته ضرور می باشد یانه: سوال: (۱۳۴) الف: دادن زکات سال های گذشته ضرور می باشد یانه؟

ب: بر علاوه خانه مسکونی دوسه منزل دیگر دارد باید زکات آنها را بدهد یانه و اگر بدهد به چه حسابی؟

ج: قرضی که حصول می گردد زکات بر آن است یانه؟

د: شخصی نه نمازی خواند و نه زکات می داد اکنون می خواهد زکات را اداء کند زکات سال های

گذشته را چگونه اداء کند؟

جواب: الف: دادن زکات سال های گذشته ضرور می باشد (۱).

ب: بر قیمت آن منازل زکات نیست و اگر کرایه آنها به قدر نصاب برسد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات بر همان رقم کرایه واجب می باشد (۲).

ج: هنگامی که قرض حصول گردد باید زکات آن داده شود (۳).

د: چون یک سال بر این مال بگذرد و مال به قدر نصاب باشد باید فوراً زکات آنرا بدهد و دادن زکات سال های گذشته از وقتیکه زکات واجب شده نیز لازم می باشد.

رقمی که به نیت زکات گذاشته شده وغائب گردد زکات شده است یانه: سوال: (۱۳۵)

نیت زکات را نموده ورقم را علیحده نماید اما گم شود یا کسی آنرا سرقت کند آیا زکات شد یا باید دوباره آنرا اداء نماید؟

جواب: زکات نشده باید دوباره آنرا اداء کند (۴).

آیا در ماه های دیگر غیر از رمضان نیز می توان زکات داد: سوال: (۱۳۶) آیا غیر از

رمضان می توان در ماه های دیگر نیز زکات را اخراج کرد یانه؟

جواب: دادن زکات در ماه ها و روز های دیگر غیر از رمضان درست است و هیچ تخصیصی در مورد رمضان المبارک وجود ندارد و هر وقتیکه از رسیدن مال به حد نصاب یکسال بگذرد باید همان وقت زکات را بدهد و سال کسیکه در رمضان تکمیل می گردد آنرا در رمضان بپردازد البته ثواب زکات دادن در رمضان هفتاد مرتبه بیشتر می باشد به همین جهت اکثر مردم مال خویش را در رمضان شریف حساب می کنند.

اگر یکی از اعضای خانواده چیزی را به نیت زکات بدهد زکات می شود یانه: سوال:

(۱) زیرا در الدر المختار آمده: فانه ذین فی دینه ص ۶ ج ۲

(۲) و منها ای من شرایط وجوب الزکوة کون المصاب نامیا و فتاویٰ عالمگیری ص ۱۷ ج ۱

(۳) ولو کان الذین علی مقر علی او علی معسر فوصل الی ملکه لزم زکوة ماضی الدر المختار علی هاشم رد المحتار ص ۱۳ ج ۲

(۴) ولا یخرج من العیدة بالغرل بل بالاداء للفقراء ودر مختار: فلو صاعث لا تسقط عنه الزکوة ودر المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ ط

م. ج ۲ ص ۲۷۰ طبر

(۱۳۷) اگر یکی از اعضای خانواده شخصی که باید زکات بدهد چیزی را به نیت زکات به کسی بدهد و وقتی آنرا به اطلاع مال رساند که از دست گیرنده خرج شده باشد آیا هنگام اطلاع مالک زکات محسوب می شود یا نه و اگر اعضای خانواده چیزی را به کسی قرض بدهند و هنگامیکه مالک آگاه گردد نیت زکات را بنماید چیز مذکور در زکات حساب می شود یا نه؟

جواب: اگر مالک قبلاً به اعضای خانواده اجازه داده باشد که زکات را اداء کنند هر وقتیکه اعضای خانواده اش چیزی را به نیت زکات بدهند زکات می شود و اگر چنین نباشد اگر تا وقت اجازه دادن مالک اگر رویه مذکور نزد کسیکه برایش داده باشد موجود باشد و مالک نیت زکات را بنماید زکات می شود و اگر خرج شده باشد زکات نمی گردد پولی که به قرض داده شده بابت در زکات حساب نمی شود در اینصورت فقها نوشته اند که پول مذکور را حصول نموده و دوباره به نیت زکات بدهد. (۱)

با ارسال مبلغ زکات به سیستم بانکی زکات می شود یا نه: سوال: (۱۳۸) زید می خواهد به مدرسه عالی دیوبند مبلغ چهار صد رویه زکات را بدهد اگر آنرا به سیستم بانکی ارسال نماید در ادای زکات نقصی باقی نمی ماند؟

جواب: در سال به نظام بانکی حرجی نیست به مهمتم بنوسید که پول زکات است.

باحیلہ زکات می شود یا نه: سوال: (۱۳۹) باحیلہ زکات وکات دهنده می شود یا نه و اگر نمی شود صرف کننده ضامن می باشد یا نه؟

جواب: زکات می شود (۲) و چون زکات شود ضمان بر کسی نیست.

اراکین مدرسه چگونه باشند: سوال: (۱۴۰) آیا لازم است که اراکین مدارس اسلامی پابند صوم و صلاة بوده و وضع ایشان موافق شرع باشد یا نه؟

جواب: ایشان باید شرع باشند.

(۱) و شرط صحة ادائها بینه مقارنة له ای للاداء ولو كانت المقارنة حكما كما لو دفع بلانية لم نوى والمال قائم في يد الفقير الخ (الدور المحتار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸). ظهير

(۲) وحيلة التكسير بها التصديق على فقير ثم هو يكفى فيكون الثواب لهما وكذا في تعبير المسجد الخ (در مختار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۲۷۱) ظهير

آیا کسیکه وضع ظاهری او خلاف شرع است می تواند رکن مدرسه باشد: سوال: (۱۴۱)

کسانی که بایند صوم و صلوة هستند اما وضع ظاهری ایشان خلاف شرع است آیا می توانند شرعاً اراکین مدرسه اسلامی باشند یا نه؟

جواب: چنین اشخاص رکن مدرسه ساختن درست نیست.

در اینصورت زکات نمی شود: سوال: (۱۴۲) زید برای عمرو گفت که چند روپیه زکات را

بده من آنرا بر مدرسه یا طلبه خرج خواهم کرد عمرو به اساس گفته زید چند روپیه داد و در تفصیل آن چیزی نگفت تصادفاً زید روپیه های مذکور را در کارهای شخصی خود به مصرف رساند و چند روز بعد از طرف او نیت زکات را نموده به همان مقدار پول به مدرسه بدهد آیا زکات می شود یا نه؟ و اگر زکات نشده اکنون به چه طریقی اداء می شود؟ رقمی که به نیت زکات داده شده حکم آن چیست؟ زید آنقدر استطاعت ندارد که به مقدار روپیه را به عمرو تملیک کند البته او می تواند به عمرو بگوید که رقمی که برای زکات دادی خرج شد و دوباره به همان مقدار از سوی تو داده شد.

جواب: در اینصورت زکات عمرو نشده است و زید باید پول او را بدهد و پس از آنکه خرج گردیده اجازه گرفتن از عمرو باعث سقوط زکات نمی شود زیرا شامی از بحر نقل نموده: (والمال قائم فی ید الفقیر بخلاف فا اذا نوی بعدها)

شکلی از ادای زکات: سوال: (۱۴۳) زید چند روپیه برای خرید اری بعضی اشیاء به عمرو

داد اواز آن چیز هایی خرید و فرستاد و متباقی را در امور شخصی خود به مصرف رساند و قتی که پول داده شده بود این مساله ذکر نگردیده بود که اگر برایت ضرورت پیش آید آنرا خرج کن اما اگر گفته می شد گمان غالب بر آن است که قبول می کرد بعد از مدتی زید نوشت که پول باقی مانده را پول زکات شمرده و در مصارف زکات صرف کن، در جوابش نوشت که در مصارف زکات صرف گردید آیا بدین صورت زکات شده است؟

جواب: در اینصورت زکات شده است در الدرالمختار آمده: (وشرط صحة ادائها مقارنة له ای للاداء ولو كانت المقارنة حكماً او نوی عنه الدفع للوكيل ثم دفع الوكيل بلانية) شامی ص ۱۴

ج ۲. فقط

رقم زکات را در ضرورت شخصی خود خرج کرد و سپس آنرا اداء نمود: سوال: (۱۴۴)

در ماه رمضان رقم زکات را علیحده گذاشت و پس از چند روز آنرا در ضرورت شخصی خود خرج نمود سپس بعد از چندی آنرا به نیت زکات اداء نمود آیا اینکار جائز است زکات شده است یا نه؟ و ثواب آن به حساب ماه رمضان خواهد بود یا نه؟

جواب: اینکار جائز بوده و زکات شده است اما ثواب ماه رمضان حاصل نگردیده در الدر المختار آمده: (و شرط صحة ادائها نية مقارنة له ای للاداء ولو كانت المقارنة حكماً) شامی ص ۱۴ ج ۲

خرج کردن پول زکات بطور قرض: سوال: (۱۴۵) زید از چند جا رقم زکات را جمع نموده

و به طریق قرض آنرا گرفته و خود خرج کرد زید صاحب نصاب است اما اینقدر توانایی ندارد که دفعتاً رقم زکات و اداء کند رقم زکات را طوری اداء می کند که ماهوار چیزی از مخارج خود را کم نموده و در زکات می دهد آیا در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟ و اگر شرعاً طریق دیگری باشد مطلع فرمائید.

جواب: اول زکات دهندگان را از اینکار با خبر سازد و سپس از طرفی ایشان زکات را بدهد زکات می شود (۱).

حیله در زکات: سوال: (۱۴۶) در اکثر مدارس اعانه دوامدار بسیار کم بوده و بیشتر رقم

زکات و صدقه واجبه مانند کفاره و پوست قربانی و غیره جمع میگردد و چون اعانه دوامدار معاش مدرسین را کفایت نمی کند لذا اراکین مدرسه و نائب مهمتم چنان حیله می نمایند که رقمی را که از زکات جمع شده به فقیری داده او را مالک آن می سازند و به او می گویند که تو آنرا از سوی خود به مدرسه بده با چنین حیله ای رقم زکات را در معاش مدرسین می توان خرج کرد یا نه؟

جواب: این حیله درست بوده و پس از آن خرج کردن پول مذکور در معاش مدرسین درست می

(۱) قال فی المناخاة الا اذا وجد الاذن اوجاز المالکان آه اجاز قبل الدفع الى الفقير (رد المحتار ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹).

باشد و هر قدر رقمی که ضرور باشد می توان در همان مقدار این حیلہ را نمود و نصاب در آن شرط لازمی نبوده و صرف فرق اولی و غیر اولی می باشد و کسانی که به شکلی از اشکال در این حیلہ اشتراک می کنند مرتکب گناه نمی شوند و به اساس نیت نیک امید ثواب برای ایشان است^(۱).

فصل سوم زکات حیوانات

آیا بر حیوانی که برای زراعت یا شیر نگهداری شده زکات است: سوال: (۱۴۷) اگر شخصی حیوانی را برای زراعت نگهداری کند و همچنان ماده گاوها و ماده گاومیش ها داشته باشد که خانواده اش از شیر آن من حیث غذا استفاده کنند، آیا دادن زکات چنین حیوانات سال به سال واجب می باشد و این نکته را نیز باید یاد آوری کنم که حیوانات مذکور در چراگاه و سیمی نگهداری می گردند که محصول مقررہ اراضی مذکور به حکومت پرداخته می شود.

جواب: حیوانی که برای زراعت نگهداری می شود اگر چه سائمه باشد، زکات در آن واجب نیست و حیواناتی که برای شیر و نسل گیری نگهداری می شوند، اگر سائمه بوده و به قدر نصاب باشند، زکات در آن ها واجب است.^(۲)

آیا که در حیواناتی که در خانه به ایشان مواد غذایی داده شود زکات واجب است: سوال (۱۴۸) نزد من دو گاومیش نر و یک گاو میش ماده هفده گاوماده و سه نر گاو چوپه موجود است مجموعاً سی و شش حیوان می شود، کارگران شب سبزه را درو نموده و همراه با دانه به ایشان می دهند، در چنین حیواناتی زکات است یا نه؟

جواب: در حیوانات مذکوره زکات واجب نیست، زیرا در شامی آمده: اذ لو حمل الکلاء الیها فی البیت لا تكون سائمه.^(۳)

(۱) وحیلة الکفین بها الصدق علی الفقیر ثم هو یکفون فیکون الثواب لهما و کذا فی تعبیر المسجد (الدور المختار علی هامش و الدامع ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۲) فی الزبحة و شرعا المکتبة بالرعی المباح فی اکثر العام لقصد الدر و السبل فی الزبادة و السنن لبعم الذکور فقط لکن فی البدائع لو اسماها للحم فلا زکاة فیها کما لو اسماها للحمل و الزکوب (الدور المختار علی هامش و الدامع باب السائمه ج ۱ ص ۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۵). ظفر

زکات حیواناتی کہ زیر استعمال باشند: سوال: (۱۴۹) در نرگاہی کہ برای زراعت است

و در اسب سواری و در مادہ گاوی کہ برای شیر نگہداری شدہ باشد، زکات است یا نہ؟

جواب: بر حیوانات مذکور زکات نیست. (۱)

زکات بز: سوال: (۱۵۰) در زکات بز چوچہ ہا نیز زکات است و یا چوچہ ہا با بزہای کلان

یکجا شمرده می شوند یا نہ؟

جواب: چوچہ ہا با بزہای کلان یکجا شمرده می شوند و درہمہ زکات واجب است. (۲)

زکات حیوانات: سوال: (۱۵۱) نزد شخصی چہار گاو میش نر و چہار گاو نر و یک اسب

و شتر بہ قیمت تقریباً یک ہزار روپیہ است کہ برای خوارک ایشان کاه خریداری می نماید آیا

در حیوانات مذکور شرعاً زکات است؟

جواب: اگر حیوانات مذکور برای تجارت نباشند در آنها زکات نیست. (۳)

فصل چہارم

مسائل زکات طلا نقرہ و پول نقد

در نصاب طلا و نقرہ چرا اینقدر تفاوت وجود دارد: سوال: (۱۵۲) زکات بر کسانیکہ واجب

است کہ نزد ایشان ۱۱۲ ۵۲ تولہ نقرہ یا ۷ ۱۱۲ تولہ طلا یک سال تمام موجود باشد این مسالہ

را ندانستم کہ ۱۱۲ ۵۲ تولہ نقرہ با ۱۱۲ تولہ طلا چہ نسبتی دارد مثلاً اگر نرخ نقرہ فی تولہ

یک روپیہ باشد قیمت مجموعی آن ۱۱۲ ۵۲ روپیہ می گردد و اگر قیمت یک تولہ طلایی

(۳) رد المحتار باب السائمه ج ۲ ص ۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۵، ظہیر

(۱) و لیس فی دور السکنی و ثياب البدن و اثاث المنزل و دراب الركوب و عبيد الخدمة و سلاح الاستعمال زکوة (ہدایہ ج ۱ ص ۱۹۶، ط.

ص. ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵)، ظہیر

(۲) و لافی حمل (الی قولہ) الا تبعا لکبیر والد المحتار علی ہامش رد المحتار ج ۲ ص ۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۲، ظہیر

(۳) و لیس فی دور السکنی و ثياب البدن و اثاث المنزل و دراب الركوب و عبيد الخدمة و سلاح الاستعمال زکوة لانہا مشغولة بالحاجة الاصلية

و ہدایہ ج ۱ ص ۱۹۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ و ۲۶۵) و لافی ثياب البدن (الی قولہ) و یحوھا و کذا الکتب وان لم تکن لاصلاھا اذا لم نر

للتجارة الخ (والد المحتار علی ہامش رد المحتار ج ۲ ص ۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵) و شرطہ حولان الحول و نسبة المال

کالدرہم و الدمانیر الخ اونیۃ التجارة (در مختار مختصر ج ۲ ص ۲۹۷، ظہیر

روپیہ باشد قیمت مجموعی آن ۲۲۵ روپیہ می شود آیا در زمانہ های قدیم قیمت دو وزن فوق الذکر طلا و نقرہ برابر بود؟

جواب: در زمان پیامبر (ﷺ) و پس از آن تاملتی در قیمت آن دوهمین قدر تفاوت کہ در نصاب آنها است وجود داشت در آن زمان قیمت یک دینار طلا برابر بہ دہ درہم نقرہ بود یعنی طلا دہ چند نقرہ قیمت داشت. (۱)

ادای زکات بہ حساب ماہوار چطور است: سوال: (۱۵۳) ہر ماہ حساب کردن وزکات همان ماہ را ادا نمودن چطور است؟

جواب: ادای زکات بہ طریق مذکور درست است (۲).

درزکات نقرہ کدام نرخ اعتبار دارد: سوال: (۱۵۴) نقرہ یا زیور آلات نقرہ ای ہنگامی خریداری گردید کہ نرخ آن ۱۲ روپیہ فی تولہ بود باگذشت یکسال نرخ آن فی تولہ ۱۴ روپیہ گردید یا بر عکس نرخ آن نزول نمودہ و اکنون زکات آن بہ نرخ خریداری دادہ شود یا بہ نرخ موجودہ بازار؟

جواب: درنقرہ یا طلا و یا زیورات وزن اعتبار دارد ہنگامی کہ بہ مقدار ۱۱۲ ۵۲ تولہ نقرہ نزد کسی موجود باشد، دادن ۱۱۴۰ حصہ آن در زکات واجب است (۳) و قیمت آن اعتباری ندارد (در زکات دادن قیمت و فیکہ زکات کشیدہ می شود اعتبار دارد نہ قیمت خریداری)

نزد کسیکہ نصاب از طلا و نقرہ موجود بودہ و دیگری از نصاب باشد چہ کند: سوال (۱۵۵) نزد شخصی یکی از طلا و نقرہ بہ حد نصاب وجود داشتہ و دیگر آن از نصاب کمتر است در اینصورت چہ کند یکی را تابع دیگری کردن در کتب فقہ درحالاتی نوشتہ شدہ کہ نصاب پورہ

(۱) وفي الهبة كل دينار عشرة دراهم في الشرع (رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۲) قبل ابرن است: حاصله ان الدينار اسم للقطعة من الذهب المضروبة المقدرة بالنقال فاتحادهما من حيث الوزن (ايضا ج ۲ ص ۳۹) از اینجا معلوم می گردد کہ در گذشتہ قیمت بہست مثال طلا با دو صد درہم نقرہ برابر ہر اما اکنون میان نرخ آن دو تفاوت بسیار وجود دارد اما چرن نمی واردہ صراحت دارد نمی توان قرآن فقہیہ را تبدیل نمود، والله تعالی اعلم. ظہیر

(۲) وان قدم الزكوة على الحول وهو مالک نصاب جاز (ہدایہ لبیل زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۹). ظہیر

(۳) والمعتبر وزنهما اداء ووجوبہ لا قیمنہما واللازمی من مضروب کل منہما ومعمولہ ولو تبرا او حلتا مع ربح عشر (في الدر المختار) قوله لا قیمنہما نفی القول زفر باعتبار القيمة في الاداء وهذا ان لم یو من خلاف الجنس والا اعتبرت القيمة اجتماعا كما علمت (رد المحتار ج ۲ ص

نباشد. فقط

جواب: در اینصورت نیز هر دو را یکجا نموده زکات را اداء کنید (۱) یعنی چون به حساب نصاب یکی صاحب نصاب گردید چیز دوم اگر چه از نصاب کمتر باشد دادن زکات آن ضروری است که باید ۱/۴۰ حصه آن داده شود.

زکات نوت: سوال: (۱۵۶) نوت را وثیقه قرض خیال نموده وادای زکات برحصول نقد موقوف می باشد یا بالفعل با پایان سال لازم می گردد؟

جواب: وجوب ادای زکات بر حصول نقد موقوف است هر چند نفس وجوب از سابق ثابت می باشد لهذا اگر قبل از حصول نقد زکات را بدهد نیز درست است زیرا پس از حصول نقد زکات تمام سال های گذشته نیز لازم می گردد (۲) (در زمانه کنونی انتظار نقد بی فایده است زیرا پیدا نمی شود لذا اگر نوت به قدر نصاب باشد زکات وادای آن واجب است) ظفر

در زیورات زکات است یا نه و وجوب آن بر مرد است یا بر زن: سوال: (۱۵۷) نر خانم من زیوراتی وجود دارد که قیمت مجموعی آن سه صدالی چهار صد رویه می باشد که ملکیت خود اوست آیا در زیورات مذکور زکات واجب می باشد و مستول ادای آن کیست باید یاد آور شوم که خانم من هیچ عایدی ندارد که از آن زکات را اداء نماید پس ادای زکات چگونه صورت گیرد آیا او از زیورات خود به مقدار زکات به فروش برساند و زکات آنرا بدهد؟

جواب: ادای زکات زیورات مذکور در هر سالی واجب می باشد و اگر راه دیگری برای ادای زکات وجود نداشته باشد به اساس ضرورت آن مقدار زیور را که دان آن در زکات لازم می باشد بدهد؟ این فرض خداوند است و چون زیور ملکیت اوست ادای زکات آن نیز بر ذمه او (۳) می

(۱) و یضه الذهب الی الغصه و عکسه بجامع المصیبة (در مختار) و فی البدائع ایضا ان ما ذکر من وجوب الصه اذا لم یکن کل واحد منهما نصابا بان کان الکل فلو کان کل منهما نصابا تاما بدون زیاده لا یجب الضم بل یبغی ان یؤدی کل واحد زکة ولو ضم حتی یؤدی کل من الذهب او الفضة فلا بأس به عندنا (ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۵ - ۴۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۳). ظفر

(۲) ولو کان الذین الیغ فوصل الی ملکه لزم زکوة ما مضی (النیر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۶ و ۲۹۷). ظفر

(۳) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک نصابا ملکا تاما و حال علیه الحول لقوله تعالی و اعوا الزکوة. و لقوله فمن ادا زکوة ادوا زکوة الموالکم. و علیه اجماع الامة و المراد بالواجب الفرض (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷) ولی نیر الذهب و الفضة و حلیمها و اوابیها =

باشد (اگر زیور را بفروشد و یا از شوهر بگیرد و زکات آنرا بدهد هر دو صورت جائز است).

برپول نقد زن بیوه زکات است هر چند ضرورت هایی داشته باشد: سوال: (۱۵۸) یک

زن بیوه فقط ۲۵۰۰ روپیه دارد و دو دختر او عروسی نشده اند آیا در پول مذکور زکات واجب است یا نه؟

جواب: در رقم مذکور زکات واجب است (۱).

زکات دو صد توله نقره: سوال: (۱۵۹) زکات دو صد توله نقره چقدر خواهد بود اگر بخواید

قیمت نقد آنرا بدهد پنج روپیه بدهد یا سه روپیه و دو آنه که قیمت پنج توله نقره می باشد و اگر نقره خریده و در زکات بدهد زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اگر نقد زکات می دهد باید پنج روپیه بدهد و اگر پنج توله نقره خریده شود (به هر قیمتی که آنرا بخرد) و آن در زکات بدهد زکات اداء می شود (۲).

آیا برای تکمیل شدن نصاب طلا و نقره با هم یکجا گردند: سوال: (۱۶۰) نزد شخصی به

قیمت ۲۵۲۰ روپیه زیورات طلایی و به قیمت ۴۷ روپیه زیورات نقره ای موجود است آیا آن هر دو را با هم یکجا نموده و زکات بدهد یا نه؟

جواب: طلا و نقره وقتی به حد نصاب یعنی ۱/۲ ۵۲ توله برسد زکات در آن واجب است و زکات آن مقدار طلا و نقره بیش از نصاب باشد نیز باید داده شود خلاصه باید زکات تمام زیورات که نقد موجود است باید اداء گردد (۳).

= الزکوة (باضا ج ۱ ص ۱۷۷) . ظفر

(۱) و لزومی الحال کالدراهم والدنانیر لیهما للتجارة باصل الحلقة فتلزم الزکوة کلھما اسمکھما ولو للنفقة (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷) . ظفر

(۲) و يعتبر لیهما ان یکون المودى قدر الواجب ورنه الخ ولو ادى من خلاف حقه بعض القيمة بالاجماع کذا فی التبین (عالمگیری مصری کتاب الزکوة باب ثالث ج ۱ ص ۱۶۷ ، معاهده ج ۱ ص ۱۷۸) . ظفر

(۳) و اللازم فی مبرور کل منهما و معموله و لولتر ارحلها مطلقا الخ و فی عرض التجارة قيمة نصاب الخ ربع عشر الخ و يضم الذهب الى الفضة و عکسه بجامع التسمية قيمة الخ (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱ و ص ۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ - ۲۹۸) باید گفت که نصاب سال ۱۳۳۸ فی پنجاه و دو تنم روپیه بود زیرا هر توله نقره یک روپیه قیمت داشت یعنی اصل نصاب ۵۲ ۱/۲ توله نقره می باشد اکنون قیمت کم از کم ۱۷۱ روپیه می باشد و اگر نقره بیشتر گران شود باز هم همان نرخ اعتبار دارد این قیمت نیز مربوط به سال ۱۳۸۵ قمری یعنی سال تدوین کتاب است اما اکنون نرخ به مراتب گران تر می باشد (مترجم)

نصاب طلا و نقرہ بہ حساب وزن ہندوستان: سوال: (۱۶۱) جناب شما نصاب طلا و نقرہ را

بہ حساب وزن ہندوستان چقدر می دانید روپیہ چند ماشہ شمرده می شود و چند روپیہ نصاب کامل می باشد؟

جواب: نصاب نقرہ دوصد درہم یعنی بہ وزن سبہ ۵۲ درہم برابر ہفت مثقال است (۱) و چون این وزن بہ روپیہ وتولہ و ماشہ حساب شدہ ۱۱۲ ۵۲ تولہ گردیدہ است پس اگر وزن روپیہ پورہ یک تولہ باشد کہ برابر ۱۱۲ ۷ تولہ می شود یعنی ۱۱۲ ۷ تولہ طلا نصاب پورہ است وبہ این ترتیب محاسبہ شدہ کہ یک مثقال چہار ماشہ طوریکہ معروف است چہار ماشہ شمرده شدہ پس دوصد درہم بہ وزن سبہ ۱۴۰ مثقال وبہ اعتبار ماشہ ۶۳۰ ماشہ می شود کہ چون بر ۱۲ تقسیم گردد حاصل تقسیم ۱۱۲ ۵۲ تولہ می باشد.

زکات زیورات طلا و نقرہ: سوال: (۱۶۲) نزد الف مقداری زیورات نقرہ ای و مقداری زیورات طلایی می باشد او قرض واجب الادائی نیز بر ذمہ دارد زیورات نقرہ ای خانم او ۵۰ ۱۴۲ تولہ و از دختران نابالغش ۱۰۲ ۵۴ تولہ و زیورات طلایی خانمش ۵ تولہ و ۱۱ ماشہ بر علاوہ ہشت عدد سکہ مضروب طلایی نیز موجود می باشد ۲۰۹۷ بر دیگران قرض واجب الاداء دارد و خود تقریباً ۴۰۱۶۲ قرضدار است در اینصورت زکات واجب الادای بر او چقدر است و آیا در زکات قیمت شمرده شود یا وزن؟

مجموعہ زیورات نقرہ ای ۱۹۶۳ ۴ تولہ میگردد قیمت طلا و سکہ ہا را نیز بہ روپیہ محاسبہ نمودہ و در آن شامل کنید و از مجموعہ آن ۱۶۲ روپیہ قرض را بکشید چیزی کہ باقی می ماند دادن ۱۰۴۰ حصہ آن واجب می باشد (۲) و قرضی کہ بر ذمہ مردم است پس از حصول زکات

(۱) نصاب الذهب عشرون مثقالاً والفضة مائتا درہم کل عشرة درہم وزن سبعة مثاقیل والذهب عشرون فیراطاً، والدرہم اربعة عشر فیراطاً، والفیراط خمس شعیرات، فیکون الدرہم الشرعی سبع شعیرة، والمثقال مائتا شعیرة الف والدرہم المحار علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۸ - ۳۹، ط. م. ج ۲ ص ۲۹۵، طبر.

(۲) تحب فی کل مائتی درہم حمصۃ درہم وفی کل عشرین مثقال ذهب نصف مثقال مصروباً کان اولہ یکن مصوغاً او غیر مصوغ حلہا کان للرجال اولئذا نرا کان اوسکۃ کدافی الخلاصۃ (عالمگیری مصری کتاب الرکاة باب ثالث فصل اول ج ۱ ص ۱۶۷، محابہ ج ۱ ص ۱۷۸) ومدیرین للمعد بقدر ذبہ فیکفی الزائد ان بلغ ششاً (رد المحتار، قولہ نعم ذبہ متعمق بقولہ فلا زکوة (رد المحتار کتاب الرکوة ج ۲ ص ۹، ط. م. ج ۲ ص ۲۹۳، طبر.

آن واجب الاداء می باشد (۱).

بر زیوری که همیشه پوشیده نمی شود نیز زکات است: سوال: (۱۶۳) در زیوری که همیشه پوشیده نمی شود بلکه گاهگاه پوشیده می شود آیا زکات واجب است و اگر باشد به چه حسابی به قیمت خرید یا نرخ موجود و با اجوره یا بدون اجوره؟

جواب: زکات بر آن واجب بوده و زکات آن به حساب وزن داده می شود یعنی به هر مقدار طلا و نقره موجود باشد حساب گردد (۲). (در زیورات قیمت اعتبار ندارد زیرا که در آن قیمت اجوره نیز شامل می باشد بلکه وزن اعتبار دارد یعنی و قتیکه نقره ۱۱۲ توله و یا طلا ۱۱۲ ۷ توله باشد شخص صاحب نصاب شمرده می شود و اگر در زکات نقد داده شود نرخ وقت زکات کشیدن اعتبار دارد و نرخ دوران خرید را اعتبار نیست مثلاً نزد زنی صد توله طلا خریده شده در زمانه گذشته وجود دارد که در آن وقت به صد روپیه خریده شده و زکات آن ۱۱۲ ۲ توله می باشد و اکنون که هر توله سه روپیه قیمت دارد زکات آن هفت و نیم روپیه می شود لذا دادن دو نیم روپیه غلط می باشد) ظفیر.

نزد کسیکه به قدر نصاب پول سیاه موجود باشد در آن زکات است یانه: سوال: (۱۶۴) اگر نزد کسی بیش از حاجت اصلی و بیش از حد نصاب پول سیاه نه از طلا و نقره بلکه از مس و برنج موجود باشد که روپیه نقد شمرده نمی شود یا بعد از گذشت یکسال زکات در آن است؟

جواب: در غیر از طلا و نقره برای وجوب زکات نیت تجارت شرط می باشد که تفصیل آن در کتب فقه موجود است (۳). (چون پول سیاه حیثیت حواله را دارد لذا بدون نیت تجارت نیز زکات در آن واجب می باشد) ظفیر.

(۱) ولو كان الدين على مقرئ مني او على معسر . . . الخ فوصل الي ملكه لزوم زكاة ما مضى (الدر المحتار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۲ ط. س ج ۲ ص ۲۶۶) ظفیر

(۲) والمعتبر وزنهما اداء و حوبا لا قيمتهما (رد مختار) ای می حیث الوجوب یعنی معتبر فی الوجوب ان يبلغ وزنهما نصابا يهر حتى لو كان له ابريق ذهب او فضة وزنه عشرة مثاقيل او مائة درهم و قيمته لصباغته عشرون او مائتان لم يجب فيه شيء اجماعا فقهائنا (رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۰ ط. س ج ۲ ص ۲۹۷) ظفیر

(۳) شرط اقتراض ادائها حوالا الحول وهو في ملكه او تنبى المال كالدراهم والدينار ليعيها للتجارة باصل الحلقة فلو لم يركبها فكيفها مسكها ولو للفقرة او السوم الخ (أوبة التجارة في العروض (الدر المحتار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۳ ط. س ج ۲ =

رقم زکات به شکل بیمه ارسال گردد یا به نظام بانکی: سوال: (۱۶۵) در کتاب (بہشتی

زیور) آمده کہ اگر کسی رقم زکات را برای دیگری غرض اداء کردن بدهد و آن شخص خود آنرا خرج نماید و سپس از نزد خود بہ همان مقدار در زکات بدهد زکات اداء نمی شود و نظام بانکی نیز همین شکل را دارد پس آیا رقم زکات بہ نظام بانکی فرستادہ شود یا توسط بیمہ؟

جواب: احوط آن است کہ توسط بیمہ ارسال گردد اما بہ سیستم بانکی ارسال کردن نیز درست است و می توان آنرا تاویل نمود.

زکات رقم کمایی شدہ: سوال: (۱۶۶) آیا دادن زکات در پولی کہ خود شخص کمایی کردہ واجب است؟

جواب: چون رقم بہ قدر نصاب جمع گردد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات در آن واجب است (۱).

در رقمی کہ برای دادہ شدہ و یکسال بر آن گذشتہ باشد زکات است یا نہ: سوال:

(۱۶۷) زید بہ پسران خود وصیت نمود کہ از مال من با چہار صد روپیہ از سوی من حج کنید و یک ہزار روپیہ را بہ فقرا غذا بدہید بعد از وفات او پسرانش بہ قیمت یک ہزار روپیہ بہ فقرا غذا دادند اما تا کنون با آن چہار صد روپیہ حج نکرده اند و یکسال بر آن گذشتہ آیا در پول مذکور است یا نہ در حالیکہ ثلث کل یک ہزار و چہار صد روپیہ نیز کم می باشد؟

جواب: اداء کردن زکات پول مذکور فرض می باشد (۲).

زکات کرایہ منازل: سوال (۱۶۸) زکات بر قیمت منازل است یا بر کرایہ آنها؟

جواب: منزلی کہ برای کرایہ دادن خریدہ شدہ باشد زکات در کرایہ آنها واجب است (۳).

زکات زیوراتی کہ در آنها غش است: سوال: (۱۶۹) زیورات طلایی کہ در کشور ما ساختہ

۱- ص ۲۶۷ طعیر

(۱) الزکوۃ واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذ مالک نصاباً منکاً تاماً و حال علیہ الحال (ہدایہ کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۶۷). طعیر

(۲) مصاب الذهب عشرون مثقالاً والنقصة مائتا درهم کل عشرة دراهم وزن سبعة مثاقیل الخ (الدر المحتار علی هامش رد المحتار باب زکوۃ

الحال ج ۲ ص ۳۸. ط س. ج ۲ ص ۲۹۵). طعیر

(۳) وكذلك المغار لو اشترى القوارير ولو اشترى حوائق لبواحرها من البس فلا زکوۃ فیها لانه اشترط للغة لا للمبالغة کدافی محیط

السرحدی (عالمگیری الفصل الثانی فی العروض ج ۱ ص ۱۶۸، ماخذیہ ج ۱ ص ۱۸۰). طعیر

میشود ۱/۳ حصہ در آن غش می باشد پس زکات زیور به چه حسابی داده می شود؟

جواب: چیزی که اکثریت یعنی بیش از نصف آن طلا باشد همه آن حکم طلا را داشته مانند طلای خالص زکات در آن واجب است. (۱)

آیا در رقمی که برای نگهداری شده و چند سال بر آن گذشته زکات است یا نه: سوال:

(۱۷۰) زنی از مدت شش سال بدینسو مصارف رفت و آمد دونفر را به حج علیحده نموده و نگهداشته و امسال می خواهد به حج برود آیا بر رقم مذکور زکات تمام سال های بگذشته واجب است یا نه؟

جواب: دادن زکات رقم مذکور واجب است و تا وقتی که رقم مذکور خرج نگردیده دادن زکات تمام سال های گذشته آن لازم است. (۲)

تطبیق دو عبارت: سوال: (۱۷۱) صاحب نصاب کسی است که ۱۱۲ ۵۲ توله نقره داشته باشد در حالیکه در فتاویٰ رشیدی به ۵۰ روپیه نقد یا به همین قیمت مال زائد از حاجات اصلی نوشته شده تطبیق آن چگونه است؟

جواب: در فتاویٰ رشیدی به حساب تقریبی عمل شده یعنی درهم را پوره چهار (آنه) قرار داده و پنجاه روپیه نوشته در حالیکه یک درهم ۳ ماشه ۵۰، ۱ رتی می باشد که به این حساب ۱۱۲ ۵۲ توله می شود و اگر کسر مذکور گذشته شده و پوره ۳ ماشه حساب گردد درصد درهم پوره ۵۰ توله می شود و احتیاط آن است که پنجاه توله را نصاب شمرده و زکات آن اداء گردد. (۳)

در تمام زیورات نقد زکات واجب بوده و باید بر مستحقین خرج شود: سوال: (۱۷۲) در

مساله زکات یک مولوی صاحب می گوید که زکات بر مالی است که افزایش باید و ورقم و زیوری که دفن گردیده و هیچ وقت استعمال نگردد در این حکم نبوده و زکات بر آن نیست و من می گویم

(۱) وغالب الفضة والذهب فضة وذهب (درمختار) ای فتنج ركانهم لا زکوة العروس (درالمختار باب زکوة المال ح ۲ ص ۴۲ ط س ح ۲ ص ۳۰۰ طبر)

(۲) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم (داملك نصابا ملکاتما و حال علیه الحول (هدیه کتاب الزکوة ح ۱ ص ۱۶۷ طبر)

(۳) نصاب الذهب عشرون مثقالا والفضة مائتا درهم کل عشرة دراهم وزن سبعة مثاقیل والدانیر سترون فبر ص والدرهم اربعة عشر فبراط والفضة حس شعيرات فیکون الدرهم الشرعی سبع شعيرة والدر المختار غی هامش والمختار باب زکوة المال ح ۲ ص ۳۸ - ۳۹ .

ح ۲ ص ۲۹۵ طبر

کہ زکات در تمام اموال خواہ تحت استعمال باشد یا نباشد و یا دفن باشد فرض است و مستحق آن محتاج می باشد مولوی صاحب می گوید کہ بہ محتاج مختص نیست بلکہ نخست بر خانوادہ و اطفال خود کہ وابستگان او هستند و عایدی ندارند در پرورش و تعلیم ایشان خرج کند و اگر چیزی اضافہ باقی ماند بہ یتیمان مساکین و محتاجان بدهد.

جواب: در این مسالہ حق همان است کہ شما می گوئید و آن اینکہ بر روپیہ و نقد و زیور و ہر چیز طلائی و نقرہ ای و سکہ پس از گذشت یکسال کامل زکات فرض است اگر چیز دفن شدہ و یا تحت استعمال نباشد و در نقد فقہا نموی تقدیری را ثابت می نمایند کہ تفصیل آن در کتب فقہ موجود است (۱) و تمام طلبہ ای کہ می توانند عربی بخوانند از آن باخبر اند پس مولوی صاحب چنان یک غلطی بزرگ می نماید کہ هیچ طالب نمی کند و مصرف زکات محتاجان و مساکین اند خداوند متعال فرمودہ: (انما الصدقات للفقراء والمساكين) دادن زکات بہ فرزندان و زووجہ و پدر و مادر را تہام فقہا حرام نوشتہ اند و بہ این ترتیب زکات اداء نمی شود.

مطلب یک عبارت کتاب (بہشتی زیور): سوال: (۱۲۳) این کتاب (بہشتی زیور) چہ معنی دارد (ہنگامی کہ فقط نقرہ یا فقط طلا موجود باشد وزن اعتبار دارد نہ قیمت)؟

جواب: مطلب آن این است کہ مثلاً نقرہ بہ وزن دوصد درہم یعنی ۵۲ ۲/۱ تولہ نصاب زکات است اما اگر بہ قیمت دیدہ شود از حد نصاب کم باشد یعنی قیمت آن ۵۲ ۱/۲ روپیہ نیست پس بدین جہت گفتہ کہ وزن اعتبار داشتہ وزکات واجب گشتہ است. (۲)

زکات طلا از نقرہ: سوال: (۱۷۴) اگر زکات طلا از نقرہ دادہ شود زکات دادن درست است یا نہ وزکات نقرہ چطور دادہ شود؟

جواب: اگر زکات طلا از نقرہ دادہ شود دادن قیمت درست می باشد و اگر زکات نقرہ از خود

(۱) واللازم فی مضروب کل منہما ومعمولہ ولتبراً اوجلیا مطلقاً الخ من ذہب اولفۃ الخ ربع عشر (الذہب المختار علی ہامش و الذہب المختار باب زکوۃ المال ج ۲ ص ۴۱ - ۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). طفرہ

(۲) والمختار وزنہما اداء ووجوباً لا قیمتهما (ذہب المختار) ای من حیث الاداء یعتبر فی الوجوب ان ینبغ وزنہما نصاباً نحو حتی لوکان لہ ابرق ذہب اولفۃ وزنہ عشرۃ مثالیل اوماتۃ درہم وربعۃ لصیغۃ عشرون اوماتان لم یجب فیہ شی احماً، لہستانی الخ لا قیمتهما الخ وھذا ان لم یزد من حلاف الحسن (ذہب المختار باب زکوۃ المال ج ۴ ص ۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷). طفرہ

نقره داده شود و هر قدر که زکات واجب باشد پوره اداء گردد مثلاً اگر دادن ۲۰ توله نقره در زکات واجب باشد اگر بخواهد روپیه را در زکات بدهد باید بیست روپیه بدهد نه اینکه مثلاً ۲۰ توله نقره ۱۵ روپیه باشد ووی ۱۵ روپیه بپردازد اینکار درست نیست (۱).

در زیوراتی که از سوی پدر خسر داده شده زکات دادن چطور است: سوال: (۱۷۵) پدر خسر نعیمه محمد اکرام که به جای شوهر او علی اصغر تمام ضرور یاتش را تامین میکند مبلغ چهار صد روپیه قرضدار بوده و نزد او آنقدر ذخیره وجود ندارد که زکات در آن واجب باشد البته نزد نعیمه زیوراتی وجود دارد که قیمت آن مبلغ سه صد روپیه می باشد و آنرا پدر خودش و پدر خسرش برایش داده اند آیا بر نعیمه زکات واجب است؟

جواب: زکات زیورات مذکور بر نعیمه واجب است زیرا ملکیت او می باشد (۲).

در زیوراتی که صرف برای پوشیدن داده شده باشد زکات است یا نه: سوال: (۱۷۶) علی اصغر شوهر نعیمه برای نعیمه زیوراتی داده که قیمت آن مبلغ دوصد روپیه می باشد و گفته این زیورات از من است هر وقتیکه بخواهم آنرا می گیرم و آنرا صرف برای تزئین در اختیار تو قرار داده ام برای نعیمه پوشیدن این نوع زیورات جائز است یا نه و زکات آن بر علی اصغر واجب است یا بر نعیمه؟

جواب: زکات بر علی اصغر واجب می باشد نه بر نعیمه و پوشیدن آن برای نعیمه درست است. (۳) فقط

زکات زیوراتی که در آن نگین و غیزه نصب است چطور داده شود: سوال: (۱۷۷) زید می خواهد زکات زیورات زوجه خود را بدهد اما مشکل آن است که در بعضی از زیورات نگین نصب گردیده اگر نگین را بکشد زیور خراب می شود و اگر آنرا نزد زرگر وزن نماید وزن

(۱) والمعتبر وزنهما اداء ورجوبا لایقینهما (المدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۴ ص ۴۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷).
 طمیر الدین غفر له

(۲) وسبب انقراضها ملک مصاب حولی تام فارغ عن دین له مغالب من جهة العباد الخ (المدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷) وفي تیر الدب والنصه وحلیهما واولیهما الزکوة (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۷). طمیر
 (۳) انزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک مصابا ملکا تاما وحال علیه الحول (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷). طمیر

صحیح معلوم نمی شود همچنان اگر مقدار طلا از حد نصاب کم باشد زکات آن به شمول نقره داده شود یا زکات طلا علیحده اداء گردد همچنان زکات طلا و نقره از یک چیز کشیده شود یا اینکه زکات طلا از طلا داده شود و زکات نقره از نقره و اگر در زکات زیوری داده خود آیا در آن حرجی نیست؟

جواب: باید به صورت صحیح اندازه گردیده و زکات آن داده شود اما باید برای اندازه کننده گفت که تا جایی که ممکن است احتیاط را مد نظر داشته باشد مثلاً حد اعظم مقدار مقدار طلا و نقره را که به نظر آید همان را اختیار کند. در اینصورت قیمت را با نقره شامل نموده و زکات آنرا بدهید همچنان دادن زکات از یک جنس جائز می باشد و اگر در زکات زیوری داده شود در آن حرجی نیست. (۱)

بدون اجازه شوهر فروختن زیور غرض ادای زکات درست است یا نه: سوال: (۱۷۸) بر

ذمه هنده زکات زیوراتش از چند سال بدینسو واجب است و عایدی ندارد که زکات آنها را اداء کند مگر اینکه قسمتی از زیورات را بفروشد و یا اینکه شوهرش آنرا اداء نماید مگر هر وقتیکه هند این مساله را به شوهر خود یاد آوری میکند می گوید که اداء خواهیم کرد و به فروش بخشی از زیورات راضی نمی گردد در اینصورت اگر هنده بدون اجازه شوهر و بدون رضای او بخشی از زیورات را بفروشد و زکات آنرا اداء کند جائز است یا نه؟

جواب: اگر زیورات مذکور از سوی شوهر داده و یا ساخته شده و طوریکه عرف است ملکیت زن نمی باشد زکات آن بر ذمه شوهر بوده و بر زن چیزی لازم نیست و اگر شوهر زکات آنرا ندهد خودش گنهگار گردیده وزن گنهگار نمی شود و اگر زیورات مذکور در جهیز از سوی والدین برای زن مذکور داده شده و ملکیت خودش باشد زکات آن بر ذمه خودش واجب بوده و می تواند

(۱) و يضم الذهب الى الفضة وعكسه بجامع التسمية وقالوا بالاجزاء الخ (درمختار) قوله يضم الخ عند الاجتماع اما افراد احدهما فلا تعتبر الفضة اجتماعا بدائع لان المعبر ورنه اداء ووجوبها لخاص، وفي البدائع ايضا ان ما ذكره من وجوب الضم اذا لم يكن كل واحد منهما نصيبا بان كان اقل فللر كان كل منهما نصيبا تاما بدون زيادة لا يجب الضم، بل ينبغي ان يؤدى من كل واحد زكاته، فهو ضم حتى يؤدى كله من الذهب أو الفضة فلا بأس به عندنا، ولكن يجب ان يكون التفويض بما هو أرفع للعقراء ورجالاً، وإلا يؤدى من كل منهما ربع عشرة (رد المحتار) باب ركوة المال ج ۱ ص ۴۵ و ص ۴۶، ط م. ج ۲ ص ۳۰۳، طبر

بخشی از آنرا بفروشد و زکات آنرا اداء کند و ضرورتی به اجازه گرفتن اثر شوهر نیست. (۱)

زکات تکه های زر بفت: سوال: (۱۷۹) لباس زنان هندوستانی تکه های قیمتی زربفت شجر بنارسی و غیره می باشد که در آنها تارهای نقره حتماً وجود دارد زکات آن چگونه مشخص گردید زیرا تخمین آن مشکل می باشد؟

جواب: تار زری را که در تکه های بنارسی و غیره می باشد خود تخمین نموده و یا توسط شخص که در اینکار مهارت داشته باشد و تخمین نمودن تاپه طلا و نقره نیز اشان است مثلاً یک بسته مکمل همان تکه دیده شود که در آن چقدر طلا و نقره وجود دارد و سپس از روی آن تخمین گردد خلاصه آنکه در چنین مواردی تخمین کافی می باشد و تخمین یابد حتی الوسع چنان صورت گیرد که کمی باقی نماند هر چند کمی زیادت صورت گیرد (۲).

اگر شوهر زن خود را مالک زیورات بسازد زکات بر چه کسی است: سوال: (۱۸۰) شوهر پس از سپری شدن چند سال از نکاح زن خود را مالک زیورات ساخت و او اکنون پس از چهار سال می خواهد زکات زیورات مذکور را بدهد زن تاریخی را که در آن مالک زیورات مذکور گردیده به یاد ندارد و در صورتیکه میان مال زن و شوهر امتیازی نباشد چه کسی نیت زکات را بنماید؟

جواب: چون شوهر زن خود را مالک زیورات مذکور ساخته لذا خود زن باید نیت کند و اگر شوهر از سوی او زکات را اداء نماید نیز درست است.

زکات زیورات را از چه وقتی بدهد: سوال: (۱۸۱) الف: زید زکات رقم نقد را می پرداخت و زکات زیورات را بدین گمان نمی داد که زیورات تحت الاستعمال اند و اکنون چون پس از پرسش برایش معلوم گردیده که که رستگاری در آن است که زکات زیورات نیز داده شود می خواهد زکات زیورات را نیز بدهد اما او بیاد ندارد که از چه وقتی مالک نصاب است و چه وقتی دادن زکات رقم نقد خویش را شروع نموده و مقادیر زیاد از جمله زیورات مذکور به فروش نیز

(۱) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ اذا ملک نصاباً ملکاً تاماً وحال علیه الحال کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷. طحطاوی

(۲) وهی نیر الذهب والفضة وحلیهما واولیهما الزکوة (هدایه ناب رکوه المال فصل فی الذهب ۱ ص ۱۷۷). طحطاوی

رسیده است که به عوض آن رقم نقد بدست آمده و زکات آن داده شده است و مقداری از زیورات هنوز موجود بوده و نرخ طلا و نقره نیز پیوسته کم و زیاد شده است و قلب او نیز گواهی نمی دهد که از چه وقتی زکات بدهد در اینصورت زید از چه وقتی و به کدام نرخ زکات زیورات را اداء کند؟

ب: رواج در اینجا چنان است که هنگام عروسی زیورات به طریقی به عروس داده می شود که نمی داند که ملکیت اوست یا نه زید و خانمش هر دو بدون آنکه اولادی داشته باشند وفات نمودند صرف پدر زید و برادران و خواهران خانمش زنده هستند اکنون چه کسی مستحق است که زیورات مذکور را بگیرد و زکات آن را از چه وقتی اداء کند؟

جواب: دادن زکات زیورات نیز فرض بوده و از وقتی که مال آن شده است باید زکات آنرا بپردازد باید در این مورد تخمین صورت گیرد و اگر چند روزی زیادت واقع شود بهتر می باشد اما نباید کمی صورت گیرد.

زیوراتی که در این روزگار از سوی شوهر به زن داده می شود مطابق عرف زن مالک آن نمی باشد بلکه ملکیت شوهر بوده و بعد از وفات شوهر به زن و والدین او مطابق شرعیت سهم می رسد و حصه ای که به زن می رسد پس از فوت او به پدرش تعلق میگیرد زیرا در وجود پدر برادر و خواهر محروم اند و زکات از وقتی داده می شود که زیورات ساخته شده است. (۱)

در تبدیلی نوت به رویه فایده گرفتن چطور است و بر نوت زکات است یا نه: سوال:

(۱۸۲) هنگام تبدیل کردن نوت به رویه فایده گرفتن جائز است یا به و اگر نزد کسی تنها نوت موجود باشد آیا پس از حولان حول زکات بر آن واجب است یا نه؟

جواب: در صورتیکه راه دیگری برای تبدیل کردن وجود نداشته باشد دادن مفاد جائز است گرچه قاعده آن است که دادن و گرفتن مفاد بر نوت جائز نیست اما به مجبوری میتوان مفاد داد

(۱) ولی تبر الذهب والفضة وحلها وانها الزکوة الخ لانا السب مال نام ودلیل النماء موجود وهو الاعداد للتجارة خلیفة (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۷). ظنر روشن است که منظور عرف شبه قاره هند است اما در افغانستان تا جایی که من معلومات دارم زیورات ملکیت زن می باشد. (مترجم)

و یا گرفت (۱) و برنوت پس از حوالان حول زکات لازم میگردد (۲).

بایکجا نمودن طلا و نقره نصاب تکمیل میگردد آیا زکات واجب است یا نه: سوال (۱۸۳)

نزد زنی مقداری زیورات طلایی و مقداری زیورات نقره ای وجود دارد اما مقدار هر دو از نصاب کم باشد و اگر هر دو باهم یکجا گردند نصاب تکمیل می شود آیا باید زکات داده شود یا نه؟
جواب: در اینصورت قیمت را - سبب نموده و زکات واجب میگردد مثلاً طلا را به قیمت نقره تبدیل نموده و به مجموعه آن دیده شود اگر نصاب نقره توسط آن مجموعه تکمیل گردد زکات لازم می باشد (۳).

زکات معاشی که هنگام ادای زکات بدست نیامده است: سوال (۱۸۴) زید در یک کار

خانه کار میکند، به تاریخ ۱۰ یا ۱۲ شعبان دوماه رخصتی سالانه به او داده می شود و او به تاریخ پانزدهم رمضان به دلیل صاحب نصاب شدن فریضه زکات را اداء میکند و معاشی شعبان و رمضان و قنیکه در ماه شوال دوباره به وظیفه حاضر گردد برایش داده می شود پس آیا در تاریخ پانزدهم رمضان سال ۱۳۳۵ ادای زکات معاش آن دوماه واجب می باشد یا اینکه به شرط زکات آنرا در رمضان ۱۳۳۶ ادا کند؟

جواب: چون تا کنون معاش شعبان و رمضان حصول نگردیده لذا دادن زکات آن در این رمضان واجب نمی باشد اگر رقم حصول گردد و تاختم سال آینده باقی بماند ادای زکات آن لازم میگردد (۴).

قیمت طلا به حساب نرخ بازار محاسبه میگردد: سوال (۱۸۵) در خانه زید مقداری زیورات

وجود دارد که خود او مالک آن می باشد اکنون نرخ بازار نظر به نرخی که برای او تمام شده

(۱) الضرورات تبیح المحظورات (الاشباه والنظائر ص).

(۲) شرط اقراض اداها حوالان الحول و هو فی ملکه و تمیة المال کالدراهم و الدنانیر لعینهما للتجارة باصل الخلفة فتلزم الزکوة کیفما امسکهما ولوللنفقة (الدر المحتار علی هامش رد المحتار باب زکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷).

(۳) شرط اقراض اداها حوالان الحول و هو فی ملکه و تمیة المال کالدراهم و الدنانیر لعینهما للتجارة باصل الخلفة فتلزم الزکوة کیفما امسکهما ولوللنفقة (الدر المحتار علی هامش رد المحتار باب زکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷).

(۴) و تصم قيمة العروض فی النسیس و الذهب فی الفضة فی وصم احدی الشفیدین فی الاخر قیمة مذهب الامام یحیی حتی ان من کان له مائة درهم حسنة متذلل ذهب تلغ فیها مائة درهم فعليه الزکاة عدة (البحر الرائق ج ۲ ص ۲۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۰).

گران است و اگر زیورات مذکور را بفروشد یقیناً کہ به ثلث کمتر از نرخ بازار به فروش می رسد پس به چه حسابی زکات انرا بدهد زیرا قیمت خرید و فروش در بازار فرق دارد و اگر به فقرا طلا در زکات داده شود به سختی موجب خساره ایشان میگردد زیرا دوکانداران آنرا به نرخ بسیار ارزان از ایشان خریداری می نمایند.

جواب: به قیمتی کہ در بازار است یعنی به قیمتی کہ دوکاندار می فروشد محاسبه نموده و زکات آنرا بدهد و اگر می خواهد در زکات خود طلا را بدهد ۱/۴ حصه آنرا به فقرا بدهد زکات اداء میشود اگر چه فقر (آنرا به قیمت نازل بفروشند^(۱)).

رقمی کہ به تدریج زیاد می شود زکات آن چگونه داده شود: سوال: (۱۸۶) شخصی بطور ماهر از رجب ۱۳۳۵ الی جمادی الثانی ۱۳۳۶ به اندازه های مختلف رقم ذخیره کرده است کہ مجموع آن ها رقم قابل زکات میگردد و در سرمایه او زیادت پیوسته دوام داشته است کہ زکات آنرا سالانه همیشه می دهد اما زکات این ارقام متفرق را سالانه چگونه ادا کند در حالیکہ ده روپہ در رمضان بیست روپہ در شوال و به همین ترتیب سرمایه او بلند رفته اکنون زکات آنرا در رجب به چه حساب بدهد؟

جواب: اگر او در رجب ۱۳۳۵ صاحب نصاب بوده پنجاه یا شصت روپہ نقد یا زیور یا مال رجب نزد او موجود بوده و پس از آن ارقام دیگری در شعبان رمضان و سوال ذخیره نموده و تا جمادی الثانی ۱۳۳۶ نزد او مثلاً ۵۰۰۰ روپہ نقد جمع گردیده دادن زکات همان ۵۰۰ روپہ لازم میگردد و اگر در رجب ۱۳۳۵ نزد او به مقدار نصاب مال موجود نبوده باشد از وقتیکہ نزد او مال به قدر نصاب جمع گردد از همان وقت سال شروع می شود و سپس ارقامی کہ در وسط سال اضافه می شود در پایانی سال جمع گردیده و زکات تمام آن داده می شود و در شوال ۱۳۳۶ باید زکات تمام رقم داده شود در این مورد از عالمی بطور شفاهی پرسید^(۲).

(۱) و جاز دفع القيمة فی زکوة الح و تضمنت القیمة یوم نوح و فلا یوم الاداء الح و یقوم فی البلد الذی السال فیہ (ابن صباب زکوة الفم ح ۲ ص ۳۰، ط س ح ص ۲۸۵) و الا لاء فی مصروب کل منهما الح ربع عشر (ابن صباب زکوة المال ح ۲ ص ۴۱، ط س ح ص ۲۹۷ - ۲۹۸) طبر

(۲) زکوة الفم و لو یمنه اوارث وسط الحول یضم الی نصاب من حقه فیرکب حول الاصل الح و الذل المحنار علی هامش رد المحتار ص ۱۰

اگر رقمی کہ قرض گرفته شده نگهداری شود زکات آن بر چه کسی است: سوال:

(۱۸۷) شخص از دیگری دو یا چهار صد روپہ قرض حسنہ گرفته و یکسال آنرا نگهداشته است اکنون زکات بر قرض دهنده می باشد یا بر قرض گیرنده؟

جواب: زکات آن بر فرض دهنده لازم می باشد کہ وقتیکہ رقم مذکور دوبارہ نزد او بیاید دادن زکات سال گذشتہ آن واجب می باشد (۱).

در زکات طلا و نقرہ کدام نرخ اعتبار دارد: سوال: (۱۸۸) اگر کسی در زکات زیورات خود مثلاً دوتولہ طلا یا نقرہ را بکشد و اگر بخواهد بہ جای طلا یا نقرہ مذکور قیمت آنرا بہر دزد در آن عام اعتبار دارد یا نرخ زمانی کہ طلا یا نقرہ مذکور فروختہ شدہ است؟

جواب: اگر دادن دوتولہ نقرہ در زکات لازم باشد دادن همان دوتولہ ضرور می باشد ہر چند خود نقرہ را بدهد یا روپہ سکہ دار را و درست نیست کہ اگر قیمت دوتولہ نقرہ ۱۷۵ باشد آنرا بہر دزد بلکہ باید دو روپہ پورہ بدهد و اگر قیمت نقرہ زیاد باشد مثلاً یک تولہ آن ۱۲۵ قیمت داشتہ باشد دادن ۱۲۵ روپہ بر او لازم نیست مگر اینکہ تبرعاً بدهد و اگر دادن یک تولہ طلا لازم باشد اختیار دارد کہ یک تولہ طلا می دہد یا قیمت آنرا مثلاً اگر قیمت آن در بازار سہ روپہ باشد وسہ روپہ بدهد زکات اداء می شود (۲).

اگر حصہ ای از زکات بخود شخصی باز گرداند شود چہ حکم دارد: سوال: (۱۸۹) ہندہ

ہمیشہ زید وفات نمود و از ترکہ او چیزی زیور برای زید نیز رسید و زید آنرا غرض ادای زکات واجبہ ہمیشہ متوفای خود بہ برا در خود بکر دارد بکر دید کہ زید خود مصرف زکات است و بسیار قرضدار می باشد لذا زیور مذکور را فروختہ و قیمت آنرا بہ نیت زکات ہمیشہ

= زکوۃ الفم ج ۲ ص ۲۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸. ظہیر

(۱) ولو کان الذین علی مفر الخ فوصل الی ملکہ لزم زکوۃ مامضی (ابن کثیر کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظہیر

(۲) والمعتبر وزنہما اداء ووجوبہما لا لہمتہما (فروختار) و هذا ان لم یزد من خلاف الجنس والا اعبرت القیمۃ اجماعاً کما علمت (رد المحتار باب زکوۃ المال ج ۲ ص ۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷) و جاز دفع القیمۃ فی زکاۃ و عشر و حراج و فطرۃ و نذر و کفارۃ غیر الاعاق (فروختار) ثم ان هذا مقید بغير المثلی. فلا تعبر القیمۃ فی نصاب کبلی أو وزنی. فاذا ادى أربعة مکایل أو دراهم جیدۃ عن خمسۃ رطلۃ أو زیوف لا یجوز عند علمائنا الثلاثۃ إلا عن أربعة. وعلیه کیل أو درہم آخر خلافاً لفرقہ. و هذا إذا ادى من جنسہ. و لا فالمتبر هو القیمۃ اتفاقاً لنقوم الجردۃ فی المال الربوی عند المقابله، بخلاف حصہ. (رد المحتار باب زکوۃ الفم ج ۲ ص ۲۹). ظہیر

متوفای خود به زید داد در اینصورت زکات ادا شده است یا نه زیرا این شبه وجود دارد که زید موکل بوده و بکر فقط وکیل می باشد و فعل وکیل عین فعل موکل است و در اینصورت گویا زید خود زکات داده و خود زکات را میگیرد؟

جواب: زیوری که از ترکه همشیره به زید رسیده ملکیت زید می باشد و چون وکیل زید آنرا فروخته و دوباره آنرا به زید بدهد زکات اداء نمی شود زیرا قیمت ملکیت او نزد خودش باقی مانده است (۱).

زکات نقد و زیورات: سوال: (۱۹۰) نزد زید به قیمت یک صد و پنجاه روپیه زیورات طلائی و یکصد و پنج روپیه نقد موجود می باشد رقم نقد را برای اعمار خانه نگهداشته و زیورات را زنان خانواده اش گاهگاهی می پوشند باید چند روپیه را وجه وقت به حساب زکات بدهد و مصرف اساسی زکات چیست؟

جواب: در اینصورت نزد زید ۲۵۵ روپیه نقد و زیورات وجود دارد پس باید زید هر سال به حساب فی صد ۱۱۲ ۲ روپیه شش روپیه و شش آنه را در زکات بدهد و اگر در سالی قیمت ها کم و زیاد شود به همین اندازه در آن تغییر وارد می شود و زکات در رقم نقد زیورات و سامان تجارتی پس از گذشت یکسال واجب می باشد (۲) مصرف زکات فقرا مساکین اطفال یتیم زنان بیوه و غیره می باشد و کسیکه زیاد محتاج بوده و قرابتی داشته باشد دادن آن به او بهتر است و ارسال به مدارس اسلامی برای طلبه فقیر ثواب بیشتر دارد (۳).

در رقمی که با آن منزل مسکونی خریده شود آیا زکات واجب است: سوال: (۱۹۱) شخصی منزلی را به قیمت پنجمصد روپیه خریداری نمود اما اعضای خانواده او سکونت در آنرا

(۱) ولا بدفع الزکوة مالہ الی ابیہ وجده وان علا ولا الی ولده ولا الی ولد ولده وان سفل لان منافع الاملاک بہنہم مصلۃ للایحیون التملک علی الکمال (ہدایہ باب من یجوز دفع الصدقات الیہ ج ۱ ص ۱۸۸) و بشرط ان یكون الصرف تملکاً (الدر المختار علی ہاشم ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴، ظفر

(۲) و شرط افراض اذانتها حولان الحول وهو فی ملکہ و تسمیۃ المال کالدرہم والدنانیر لعتیمہما للتجارة فقلزم الزکوة کیفما امسکهما (الدر المختار علی ہاشم ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷) واللازم فی مضروب کل منها ومصرفه ولو قبرا او حلیا مطلقا الخ ربع عشر (ایضا باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸، ظفر

(۳) و مصرف الزکوة الخ وهو فقیر مومن له ادنی شیء ای دون نصف الخ ومسکین الخ ولی سبیل اللہ الخ واس السبیل الخ (الدر المختار علی ہاشم ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹، ظفر

نپسندیدند لذا اراده فروش آنرا نمود آیا در اینصورت در پنجصد روپہ مذکور زکات واجب است یا نہ؟

جواب: در پنجصد روپہ ای کہ با آن منزل خریده شدہ زکات واجب نیست اما تا وقتی کہ رقم مذکور موجود بودہ و منزل خریده نشدہ بود زکات در آن واجب بودہ و چون منزل خریده شدہ زکات ساقط گردید (۱) و ہنگامیکہ منزل بہ فروش برسد و پول نقد بدست بعد از گذشت یکسال زکات در آن واجب می گردد (۲).

رقمی بہ مالک اراضی در رهن گذاشتہ باشد در مورد زکات آن چہ حکم است: سوال:

(۱۹۲) رقمی کہ در بدلی رهن اراضی بہ مالکان اراضی دادہ می شود باید در زکات آن ہر سال اداء گردد یا نہ یا بعد از حصول اداء شود و بہ تقدیر دوم زکات تمام سال ہای گذشتہ واجب می شود یا نہ؟

جواب: در رقم مذکور بعد از حصول زکات لازم می باشد و طوریکہ در الدر المختار آمدہ باید زکات سای ہای گذشتہ نیز دادہ شود (۳).

صرف بدلیل موجودیت زیور زکات واجب است یا نہ: سوال: (۱۹۳) نزد زنی کہ بہ قیمت

صد روپہ زیورات وجود داشت تا وقتی کہ صاحب مال بود زکات آنرا پیوستہ می داد اما اکنون فقیر گردیدہ اما زیورات مذکور هنوز نزد او موجود می باشند آیا دادن زکات بر زن مذکور لازمی می باشد یا نہ؟

جواب: اگر زیورات او بہ قدر نصاب باشد دادن زکات زیورات مذکور لازم بودہ و گرفتن زکات برای او جائز نمی باشد (۴).

(۱) ولا یدفع زکوة فی ثياب البدن الخ واثاث المنزل ودور السكنی ونحوها (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰).
ظہیر الدین غفر اللہ لہ

(۲) و شرطہ ای شرط الفراض اداھا حولان الحول و هو فی ملک و تنمیۃ المال کالبرامہ والدمانیر لیسہما للتجارة باصل الحنفیۃ فنلزم الزکاة کیفما استسکھما ولوللنفقة (ایضاً ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷). ظہیر

(۳) ولو کان الذین علی مقر الخ فوصل الی ملکہ لزوم زکوة مانع (ایضاً ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظہیر

(۴) واللازم فی مصروب کل منهما ای الذهب والفضة ومعمولہ ولوتیرا اوحلیا مطلقا (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱ ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). ظہیر

آیا در رقمی که به شکل ضمانت به دولت داده شود زکات است یا نه: سوال: (۱۹۴)

شخصی غرض ضمانت و وظیفه دولتی مبلغ صد روپیه را به دولت سپرده است و تا وقتی که او در وظیفه باشد رقم ضمانت او پس برایش داده نمی شود و هنگامی که تقاعد کند رقم مذکور برایش باز پس داده می شود پس در رقم مذکور زکات است یا نه؟ اگر زکات واجب باشد باید بعد از باز گرفتن داده شود یا سال به سال اداء کردن آن واجب می باشد؟

جواب: در رقم مذکور پس از باز پس گرفتن اداء کردن زکات تمام سال های گذشته واجب می باشد و اگر گمان چنان است که بعد از باز پس گرفتن دادن زکات چندین سال گذشته لازم خواهد بود که رقم کثیری می شود اگر هر سال بارقم موجوده خود زکات آنرا بدهد نیز درست می باشد (۱).

در زیورات ساخته شده اوجواهر زکات نیست: سوال: (۱۹۵) در زیوراتی که فقط از جواهر ساخته شده باشند زکات است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (لا زکوة فی اللآلی والجواهر وان ساءت الفاً اتفاقاً الا ان تكون للتجارة) (۲) پس در زیوراتی که از جواهر ساخته شده و به نیت تجارت نباشد زکات نیست.

زکات زیورات طلائی که جواهر کاری شده باشند: سوال: (۱۹۶) زیوراتی که طلائی بوده و جواهر کاری شده باشند زکات آنها به چه طریقی داده شود؟

جواب: زیور را نرخ گذاری نموده و زکات آنرا اداء کند (۳).

زکات زیوری که یک حصه آن نقره و دو حصه آن جواهرات باشد: سوال: (۱۹۷) در

زیوری که یک حصه آن نقره و دو حصه آن جواهرات باشد زکات به چه حسابی داده شود؟

جواب: اگر در زکات نقره می دهد نقره زیور مذکور را اندازه کند هر قدر نقره باشد ۱/۴۰ حصه آنرا بدهد (۴).

(۱) وکذا الودیعة عند غیر معارفه (فیمختار) فلو عند معارفه لوجب الزکوة (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶).
ظفر الدین غفر له

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة قبل باب النامئة ج ۲ ص ۱۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة قبل باب النامئة ج ۲ ص ۱۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶. ظفر

اگر قیمت طلا و نقره معلوم نکرده آیا می توان به اساس قیمت مدتی قبل زکات داد:

سوال (۱۹۸) اگر قیمت طلا و نقره به صورت صحیح معلوم نگردد و قیمت سه چهار ماه گذشته را مد نظر قرار داده و زکات را اداء کند آیا زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اصل آن است که قیمت زمان فروش معلوم گردد و مطابق آن زکات ادا گردد اما چون معمولاً ظرف سه چهار ماه تفاوت زیادی در قیمت های رونما نمی گردد پس اگر جانب احتیاط مد نظر قرار داده شده و به این طریق زکات اداء گردد زکات اداء می شود (۱).

اگر زیور زن رهن باشد زکات آن بر ذمه کیست: سوال: (۱۹۹) اگر زیور زن به اساس

ضرورت رهن داده شود زکات آن بر ذمه زن است یا بر ذمه شوهرش؟

جواب: زکات آن بر ذمه زن می باشد (۲).

زکات در رقمی که به اساس فوت ناگهانی کسی به ورثه اش از سوی حکومت داده می

شود: سوال: (۲۰۰) زید اثر تصادم ریل وفات نمود کمپنی ریل در بدل جان زید برای والدین خانم و سه طفل نابالغش که دو دختر سه ساله و چهار ساله و یک پسر یک و نیم ساله می باشد سی هزار روپیه داده اما شرط آن این است که در پسته خانه گذشته شده و ده سال بعد در عروسی دختران و تعلیم اعلاى پسر او به خرج رسد و شش هزار روپیه ای که سهم زن اوست جهت پرورش اطفالش غرض حفاظت در پوسته خانه نگهداری خواهد شد در این صورت در رقم آن اطفال و آن بیوه زکات فرض است یا نه؟

جواب: تا وقتی که اطفال نابالغ باشند در سهم ایشان زکات نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (و شرط افتراضها عقل و بلوغ)، و در شامی گوید (فلا تجب علی مجنون و صبی (۳)، و سهمی که

(۱) و الا لازم فی مضروب کل منهما و معموله ولو لیرا اوحلها مطلقاً ربع عشر الخ و غالب الفضة و الذهب لفضة و ذهب و ما غلب غشه منهما یقوم و یشرط فی البیة الا اذا کان یخلص منه ما یبلغ نصاباً او اقل و عدده ما یمم به الخ و الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب زکوة المال ج ۲ ص ۱۲ - ۱۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸. ظفیر

(۲) و تعتبر اللقمة یوم الوحرب و قالوا یوم الاداء و فی السوائت یوم الاداء اجماعاً و هو الاصح و الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب زکوة العلم ج ۲ ص ۳۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۶. ظفیر

(۳) الزکوة واجبة علی حر مسلم عاقل بالغ اذا ملک نصاباً ملکاً تاماً (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص). ظفیر

(۴) و الدر المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۸. ظفیر

برای زن والدینش رسیده در آن زکات واجب می باشد و اطفال بعد از آنکه بالغ شوند پس از بلوغ در سهم ایشان نیز زکات واجب می گردد (۱).

زکات پولی که به کار انداخته شده باشد: سوال: (۲۰۱) رقمی که به کار انداخته شده و زیاد تر با آن داد و ستد صورت گیرد و سال کامل در هیچ یک حال بر آن نگذرد آیا در رقم مذکور زکات واجب الاداء می باشد؟

جواب: در اخیر سال هر قدر مال تجارت و رقم نقد موجود باشد حساب شود و زکات آن اداء گردد (۲) و رقمی که بر ذمه مردم قرض می باشد دادن زکات آن نیز پس از حصول به شمول ایام گذشته لازم می باشد. (۳)

در مورد زکات جایداد و منزل شخصی که از ضرورت بیشتر باشد چه حکمی وجود دارد: سوال: (۲۰۲) هنگامیکه جایداد و منزل شخصی از ضرورت زیاد بوده و به کرایه داده شده باشد زکات بر قیمت آن می باشد یا بر عاید آن؟

جواب: زکات بر قیمت لازم نبوده بلکه هرگاه عاید آن به قدر نصاب برسد و بر آن تنها یا یکجا با رقم موجود دیگر یک سال پوره بگذرد زکات در آن لازم می گردد (۴).

زکات جایدادی که بر زمین کرایه باشد: سوال: (۲۰۳) اگر بر زمین هایی کرایه جایداد بنا گردد و قیمت آن تا وقتی بر جامی باشد که جایداد در آن قائم باشد زکات آن چگونه اداء گردد؟ **جواب:** وقتی کرایه آن جمع گردد حسب شرایط زکات در آن لازم می باشد. (۵)

زکات رقمی که بر اوراق دولتی نصب میگردد: سوال: (۲۰۴) رقمی که بر اوراق دولتی و غیره نصب میگردد میعاد واپسی آن بسیار طولانی می باشد زکات آن چگونه اداء گردد؟

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴ ، ط: س ج ۲ ص ۲۵۸ ظفر

(۲) و لیسمة العرض للتجارة تضم الى التمنين لان الكل للتجارة وضعا وجعلنا الخ والبر الصغار على هاشم و ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص

۴۵ ، ط: س ج ۲ ص ۳۰۳ ، ظفر

(۳) ولو كان الدين على مقر الخ فوصل الى ملكه لازم زکوة مامضی (ایضا کتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۲ ، ط: س ج ۲ ص ۲۶۶) ظفر

(۴) ولا زکوة فی ثياب البدن الخ واثاث المنزل و دور السكنی ونحوها و کذا الکلب (ردالمحتار) قوله ونحوها ای کتاب البدن الغير المحتاج اليها و کالحوانيت والعقارات (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ ، ط: س ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵) ظفر

(۵) فاذا كانت مائتين و حال عليها الحول ففيها خمسة دراهم (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶) ظفر

جواب: مفہوم سوال درک نگردید باید در مورد این سوال تشریحات بیشتر بدهید.

زکات رقمی کہ در پستہ خانہ نگہداری می شود: سوال: (۲۰۵) الف: رقمی کہ از سر

سال بہ اینطرف در پستہ خانہ نگہداری می شوند در مورد زکات آن چہ حکمی وجود دارد؟

زکات بررقم بانک: سوال: (۴۰۶) ب: رقمی کہ بطور قرض بہ بانکی دادہ شدہ زکات آن چہ

حکم دارد؟

زکات رقمی کہ بہ دولت قرض دادہ شدہ: سوال: (۲۰۷) ج: رقمی کہ بہ دولت قرض دادہ

شدہ در مورد زکات آن چہ حکمی وجود دارد؟

زکات رقمی کہ در داد وستد بہ کارمی رود: سوال: (۲۰۸) د: رقمی کہ در داد وستد

بکار می رود وبہ قرض دادہ می شود زکات آن چہ حکم دارد؟

جواب: الف، ب، ج، د: در تمام این موارد حکم زکات وجود دارد کہ پس از حصول دادن

زکات سال ہای گذشتہ نیز واجب می باشد (۱).

زکات زیورات ہر سال دادہ می شود: سوال: (۲۰۹) آیا زکات زیورات ہر سال دادہ می شود

یا فقط یک مرتبہ کفایت میکند؟

جواب: زکات زیورات باید ہر سال دادہ شود (۲).

زکات زیورات: سوال: (۲۱۰) نزد من زیوری وجود دارد کہ از ریش ۵۳ روپیہ می باشد این

تخمین نظر بہ قیمت بازار بسیار بلند صورت گرفته بعد از سپری شدن دوسال پنج روپیہ را در

زکات این زیور دادہ ام بر علاوہ زیور مذکور نزد من ہفت روپیہ نیز موجود می باشد آیا بر آن

نیز پس از گذشت یکسال زکات لازم می گردد ورقمی کہ بہ قرض دادہ ام باید بر آن سال

علیحدہ بگذرد یا نہ؟

جواب: زکات زیور را کہ کشیدہ اید از مقدار اصلی کمی بیشتر می باشد کہ خوب است ورقمی

(۱) وفي مغربہ تجب مطلقا سواء كان ملینا او مفسرا او مفلسا - فی الکافی (عالمگیری مصری، کتاب الزکوۃ، باب اول ج ۱ ص ۱۶۴، ط.

س ح ۲ ص ۱۷۳). ولو كان المدين علی مغر ملن فی فروع الی ملکہ لازم زکوۃ ما مضی الدرالمختار علی هامش والمختار کتاب الزکوۃ

ج ۲ ص ۱۴ ط ۳ ج ۲ ص ۲۶۶، طبر

(۲) فذا كانت مائتين وحال عليها الحول فعليا خمسة دراهم (هدایہ ناب زکوۃ المال ج ۱ ص ۱۷۶، طبر

که نقد موجود می باشد زکات آن نیز لازم بوده و گذشتن سال جدا گانه بر آن ضرور نیست وقتی که بر زیور یکسال بگذرد دادن زکات آن رقم نیز لازم می باشد (۱) به همین ترتیب بر رقمی که قرض داده شده نیز گذشتن علیحده ضرور نیست اما زکات آن قبل از حصول واجب الاداء نمی باشد و اگر قبل از حصول بدهید بهتر است. (۲)

دو صد درهم شرعی چند روپیه است: سوال (۲۱۱) دو صد درهم شرعی چند روپیه است؟

جواب: دو صد درهم شرعی به وزن سبعة ۱۱۲ ۵۲ توله می باشد پس یک درهم شرعی به وزن سبعة سه ماشه ۵، ۱ رتی می باشد که اگر کسر رتی بر داشته شود فقط سه ماشه حساب گردد پنجاه روپیه میشود بناء بعضی از حضرات کسر را انداخته و پنجاه روپیه را نصاب گفته اند (این محاسبه مربوط به سال ۱۳۳۲ قمری می باشد که در آن وقت نقره ارزان بود و باید دانست که مدار محاسبه نقره می باشد) ظفیر.

در پول سیاه زکات است یا نه: سوال: (۲۱۲) نزد شخصی پنجاه روپیه پول سیاه موجود است

که برای مخارجش می باشد و یکسال بر آن گذشته آیا زکات در آن واجب است یا نه؟

جواب: پول سیاه که برای تجارت نباشد در آن زکات واجب نیست (اگر نزد صاحب نصابی باشد در آن نیز زکات پس از حولان حول ضرور می باشد) ظفیر.

اگر شخصی جایداد خود را به قسط بفروشد زکات را چگونه ادا کند: سوال: (۲۱۳) زید

قسمتی از جایداد خود را طوری فروخت که قیمت به شکل قسط برایش داده می شود و زمانه ادای هر قسط تعیین گردیده بیع جائز بوده اما چون مال طوری است که نصاب شمرده نمی شود و آنچه در مقابل آن گرفته می شود طوری است که نصاب می باشد آیا در این صورت بر رقمی که طرف قبول طرفین زکات واجب میگردد یا بر رقوم معین که به زید داده می شود و به مقداری که حصول می گردد گذشت سال ضروری می باشد یا اینکه از تاریخ فروش حساب نموده و زکات آنرا اداء کند.

(۱) فاذا كانت مائتين و حال عليها الحول فعليها خمسة دراهم (هذه الآية باب زكاة المال ج ۱ ص ۱۷۶). ظفیر

(۲) ولو كان الدين على مقر (والى قوله) فوصل الى مكة لزم زكاة ماضى (ايضا كتاب الزكاة ج ۲ ص ۱۲، ط. س ح ۲ ص ۲۶۶). ظفیر

جواب: ہر وقت بہ ہر اندازہ رقمی کہ حصول میگردد سال از همان وقت حساب شود و پس از گذشت سال زکات در آن واجب می شود و در بعضی از روایات آمده کہ پس از حصول مقدار نصاب زکات لازم میگردد و این قول را ظاهر روایت و مفتی بہ قرار داده اند و در بعضی از روایات قول اول را صحیح خوانده اند شامی گوید: (وہو الاقوی) (۱).

زبور چقدر ارزش داشته باشد زکات در آن واجب می گردد: سوال: (۲۱۴) زبور طلایی و نقرہ ای چقدر ارزش داشته باشد زکات بر آن واجب می گردد و با چہ ارزشی بہ حد نصاب می رسد؟

جواب: اگر زبور نقرہ ای ۱۱۲ ۵۲ توله و زبور طلایی ۱۱۲ ۷ توله باشد شخص صاحب نصاب بودہ و زکات در آن واجب می باشد (۲).

بر تکت و غیرہ زکات است یا نہ: سوال: (۲۱۵) نزد زید اضافہ از جوائج ضروری رقمی بطور پس انداز وجود دارد کہ زکات در آن فرض می باشد کہ آنرا نزد بکر امانت گذاشتہ ورقمی کہ نزد خود اوست بہ جای آنکہ روپیہ نقد یا

طلا باشد نوت و یا تکت می باشد کہ در حقیقت نوعی کاغذ قرضہ است کہ بہ زید قرض بدون سود دادہ شدہ و زید آنرا در بانک گذاشتہ است و اوراق اشتراک خط آہن را خریداری نمودہ یا آنرا در تجارتی بکار انداختہ است آیا در تمام صورت های بازکات واجب الاداء می باشد؟

جواب: در تمام این صورت ها زکات واجب الاداء می باشد اما در صورت قرض دادن زکات بعد از حصول می باشد کہ باید زکات سال های گذشتہ نیز دادہ شود چنانچہ در الدر المختار آمدہ (ولو کان الدین علی مقر فوصل الی ملکہ لزم زکوۃ ما مضی) (۳).

دادن زکات از طرف شخص دیگری: سوال: (۲۱۶) زید بطور مہوار برای پدر خود عمرو

(۱) تنجب و کتابها اذا تم نصابا وحال علیہ الحول لکن لا یفرق بل عند قبض اربعین درہما من الدین القوی کقرض و بدل مال تجارۃ الخ (در مختار) والحاصل ان مسی الاختلاف فی الدین المتوسط علی انہ هل یكون مال زکوۃ بعد القبض اولیہ لعلی الاولی لابد من مضی حول بعد قبض انصاب و علی الثانی ابتداء الحول من وقت البیع الخ (رد المحتار ج ۲ ص ۴۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵ ، باب زکوۃ المال). ظہیر

(۲) لبس فی دون مائتی درہم صدقۃ الخ و لبس فیما دون عشرين مثقالا من ذهب صدقۃ (ہدایہ رکوعۃ المال ج ۱ ص ۱۶۶). ظہیر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶. ظہیر

مقداری پول ارسال می نمود که آنرا ماهوار خرج نماید عمرو تمام آن رقم را خرج نمی کرد بلکه مقدار کم آنرا خرج نموده و مقدار بیشتر آنرا ذخیره می نمود تا آنکه مقدار آن زیاد گشت و عمرو این رقم را بدان گمان ذخیره می نمود که بکار زید خواهد آمد و چون زید از مساله مطلع گردید گفت که اکنون باید زکات این رقم را اداء کرد عمرو گفت این رقم از تو بوده و از من نیست لذا من زکات آنرا نخواهم داد اکنون سوال این است که در این رقم بر زید زکات واجب است یا نه؟ و اگر زید زکات را بدهد اداء می شود یا نه؟ مساله را به تفصیل بیان فرمائید.

جواب: رقمی را که زید برای مخارج ماهوار به پدر خود عمرو فرستاده و نزد او ذخیره شده ملکیت عمرو می باشد (اگر چه آنرا به این گمان ذخیره کرده باشد که بکار زید خواهد آمد) و وقتی که به قدر نصاب برسد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات آن بر عمرو واجب می باشد اما اگر زید از عمرو و به اجازه او زکات سال های گذشته و آینده را اداء کند درست است و زکات اداء می شود بر زید لازم است که به عمرو اطلاع که من زکات زمان گذشته این رقم و آینده آنرا اداء می کنم به من اجازه دهید در شامی آمده: (قال فی التار خانه الا اذا وجد الاذن او اجاز المالکان ای اجاز قبل الدفع الی الفقیر) شامی ص ۱۴. ج ۲ و در الدر المختار آمده: (لان المعتر نية الامر) رد المحتار ص ۱۴ ج ۲.

زکات عایدات زراعتی که در اوقات مختلف جمع می گردد: سوال: (۲۱۷) زید آدم زراعت پیشه بوده و در امور زراعتی کار می کند پس اگر سال گذشته از این مدرک دوصد روپیه عاید داشته و بعد از گذشت سال زکات آنرا اداء نمود اما تا اکنون سال دیگری نگذشته و رقم دیگری از این مدرک بدست آورده است حالا مساله ای را که می خواهم به رسم آن است که بر رقم جدیداً آمده باید یکسال بگذرد که زکات بر آن واجب گردد یا در سال آینده با رقم سابقه یکجا گردیده و زکات آن اداء شود لهذا بر مال مستفاد زکات واجب می گردد یا نه؟ زکات بر مال عام مستفاد واجب می گردد یا بر مال خاصی؟

جواب: رقمی که در وسط سال اضافه گردد از سابق مثلاً دوصد روپیه موجود باشد و در میان سال رقمی دیگری از زراعت حاصل شود در سال آن همان وقتی معتبر است که نسال دوصد

روپیہ می باشد خلاصہ آنکہ ہر وقتیکہ سال رقم سابقہ تکمیل گردید باید زکات تمام مال دادہ شود و برای مال مستفاد بہ سال جدید ضرورتی نیست طوریکہ در الدر المختار آمدہ: (والمستفاد ولو بنبہۃ او ارث وسط الحول یضم الی حسہ فیزکیہ بحول الاصل) (۱)

زکات رقم ذخیرہ شدہ: سوال: (۲۱۸)، شخصی تادمات ہشت سال صد صد روپیہ ذخیرہ نمود ہر سال مقدار رقم او صد روپیہ بالامی رفت و زکات اداء نشدہ است با پایان سال ہشتم تمام رقم مذکور خرچ گردید در اینصورت او بہ چہ طریقہ وبہ چہ اندازہ ای زکات را اداء کند؟

جواب: جواب این مسالہ آن است کہ زکات سال ہای گذشتہ لازم است ہر وقتیکہ رقم موجود باشد زکات فرض خداوندی می باشد پس آنرا در یکبار یا طی چند بار اداء کند وبہ اساس محاسبہ ای کہ ما نمودیم ۸۱ روپیہ زکات بر ذمہ او می باشد کہ خواہ یکبار یا بصورت تدریجی باید آنرا بہ فقرا و مصارف زکات بدہد (۲)۔

فصل پنجم

زکات سامان تجارتی

زکات دوکان پرچون فروشی بصورت تخمینی درست است یا نہ: سوال: (۲۱۹) زید دوکان پرچون فروشی دارد و روزانہ صدہا رقم جنس می فروشد بدین جہت در اخیر سال نمی تواند اجناس دوکان خود را وزن کند اگر زکات را بصورت تخمینی ادا کند ادا می شود یا نہ؟

جواب: ہنگام تخمین این نکتہ را مد نظر داشتہ باشد کہ حتی الوسع اندکی بیشتر تخمین کند تا در زکات کمی واقع نگردد اگر در تخمین کمی صورت گیرد بہ همان اندازہ زکات بر ذمہ او باقی خواہد ماند (۳)۔

رقمی کہ در خریداری سهام کمپنی بکار افتادہ است در خود آن زکات میباید یا بر منافع

(۱) الدر المختار علی ہامش رد المحتار باب زکوۃ الغنم ج ۲ ص ۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸. ظہیر (۲) وافتراضہا عمری علی التراخی و صحیحہ النافانی و قبل فوری ای واجب علی الفور و علیہ القوی، فیائم بناحیرہا بلاغیر (و المختار) قولہ: (عمری) قال فی البدایہ: و علیہ عامۃ المشایخ، ففی ای وقت ادی یکون مؤدبا للواجب و ینص ذلک الوقت للوجوب، و اذا لم یزد إلی آخر عمرہ ینطبق علیہ الوجوب، حتی لو لم یزد حتی مات یا تم رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۲۱۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظہیر (۳) الزکوۃ واسیۃ فی عروص النعازۃ کالعلة ما کانت ادا لم یعت فیہا نصاب من الورق والدھب (عالمگیری کتاب الزکوۃ باب ثلث فصل دوم ج ۱ ص ۱۶۸ مجاہدہ ج ۱ ص ۱۷۹) ظہیر

آن: سوال: (۲۲۰) زید پانزده سهم یک کمپنی را به قیمت پنج هزار روپہ خریدہ منفعتی کہ از کمپنی بدست می آید سالانہ تقسیم گردیدہ وبہ سهم داران مطابق سهم ایشان تقسیم میگردد زید نیز از این مدرک پنجصد روپہ بدست آورده آیا بر زید دادن زکات پنج هزار لازم می باشد یا باید فقط زکات منافع سالانہ را بدهد؟

جواب: بر زید دادن زکات آن پنج هزار روپہ نیز لازم و فرض می باشد چنانچہ این مسالہ در الدر المختار آمده است. (۱)

اگر زکات بہ شکل متفرق داده شود چہ حکم دارد: سوال: (۲۲۱) زید با چہار هزار روپہ بہ تجارت آغاز کرد و اکنون نزد او پنج هزار روپہ می باشد او غرض دادن زکات این طریقہ را اختیار نمودہ کہ روزانہ ۴/۸ روپہ را کشیدہ وبہ مساکین می دہد و در اخیر سال آنرا محاسبہ نمودہ و کتبود آنرا پورہ می کند آیا این صورت جائز است؟

جواب: این طریقہ اخراج زکات شرعاً درست بودہ و زکات ادا می شود. (۲)

بر قرضی کہ با آن تجارت نمودہ زکات است یا نہ: سوال: (۲۲۲) زید مبلغ یک هزار و یکصد روپہ قرض گرفت وبہ تجارت آغاز کرد او هیچ سرمایہ شخصی نداشت آیا بر زید زکات لازم است؟

جواب: اکنون جزئی بر او لازم نیست اما وقتیکہ زیاد بریک هزار و یکصد روپہ مذکور رقم دیگر بہ قدر نصب نرد او جمع گردد زکات همان مقدار اضافہ را بدهد (۳).

مالی کہ نزد تاجر موجود باشد قیمت خریداری آن اعتبار دارد یا ارزش موجودہ آن:

سوال: (۲۲۳) مالی کہ نزد تاجر موجود است و اکنون می خواہد زکات آنرا بعد از گذشت یکسال بدهد در زکات قیمت خریداری اعتبار دارد یا قیمت موجودہ آن؟

(۱) کالدرام والدانیر لمینہما للتجارة حاصل الخلقة فتاویٰ الزکوة کیفما امسکما (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۱۳ ط. س. ج ۳ ص ۲۶۷ طبر)

(۲) و شرطہ حصة اداہا نية مقارنة له ای للاداء ولو کانت المقارنة بعزل ما وجب کله اوبعضه والدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸ طبر

(۳) فلا زکوة علی مکتب الخ و مدیون للعد فقدر ذہبہ فیرکی الرائد ان بلغ نصفاً (ایضاً کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳ طبر الدین غیر لہ)

جواب: قیمتی کہ هنگام زکات دادن مال مذکور در بازار دارد معتبر می باشد پس زکات به قمان حساب داده شود چه از قیمت خریداری کم باشد یا زیاد (۱).

زکات دواخانه چگونه اخرا گردد: سوال: (۲۲۴) زید دواخانه یونانی دارد کہ در آن هزاران قلم دوا وجود داشته و فروش یک ماشه و دوماشه صورت گرفته کہ نگہداشتن حساب آن مشکل است زکات ادویه مذکور چگونه داده شود و اگر ہر یک وزن گردیدہ و قیمت آن محاسبہ شود وقت زیادی را در بر میگیرد.

جواب: حساب کردن برای زکات ضروری می باشد اگر علیحدہ علیحدہ وزن کردن و قیمت گذاشتن دشوار باشد سالانہ از ادویہ موجود مقدار فروختہ شدہ را منفی نمائید خلاصہ آنکہ اندازہ کردن مال موجود از ضروریات است. (۲)

زکات تجارت وزکات رقمی کہ با آن زمین خریدہ است: سوال: (۲۲۵) رقمی کہ در تجارت بکار افتادہ باشد حکم زکات درمورد آن چیست ورقمی کہ در خریداری اراضی بکار رفتہ در آن زکات واجب است یا نہ؟

جواب: در تمام رقمی کہ در تجارت بکار افتادہ و با آن سامان تجارتی خریدہ شدہ زکات واجب می باشد بہ شرط آنکہ بہ حد نصاب رسیدہ و یکسال بر آن گذشتہ باشد چنانچہ این مسالہ در عامہ کتب فقہ آمدہ است و زمین و منزل نیز اگر بہ غرض تجارت خریدہ شود مثلاً زمین یا دوکان بہ کرایہ داده شود بر کرایہ و عاید آن پس از رسیدن بہ حد نصاب زکات واجب می باشد کہ تفصیل آن در کتب فقہ موجود است. (۳)

بر قیمت ماشین آرد زکات است یا نہ: سوال: (۲۲۶) شخصی ماشین آرد نمودن را نصب کردہ آیا در آن زکات است؟

(۱) وعده نمیر قیمت يوم الوجوب و فلا یرم الاداء الخ و یقوم فی اللہ الذی المال فیہ (مومختار) و فی المحيط بمعبر یرم الاداء بالاجماع و هو الاصح (رد المحتار باب زکاة القیم ج ۲ ص ۳۰ ط. س. ج ۲ ص ۲۸۶). ظفیر

(۲) و فی معرض تجارة قيمة نصاب الخ من ذهب او فضة مضروبة الخ مقوما باحدھا الخ ربع عشر (الدر المحتار علی هامش رد المحتار باب زکاة المال ج ۲ ص ۴۱ - ۴۲ ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸). ظفیر

(۳) المحتاج اليها كالحواشي والغزوات (رد المحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳ و ۲۶۵). ظفیر

جواب: بر قیمت این ماشین زکات است. (۱)

زکات کتاب بر تمام شد آن است یا بر قیمت آن موجوده آن و دادن کتاب در زکات چه

حکم دارد: سوال: (۲۲۷) در چاپ کتاب فرقات الصرف مبلغ ۱۳۰ روپیه خرج گردیده منافع سنجیده شد و قیمت تعیین گردید و اکنون به حساب من سال تکمیل گردیده زکات مطابق نرخ تمام شد داده شود یا منافع قرار داد شده نیز محاسبه گردد من بر رقم ونتیجه کار اعتماد ندارم که نتیجه چطور وجه وقت بدست خواهد آمد همچنان دادن این کتاب در زکات به مستحقین جائز است یا نه؟

جواب: دادن زکات مبلغ ۱۳۰ روپیه که در چاپ کتاب به مصرف رسیده بر شما لازم است دادن کتاب مذکور در زکات جائز است اما هنگام دادن کتاب در زکات آنرا به نرخ تمام شد محاسبه کنید.

در رقمی که بر ذمه خریداران قرض است زکات می باشد یا نه: سوال: (۲۲۸) تاجران در پایان سال مال التجارة خود را محاسبه می نمایند و اکثر قسمت منافع بر ذمه خریداران قرض باقی می ماند بر این رقم که بر مردم قرض است نیز زکات می باشد یا نه و اگر رقم زکات علیحده اخراج نگردد و از جمله مال گاهگاهی یک روپیه دو روپیه در تمام سال بدهد زکات ادا می شود یا نه؟

جواب: رقمی که قرض است زکات آن واجب می باشد و طوریکه در الدر المختار آمده زکات آن بعد از حصول لازم می گردد اگر رقم زکات به نیت زکات علیحده نگردد هر وقتیکه یک روپیه دو روپیه داده شود باید نیت زکات صورت گیرد و اگر نه زکات ادا نمی شود (۲).

نزد تاجری که هم رقم نقد باشد و بقایا زکات آنرا چگونه ادا کند: سوال: (۲۲۹) یک تاجر تقریباً ده هزار روپیه نقد نزد خود دارد و به قیمت پنج هزار مال تیار نزد او می باشد و این

(۱) نزد من در قیمت ماشین زکات نیست: ولو اشتری قدر من صفر بمسکها ولو اجرها لا تجب فیها الزکوة كما لا تجب فی بهرت الفلة کذا فی قاضی خان و كذلك المقار لو اشتری القواریر او اشتری جواهر لیاجرها من الناس فلا زکوة لیهما لانه اشتراها لليلة لا للمباهمة کذا فی محیط السرعسی (عالمگیری مصری فصل ثانی فی العروض ص ۱۶۸ ج ۱). فقیر

(۲) و شرطه صحه ادانها نية مقارن ای اللاء، ولو لکات المقارنة حکما كما لو دفع بانه نية ثم نوى والمال لاقم فی يد الفقیر الخ جاز (الدر المختار علی هامش رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸). فقیر

مال اکثراً تبدیل می گردد و تقریباً به قیمت دو هزار روپیه مال او درکار خانه موجود می باشد و تقریباً پنج هزار روپیه او بر ذمه مردم قرض می باشد که به تدریج حصول می گردد لذا شرعاً فقط بر پولی که نقد در منزل است زکات می باشد و یا بر تمام اموال و قرض نیز؟

جواب: دادن زکات پول نقد مال التجارة و قرضی که بر ذمه مردم است واجب می باشد البته رقمی که بر ذمه مردم است زکات آن پس از حصول داده می شود اما باید زکات سال های گذشته آن نیز پس از حصول ادا گردد مثلاً اگر قرض دوسال بعد حصول گردد پس از حصول دادن زکات هر دو سال لازم می باشد و اگر قبل از حصول بدهد نیز حرجی نیست بهر حال زیات در تمام آنها لازم است چه نقد باشد چه مال نیار شده چه مال تیار نشده و چه قرضی که بر ذمه مردم است و اگر خود قرضدار باشد آنرا از مجموعه رقم منفی نماید (۱).

زکات مالی که قیمت آن پیوسته تبدیل می شود: سوال: (۲۳۰) قیمت مالی که پیوسته تغییر میکند و گاهی حتی از قیمت خرید هم کمتر می گردد و امکانی برای فروش آن نباشد زکات آن چگونه ادا گردد؟

جواب: و فقیه سال کامل بر آن بگذرد همان قیمتی را مال مذکور در همان وقت داشته باشد حساب نموده و ۱/۴۰ حصه آنرا چه از نقد و چه از خود مال بدهد (۲).

آیا در تجارت زکات منافع و زکات آنچه خرج شده نیز داده شود: سوال: (۲۳۱) تاجری با سرمایه یک هزار روپیه به تجارت شروع میکند و بعد از یکسال کامل چون محاسبه می نماید نزد او به قیمت یک و نیم هزار روپیه مال موجود بوده و تمام سال از آن خرج نیز کرده است لذا به موجب حکم شریعت زکات آنچه را در جریان سال خرج نموده نیز باید بدهد یا تنها زکات یک و نیم هزار روپیه موجود را؟

(۱) و شرط ای شرط الفراض اداتها حولان الحول و هو می ملکه و تسمية المال المزاعم والذاتیر لعینهما للتجارة حاصل الحنة فان لم الزکوة کلها امسکها ولو للنفقة ثم و نية التجارة فی العروض و اما صریحاً ثم او دلالة (الذکر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳) فلا زکاة علی مکاتب ثم و مدیرین (ط س. ج ۲ ص ۲۹۷).

(۲) و تعتبر القيمة يوم الوجوب و قالوا بوجه الاداء اجماعاً و يقوم فی البلد الذی المال فيه (الذکر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة العنم ج ۲ ص ۳۰، ط س ج ۲ ص ۲۸۶) طبر

جواب: فقط ادای کردن زکات همین یک ونیم هزار روپیه لازم می باشد چنانچه این در الدر المختار آمده است. (۱)

سهام کمپنی تجارتی را خریده و قیمت سهام در اوقات مختلف مختلف بوده کدام قیمت

اعتبار دارد: سوال: (۲۳۲) شخصی سهام یک کمپنی تجارتی را خریداری نموده و متیکه کمپنی شروع بکار نموده قیمت یک سهم آن پنجمصد روپیه بود و هنگامی که اوسهام را خریداری نموده قیمت یک سهم هزار روپیه بوده و اکنون قیمت یک سهم پنجمصد روپیه می باشد شخص مذکور چه قدر زکات بدهد؟

جواب: همان قیمتی که اکنون است یعنی زکات پنجمصد روپیه را بدهد (۲).

تاجری که رقم او به نوعیت های مختلف باشد چطور زکات بدهد: سوال: (۲۳۳)

شخصی تجارت تکه می نماید به قیمت پنج هزار روپیه مال نزد او وجود دارد و نیمی از آنرا که فروخته است بدست آمدن پنج هزار روپیه آن یقینی می باشد و توقع می رود که سه هزار روپیه دیگر را نیز بدست بیاورد اما در آن شک وجود و توقع بدست آوردن یک هزار دیگر کاملاً نیست شخص مذکور چهار هزار روپیه قرضدار نیز می باشد در اینصورت باید زکات چه رقمی را ادا کند؟

جواب: آنقدر مال و نقدی که موجود است زکات آنرا ادا نماید و مالی که نیمه فروش شده و قیمت آن بر ذمه مردم قرض است ادای زکات آن پس از حصول واجب می گردد هر قدر که به تدریج حصول می گردید زکات آنرا بدهد (۳) و هر اندازه ای که قرضدار باشد آنرا از مجموعه مال موجود منفی نموده و زکات بقیه را ادا کند (۴).

(۱) ومن كان له نصاب فاستفاد في انشاء الحول من جنسه همه اليه و زكاة به (هدهايه كتاب الزكاة فصل في العمل ج ۱ ص ۱۷۵). ظهير

(۲) ولعمير اللمعة يوم الوجوب ولا يوم الاداء ويلزم في البلد الذي المال فيه (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب زكاة الغنم ج ۲ ص ۳۰ ، ط. س. ج. ۲ ص ۲۸۹) ظهير

(۳) ولو كان الدين على مقر الخ فوصل الى ملكه لزم زكاة ما مضى (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الزكاة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۲) فتجب زكاتها اذا تم نصابا وحال عليه الحول لكن لا فورا بل عند قبض اربعين درهما من الدين القوي كقروض وبدل مال تحارة فكلمنا قبض اربعين درهما بلزمه درهم (ايضا زكاة المال ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۵) ظهير

(۴) فلا زكاة على مكتب الخ ومدين للعد فقدر ذبه فبركي الزائد ان بلغ نصابا (ايضا كتاب الزكاة ج ۲ ص ۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳) . ظهير الدين عمر له

مالیہ ای کہ حکومت میگیرد زکات محسوب می شود یا نه: سوال: (۲۳۴) دولت از منافع

تجارت و کرایہ منازل مالیہ میگیرد آیا مالیہ مذکور زکات محسوب می شود یا نه؟

جواب: رقمی کہ در مالیہ داده می شود زکات محسوب نمی گردد زکات باید علیحدہ ادا گردد

(۱). فقط

برنجی کہ برای تجارت باشد زکات آن چگونه اخراج گردد: سوال: (۲۳۵) نزد شخصی

بہ غرض تجارت در تمام سال برنج موجود می باشد زکات آنرا چگونه اخراج کند؟

جواب: برنج را نرخ گذاری نموده و زکات را بہ رقم نقد بدهد.

زکات مالی کہ تاجران بہ فروشندگان می دهند: سوال: (۲۳۶) اکثر تاجران اموال خویش

را بہ فروشندگان می دهند و رسیدن قیمت آن بہ اساس قرائن قوی متقین می باشد در اینصورت

قیمت موعود در زکات حساب می شود یا نہ زیرا بعضی اوقات چنان واقع می شود کہ امروز نزد

تاجر مال می آید و فردا فروشنده آنرا بطور قرض می برد.

جواب: زکات در این مال واجب است مگر ادای آن پس از حصول واجب می باشد و هنگام ادای

زکات باید زمانہ گذشته نیز در نظر گرفته شود مثلاً اگر چند سال بعد رقم مذکور حصول گردد

ادای کردن زکات سال های گذشته نیز لازم می باشد (۲).

آیا زکات ہمہ منافع کہ در تجارت در اوقات مختلف سال حاصل میشود باید داده

شود: سوال: (۲۳۷) زید رقمی را برای تجارت بہ عمرو داد و عمرو با این رقم تجارت را آغاز

نمود بعد از ختم سال معلوم گردید کہ در آبی نفع کرده است پس آیا بر علاوه رقم اصلی

در همان سال اول دادن زکات منافی کہ کم کم روزانہ بدست آمدہ نیز لازم می باشد؟

جواب: مسالہ چنان است کہ ہر مال مستفاد ہمراہ با مال اصل زکات واجب می باشد خلاصہ

آنکہ چون نصاب از قبل موجود باشد منافی کہ از ان بدست می آید در ختم سال زکات ہر آن نیز

(۱) احتفالاً و السلطان الجائزۃ زکوۃ الخ لا اعادۃ علی اربابہا انہ صرف الماخوذ فی محلہ الاتی ذکرہ وان لا یصرف فیہ لعلہم فیما بہیم
وبین اللہ (در مختار) و یظہر لی ان اہل الحرب لو غلبوا علی بلدہ من بلادنا کذا لک لتعلیلہم (شامی باب زکوۃ الفیم ج ۲ ص ۳۲ ، ط. س.

ج ۲ ص ۲۸۸). ظہیر

(۲) فتنہ زکوتہا اذا تم مصابا وحال الحول لکن لا فوراً بل عند قصہ اربعین درہم من الدین القوی کقرض و بدل مال تجارۃ فلما قبض اربعین
درہم یلزمہ درہم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوۃ المال ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۵). ظہیر

لازم می باشد و چون نزد عمرو رقم اصل وجود ندارد بر ذمه او زکات منافع سهم او از وقتی که به حد نصاب برسد پس از حولان حول لازم می گردد. ^(۱)

دوکانی که حساب نشده زکات آن چگونه است؟ سوال: (۲۳۸) دوکان زید از وقتی که ساخته شده تا اکنون هیچگاه چنان حسابی نشده که مقدار مال آن به صورت صحیح اندازه گیری گردد، در چنین حالتی برای ادای زکات کدام روشی را در پیش گیرد و زکات سال های گذشته را که اداء ننموده چه حکم دارد؟

جواب: آنرا محاسبه نموده و زکات آنرا اداء کند و زکات سالهای گذشته را نیز اداء نماید. ^(۲)

زکات نقد و مال تجارت: سوال: (۲۳۹) درکان عطاری بوده و هزاران قلم ادویه، فرش خانه و غیره در آن وجود دارد، اگر قیمت مجموعی تخمین گردد آیا خلاف شرع نخواهد بود، قرض به مقادیر کم بر مردم می باشد، مثلاً کسی چهار روپیه، کسی هشت روپیه، و کسی پنج روپیه قرضدار است که از تعداد زیاد ایشان امید حضور نیست، بدین ترتیب حدود صد روپیه بر حدود پنجاه نفر قرض است که از کسی چهار ماه می گذرد و از کسی هشت ماه و از کسی ده ماه، اگر دو، سه سال بعد حصول شود، حکم زکات آن چیست؟

جواب: ادویه و بساط خانه را به همان قیمتی محاسبه کنید که اکنون در بازار است و به اساس همان قیمت زکات بدهید ^(۳) و زکات قرض پس از حصول داده شود و با رقم موجوده یکجا گردد زکات همه را بدهید به همین ترتیب آنچه بعداً حصول گردد آنرا در حساب سال آینده شامل نمائید. ^(۴)

در سامان تجارتی کدام نرخ اعتبار دارد: سوال: (۲۴۰) در دادن زکات سامان تجارت نرخ

(۱) والمستفاد ولو بهیئة او اوث وسط الحول یضم الی نصاب من جسه بحول الاصل (فرمختار) قوله او اوث ادخل فیہ المضاف بشرای او میراث او وصیة وما کان حاصلًا من الاصل کالاولاد والروح الخ قوله یضم الی نصاب الخ و اشار الی الله لا بد من بقاء الاصل حی لو ضاع استأنف للمستفاد حولًا منذ ملكه (ردالمحتار باب زکوة الغنم ج ۲ ص ۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸). ظفر

(۲) وفي عرض تجارة قیمته نصاب الخ من ذهب ومن فضة الخ ربع عشر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸). ظفر

(۳) وتعتبر القيمة يوم الوجوب وقالوا يوم الاداء اجماعا وهو الاصح ويقوم فی البلد الذی المال فیہ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة الغنم ج ۲ ص ۳۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۹). ظفر

(۴) ولو کان الذین عنی مقر الخ فوصل الی ملکه لزم زکوة ماضی (ایضا کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظفر

خریداری اعتبار دارد یا نرخی که اکنون در بازار می باشد.

جواب: در دادن زکات سامان تجارتی همان نرخی اعتبار دارد که اکنون در بازار است مطابق آن عمل شود زیرا اگر مطابق نرخ خرید زکات باشد و نرخ بازار از آن بیشتر باشد به همان مقدار زکات بر ذمه او باقی مانده که باید آنرا ادا کند. (۱)

بر قیمت جایداد زکات نیست و هنگام دادن زکات قرض وضع میگردد: سوال: (۲۴۱)

شخصی جایدادی دارد که منافع آن سالانه پنجاه هزار روپیه می باشد و به قیمت بیست هزار روپیه سامان تجارتی دارد که منافع سالانه آن حدود دویست الی سه هزار روپیه می باشد و شخص مذکور گاهی برای شش ماه سه هزار روپیه قرض نیز میگیرد در تمام این صورت آیا زکات بر او واجب است؟ در نظر باید داشت که دین مهر نیز بر ذمه او می باشد.

جواب: سامان تجارتی که مثل قیمت آن بیست هزار روپیه می باشد بر کل آن زکات لازم است و باید ۱/۴۰ حصه یعنی ۵،۴ فیصد آنرا سالانه در زکات بدهد (۲) و بر قیمت جایداد زکات نیست (۳) بلکه رقمی که از منافع آن حاصل و یکسال بر آن بگذرد زکات آنرا بدهد و سه چهار هزار روپیه که بر ذمه او قرض می باشد اگر در ختم سال هنگام ادای زکات بر ذمه او باشد آنرا از جمع رقم خود منفی نماید و زکات باقی مانده رقم نقد و مال التجاره و زیورات و غیره را بدهد (۴) و دین مهر را وضع نکند زیرا مانع زکات نیست چنانچه در شامی آمده: (الصحيح انه غير مانع) (۵) یعنی صحیح آن است که این مهر مؤجل مانع زکات نیست.

بعد از وضع قرض مالی که باقی می ماند زکات آنرا بدهد و قیمت را به نرخ موجوده

(۱) وفي عرض تجارة قيمته نصاب الخ من ذهب ومن لصة الخ ربع عشر (الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸). ظهير

(۲) وفي عرض تجارة قيمة نصاب الخ من ذهب او روي اى لصة مصروية (الفاذان الطوبى انما يكون بالمسكوك عملا بالعرف) ربع عشر (الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۱ - ۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸ و ۲۹۹). ظهير

(۳) ولا زكوة في ثياب البدن الخ واثاث المنزل ودور السكنى وسجوها (رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۵ و ۲۹۶). ظهير الدين غفر له

(۴) يوسدون للصدقة بقدر دية فيزكى الزائد ان بلغ نصابا (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳). ظهير

(۵) رد المحتار كتاب الزكوة تحت قوله او مؤجلا ج ۲ ص ۱۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۱). ظهير

حساب کند: سوال: (۲۴۲) در تجارت اگر ی پس ادای قرض مثلاً به قیمت هزار روپیه مال

التجارة باقی بماند دادن زکات همان یک هزار واجب می باشد اما مال التجارة همیشه چنان می باشد که اگر قصد فروش دوکان یا رها کردن آن باشد هیچ وقتی مال یک روپیه به یک روپیه فروش نمی شود پس هنگام ادای زکات همان قیمت موجود که قیمت خریداری است محاسبه گردد یا قیمتی که هنگام فروش و یا ترک دوکان بدست خواهد آمد.

جواب: بعد از ادای قرض مثلاً اگر مال به قیمت یک هزار باقی بماند باید زکات همان یک هزار داده شود و در زکات قیمت موجود در بازار محاسبه میگردد قیمت کمی که هنگام ترک دوکان از فروش مال بدست خواهد آمد را در نظر بگیرید بلکه نرخ موجود مال در بازار اعتبار دارد (۱).

زکات قرض پس از حصول می باشد: سوال: (۲۴۳) مثلاً اگر در دوکان به قیمت صد روپیه مال موجود بوده و پنجم صد روپیه دیگر بر ذمه اشخاص دیگر قرض باشد که حصولی همه آنها یقینی نمی باشد پس آیا زکات همین رقم موجود یعنی صد روپیه داده شود یا زکات قرض نیز ادا گردد؟

جواب: دادن زکات صد روپیه در پایان لازم است و از جمله پنجم صد روپیه قرض هر قدر که حصول گردد دادن زکات گذشته و حال آن لازم می باشد هدف آن است که بر قرض زکات واجب می باشد لیکن ادای آن بعد از حصول قرض لازم می گردد (۲) و رقمی که حصول نشود زکات آن ساقط میگردد (۳).

زکات منافع با اصل مال یکجا داده شود: سوال: (۲۴۴) آیا تاجر آن منافع را که در جریان

(۱) الزکاة واجب فی عروض التجارة کأنه ما کان إذا بلغت لیمتها نصاً من الورق والذهب ثم ولعبر القيمة عند حلول الحول ثم إذا کان له ما فی حیطة التجارة یساری ما فی ذمهم فیم الحول ثم زاد السعر أو انقص فإن أدى من غیرها أدى حسنة الفیة . وإن أدى الفیة لغير لیمتها يوم الوجوب ثم وعندهما يوم الأداء وكذا كل مکبل أو مؤزون أو معزوز ثم وعندهما يوم الوجوب کتاب الزکوة باب ثالث فصل دوم ج ۱ ص ۱۹۸ مجلدیه ج ۱ ص ۱۷۹ طغیر

(۲) و اما سایر المدیون المقر بها فیه علی ثلاث مراتب الخ قری وهو ما یجب بدلا عن سلع التجارة اذ اقبض اربعین رکی لما معنی (عالمگیری مصری کتاب الزکوة باب اول ج ۱ ص ۱۶۴ . مجلدیه ج ۱ ص ۱۷۳ طغیر

(۳) ولا (زکوة) فی مال مفقود الخ و دین کن جمعه المدیون سبب ولا سیة له الخ والاصل فیه حدیث علی* لا زکوة فی مال الضمار وهو ما لا یکمس الاستفاد مع به بقاء المملک (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب زکوة ح ۲ ص ۱۱ - ۱۲ . ج ۲ ص ۲۶۶ . طغیر

سال بدست می آورند با اصل سرمایه یکجا نموده و زکات آنرا بدهند یا صرف ادای زکات اصل سرمایه لازم می باشد؟

جواب: منافی که در جریان سال بدست می آید در پایان سال با اصل سرمایه یکجا محاسبه گردیده و زکات آن داده می شود (۱).

زکات نقد و قرض دوکان چطور داده شود: سوال: (۲۴۵) زید در دوکان خود هشت هزار روپیه دارد که پنج هزار روپیه مال آن در دوکان باقی بوده و سه هزار آن بر مردم قرض است اکنون زکات بر مال موجود می باشد یا بر قرض نیز واجب است باید گفت که رقم قرض سالانه یکجا حصول نمی گردد بلکه کم کم مثلاً ۶۰۰ روپیه یا هفتصد روپیه حصول می گردد و سپس باز به همین مقدار به قرض می رود.

جواب: دادن زکات قرض وقتی واجب می شود که رقم مذکور حصول گردد که پس از حصول دادن زکات زمانه گذشته آن نیز لازم می باشد لذا بهتر است که زکات مال و قرض را در پایان سال یکجا محاسبه نمود و پرداخت تا وقت حصول قرض بار بار ضرورت محاسبه پیش نیاید (۲).

زکات رقم مضاربت بر ذمه کیست: سوال: (۲۴۶) شخصی رقمی را غرض مضاربت به شخص دیگری داد و یکی دو سال تجارت نمود و صاحب مال را منفعتی نداد بلکه همه را برای خود نگهداشت در حالیکه مالک سرمایه زکات آنرا نیز ادا کرده بود پس آیا برای مالک جائز است که اصل رقم را یکجا با مقدار زکاتی که داده از او بگیرد یا نه؟

جواب: مضاربت اگر صحیح باشد حکم آن این است که اصل رقم و سهم نفع مثلاً نصف یا ثلث به مالک تعلق می گیرد اما چون در مضاربت خیانت نمود و از دادن منافع انکار ورزید وی مستحق گرفتن اصل رقم آن بوده و زکات چنین رقمی پس از حصول واجب الاداء می باشد اما اگر قبل از حصول ادا کند نیز درست است پس رقمی را که مالک در زکات ادا نموده نمی تواند آنرا

(۱) ومن كان له نصاب فاستفاد في أثناء الحول من جسه ضمه اليه وزكاه به (هداية كتاب الزكاة فصل في الخيل ج ۱ ص ۱۷۵). ظهير

(۲) واعلم ان الدين عند الامام ثلاثة: قوي، ومتوسط، وضعيف، فعجب زكاتها إذا لم تضاهها وحال الحول، لكن لا فوراً بل عند قبض أربعين درهما من الدين القوي كقرض وبدل مال تجارة فكلمنا قبض أربعين درهما يلزمه درهم (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب زكاة المال

ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸، ط. س. ج ۳ ص ۳۰۵). ظهير

از مضارب بگیرد (فتجب زکاتها اذا تم نصاباً وحال الحال لكن لافور بل عند قبض اربعین درهماً من الدين القوی کقرض ویدل مال تجارة فکلما قبض اربعین درهماً یلزمه درهم (۱) ولو عجل ذو نصاب زکوته لسنین او لنصب صح) الدر المختار (۲).

منزلی که جهت به کرایه دادن خریده شده زکات بر قیمت آن است یا بر عاید آن:

سوال: (۲۴۷) شخصی بر علاوه منزل مسکونی یک منزل دیگر نیز دارد و منزل مذکور را صرف بدانجهت خریده که رقمش محفوظ و از کرایه آن مخارج خود را تامین کند آیا زکات این منزل را هر سال بدهد یا نه و اگر بدهد از قیمت آن بدهد یا از عاید آن؟

جواب: در اینصورت بر قیمت منزل مذکور زکات واجب نیست اما اگر رقم کرایه به قدر نصاب یا بیشتر از آن جمع گردد و یکسال بر آن بگذرد دادن زکات آن لازم می گردد (۳).

زکات مال التجارة: سوال: (۲۴۸) مال التجارة گر است زکات آن چگونه داده شود؟

جواب: گر را قیمت نموده ۱/۴۰ حصه آنرا بدهید (۴) یا ۱/۴۰ حصه خود گر در زکات داده شود. فقط

قرض همراه بانفع: سوال: (۲۴۹) زید فروشنده تکه است و او به بکر مبلغ چهار صد روبیه به حساب فیصدی منافع تکه باب با اخذ این وعده داد که اگر رقم مطابق وعده پس داده شد خوب و در غیر آن باید فیصدی یک روبیه نفع بدهد بکر نیز به اینکار راضی نگزیدید آیا اینکار جائز است؟

جواب: اینکار جائز نبوده بلکه حرم و سود می باشد.

تجارتی که به اساس مضاربت صورت می گیرد زکات آن چگونه اداء گردد: سوال:

(۲۵۰) سرمایه زید و زحمت بکر یکجا کار می نمایند و هر دو مسئول نفع و خساره می باشند پس

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷ ، ط. س ج ۲ ص ۳۰۵. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المص ج ۲ ص ۳۶ ، ط. س ج ۲ ص ۲۹۳. ظفر

(۳) فلا زکوة علی مکاتب الخ واثاث المنزل و دور السكنی ونحوها (ردمحتار) قوله ونحوها ای کتاب لندن الغیر المحتاج وکالحوائت والمقارنات (ردالمحتار الزکوة ج ۲ ص ۱۰ ، ط. س ج ۲ ص ۲۶۳ و ۲۵۹). ظفر

(۴) واللازم فی مضروب کل سهم (الی قوله) ولی عرض تجارة قیمه نصاب من ذهب اوورق مقوماً باحدما ربع عشر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۴۱ ، ط. س ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). ظفر

اکنون هر دو یکجا گردیده و زکات را ادا کنند یا طور دیگری؟

جواب: زکات رقم مذکور بر ذمه زید واجب می باشد و هر وقتیکه رقم نفع نزد بکر به اندازه نصاب جمع گردد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات همان رقم بر ذمه او واجب می شود.

زکات مالی که به فروشنده گان داده می شود و قیمت آن پس از یکسال بدست می

آید چگونه داده شود: سوال: (۲۵۱) مالی که منافع آن سنجیده شده و به فروشنده گان

ارسال می گردد و رقم آن گاهی یکسال بعد و گاهی یک و نیم سال بعد بدست می آید زکات آن همراه با منافع اخراج گردد یا بدون منافع و گاهی چنان واقع می شود که فروشنده پس از یکسال دوباره خود مال را مسترد می کند و رقم از ایشان به دشواری حصول میگردد.

جواب: مالی که به فروشنده گان داده می شود زکات آن همراه با منفعت تعیین شده پس از حصول واجب می باشد هر قدری که حصول میگردد زکات آنرا ادا کنید و آنچه حصول نگیرد چیزی در آن لازم نیست. (۱)

تاجر زکات نقد و قرض هر دو را بدهد یا تنها از نقدرا: سوال: (۲۵۲) شخصی تاجر بوده

و مقداری از رقمش قرض و مقداری نقد نزدش موجود می باشد پس هنگام ادای زکات زکات تمام رقم را ادا کند یا فقط از رقم نقد را که نزدش موجود می باشد؟

جواب: زکات تمام رقم را اداء کند اما رقمی که قرض است ادای زکات آن پس از حصول لازمی بوده و بعد از حصول دادن زکات ایام گذشته نیز واجب می باشد (۲).

اگر قرض دو سال بعد بدست آید زکات سال های گذشته واجب است یا نه: سوال:

(۲۵۳) اگر مثلاً قرض پس از دو سال حصول گردد زکات هر دو سال داده شود یا از یکسال؟

جواب: زکات هر دو سال را ادا کند (۳).

(۱) فتعجب زکاتها اذا تم مضافاً وحال المحول لكن لا فوراً بل عند قبض اربعين درهمين من الدين القوي كقرض وبدل مال تجارة (الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸ ط. س ج ۲ ص ۳۰۵ طهیر)

(۲) ولو كان الدين على مفر مني الخ فوصل الى ملكه ثم زكوة ماضى الدين المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۲ ط. س ج ۲ ص ۲۶۹ طهیر

(۳) ولو كان الدين على مفر مني الخ فوصل الى ملكه ثم زكوة ماضى الدين المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۲ ط. س ج ۲ ص ۲۶۹ طهیر

اگر رقم یکماه بعد از ماه ادا زکات بدست آید چه باید کرد: سوال: (۲۵۴) اگر تمام

رقم در تجارت صرف گردد و این شخص هر سال در رمضان زکات می دهد و رقم در سوال بدست آید باید زکات امسال را ادا کند یا نه و چه وقت اداء نماید؟

جواب: زکات امسال را نیز اداء کند و رقمی که در سوال حصول می گردد زکات آن همراه با زکات سال گذشته آن لازم می باشد.

رقمی که در میان سال حصول گردد زکات چگونه اداء شود: سوال: (۲۵۵) اگر رقمی

در میان سال حصول گردد زکات آن در همان وقت داده شود یا در رمضان المبارک؟

جواب: وقتی که حصول گردد دادن زکات آن لازم می باشد اما اگر قبلاً یا بعداً داده شود نیز درست است اما باید از اول محاسبه گردد.

در رقمی که در حصول قرض خرج گردیده زکات است یا نه: سوال: (۲۵۶) شخصی به

محکمه شکایت نموده و هفتاد روپیه حصول نمود در حالیکه چهل روپیه در محکمه خرج شد و زکات آن چهل روپیه را نیز داده بود اکنون زکات تمام هفتاد روپیه را بدهد یا چهل روپیه را از آن منفی کند؟

جواب: زکات تمام رقم اداء شود و آنچه خرج شده منفی نگردد.

فصل ششم

عشر زکات پیداوار

در زمین اجاره ای عشر است یا نه؟ سوال: ۲۵۷ شخصی که زمین مشخصی ندارد و زمین را

اجاره گرفته و کشت می کند و رقم مصارف را نیز ندارد بلکه به سود قرض گرفته و بر زمین خرج میکند، در این صورت در پیداوار آن عشر واجب است یا نه؟

جواب: مطابق قول صاحبین عشر زمین عشری به ذمه مستاجر می باشد، چنانچه در الدرالمختار آمده: وقال علی مستاجر،^(۱) ودر باب العشر نیز چنین آمده: ویجب مع الدین، به اساس این روایات دادن عشر پیداوار بر او واجب می باشد.

آیا بر زمین اجاره وزمینی که به مزدوری داده شده نیز عشر می آید: سوال: ۲۵۸ زید

از یک زمیندار زمینی را به اجاره سالانه بیست روپیه برای کاشت گرفت و ۳۵ روپیه در مزدوری مصرف نمود، حاصلات آن صد روپیه شده است، زید باید در آن چقدر زکات بدهد؟

سوال: در اینصورت اگر زمین عشری باشد باید در آن چقدر زکات بدهد؟

جواب: در اینصورت اگر زمین عشری باشد باید ۱۰/۱۲ حصه پیدوار آنرا به فقرا بدهد هر قدری پیدواری که شده باشد مثلاً از صد روپیه باید ده روپیه بدهد. (۱)

عشر در زمین مزارعت: سوال: ۲۵۹ الف: زمین خود را که بارانی می باشد به این شرط به

عمرو داد که هر قدر تخم که در کشت به مصرف رسد من خواهم داد و پیدوار آنرا نصف نموده خواهیم گرفت، مالیه دولتی را نیز الف اداء می کند، از زمین فوق الذکر ۲۲ من غله بدست آمد که نصف آن ۱۱ من به الف تعلق گرفت، اجوره را نیز تقریباً یک من شکل مشترک داده اند، گویا مجموعه حاصلات ۲۳ من بوده است، آیا بر الف عشر واجب است و به چه اندازه؟ آیا تمام عشر را الف که مالک زمین است بدهد یا صرف از حصه خود را، یا اینکه به سبب اجاره عشر ساقط گشته است؟

جواب: اگر زمین عشری به مزارعت داده شود طوریکه در صورت سوال شده است، عشر آن بر ذمه هر دو واجب می باشد و فقها اینرا نوشته اند که زمین که خراجی باشد عشر در آن واجب نیست.

بر زمیندار عشر است یانه: سوال: (۲۶۰) مردمی که در هندوستان زمیندار می باشند خود

زمین را کشت نمی کنند بلکه دهقانان آنرا کشت می نمایند که از آن مالیه سرکاری را اداء نموده و متباقی را زمیندار خود به مصرف می رساند بر چنین زمینداران بعد از ادای مالیه آیا حق شرعی دیگری چون خراج و غیره لازم می باشد یانه؟

جواب: از زمینی که خراج یعنی مالیه دولتی داده می شود دادن عشر ۱۱/۱۰ حصه ضروری نمی باشد اما اگر بدهد بهتر است تفصیل مسأله آن است که زمینی که به کشت داده می شود دوصورت می تواند داشته باشد یکی آنکه در بدل رقم نقد به اجاره داده شود دوم آنکه اجاره

(۱) وکذا یجب العشر فی منفی سماء سیح کبیر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶، ط. ح ص ۲ ص ۳۲۶). ط

دریدل غله صورت گیرد در صورت دوم اگر تخم از مزارع باشد پس هر یک از مالک و مزارع باید از حصه خود عشر بدهند اما در صورت اولی عشر بر مستاجر می باشد این قول صاحبین بوده والدیر المختار فتوی بر آن نقل کرده است: (والعشر علی الموجر کخراج موظف وقالا علی المستاجر کمستعیر مسلم ولی الحاروی وبقولهما ناخذ ولی المزارعة ان کان البذر من رب الارض فعليه ولو من العامل فعليها بالحصه) (۱) ودر شامی آمده (قوله ارض غیر الخراج اشار الی ان المانع من وجوبه كون الارض خراجیه لانه لا یجتمع العشر والخراج) (۲)

درباغ عشر است یانه: سوال: (۲۶۱) نزد کسانی که باغ ام و غیره باشد آیا در آن هم کدام حق شرعی است که اداء گردد موضوع را با صراحت بیان فرمائید.

جواب: در این مورد نیز همان حکم وجود دارد که در سوال قبلی گفته شد و آن اینکه اگر مالیه دولتی داده شود عشر در آن نیست (۳).

مالیه ای که ای که حکومت میگیرد حیثیت عشر یا خراج را دارد یانه: سوال: (۲۶۲)

زمین های زراعتی هندوستان که تحت اداره انگلیس می باشد عشری است یا خراجی بهر تقدیر در صورتیکه مالیه ادا شود عشر یا خراج فرض خواهد بود یانه در صورتیکه واجب باشد زمین هایی که دولت توسط نهر به آنها آب می رساند و از آبیاری قیمت آب را می گیرد از چنین زمین باید عشر داد یا نصف عشر آیا این امکان وجود دارد که مالیه دولتی را وضع نموده و گفت که بقیه عشر فرض است و زمین بها و لپور که حاکم آن مسلمان می باشد در امور تفسیر طلب مذکور مانند سائر اراضی است یا از آنها فرق دارد؟

جواب: در عبارت شامی این تصریح وجود دارد که در زمین های هندوستان نه عشر است و نه خراج

(۱) الدیر المختار علی هاشم ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۴ - ۷۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۴ . ظفیر

(۲) ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۲۹ . ط . س . ج ۲ ص ۳۲۵ . ظفیر

(۳) دلیل به ظاهر همان است که جواب دهنده دانشمند نقل کرده است قوله ارض غیر اشار الی انه المانع من وجوبه كون الارض خراجیه لانه لا یجتمع العشر والخراج (ردالمحتار باب العشر ص ۶۶ ج ۲) مگر به نزد من خاکسار این دلیل درست نمی باشد زیرا صرف با دادن مالیه دولتی زمین خراجی نمی گردد طریقه که جواب دهنده دانشمند در جواب بعدی خود صریحاً گفته است که مالیه ای را که دولت می گیرد نمی توان خراج گفت این جواب تحت وضع کنونی هندوستان می باشد که به دلیل دار الحرب بودن در آن نه عشر است نه خراج لذا عبارتی که در حواله نقل گردیده غالباً تسامح می باشد والله اعلم.

یعنی نہ عشری هستند ونہ خراجی وآنچه رادولت مالیه میگردد آنرا نمی توان خراج گفت عبارت شامی چنین است: (فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۱) جایی کہ عشر واجب باشد در آنچه دادن ۱۱۰ حصہ پیداوار لازم بوده وچیزی از آن منفی نمی شود وزمین هایی کہ در مقابل آب آن محصول داده می شو درآنها نصف عشر می باشد وعشر را باید بہ ریاست اسلامی می داد. فقط

در باغ های هندوستان عشر نیست: سوال: ۲۶۳: در باغ های ام گاهی ام های بسیار خورد چیده می شود واز آن چیتی وغیره می سازند پس اندازه عشر چه خواهد وچگونه باید آنها را ادا کرد یا اینکه درآن عشر نیست؟

جواب: از روایات فقه معلوم میگردد کہ در زمین ها وباغ های هندوستان نہ عشر است ونہ خراج (زیرا دار الحرب بوده وزمین های دارالحرب عشری ویا خراجی نمی باشد فان ارضها لیست ارض خراج او عشر).

استفسار در مورد زمین هندوستان: سوال: (۲۶۴) در جواب استفتای فوق تجریر فرمودید کہ از روایت فقه معلوم می شود کہ در زمین های وباغ های هندوستان عشر نمی باشد شبہ آن کہ در (الامداد شعبان) نوشته شده در پیداوار کہ مقصود از آن بدست آوردن عاید باشد عشر واجب است چه غله باشد وچه میوه پس در زمین زراعتی وباغ در هر دو واجب می باشد چنین جوابی از حضرت مولانا رشید احمد قدس سره منقول است در اینصورت چه حکم وجود دارد؟

جواب: بدون شک کہ دراین بارہ قبلاً حقیر نیز همان چیز را نوشته ودر الامداد وغیره نیز این مضمون موجود است اما پس از گذشت مدتی این عبارت شامی کہ در ذیل نقل می گردد در جلد دوم در باب الزکاة از نظر گذشت کہ حاصل آن این است کلا اراضی دارالحرب نہ عشری است ونہ خراجی این مسالہ نزد فقہا متفق علیہ ومسلم بہ نظر می آید پس از دیدن این عبارت اصل آن چیزی کل حضرت قاری ثناء اللہ پانی پتی قدس سره در (ما لایدمنه) تحریر فرمودہ کہ مسائل عشر در این کتاب بدانجهت تحریر نگردید کہ زمین های اینجا عشری نمی باشد خلاصہ

آنکه پس از تشریح شامی و تصریح قاضی صاحب من حقیر به گفتن این سخن آغاز کردم زمین های هندوستان عشری نیست با این همه احتیاط در دادن عشر می باشد عبارت شامی چنین است (قال فی فتح القدير قيد بالخراجية والعشرية ليخرج الدار فانه لاشي فيها لكن ورد عليه الارض التي لاوظيفة فيها كالمفاضة اذ يقضى انه لاشي في الماخوذ منها وليس كذلك فالصواب ان لا يجعل ذلك القصد الاحتراز بل لتنصيص على ان وظيفتهما المستمرة لاتمنع الاخذ مما يوجد فيهما واقول يمكن الجواب بان المراد بالعشرية والخراجية ما تكون وظيفتهما العشر والخراج سواء كانت بيد احد او لا فتشمل المفاضة وغير ها بدليل ما قدمناه عن الخانية من ان ارض الجبل عشرية فيكون المراد الاحتراز بها عن دار الحرب ويدل عليه انه في متن در والبحار غير بمعدن غير دار الحرب فعلم ان المراد معدن ارضنا ولهذا قال القهستاني بعد قوله في ارض خراج او عشر الاحصر في ارضنا سوا كانت جبلاً اوسهلاً مواتاً او ملكاً واحترز به عم داره وارضه وارض الحرب ثم رایت عين ما قلته فی شرح الشيخ اسمعیل حیث قال ويحتمل ان يكون احترازاً عما وجد فی دارالحرب فان ارضها ليست ارض خراج او عشر) (۱).

از این عبارت معلوم می گردد که زمین دارالحرب نه عشری است و نه خراجی لذا اکنون بدلیل تصریح فقها مجبوراً لفظ عشری از زمین هندوستان نفی می گردد و خلاف آنرا تا کنون درجائی ندیده ام که به وجوب عشر بودن اراضی حرب تصریح کرده باشد لهذا فتوایی را که قبلاً مطابق قواعد عامه به وجوب عشر داده بودم ناگزیر ترک کردم.

زمینی که از آب کوه با تکلیف آبیاری شود در آن عشر است یا نصف عشر: سوال:

(۲۶۵) قطعه زمینی است که از آب کوه آبیاری می شود اما پس از تکلیف ومشقت بند انداختن پس شرعاً در آن عشر واجب است یا نصف عشر؟

جواب: در شامی در باب الزکاة آمده: (۲) (احترز به عن داره وارضه وارض الحرب ثم رایت عين ما قلته فی شرح الشيخ اسمعیل حیث قال ويحتمل ان يكون احترازاً عما وجود فی دار الحرب

(۱) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ط. س. ح ۲ ص ۳۱۹ طبر

(۲) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ط. س. ح ۲ ص ۳۱۹ طبر

رض خراج (عشر) از این عبارت معلوم میگردد که زمین های هندوستان نه نه خراجی و اگر این صورت در زمین دار الاسلام باشد در آن عشر لازم است زیرا مان می باشد چنانچه این مساله در الدر المختار آمده است (۱).

ر. بدار گيست و در مورد عشر چه تفصيلی وجود دارد: سوال: (۲۶۶) زمیندار کسی است که به حاکم وقت خراج می دهد یا کس دیگری و کسیکه زمین را به اجرت می گیرد مستاجر است یا نه زمیندار خود مالک زمین است یا در حقیقت مستاجر دولت می باشد برای عشر ملکیت شرط است یا نه؟ و برای وجوب عشر بر مستاجر و مزارع عشری بودن زمین شرط است یا نه؟

جواب: زمیندار همان شخصی است که به دولت خراج می دهد و مالک زمین زمیندار می باشد و برای عشر ملکیت شرط می باشد اما در صورت مزارعت و اجاره قول صاحبین که مذهب مفتی به می باشد آن است که در صورت مزارعت زمیندار و مزارع هر دو از حصه خود به قدر عشر بدهند و در صورت اجاره نزد صاحبین عشر بر مستاجر می باشد امام صاحب عشر را بر مؤجر واجب فرموده و عده ای از فقها به مذهب امام صاحب فتوی داده اند اما در این زمان فتوی دادن به مذهب صاحبین اقرب است الدر المختار از حاوی چنین نقل می نماید: (و یقولهما ناخذ و فی المزارعة ان كان البذر من رب الارض فعليه ولو من العامل فعليهما بالحصه) (۲) والله اعلم.

در زمین هندوستان احتیاطاً عشر باید داد: سوال: (۲۶۷) زمین هندوستان عشری است یا خراجی و در عشر زکات واجب می باشد یا نه در حالیکه زمینداران کاشتکاری نموده و به دولت مالیه می دهند در اراضی که خود کاشت می نمایند زکات واجب است یا نه؟ زکات غله و مال التجارة که کشیده می شود در آن قید سال وجود دارد یا هر وقتیکه حاصل گرفته شود و زکات از حساب تمام غله داده شود یا پس از منفی کردن اخراجات؟

جواب: در رد المحتار باب الرکاز این تصریح وجود دارد که در کشوری چون هندوستان هیچ

(۱) و نجب فی مسفی سده ای مطر وسیع کثیر بلا شرط نصاب الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ح ۲ ص ۲۷ . ط . س . ح ۲ ص ۳۲۹ . ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ح ۲ ص ۷۵ . ط . س . ح ۲ ص ۳۳۴ . ظفیر

زمینی عشری و خراجی نیست لذا محصولی که دولت می گیرد خراج گفته نمی شود و چون در هندوستان هیچ زمین عشری نیست عشر نیز واجب نمی باشد (۱).

در صورت قرضدار بودن عشر واجب است یا نه: سوال: (۲۶۸) شخصی قرضدار است و از مصارف خود چند روپیه پسی انداز می کند و می خواهد آنرا در خود قرض بدهد و در خانه چیزی که کشت می کند از آن زکات را کشیده ادا میکند آیا درست است یا نه؟

جواب: در الدر المختار باب العشر آمده: (يجب مع الدين) (۲) یعنی عشر با وجود قرض نیز لازم می باشد پس در جایکه عشر واجب است در آن جا دین مانع وجود عشر نیست و در جایکه واجب نیست اگر داده شود حرجی نمی باشد.

در غله ای که از زراعت بدست می آید و دولت از آن مالیه می گیرد عشر است یا نه: سوال: (۲۶۹) چرا باید زکات پیداوار زراعتی و غیره را داد در حالیکه سالانه آن به زمیندار داده می شود پس چه طریقه ای برای دادن زکات یا عشر در پیداوار وجود دارد؟

جواب: دادن ۱۱/۱۰ حصه یا ۱۱/۲۰ حصه را عشر و نصف عشر می گویند و در زمین که دولت از آن مالیه می گیرد عشر و نصف محشر نیست. (۳) اصل مسأله آن است که هندوستان دار الحرب بوده و بدین جهت عشر نیست اما مطلب چنین نیست که بدلیل مالیه دولتی عشر نباشد و یا اینکه چنان گمان شود که مالیه دولتی قائم مقام عشر است.

آیا در پیداوار باید یک بر چهل حصه را کشید: سوال: (۲۷۰) الر زمین از غیر مسلمان باشد مثلاً هندو و سپس نصاری بر آن مسلط شود باید ۱۱/۴۰ حصه پیداوار آنرا داد این قول صحیح است یا غلط؟

جواب: در پیداوار زمین بر مالک زمین دادن ۱۱/۱۰ حصه می باشد حکم دادن ۱۱/۲ (۴) یا ۱۱/۴۰ حصه

(۱) و یحتمل ان یکون احترازا عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰). طبر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۹. طبر

(۳) و یحتمل ان یکون احترازا عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰). طبر

(۴) یحت العشر الح فی مسقی ساء ای مفر وسیع الح و یحت بضعه فی مسقی غرب الح و دالیه الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار =

نیست به طریق صدقه نفلی هر قدری که بخواهید بدهید اما فرض نیست.

زمین معافی عشری است یانه و عشر چه طریقه ای دارد: سوال: (۲۷۱) مقداری زمین

معافی در قبضه زید می باشد اگر زید این زمین را خود کشت، کند بدلیل صاحب نصاب بودن اگر زگات واجب می گردد چقدر باید بدهد؟ و اگر زید این زمین معافی را به شخص دیگری به اجاره یا مزارعت بدهد باز هم باید زکات بدهد یانه و اگر باید بدهد مقدار آن چقدر است؟

جواب: از روایت شامی در باب الرکاز معلوم می شود که زمین کشوری چون هندوستان عشری و خراجی نیست و احتیاط در آن است که عشر پیداوار زمین داده شود یعنی اگر خود کاشت نماید عشر تمام پیداوار را خود ادا کند و اگر به کسی به مزارعت می دهد هر یک بقدر حصه خود عشر بدهد و در اجاره نقد به اساس اختلاف قولین عشر بر موجد یا بر مستاجر می باشد (۱).

در زمینی که به مزارعت کشت شود چطور باید عشر داد: سوال: (۲۷۲) نزد من مقداری

زمین موجود است که خراج بخشی از آنرا به زمیندار هندو از بخش دیگر آنرا به زمیندار مسلمان می دهم من زمین را به مزارعت میدهم اما تخم از عامل می باشد در این حالت عشر به کدام حساب داده شود و اگر نصف تخم از من و نصف دیگر از عامل باشد در آن وقت چه کسی باید عشر بدهد؟

جواب: از یک روایت شامی معلوم می گردد که در اراضی دارالحرب خراج و عشر نیست (۲) و در اراضی که عشر لازم و فرض می باشد فتوی چنان نوشته شده که در صورت مزارعت بر زمیندار و کشتکار به قدرت سهم خود عشر لازم می گردد که باید آنرا ادا کنند (۳).

= باب العشر ج ۲ ص ۶۶ ، ط. س ج ۲ ص ۳۲۵ در صورت مسئله چونکه زمین در ملک غیر مسلم است لهذا در آن عشر نیست: و اخذ الخراج من ذمی غیر نفلی اشتری ارضا عشریة من مسلم و قبضهما منه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۰ ، ط. س ج ۲ ص ۳۲۹) . ظفر

(۱) والعشر علی الموجد کخراج موطف و قال علی المساجر کسمنبر و فی الحاوی و بقولهما ناخذ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۴ ، ط. س ج ۲ ص ۳۳۴) . ظفر

(۲) احتراز عما وحد فی دارالحرب فان ارضها ليست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۲ ، ط. س ج ۲ ص ۳۲۰) . ظفر الدین عمر الله له

(۳) فی المزارعة ان کان البذر من رب الارض فعليه ولوم العامل فعليهما بالحصصة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵ ، ط. س ج ۲ ص ۳۳۵) . ظفر

فرق میان عشر و یک بر چهل چیست: سوال: (۲۷۳) الف: فرق میان عشر و یک بر چهل چیست؟

کاشتکاری جائز است یا نه: سوال: (۲۷۴) ب: کاشتکاری جائز است یا نه؟

در زراعتی که از آن مالیه داده می شود عشر است یا نه: سوال: (۲۷۵) ج: در زراعتی

که از آن به دولت مالیه داده می شود دادن عشر یا ۱/۴۰ حصه در آن واجب است یا نه؟

از جمله سه نوع کدام زمین عشری است: سوال: (۲۷۶) د: زید سه نوع کشت می کند اول

اینکه پارچه زمین از زمیندار گرفته و پیدوار آن میان ایشان نصف میگردد و مالیه آن را مالک ادا

می کند دوم اینکه زید زمین ملکیت خود را کشت می نماید و مالیه آنرا نیز خودش می دهد سوم

اینکه زید زمین معافی دارد که آنرا کشت می کند و از آن مالیه نمی دهد در این سه صورت بر

زید دادن عشر واجب است یا نه؟

عشر فرض است یا واجب با مستحب: سوال: (۲۷۷) ع: عشر یا دادن یک بر چهل حصه فرض

است یا واجب یا مستحب؟

عشر در هر فصل است یا سال یک مرتبه: سوال: (۲۷۸) و: عشر یا ۱/۴۰ حصه را باید

سال یک مرتبه داد یا در هر فصل؟

مصارف عشر کدام است:

سوال: (۲۷۹) ز: مصارف عشر یا ۱/۴۰ حصه چه کسانی اند؟

جواب: از الف الی ز: کاشتکاری طوریکه تفصیل آن در کتب فقه موجود بوده و انواع کاشتکاری

را که در سوال نوشته اید همه درست اند (۱) و عشر عبارت از ۱/۱۰ حصه پیدوار زمین می باشد

و دادن ۱/۴۰ حصه در زکات می باشد که بر روپیه مال التجاره و غیره لازم می گردد پس در

پیداوار زمین که دادن ۱/۱۰ حصه می باشد نام آن عشر است و در روپیه و غیره که پس از

یکسال کامل دادن ۱/۴۰ حصه می باشد نام آن زکات است.

از روایت شامی معلوم می گردد که بر زمین های هندوستان آن عشر نیست اما در جایی که عشر

لازم می باشد در هر فصل زمین دادن ۱/۱۰ حصه است (۱) مثلاً از ده من دادن یک من لازم می باشد و در روپیه و غیره بعد از یکسال کامل یک مرتبه دادن فرض می باشد و مصارف عشر و زکات فقرا مساکین و غیره اند (۲).

در ترکاری زکات است یا نه و مقدار آن چقدر است: سوال: (۲۸۰) در ترکاری اگر زکات واجب باشد مقدار آن چقدر است؟

جواب: نزد امام صاحب عشر که عبارت از زکات پیدوار می باشد درسبزی و ترکاری نیز است اما تا وقتی که شرایط عشر موجود نباشد واجب نیست و در مورد عشری بودن زمین های هندوستان تردد و اختلاف وجود دارد (۳)

در زمین مزارعت عشر برچه کسی است: سوال: (۲۸۱) خراج مقاسمه در زمین مزارعت بر چه کسی است یا به حساب حصه هر یک از طرفین است چنانچه در عشر می باشد و اگر مانند عشر بر هر دو است مقصود این عبارت شامی (ثم اعلم ان هذا كله في العشر اما في الخراج فعلي رب الارض اجمعاً كما في البدائع) (۴).

جواب: در جلد سوم شامی در باب عشر خراج و تجزیه در مورد این قول الدر المختار (و هو ای الخراج نوعان خراج مقاسمه می گوید: (وقد تقرر ان خراج المقاسمة كالعشر لتعلقه بالخراج ولذا يتكرر بتكرار الخارج في السنة وانما يفارقه في المصروف فكل شي يؤخذ منه العشر او تصفه يؤخذ منه خراج المقاسمه وتجري الاحكام التي قررت في العشر وفقاً وخلافاً) (۵).

از این عبارت معلوم می گردد که در عبارت مقوله شامی (ثم اعلم ان هذا كله في العشر اما الخراج فعلي رب ارض اجمعاً كما في البدائع) مراد از خراج خراج موظف می باشد نه خراج

(۱) باب العشر الخ في ارض غير الخراج الخ بلا شرط نصاب الخ وبلا شرط بقاء وحولان حول الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۲۵ طبر.

(۲) مصرف الزکوة والعشر الخ و هو من له ادنى شئ ای دون نصاب الخ (ابننا باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹ طهر الدين غفر الله له

(۳) احتراز عما وحد في دار الحرب فان ارضها ليست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الركاز ج ۲ ص ۶۱ ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰ طهر الدين غفر الله له

(۴) ردالمحتار كتاب الزکوة باب العشر ج ۲ ص ۷۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۵ طبر

(۵) ردالمحتار كتاب العباد باب العشر والخراج والعزیه ج ۳ ص ۳۵۹ ط. س. ج ۴ ص ۱۸۵ طبر

مقاسمه ودر مورد اصل مسأله یک روایت در ص ۴۵ باب الرکاز شامی چنین آمده: (و لهذا قال القهستانی بعد قوله فی ارض خراج عشر الاحصر فی ارضا سوا کانت جبلاً و سهلاً مواتاً او ملکاً او احترز به عن داره وارضه وارض العرب ثم رایت عین ما قلته فی شرح الشیخ اسمعیل حیث قال و یحتمل ان یکون احترازاً عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر (۱) از اینجا معلوم میگردد که زمین های هندوستان عشری یا خراجی نمی باشد.

در زمین میراثی زمیندار عشر است یانه: سوال: (۲۸۲) شخصی زمین زمینداری را کشت می کند و پس از گذشتن مدت زمان طولانی کاشتکاری موروثی می گردد زمین مذکور توسط نهر آبیاری شده و مالیه آن نیز داده می شود آیا در زمین مذکور عشر است یانه؟
جواب: در پیدوار این زمین عشر نیست (۱) اصل مسئله آن است که در زمین دار الحرب عشر نمی باشد. فقط

در زمین خراجی عشر است یانه: سوال: (۲۸۳) در زمین خراجی عشر واجب است یانه؟
جواب: بین احناف این مسأله متفق علیه می باشد که عشر و خراج جمع نمی گردد لهذا نزد ایشان فوری دادن عشر در زمین خراجی وجود ندارد (۲) و این مسأله دیگر است که اگر حکام از زمین عشری خراج گرفتند مسأله میان خدا و بنده بوده و بیاید شخص مذکور عشر بدهد زیرا احتیاط در آن است.

در زمینی که محصول آنرا دولت می گیرد و عاید خاصی ندارد عشر است یانه: سوال: (۲۸۴) زمینی که از پیدوار آن محصول دولتی به مشکل ادا می گردد یا بسیار کم عاید دارد در آن عشر فرض است یانه؟

جواب: در چنین زمین عشر واجب نبوده و از روایت شامی معلوم می شود که در هیچ یک از زمین

(۱) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۹، طهر

(۲) احتراز عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر الخ (ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰، طهر الدین غفر الله له

(۳) اشار الی ان المانع من وجوبه کون الارض خراجیه لانه لا یجتمع العشر و الخراج (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۵، طهر الدین غفر الله له

های هندوستان عشر واجب نمی باشد زیرا دار الحرب بوده و اراضی آن عشری و خراجی نمی باشد (۱).

در زمین نهري عشر است یا نصف عشر: سوال: (۲۸۵) در زمین های نهري عشر واجب است یا نصف عشر؟

جواب: در زمین های نهري که از آب آن محصول داده می شود نصف عشر واجب می باشد طوریکه در الدر المختار آمده (و يجب نصفه فی مسقی غرب ودالية فی کتب الشافعية او سقاء بماء اشتره وقواعدنا لاتأباه) (۲).

در زمینی که از آب آن اجوره داده شود عشر است یا نصف عشر: سوال: (۲۸۶) تمام آن اراضی نهري که به اثر سمعی نصاری آباد گردیده و قبل از این ویران بوده و پیداوار آن فقط به سبب باران بود و اکنون توسط نهر آبیاری می گردند و خراج هم می گیرند عده ای از علما می گویند که تمام اراضی نهري در حکم عشر است و بعضی عکس آنرا وعده ای از بیست حصه یک حصه گویند کدام قول راجح بوده و کدام یک مجروح می باشد؟

جواب: در شامی آمده که در اراضی دار الحرب عشر و خراج نیست از این روایت معلوم می گردد که در اراضی هندوستان عشر واجب نمی باشد (۳) و نیز فقها تصریح نموده اند که اگر در زمین عشری با آب نهر آبیاری گردد و محصول آن به دولت داده شود نصف عشر یعنی ۱/۲۰ حصه واجب می شود (۴) و این تصریح نیز وجود دارد که عشر با خراج جمع نمی گردد (۵).

زمینی که برزراعت ششصد روپیه خبر شده و عاید هشتصد روپیه باشد بر آن چه زکات می آید: سوال: (۲۸۷) الف: یک کاشتکار در کشت زمین خود مجموعاً ششصد روپیه به مصرف رساند و حاصل آن مبلغ هشتصد روپیه گردید در آن دادن چقدر زکات واجب می باشد؟

(۱) شامی باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. طغیر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۸ و ص ۶۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. طغیر

(۳) باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰. طغیر

(۴) و يجب نصفه فی مسقی عرب ای ذو کبیر ودالية ای دولاب لکثرة المونة الخ بلا رفع منون الخ الزرع وبلا اسراج البذر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۸ و ص ۶۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸). طغیر

(۵) لا یمکن جمع العشر والخراج (رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۵). طغیر

بر زمینی که در آن خساره گردد عشر است یا نه: سوال: (۲۸۸) ب: به همین ترتیب در زمین دیگری ششصد روپیه مصرف نمود و پیدوار آن پنجمصد روپیه شد یعنی صد روپیه تاوان گردید در اینصورت زکات چه شکلی خواهد داشت؟

آیا در زمینی که به مزدوری داده شده عشر است: سوال: (۲۸۹) ج: یک کاشتکار مانند آنچه در سوال (الف) ذکر شد تمام مخارج زمین را پرداخته و مزرعه را توسط چاه آبیاری نموده و از آن حاصل می گیرد شخص مذکور زکات را چگونه اداء کند؟

جواب: (الف ب ج): در زمین هایی که عشر واجب می باشد در آنجا اخراج ۱۱۱۰ حصه تمام پیدوار واجب است بدون آنکه مخارج وضع گردد طوریکه در الدر المختار آمده (بلا رفع مؤن الزرع) (۱) و در مزارعت بر مالک و کاشتکار به اندازه حصه ایشان عشر واجب می شود و از روایت شامی در باب الرکاز معلوم می گردد که در زمین های دارالحربی عشر نیست و در مورد سوال (ج) تفصیل دیگری وجود دارد و آن اینکه کشیدن ۱۱۲۰ حصه واجب می باشد (۲).

آیا برای ادای عشر طلب عامل شرط است: سوال: (۲۹۰) زید سی گرید که برای ادای عشر طلب عامل شرط است و تا وقتی که عامل طلب نکند ادای آن واجب نمی باشد.

جواب: این قول زید صحیح نیست در زمین عشری اگر عشر را ادا کند نیز درست است (و یسقط عن صاحب الارض کما لو ادى بنفسه) (۳) البته این بحث جدا گانه است که در دار الحرب عشر واجب نمی گردد تصریح این مساله در باب الرکاز شامی آمده که زمین دار الحرب نه عشری می باشد و نه خراجی و از اینجا معلوم می گردد که در دار الحرب عشر واجب نمی گردد اما اگر از روی استحسان بدهد بهتر است.

بحث مفصل نبودن عشر در اراضی هندوستان و عملکرد علمای دیوبند: سوال: (۲۹۱) مفتی صاحب السلام علیکم از دو روز بدینسو بیحد گمرفته بودم امروز خداوند تعالی اندکی

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار: باب العشر ح ۲ ص ۶۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۸. طغیر

(۲) وما سقى معرب اودية اوسانية تقيت العشر على القليل لان النومة تكثر فيه ونقل فيما يسقى النساء اوسبا وان سقى مباحا ونداية فالعشر اكثر السنة كما هو في السنة ردها به باب زكاة الزروع والثمار ح ۱ ص ۱۸۴. طغیر

(۳) ردالمحتار باب العشر ح ۲ ص ۶۷ تحت قول المتن ولذا كان للامام احمد جبرا. ط. س. ج ۲ ص ۳۲۶. طغیر

بهبودی داد من تا امروز غافل بودم هر چند در ذهن من بود که دادن عشر غله مانند زکات واجب الاداء می باشد معمولاً وقت آمدن غله مقداری به خاطر خداوند عز وجل می دادم اما ۱۱۱۰ حصه را دقیقاً نداده ام و هیچ حساب و کتابی از سال های گذشته وجود ندارد آیا این گناه عفو خواهد شد؟ ارسال غله به مدرسه دشوار است لذا قیمت آنرا ارسال می کنم نصف عشر چه معنی دارد ومن عشر بدهم یا نصف عشر غله ام مقرر بوده واکثراً حصول می گردد وبه مقدار زیاد باقی می ماند که به فروش رسانیده شده وبه رقم نقد تبدیل می گردد اگر زکات از همین رقم نقد داده شود مضایقه ای در آن نخواهد بود؟

جواب: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته نامه گرامی شما رسید در گذشته ها تا مدتی علم من چنان بود که در زمین های عشری هند عشری واجب می باشد لذا به اساس نوشته ها یک عالم بزرگ چنین فیصله نمود ودر بسیاری جاها فتوی دادم که زمین های ملکیت مسلمانان عموماً عشری بوده پس باید این مسأله را دانست و عشر داد زیرا در زمین های عشری دادن عشر یا نصف عشر به حکم آیه مبارکه (و آتوا حقه يوم حصاده) (۱) مانند زکات فرض است سپس مدتی در کتاب (مالا بدمنه) تصنیف حضرت قاضی صاحب ثناء الله (رح) این تحقیق و تصریح به نظر آمد من در کتاب خود همراه مسائل زکات بدانجهت مسائل عشر را نوشتم که زمین های این سرزمین عشری نیست در پهلوی آن این مساله را نیز باید ضروراً پذیرفت که این حکم قاضی صاحب که زمین های اینجا عشری نیست فیصله متفق آن زمان است زیرا قاضی صاحب شاگرد خاص شاه ولی الله بوده و معاصر حضرت شاه عبدالعزیز و دیگر حضرات می باشد پس ضروراً این امر فیصله متفق آن زمان بوده است که در هندوستان زمین های عشری نیست لذا پس از آن این معمول دیده می شود که بزرگان برعکس مساله زکات به عشر اهتمام نورزیده اند که باعث تعجب و تردد و درعین حال موجب تائید تحقیق قاضی صاحب می گردید که اینکه تمام بزرگان اهتمام به عشر و ترک گفته اند (دلیلی موجود است که بدان دلیل عملاً متروک گردیده پس چند سال بود که مولانا محمد انور شاه صاحب یا شخص دیگری فرمود که در باب الرکاز شامی

این روایت وجود دارد که اراضی آنجانه عشری است و نه خراجی این روایت را دیده و دلیل حضرت قاضی صاحب ثناء الله پانی پتی برایم معلوم گردید که آن حضرات زمین های هندوستان را عشری نمی دانستند زیر هندوستان را دار الحرب می شمردند عبارت روایت شامی در باب الرکاز چنین است: (واحترز به عن داره وارضه وارض الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۱) و عبارت (ما لابد منه) چنین می باشد: (وتفصیل اجناس سوانم وقدر واجب آن طول دارد و در این دیار این اموال بقدر وجوب زکات نمی باشد لهذا مسائل زکات آن مذکور نکرده و همچنین احکام عشر زمین عشریه که در این دیار نیست و مسائل عاشر که به طرق و شوارح باشد مذکور نکرده شد) (۲) پس از این بحث یک مشکل باقی می ماند و آن اینکه حضرت اقدس گنگوهی به وجوب عشر حکم می نمود و در تحریر و تقریر خود این مساله را آشکار کرده است و حقیقت آن است و در این مساله شکی وجود ندارد که اقتضای نصوص قرآنی و احادیث نبوی چنین می باشد و امام صاحب نیز در (جميع ما اخرجت الاراض) به وجوب عشر حکم فرموده و طوریکه در دار الحرب زکات ساقط نمی شود بلکه باید مالک مال خود آنرا اداء کند پس به همین ترتیب باید عشر در هر جایی واجب باشد اما چون برای وجوب عشر عشری بودن زمین ضروری می باشد و چون گفته شود که زمین دار الحرب عشری نیست پس برای وجوب نیز دلیلی وجود نخواهد داشت پس فعل و قول حضرت گنگوهی (رح) را می توان مبنی بر احتیاط گفت چنانچه مرشد ما حضرت مولانا شاه رفیع الدین صاحب قدس سره (مہتمم دارالعلوم دیوبند) به مردمان خاص خود حکم اخراج عشر را می نمود و بنا براین چون پدر بزرگوارم از حاصلات غله به قدر سهم من برایم می داد که معمولاً ده تا بیست خروار می بود هنگام دادن می گفت از ده خروار یک خروار را به رضای خوداوند بده دادن قیمت عاشر جائز می باشد (۳).

نصف عشر عبارت از ۱۱/۲۰ حصه بوده و علت آن فرق قیمت آب و غیره می باشد یعنی اصل در

(۱) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۹۱ ط س ج ۲ ص ۳۲۰ ظہیر

(۲) ما لابد منه از قاضی شفاء الله پانی پتی ص ۹۴ و ص ۹۵ کتاب الزکوۃ. ظہیر عارنی که نقل کرده از مولف (مالا بدمه) می باشد ادا در آن تصریح نگردیم (مترجم).

(۳) حنفی بحور اداء قسمة ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۳ ط س ج ۲ ص ۳۳۲ ظہیر

اراضی عشریه عشر بوده بدین معنی که دادن ۱۱۰ حصه پیداوار واجب می باشد اما اگر در آبیاری زمین مشقت زیاد باشد ومخارج آن زیاد گردد به جای عشر دادن نصف عصر واجب می ماند طوریکه از این عبارت الدر المختار معلوم می گردد ووجب فی مسقی سماء ای مطر وسیح ووجب نصفه فی مسقی غرب ای دلو کبیر ودالیه ای دولاب للکثرة المونة وفی کتب الشافعیه او سقاء بماء اشتره وقواعد نا لاتابه (۱) وعلامه شامی گوید که دلیل آن چنان به نظر می آید که هنگامی که مخارج زیاد گردد به جای عشر دادن نصف عشر یعنی ۱۱۲۰ حصه واجب باقی می ماند والله تعالی اعلم.

در زمین هندوستان عشر واجب است یانه: سوال: (۲۹۲) اینکه فقها فرموده اند که عشر وخراج جمع نمی گردد این فرموده ایشان به حکومت مسلمانان مخصوص می باشد که از زمینی که خراج گرفته شود عشر گرفته نمی شود در مورد حکومت غیر اسلامی نیز همین حکم خواهد بود در جلد دوم شامی این تصریح وجود دارد که چون کفار حری بر سرزمین ما مسلط شوند احکام در مورد ایشان مانند احکام باغیان خواهد بود یعنی طوریکه با گرفتن زکات اموال ظاهره از سوی باغیان زکات مذکور از ذمه مالک ساقط میگردد به همین ترتیب با گرفتن کافر متغلب نیز ساقط می شود این رای علامه مذکور قابل قبول است یانه مقصود آنکه در زمین هندوستان عشر واجب است یا خراج؟

جواب: علامه شامی در باب الرکاز تصریح نموده که اراضی دار الحرب نه عشری می باشد و نه خراجی یعنی نه در انجا عشر واجب می باشد و نه خراج وخراجی که کفار بگیرند خراج شرعی نیست و نه واجب می باشد از اینجا معلوم میگردد که چون هندوستان دار الحرب گفته نشود به نظر محققین عشر در آن واجب نیست و اگر کسی احتیاطاً بدهد مسأل علیحده ای است وتائید این نظر اثر تصریح حضرت قاری ثناء الله پانی پتی نیز می گردد که در ما لاید منه فرموده است که ما مسائل عشر را بدان نهجهت نوشتیم که در این بلاد عشر واجب نیست و اگر زمین های هندوستان عشر گفته شود باز حکم مذکور در اینجا نیز جاری می باشد که عشر وخراج جمع

نمی‌گردد و تائید این نکته از آن می‌شود که مرحوم مولانا عبدالحی در فتاویٰ خود تصریح نموده که در هندوستان از زمینی که عشر گرفته می‌شود خراج در آن نیست استدلال او از همین قاعده کلی است که عشر و خراج جمع نمی‌گردد و این تحقیق علامه شامی (و یظهر لی ان اهل الحرب لو غلبوا علی بلدة من بلادنا کذلک) (۱) صحیح معلوم گوی می‌شود که عبارت باب الرکاز چنین است: (و احتراز به عن داره و ارضه و ارض الحرب ثم رایت عین ما قلته فی شرح الشیخ اسمعیل حیث قال و یحتمل ان یکون احترازاً عما وجدش دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۲) ص ۴۵ ج ۲. شامی.

در افیون عشر واجب است یا نه: سوال: (۲۹۳) افیون مال متقوم است یا نه و در آن عشر واجب می‌باشد یا نه؟

جواب: اقول و بالله التوفیق صحیح چنان به نظر می‌آید که افیون مال متقوم بوده و عشر در آن واجب است.

زکات کاه: سوال: (۲۹۴) در کاه که از زمین پیدا می‌شود زکات آن چه حسابی دارد؟

جواب: دادن ۱۱/۱۰ حصه در آن عشر واجب است و هر چیز یک پیدوار زمین باشد دادن ۱۰/۱۱ حصه در آن واجب می‌باشد.

در پیدوار تنباکو عشر است یا نه: سوال: (۲۹۵) اگر شخصی در زمین خود تنباکو بکارد در پیدوار آن عشر لازم خواهد بود یا نه؟

جواب: اگر زمین عشری باشد عشر آن در آن لازم است. (۳)

زمین عشری و زمینی که از هندو گرفته شود و دیگر را راضی هندوستان چه حکم دارد:

سوال: (۲۹۶) تعریف زمین عشری چیست و آیا تمام زمین‌ها عشر بوده و دادن عشر همه واجب است در حال یک دولت نیز مالیه می‌گیرد را یا در زمینی که مسلمان از هندو گرفته نیز عشر می‌گیرد؟

(۱) و در المختار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸. ظفر

(۲) قال ابو حنیفه رضی اللہ عنہ فی قبیل ما اخرجته الارض و کثیره العشر سواء سقی سبیحا او سقی السماء الا القصب و الحطب و الحشیش (هدایه ج ۱ ص ۱۸۳). ظفر

(۳) و قال ابو حنیفه رضی اللہ عنہ فی قبیل ما اخرجته الارض و کثیره العشر رحمہم اللہ (هدایه باب رکوة الزروع و التماز ج ۱ ص ۸۳). ظفر

باشد و عشر بر ذمه مالک است یا کاشتکار و اگر مال خود کشت کند چه حکم دارد؟

جواب: مقصود از زمین عشر آن است که از زمینی که عشر داده شود عشری می باشد (۱) و قتیکه وضع کاملاً روشن نباشد طوریکه اکنون است عموماً حکم می شود که زمین های ملکیت مسلمانان به شکل معافی می آید و یا آنرا از مسلمانی می خرد عشری بوده و زمینی را که از کافر بخود خراجی باقی می ماند و بعضی از حضرات چنین نیز نوشته اند که چون دولت از همه زمین ها مالیه می گیرد پس همه آنها خراجی می باشند اما احتیاط در آن است که مسلمانان از اراضی ملکیت خود عشر بدهند زمین اگر به اجاره داده شود نزد امام صاحب عشر آن بر مالک است که از رقم اجاره ۱۱۱۰ حصه را صدقه کند اگر مالک خود کشت نماید باید از تمام پیداوار ۱۱۱۰ حصه آنرا اخراج کند و محصول دولتی و غیره را وضع نماید (۲).

در زمینی که شخص خود کشت عشر است یانه: سوال: (۲۹۷) بکر زمین بسیار کمی دارد که خود کشت می کند و وسیله روزی کودکانش می باشد آیا در پیداوار آن عشر واجب است یانه؟

جواب: عشر و نصف عشر در آن واجب است (اما اگر هندوستان دار الحرب قبول شود واجب نیست طوریکه یک بحث آن گذشت) (۳).

غله ای که زکات آن داده نشود حلال است یا حرام: سوال: (۲۹۸) زید از غله خود ۱۱۱۰ حصه زکات آنرا نداد غله مذکور حلال است یا حرام؟

جواب: غله مذکور حلال بوده و زید به دلیل ندادن زکات گنهگار و فاسق می گردد.

(۱) زمین عشری آن است که مالک آن مسلمان باشد و باسر زمینی که باقوت فتح و میان مجاهدین تقسیم شود (هو کل ارض اسلم اهلهما وفتح عوفه وفسمت بین العائین فیهی ارض عشر (هدایه باب العشر و الخراج ص ۶۷ ج ۲) و العشر علی المجر کخراج موطف (درمختار) ای لواجر الارضی العشریه فالعشر علیه من الاجرة کما فی التارخانیه (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۴). ظفر

(۲) اخذ البعاه و السلاطین الجائره زکوة الاموال کالسوائم و العشر و الخراج لا اعاده علی اربابها ان صرف الماخوذ فی محله الا انی ذکره وان لا یصرف فیہ لعلیهم فیهما بیهم و بین الله اعاده غیر الحاج الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸). ظفر

(۳) قال ابوحنیفه رحمته الله فی قليل ما اخرجته الارض و کثیره العشر سواء سقى سحبا او سقى السماء الا القصب و الحطب الخ و سقى العرب او دابة اوسانیه فیه نصف العشر (هدایه باب زکوة الرورع ج ۱ ص ۱۸۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۵). ظفر

زکات در پیدوار زمین کاشتکار و زمیندار: سوال: (۲۹۹) بر زارعین مسلمان خواه زمیندار باشند یا کاشتکار در پیدوار زراعت یکسان زکات فرض است یا فرقی دارد و چقدر زکات باید داده شود؟

جواب: زکات در پیدوار زمین ۱/۱۰ حصه می باشد که بنام عشر یاد می گردد اما شرط آن است که زمین عشری باشد نه خراجی در صورت مزراعت عشر بر هردو می باشد یعنی هر قدر غله که به مالک زمین برسد عشر آنرا بدهد و کاشتکار نیز از سهمی که برایش رسیده عشر آنرا اخراج کند (۱).

زکات بر کل پیدوار است یا مالیه از آن وضع می شود: سوال: (۳۰۰) در ممالک متحده (اگره) و (اوده) هیچ زمینی نیست که از مالیه دولت مستثنی باشد پس در حالت متذکره زمیندار یا کاشتکار از پیدوار زمین رقم مالیه یا اجاره زمیندار را وضع کند و زکات آنرا بدهد یا از تمام بدون آنکه چیزی وضع نماید؟

جواب: اگر زمین عشری باشد باید از کل پیدوار آن عشر داده شود و مالیه دولتی و غیره از آن وضع نگردد (۲).

مقصود از جمع شدن عشر و زکات چیست: سوال: (۳۰۱) مولانا صاحب عبدالحی در مجموعه فتاویٰ جلد دوم صفحه ۳۱۸ نوشته اند که هر که در زمین ملکیت با آب باران کاشت کرد محشر غله بر او واجب الاداء است مگر در صورتیکه خراج زمین مذکور به حاکم وقت داده شود در آنوقت عشر ساقط است به حکم عبارت ردالمحتار و غیره که (الایتماع العشر مع الخواج) تفصیل این مسأله چگونه است و عبارت مذکور چه معنی دارد؟

جواب: معنای این قول او (لا یجتمع العشر والخراج انه لا یؤخذ من الارض الخراجیه العشر ولا

(۱) وفي المزارعة ان كان البئر من رب الارض فعلیه ولو من العامل فعلیهما بالحصّة (الدرا المختار) ان العشر علی وب الارض عنده وعليهما عندهما مع وهو الظاهر لما فی البدائع من ان المزارعة جائزۃ عندهما والعشر یجب فی الخراج والمخارج بینهما فیجب العشر علیهما (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵). ظفر

(۲) ولتجب فی مسقی سماء وسیح بلا شرط نصاب وبقاء وحولان حول مع یجب العشر ویجب نصه فی مسقی غرب ودالیه لکثرة المؤنة مع ولا رفع منون الزرع ولا اخراج البذر لتصریحهم بالعشر فی کل المخارج (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶، ط. س.

ح ۲ ص ۳۲۴ - ۳۲۶) ظفر

من العشرية الخراج ولكن ان اخذ من العشرية الحراج فهل سقط العشر فهو محل تامل) پس ظاهر ان است مولانا صاحب عبد الحی حکم زمین خراجی را نوشته که اگر از آن خراج گرفته ادای عشر لازم نخواهد بود لیکن اگر از زمین عشری خراج گرفته شد ظاهر آن است که دیانتاً به ذمه مالک ادای عشر لازم است. (۱)

عشر به دلیل مالیه دولتی ساقط نمی گردد: سوال: (۳۰۲) از زمینی که دولت مالیه می گیرد عشر از آن ساقط می شود یا نه؟

جواب: رفتن مالیه از زمین عشری باعث سقوط عشر نمی گردد چنانچه در (ردالمحتار) آمده (هذا هو الاحتياط) (۲) اما اگر زمین عشری نبوده و خراجی باشد دادن مالیه کافی بوده و عشر در آن واجب نیست.

از این سه نوع زمین در کدام یک عشر است: سوال: (۳۰۳) نزد من سه نوع زمین وجود دارد در کدام یک عشر است و در کدام یک خراج؟

نوع اول: زمین ویرانه دولتی بود من به دولت درخواست دادم و برابم داده شد و اکنون ملکیت من است نوع دوم را از یک کافر خریده ام که ملکیت من می باشد نوع سوم زمین دولتی است که غرض زراعتی برای یکسال یا بیشتر داده می شود.

جواب: در نوع اول عشر لازم است (لان العشر الیق بالمسلم وما اسلم اهله طوعاً او فتح عنوة وقسم بین جيشنا... باجماع الصحابة) (الدر المختار) قوله لانه الیق بالمسلم ای کافی من معنی العبادة (ردالمحتار) وفيه لو ان مسلم او الذمی سقاها مرة بما العشر ومرة بما الخراج فالمسلم احق بالعشر والذمی بالخراج) (۳) ودر نوع دوم خراج است: (او اشتری مسلم من ذمی ارض خراج یجب الخراج) (الدر المختار) (۴) ودر نوع سوم عشر درخارج لازم است: (لأنهم صرحوا

(۱) أحد البعایة والسلطین الجائرة زکوة الاموال کالسنن والعشر والحراج لا اعادة علی اربابها ان صرف الماخوذ فی محله الا ان ذکره وان لا یصرف فیهم فلیهم ویس الله اعاده غیر الخراج الخ (الدر المختار) علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸ ، ضمیمه

(۲) أخذ البغاة ان اهل الحرب لوعلوا علی بلاد کذا لک (رد المختار)، ضمیمه

(۳) ردالمحتار کتاب الجهاد باب العشر والحراج والحرية ج ۳ ص ۳۵۱ ، ط. س. ج ۴ ص ۱۷۶ ، ضمیمه

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الجهاد باب العشر والحراج والحرية ج ۳ ص ۳۶۴ ، ط. س. ج ۴ ص ۱۹۱ ، ضمیمه

بان الملک غیر شرط فیہ هل سبب وجوبہ الارض النامیة وشرطہ ملک الخارج ای لا ملک الارض کما فی الاراضی الموقوفة (الدر المختار) (۱).

زمین عشری وخراجی: سوال: (۳۰۴) کدام زمین عشری و کدام زمین خراجی است؟ اگر دولت از زمین عشری بگيرد عشر ساقط می شود یا نه؟

جواب: اراضی ملکیت مسلمانان را که حال آنها معلوم نیست احتیاطاً عشری باید شمرد و باید از آنها عشر داد و از زمین عشری اگر خراج گرفته شود عشر ساقط نمی گردد (۲).

آیا در زمینی که خراج باشد عشر نیست: سوال: (۳۰۵) از (الفاروق) که مصنف آن مولانا شبلی نعمانی می باشد ظاهر می گردد که در زمینی که خراج باشد عشر نیست مسأله را واضح سازید خداوند عزوجل شما را اجر دهد.

جواب: فقها حنفی نوشته اند که از زمینی که محصول گرفته شود عشر در آن نیست. (۳)

در زمین نو آباد عشر است یا نه: سوال: (۳۰۶) علمای دین چه می گویند در مورد زمین هایی که هنوز نو آباد اند یا جدیداً قابل زراعت می شوند مثلاً در پنجاب شهرهای (لائل پور) و (سرگودا) آباد بوده و شهر (منتگمری) اکنون آباد می شود آیا در زمین های مذکور عشر است در حالیکه از همه آنها دولت مالیه می گیرد و تکلیف مشقت و مخارج زید به کار دارند طوریکه انسان گاهی در آن هیچ نفع نمی کند؟

جواب: در شامی منقول است (احقراً عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۴) به اساس این روایت عشر لازم نیست اما اگر چنین اراضی در دارالاسلام باشد در آن عشر لازم است لذا اگر احتیاطاً داده شود بهتر می باشد.

عشر زراعت بر صاحب واجب است یا بر همه: سوال: (۳۰۷) عشر زراعت بر صاحب نصاب

(۱) ردالمحتار کتاب الجهاد باب العشر والخراج والحرية ج ۳ ص ۳۵۲ ط س. ج ۲ ص ۱۷۸. طبر

(۲) وما اسلم اهله طوعاً أو فوج عوة ولسم بین جيشا الح عشر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الجهاد، باب العشر والخراج والحرية ج ۳ ص ۳۵۰. طبر

(۳) ولا یؤخذ العشر من الخارج من ارض الخراج لانهما لا یعتان (ابن کثیر کتاب الجهاد باب العشر والخراج والحرية ج ۳ ص ۳۶۵. ط س.

ج ۲ ص ۱۹۲. طبر

(۴) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱. ط س. ج ۲ ص ۳۲۰. جواب این سوال در اصل کتاب بر و خود ندارد (مترجم). طبر

واجب است یا بر حمت. و اگر کسی که عشر می خواهد صاحب نصاب باشد دادن عشر و زکات به او درست یا نه؟

آیا در زمین عشری مخارج کارگران در عشر محاسبه می شود: سوال: (۳۰۸) در زمین عشری اجوره ای که به کارگران داده می شود آیا می توان آنرا از حساب عشر وضع کرد یا نه؟
جواب: در عشر اجوره کارگران و دیگر مخارج حساب نمی گردد یعنی به دلیل اجوره مزدوران و مخارج دیگر در عشر کمی واقع نمی شود لذا باید در آن ۱۱۰ حصه داده شود چنانچه در الدر المختار آمده (بلا رفع مؤن ای کاف الزرع وبلا اخراج البذر لتصريحهم بالعشر فی کل الخارج) (۱).

زمین عشری کدام است و در زمین اجاره ای عشر است یا نه: سوال: (۳۰۹) زمین عشری به چه نوع زمینی گفته می شود و کسانی که به زمیندار محصول می دهند به چه حسابی صدقه غله برایشان واجب است؟

جواب: از تصریح شامی معلوم می شود که زمین های هندوستان عشری و خراجی نمی باشد و اگر احتیاطاً عشر داده شود بهتر است و در مورد کسانی که به زمیندار محصول می دهند اختلاف است که عشر بر کدام یک واجب می باشد امام صاحب گوید که بر زمیندار واجب است و صاحبین می گویند که بر مستاجر است و در الدر المختار آمده (وبقولهما نأخذ) (۲) و شامی پس از تحقیق گوید: (فلا ینفی العدول عن الافتاء بقولهما فی ذلک) (۳).

در زمینی که بایل برای کاه حیوانات کشت شود حکم شرعی چیست: سوال: (۳۱۰)
 اگر چند نفر توسط بیل زمینی را برای کاه حیوانات کشت کنند آیا در آن عشر لازم خواهد بود مسأله را واضح سازید خداوند شما را اجر دهد.

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۹ . ط. س. ح. ص ۲۲۸. ظفر

(۲) عبارت کامل آن چنین است. والعشر علی المجرع کخراج مؤلف و قال علی المستاجر کمنعبر منم وفي الحاوی وبقولهما نأخذ (والدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵ . ط. س. ح. ص ۳۳۴). ظفر

(۳) رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵ تحت قول: وبقولهما نأخذ. ظفر
 یعنی اگر زمین بر ای غله کشت شده باشد اما اراده تبدیل مگر در قطع شده و به حیوانات داده شود عشر در آن نیست اما اگر به قصد حوراک حیوانات کاشته شده باشد طریقه که از عبارت مذکور ظاهر است عشر در آن واجب می باشد. ظفر

جواب: عشر در زمینی که برای کاه حیوانات بوده و یا غله در آن پیدا شود نیز واجب می باشد اگر زمین بارانی باشد ۱۱۱۰ حصه و اگر آب خریده می شود کشیدن ۱۱۲۰ حصه در آن واجب است و اگر کشت را بدون دانه و بدون پختگی قطع کند و به حیوانات بخوراند عشر در آن واجب نیست (یجب العشر فی مسقی السماء ای مطر وسیح کنهر بلا شرط نصاب الی قوله الا فیما یقصد به استغلال الارض نحو حطب (الدر المختار باب الزکوة) و در کتاب (الجواهر در ص ۱۲۸ ج ۱ چنین آمده (اذا اتخذ ارضه مقصبة او مشجرة او منبتاً للحشیش وساق الیه الماء ومنع منه الناس یجب فیہ العشر)

عشری بودن زمین هندوستان وقاضی ثناء الله: سوال: (۳۱۱) اراضی هندوستان عشری

است یا نه؟ قاضی ثناء الله پانی پتی (رح) در (ما لاید منه) نوشته که زمین عشری در این دیار نیست. **جواب:** این سخن محقق نیست که حضرت قاضی صاحب در (ما لاید منه) این الفاظ را که (زمین عشری در این دیار نیست) به چه دلیلی تحریر نموده است (۱) اما ظاهر نصوص و روایات معلوم می گردد که اصل در زمین های ملکیت مسلمانان عشر می باشد و شاید قاضی صاحب به این دلیل عشر را نفی کرده باشند که دولت محصول تعین نموده لهذا اراضی مذکور خراجی گشته و در زمین خراجی عبشر نمی باشد اما اولاً تمام اراضی چنین نیست ثانیاً اگر از زمین عشری خراج گرفته شود عشر ساقط نمی گردد بهر حال احتیاط در آن است که در اراضی ملکیت مسلمانان مطابق تشریح مولانا صاحب اشرف علی تانوی عشر واجب گفته شود.

عشر بر پیداوار می باشد و هر وقتی که در زمین عشری غله و غیره پیدا شود در آن وقت عشر لازم می باشد و حولان حول آن در آن شرط نیست محصول آب. نصف عشر یعنی ۱۱۲۰ حصه نیست عشر یعنی ۱۱۱۰ حصه واجب است طوریکه عموم روایات فقهی به آن دلالت دارد (و یجب فی مسقی سماء ای مطر وسیح ای نهر (الدر المختار) شامی گوید (قد صرحوا بان فرضیة العشر ثابتة الكتاب والسن والاجماع والمعقول وبانه زکوة الثمار والزروع لعموم قوله تعالی

(۱) بعداً این مسأله به معنی علام اشکار گردید که قاضی صاحب بداهت عشر را در اینجا واجب نفرموده که این ملکیت را حکم دار الحرب بود و تفصیل آن به قلم شخص مفتی صاحب گذشت. طغیر

(انفقوا من طيات ما كسبتم ومما اخرجنا لكم من الارض) وقوله تعالى (واتو حقه يوم حصاده) وقوله (صلى الله عليه وسلم) ما سقت السما ففیه العشر وما سقى بغرب او دالية ففیه نصف العشر) شامی ص ۳۵۳ ج ۳.

در زمین اینجا عشر است یا نه: سوال: (۳۱۲) در زمین ما عشر است یا نه؟ اگر کسی بگوید اینکه انگلیس از یک کانال زمین ما چهار آنه می گیر د آیا خراج گفته می شود یا نه؟ و ثانیاً اینکه برای عشر شرط است که زمین عشری باشد و آن اینکه اگر پادشاه اسلام عشر مقرر کند آن زمین عشری می گردد اما در مورد زمین هندو پنجاب از هیچ تاریخی معلوم نمی شود که پادشاهی عشر گذاشته باشد مثلاً جهانگیر یا اکبر یا پادشاهانی که قبلاً گذاشته اند ثانیاً اینکه این سر زمین دارالحرب است یا دار الاسلام است به چه شرایطی دار الاسلام است مقصود آنکه بعضی از علما می گویند که در اینجا هرگز عشر نیست وعده ای به عشر قائل اند رای شما چیست؟

جواب: در الدر المختار آمده (ما اسلم طوعاً او فتح عنوة وقسم بین جيشنا عشربة لانه البق بالاسلم) و در (ردالمحتار) آمده: (ولو قال بینا ما اذا قسم بین المسلمین غیر الغانمین فانه عشر لان الخراج لایوظف علی المسلم ابتداء قهستانی) ص ۳۵۱ و در (الدر المختار) آمده (ولو ترک السلطان العشر لایجوز اجماعاً ویخرجه بنفسه للفقهاء) ^(۱) در شامی آمده (وذ کره فی الزکوة لانه منها قال فی الفتح قبل ان تسميته زکوة علی قولهما لاشرائطهما النصاب والبقاء بخلاف قوله و لیس بشئ اذ لا شک انه زکوة حتی یصرف مصارفها واختلافهم فی اثبات بعض شروط لبعض انواع الزکوة ونفیها لایخرجه عن کونه زکوة) (شامی باب العشر ص ۴۵ ج ۲) از عبارات فوق چند موضوع آشکار گردید اول اینکه اصل در اراضی مسلمانان عشری بودن می باشد دوم اینکه اگر پادشاه اسلام عشر نگیرد عشر ساقط نمی شود بلکه باید مالک زمین خود عشر را بدهد سوم اینکه عشر نیز زکات می باشد پس چون وظیفه مسلمان عشر می باشد لذا اراضی ملکیت او یا دراصل عشری بوده که سلاطین مسلمان آنرا فتح کرده به مسلمان داده باشد یا آنکه حال سابق آن اراضی معلوم نباشد در این هر دو صورت عشر لازم است اگر در زمینی اصلاً باید عشر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر والخراج والحربة ج ۳ ص ۳۵ . ط . س . ج ۲ ص ۱۷۶ طبر

تعیین گردد افا پادشاه اسلام یا دیگر این کار را نکند عشر ساقط نمی گردد و زمین مذکور از عشر بودن خارج نمی شود و چون عشر به منزله زکات می باشد که در هر جا واجب است چه در سر زمین اسلامی و چه در غیر آن به همین ترتیب عشر نیز در هر جا لازم می باشد و باید واضح کرد که اگر از زمین عشری خراج گرفته شود باز هم عشر نزد خداوند عزوجل ساقط نمی گردد لهذا باید صاحب زمین عشر را کشیده و به فقرا بدهد نتیجه اینکه احوط آن است که مسلمانان از پیداوار اراضی خود عشر را ادا کنند؟

عشر در زمینی که باید از آن مالیه داد: سوال: (۳۱۳) در زمینی که ملکیت شخص بوده می تواند انرا بفروشد اما مجبور می شود که از آن خراج بدهد و آن اراضی از آسمان سیراب می گردد آیا عشر است یا نه؟
جواب: عشر لازم است. (۱)

تعریف زمین عشری: سوال: (۳۱۴) الف: زمین عشری به چه زمینی گفته می شود و تعریف آن چیست؟

جواب: در الدر المختار آمده: ما اسلم اهله طوعاً او فتح عنوة وقسم بين جيشنا والبصرة عشرية (۱) پس چنین زمینی عشری می باشد تا وقتی که ملکیت کافری در آن متخلل نگردد.

زمین خراجی: سوال: (۳۱۵) ب: زمین خراجی به چه زمینی گفته می شود و شرایط آن چیست؟

جواب: در این مساله تفصیل وجود دارد و یک نوع آن این است که وقتی ملکیت غیر مسلمی بوده باشد.

حکم زمین های هندوستان: سوال: (۳۱۶) ج: زمین های هندوستان به حالت کنون عشری اند خراجی؟ در حالیکه دولت برتانیه بر این سرزمین مسلط گشته و در وقت تسلط اعلان عام کرد

(۱) احد الباعه والاسلاطين الحانرة زكوة الاموال كالمسوايم والعشر والخراج لا اعاده على اربابها ان صرف الماخوذ في محله الا في ذكروه وان لا يصرف فيه فلعليهم فيما بينهم وبين الله اعاده غير الخارج الخ (در مختار) ويطهر لى ان اهل الحرب لو غلبوا على بلدة من بلادنا كدالك (در المختار باب زكوة الفهم ج ۲ ص ۳۲ ط ۱ ح ۲ ص ۲۸۸ ط ۱)

(۲) الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة الفهم ج ۲ ص ۶۸ ط ۱ ح ۲ ص ۳۳۴ ط ۱

که تمام اراضی ضبط است و کسی حق ندارد اما اگر صاحب اراضی دعوی نمود وثبوت پیش کند مطابق تجویز حاکم به او داده خواهد شد چنانچه آنعده از مالکان اراضی که دعوی نمودند و حق خود را ثابت ساختند همان اراضی خودشان یا به عوض آن زمین دیگری به ایشان داده شد و برای عده ای در مقابل انجام خدمت زمین اعطا گردید و حاکم وقت سالانه از زمینداران مالیه می گیرد و عده ای معاف اند.

جواب: ضبط کردن دو معنی دارد یکی قبضه مالکانه است که در چنین زمینی عشر باقی نمی ماند و قبضه دوم حاکمانه و منظمانه بوده که نزد من این مسأله ترجیح دارد که اگر چنین اراضی عشری باشد باقی می ماند اما اگر آن اراضی ابتدا عشری نبوده و یا دولت آنرا به عوض زمین دیگری و یا در بدل خدمتی داده شده باشد چون قبل از دادن به سبب استیلا ملکیت دولت شده بود لہذا آن زمین عشر نیست.

عشر بر کاشتکار است یا بر زمیندار: سوال: (۳۱۷) د: در صورت وجوب عشر یا نصف عشر عشر یا نصف عشر مذکور بر زمیندار واجب خواهد بود یا بر کاشتکار؟ کاشتکار کسی است که تمام کارهای زمین را انجام می دهد و در بدل آن از زمیندار نصف یا ثلث پیداوار را مطابق شرایط میگیرد و مالیه را زمیندار ادا می کند.

جواب: (والعشر علی الموجر کخراج موظف و لا علی المستاجر کمستعیر مسلم و فی الحاوی و قتلہا ناخذ و فی المزارعة ان کان البذر من رب الارض فعلیه ولو من العامل فعلیما بالحصة (الدرالمختار)) از این روایت معلوم می گردد که اگر زمین به کرایه داده شده باشد عشر آن به اساس قول مفتی به بر کاشتکار است و اگر به مزارعت داده شده و تخم از کاشتکار باشد عشر بر کاشتکاری و زمیندار عطا طبق سهم هریک خواهد.

زمینی که از آن مالیه داده می شود: سوال: (۳۱۸) ه: اراضی که از آن مالیه داده می شود عشری اند یا خراجی؟

جواب: مدار این امر بر مالیه نیست و اگر زمینی عشری باشد و بر آن مالیه تعیین گردد همچنان عشری

باقی می ماند.

عشر زمینی که از مالیه معاف است: سوال: (۳۱۹) ر: زمین هایی که از مالیه معاف اند دونوع می باشد یکی آن اراضی که در بدل اراضی دیگر بوده یعنی مالیه اراضی مذکور از اراضی دیگر حساب می شود دوم آن اراضی که در بدل خدمتی یا به عوض اراضی دیگر داده شده این هر دونوع اراضی از مالیه معاف می باشند اراضی مذکور عشری اند یا خراجی؟

جواب: جواب این سوال نیز مانند سوال ۳۱۸ (هـ) می باشد.

چگونگی عشر: سوال: (۳۲۰) ز: دریک قریه مدار پیداوار بعضی از اراضی بر آب آسمان می باشد و آبیاری نمی گردد و آبیاری بعضی از اراضی توسط چاه تالاب و غیره صورت می گیرد و آبیاری بعضی از اراضی به هر دو نوع فوق صورت می گیرد یعنی اگر به بارش اکتفا شود حاصلات آن کم خواهد شد و اگر آبیاری شود حاصلات آن زیاد می گردد اراضی که توسط آسمان آبیاری می گردند اگر باران به وقت صورت گیرد به آبیاری ضرورتی باقی نمی ماند در تمام این صورت ها عشر واجب می باشد یا نصف عشر؟

جواب: و یجب العشر فی مسقی سما او سیح کنهر ویجب نصفه فی مسقی غرب ای دلو کبیر ودالیه ای دولاب لکثرة المؤنة وفي کتب الشافعية او سقاء بماء اشتره وقواعدنا لاتاباه ولو سقی سیحاً وبآلة اعتبر الغالب ولو استویا فنصفه وقیل ثلاثة ارباعه (۱) قلت واختلف الترجیع والاحتیاط فی الثانی) از اینجا معلوم می گردد که در زمین بارانی عشر بوده و در زمینی که از چاه تالاب و غیره بیاری شود نصف عشر می باشد و زمینی که به هر دونوع آبیاری شود اکثریت مدنظر گرفته می شود و اگر هر دونوع مساوی باشند در نیم پیداوار عشر و در نیم دیگر نصف عشر می باشد. فقط

عشر زمینی که از کافر خریده شده: سوال: (۳۲۱) الف: در زمینی که از کافر خریده شده عشر است یا نه؟

جواب: در اینصورت زمین مذکور همچنان خراجی باقی می ماند و عشر لازم نمی گردد در شامی

آمدہ: (فصار شراء المسلم من الذمی بعد ما صارت خراجیة فبقی علی حالها) (۱).

عشرمیوه: سوال: (۳۲۲) ب: در حاصلات باغ ودر حاصلاتی که سوخته باشد عشر است یا نه؟

جواب: در حاصلات باغ عشر واجب بوده ودر سوخته نیست. (۲)

عشرکرایه: سوال: (۳۲۳) در کرایه خانه مسکونی که به کرایه داده شده باشد عشر واجب است یا نه؟

جواب: واجب نیست. فقط

عشر جایدادی که در آن حق مدرسه باشد: سوال: (۳۲۴) جایدادی که در آن مالیه دولتی نبوده بلکه مالیه آن در شفاخانه مدرسه و غیره به مصرف می رسد آیا اخراجات مذکور داخل عشر می باشد و عشر منفی می شود یا نه؟

جواب: این حقوق منفی نمی گردد بلکه از مجموعه پیداوار عشر داده می شود.

فصل هفتم

مصارف زکات

تعریف مسکین: سوال: (۳۲۵) مسکین به چه کسی گفته می شود؟

جواب: کسیکه مالک نصاب نبوده و محتاج باشد فقیر و مسکین گفته می شود و تفصیل آن در کتب فقه نوشته شده است. (۳)

(۱) رد المحتار ج ۲ ص ۷۱، ط. س. ح ۲ ص ۳۳۹، ظفر

(۲) قال ابو حنیفه رحمته الله فی قلیل ما اخرجه الارض وکثیره العشر سواء سلی سبیحاً او سلفه السماء الا القصب والعطب والحشیش (هدایه ج ۱ ص ۱۸۳)، ظفر

(۳) والمسکین من لاشئ له علی المذهب لقوله تعالی اوسمکین ذا معربه، وایة السیفنة للترجم (رد المحتار) قوله المذهب من انه اسوا حالا من الفقیر ولقد علی العکس والاول اصح بحر وهو قول عامة السلف اسمعيل والفهم بالعطف انهما صفان وهو قول الامام وقال الثاني واحد ورد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۰، ط. س. ح ۲ ص ۳۳۹، از اینجا معلوم می گردد که در اصطلاح مسکین به کسی گفته می شود که نزدش هیچ باشد و کاملاً برپشتان حال باشد و کسیکه صاحب نصاب نبوده توانایی خوردن و نوشیدن خود را دارد در اصطلاح فقیر گفته می شود: و فقیر وهو من له ادنی شی ای دون نصاب (رد المحتار) ودر اصطلاح ما مسکین و فقیر به یک معنی استعمال می گردد یعنی کسیکه مستحق گرفتن زکات می باشد ظفر

چون صاحب زکات اجازه دهد به پرسش ضرورت نیست: سوال: (۳۲۶) شخصی که من نزد او نوکری می کنم زکات را اخراج نمود و گفت که این سه روپیه را تو خود بگیر اکنون من آیا می توانم بدون پرسش از او آن سه روپیه را بگیرم؟

جواب: وقتی که مالک زکات اجازه داد گرفتن درست است نیت زکات نموده و آنرا در کار خود مصرف کنید (۱).

ایا می توان زکات را در تجارت به کار برد: سوال: (۳۲۷) آیا می توان با رقم زکات تجارت نمود و منافع آنرا در مخارج خود به کار برد طوریکه اصل محفوظ و مامون باشد؟

جواب: در این صورت زکات ادا نمی شود زیرا برای ادای زکات شرط است که رقم زکات به مسلمانی که صاحب نصاب نبوده رسید نباشد تملیک گردد (۲).

از رقم موجوده زکات دهد یا می تواند جداگانه نیز بدهد: سوال: (۳۲۸) زید دوصد روپیه دارد آیا از همین رقم باید پنج روپیه زکات را بدهد یا اینکه می تواند این دوصد روپیه را نزد خود نگهدارد و ترتیب دیگری گرفته و یا قرض کند و پنج روپیه زکات را بدهد؟

جواب: اختیار دارد خواه از همان دوصد روپیه بدهد و یا آنرا از جای دیگری را ادا کند البته اگر نزد او پیش از دوصد روپیه باشد باید زکات مقدار اضافه را نیز ادا نماید و به گرفتن قرض ضرورتی نیست نتیجه اینکه هر قدر رقمی که نزد او باشد باید زکات تمام را بدهد (۳).

اگر با رقم زکات لباس خریداری گردد و داده شود چه حکم دارد: سوال: (۳۲۹) اگر بارقم زکات برای مستحق زکات لباس خریداری گردد و برایش داده شود جائز است یا اینکه باید بصورت نقد داده شود.

جواب: اگر بارقم زکات برای مستحق لباس خریداری گردد و برایش داده شود درست است.

(۱) واللّٰهُ اَعْلَمُ ان یدفع لولده الفیقر وزوجه ۴ لنفسه ۴ ادا قال ربها ضعتها حیث شئت (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۴ و ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۹) . ظفر

(۲) وبشرط ان یکون الصرف تملیکاً لا باحة ، لدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۱) . ظفر الدین عمر الله له

(۳) واللازم فی مصرف کل مهتم ومعموله ، ولو تبرأ الخ وفی غرض تحارة لیمه نصاب الخ ربع عشر (ایضا باب باب زکوٰۃ المال ج ۲ ص ۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷ و ۳۹۸) . ظفر

به شخصی که رقم زکات برای داده شده آیا می تواند به زنی که مسکین باشد از آن

بدهد: سوال: (۳۳۰) زید رقم زکات خود را به عمرو داد که بر مستحقین تقسیم کند عمرو خودش صاحب نصاب است اما زنی مسکین می باشد آیا پس می تواند از این زکات چیزی به زن خود بدهد؟

جواب: در این صورت عمر می تواند از رقم مذکور به زن خود بدهد. (۱)

دادن زکات به خشو درست است یا نه: سوال: (۳۳۱) دادن زکات خشو جائز است یا نه؟

جواب: به خشوی خود که مالک نصاب نباشد زکات دادن جائز و درست است اما باید کاملاً به او تملیک گردد تا به هر ترتیبی که بخواهد آنرا خرج کند. (۲)

اگر بدون اینکه نا زکات گرفته شود زکات داده شود اداء می گردد یا نه: سوال: (۳۳۲)

اگر شخصی به کدام دوست خود زکات بدهد و از گرفتن نام زکات بشرمد بلکه برایش بگوید که این رقم را گرفته برای خود یا اولاد هایت لباس بساز درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات به چنین ترتیبی درست است و زکات اداء می شود نیت زکات در دل کافی می باشد و ظاهر ساختن او برای آن شخص ضرور نیست. (۳)

زکات را به مسکین ندهد بلکه به حکم او برایش تکت بخرد و برایش بدهد زکات اداء

می شود یا نه: سوال: (۳۳۳) یک شخص سرمایه دار زکات را به این ترتیب به مسافرین

مسکین می دهد که به جایی که مسافر مسکین می رود نفر خود را همراه او به تکت فروشی ریل می فرستد که او تکت همانجا را می خرد و برایش می دهد و پول نقد را بدست او نمی دهد اگر مسافر به علت عذری نرود و تکت ردی شود زکات سرمایه دار مذکور ادا خواهد شد یا نه؟

جواب: چون نفر موظف سرمایه دار به اجازه مسکین برای او تکت می خرد چون وکیل و نائب سرمایه دار است و تکت را در قبضه مسکین دهد لهذا زکات سرمایه دار مذکور ادا می گردد و پس

(۱) وللوکیل ان یدفع لولده الفقیر و زوجته لانیفسه الخ (الدر المختار علی هامش و الدار المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹) . ظفر

(۲) ولائی من بینهما ولاد (در مختار) و قد بالولاد لجواز له لیه الا لارب کلاخوة و الاعمال و الاغوال الخ (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶) . ظفر

(۳) ولا يجوز اداء الزکوة الا بهیة مقارنة للاداء او مقارنة لنزل مقدار الرجب الخ (ایضا ج ۱ ص ۱۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰) . ظفر

از آن اگر مسافر مذکور به علت عذری نرود و تکت ردی شود باز هم زکات اداء شده است (۱). فقط

در مدرسه زکات در کجا و چگونه خرج گردد: سوال: (۳۴۴) اگر مدرسه از نظر اقتصادی در حالت خراب باشد خرج مال زکات در آن به چه ترتیبی درست است؟
جواب: در اینصورت از حیلہ تملیک کار گرفته رقم مذکور را به هر شکلی بخواهد در مدرسه خرج کند و حیلہ تملیک آن است که اول رقم زکات به شخصی که صاحب نصاب نیست داده شود سپس اواز طرف خود برای مدرسه بدهد (۲).

اگر در زندگی پدر چیزی بطور میراث به پسر برسد مانع زکات است یا نه: سوال: (۳۴۵)
چیزی که در زندگی پدر به حیث میراث به پسر میرسد مانع زکات است یا نه؟
جواب: در زندگی پدر اولادش مالک مال او نمی باشند لهذا مانع اخذ زکات برای اولاد بالغ نیست. فقط

اگر شخصی از رقم زکات کتاب بخرد و برای مطالعه خود نگهدارد حکم آن چیست: سوال: (۳۴۶)
اگر کسی با رقم زکات کتاب بخرد و غرض دیدن مسائل آنها نزد خود نگهدارد زکات اداء میشود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اداء نمی گردد (۳).

اگر با رقم زکات کتاب بخرد و برای مطالعه عا بگذارد اما کسی را مال آن نسازد زکات اداء شود یا نه: سوال: (۳۴۷)
اگر شخصی با رقم زکات کتاب هابی بخرد و آنرا در ملکیت خود نگهدارد و هر کسی که ضرورت داشته باشد بتواند آن کتاب ها استفاده کند اما کسی را مالک آن نسازد در این صورت زکات اداء می گردد یا نه؟

(۱) الا ادا و کله الفقراء (در مختار) لانه کلمه فاضل شینا ملکوه (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. م. ح ۲ ص ۲۶۹) طبر

(۲) حیلۃ التکلیف بها التصدی علی فقیر لم هو یکن فیکن الثواب لهما و کذا فی تعمیر السعد (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۶ ص ۱۶، ط. م. ح ۷ ص ۲۷۱) طبر

(۳) و شرط صحة ادانها نية مقارنة له ای لاداء الخ ولا یخرج عن العهدة بالعل بل مالاداء للفقراء (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. م. ح ۲ ص ۳۶۸) و مصرف الزکوة الخ هو الفقیر و هو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ و بشرط ان یكون الصراف تملیکا (باب المصروف ج ۲ ص ۷۹، ط. م. ح ۲ ص ۳۴۹) طبر

جواب: در اینصورت نیز مانند سوال قبلی زکات اداء نمی شود.

اگر رقم زکات را در بانک بگذارد و در وقت ضرورت مصرف کند چه حکم دارد: سوال:

(۳۳۸) شخصی رقم زکات را از اشخاص مختلف جمع می کند و آنرا در بانک بطور امانت می گذارد سپس وقتاً فوقتاً مقداری از رقم مذکور را از بانک گرفته و در مصارف زکات صرف می کند و این مسأله نیز معلوم است که در بانک ارقام تمام مردم مخلوط می باشد در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اگر پس از حبله تملیک آنرا در بانک بگذارد اداء می شود و در غیر آن نه.

خرج رقم زکات پس حبله در تبلیغ چطور است: سوال: (۳۳۹) عده ای از اشخاص رقم

زکات را غرض تبلیغ داده می گویند حبله نموده و آنرا بگیر در حالیکه در حبله تملیک گیرنده و دهنده هر دو به خوبی و واضحاً می دانند که تملیک مقصود نیست آیا پس توسط حبله مذکور زکات اداء خواهد و خرج آن رقم برای غرض دیگری جائز خواهد گشت یا نه؟

جواب: این حبله را فقها نوشته اند و شرعاً جائز است و انجام این حبله ضروری می باشد تا زکات شخص دهنده فوراً اداء گردد پس از آن مهمتم و سائر منتظمان اختیار دارند که طوریکه لازم بیسد آنرا صرف کند (۱).

اگر در بدل رقمی که در زکات واجب گشته کتاب تقسیم کند چه حکم دارد: سوال:

(۳۴۰) من شخص تجارت پیشه می باشم امسال تمام رقمی که در زکات اخراج شد من به جای آن به طلبه کتاب دادم آیا زکات اداء شده و نقضی باقی نمانده است؟

جواب بدین ترتیب که قیمت کتاب ها محاسبه گردد و در زکات حساب شود زکات اداء می گردد و در آن هیچ نقضی باقی نمی ماند (۱).

(۱) حواله مسائل حبله در بار داده شد اصل حبله این است که امر اصولی و قانونی انجام می شود مثلاً مصرف زکات فقیر و مستحق است که به او میرسد و وار به حیث مالک هر چه بخواهد می تواند بکند و این بحث علیحدّه است که خواهی نخواهی حبله کردن مناسب نیست زیرا مصرف زکات متشخص می باشد پس از حبله اصل مستحقین عملاً محروم باقی می ماند لذا در نهایت مجبورت باید به حبله متوصل شد.

(۲) و حاز دفع القیمه فی زکوة: عشر و حراج و فطره و نذر و الدار المحتار علی هاشم رد المحتار باب زکوة الغنم ص ۲۹ ط س ح ۲ من ۲۸۵ طبر

اگر شخصی کہ می گیرد نداند کہ مال زکات است زکات اداء میشود یا نہ: سوال: (۳۴۱)

در مدارس پول زکات بہ شکل اعانہ دادہ می شود و کسیکہ میدہد می گوید کہ من رقم زکات را می دہم اما گیرندہ نمی داند آیا بدین ترتیب زکات اداء می شود؟

جواب: برای مردم دادن رقم زکات بہ این ترتیب بہ مدرسہ درست است اما ہر گیرندہ لازم است کہ آنرا طوری مصرف کند کہ زکات اداء گردد (۱).

دادن کتاب بہ طلبہ از رقم زکات چطور است: سوال: (۳۴۲) از رقم زکات دادن کتاب

و یا پارہ ہای قرآن شریف بہ طلبہ درست است یا نہ؟

جواب: جائز است (۲).

فروختن غلہ زکات و از آن برای فقرا لباس خریدن درست است: سوال: (۳۴۳) اگر کسی

غلہ زکات را بفروشد و از آن بہ مسکین غذا بدهد یا برایش لباس بسازد درست است یا نہ؟

جواب: درست است (۳).

خرج رقم زکات در پاک کاری نہر زبیدہ درست است یا نہ: سوال: (۳۴۴) اگر رقم زکات

در پاک کاری نہر زبیدہ خرج شود زکات اداء می شود یا نہ؟

جواب: برای ادای زکات شرط است کہ شخص محتاجی مالک آن ساختہ شود بہ همین جہت

فقہاء نوشتہ اند کہ خرج رقم زکات در مسجد نیز درست نمی باشد پس با خرج رقم در پاک

کاری نہر مذکور زکات اداء کمی گردد (۴).

تعمیر مدرسہ بارقم زکات درست نیست: سوال: (۳۴۵) آیا بارقم زکات می توان مدرسہ

اعمار نمود یا نہ؟

(۱) و شرط صحۃ ادا نہا بہ عقارۃ للاداء الخ او یوی عند المدفع لئولیک نہ دفع الوکیں بلایۃ اوفارۃ بعزل ما وحب کلہ اوبعہہ والدو المحار علی ہامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۴ ط. س ج ۲ ص ۲۶۸ طغیر

(۲) بعرف التزکی الی کلہم اوالی محصہم الخ تمسکاً لا امانۃ والدو المحتار علی ہامش ردالمحتار باب الصرف ج ۲ ص ۸۳ ط. س ج ۲ ص ۲۴۴ طغیر

(۳) و حار دفع القسۃ فی زکوۃ و عشر و حار و ایضا کتاب الزکوۃ باب العلم ج ۲ ص ۲۹ ط. س ج ۲ ص ۲۸۵ طغیر

(۴) و یشرط ن یکون الصرف سلیکاً لا امانۃ الخ بعرف الی ساء نحو مسجد ولا الی کمین میت (ایضا باب الصرف ج ۲ ص ۸۵ ط. س ج ۲ ص ۳۴۴ طغیر

جواب: تعمیر مدرسه و یا مسجد بارقم زکات درست نیست زیرا در زکات تملیک فقیر شرط می باشد و بیدون مالک ساختن فقراء زکات ادا نمی شود (۱) در کتب فقه چنین چیزی نوشته شده و حیلہ برای چنین افعال در الدر المختار مذکور است. (۲) =

مصارف زکات: سوال: (۳۴۶) عاید شخص سالانہ ده من غلبه و صد روپہ نقد می باشد و دو خواهر و برادری دارد کہ نفقه خور هستند و عاید گاہی بدست می آید و گاہی نہ آیا این شخص می تواند زکات بگیرد یا نہ؟
جواب: می تواند بگیرد (۳).

دادن زکات به شخصی کہ عاید دارد: سوال: (۳۴۷) شخصی مہوار ۶۰ ۵۰ روپہ عاید دارد آیا این شخص می تواند زکات بگیرد؟
جواب: چنین شخصی غنی بودہ و نمی تواند زکات بگیرد (۴).

دادن زکات بدون گفتن چطور است: سوال: (۳۴۸) الف: چون زید غنی است زکات را ادا می کند اگر او بہ پسران و دختران کاکای خویش کہ مفلس و محتاج اند زکات بدهد و بہ ایشان نگردد زیرا اگر ایشان خبر شوند کہ زکات است آزرده خواهند شد در اینصورت اگر زید زکات بدهد و بہ ایشان نگیرد کہ زکات است آیا زکات اداء می گردد و در آن سخنی نیست؟
نواب صله رحم حاصل می شود یا نہ: سوال: (۳۴۹) ب: و با اینکار بر علاوہ ادای فرض آیا زید ثواب صله رحمی را نیز حاصل میکند یا نہ؟

بہ علت نغتنن مواخذہ است یا نہ: سوال: (۳۵۰) ج. د: چون بہ ایشان نگفتہ کہ زکات است زیرا از قرشہ می داند کہ اگر ایشان بدانند نمی گیرند یا آزرده می شوند بر زید مواخذہ ای است

(۱) و بشرط ان يكون الصرف تملیکاً لا احة الح لا یصرف الی بناء نحو مسجد ولا الی کفن میت (ایضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ط. س ج ۲ ص ۳۴۴ طغیر)

(۲) و حیلۃ التکلیف بها التصدق علی فقیر ثم هو یکتفئ فیکون الثواب لهما وفي تعمیر المسجد وتمامه فی حیل الاشیاء (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۱۶ ط. س ج ۲ ص ۲۷۱ طغیر)

(۳) مصرف الزکوۃ الح فقیر الخ ای دون نصاب اوفدر نصاب غیر نام مستغرق فی الحاجة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۸۰ و ۸۰ ط. س ج ۲ ص ۳۳۹ طغیر)

(۴) ولا الی عی یمکن قدر نصاب فارع عن حاحۃ الاصلیة (ایضا ج ۲ ص ۸۸ ط. س ج ۲ ص ۲۳۷). باید یاد بگیرد کہ این سخن در سال ۱۳۳۲ هـ بود امروز صاحب چهل روپہ عی نیست والله اعلم. طغیر

یانه زیرا به اساس رواج دادن زکات به اقارب شرم است لذا از آن اجتناب باید کرد پس آیا بر زید مواخذہ شرعی یا کم از کم ملامتی است یانه؟

جواب: الف: برای ادای زکات شرط است کہ دهنده نیت زکات را بنماید و به شخصی کہ داده می شود محل و مصرف زکات باشد و شرط نیست کہ به او اطلاع داده شود کہ زکات است پس اگر زید به کاکاه و پسران کاکای خویش کہ محتاج بوده و مصرف زکات می باشند زکات بدهد و موضوع را برای ایشان آشکا نسازد کہ زکات است زکات اداء می گردد (و شرط صحت ادانها نية مقارنة للاداء) (الدر المختار) قوله نية اشار الى انه لا اعتبار للتسمية فلوسماها هبة او قرصاً تجزيه فی الاصح) شامی (۱).

ب: ثواب صله رحم را نیز حاصل می کند طوری که در حدیث آمده: (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) الصدقة على مسكين صدقة وهي على ذي الرحم ثنتان صدقة وصلة) رواه احمد والترمذی وغيرهما (مشکوٰۃ باب الفضل الصدقة ص ۱۷۱)

ج: مواخذہ ای نیست.

د: هیچ مواخذہ و ملامتی بر او نیست بلکه از حدیث سابق الذکر معلوم گردید کہ صله رحم بوده و هم زکات اداء می شود یعنی دو ثواب حاصل می گردد.

دادن رقم زکات به کسی که خواستن برایش حرام می باشد چطور است: سوال: (۳۵۱)

بر شخصی کہ سوال شرعاً حرام است دادن زکات چه حکم دارد؟

جواب: (و یائتم معطیه ان علم بحاله لا عانته المحرم) (۲) الدر المختار و شامی از مشارق نقل کرده اند کہ قیاس همین است کہ دهنده آنهکار می شود اما کسی که او را غنی خیال نموده و به نیت هبه بدهد آنهگار نمی شود پس در این مساله نیز بحثی است بهرحال باوجود علم به حال کسی که می خواهد و غنی بودن او معلوم باشد دادن برایش نجوب نیست.

دادن رقم زکات غرض ایصال ثواب به میت چطور است: سوال: (۳۵۳) دادن رقم زکات به

(۱) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸. غیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۹۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۵. غیر

میت به این ترتیب که از طرف او غذا پخته نمود و به فقرا داد جائز است یا نه؟

جواب: دادن رقم زکات به میت به ترتیبی که شما نوشته اید درست نیست (۱) پس آنرا از طرف میت به شکل غذا و یا لباس به محتاجان ندهید مقصود آنکه به هر ترتیبی که داده می شود به نیت زکات داده شود و ثواب آن به میت ایصال نگرند.

دادن زکات به فقرای حرفوی درست است یا نه: سوال: (۳۵۴) دادن زکات به کسانی که

گدای حرفوی هستند درست است یا نه؟

جواب: به فقرایی که حرفه ایشان گدایی است و اشخاص مذکور اکثراً ثروتمند می باشند دادن زکات درست نیست.

دادن زکات به هندوی فقیر چطور است: سوال: (۳۵۵) دادن خیرات به رضای خدا یا دادن

زکات به هندوی فقیر درست است یا نه؟

جواب: دادن خیرات به رضای خدا به هندوی فقیر جائز بوده لیکن دادن زکات درست نیست.

(۲) فقط

تعلیم دختران فقیر از رقم زکات درست است یا نه: سوال: (۳۵۶) تعلیم دینی و تدریس

دختران فقیر با رقم زکات درست است یا نه؟

جواب: در زکات تملیک شرط می باشد یعنی باید ملکیت محتاجی گردد پس اگر به دختران

فقیر به شکل نقد یا لباس یا غذا داده شود درست است اما دادن معاش معلمه یا دیگر کارکنان از

رقم زکات درست نیست (۳) باقی مسائل زکات و تفصیل آنرا از علمای دهلی بپرسید یا در کتاب

(بهشتی زیور) مطالعه نمایید در نامه نوشتن و فهماندن همه مسائل دشوار می باشد.

از مال زکات غذا بختن و دادن به فقرا و خریدن چیزی چه حکم دارد: سوال: (۳۵۷) با

مال زکات غذا بختن و دادن به فقرا و یا خریدن چیزی برای ایشان جائز است یا نه؟

(۱) ولا یکتف بها میت لاتعمد التملیک وهو الرکن (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۸۸). طبر

(۲) ولا یجز ان یدفع الزکوة الی ذمی و یدفع الیه ماسوی ذالک من الصدقة (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۸۷)

(۳) و بشرط ان یكون الصرف تملیکاً لا باحة کما هو فلاحصرف الی ماء نحو مسجد والی کفر میت وقضاء ذبه والدیر المحتار علی هامش

ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴. طبر

جواب: درست است.

از جمله این اقارب دادن زکات به کدام یک درست است: سوال: (۳۵۸) پدر و مادر خشو
خسر پسر خاله کاکا برادر خواهر و اولاد آنها به کدام یک اقارب فوق الذکر می توان زکات
داد و به کدام یک نمی توان داد؟

جواب: دادن زکات به تمام این اقارب بدون پدر و مادر درست است (۱).

دادن زکات به بی نماز چطور است: سوال: (۳۵۹) دادن زکات به بی نماز درست است
یا نه؟

جواب: اگر آن بی نماز محتاج و مصرف زکات باشد دادن زکات به او درست است. (۱)

آیا به کسیکه زکات داده می شود گفتن موضوع به او ضرور است: سوال: (۳۶۰) به
کسیکه زکات داده می شود آیا مطلع کردن او ضرور است که چیزی که به تو داده می شود
زکات می باشد؟

جواب: ضرور نیست.

دادن زکات به داماد و برادر چه حکم دارد: سوال: (۳۶۱) دادن زکات به اماد و خواهر
و برادر جائز است یا نه؟

جواب: جائز است.

آیا با دادن زکات به نا بالغ زکات اداء می شود یا نه: سوال: (۳۶۲) با دادن زکات به نابالغ
زکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: اداء می گردد (۲).

در جمله اقارب به کدام یک دادن زکات درست است: سوال: (۳۶۳) در جمله اقارب مال

(۱) ولا الی من بینهما ولاد الخ (در مختار) وفیہ مال ولاد لجواره لبیة الاقارب کالاحوة والاعمام والاحوال الفقراء بل هم اولی (رد المحتار)
باب المصرف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

(۲) انما الصدقات للفقراء والمساکین الخ (هدایه ج ۱ ص ۱۸۶). ظفر

(۳) دفع الزکوة الی صبیان اقاربه برسم عید او اولی مبشر او مهدی المکورة جاز (الدر المختار) قوله الی صبیان اقاربه ای العلاء والا فلا
یصح الا بالدفع الی ولی الصغیر (رد المحتار باب المصرف ص ۹۶ ح ۲). ظفر

زکات را به چه کسی می توان داد و به چه کسی نمی توان داد؟

جواب: بدون اصول وفروع و زوج و زوجه دادن زکات به تمام اقارب جائز است. (۱)

دادن زکات غرض اداى قرض شخصى که جايداد صحرايى دارد دوست است يانه:

سوال: (۳۶۴) اگر شخصى که جايداد صحرايى دارد و مقروض باشد آیا می توان از مال زکات قرض او را اداء نمود و اگر می توان حمد اعظم چه رقمى را می توان در قرض او داد؟

جواب. مالي در قرض شمرده خواهد شد مثلاً در اين صورت رقمى که موجود است برای اداى قرض مشخص شود نه جايداد صحرايى در الدر المختار آمده (ولو له نصب صرف الدين لا يصرها قضا) و در شامى آمده (كان يكون عنده دراهم ودينانير وعروض التجارة وسوالم يصرف الدين الى الدراهم والدينانير.) (۲)

زکات در مدرسه و مصرف آن: **سوال:** (۳۶۵) اين مدرسه از چند روز بدینسمو آغاز گردیده است اکنون مردم می خواهند که صدقات زکات و عشر خود را بدهند چه شخصى می تواند مصرف آن باشد؟ مثلاً مدرسى که غنى است می تواند معاش خود را از آن بگیرد يانه؟

جواب: دادن زکات عشر و تمام صدقات واجبه مانند صدقه فطر و کفارات در معاش مدرسین درست نیست پس اگر به مدرسه زکات بيايد نخست آنرا به فقير بدون نصايب تملیک کنید سپس از طرف او در مخارج مدرسه آنرا به مصرف برسانيد (۳).

خرج رقم زکات در تعمير درسگاه چطور است: **سوال:** (۳۶۶) شخصى می خواهد رقم

زکات خود را به انجمن بدهد اما سوال اين است که آیا از رقم زکات می توان مخارج طلبه تعمین درسگاه و معاش مدرسین را داد؟

جواب: در خوراک پوشاک و سائر مخارج طلبه می توان رقم زکات را به مصرف رساند اما نمی توان آنرا درک معاش مدرسین یا تعمير درسگاه خرج کردم مگر اینکه حيله صورت گیرد و نخست

(۱) ولا الى من بهما ولاد او بهما زوجة (در مختار) وقيد بالولاد لحوازه لثبة الاقارب (رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۹، ط. م. ج ۲ ص ۳۴۹، طبر)

(۲) ظاهره هیچ ارتباطی مابین سوال و جواب دیده نمی شود. صبر

(۳) وحيلة التکفيل بها التصديق على فقر ثم هو بکس لیکون التواب لهم رکذا فی تعمير المسجد (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الرکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. م. ج ۲ ص ۲۷۱، صبر)

به شخصی که صاحب نصاب نیست تملیک گردد سپس آن شخص از سنوی خود در تعمیر مدرسه و غیره صرف کند (۱).

آیا مسئولین مدرسه توانند از رقم زکات قرض بدهند: سوال: (۳۶۷) آیا مهمتم یا اراکین مدرسه می توانند بدون اجازه معلمین از رقم از زکات یا صدقات دیگر به کسی قرض بدهند؟
جواب: ظاهر است که جائز نمی باشد (۲).

آیا زکات را می توان توسط حیلہ در معاش مدرسین خرج کرد: سوال: (۳۶۸) آیا مهمتم و اراکین مدرسه می توانند بدون اجازه عطاء کننده گان با این حیلہ که نخست قیمت پوست قربانی و یا زکات را به طالبی بدهند و سپس از او بگیرند و در معاش مدرسین صرف کنند این صرف کردن جائز است یا نه؟
جواب: طوریکه در الدر المختار آمده فقها این حیلہ را جائز نوشته اند (۳).

دادن معاش کارکنان مدرسه از رقم زکات درست است یا نه: سوال: (۳۶۹) ما تصمیم داریم مدرسه ای بسازیم و تمام مصارف آن یعنی معاش مدرسین و غیره و مخارج طلبه را از طریق زکات بدست آوریم آیا دادن معاش کارکنان از رقم زکات درست است؟
جواب: دادن معاش معلم از رقم زکات درست نیست زکات باید بدون معاوضه تعلیم و غیره به رضای خداوند به مساکین و فقراء داده شود و طوریکه در کتب فقه آمده تملیک آن به ایشان ضرور است (۴).

اگر معلم صاحب نصاب اولاد دار باشد دادن زکات و عشر به او درست است یا نه: سوال: (۳۷۰) شخصی صاحب نصاب است اگر او زکات خود را به شخصی بدهد که همیشه در کار تعلیم مصروف است و خود نیز به قدر نصاب جمال دارد اما اولاد دار است آیا زکات زکات دهنده

(۱) و حلیۃ النکحین بها التصدیق علی فقیر ثم هو یکنون التواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ . ط. س. ج. ۲ ص ۲۷۱ . ظفر

(۲) و لایخرج عن المهدی بالغزل بل بالاداء للفقراء (رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ . ط. س. ج. ۲ ص ۲۷۱ . ظ

(۳) رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ . ط. س. ج. ۲ ص ۲۷۱ . ظفر

(۴) اما الصدقات للفقراء و المساکین (م. هدایه ج ۱ ص ۱۸۶) و بیشتر ط ان یكون الصرف تمليكا لا اباحة و الدر المختار باب المصروف. ظفر

اداء می شود یانه و آیا این مدرس اولاد دار مصرف غله عشر و پوست قربانی می باشد یانه؟

جواب: چون معلم مالک نصاب است دادن زکات به او درست نیست و زکات اداء نمی شود (۱) و مدرس اگر چه صاحب نصاب نباشد معاش او را نمی توان از رقم زکات داد و مدرس اولاد دار مالک نصاب نیز مصرف عشر نمی باشد (۲) دادن قیمت پوست قربانی به او درست است دادن زکات به کسیکه درست باشد دادن پوست قربانی و عشر نیز درست است و به کسیکه دادن زکات درست نیست دادن این چیزها نیز به او درست نمی باشد (۳) اگر دار مدرسه رقم زکات و غیره صدقات واجب به طلبه مسکین داده شود درست است و آن رقم را می توان بر ایشان صرف کرد. (۴)

خرج زکات بر طلبه چطور است: سوال: (۳۷۱) اگر رقم زکات در مصارف مدرسه مثلاً خورد و نوش لباس و کتب طلبه ای که مسکین اند خرج شود زکات اداء خواهد شد یانه و اگر برای یک طالب صد روپیه داده شود جائز است یانه و برای دادن معاش مدرسین و ملازمین چه حيله ای وجود دارد؟

جواب: در زکات تملیک فقیر شرط است پس اگر طالبان مسکین باشند صرف زکات در خوراک و لباس شان درست است و اگر کتاب خریده شده و به ایشان تملیک شود هم صحیح است (۵) همچنان اگر به یک طالب علم صد روپیه داده نیز درست می باشد و برای معاش مدرسین و کارکنان حيله جواز آن است که اولاً زکات به شخص مسکینی داده شود و ملکیت او گردد و باز

(۱) ولا الی غنی یملک قدر نصاب فارغ حاجة الاصلیة من ای مال کان (در مختار) فان کان له فضل عن ذلك (ای الحاجة الاصلیة) تبلغ لیسنة مائتی درهم حرم علیه اخذ الصدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷). ظفر

(۲) ولا الی غنی یملک قدر نصاب (والدر المختار باب المصروف ص ۸۸ ج ۲)

(۳) مصرف الزکوة والعشر الخ هو فقیر (در مختار) وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والکفارة والذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة کمالی الفهستانی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۴) مصرف الزکوة الخ هو فقیر الخ و مسکین الخ فی سبیل الله وهو مطلق العزاة ولیل. الحاج ولیل طلبه العلم الخ (ایضاً ج ۲ ص ۸۳ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۵) مصرف الزکوة الخ هو فقیر الخ و مسکین الخ و فی سبیل الله الخ یصرف الزکوة الی کلهم اوالی بعضهم الخ و بشرط ان یکون الصرف لملیکاً لا لباحة (ردالمحتار) فلا یکفی الاطعام الا بطریق التملیک (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹) ضمیر الدین غفر الله له

آن شخص از ملکیت خود آنرا در معاش مدرسین وغیره بدهد جائز است. (۱)

دادن معاش مدرسین وساختن تعمیر مدرسه از زکات چطور است: سوال: (۳۷۲) دادن

زکات به مدرسه ای جائز است یا نه؟ و صرف زکات در معاش مدرسین و تعمیر مدرسه چطور است؟

جواب: رقم زکات را در تعمیر مدرسه و معاش مدرسین بدون حیلہ صرف کردن درست نیست.

(۲) فقط

به دختر یتیمی که خادمه باشد ساختن زیور زیور از رقم چطور است: سوال: (۳۷۳) نزد

زید دختر یتیمی است که فقط به او غذا و لباس می دهد آیا زید می تواند به این دختر از رقم

زکات لباس بخرد و یا زیور بسازد و زنی که رقم زکات را معاوضه خدمت خود فکر خواهد کرد

دادن زکات به او درست است یا نه؟

جواب: به دختر یتیمی که معاش برایش مقرر نیست بلکه صرف در بدل غذا و لباس کار می کند

ساختن زیور برای او از رقم زکات درست است و اگر او را نقد بدهد بهتر می باشد (۳) و لباسی

که برایش مقرر است آنرا از رقم زکات نسازد و زنی که خادمه است و آنرا عوض خدمت خود

فکر خواهد کرد دادن زکات برایش درست نیست.

آیا شخص ثروتمند می تواند صدقه نذر و زکات را بگیرد: سوال: (۳۷۴) برای شخص

ثروتمند گرفتن مال صدقه زکات و نذر چطور است؟

جواب: حرام است. (۴)

(۱) وحیة التکفین بها التصدق علی فقیر ثم هو یکتف التواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و لنامه فی حیل الاشیاء (الدور المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفیر عفی عنه

(۲) و بشرط ان یكون المصروف تسلیکاً لا امانه فلا یصرف الی بناء مسجد ولا الی کفن میت و قضاء دینه (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفیر

(۳) مصرف الزکوة الخ هو لفقیر الخ و مسکین الخ (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفیر الدین غفر الله له

(۴) ولا الی غنی یمکن لفقیر نصاب فارغ عن حاجته الاصلیة من ای مال کان (ردالمحتار) فان کان له فضل عن فالتک تبلغ قیمه مائتی درهم حرم علیه اخذ الصدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷) مصرف الزکوة (ردالمحتار) وهو مصرف ایضا لصدقة المفقیر و الکفارة و النذر و غیر ذلک من الصدقات الراححة کما فی القهستانی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفیر الدین غفر الله له

اگر شخصی نداند وزکات را به مالک نصاب بدهد و بعداً باخبر گردد چه کند: سوال:

(۳۷۵) الف: اگر مال زکات فطر یا دیگر صدقات واجبه را از روی بی خبری به شخص صاحب نصابی بدهد و بعداً بداند چه کند؟

دادن زکات به اولاد محتاج نابالغ شخص غنی درست نیست: سوال: (۳۷۶) ب: اگر رقم

زکات را به اطفال نابالغی که مفلس محض اند مگر والدین ایشان صاحب نصاب باشند بدهد جائز است یا نه و زکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: (الف. ب): اگر دهنده نداند که صاحب نصاب است. زکات اداء می شود (وان بان غناه لا یبعد (الدر المختار) (۱) و دادن زکات و صدقات واجبه دیگر به اولاد صغار شخص درست نبوده و زکات اداء نمی شود (۲).

سید مجبور می تواند زکات بگیرد یا نه: سوال: (۳۷۷) سیدی که اولاد زیاد داشته و نابینا

و حاجتمند باشد گرفتن زکات برایش جائز است یا نه؟

جواب: نزد احتیاط مطابق قول صحیح و ظاهر الروایه گرفتن زکات در هیچ حالی برای سید درست نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (ثم الظاهر المذهب اطلاق المنع) (۳) (چنین سید مجبوری را می توان بطریق حیل زکات داد). فقط

در بدل هیچ نوع خدمتی گرفتن و دادن زکات درست نیست: سوال: (۳۷۸) پسر زکات

دهنده حافظ است و در رمضان المبارک قرآن تلاوت می کند و امام مسجد که حافظ است و استاد او می باشد او را فتح می دهد در این حالت دادن رقم به ملا امام مذکور جائز است یا نه؟

جواب: دادن زکات در عوض فتح دادن آن حافظ طوریکه رواج است جائز نمی باشد زیرا در حقیقت هدیه نه بلکه معاوضه خدمت فتح دادن اومی باشد (۴).

خرج مال زکات در تعمیر مسجد درست نیست: سوال: (۳۷۹) الف: رقم زکات را می توان

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۲. ظفر

(۲) ولای الی طلع (در مختار) ای الفی (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۹. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۰ و ص ۹۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۰. ظفر

(۴) اما الصدقات للفقراء والمساکین الخ (هدایه باب من یجوز دفع الصدقات ح ۱ ص ۱۸۶). ظفر

در تعمیر مسجد خرج کرد یانه؟

در احاطه تکیه خانه رقم زکات صرف می گردد یانه: سوال: (۳۸۰) ب: در یک تکیه خانه

مسجدی قرار دارد و چهار طرف تکیه مذکور تالاب است اگر به غرض حفاظت اراضی محل مذکور که در آن مسجد نیز موقعیت دارد دیوار و گل اندازی نمود

آیا رقم زکات را می توان در آن به مصرف رسانید؟

جواب: (الف. ب) در هر دو محل صرف رقم زکات درست نیست طوریکه از عموم کتب فقه اشکار می باشد (۱).

گرفتن زکات برای ملا امام چطور است: سوال: (۳۸۱) ملا امامی که صاحب نصاب و سید

نباشد آیا می تواند مال زکات را بگیرد یانه؟

جواب: دادن زکات صدقه فطر و سائر صدقات واجبه بدون معاوضه به فقرا ضرور است پس دادن و گرفتن آن در معاوضه امامت درست نیست. (۲) (اما اگر دادن رقم مذکور بدون معاش تعیین شده اگر محتاج و مستحق زکات باشد درست است) ظفر.

دادن زکات به سید و صاحب نصاب درست نیست: سوال: (۳۸۲) الف: کاکا زید سید بوده

و شخص فقیری است و دوصد روپیه قرضدار می باشد و سود بر او افزایش می یابد و دو دختر نابالغه دارد وزن کاکای زید از قوم پشتون بوده و به قیمت صد روپیه زیور دارد که در بدل ۲۵ روپیه گرو می باشد در اینصورت آیا زید می تواند از مال زکات به کاکا وزن کاکای خود بدهد.

اگر رقم زکات به شخص مستحق داده شود که او به سید بدهد جائز است: سوال:

(۳۸۳) ب: اگر مال زکات به این شرط به یک مستحق غیر مسلمان داده شود که به کای زید بدهد آیا جائز است یانه؟

جواب: (الف، ب) دادن مال زکات به سید فقیر به این ترتیب صورت می گیرد که نخست به

(۱) ولّا يجوز ان يبي الزكوة المسجد وكذا الفقار، والسفایات واصلاح الطرقات وكري الاهار والحب والجهاد وكل مالا تملك فيه (عالمگیری مصری كتاب الزكوة باب السابغ فی المعارف ج ۱ ص ۱۸۸). ظفر

(۲) قال الاصل فی قوله تعالى انما الصدقات للفقراء الخ (هدایه باب ما يجوز دفع الصدقات اليه ج ۱ ص ۱۸۶) دا دلفراو اودنورو محتاجانو حق دی لهدایه معاوضه کی وروکل بی درست نه دی. ظفر

مسلمان مستحق کہ سید نباشد دادہ شود وملکیت او گردد وپس او از جانب خود بہ سید بدهد این حیلہ جواز درالدر المختار نوشتہ شدہ است^(۱) وچون زن کاکای زید کہ از قوم پشتون است بہ قیمت صد روپیہ زیور دارد دادن زکات بہ او درست نیست اما اگر صاحب نصاب نباشد دادن زکات بہ او درست است مگر در حالت موجود صحیح نمی باشد زیرا اگر ۲۵ روپیہ قرض از آن وضع گردد باز ہم نصاب باقی می ماند (در آنوقت نصاب حدود پنجاه روپیہ بود است).

دادن رقم زکات در مشاہرہ حافظ درست نیست: سوال: (۳۸۴) آیا می توان با رقم زکات خود حافظی را مقرر نمود کہ بطور عام درس قرآن بدهد وایا می توان بدون معاش دختر خود را نزد او غرض آموختن قرآن فرستاد یا اینکه اجورہ علیحدہ ای برایش دادہ شود؟

جواب: طوریکہ در الدر المختار آمدہ جائز نیست (۲).

رقم زکات را چطور می توان بر طلبہ مدرسہ صرف کرد: سوال: (۳۸۵) رقم زکات کہ بہ مدرسہ می آید آیا مہتمم آنرا بہ شکل نقد بہ طلبہ بدهد ویا می تواند از آن برای ایشان کتاب لباس وغیرہ خریداری کند؟

جواب: چہ نقد بدهد وچہ لباس ویا کتاب بخرد وتقسیم کند جائز است. (۳)

ارسال رقم زکات بہ سیستم بانکی چطور است: سوال: (۳۸۶) ذر ارسال رقم زکات بہ سیستم بانکی عین رقم نمی رسد پس زکات زکات دہندہ چگونه اداء می شود؟

جواب: زکات بہ این ترتیب اداء می شود زیرا از سوی مالک اجازه مبادلہ می باشد.

ازجملہ مستحقین ذیل دادن زکات بہ کدام یک بہتر است: سوال: (۳۸۷) از جملہ مستحقین ذیل دادن زکات بہ کدام یک از آنها بہتر است: ہمیشرہ یتیم خویشاوند یتیم خویشاوند وفقیہر ہمسایہ فقیر زن بیوہ شخص مقروض لنگ عالم کور امام مسجد؟

(۱) حبلۃ الکفین بہا الصدق علی فقیر ثم ہو یکنن الثواب لہما وكذا فی تعبیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظہیر

(۲) ولا الی طفله (درمختار) ای العی الی فافاد ان المراد بالطفل غیر البالغ وکذا کان اوائلی فی عیال ابیہ اولی علی الاصح لما انه بعد عیالہ بقاء (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸). ظہیر

(۳) وجاز دفع القیمۃ فی زکوۃ وعشر وخراج وفطرۃ ونشر وکفارۃ غیر الاعتناق وتعتبر القیمۃ یوم الوجوب ولولا یوم الاداء الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوۃ الفسم ج ۲ ص ۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵). ظہیر

جواب: مصرف زکات شخص محتاج است که صاحب نصاب باشد اگر خویشاوند نزدیک (بدون اصول و فروع محتاج باشد دادن به او ثواب بیشتر دارد مثلاً اگر برادر شخصی فقیر باشد دادن آن به او موجب ثواب بیشتر است و اگر عالم محتاج باشد دادن به او نیز درست است (۱) و دادن آن در معاوضه کا امامت به امام مسجد درست نیست.

چه کسی بیشتر مستحق صدقه است: سوال: (۳۸۸) چه کسی بیشتر مستحق صدقه خیرات است؟

جواب: خویشاوند نزدیک از همه بیشتر مستحق صدقه است. (۲)

غذای نذر به چه کسی داده شود: سوال: (۳۸۹) نذری که به نام خداوند گرفته شده باشد و بصورت طعام داده شود چه کسی بیشتر مستحق آن است؟

جواب: خویشاوند نزدیک مقدم است و بدل از سائر محتاجان.

غرض ایصال ثواب دادن صدقات به چه کسی بهتر است: سوال: (۳۹۰) اینکه مردم وقتاً فوقتاً غرض ایصال ثواب به روح اولیای کرام و بزرگان دین صدقه و خیرات میدهند چه کسی در آن مقدم است؟

جواب: در اینجا نیز همان رعایتی که در صدقات است مدنظر باشد و آن اینکه خویشاوند مسکین بر دیگران مقدم شوند (۳).

زکات به طالبانی که پابند قوانین مدرسه نیستند داده شود یا نه: سوال: (۳۹۱) اگر طالبان در مراعات قوانین مدرسه که برایشان ضرور است تساهل ورزند زکاتی که به ایشان داده می شود اداء می گردد یا نه؟

(۱) مصرف الزکوة الخ هو فقیر وهو من له ادنی شیء فی مسکین فی مصرف المزکی الی کلهم او الی بعضهم فی وکره نقلها الا الی قرابته بل فی الظهیرة لا تقبل صدقة الرجل وقرابته محایرج حتی یدء بهم فیسد حاجتهم او احوج او اصلح او اورعا وانفعاً للمسلمین (ردالمحتار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفیر

(۲) بل فی الظهیرة لا تقبل صدقة الرجل وقرابته محایرج حتی یدء بهم فیسد حاجتهم. (ایضاً ج ۲ ص ۹۳). ظفیر

(۳) عن أبي هريرة مرفوعاً إلى النبي (ﷺ) أنه قال: يا أمة محمد، والذي بعثني بالحق لا يقبل الله صدقة من رجل وله قرابة محتاجون إلى صلته ويصرفها إلى غيرهم ثم وفي القريب جمع بين الصلة والصدقة. وفي القلهستاني: والأفضل إحواله وأحواله ثم أولادهم ثم أعمامه وعماه ثم أخواله وخالاته ثم ذور أرحامه ثم جيرانه ثم أهل سكتة ثم أهل بلدة (ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۹۳ و ص ۹۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳). ظفیر

جواب: اصول مدارس چنین است کہ اول مالی را بہ مستحق تملیک می کنند سپس از طرف این مالک آنرا برای مصارف مدرسه می گیرند لذا نافذ کردن قواعد مدرسه بر طلبہ مدرسه در اداء شدن زکات نقشی ندارد زیرا زکات هنگام تملیک اداء شدہ است.

صرف زکات وعشر بر مسجد درست نیست: سوال: (۳۹۲) خرج زکات عشر صدقہ عیدالفرط پوست قربانی وعقیقہ در ساختن مسجد یا روشن کردن چراغ ویا دیگر ضروریات آن درست است یا نہ؟

جواب: صرف زکات عشر صدقہ وسائر صدقات واجبه در تعمیر مسجد ترمیم وسائر امور آن درست نبوده وتملیک فقرا ضروری می باشد (۱).

دادن زکات بہ کدام یک بہتر است: سوال: (۳۹۳) دادن مال زکات بہ مدرسه اسلامی ثواب بیشتر دارد یا بہ فقیری کہ آنرا در مواد نشہ آور مصرف کند؟

جواب: بہ فقرایی کہ آنرا در معصیت مصرف میکنند ندهید دادن آن بہ طلبہ مدرسه ثواب زیاد دارد زیرا مصروف تحصیل علم دین می باشند.

دادن رقم زکات بہ قرض وتجاوز با آن چطور است: سوال: (۳۹۴) شخصی مثلاً صد روپیہ را غرض ادای زکات کشیدہ وعلیحدہ بگذارد اما در قبضہ خودش بودہ وآنرا بہ دیگری تملیک نکرده آیا می تواند رقم مذکور را بہ کسی قرض دہد یادرتجارت بہ کار اندازد ونفع آنرا نیز حق مستحقین زکات بدانند؟

جواب: تاوقت رقم زکات کہ اخراج گردیدہ بہ فقرا ومساکین دادہ نشود وبہ ایشان تملیک نگردد تا آنوقت ملکیت صاحب نصاب است (۲) اگر آنرا بہ کسی قرض دہد یا در تجارت بہ کار اندازد نیت زکات را بنماید ومنفعتی کہ ازتجارت آن بدست آید حق مالک است (بہ شکلی

(۱) ولا ینخرج عن العہدۃ بالمرل بل بالاداء للفقراء وحیلۃ الکفین بہا الصدق علی فقیر لم یرکفر فیکون الثواب لہما رکنا فی تعمیر المسجد (الدرا المختار علی ہامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۵ و ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰ و ۲۷۱). فقیر

(۲) مصرف الزکوۃ (ردمختار) ص ۱۰ مصرف ایضاً لصدقۃ الفطر والکفارة والدار وغیر ذالک من الصدقات الواجبة الخ (ردالمحتار باب المصروف ص ۷۹) وبشرط ان یکون المصروف تملیکاً لا امانۃ ولا یصرف الی بناء نحو مسجد (الدرا المختار علی ہامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۱۰۰ - ۱۰۱ - ج ۲ ص ۳۳۹ و ۳۴۰). طبر

کہ سوال گردیدہ زکات اداء نمی شود رقم زکات را بدون تملیک بہ مستحق در تجارت بہ کار انداختن و یا بہ قرض دادن درست نیست). ظہیر

ہنگام دادن زکات بہ طلبہ مستحق بودن ایشان تفتیشی شود یا نہ: سوال: (۳۹۵) ہنگام

دادن زکات بہ طلبہ دانستن اہلیت ایشان برای اخذ زکات درست است یا نہ؟ مثلاً اینکه صاحب نصاب سید یا قریشی باشد و یا اینکه پدر و مادرش صاحب نصاب نباشد اگر پدر و مادر و یا برادر پرورش کنندہ او صاحب نصاب باشد اما بہ آن پسران و دختران کتاب لباس وغیرہ نمی خورند دادن سامان مذکور از مال بہ زکات بہ آن طلبہ جائز است یا نہ؟

جواب: این قید در طلبہ نیز وجود دارد کہ مصرف زکات ہودہ و مالک نصاب یا سید نباشد و اگر طلبہ مذکور نابالغ اند والدین ایشان صاحب نصاب وغنی نباشند برای شخص غنی ہون پدر و مادرش در صورتیکہ خودش فقیر باشد مانع اخذ زکات نیست و خریداری لباس یا کتاب از رقم زکات بہ طلبہ آنوقت درست است کہ مصرف زکات ہودہ و خودش غنی و در صورتیکہ طفل باشد والدینش غنی نباشند (۱) باید در این مورد تحقیق صورت گیرد (۲).

اگر معلوم نباشد کہ طلبہ مستحق اند یا نہ دادن زکات بہ ایشان چطور است: سوال:

(۳۹۶) اگر بہ متہم معلوم نباشد کہ والدین و یا پرورش کنندہ طالب صاحب نصاب است یا نہ آیا در اینحال جائز است کہ بہ طالب مذکور از رقم زکات کمک کند؟

جواب: معلوم نمودن این مسألہ ضرور است اما اگر طالب علم خود بگوید کہ من فقیرم و والدین من نیز فقیراند مطابق قول او دادن زکات برایش درست می باشد (۳).

تملیک بہ کسیکہ تجارت می کند اما صاحب نصاب نیست: سوال: (۳۹۷) شخصی کہ

صاحب نصاب نیست اما تجارت می کند و منافع کمی بدست می آورد کہ مقدار آن معلوم نمی

(۱) ولا الی غنی یملک فدر نصاب فارغ عن حاجة الأصلية من ای مال کان الخ ولا الی طفله بخلاف ولده الکبر الخ (الدر المختار علی

ہامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ و ص ۹۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷). ظہیر

(۲) لودفع لحرم لم یجز ان اعطا (ایضاً ج ۲ ص ۹۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳). ظہیر

(۳) اذا شک و لم یجر فوقع فی اکبر رابہ انه محل الصدقة فلدفع الیہ اوسال من دفع اوزارہ فی صف الفقراء فلدفع لان ظهر محل الصدقة جاز

بالاصح و کذا ان لم یظهر حالہ عنده (عالمگیری مصری باب المصارف ج ۱ ص ۱۹۰). ظہیر

باشد و برآنچه بدست می آورد سال کامل هم نمی گذرد و ممکن کل منافع او پنجاه روپی یا چیزی بیشتر از آن باشد در اینصورت آیا تمیک مال زکات به او جائز است یا نه؟

جواب: در این حال دادن زکات به او جائز است (۱) اما اگر نفعی که به او می رسد به قدر نصاب باشد هر چند یکسال بر آن نگذرد دادن زکات برایش جائز نیست.

دادن زکات صدقه و فطر و غیره به شخص غیر مسلمان چطور است: سوال: (۳۹۸) دادن

مال زکات گوشت قربانی صدقه فطر و نذر به غیر مسلمانان درست است یا نه؟

جواب: دادن مال زکات به غیر مسلمانان درست نیست زیرا در حدیث آمده: (توخذ من اغناهم وترد علی فقرائهم) البته صدقه نذر و یا گوشت قربانی را می توان به غیر مسلمان داد طوریکه در الدر المختار آمده: (وجاز دفع غیرها ای غیر الزکوة الیه ای الذمی و لو واجباً کذلک و کفارة و فطرة) (۱) اما دادن آن به مسلمان فقیر بهتر می باشد (۲).

کسیکه دارای اوصاف ذیل باشد دادن زکات به او چطور است: سوال: (۳۹۹) مقداری از

رقم زکات را در اینجا برای مساکین گذاشته بودم اما از چند روز بدینسو اراده من تبدیل گردیده و علت آن این است اکثر مردم اینجا فقط از روی نام مسلمان بود و هیچ صفت مسلمان در ایشان وجود ندارد عقاید عبادات و معاملات ایشان همه یکسر خراب است وضع عقیده ایشان به حدی وخیم است که در اینجا فقری می باشد که مشرک شمرده می شود چون ملازم در مورد دزدی و غیره به او سخنان گفت او در جواب گفت که اگر من غله ترا دزدی کنم در تولد دوم گاو به دنیا خواهیم آمد این وضع مردمان خوب ایشان است عوام از این نیز بدتر اند چنین شخصی را مسلمان گفتن چطور است زیرا کار ایشان شرک بدعت و تعزیت پرستی می باشد خداوند (ج) و پیامبر (ص) را می شناسند مگر نه نمازی خوانند و نه روزه می گیرند دروغ فریب زنا و دزدی را

(۱) مصرف الزکوة: الحج هو فقیر و هو من له ادنی شیء ای دون نصاب غیر نام مستغرق فی الحاجة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

رد المحتار علی هامش ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۹۲ ط. س. ج ۲ ص ۳۵۱. ظفر

(۲) و محتوی فی صدقة الفطر والنذر والکفارات قال ابو حنیفة ومحمد بن حنبله یحرم الا ان فقره المسلمین احب الینا کذا فی شرح الطحاوی اعرجکی مصری باب سابع فی المصارف ج ۱ ص ۱۸۸. ظفر

بد نمی دانند تا چه رسد که از آن اجتناب کننده وزنده شدن پس از مرگ را نمی شناسند در این حالت دادن زکات به ایشان خطور است اگر جائز است باشد خیر و اگر از حالت زار مظلومان (شاه آباد) و (آره) توسط اخبارها مطلع هستید دلم می خواهد که این رقم را به آنفا ارسال کنم اما در آنجا نیز همین شبه فوق وجود دارد بلکه گمان غالب آن است که از اینجا نیز بدتر می باشد در این صورت چه می توان کرد؟

جواب: دادن زکات به مردم منطقه خود شما که وضع ایشان را نوشته اید درست است پس رقم زکات را که برای دادن به آنها نگه داشته اید به ایشان بدهید زیرا فقرای همشهری نیز حق دارند بلکه حق ایشان بیشتر می باشد و مظلومان (شاه آباد) اگر چه بیشتر مستحق اند اما در آن از بی احتیاطی خرج کننده تشویش وجود دارد که از آن خوف به وجود می آید که زکات ادا نگردد زیرا در ادای زکات تملیک فقرا شرط می باشد به همین علت در تعمیر مسجد و غیره زکات ادا نمی شود و صرف آن در تکفین و تجهیز میت نیز درست نمی باشد و معلوم نیست که رقم شما به کسی می رسد این شرایط را کاملاً مراعات خواهد کرد یانه و از مصارف زکات کاملاً آگاهی خواهد داشت یانه؟ اهل شهر شما که وضعیت ایشان را نوشته اید هر چند خرابی در اعمال و عقاید ایشان ظاهر است این هم آشکار می باشد که ایشان کلمه گو و مدعی اسلام اند اگر چه اعمال و عقاید آنها خراب است اما با این همه نمی توان به کفر همه ایشان حکم کرد بلی از شخصی که کلمه ای که مستوجب کفر باشد شنیده شود و حالش بطور متحقق معلوم گردد که عقایدش کفری می باشد بر او حکم کفری گردد اما بر عامه مسلمانان چنین حکمی نکند و چون حکم کفر عموماً برایشان عاید نمیگردد دادن زکات به آنها درست است زیرا فقیر و محتاج بوده و در همسایگی شما قرار دارند لذا در زکات دادن همین نکته را مد نظر داشته باشید که همشهری شما بوده و فقیر و محتاج اند بیشتر از این کنجکاری حاجت نیست چنانچه در حدیث شریف آمده که شخصی اراده زکات دادن را نمود (لفظ عام است چه صدقه بوده یا نفلی) صدقه روز اول به دزد و از روز دوم به زن زانیه و از روز سوم به شخص غنی داده شد و چون دانست افسوس کرد پس در خواب برایش گفته شد که هر سه صدقه تو قبول گردید که شاید دزد عبرت

بگیرد و از دزدی ثابت شود و زانیہ از زنا توبہ کند و برای غنی نصیحت شود کہ وی نیز صدقہ زکات و غیرہ را بدهد (۱).

فقہای حنفی نیز در ہر سہ صورت بہ ادای زکات قائل اند چنانچہ در الدر المختار آمدہ (دفع بتحر لمن یظن مصرفاً فیان انہ عیدہ ۱ و مکاتبہ او حربی ولو مستامنا اعدادہا لمامر وان بان غناہ او کونہ ذمیاً او انہ ابویہ او ابنہ او امراتہ او ہاشمی لایعید لانہ اقی بما فی وسعہ) (۲).

آیا می توان رقم زکات را بر یتیمان خویشاوند صرف کرد یانہ: سوال: (۴۰۰) دو طفل یتیم نزد یکی از خویشاوندان خود بہ سر می برند اگر شخص مذکور از رقم زکات خود برای ایشان لباس بسازد آیا زکات اداء می شود یانہ؟

جواب: ساختن لباس از مال زکات بہ یتیمان درست بودہ و زکات اداء می شود (۳).

دادن زکات بہ زن طفل دار چطور است: سوال: (۴۰۱) آیا دادن زکات بہ زنی کہ سہ فرزند دارد و بہ علت عیاشی و شراب نوشی شوہر خویش در نہایت عشرت و تنگدستی و سر می برد جائز است یا نا جائز؟

جواب: چون این زن محتاج بودہ و مالک نصاب نیست دادن زکات بہ او درست است بلکہ دادن بہ چنین زن طفل دار باعث ثواب بیشتر می باشد (۴).

بہ بیوہ سید می توان زکات داد: سوال: (۴۰۲) زنی از قوم شیخ است کہ شوہرش سید بودہ و وفات نمودہ کہ ہمین زن و چند طفل از او باقی ماندہ اند زن مذکور نہایت مفلس بودہ و از جملہ اقارب من باشد دادن زکات بہ او جائز است یانہ؟ همچنان زن دیگری از قوم شیخ کہ شوہرش سید است و زنندہ می باشد او نیز مفلس است دادن زکات بہ او جائز است یانہ؟ اگر زکات بہ سیستم بانکی ارسال شود اداء میگردد یا نہ؟

(۱) مشکوٰۃ المصابیح باب الانفاق و کراهیۃ الاستساک فصل اول عن ابی ہریرۃ ص ۱۶۵ . طغیر

(۲) الدر المختار علی ہاشمی رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ و ص ۹۳ . ط . س . ج ۲ ص ۲۵۳ . طغیر

(۳) ولا الی من یبہما ولاد (رد المحتار) وقید بالولاد لجوازہ لقیۃ الاقارب کالاعزۃ والاعمام والاعزوال الفقراء بل اولی لانہ صلۃ وصلۃ الخ

(رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۹ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۶ . طغیر

(۴) مصرف الزکوٰۃ الخ ہو قریب وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب والذکر نصاب غیر نام مستغرق فی الحاجۃ والذکر المختار علی ہاشمی

رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹ . طغیر

جواب: چون آن هر دو زن مفلس هستند دادن زکات به ایشان جائز بوده و سید بودن شوهر شان در حالیکه مفلس بوده و مالک نصاب نمی باشد مانع از دادن زکات نیست بلکه زکات اداء می گردد و دادن زکات به شخص مفلس خویشاوند موجب ثواب بیشتر است البته بدون اولاد پدر و مادر وزن و شوهر و غیر از اینها دادن زکات به سایر اقارب نزدیک که مفلس باشند درست است. (۱)

با ارسال رقم زکات به سیستم بانکی زکات اداء می گردد.

دادن زکات به طالب علمی که پدرش صاحب نصاب باشد چگونه است: سوال: (۴۰۳)

طالب علمی که به فاصله سه چهار و پنج میل برای طلب علم سفر کرده اما پدرش صاحب نصاب باشد مستحق گرفتن زکات است یا نه؟

جواب: گرفتن زکات برایش جائز است زیرا در الدر المختار آمده: (واین السبیل وهو کل من له مال لاعمه) ودر شامی آمده (والحق به کل من هو غائب عن ماله وان كان فی بلده لان الحاجة هی المعتبرة وقد وجدت لانه فقیریداً وان كان غنیاً ظاهراً) (۲).

آیا رقم زکات را می توان در فروش مدرسه صرف کرد یا نه: سوال: (۴۰۴) صرف رقم

زکات در فروش مدرسه جائز است یا نه؟

جواب: صرف زکات در فروش مسجد یا مدرسه درست نبوده و زکات اداء نمی شود (۳) ودر صورت ضرورت حیلۀ جواز آن است که مال زکات اول به شخصی تملیک گردد که صاحب نصاب نباشد سپس آن شخص از طرف خود برای فروش مدرسه بدهد چنین حیلۀ ای در کتب فقه آمده است. (۴)

(۱) و مصرف الزکوة الخ هو فقیر هومن له ادنی شیء ای دین شای افقر نصاب غیر نظام مستغرق فی الحاجة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف زکوة ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰ . ط. س ج ۲ ص ۳۳۹) و لای من بینهما ولاد (درمختار) فید بالولاد لجوازه لبقیة الاقارب الخ بل هم اولی لانه صلة و صدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶ . ط. س ج ۲ ص ۳۴۶) ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰ . ط. س ج ۲ ص ۳۳۹) ظفر

(۳) و بیشتر طان یکون الصرف تملیکاً لا امانة ولا تصرف فی نحو بناء مسجد ولا الی کفین میت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط. س ج ۲ ص ۳۴۴) ظفر

(۴) وحیلة التکفین ان یصدق بها علی فقیر ثم یوکلن الثواب لهما و کذا فی تمعیر المسجد ایضاً کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ . ط. س . =

دادن زکات به گداهای حرفوی چطور است: سوال: (۴۰۵) الف: دادن زکات به گداهای

حرفوی که توانایی کار را دارند جائز است یا نه؟

تقسیم خیرات به فقرا: سوال: (۴۰۶) ب: در اکثر جاها روزهای پنجشنبه غله و رقم نقد به

فقرا تقسیم می گردد و در میان فقرا امتیازی میان مستحق و غیر مستحق نمی باشد به این طریق

خیرات کردن جائز است یا نه و از چنین خیراتی ثواب حاصل می شود یا نه؟

دادن خیرات به فقیری را در کارهای ناجائز خرج کند چطور است: سوال: (۴۰۷) ج:

دادن خیرات به فقیری که گمان غالب بر آن است که رقم خیرات یا زکات را در کارهای ناجائز

خرج می کنند درست است یا نه؟

بهترین مصرف زکات: سوال: (۴۰۸) د: بهترین مصرف زکات را با در نظر داشت شرایط

کنونی چطور است؟

صرف کردن رقم زکات در مکاتب و مدارس چطور است: سوال: (۴۰۹) ه: صرف رقم

زکات در مساجد مدارس و یتیم خانه ها چطور است؟

دادن مستمری به طالبان از رقم زکات چطور است: سوال: (۴۱۰) و: آیا می توان به طالبان

از رقم زکات مستمری داد؟

جواب: اولاً چند موضوع مقدماً نگاشته می شود و بعداً جواب سوالات سلسله وار می آید.

مقدمه: اول: مصارف زکات و صدقات واجبه فقرا و مساکین و غیره اند که در آیه مبارکه (انما

الصدقات للفقراء والمساكين) مذکور اند.

دوم: در زکات و صدقات واجبه تملیک یعنی مالک ساختن شرط می باشد طوریکه از (لام)

للفقراء این مطلب فهمیده می شود و فقهای حنفی آنرا تصریح فرموده اند که در زکات مالک

ساختن محتاج شرط می باشد و جایی که تملیک وجود نداشته باشد یا صرف در آنجا زکات اداء

نمی شود مانند تعمیر و ترمیم مسجد مدرسه تکفین میت و غیره که با صرف رقم زکات^(۱) در این

= ح ۲ ص ۲۷۱). طبر

(۱). و بشرط آن بكون الصرف تمليکاً لا باعاً لا بصرف الى نحو بناء مسجد ولا الى كفن ميت (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب

المصرف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ح ۲ ص ۳۴۴). طبر

امور زکات اداء نمی گردد.

سوم: در اموری که با صرف در آنها زکات اداء نمی گردد مانند تعمیر مسجد تکفین میت و غیره برای صرف کردن در آن فقها حیلہ ای نوشته اند و آن اینکه نخست مال زکات به شخصی که بمالک نصاب نباشد تملیک گردد و پس از مالک شدن آن شخص از طرف خود آنرا غرض تعمیر یا ترمیم مسجد و تکفین و غیره صرف کند طوری که در الدر المختار آمده: (وحیلة التکفین بها التصدق علی فقیر ثم هو یکفّن فیكون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد) (۱) و حیلہ تکفین میت با مال زکات آن است که نخست مال زکات به فقیری تملیک گردد سپس او از طرف خود آنرا در کفن میت صرف کند که در نتیجه هر دوشخص ثواب خواهند برد و برای صرف کردن دو تعمیر مسجد و غیره نیز همین حیلہ است و شامی گوید که منظور از حاصل شدن ثواب برای هر دو این است که برای زکات دهنده ثواب زکات و برای کسی که آنرا در کفن میت صرف کرده ثواب تکفین حاصل می شود (۲) و چنین می توان گفت که برای زکات دهنده ثواب تکفین نیز حاصل شده زیرا در حدیث شریف آمده: (الدال علی الخیر کفألیه) (۳) همچنان در طحطاوی و جامع الصغیر سیوطی این روایت نقل شده است: (لومرت الصدقة علی یدی مائة لکان لهم من الامثل اجر المبتدی من غیر ان ینقص من اجره شیئاً) (۴).

ترجمه: اگر صدقه بر صد درست بگذرد به هر یک از ایشان برابر در ابتدا دهنده ثواب خواهد بود بدون اینکه در ثواب ابتداء کننده چیزی کم واقع شود؟

مطلب از گذاشتن بر صد دست آن است که صدقه دهنده به کسی صدقه دهد و او به شخص دیگری بدهد و او به سومی و همین سلسله دوام کند.

چهارم: اگر کسی محتاج پنداشته شده و برایش زکات داده شود و بعداً ثابت گردد که غنی و صاحب نصاب است زکات اداء شده و دوباره دادن آن لازم نمی باشد و ثواب دهنده کامل است

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط س ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۲) ای ثواب الزکوة للمزکی و ثواب التکفین للمفقیر (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۳) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۴) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

در الدر المختار آمده: (دفع بتحر لمن یظنه مصرف فبان عبده وان بان غناه یعید) (۱) حاصل این عبارت آن است که اگر کسی را بگمان خویش مصرف زکان دانست و به همین دلیل به او زکات داد اگر بعداً آشکار گردد که شخصی برایش زکات داده شده غلام زکات دهنده است زکات ادا نشده و باید آنرا دوباره اداء نماید و اگر ظاهراً گردید که غنی و صاحب نصاب است زکات ادا گشته و به دوباره دادن ضروری نیست و در مشکوة روایت ابو هریره (رض) از بخاری و مسلم نقل گردیده که متن آن چنین است: (ان رسول الله صلی الله علیه وسلم) قال قال رجل لاتصدقن بصدقة فخرج بصدقة فوضعها فی ید سارق فاصبحوا يتحدثون تصدق اللیلة علی سارق فقال اللهم لك الحمد علی سارق لاتصدقن بصدقة فخرج بصدقة فوضعها فی ید زانية فاصبحوا يتحدثون تصدق اللیلة علی زانية فقال اللهم لكل الحمد علی زانية لاتصدقن بصدقة فخرج بصدقة فوضعها فی ید غنی فاصبحوا يتحدثون تصدق اللیلة علی غنی فقال اللهم لك الحمد علی سارق وزانية وغنی فاتی فقیل له اما صدقتك علی سارق فلعله ان يستعف عن سرقة واما الزانية فلعلها ان تستعف عن زناها واما الغنی فینفق مما اعطاه الله متفق علیه ولفظه للبخاری (۲).

در شامی آمده که اگر زکات به کسی داده شود که ظاهر فقیرانه و مفلسانه دارد یا همراه فقرا بیاید یا بخواهد زکات ادا شده است اگر چه بعداً معلوم گردد که غنی بوده و مصرف زکات نبوده است عبارت شامی چنین است: (واعلم ان المدفوع الیه لو كان جالساً فی صف الفقراء یصنع صنعهم او كان علیه زهم او سألہ فاعطاه كانت هذه الاسباب بمنزلة التحری کذا فی المسبوط حتی لو ظهر غناه بعد لم یعد) (۳).

پنجم: برای شخص تندرست و کسیکه توانایی کار و زحمت کشیدن را داشته و به اندازه خوراکه یک روز نزدش موجود باشد سوال کردن حرام است و نزد عده ای دادن به شخصی که توانایی کار کردن را دارد حرام می باشد اما طالب و غیره باوجود داشتن توانایی به کسب به سبب مشغولیت به تحصیل علم مستثنی بوده و دادن به ایشان و گرفتن آنها درست می باشد در الدر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۹۲، ط. س. ح ۲ ص ۳۵۳. طغیر

(۲) مشکوة باب الاتقان و کراهیة الاساک فصل اول عن ابی هریره رتین ۱۶۵. طغیر

(۳) ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۹۲، ط. س. ح ۲ ص ۳۵۳. طغیر

المختار آمدہ (و لا یحل یسئل شیئاً من القوت من له قوت یومه بالفعل او بالقوة کالصحيح المكتسب ویأثم معطیه ان علم بحاله لاعائه علی المحرم ولو سال لکسوة ولاشتغاله عن الکسب بالجهاد او طلب العلم جاز لو محتاجاً) (۱) قید (ان عند البعض) بدان جهت گذاشته کہ بعضی از فقہا فرمودہ اند کہ اگر چہ قیاس آنرا اقتضا می کند کہ دادن به این مردمان جایز می باشد اما به تاویل هب می توان آنرا جائز دانست و در دادن هب به محتاج و غیره محتاج گناهی نیست اما ظاهر است کہ این تاویل در مورد زکات تطبیق نمی شود.

خلاصه آنکہ با وجود علم به اینکه نباید داد اگر به بی علمی بدهد مواخذہ ای بر او نیست پس از این مقدمات جواب سوالات شما شماره و از نگاشته می شود.

الف: اگر آن گدا به ظاهر محتاج معلوم می گردد با دادن زکات به او زکات اداء می شود اگر چہ او در حقیقت مستحق نباشد (۲).

ب: نه دهنده مطابق قاعده (انما الاعمال بالنيات) ثواب حاصل گشته و زکات نیز اداء می شود.

ج: اگر گمان غالب چنان باشد بدون شک دادن زکات و خیرات به او جائز نبوده بلکه گناه می باشد زیرا معاونت بر معصیت بوده و معاونت بر معصیت حرام می باشد خداوند متعال فرموده است: (وتعاونوا علی البر والتقوی ولا تعاونوا علی الاثم والعدون) سورة المائدة.

د: در این زمان طالبان علم دین بهترین مصرف زکات اند چنانچه فقہا در (فی سبیل الله) طالب علم را در داخل شمرده اند و طلبه در (ابن سبیل) نیز داخل می باشند و رسول الله صلی الله علیه وسلم به نیکی به طالبان علم دین وصیت و تاکید فرموده اند حضرت انس (رض) روایت می کند کہ پیامبر (صلی الله علیه وسلم) فرمود (من خرج فی طلب العلم فهو فی سبیل الله) (۳) و از ابو سعید الخدری رض روایت شده کہ (قال رسول الله ﷺ) ان الناس لکم تبع وان رجلاً یاتونکم (۴) من

(۱) الف المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۵ . ط س ج ۲ ص ۳۵۴ . طبر

(۲) واعلم ان المدفوع الیه لو کان جالساً فی صف الفقراء یصبح صمهم أو کان علیه زیهم أو ساله فاعطاه کانت هذه الاسباب بمنزلة التحری، وکذا فی المبسوط حتی لو ظهر عاه بعد لم بعد. (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ . ط س ج ۲ ص ۳۵۲). طبر

(۳) مشکوٰۃ المصابیح کتاب العلم فصل ثانی ص ۳۴ . طبر

(۴) مشکوٰۃ المصابیح کتاب العلم

افطار الارض یتفقون فی الدین فاذا اتوکم فاستوصوا بهم خیراً) رواه الترمذی.

ہ: حکم مساجد از بحث دوم مقدمہ معلوم گردید کہ صرف مال زکات در تعمیر ترمیم و فرش وغیرہ ضروریات آن درست نیست مگر بہ حیلہ ای کہ در بحث سوم مقدمہ فی بہرہ شدہ اما دادن زکات بہ طلبہ مدارس دینی یتیم خانہ ہا و فقرا درست بودہ و از بہترین مصارف زکات می باشد.

و: می توان داد. (۱)

بر رقم باقی مانده سیالی با نصاب برابر بوده اما حصول نشده باشد زکات است یا نہ:

سوال: (۴۱۱) رقم سیالی شخصی کہ در وقت معہود برایش خواہد رسید بہ جد نصاب می رسد اما او اکنون فقیر و مسکین است شخصی بہ او از مال زکات دادہ است آیا زکات او اداء گردیدہ یا نہ؟

جواب: در حصول رقم سیالی کہ بر ذمہ مردم است تردد می باشد بدین جہت اگر بہ او زکات دادہ شود اداء می گردد زیرا او فی الحال فقیر می باشد. (۲)

گرفتن زکات برای عالمی کہ کتابخانہ دارد چطور است: سوال: (۴۱۲) برای عالمی کہ

رقم نقد بالکل ندارد مگر دارای کتابخانہ ای می باشد گرفتن زکات جائز است یا نہ؟

جواب: اگر نزد عالم زیادہ از ضرورت کتاب نباشد مثلاً کتب ہر فن یک یک نسخہ باشد زکات گرفتن برایش درست می باشد و اگر از ہر کتاب چند نسخہ بودہ و یا بر علاوہ فقہ حدیث و تفسیر وغیرہ علوم دینی کتب دیگر مثلاً تاریخ وغیرہ بہ قدر نصاب نزدش موجود باشد گرفتن زکات برایش درست نیست این تفصیل در شامی نوشتہ شدہ و بر علاوہ گوید کہ کتبی کہ بہ نسبت تجارت نباشد ہر چند نزد عالم باشد یا غیر عالم اگر موافق ضرورت باشد یا زیادہ از آن زکات در آن واجب نیست.

در مورد شخصی کہ شما سوال کردہ اید ہمین تفصیل می باشد کہ در فوق نوشتہ شد (۳).

(۱) وفي سبل الله الخ وقيل طلبة العلم والدار المختار على هاشم والدار المختار باب المصروف ج ۲ ص ۸۳ . ط . س . ح ۲ ص ۳۴۳ . فقیر

(۲) وبحوزة صرھا الى من لا يحل له السؤال اذالم يملك مضافاً وانگیزی مصری باب المصارف ج ۱ ص ۱۸۹ . ط

(۳) ولا زكاة في ثياب المن الخ ودور السكى ونحوها) وكذا الكتب وإن لم تكن لأهلها إلا لم تنو للتجارة. غير أن الأهل له أخذ الزكاة =

دادن زکات به برادران و خواهران جائز است یا نه: سوال: (۴۱۳) شخصی در زندگی

والدین تنگدست کم عاید و دارای خانواده بزرگ صاحب نصاب می باشد آیا می تواند به برادران و خواهران نابالغ خود که در عشرت به سر می برند زکات بدهد یا نه و اگر والدینش صاحب زکات نباشد در آنصورت می تواند به برادران و خواهران نابالغ خود زکات بدهد یا نه؟

جواب به خواهران و برادران که چیزی کما ندارند اگر چه والدین غنی باشند نیز زکات دادن درست است چنانچه در عالمگیری آمده: (وکذا الی البنت الکبيرة التی اذا کان ابرها غنیاً لان قدر النفقة لا یغنیها وبغنی الاب والزوج لاتعد غنیة کذا فی الکافی)^(۱).

کسیکه ماهوار عاید کافی داشته اما صاحب نصاب نیست آیامی توان زکات بگیرد:

سوال: (۴۱۴) کسیکه ماهوار عاید معقولی داشته اما در تمام سال به قدر نصاب مال نزد او جمع نمی گردد گرفتن زکات یا صدقه نافله برای چنین شخص چطور است؟

جواب: برای او دادن مال زکات و صدقه نافله درست بوده و برای او گرفتن آن جائز می میباشد
(۲). فقط

صرف رقم زکات بر سپاهی مسلمان چطور است: سوال: (۴۱۵) ارسال ضروریات سپاهی

مسلمان که در جنگ مجروح گردیده از مال زکات و یا ارسال رقم نقد به او از مال زکات که در ضروریات خود صرف کند درست است یا نه و زکات اداء میشود یا نه؟

جواب: در زکات تملیک فقیر یعنی کسیکه صاحب نصاب نباشد ضرور است پسراگر رقم زکات

= وإن ساءت نصبا، إلا أن تكون غیر فله وحدث وفسیر، أو تزيد علی نسخین منها هو المختار فی ولی الاشیاء لفقیه لا یكون هنا بکینه المحتاح إليها إلا فی دین العیاد لیباع له (در مختار) استدراک علی التعمیم المأخوذ من قوله: وإن لم یکن لاهلها أي إن الکتب لا زکاة لیهما علی الاهل و غیرهم من أي علم کانت لکونها غیر نامة، وإنما الفرق بین الاهل و غیرهم فی جواز أخذ الزکاة والمسع عنه، فمن کان من اهلها إذا کان محتاجا إليها للتدریس والحفظ والتصحيح فإنه لا یخرج بها عن الفقر، فله أخذ الزکاة إن کانت لفقها أو حدیثا أو فیسرا ولم یفضل عن حاجته نسخ لساوی نصبا، کأن یكون عنه من کل تصیف نسخان، وقیل ثلاث لان النسخین یحتاج الیهما لتصحيح کل من الاخری، والمختار الاول: أي کون الزائد علی الواحدة فاضلا عن الحاجة، وأما غیر الاهل لانهم یحرمون بالکتب من أخذ الزکاة فی (رد المحتار کتاب الزکوة) ج ۲ ص ۱۰-۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ و ۲۶۵. ظفر

(۱) ولا الی من بینهما ولاد (در مختار) قید بالاولاد لجوازه لشیخه الاقارب کالاعرة والاعمام والاحوال الفقراء بل هم اولی لانه حلة وصدقة (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

(۲) ویجوز دفعها الی من یمتلك اقل من النصاب وإن کان صحیبا مکنسا کذا فی الراعی (عالمگیری باب المصارف ص ۱۸۹). ظفر

به آن عده از مجروحین مسلمان برسد که مالک نصاب نباشند به یقین که زکات اداء می شود و در غیر آن نه. (۱)

با خریدن برنج از رقم زکات و دادن آن به گداه زکات اداء می شود یا نه: سوال: (۴۱۶)

با خریدن برنج از مال زکات و دادن آن در جریان سال به گداه زکات اداء می گردد یا نه؟
جواب: اداء می گردد (۲).

دادن زکات به انجمن یا مدرسه درست است یا نه: سوال: (۴۱۷) دادن زکات به انجمن یا

مدرسه اسلامی جائز است یا نه؟

جواب. در زکات تملیک به فقرا ضرور می باشد و بدون آن زکات اداء نمی شود (۳) پس اگر در انجمن طلبه محتاج وجود داشته باشد دادن زکات به آنها درست است اما دادن معاش کارکنان و واعظین انجمن از مال زکات درست نمی باشد پس باید در آن بسیار احتیاط نمود مال زکات باید بدون معاوضه ای ملکیت محتاجان گردد لذا با صرف در اخراجات مختلف انجمن زکات اداء نمی گردد.

زکاتی که به مدارس اسلامی می آید نیز درخوراک و پوشاک طلبه مسکین به مصرف می رسد و دادن معاش کارکنان و یا خرج آن در تعمیر و غیره درست نیست.

دادن طعام از مطبخ بدون تملیک چطور است: سوال: (۴۱۸) اگر مهمتم مدرسه از مال

زکات مخارج مطبخ را تامین کند و بدون تملیک به طلبه بدهد در اینصورت آیا تملیک می شود در حالیکه طلبه اختیار ندارند که غذای خویش را ببرند و یا به هر کسی که بخواهند بدهند اگر جواب منفی باشد چه صورتی وجود دارد که رقم زکات در مصرف خود به مصرف رسد؟

جواب: در زکات تملیک ضروری می باشد و این شکلی که شما در مورد دادن غذا به طلبه نوشته اید تملیک نیست و بدین ترتیب زکات اداء نمی شود تدبیر اینکار آن است که اول رقم نقد یا اجناس زکات را به مستحق تملیک نمائید سپس از طرف اوبه مدرسه داخل نموده و غذای

(۱) و بیشتر ط ان یكون الصرف تمليكا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴). ظهير

(۲) و حاز دفع القيمة في زكوة و عشر المالح (ايضا باب العلم ج ۲ ص ۲۹ . ط . س . ج ۲ ص ۲۸۵). ظهير

(۳) و بیشتر ط ان یكون الصرف تمليكا (ايضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴). ظهير

طلبه را از آن تامین کند (۱).

ایا به شخصی که به بنگ وافیون معتاد است می توان زکات داد یانه: سوال: (۳۱۹)

شخصی نهایت مفلس و فقیر بوده اما بیحد مرتکب استعمال بنگ وافیون و غیره می گردد دادن زکات به چنین شخصی شرعاً جائز است یانه زیرا در کتاب (تنبيه الغافلین) این حدیث نوشته شده که پیامبر (صلی الله علیه وسلم) فرموده است: (من اطعم شارب الخمر لقمة سلط الله علیه حیه و عقرباً فی قبره) (۲).

جواب: آشکار است که دادن صدقات و خیرات به اشخاص صالح افضل می باشد و طوریکه آمده: (ولیاکل طعامکم الابرار) یعنی شایسته است که طعام ترا مردمان نیک بخورند اما فاسق فاجر و شرابخوار چون مفلس باشد با دادن زکات به او زکات اداء می گردد اگر چه بهتر است که به اشخاص صالح داده شود و حدیثی که در کتاب مذکور نقل گردیده چگونگی آن برای من معلوم نیست که ثابت می باشد یانه اگر ثابت باشد مطلب آن جبین و عیدی می باشد به هر حال در مورد اداء شدن زکات ترددی وجود ندارد و بهتر بودن و بهتر نباشدن: مسأله علیحده ای می باشد و دادن به محتاج و مفلس اگر چه فاسق باشد نیز ثواب دارد چنانچه روایت شده که در دادن به هر ذیروحی اجر است (۳) اما اگر یقین باشد که رقم مذکور را در شراب خوردن خرج می کند دادن آن برایش درست نیست زیرا خداوند متعال فرموده: (ولاتعاونوا علی الایثم والعدوان) ، الآیه. ظفیر الدین .

کسی که در خانه صاحب نصاب می باشد اما در مسافرت وضعش خراب است زکات

بگیرد یانه: سوال: (۴۲۰) اگر شخصی در خانه خود صاحب نصاب بوده اما دوصد کوس از وطن دور بوده و در آنجا تنگدست باشد و اقامت کند و غیر از آن هیچ وسیله دیگری برای گذاره نداشته باشد گرفتن زکات صدقه فطر و پوست قربانی برایش جائز است یانه؟

(۱) وحیلة الکفین ان یصدق بها علی فقیر لم ہو یکفین فیکون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد (الدور المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفیر

(۲) تنبيه الغافلین باب الزجر عن شرب الخمر ص ۷۳. ظفیر

(۳) مصرف الزکوة الخ هو فقیر هو من له ادنی شیء ای دین نصاب (الدور المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفیر

جواب: مسافر اگر تنگدست باشد دادن زکات برایش درست بوده و گرفتن زکات برای او درست می باشد (۱) اما برای امام مسجد به خاطر امامت دادن زکات صدقه فطر و پوست قربانی درست نبوده و برای او گرفتن آن در نیست. (۲)

به دختر خود زکات دادن چگونه است: سوال: (۴۲۱) زید دختر خود را به نکاح بکر داده است اما بکر قرضدار بوده و نفقه زوجه خود را تأمین کرده نمی تواند اگر زید به دختر خود زکاة بدهد جائز است یا نه؟

جواب: به دختر زکات دادن جائز نیست در الدر المختار آمده: (ولا الی ما بینهما ولاد). **خویشاوند مستحق بی نماز است و بیگانه مستحق نماز خوان زکات را به کدام یک باید**

داد: سوال: (۴۲۲) دادن زکات به دو خویشاوند تند درست مسلمان مسکین اولاد دالر که نماز نمی خوانند جائز است یا نه واجبی نماز خوان برخوان بر خویشاوند بی نماز افضل است یا نه؟ **جواب:** دادن زکات به خویشاوندانی که محتاج باشند ثواب بیشتر دارد و در مورد نماز خواندن به ایشان نصیحت کنید و اگر ایشان عمل نکنند آناه آن بر خورد ایشان است. (۳)

دادن زکات به بدعتی درست است یا نه: سوال: (۴۲۳) دادن زکات به مسلمانان جاهلی که از ارکان اسلام بی خبر بوده و در بدعت ها و تعزیت داری و غیره به سر می برند درست است یا نه؟ **جواب:** دادن زکات به محتاجان آن جهلا جائز است. (۴)

آیا در عصر حاضر می توان به سید زکات داد یا نه: سوال: (۴۲۴) در این عصر که حتی مردم نام خمس را فراموش کرده اند دادن زکات به اولاده فقیر پیامبر صلی الله علیه وسلم نزد امام ابو حنیفه جائز است یا نه؟

جواب: مذهب صحیح حنفی آن است که در این عصر که حتی خمس الخمس نیز به بنی هاشم داده

(۱) وابن السبیل وهو کل من له مال معه (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳). ظفر

(۲) الاصل فی قوله تعالی انما الصدقات للفقراء والمساکین الخ (هدایه ج ۱ ص ۱۸۶) وعن انس رضی الله عنه قال قال رسول الله ﷺ والفضل الصدقة ان تشع کدأ حانقا. قال الطبی بعم المؤمن والكافر والمساکی وغیره آه (مرقات المفاتیح باب الفضل الصدقة ج ۲ ص ۴۸۹). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

(۴) ولالی من بیهما ولاد (رد مختار) وقید بالولاد لحوازه لفیه الاقارب کالاحوال الفقراء بل هم اولی لانه صله وصدقه فی الطبیرة ویدها فی الصدقات بالاقارب ثم الموالی ثم الحیران الخ (رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶). ظفر

نمی شود دادن زکات به ایشان درست نیست چنانچه در الدر المختار آمده: (ولا الی بنی هاشم ظاهر المذهب اطلاق المنع (الدر المختار) سواء فی ذلك کل الازمان وسواء فی ذلك دفع بعضهم لبعض غیرهم) (۱).

آیا می توان به مسجد مدرسه و یا داماد خود زکات داد: سوال: (۴۲۵) صرف رقم زکات در تعمیر مسجد و مدرسه چطور است اگر داماد شخصی فقیر باشد آیا می تواند به او زکات بدهد هر چند زنش صاحب نصاب باشد یا نه و یا آنرا به کدام مستحق دیگری بدهد و یا به فقرا غذا بخوراند.

جواب: صرف رقم زکات در تعمیر مسجد و مدرسه درست نیست (۲) و دادن آن به اولاد نیز درست نمی باشد (۳) و داماد اگر صاحب نصاب نباشد دادن زکات به او درست است (۴) و دادن آن به دیگر مستحقین یعنی فقرا و مساکین و یتیمان نیز درست می باشد و تقسیم نان پخته نیز برایشان صحیح است اما باید برای خوردن نشانده نشوند بلکه به ایشان تقسیم نموده و آنها را مالک آن بسازید و پس از آن چه ایشان همانجا بخورند یا با خود ببرند (۵).

به خواهر زاده میتوان زکات داد یا نه: سوال: (۴۲۴) شخصی ۲۱۱ ۲۰۲ روپیه نقد بیشتر از خرج داشته و مقداری زیور نیز دارد که تحت استعمال نمی باشد آیا این شخص می تواند که رقم زکات خود راه ۲۱۱ ۲ کشیده و به خواهر زاده خود بدهد یا نه؟

جواب: باید زکات تمام رقم نقد و زیورات را به حساب ۲۱۱ ۲ بدهد و ما می تواند زکات مال خود را به خواهر زاده فقیر خود بدهد (۶).

(۱) مصرف الزکوة الخ هو فقیر و هو من له ادنی شیء ای دون النصاب الخ (ابن ح) ص ۷۹ و ص ۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۹ . ظفر

(۲) و بشرط ان یکون الصرف تمطیکاً لا اباحة ولا یصرف الی بناء نحو مسجد الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴ . ظفر

(۳) ولا الی من ینبها ولاد (در مختار) ای بنه و بین المدفوع الیه لان سالف الاملاک ینبها متصلة فی ای اصله وان علا کابویه فی و فرعه وان سفل فی کاولاد الاولاد الخ (رد المختار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۶ . ظفر

(۴) فید بالولاد لجواره لبقیة الاقارب الخ (رد المختار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۶ . ظفر

(۵) و بشرط ان یکون الصرف تمطیکاً لا اباحة (ابن ح) ج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴ . ظفر

(۶) ولا الی من ینبها ولاد (در مختار) فید بالولاد لجواره لبقیة الاقارب کلا حوله و الاعمام و الاحوال الفقراء بل هم اولی لاه صلة و صدقة (رد المختار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۶ . ظفر

خرج رقم زکات در چاه مسجد چطور است: سوال: (۴۲۷) الف: چاهی در وسط مسجد

قرار دارد خرج رقم زکات در آن جائز است یا نه؟

نمی توان رقم زکات را در چاه قریه به کا برد: سوال: (۴۲۸) ب: به حفر چاهی در قریه

ضرورت است آیا می توان رقم زکات را بر آن خرج کرد یا نه؟

جواب: (الف ب) در هر دو صورت خرج رقم زکات در حفر چاه درست نیست. (۱)

آیا می توان به زن بیوه ای از مال زکات مستمر تعیین کرد یا نه: سوال: (۴۲۹) تعیین

مستمری ماهوار برای زن بیوه ای به این نیت که در زکاتی که در آینده واجب الاداء می شود

محاسبه گردد درست است یا نه؟

جواب: برای اداء زکات ضرور است که هر وقتیکه ماهوار به این زن مستمری داده می شود و یا

هنگامیکه برای دادن به او برای مدت شش ماه یا یک سال رقم اخراج گردد در وقت اخراج

نیت زکات صورت گیرد سپس وقتاً فوقتاً اگر برای او داده شود به نیت ضرورت نبوده و زکات

اداء می گردد (۲).

زکات چه وقتی برای سادات درست است: سوال: (۴۳۰) بطور عام مشهور است که مال

زکات بر آل محمد صلی الله علیه وسلم حرام می باشد اما شخصی می گوید که این مال در

بعضی حالات برای آل محمد صلی الله علیه وسلم مباح نیز می باشد و علماء در این باب فتوی

داده اند لذلای خواهم بدانم که مال صدقه چه وقتی به سادات

بنی فاطمه حرام و در چه حالائی برای ایشان مباح می باشد؟

جواب: مذهب مفتی به آن است که دادن صدقات واجب چون زکات صدقه فطر پوست قربانی

و غیره در این زمانه نیز به سادات حرام است و زکات اداء نمی شود در حدیث شریف آمده: (قال

(۱) و بشرط ان یكون الصرف تمليکاً لا اباحة ولا یصرف الی بناء نحو مسجد ولا الی کلن میت (رد المحتار) (نحو مسجد کباء القناطر

والسلطات واصلاح الطوائف وکری الابهار والحج والعهاد وکل مالا تمليک فیه زیلعی (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س.

ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۲) و شرط صحة ادائها نية مقارفة له ای للاداء، الح والدرد المحتار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۱ ، ط. س. ج ۲ ص

۲۶۸) ظفر

رسول الله ﷺ ان هذه الصدقات انما هي او ساخ الناس وانها لاتحل لمحمد ولا لآل محمد (۱) رواه مسلم.

و در الدر المختار آمده: (ولا الى بنی هاشم ثم ظاهر المذهب اطلاق المنع) (۲) و چنین چیزی در شامی نیز آمده پس قول شخص مذکور که گفته که در بعضی از حالات برای ایشان مباح می باشد درست نیست.

جمع آوری رقم زکات و به کار انداختن آن در تجارت چطور است: سوال: (۴۳۱) آیا جائز است که یک شخص یا چندین شخص ثروتمند چندین هزار روپیه زکات را جمع کرده و به چند شخص فقیر بدانجهت بپردازند که حسب ضرورت به مستحقین بدهند و به کسانی که مال زکات سپرده شده غرض افزایش آنرا در تجارت به کار اندازند؟

جواب: جائز است که یک یا چند شخص رقم زکات را به نیت زکات علیحده کرده و بگذارند و یا به کسی بدهند که حسب ضرورت آنرا بر فقرا و مساکین صدقه نماید (۳) مگر برای شخص مذکور به کار انداختن آن در تجارت درست نیست.

دادن زکات به کسیکه صد روپیه عاید و سه صد روپیه مخارج دارد و چطور است: سوال: (۴۳۲) شخصی از منزل خود سالانه صد روپیه عاید دارد و مخارج سالانه او سه صد روپیه می باشد دادن زکات به او جائز است یا نه؟

جواب: شخص مذکور مصرف زکات بوده و دادن به او جائز است چنانچه در شامی آمده است. (۴) فقط

رقم زکات را به مستحق نهد و در ترمیم خانه اش به کار برد زکات اداء می شود یا نه:

(۱) مشکوٰه باب عس لا تحل له الصدقة فصل اول ص ۱۶۶. طبر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المنصرف ح ۹۰ - ۹۱. ط. س. ح ۲ ص ۳۵۰ طبر

(۳) و شرط صحة ادائها بة مقاربة له ای للاداء، الخ او مقاربة بعزل ما وح كنه او بعضه الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار كتاب الزکوة ح ۲ ص ۱۴، ط. س. ح ۲ ص ۲۶۸). طبر

(۴) ولا الى عني يملك قدر نصاب فارغ عن حاحاة الاصلية (الدر المختار) قال في البدائع قدر الحاجة هو ما ذكره الكرخي في محضره ففا ل: لا بأس ان يعطى من الزكاة من له مسكن. وما يتأثت به في ميرله وحادم وخرس وسلاح وثياب البدن وكتب العلم إن كان من اهله وذكر في الفاضل فيص له جوابت ودور للغة لكن غلبها لا تكنيه وعيناه أنه فقير ويحل له اخذ الصدقة عند محمد. وعليه الفتوى (رد المحتار باب المنصرف ح ۲ ص ۸۸، ط. س. ح ۲ ص ۳۴۷) ضمير

سوال: (۴۳۳) زید می خواهد رقم زکات خود را به بکر بدهد اما بکر موجود نیست زید رقم زکا را در ترمیم خانه بکر به مصرف رسانید و به بکر خط نوشت که به این مقدار رقم را درکار تو صرف کردم که آنرا از تو نمی خواهم در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اداء نمی شود بلکه ضرور است که اول بکر را بصورت قطعی مالک آن رقم بسازد و سپس از طرف او در ترمیم خانه اش بکار برد (۱).

اگر اجازه بگیرد آیا می تواند اینکار را انجام دهد یا نه: سوال: (۴۳۴) زید به بکر خط نوشت که می خواهم به این مقدار پول را در فلان کار تو خرج کنم و هرگز نمی خواهم آنرا از تو پس بگیرم بکر در جواب نوشت که آنچه می خواهی بکن پس از آن زید رقم مذکور را در ترمیم خانه او بکار برد آیا در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت نیز زکات اداء نمی شود خلاصه آنکه به هر کسیکه زکات داده می شود نخست به او تملیک گردد به شرطی که مالک نصاب نباشد. (۲)

جمع کردن رقم صدقه و قیمت پوست قربانی و خرج کردن آن به تدریج در سال جائز است یا نه: سوال: (۴۳۵) جمع کردن رقم صدقه و پوست قربانی و خرج کردن آن به تدریج در

جریان سال و یا ارسال قیمت صدقه فطر به جای دیگری درست است یا نه؟

جواب: درست است. (۳)

آیامی توان قرضه سید را از زکات اداء نمود یا نه: سوال: (۴۳۶) الف: سیدی از شخص

مسلمانی قرضدار می باشد آیا قرض مذکور از رقم زکات اداء می گردد؟

آیا می توان قرض هندو مفلس را از مال زکات اداء نمود یا نه: سوال: (۴۳۷) ب: یک

هندوی مفلس از شخص مسلمان فقیری قرضدار می باشد آیا قرضه مذکور را می توان از زکات

اداء نمود یا نه؟

(۱) و لا ینخرج عن المهداة بالغزل بل بالاداء للفقراء (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۵، ط. م. ج ۲ ص ۲۷۰) و بیشتر از آن بکون الصرف تملیکاً لا اباحه (ایضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. م. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۲) و لا ینخرج عن المهداة بالغزل بل بالاداء للفقراء (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۵، ط. م. ج ۲ ص ۲۷۰) و بیشتر از آن بکون الصرف تملیکاً لا اباحه (ایضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. م. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۳) و اقتراضها عمری علی التراضی و صححه المالکی و غیره. (ط. م. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

جواب: (الف ب) در هردو صورتی که پرسیده شده نمی توان قرضه را از رقم زکات اداء نمود (۱).

خرج رقم زکات برای تبلیغ در ممالک اروپایی چطور است: سوال: (۴۳۸) آیا می توان غرض تبلیغ و اشاعت اسلام در کشورهای اروپایی رقم زکات را خرج کرد؟
جواب: بدین ترتیب زکات اداء نمی شود در مورد زکات باید از احتیاط کامل کار گرفته شود در زکات تملیک به محتاج ضروری می باشد (۲).

صرف زکات باحیله بر اصول و فروع چطور است: سوال: (۴۳۹) آیا زکات دهنده می تواند به حیله تملیک بالغیر زکات خود را به اصول و فروع خود که مستحق زکات نیستند بدهد؟ آیا چنین حیله ای جائز است و زکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: از کتب فقه معلوم می شود که بدین ترتیب زکات اداء می گردد طوریکه در الدر المختار آمده: (وقد معنا ان الحيلة ان يتصدق على الفقير ثم يامر به فعل هذا الاشياء) (۳) اما در شامی آمده که به وسیله این حیله به اصول و فروع خود زکات دادن مکروه تحریمی می باشد (یکره ان یحتال فی صرف الزکوة الی والدیه المعسرین بان تصدق بها علی فقیر ثم صرفها الفقیر الیهما کما فی القیة قال فی شرح الوهبانیة وهی شهيرة مذكور فی غالب الکتب) (۴).

آیا زکات را توان بر تعمیرات اسلامی خرج کرد یا نه: سوال: (۴۴۰) آیا رقم زکات را می توان بر مدارس اسلامی یا عصری اسلامی یا تعمیرات دیگر غیر از مساجد خرج کرد؟
جواب: مال زکات را نمی توان بر تعمیرات مذکور خرج کرد در زکات شرط آن است که به شخص محتاجی تملیک گردد خواه طالب علم باشد یا شخص مسکین دیگری. (۵)

(۱) ولا الی بی هاشم الحج ثم طاهر المذهب اطلاق المنع (در مختار) سواء فی ذالک کل الامار وسواء فی ذالک دفع بعضهم لبعض ودفع غیرهم لهم (ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۹۰ و ص ۹۱ ط س ج ۲ ص ۳۵۰) ولا تدفع الی ذمی لحدث معاذ (الدر المختار علی هاشم ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۹۲ ط س ج ۲ ص ۳۵۱) ظنیر

(۲) ویشترط ان یكون الصرف تملیکا لا یصرف الی بناء محو مسجد الحج (ایضا ج ۲ ص ۸۵ ط س ج ۲ ص ۳۴۴) ط

(۳) الدر المختار علی هاشم ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۸۶ ط س ج ۲ ص ۳۴۵ ظنیر

(۴) ردالمحتار باب المصروف تحت قوله ولا الی من بینهما ولاد ح ۲ ص ۸۷ ط س ج ۲ ص ۳۴۶ ظنیر

(۵) ویشترط یكون الصرف تملیکا لا یباحه لا یصرف الی بناء نحو مسجدالح (الدر المختار) كساء القطر والسقنات واصلاح الطرقات =

خرج مال زکات بر مجالس تبلیغی چطور است: سوال: (۴۴۱) اگر جلسه یا مجالسی غرض تبلیغ اسلام بر پا گردد و هدف از آن صرف دعوت مردم به سوی حق باشد آیا می توان مخارج آنرا از مال زکات داد؟

جواب: در این امور نیز نمی توان مال زکات را به مصرف رساند (۱).

تقرر مبلغین از رقم زکات درست است یا نه: سوال: (۴۴۲) در روزگار ما که جهالت غلبه نموده آیا تقرر مبلغین از رقم زکات جائز است یا نه؟

جواب: جائز نیست (۲).

گرفتن زکات برای مدرس و طالب علم چطور است: سوال: (۴۴۳) گرفتن زکات برای مدرس و طالب علمی که غنی باشند جائز است یا نه زیرا در الدر المختار آمده: (ان طالب العلم يجوز له اخ الزکوة ولو غنياً اذا افرغ نفسه لا فادة العلم واستفادته لعجزه عن الکسب والحاجة داعية الى ما لا بد منه)

جواب: در ردالمحتار چنین آمده: (وهذا انواع مخالف لاطلاقهم الحرمة فی الغنى ولم يعتمد احد قلت وهو کذا لک والا وجه تقيده بالفقر ويكون طلب العلم مرخصاً لجواز سؤاله من الزکوة وغيرها وان کان قادراً علی الکسب) (۳) از این عبارت معلوم می گردد که دادن زکات به طالب العلم غنی درست نیست و فقط به دلیل مصروف بود طالب العلم چنین رخصتی ضروری نمی باشد بلی اگر فقیر باشد می تواند به دلیل فقر زکات بگیرد و برای عدم جواز زکات برای مدرس غنی یک وجه دیگری این نیز است که دادن آن در تنخواه برایش درست نمی باشد پس به وجه غنا نیز درست نیست.

دادن زکات غرض آدای حج برای شخص صاحب نصاب چطور است: سوال: (۴۴۴)

شخصی صاحب نصاب است دادن زکات برایش غرض رفتن به حج درست است یا نه؟

= وکری الانهار والحج والجهاد وکل ما لاتملک فيه زیلعی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴، طغیر

(۱) وکل ما لاتملک فيه (ردالمحتار باب المصروف ص ۸۵ ج ۲)

(۲) وکل ما لاتملک فيه (ردالمحتار باب المصروف ص ۸۵ ج ۲)

(۳) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷، طغیر

جواب: به این شخص چون صاحب نصاب می باشد دادن زکات درست نیست. (۱)

صرف رقم زکات برزن پسر چطور است: سوال: (۴۴۵) الف: آیا زید می تواند رقم زکات را

به زن پسر خود بدهد و یا از آن رقم برایش لباس بسازد؟

ب: زید لباسی برای زن پسر خویش خریده اما تا اکنون آنرا برایش نداده آیا اکنون می تواند آنرا

به نیت زکات برایش بدهد؟

جواب: الف: اگر زن پسرش مصرف زکات باشد می تواند به او زکات بدهد و همچنان می تواند

برای او از رقم زکات لباس و غیره ساخته و برایش بدهد.

ب: می تواند لباس را به نیت زکات به زن پسر خود بدهد.

اداء کردن زکات دوسال چه حکم دارد: سوال: (۴۴۶) زید باید سال پانزده روپیه زکات

بدهد اگر سی روپیه بدهد آیا زکات دوسال اداء می شود یا نه؟

جواب: درست بوده و زکات دوسال اداء می گردد (۲).

دادن زکات و صدقه فطر به خادمه ای که محتاج باشد چطور است: سوال: (۴۴۷) آیا

شخص می تواند مال زکات یا صدقه فطر را برای خادمه اش که برایش آشپزی می نماید و فقیری

باشد بدهد یا نه؟

جواب: دادن زکات و صدقه فطر برای خادمه ای که در پخت و پز شخص کار می کند به این وجه

که فقیر است درست می باشد و دادن زکات برایش در تنخواه درست نیست (۳) زیرا در ص ۹۰

جلد دوم باب المصارف کتاب عالمگیری چنین آمده: (و کذا ما یدفعه الی الخدم من الرجال

والنساء فی الاعیاد و غیرها بنية الزکوة).

(۱) ولا الی من بینهما ولاد (در مختار) لید بالولاد لجواز لبقیة الاقارب الخ (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۷ ، ط. م. ج ۲ ص

۳۴۹) ظفر

(۲) ولو عجل دونصاب زکاته لسنین صح لوجود السبب (المر المختار علی هامش ردالمحتار باب الفهم ج ۲ ص ۳۶ ، ط. م. ج ۲ ص

۳۹۳) ظفر

(۳) ولا الی مملوکه ای العمی (در مختار) احتر به عن مملوکه الفقیر فیحوز دفعها الیه (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۹ ، ط. م. ج ۲

ص ۳۴۸) ذله دممملوکه شخه غلام مراد دی لیکن حکم عام دی. مصرف الزکوة الخ هو فقیر وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب (المر

المحتار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۳۳۹) ظفر

آیامی توان به نابالغ زکات داد یانه: سوال: (۴۴۸) آیا می توان به طفل نابالغ زکات داد یانه؟

جواب: با دادن زکات به محتاج نابالغ زکات اداء می گردد (۱) در صورتیکه او قبضه کردن را بداند نه اینکه آنرا به دور اندازد که در آنصورت باید به ولی اش داده شود.

دادن زکات به شخص مستحق غرض عروسی دخترش درست است: سوال: (۴۴۹) الف:

برهنده زکات دوساله زیوراتش که قریب چهل روپیه میگردد باقی مانده دختری از چند سال به اینطرف نزد او به سر می برد که هنده برای او درس قرآن شریف داده و مخارج غذا و لباس او را متحمل شده و دختر مذکور کار و خدمت هنده را نیز می کند والدین دختر مذکور که مستحق زکات هستند می خواهند او را عروسی نمایند هنده می خواهد رقم زکات را به این دختر زیور ظروف و یا لباس خریده و بدهد بدین ترتیب آیا رکات او اداء می گردد یانه؟

اگر بگوید که برای این دختر زیور بسازد: سوال: (۴۵۰) ب: یا اینکه مبلغ زکات را به والدین دختر داده و بگوید که در عروسی دختر در زیور و غیره خرج کنید؟

دادن رقم بدون هدایت: سوال: (۴۵۱) ج: اگر هدایتی نداده و رقم زکات را بدهد چه حکم دارد؟

اگر مقداری را بدهد: سوال: (۴۵۲) اگر تمام رقم زکات را ندهد بلکه بخشی از آنرا برایش بدهد چه حکم دارد؟

اگر نقد به دختر بدهد چه حکم دارد: سوال: (۴۵۳) ه: اگر قبل از عروسی یا بعد از عروسی رقم مذکور را نقد به آن دختر بدهد چه حکم دارد؟

جواب: (الف ب): اگر مبلغ زکات را به والدین آن دختر بدهد که در نکاح او خرج کنند درست است و اگر برای خود دختر ظرف و غیره خریده و بدهد نیز درست می باشد.
ج: اگر هدایتی بدهد یانه به هر دو شکل درست است.

(۱) دفع الزکوة: نلی صبیان الزامه برسم عبد الخ حاز (در مختار) قوله الی صبیان اقاربه ای العلاء والا فلا یصح الا بالدفع الی ولی الصغیر (ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۵۶) معلوم شد که نابالغ باید به این عمر رسیده باشد که روپیه را میشناسد و آن را صانع نمیکند ظفر

د: دادن تمام رقم نیز جائز است.

ه: این هم جائز است. (۱)

فدیه روزه رمضان به یک فقیر داده شود یا به دو: سوال: (۴۵۴) نزد شخصی چهار روپیه

نقد قیمت فدیہ روزه رمضان شریف وجود دارد آنرا به یک مسکین بدهد یا به دو مسکین نیز

داده می تواند و اگر به دو مسکین بدهد در ادای صدقه فطر نقصانی واقع نمی شود؟

جواب: دادن به یک شخص ضرور نمی باشد دادن آن به چندین مسکین نیز درست است و با

اینکار هیچ نقصانی در آن روی نمی دهد (۲).

دادن زکات به مدرسه هندوها یا عیسوی ها درست نیست: سوال: (۴۵۵) آیا با دادن

زکات به هندوی محتاج یا مدرسه هندوها زکات اداء می شود یا نه و به همین ترتیب دادن آن به

مدرسه عیسوی ها چه حکم دارد؟

جواب: بدین ترتیب زکات نمی گردد دادن زکات به مسلمان محتاج ضروری می باشد (۳).

دادن رقم فدیہ به اصول وفرو مستحق شوهر چطور است: سوال: (۴۵۶) الف: هندو فوت

نموده و مثلاً درمورد صد روپیه چنین وصیت نموده که این رقم را در فدیہ چهار صد نماز قضائی

من بدهید آیا می توان این رقم وصیت کننده را بر اصول وفروع و یا شوهر حاجتمند او داد یا نه؟

دادن رقم کامل به یک شخص جائز است یا نه؟ سوال: (۴۵۷) ب: دادن تمام رقم به یک

مستحق بطور یکبارگی روا است یا نه؟

دادن زکات به اصول وفروع وصی او چطور است: سوال: (۴۵۸) ج: زید وصیت نمود که

بر ذمه من زکات باقی می باشد پس از مرگ من از ترکه من آنرا اداء کنید آیا برای وصی دادن

(۱) مصرف الزکوة الح هوفقیر و هم من له ادنی شیء ای دون نصاب (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط .
 م. ج ۲ ص ۳۳۹). طفره

(۲) مصرف الزکوة (در مختار) وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والكفارة والبنی الخ (ردالمختار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط . م. ج ۲ ص
 ۳۳۹) یصرف الزکوة الی کلهم او الی بعضهم ولو واحد من ای صف کان (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۴
 ، ط . م. ج ۲ ص ۳۴۴). طفره

(۳) ولا تدفع (ای الزکوة) الی دمی لحديث معاذ بن جبل (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ ، ط . م. ج ۲ ص
 ۳۵۱) طفره الدین عفر نه

زکات مذکور به اصول وفروع مستحق زید جائز است یا نه؟ همچنان آیا او می تواند زکات را به اصول وفروع حاجتمند خود بدهد.

آیا وکیل می تواند زکات را بر اصول وفروع موکل خود خرج کند یا نه: سوال: (۴۵۹)

د: زید در زندگی خود کسی را وکیل نمود که این رقم را بر مستحقین زکات تقسیم کن آیا وکیل می تواند آنرا بر اصول وفروع او که محتاج باشند تقسیم کند یا نه؟ همچنان آیا می تواند آنرا بر اصول وفروع خود تقسیم کند یا نه؟

جواب: الف: مانند زکات دادن آن به اصول وفروع هنده جائز نیست. ^(۱)

ب: در این مورد تفصیل همان است که در الدر المختار آمده: (وکره اعطاء فقیر نصیباً او اکثر الا اذا كان المدفوع اليه مديوناً او كان صاحب عيال لوفرقه عليهم بخلص كلاً او لا بفضل بعد دینه نصیباً فلا یكره) ^(۲).

ج: دادن به اصول وفروع زید درست نیست ^(۳) اما وصی می تواند که آنرا به اصول وفروع فقیر خود بدهد.

د: نمی تواند به اصول وفروع زید بدهد و می تواند آنرا به اصول وفروع فقیر خود بدهد.

خرج رقم زکات توسط حیلہ تملیک بر کارکنان مدرسه چطور است: سوال: (۴۶۰) اگر

به مدرسه ای که در آن طلبه مستطیع و غیر مستطیع تعلیم می کنند رقم زکات برسد پس آن مبلغ به طالب ناداری داده شود سپس آیا او آنرا از طرف خود به مدرسه داده می تواند یا نه و آیا می توان پس از اینکار آنرا بر مدرسین و کارکنان خرج کرد یا نه؟ غلاوه از این کدام شکل دیگر بخواز وجود دارد یا نه؟

جواب: پس از این حیلہ تملیک یعنی تملیک آن به یک طالب نادار او می تواند آنرا به مدرسه

(۱) ولا بدفع المذکی زکوٰۃ ماله الی ابیه وجده وان علا ولا الی ولده وان سفل الخ ولا تدفع المرأة الی زوجها (هدایه باب من یجوز دفع الصدقات ح ۱ ص ۱۸۸). طبر

(۲) الدر المختار علی هاشم ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۹۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳. طبر

(۳) ولا الی من یبتهن ولا الی (الدر المختار) الی اصله وان علا کاتبه واجداده وجداته من لئها وفرعه وان سفل الخ کارلاد الاولاد الخ (ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۸۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۹). طبر

بدهد و پس از آن صرف مال مذکور در معاش کارکنان و مدرسین درست است.^(۱)

آیا شخصی می تواند قیمت پوست قربانی را به پسر جوان خود بدهد: سوال: (۴۶۱)

زید غنی بوده و قربانی می کند و یک پسر بالغ او فقیر است آیا زید می تواند قیمت زر پوست قربانی را به او بدهد یا نه؟

جواب: مانند زکات دادن قیمت پوست قربانی نیز درست نیست. (۲)

ایا می توان رقم زکات را بر طلبه مدرسه و یا عمارت آن خرج کرد یا نه: سوال: (۴۶۲)

در مدارس که در پهلوی کتاب دینی و حنفی زبان انگلیسی نیز حسب ضرورت تدریس می شود آیا می توان مال زکات را در خوراک طلبه معاش مدرسین و عمارت آن خرج کرد یا نه؟ اگر مال زکات به مهمتم تملیک گردد زکات اداء شود یا نه؟

جواب: می توان مال زکات را در خوراک و پوشاک طلبه مسکین خرج کرد هر چند پهلوی علم دین و صنعت و حرفه زبان انگلیسی را نیز بخاطر فهمیدن زبان بخوانند (۳) و صرف آن در معاش مدرسین تعمیر مدرسه و غیره درست نیست زیرا برای اداء زکات شرط است که رقم زکات به شخص محتاجی بدون معاوضه ای تملیک گردد (۴).

دادن زکات به بنی هاشم جائز است یا نه: سوال: (۴۶۳) در کفایه و غیره دادن زکات را

در این زمان به بنی هاشم جائز نوشته اند این قول نزد شما چطور است؟

جواب: من حقیر بر همان منع فتوی می دهم اگر ضرورت باشد به دیگری تملیک نموده و سپس او از طرف خود آنرا به بنی هاشم بدهد طوریکه در الدر المختار آمده: (ثم ظاهر المذهب إطلاق المنع) (۵).

(۱) وحیلة الحواز ان يعطى مدیونه الفقیر زکاته لم یأخذها عن دینه وحیلة التکلیف بها الصدق علی فقیر ثم هم یکلن لیكون الثواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۴ ص ۱۹، ط. س. ج ۴ ص ۲۷۱). ظفر

(۲) ولا الی من بینهما ولاد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۴ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۹). ظفر

(۳) مصرف الزکوة الخ و فقیر و هو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۴) ویشترط ان یكون الصرف تملیکا ولا یصرف الی تعمیر بناء نحو مسجد الخ (ایضا ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۵) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۰. ظفر

دادن زکات به مدرس کہ غیر از معاش عاید دیگری نداشته باشد جائز است یا نه: سوال:

(۴۶۴) دادن زکات به آنعده از مدارس اسلامی کہ مدرسین آن صاحب نصاب بوده اما غیر از

معاش مدرک دیگری ندارند جائز است یا نه؟

جواب: جائز نبوده و زکات اداء نمی شود (۱).

آیا دادن زکات به عالم غنی و طلبہ ثروتمند درست است: سوال: (۴۶۵) در الدر المختار

آمده: (وبهذه التعلیل یقوی مانسب الواقعات من ان طالب العلم یجوز له اخذ الزکوة ولو غنیاً اذا فرغ نفسه لا فادة العلم) ونواب حسن خان در کتاب (روضۃ الندیۃ نوشته است: (ومن جملة سبیل الله الصرف فی العلماء الذین یقومون بمصالح المسلمین الدینیۃ فان لهم فی مال الله نصیباً سواء کانوا غنیاً وفقراء) از اینجا معلوم می گردد کہ دادن زکات به عالم غنی و طلبہ غنی جائز می باشد و تائید این مسأله در یک حدیث نیز است: (عن ابی سعید ان النبی صلی الله علیه وسلم قال تحل الصدقة للغنی اذا کان فی سبیل الله عز وجل) أخرجه ابو داود الطیالسی (۲).

جواب: دادن زکات و صدقات واجبه به عالم غنی مالک نصاب مطابق مذهب درست نبوده و برای او نیز گرفتن آن جائز نمی باشد و اگر چه در فی سبیل الله طالب علم داخل است اما محتاج بودنش شرط می باشد چنانچه شامی از بدائع چنین نقل کرده است (اذا کان محتاجاً (۳) و فیہ ایضاً قوله لا یملک نصاباً قید به لان الفقر شرط فی الاصناف کلها الا العامل وابن السبیل اذا کان له فی وطنه مال بمنزلة الفقیر (۴)) و همچنان از (نهر) چنین نقل نموده: (ان الاصناف کلهم سوی العامل یعطون بشرط الفقی) پس با در نظر داشت این تصریحات برای عالم غنی جائز نیست کہ زکات و صدقات واجبه را بگیرد زیرا در صورت اختلاف نیز نگرفتن ارجح می باشد.

اهالی (سمرنا) و (تویس) مصرف زکات اند یا نه: سوال: (۴۶۶) الف: آیا می توان سمرنا

(۱) مصرف الزکوة الخ و فقیر الخ و مسکین الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب مصرف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹).
ظہیر الدین عفر الله له

(۲) وهذا العرع مخالف لاطلاقهم الحرمة فی الفنی ولم یعمده احد قلت وهو کذا لک ولا وجه لقیده بالفقیر و یكون طلب العلم مرخصاً لجواز سواله من الزکات و غیرها وان کان قادراً علی الکسب الخ (رد المحتار باب مصرف ج ۲ ص ۸۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰). ظہیر

(۳) رد المحتار باب مصرف ج ۲ ص ۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۳. ظہیر

(۴) رد المحتار باب مصرف ج ۲ ص ۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۳. ظہیر

وتریس را مصرف زکات قرار دارد یا نه؟

معاش کارکنان سمرنا وتریس: سوال: (۴۶۷) ب: اعانه ای که برای سمرنا وتریس جمع آوری می شود از آن معاش جمع آوری کنندگان واعظین و محصول پسته خانه داده می شود پس در اینصورت زکات شرعاً اداء می گردد یا نه بر علاوه در اعانه زکات و غیر زکات را مخلوط میکنند؟

جواب: الف: مظلومان بیوگان ویتیمان سمرنا وتریس که مفلس و محتاج بوده و مالک نصاب نیستند به یقین که مصرف زکات و جمیع صدقات واجبه و بلکه بهترین مصارف می باشند به همین ترتیب تمام مردم محتاج و مفلس مصرف اساسی زکات و صدقات واجبه هستند و در این مساله جای هیچگونه شک و تردیدی نیست طوریکه خداوند متعال فرموده است: (انما الصدقات للفقراء والمساكين) سوره توبه رکوع ۸.

جواب: ب: زکاتی که در اعانه های مذکور داده می شود وقتی اداء می گردد که به مظلومان مسکین سمرنا و غیره برسد و خلط کردن آن که به اجازه اعانه دهنده می باشد مانع از ادای زکات نیست گویا به وکلا یعنی قابضین اعانه اجازه می باشد که خلط کنند و سپس زکات را علیحده نموده از طرف صاحب نصاب به مساکین برسانند (۱) به علت شبهات و ترددات بهتر است که در اینجا از حیلۀ تملیک کار گرفته شود تا پس از آن در خروج کردن آن حرجی باقی نماند.

دادن زکات به استاد مستحق چطور است: سوال: (۴۶۸) در این روزگار رقم زکات بیشتر به مدارس اسلامی ارسال می گردد اما استاد من معیوب بوده و صاحب عیال و مقروض می باشد آیا برای من بهتر نیست که رقم زکات خود را به او بدهم.

جواب: بدون شک که اینکار بهتر بوده و موجب اجر و ثواب می باشد که رقم زکات را به قدر ضرورت به استاد صاحب عیال خود بدهید و باقی مانده آنرا به دیگر فقراء و مساکین و طلبه بیچاره

(۱) ولو خلط زکاة موکله بمن وکان منبرعا، لا إذا وکله الفقراء (در مختار) قوله: (ضمن وکان منبرعا) لانه ملکه بالخلط وصار مؤدبا مال نفسه، فال فی التارخایة: لا إذا وجد الاذن أو اجاز المالكان اداي احار قبل الدفع إلى الفقير (رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ح ۲ ص ۳۶۹ طبع)

بدهد (۱) مدارس اسلامی در این روزگار بدانجهت بیشتر مستحق اند که طلبه مسکین مهمانان پیامبر ﷺ بوده و در مورد ایشان در حدیث شریف آمده: (فاستوصوا بهم خیراً) (۲) یعنی پیامبر ﷺ به خدمت و مدارا با ایشان وصیت فرموده است و ایشان وسیله اشاعه علم دین اند که صدقه جاریه می باشد خلاصه آنکه به هر کسی چیزی به اندازه وسع برسانید.

دادن زکات به غلام و کنیز خود چطور است: سوال: (۴۶۹) دادن زکات به غلام و کنیز خود درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات به غلام و کنیز خود درست نمی باشد و گمانیکه شرعاً کنیز و غلام نیستند طوریکه در هندوستان مردان و زنان خدمتگار درخانه ها زندگی میکنند ایشان غلام و کنیز نبوده و چون محتاج باشند دادن زکات به آنها درست است. (۳)

طالب العلم مدرسه: سوال: (۴۷۰) الف: طالب علمی شامل مدرسه اسلامی گردیده و می خواهد نصاب نظامی را تعلیم کند و به علاقمندی وطن را ترک نموده و مسافر می باشد در مورد لیلیه و تعلیم چنین طالب علمی شرعاً قید وجود دارد یا نه و او مستحق جا گیر و تعلیم است یا نه؟ ب: طالب علم مذکور شخصاً هیچ چیزی ندارد چنین طالب علمی مستحق لیلیه و تعلیم است یا نه؟ ج: طالب علم مذکور فقط می خواهد دروس دینی و عربی را حاصل کند و زکات دهنده صرف در صورت تعلیم انگلیسی حاضر به صرف می باشد چنین طالب علم مجبوری مستحق تعلیم و لیلیه است یا نه؟

د: تحقیق توانایی اقتصاد طالب علم ضروری است و یا اینکه فقط به دلیل طالب علم بودن مستحق تعلیم و جای می باشد؟

ه: در مدرسه اسلامی جای خالی می باشد اما طالب علم مستحق را محروم نموده و آنرا به غیر

(۱) مصرف الزکوة الخ هو فقیر الخ و مسکین الخ (الدرا المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹) لانه لو یقلها الی فقیر فی بلد آخر اوردع و اصلح کما فعل معاذ ؓ لا یکره و لہذا قبل التصدق علی العالم الفقیر الفضل کما فی المعراج

(البحر الرائق باب المصروف ج ۲ ص ۲۵۰). ظہیر

(۲) مشکوٰۃ باب العلم ص ۳۴. ظہیر

(۳) ولا الی دمی الخ وعدہ ومکانہ ومذیرہ وام ولده ای لا یجوز الدفع الی هؤلاء لعدم التملیک اصلاً فی غیر المکاتب ولعدم التملیک اصلاً فی غیر المکاتب ولعدم تمامہ فیہ (البحر الرائق باب المصروف ج ۲ ص ۲۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۱)

مستحق دادند اینکار جائز است یا نه؟

و: وجوه عایداتی که برای مخارج طلبه است آیا برای معاش مدرسین نیز می باشد و حکم هر دو یکی است؟

جواب: الف: چون نزد او چیزی نیست هر چند درخانه خود مال داشته باشد دادن زکات و خیرات برای او درست است.

ب: چنین طالب علمی مصرف زکات و صدقات واجبه می باشد.

ج: مستحق است.

د: محض به دلیل طالب علم بدون تحقیق توانایی اقتصادی اش مستحق مستمری و جای است (۱).

ه: باوجود مستحق بودن محروم ساختن طالب علم ید می باشد.

و: عاید زکات و خیرات را می توان بر طلبه صرف نمود و دادن معاش مدرسین از مال زکات درست نیست (۲) و بدون از مال زکات می توان معاش ایشان را از عاید تر انداز داد.

کسیکه فقط یک حیوان دارد آیا می تواند زکات بگیرد: سوال: (۴۷۱) شخصی فقط

یک حیوان دارد که قیمت آن چهل یا پنجاه روپیه می باشد برای گرفتن زکات صدقه و غیره جائز است یا نه؟

جواب: برای او گرفتن زکات و غیره جائز می باشد (۳).

(۱) والفی لا یمنع من تناولها عند الحاجة کاین السبل بحر عن البدائع بهذا التعلیل بقوی ما نسب للوالیات من ان طالب العلم يجوز له اخذ الزکاة ولو غلب اذا فرغ نفسه لافادة العلم واستفادته لمجزه عن الکسب والحاجة داعية الى ما لا بد منه (فرمختار) وفي المبسوط لا يجوز دفع الزکوة الى من یملک نصابا الا طالب العلم والغازی ومنقطع المح لفره $\frac{1}{2}$ يجوز دفع الزکوة لطالب العلم وان کان له نفقة او یمن وسنة آه (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰) بلی غیر از عامل ومسافر برای دیگران لفر شرط ضروری قرار داده شده است (الان الفقر شرط فی الاوصاف کلها الا العامل وابن السبل اذا کان له فی وطنه مال بمنزلة الفقیر (المحر الرائق باب المصروف ص ۲۴۲ ج ۲). ظفر الدین

(۲) مصرف الزکوة الخ هو فقیر وهومن له ادنی شیء ای دون نصاب اوقلو نصاب غیر تام مستغرق فی الحاجة (ایضا ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۳) وان کان عند طعام شهر وهو بساوی مائتی درهم يجوز صرف الزکوة اليه الخ (الفتاویٰ الخانیه علی هامش الفتاویٰ الهندیه باب فیمین نوصح لیه الزکوة ج ۱ ص ۲۶۶). ظفر

دائن زکات به دار الایتام چطور است: سوال: (۴۷۲) دادن زکات به دار الایتام جائز است یا نه؟ زیرا دادن زکات به نابالغ جائز نمی باشد.

جواب: دادن زکات به نابالغان درست می باشد پس دادن زکات به دار الایتام غرض خرج بر یتیمان درست است. (۱)

اگر به مهممی که مستحق زکات است زکات داده شود و او از آن کتاب بخرد چه حکم

دارد: سوال: (۴۷۳) اگر مهمم ۷۷ مدرسه اسلامی مالک نصاب نباشد و مردم زکات و پوست قربانی را به او بدهند و مهمم بر آدن قابض گشته و سپس از آن مال برای طلبه کتاب بخرد و یا آنرا در خوراک و پوشاک ایشان صرف کند و معاش مدرسین را بدهد جائز است یا نه؟

جواب: بدین ترتیب حیلۀ تللیک نموده و صرف رقم زکات و قیمت پوست قربانی و خریدن کتاب برای طلبه و صرف آن در خوراک و لباس ایشان درست است چنانچ در الدر المختار آمده: (حیلۀ التکفین بها التصدق علی فقیر ثم هو یکفین فیکون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و تمامه فی حیل الاشباه). (۲)

به پسر جوانی که مستحق باشد می توان زکات داد هر چند پدرش مستحق نباشد:

سوال: (۴۷۴) شخصی مصرف زکات نیست پسرش که یکجا با او غذا می خورد آیا مصرف زکات است یا نه؟

جواب: شخصی که مستحق زکات نیست دادن زکات به پسر بالغش که مستحق زکات باشد درست است. (۳)

تفصیل مصارف فدیہ: سوال: (۴۷۵) الف: مصارف فدیہ را مفصلاً تحریر فرمائید و آیا رقم

فدیہ را می توان در موارد ذیل صرف کرد یا نه فقرا و مساکین مکه معظمه مظلومان سمرنا کمیته خلافت حفر چاه های مسافر خانه مسجد و غیره خریداری کتب حدیث برای یک مدرسه هزار

(۱) مصرف الزکوة لعل هو فقیر لعل و مسکین لعل (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹) فبدلوع نیست اربن وجه است که برای بالغ و غیر بالغ هر دو را دادنش جائز است، والله اعلم. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۳) ولا یجوز الی صغیر و الله عی فان کان الاصل کبیرا حار الفتاوی الحابه علی هامش عالمگیری ج ۱ ص ۲۶۶ باب لهما توضع فیه الزکوة. طعیر

پنجصد روپیہ را کتاب خریدہ وبہ یک عالم دین بدهد ویا اینکه رقم را نقداً در اختیارش قرار دہد کہ خودش کتاب بخرد.

فدیہ در دار الایتام: سوال: (۴۷۶) ب: آیا رقم فدیہ را می توان در مخارج دار الایتامی داد یا نہ؟ و دادن بہ ولی یک یتیم نابالغ غرض خرج بر او جائز است یا نہ؟

دادن فدیہ بہ مفلس قرضدار: سوال: (۴۷۷) ج: آیا با رقم فدیہ می توان قرض جائز شخص مفلسی را اداء نمود؟ او خودش اداء کند یا از این رقم دادہ شود؟

خریداری کتب از رقم فدیہ برای مدرسہ: سوال: (۴۷۸) د: اگر رقم فدیہ در خریداری کتب دینی مدرسہ صرف گردد: جائز است یا نہ؟

جواب: الف: مصارف فدیہ واجبہ همان مصارف زکات می باشد کہ در آن تملیک بہ محتاج ومفلس ضرور است چہ فقرای مکہ معظمہ باشد وچہ مظلومان سمرنا باید مالک آن مال گردند پس در مصارفی کہ بہ کسی تملیک نمی گردد صرف رقم فدیہ درست نیست مانند تعمیر مسجد ومدرسہ حفر جاہ وهمچنان کتب حدیث وفقہ اگر بہ کسی تملیک نگرند: زمین حکم در مورد بودیجہ کمیہ خلافت نیز می باشد کہ در آن زکات فدیہ وصدقات واجبہ صرف نمی گردد (۱) مگر با این حیلہ کہ نخست بہ مستحق تملیک گردد سپس او از جانب خود آنرا در این مصارف بدهد.

ب: جهت صرف کردن بر یتیم دادن آن بہ ولی او درست است.

ج: نمی توان از این رقم قرض مفلس قرضدار را اداء نمود البتہ دادن آن بہ او درست می باشد کہ خودش قرض خود را اداء کند (۲).

د: خریداری کتب وغیرہ از این رقم درست نیست (۳) البتہ صرف بر طلبہ مسکین مدرسہ ای درست

(۱) مصرف الزکوۃ الخ وهو مصرف ايضا لصدقة الفطر والکفاۃ والنفق وغير ذالک من الصدقات الواجبة الخ وهو فقیر الخ ومسکین الخ ويشترط ان يكون الصرف تمليکاً لا اباحة لا يصرف الى بناء نحو مسجد ولا الى کفن ميت الخ (الدالمختار علی هامش ودالمختار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ وج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹ ، وص ۳۴۴) وحيلة التکلیف بها التصديق علی فقیر ثم هو یکتفی فیکون الثواب لهما وكذا فی تعمیر المسجد الخ (ایضا کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۶ . ط . س . ج ۲ ص ۲۷۱) . ظفیر

(۲) ويشترط ان يكون الصرف تمليکاً (باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴) . ظفیر

(۳) ويشترط ان يكون الصرف تمليکاً (باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴) . ظفیر

می باشد.

باصرف رقم زکات توسط حیلہ تملیک در درسگاہ مدرسه زکات ادای می شود یانه:

سوال: (۴۷۹) اگر زکات دهنده ای بخواهد که از رقم زکات با آن امور دینی که مصارف زکات نیستند مساعدت کند مثلاً تعمیر درسی مسکن طلبه و غیره و اول آنرا به مستحق تملیک نماید و سپس در این امور به مصرف رساند آیا زکات بدون شبه اداء می گردد و آیا کسیکه به نیت مساعدت به علوم دینی این روش را اختیار می نماید ثواب مساعدت به علم دین نیز برایش حاصل میگردد یا اینکه فقط ثواب زکات برایش می رسد؟

جواب: در اینصورت بلا شبه زکات اداء می گردد و در شامی نقل شده که در زکات دادن به طریقه مذکور ثواب مساعدت به علم دین نیز حاصل می شود (بقال ان ثواب التکفین یثبت للمزکی ایضاً لان الدال علی الخیر کفاعله وان اختلف الثواب کما و کیفاً قلت و اخرج السیوطی فی الجامع الصغیر لومرت الصدقة علی یدی مائة لکان لهم الاجر مثل اجر المبتدی من غیر ان ينقص من اجره شیء) (۱).

برکسیکه صدقه فطر واجب باشد آیا مصرف زکات است یانه: سوال: (۴۸۰) الف:

کسیکه صدقه فطر بر او واجب است آیا مصرف زکات می باشد یانه؟

فقیری که با ثروتمند یکجا غذا بپزد مصرف زکات است یانه: سوال: (۴۸۱) فقیری که با

ثروتمندی که یکجا غذا بپزد مصرف زکات است یانه؟

جواب: الف: نه (۲).

ب: آن فقیر مصرف زکات است. (۳)

به زن بیوه ای که ۳۰ ۴۰ مرله زمین دارد زکات داده شود یانه: سوال: (۴۸۲) زن بیوه

ای ۳۰ ۴۰ مرله زمین دارد مگر به دلیل قیمتی و خشکسالی با عاید آن گزاره اش نمی شود اگر

(۱) ردالمحتار، کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ طعیر

(۲) ولا الی غی یملک قدر نصاب فارغ عن حاجة الاصلیة من ای مال کان والدرد المحتار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸

ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷. طعیر

(۳) مصرف الزکوة الخ و طعیر الخ و مسکیر الخ (ایضا ج ۲ ص ۷۹. ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹) طعیر

کدام یک از اقاربش به او زکات دهد زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اداء می شود (۱).

آیا می توان به شخصی که عاید کافی دارد اما مقروض می باشد زکات داد: سوال:

(۴۸۳) شخصی که عاید کافی دارد اما مقروض بوده و قرض خود را اداء کرده نمی تواند آیا با

دادن زکات به چنین شخصی زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اداء می گردد (۲).

خریدن کتاب برای کتابخانه از مال زکات چطور است: سوال: (۴۸۴) اگر شخصی از مال

زکات برای کتابخانه مدرسه اسلامی که برای استفاده طلبه محتاج می باشد کتاب بخرد آیا

مدرسین و دیگر اغنیا می توانند از آن کتب استفاده کنند یا نه؟

جواب: در زکات تملیک شرط می باشد بدون تملیک یعنی مالک ساختن زکات اداء نمی

گردد پس اول رقم زکات بر طلبه فقیر تقسیم گردد و اگر از آن لباس و یا کتاب هم خریده می

شود باید

ملکیت فقرا گردد یعنی به ایشان داده شده و تقسیم گردد اما با گذاشتن کتاب در کتابخانه

اسلامی زکات اداء نمی گردد (۳).

آیا رقم زکات را می توان در موارد ذیل داد: سوال: (۴۸۵) الف: آیا می توان رقم زکات

را به اداره معیوبین یا اداره محتاجان غرض امداد به ایشان داد یا نه؟

(۱) وذكر في الفتاوى فيمن له حوائط ودور للعلل لكن عليها لا تكفيه وعياله انه فقير ويحل له اخذ الصدقة عند محمد وفيها سئل محمد عن

له ارض يرونها او حائط يستظلها او دار عليها ثلاثة آلاف ولا تكفي لفته ونفقة عياله سنة يحل له اخذ الزكاة وإن كانت قيمها تبلغ الوفا،

وعليه الفتوى (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸). طبر

(۲) وصها العارم وهو من لزمه دين ولا يسكن مسكنا فاصلا عن دينه او كان له مال على الناس لانه يمكن اخذه والدفع الى من عليه الدين والى من

الدفع الى الفقير (عالمگیری باب المصارف ج ۱ ص ۱۸۸) طبر

(۳) ويشترط ان يكون المصروف تمليكا لا امانة فلا يصرف الى بناء نحو مسجد (رد المحتار) كساء الفاطر والسقايات واصلاح الطرقات وكري

الانهار والحبس والجهاد وكل ما لا تمليك فيه، زيلعي (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴) دو روزگار ما بعضی

از تاجران کتاب کتب را توسط مدرسه طوری به فروش می رسانند که من فی کتاب اینقدر قیمت خواهم گرفت و همراه آن به فلان تعداد

کتاب خریده شده او مال زکات را به کتابخانه مفت می دهم باید ایشان بدانند که به این ترتیب زکات اداء نمی گردد و به علت این مشروط آن

بیع نیز فاسد می شود طبر

ب: آیا با ارسال رقم زکات به چنین اداره ای گذاشتن این شرط ضرور است که این مال صرف بر مسلمانان صرف گردد زیرا اگر یقین نباشد لا اقل گمان غالب آن است که از بودیجه چنین اداره ای بدون امتیاز دین بر همگان یکسان خرج می گردد.

جواب: (الف ب): در زکات مالک ساختن مسلمان محتاج ضروری می باشد پس جاییکه این شبهه باشد که تنها به مسلمانان خواهد رسید یا غیر مسلمان نیز در آن شریک می شوند در چنین موقع از حیلہ تملیک کار گرفته شود و پس از آن رقم زکات به آنجا ارسال گردد (۱).

طالب العلم غنی مستحق زکات نیست: سوال: (۴۸۶) آیا طالب العلم غنی غیر مسافر مستحق زکات و فطره می باشد یا نه؟

جواب: دادن زکات به طالب العلم غنی حرام بوده و همچنان گرفتن آن برایش حرام است و زکات اداء نمی گردد چنانچه علامه شامی در فرع جواز اخذ نقل نموده و می نویسد: (و هذا الفرع مخالف لا إطلاقهم الحرمة في الغنى ولم يعتمده أحد قلت وهو كذلك والوجه تقييده بالفقير) (۲) وقال بعد قوله لا يملك نصاً قيد به لانه الفقر شرط في الاصناف كلها الا العامل وابن السبيل اذا كان له مال في وطنه بمنزلة الفقير (۳) ثم قال للاتفاق على ان الاصناف كلهم سوى العامل يعطون بشرط الفقر (۴) پس معلوم گردید که دادن زکات و صدقه فطر به طالب غنی غیر مسافر جائز نبوده و اداء نمی شود.

آیا دادن پوست قربانی فوراً به فقیر ضروری می باشد: سوال: (۴۸۷) باید قیمت پوست قربانی را به مجرد حصول فوراً به مستحقین داد یا اینکه آنرا نگهداشت و بطور تدریجی به ایشان تقسیم نمود اگر کسی با پولی که از پوست قربانی اندوخته تجارت نماید و از مفاد آن به مستحقین کمک کند شرعاً جائز است یا نه؟ اگر پوست قربانی را جمع نموده به مهتم مدرسه

(۱) ولا تدفع الى ذي لمحدث معاذ، (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۱) وحيلة التمكن بها التصديق على فقير ثم هو يكس فكون الثواب لهما وكذا في تعمير المسجد الخ (ايضا كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظهير

(۲) ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰، ظهير

(۳) رد المختار باب المصرف ج ۲ ص ۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳، ظهير

(۴) رد المختار باب المصرف ج ۲ ص ۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳، ظهير

تملیک کند یا در اختیار کسی قرار دهد آیا آن مالک یا مختار می تواند از آن به مدرسین علوم دینی معاش دهد یا نه؟

جواب: بهتر است که به مجرد حصول به مستحقین داده شود و اگر آنرا اندوخته و به تدریج مستحقین را تکفل نماید قباحتی ندارد اما با آن اندوخته تجارت کردن و رساندن منافع آن به مستحقین درست نیست بلکه صدقه کردن قیمت پوست قربانی بر فقراء واجب بوده و مالک ساختن ایشان شرط می باشد (۱) و دادن آن به مهمتم مدرسه اگر مالک نصاب باشد جائز نیست البته اگر مهمتم مدرسه وکیل آن ساخته شود که آن قیمت را نزد خود نگهداشته و در تحویل خود گرفته وقتاً فوقتاً در ضروریات طلبه صرف کند جائز است و دادن معاش کارکنان و مدرسین از آن درست نمی باشد البته بعد حیلۀ تملیک طوریکه حکم زکات است اینکار را می توان کرد.

آیا می توان به دوست مستحق زکات داد: سوال: (۴۸۸) شخص صاحب نصابی زکات مال خود را علیحده نموده و به یک رفیق خود میدهد بلکه از رقم زکات برای منفعت او تجارت می

نماید آیا دادن آن زکات تنها به یک رفیق که از قبیلۀ او می باشد درست است یا نه؟

جواب: شرعاً جائز است که به شخصی که مالک نصاب نبوده و عیالدار می باشد رقم زکات داده شود اما ضرور آن است که رقم مذکور واقعاً به او داده شود و مالک آن گردد پس اگر خواست در تجارت به کار اندازد و یا خرج کند لذا به شکلی که در سوال درج است که صاحب نصاب خود از رقم زکات خود برای رفیقش تجارت کند درست نیست و بدین ترتیب زکات اداء نمی شود و صورت جواز آن است که رقم مذکور را به رفیق خود بدهد پس اگر او خواسته باشد آنرا غرض تجارت دوباره در اختیار او بگذارد (۲).

اگر مخارج از جابداد پوره نگردد مانع اخذ زکات نیست: سوال: (۴۸۹) جابداد یک شخص

(۱) مصرف الزکوة المصروف ایضا لصدقة النطر والكفارة والنذر وغير ذالک من الصدقات الواجبة الخ هو فقیر وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ وبیشترط ان یکون الصرف تملیکاً والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹ و ۳۴۴. ظفر

(۲) مصرف الزکوة الخ هو فقیر هو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ وبیشترط ان یکون الصرف تملیکاً الخ اعطاء فقیر نصاب او اکثر الا اذا کان المدفوع الیه مدیناً او کان صاحب عیال یبحث لو فرقه علیهم لا یحصی کلا او لا یفضل بعد دینۀ نصاب فلا بکره فتح (الدر المختار) علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹ . و ص ۳۴۴ و ص ۳۵۳. ظفر

به اعتبار قیمت از قیمت نصاب بسیار زیاد است و مثلاً سالانه صد دوصد روپیه منافع دارد بلکه چون در تمام سال آنرا خرج میکند هیچ چیزی باقی نمانده بلکه حوائج ضروری او به شکل پوره می‌گردد پس برای چنین شخصی گرفتن زکات جائز است یا نه؟

جواب: در شامی آمده: (مثل محمد رحمه الله عن له ارض یزرعها او حانوت یتفهلها او دار غلتها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفقته ونفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة) (۱) از این عبارت معلوم می‌گردد که برای شخص مذکور گرفتن زکات درست می‌باشد.

طالب العلمی که دوصد روپیه داشته باشد بر آن زکات است یا نه و آیا تواند زکات بگیرد

پایانه: سوال: (۴۹۰) یک طالب العلم مسافر بوده و مبلغ دوصد روپیه نقد در ملکیت خود دارد که در خانه اش می‌باشد منزل مسکونی شخصی ندارد یعنی ملکیت خودش نیست و هر وقتی که بخواهد مبلغ خود را خواسته می‌تواند در چنین حالتی بر مبلغ او زکات است یا نه و برای چنین طالب العلمی گرفتن زکات و صرف آن در مخارج خود جائز می‌باشد یا نه؟ همچنان خوردن برایش از غذایی که به مسجد می‌آید و مطالعه باتیل آن جائز است یا نه؟

جواب: در باب المصروف کتاب الدر المختار آمده: (وابن السبیل وهو کل من له مال لامعه) (۲) پس برای طالب العلم مسافر مذکور مطابق این روایت گرفتن زکات جائز می‌باشد اما برای چنین شخصی زکات گرفتن و غذای صدقه را خوردن و استفاده از تیل صدقه و غیره خوب نیست بعضی از فقهاء نوشته اند که چنین شخصی قرض بگیرد و مخارج خود را تامین کند و سپس از رقم نقدی که دارد آنرا اداء کند طوریکه در شامی آمده: (و الا له ان یتعرض ان قدر ولا یلزمه ذلک) (۳) و وقتی که مبلغی که دارد برایش برسد زکات سال‌های گذشته آن نیز بر او لازم می‌باشد (۴).

برای باز گرفتن مساجد از قبضه غیر مسلمان نمی‌توان رقم زکات را خراج کرد: سوال:

(۴۹۱) در شهر ما چند مسجد و مقبره در قبضه شخص غیر مسلمانی درآمده که با آنها نهایت بی

(۱) رد المحتار باب المصروف ج ۴ ص ۸۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. ظفر

(۴) و لو کان الدین علی مقر الخ فوصل الی ملکه لزوم زکوة مامسی (ایضا کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظفر

ادبی صورت می گیرد آیا می توان برای رهنیدن آنها از مال زکات کار گرفت؟

جواب: نمی توان از مال زکات م اینکار را انجام داد زیرا برای اداء شدن زکات ضروری می باشد که یک یا چند مسکین بدون معاوضه مالک آن ساخته شوند^(۱).

اگر اقارب محتاج در قریه دیگری باشند چه باید کرد: سوال: (۴۹۲) اقارب و خویشاوندان

زید محتاج می باشد اما در قریه دیگری به سر می برند آیا زید می تواند به ایشان زکات بدهد یا اینکه زکات را باید در قریه خود و یا به طلبه مدارس دهد مقصود آنکه کدام یک بهتر است؟

جواب: در الدر المختار آمده که انتقال زکات به قریه دیگری مکروه می باشد مگر آنکه از اقارب او بوده و یا بیشتر محتاج باشند پس اقارب مقدم اند اگر چه در قریه دیگری باشند طوریکه در حدیث شریف آمده: (لایقبل الله صدقة من رجل له قرابة محتاجون الى صلته)^(۲) خلاصه آنکه به محتاجان شهر خود نیز بدهید و به اقارب نیز اگر چه در قریه دیگری باشند و همچنان به طلبه مدارس دینی هم خلاصه آنکه همه را مد نظر داشته باشد اگر رقم زکات گنجایش داشته باشد به هر اهل قرابت و هر محتاجی چیزی بدهید و اگر گنجایش نباشد اقارب را بر دیگران مقدم کنید و طلبه را نیز در نظر بگیرید^(۳).

اگر عالم صاحب نصاب مال خود را به نام زن خود کند گرفتن زکات برایش جائز است

پایه: سوال: (۴۹۳) عالمی که در تعلیم طلبه مشغول بوده و صاحب نصاب باشد آیا گرفتن زکات برایش جائز است یا نه و اگر مال خود را به نام زن خود کند آیا می تواند با این حیل زکات بگیرد یا نه؟

جواب: عالمی که صاحب نصاب باشد گرفتن زکات برایش ممنوع است و پس از حیل مذکور گرفتن زکات برایش جائز خواهد بود^(۴) (اما اینکار او نهایت بد بوده و قابل مؤاخذه است).

(۱) و بشرط آن یکون الصرف تمليكاً (ایضا باب المصرف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۴). طبر

(۲) رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳. طبر

(۳) و كره نقلها الا الى قرابة بل في الظهرة لا لتبلي صدقة الرجل وقرابته محاروج حتى يهدا بهم فيسد حاجتهم او حوج اواصلع او اورع او انفع للمسلمين (الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳). طبر

(۴) ولا الى غنى بملك قدر نصاب فارغ من حاجة الاصلية من اى مال كان (الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۷). طبر

صرف رقم فدیہ در کار نیک جطور است: سوال: (۴۹۴) شش قضاى روزه بر ذمه متوفى باقى بوده ورثه او مى خواهند فدیہ آنرا اداء کنند در مقابل هر روزه غله اى که داده شود چقدر است آیا تمام غله یا قیمت آنرا در یک وقت به یک نفر بدهد یا اینکه آنرا در کار نیکی چون تعمیر مسجد یا در موسم سرما برای فقرا لباس گرم بخزند جائز است یا نه؟

جواب: قیمت فدیہ یک روز روزه مطابق وزن انگلیسی یک کیلو هفتصد و پنجاه گرام است (۱) که باید خود جنس یا قیمت آن به فقرا و مساکین تقسیم گردد و دادن آن به یک شخص یا در یک وقت ضرورى نمى باشد و صرف آن در تعمیر مسجد و غیره جائز نبوده و همچنان جائز نیست که در موسم سرما از آن لحاف یا کمپل خریده شده و به فقراء تقسیم گردد.

خرج رقم زکات بر جلسه تبلیغ جطور است: سوال: (۴۹۵) در ضلع بجنوز اکبر آباد حدود پنجاه تن جارو کش زندگى میکنند و در اطراف آن هندوها زندگى میکنند هندوها چندی قبل چهار پنج هزار نفر را جمع کرده و جماعى تشکیل دادند و برایشان تبلیغ جدایی از مسلمانان را نمودند و گفتند که با ایشان هیچ نوع ارتباطى نداشته باشد من مى خواهم که بر خلاف ایشان در اکبر آباد جلسه اى تشکیل دهم و از اگره و غیره جاها مقررین را بخواهم و به ایشان دعوت جدایی از اهل هند را بدهم و جارو کش های اکبر آباد را به مسلمان بودن دعوت کنم اما در اکبر آباد رقمى برای انجام اینکار وجود ندارد اگر شرعاً اجازه باشد از زکات پیشکى رقم فراهم نموده و بر جلسه مذکور خرج کنم؟

جواب: در زکات شرط است که باید به فقراء تملیک گردد و اگر به فقرا تملیک نشود زکات اداء نمى گردد (۱) پس اگر غیر از زکات راه دیگری برای جمع آوری اعانه وجود نداشته باشد راه جواز خرج رقم زکات در این مورد چنان است که رقم زکات را رول به شخصى که مالک

(۱) ولو ماتوا بعد زوال العذر وجبت الوصية الخ وفدى لزوما عنه عن الميت ولله الذى يتصرف فى ماله كالفطرة فلو الخ بوصية من الثلث (در مختار) هی مثل الفطرة من حيث الجنس وجواز اداء القيمة (رد المحتار) فصل فى العوارض لعدم المصوم ج ۲ ص ۱۶۰ و ص ۱۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۴) نصف صاع الخ من بر او دقیقه او سوبقه اوزیب الخ اوصاع تمر او شعر الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الفطرة ج ۲ ص ۱۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴) ظفر

(۲) و بشرط ان يكون الصرف تمليكا الخ ولا يصرف فى بناء نحو مسجد الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴) ظفر

نصاب نباشد تملیک کنید سپس او از طرف خود آنرا در مخارج جلسه مذکور صرف کند بدین ترتیب زکات زکات دهندگان نیز اداء خواهد شد و مصارف جلسه نیز بدست خواهد آمد.

تشریح شفاهی این مسأله را از شخصی که بآن آگاه باشد بپرسید که چگونگی تملیک را بصورت دقیق به شما بفهماند (۱).

خرج فدیہ در تعمیر مسجد جائز است یا نه: سوال: (۴۹۶) شخص نہایت ثروتمندی وفات نموده و نمازها و روزه های زیادی بر ذمه او باقی مانده و هنگام مردن نیز وصیتی نکرده است اکنون وارثان بالغ اومی خواهند قیمت فدیہ نماز ها و روزه ها او را از مال شخصی خود اداء کنند آیا رقم مذکور را می توان در تعمیر مسجد به کار برد یا نه؟

جواب: ظاهر و مسلم آن است که دادن فدیہ نماز و روزه در حالیکه از متوفی مالی باقی مانده و به دادن فدیہ وصیت کرده باشد بر ورثه لازم و واجب است که مصرف آن مصرف زکات بوده و تملیک فقرا در آن شرط است طوریکه در شامی آمده: (وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة كما فی القهستانی) (۱) اما در صورتیکه از میت مال مانده و وصیت نکرده باشد فقها در مورد آن نوشته اند که اگر ورثه فدیہ روزه و نماز او را تبرعاً ادا کنند اگر خداوند تعالی بخواهد فدیہ روزه و نماز متوفی حساب خواهد شد و ان شاء الله تعالی کافی خواهد بود یعنی فقها (رح) در مورد اداء کردن به شکل تبرع ان شاء الله تعالی (۲) نوشته اند که به ظاهر چنان معلوم می گردد که شروطی که در مورد فدیہ واجب می باشد در این باره نیز باید ملحوظ نظر باشد به همین جهت مصرف آن باید در همان مواردی باشد که فدیہ واجب است طوریکه در شامی آمده: (ثم اعلم انه اذا وصی لفدیة الصوم يحکم بالجواز قطعاً لانه منصوص عليه واما اذا لم يتطوع بها الوارث) (۳) فقد قال محمد فی الزیادات انه یجزیه ان شاء

(۱) وحیلة التکفین ان یصدق بها علی فقیر ثم هو یکنف لیكون الثواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). طبر

(۲) ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. طبر

(۳) ردالمحتار باب قضاء الغوات ج ۱ ص ۶۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۷۲. طبر

(۴) ردالمحتار باب قضاء الغوات ج ۱ ص ۶۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۷۲. طبر

اللہ تعالیٰ فعلق الاجزاء بالمشیة لعدم النص) از اینجا معلوم میگردد که در فدیہ تبرع باید مورد مذکور مدنظر باشد اما اگر هدف ورثه ادای فدیہ نماز و روزه نبوده و صرف ایصال ثواب باشد در آنصورت هر چه در تعمیر مسجد و غیره امور خیر به مصرف رساند و ثواب آنها به میت ایصال کند ثواب آن برای میت می رسد اما نباید امیدواری شدن فدیہ نماز و روزه را از چنین صدقاتی داشته باشد.

خیرات در فدیہ حساب خواهد شد یا نه: سوال: (۴۹۷) زنی در حالت مریضی به شوهر خود وصیت نمود که پس از مرگ من فدیہ نماز ها و روزه ها قضا شده مرا اداء کن و پس از این وصیت فوت نمود شوهرش قبل از دفن او مقداری غذا و لباس خیرات نمود مگر به علت بی علمی نیت فدیہ را ننمود بر علاوه تا هفت هشت روز مطابق استطاعت خود خیرات مینمود آیا صدقه ها و خیرات های مذکور فدیہ محسوب خواهد شد یا نه؟

جواب: در صورت وصیت و موجودیت مال متروکه ادای فدیہ نماز و روزه بر ذمه ورثه واجب میگردد و حکم فدیہ واجبه مانند زکات می باشد و در مورد نیت و تملیک فقرا و غیره حکم آن زکات است پس چون شوهر زن مذکور هنگام خیرات و صدقاتی که در روز وفات او یا پس از آن نموده نیت فدیہ را ننموده لذا ادای فدیہ بر ذمه او واجب می باشد و به هر اندازه ای که مقدار فدیہ معلوم گردد آنها به نیت فدیہ به فقرا تقسیم کند و آنچه را که بدون نیت فدیہ به فقرا خیرات نموده فدیہ محسوب نمی گردد (۱).

توسط حیلہ دادن زکات به شفاخانه دولتی درست است یا نه: سوال: (۴۹۸) الف: اگر با مساعدت دولت شفاخانه ای به کار آغاز کند یا دادن مال زکات به آن پس حیلہ تملیک جائز است یا نه؟

صرف رقم زکات در شفاخانه مسلمان: سوال: (۴۹۹) اگر شفاخانه ای خاص برای مسلمانان ساخته شود دادن مال زکات به آن توسط حیلہ تملیک جائز است یا نه؟

(۱) مصرف الزکوة الخ هو مصرف ايضا لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبات الخ وبشرط ان يكون الصرف تمليكا (النذر المحتار على هامش رد المحتار باب مصرف ح ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ح ۳۳۹ و ۲۴۴) طبر

جواب: (الف ب) اصل مسأله آن است که برای اداء شدن زکات تملیک به شخص مسلمان غیر سید شرط می باشد در الدر المختار آمده: (تملیک جزء مال عینہ الشارع من مسلم فقیر غیر هاشمی و لامولاه) (۱) چون در زکات تملیک به مسلمان فقیر شرط است به همین در تجهیز و تکفین میت یا تعمیر مسجد مدرسه و غیره صرف کردن آن درست نمی باشد و حیلہ جواز آنرا فقہا چنین نوشته اند کہ مال زکات اول بہ فقیری تملیک گردد پس بہ او گفته شود کہ آنرا از طرف خود در امور مذکور صرف نماید در الدر المختار آمده: (وحیلۃ التکفین ان يتصدق بها علی فقیر ثم هو یکفین فیکون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و تمامہ فی حیل الاشیاء) (۲) پس با حیلہ مذکور در هر دوشکلی کہ سوال شدہ می توان ورقم زکات را خرج کرد و زکات بدین ترتیب اداء می گردد ترتیب آن این است کہ اول رقم مذکور بہ یک مسلمان مسکین کہ مصرف زکات باشد تملیک گردد سپس بہ او گفته شود کہ آنرا از طرف خود بہ شفاخانہ مذکور بدهد زیرا هنگامی کہ شخص محتاج مالک آن شدہ زکات اداء گردیدہ و دیگر آن رقم رقم زکات گفته نمی شود و مالک اختیار دارد کہ در هر جایی کہ بخواهد آنرا صرف کند.

اعزام شخصی بارقم زکات بہ حج چطور است: سوال: (۵۰۰) الف: اعزام مردم بہ حج با مال زکات چطور است؟

خریدن قرآن شریف از مال زکات و تقسیم آن بہ فقیر و ثروتمند: سوال: (۵۰۱) ب.

خریدن قرآن شریف از مال زکات و تقسیم آن بہ ثروتمندان فقرا و اطفال چطور است؟

ساختن چاه از مال زکات درست است یا نه: سوال: (۵۰۲) ج: ساختن چاه از مال زکات درست است یا نه؟

بہ یک نفر چقدر زکات دادہ شود: سوال: (۵۰۳) د: بہ یک شخص چقدر زکات باید دادہ شود؟

جواب: الف: رقم زکات بہ حج کنندہ تملیک گردد کہ اگر بخواهد حج کند و ہادر چیزی دیگری

(۱) و بشرط ان يكون الضرف تملیک الدر المختار علی ہامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ط. م. ج ۲ ص ۳۱۱ طبر.

(۲) الدر المختار علی ہامش رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۹ ط. م. ج ۲ ص ۲۷۱ طبر.

آنها خرج نماید درست بوده و زکات اداء می گردد. (۱)

ب: اگر بارقم زکات قرآن شریف خریده شود و به فقرا و اطفال تقسیم گردد جائز بوده و زکات اداء می گردد و قرآن شریف هایی که به ثروتمندان داده شده مطابق قیمت آن زکات اداء نشده و دوباره دادن آن لازم می باشد (۲).

ج: انجام چنین کاری بارقم زکات درست نیست زیرا زکات اداء نمی گردد شرط ادا شدن زکات آن است که به فقرا تملیک گردد و ساختن مسجد مدرسه و یا چاه با آن درست نبوده و بدین ترتیب زکات اداء نشده و باید دوباره اداء گردد (۳).

د: به یک شخص محتاج باید کمتر از حد نصاب زکات داده شود و دادن آن به اندازه نصاب مکروه است اما اگر مقروض باشد دادن بیشتر از نصاب نیز برایش درست است (۴).

دادن مستمری به مدرس و مؤذن و غیره از مال زکات درست نیست: سوال: (۵۰۳) دادن

مستمری به مدرسین مدرسه و مؤذن یا امام درست است یانه زیرا ایشان مصروف خدمت دین می باشند آیا می توان با ایشان از مال زکات مساعدت نمود یانه و چرا امام صاحب شرط تملیک را گذاشته است (انما الصدقات للفقراء) لام برای منفعت نیز می تواند باشد دلیل حمل آن بر تملیک چیست در این مورد کدام حدیث صریح وجود دارد یانه؟

جواب: در زکات تملیک فقراء شرط می باشد طوریکه از آیت (انما الصدقات للفقراء) مستفاد می گردد زیرا نخست صدقه به معنی تملیک فقیر می باشد و سپس (لام) تملیک دلیل صریح

(۱) و کره اعطاء فقیر نصاباً الا اذا كان المدفوع اليه مديون او كان صاحب عيال بحيث لو فرقه عليهم لا يخصي كلا اولاً بفضل بعد دینه نصاب فلا يكره فتح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳ . ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳) از اینجا معلوم گردید که دادن زکات به یک شخص به آن مقدار که بتواند توسط آن حج کند مکروه می باشد هر چند اگر فقیر پس از مالک شدن توسط آن حج کند جائز است مگر با مال زکات حج کردن سراسر با هدف زکات مغایرت دارد لذا باید از آن اجتناب شود ظفر

(۲) مصرف الزکوة الخ و فقیر الخ و مسکین الخ و بیشتر ان یكون مصرف تملیکاً (ایضا ج ۲ ص ۷۹). ظفر
(۳) و بشرط ان یكون مصرف تملیکاً لا اباحه کما مر لا یصرف الی بناء نحو مسجد ولا الی کفن میت و قضاء دینه (ردالمحتار) نحو مسجد گناه القناطر و السلطات و اصلاح الطرقات و کبری الانهار و الحج و الجهاد و کل ما لا تملیک لیه. زبلی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۴) و کره اعطاء فقیر نصاباً الا اذا كان المدفوع اليه مديون او كان صاحب عيال الخ لا يكره (ایضا ج ۲ ص ۹۳ . ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳).
ظفر الدین غفر الله له

آن می باشد و گفتن نفع نیز منافی آن نیست زیرا نفع کامل بعد از تملیک ممکن می باشد و حدیث (تؤخذ من اغنیائهم وترد الی فقرائهم) (۱) نیز دلیل آن است زیرا در تؤخذ خروج از ملکیت اغنیا ثابت است و (ترد الی فقرائهم) مقتضای ملکیت فقیر می باشد بهر حال چون در زکات تملیک فقرا ضروری می باشد و لفظ صدقه ایجا بگر آن است که بدون معاوضه ای باشد و گر نه صدقه نخواهد بود پس دادن آن در معاش کارکنان و مدرسین جائز نبوده و برای خرج آن در چنین مصارفی حبله تملیک ضروری می باشد و گر نه زکات اداء نخواهد شد چنانچه مصنف هدایه نوشته است: (ولایینی بها مسجد ولا یکنن بها المیت لانعدام التملیک وهو الرکن) (۲) و در فتح القدیر آمده: (قوله لا نعدام التملیک وهو الرکن فان الله تعالى سماها صدقة وحقیقة الصدقة تملیک المال من الفقیر ولا یدفع الی مدبره ومکاتبه لفقدان التملیک) (۳) ببینید که مصنف هدایه در جاهای مختلف عدم تملیک را عدم جواز قرار می دهد.

دادن مستمری به مبلغین از زکات چطور است: سوال: (۵۰۵) دادن مستمری به مبلغین

انجمن تبلیغ و طلبه از مال زکات جائز است یا نه؟

جواب: دادن مستمری به طلبه فقیر جائز بوده (۴) و برای دادن معاش مبلغین حبله تملیک ضروری می باشد (بدون حبله دادن آن درست نیست زیرا تملیک شرط می باشد)

دادن عشر در اجوره اما درست نیست: سوال: (۵۰۶) دادن عشر در اجوره امام جائز است یا نه و کسیکه ناجائز گوینده را معتزله بگوید در مورد او حکم آن چیست؟

جواب: مصرف عشر همان است که مصرف زکات می باشد طوریکه در شامی در باب مصرف زکات چنین آمده: (وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة) (۵) پس طوریکه دادن زکات در اجوره امامت درست نیست به همین ترتیب دادن عشر

(۱) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۲. ظفر

(۲) هدایه باب من یجوز دفع الصدقات الیه ج ۱ ص ۱۸۸. ظفر

(۳) فتح القدیر باب من یجوز دفع الصدقات الیه ج ۲ ص ۲۰ - ۲۳. ظفر

(۴) مصرف الزکوة الخ ولفقر الخ و مسکن الخ (والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹).

ظفر الدین غفر الله له

(۵) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. ظفر

و صدقه فطر نیز در اجوره امامت جائز نیست و در اینصورت عشر صدقه فطر و غیره صدقات واجب اداء نخواهد شده و تمام فقها عظام به عدم جواز قائل اند پس کسیکه گویندگان عدم جواز را کافر و معتزله می خوانند به شدت خاطی فاسق و ظالم است و قولش غلط و باطل می باشد.

به کسیکه با وجود جایداد گذاره اشی نمی شود آیامی توان زکات داد یانه:

سوال: (۵۰۷) چند نابالغ جایداد کافی دارند اما به علت نابالغ بودن گذاره ایشان نمی شود در

اینصورت دادن زکات به ایشان و یا اداء قرض آنها از مال زکات جائز است یانه؟

جواب: چون گذاره آن نابالغان از عاید جایداد ایشان نمی شود دادن رقم زکات به ایشان درست است طوریکه شامی از امام محمد چنین نقل کرده است (۱) و رقم زکات را به آن یتیمان تملیک نموده و بدهید سپس ایشان قرض خود را بدهند و به ایشان مسأله را گفته و رقم را دوباره از ایشان گرفته و قرض را اداء نمایند.

دادن زکات به کفار درست نیست: سوال: (۵۰۸) دادن زکات به کفار درست است یانه

و مقصد از آیه کریمه (انما الصدقات للفقراء) چیست؟

جواب: تعریف زکات در الدر المختار می باشد که چنین است: (تملیک جز مال عینه الشارع من مسلم فقیر) (۲) مقصد آن است که زکات در شریعت آنرا می گوید که حصه معینه مال خود را که شارح (علیه السلام) تعیین فرموده است مثلاً ۱/۴۰ حصه را به مسلمان محتاج بدهد پس معلوم گردید که دادن آن برای مسلمان در زکات شرط لازمی میباشد چون مصرف زکات است. منظور از فقرا و مساکین در آیه مبارکه (انما لصدقات للفقراء) (۳) به اجماع امت فقراء و مساکین مسلمان می باشد البته صدقی نفلی را می توان به ذمی ها یعنی کافران داد در الدر المختار چنین آمده: (و جاز دفع غیرها و غیر العشر و الخراج الیه ای الذمی) (۴).

(۱) سئل محمد عن له ارض برعها او حادوت بسعيلها اودار عليها ثلاثة آلاف ولا تكفي لطفه ونفقة عياله سنة يحل له ائخذ الزكوة وان كانت لبيها ليبلغ الوفا وعليه الفتوى رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ ط. م. ج ۲ ص ۳۱۸ طبر

(۲) الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوات ج ۲ ص ۳ - ۴ ط. م. ج ۲ ص ۲۹۶ و ۲۹۷ طبر

(۳) سورة توبه و ركوع ۸ طبر

(۴) الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ ددی غنچه محکی عبارت دادی. ولا تدفع الى ذمی لتحديث معاذ (۱۵)

ریضا ط. م. ج ۲ ص ۳۵۱ طبر

ارسال زکات به کشورهای غیر اسلامی چطور است: سوال: (۵۰۹) آیا می توان رقم زکات

را به کشورهای غیرمسلمان ارسال نمود تا در مساعدت به مسلمانان آنکشور ها صرف شود؟
جواب: دادن رقم زکات به مسلمانان کشورهای غیر اسلامی درست می باشد اما شرط آن است که به کسیکه داده می شود مالک نصاب نباشد و آن چیز به او تملیک گردد هر چند بهتر است که در کشور و شهر خود آنرا به فقراء و محتاجان تقسیم نماید. (۱)

اعزام کسی به حج از مال زکات چطور است: سوال: (۵۱۰) آیا می توان با رقم زکات کسی را به حج فرستاد چه بیگانه باشد و چه از اقارب؟

جواب: فرستادن کسی به حج از مال زکات درست نیست البته جائز است که مال زکات به فقیری تملیک گردد چه از آن حج کند یا آنرا در دیگر مخارج خود صرف نماید اختیار دارد منظور آن است که تملیک زکات به فقیر شرط می باشد بدون آن زکات اداء نمی گردد (۲)
 (اما این نکته را باید دانست که دادن چنین رقم زیادی به یک شخص از کراهیت خالی نیست). ظفیر

سوال: (۵۱۱) الف: مهتمم مدرسه پوست قربانی را فروخته و در تحویلخانه مدرسه می گذارد آیا تملیک در آن شرط است و آیا می توان آنرا مانند دیگر مساعدت ها تملیک صرف کرد یا نه؟

اگر بدون تملیک خرج کند چه حکم دارد: سوال: (۵۱۲) ب: اگر مهتمم مدرسه قیمت پوست قربانی را بدون تملیک صرف کند آیا دوباره دادن قیمت پوست قربانی واجب می باشد؟
جواب: (الف ب) بر مهتمم مدرسه لازم است که پوست قربانی را فروخته و قیمت آنرا مانند زکات تملیک نموده و سپس در مخارج مدرسه صرف کند اگر مهتمم بدون حبله تملیک آنرا در کاری که مصرف پوست قربانی و زکات نیست مثلاً در معاش کارکنان و مدرسین بدهد به

۱: و گفته فلانها الا الى قرابة ثم او اخرج او اصفح او اوقع للمسلمين (در مختار) قوله: كره لفلانها اي من بلد الى بلد اخر لان فيه رهاية من الجواز فكان الاولى، و زبني، و السادر مع ان الكراهية تنزيهية تأمل فلو فلانها جاز لان المصروف مطلق الفقهاء (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳، ط س ج ۲ ص ۳۵۳)، ظفیر

(۲) و بشرط ان يكون المصروف تسليكا لا اباحة لا يجوز الى بناء نحو مسجد (الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط س ج ۲ ص ۳۴۴)، ظفیر

اندازه قیمت آن صدقه کردن واجب است و اگر بر طلبه صرف کند اداء گردیده و دوباره دادن قیمت آن بر مالک واجب نمی باشد (۱).

خریدن خانه به مدرسه از رقم زکات جائز است یا نه: سوال: (۵۱۳) زید عمرو چند نفر دیگر یک مدرسه اسلامی ساخته اند اما اکنون وضع اقتصاد شان خراب گردیده و مصارف مدرسه رامتحمل شده نمیتوانند و میخواهند ازال زکات برای مدرسه خانه خریده و از دیگر عواید معاش مدرسین و غیره رابدهند آیا چنین گای جائز است یا نه؟

جواب: خریدن خانه از رقم زکات به منظور مذکور شرعاً جائز نیست و زکات در آن اداء نمی شود اما فقهاء برای جواز در امور مذکور چنین نوشته اند که اول رقم زکات به شخص مستحق که مصرف زیات باشد تملیک گردد و آن شخص رقم مذکور را در قبضه خود در آورده و به مقصود مذکور صرف کند (۲).

دادن زکات به اولاد شوهر جائز است یا نه: سوال: (۵۱۴) آیا هنده می تواند به اولادشوهرش که زن ازل او هستند زکات بدهد یا نه؟

جواب: می تواند (۳).

کسیکه چند خانه داشته باشد مصرف زکات است یا نه: سوال: (۵۱۵) شخصی بر علاوه خانه سکونت خود منزل دیگری نیز دارد که قیمت آن از حد نصاب بیشتر می باشد شخص مذکور مصرف زکات است یا نه و قربانی بر شخص مذکور واجب می باشد یا نه؟

و جواب: اگر نزد او غیر خانه مال دیگر به قدر نصاب نیست و عاید کرایه نزد او به اندازه نصاب جمع نشده باشد و محتاج بوده و آن منزل دومی برای تجارت نباشد دادن زکات به او جائز بوده و قربانی بر او واجب نمی باشد (۴).

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۲) وحیلة التکفیل التصدق بها علی فقیر لم یو یکن الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة

ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۳) ولا الی من بهما ولاد (در مختار) قد بالولاد لجوازه لیلقة الاقارب (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۶. ظفر الدین غفر الله له

(۴) و فیها سئل محمد عن له ارض بزرعها او حاتوت یستغلها او دار غلظها لثلاثة الاف ولا تکتفی لتنفقة و نفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة =

ملکیت نصاب مطلقاً مانع اخذ زکات است یانه: سوال: (۵۱۶) ملکیت نصاب مطلقاً مانع

اخذ زکات مفروضه است یانه و شخصی که برای عالم غنی گرفتن زکات را جائز می گوید یعنی نصاب را مطلقاً مانع اخذ زکات نمی داند قول او صحیح است یانه؟

جواب: ملکیت نصاب مطلقاً مانع اخذ زکات نیست و گرفتن زکات برای عامل ساعی و عاشر جائز دانسته شده اگر چه غنی هم باشد به همین برای طالبان نیز از عبارات فقهاء حکم جواز به نظر می آید طوریکه در الدر المختار آمده: (وبهذا التعلیل بقری مانصب للواقعات من ان طالب العلم یجوز له اخذ الزکوة ولو غنیاً اذ الفرغ نفسه فادة العلم واستفاده لعجزه عن الکسب والحاجة داعية الى ما لابد منه کذا ذکره المصنف^(۱)) یعنی کسیکه برای آموختن علوم شرعی خود را فارغ نموده و یا به مستفید کردن دیگران از علم شریعت مشغول می باشد گرفتن زکات برای او جائز است هر چند صاحب نصاب باشد اما عالم غنی که دارای عاید باشد از عبارت فقها جواز اخذ برایش به نظر نمی آید اما در حق طالب به شرایط فوق جائز می باشد و علامه شامی حرمت اخذ زکات برای طالب غنی را نیز راجع می داند و واقعات جزئی را ضعیف و غیره معتبر قرار داده است طوریکه گوید: (وهذا الفرع مخالف لاطلاقهم الحرمة فی الغنی ولم یعمده احد قلت وهو كذلك والاوجه تقيده بالفقر ویكون طالب العلم مرخصاً لجواز سواه من الزکوة وغیرها وان کان قادر علی الکسب اذ بدون له السوال)^(۲).

آیا زن به شوهر و شوهر به زن زکات داده می تواند: سوال: (۵۱۷) اگر شوهر به زن وزن

به شوهر زکات بدهد جائز است یانه؟

جواب: جائز نیست^(۳).

۱= وان كانت قبمتها تبلغ الوفا وعليه الفتوى (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸) ظفر

(۱) الدر المختار علی هامش و ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰. ظفر

(۲) و ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۱۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰. ظفر

(۳) ولا الى من بينهما ولد الخ او زوجة ولومابه ولا الى ما يدفع لزوجها (الدر المختار علی هامش و ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶) ولا يدفع المزكى زکوة ماله الى ابيه الخ ولا الى امراته لا لاشتراك فی المنافع عادة ولا تدفع المرأة الى زوجها عند ابي

حنيفة لما ذكرنا ولا تدفع اليه لقوله ﷺ لك اجران اجر الصدقة واجر الصلة فانه لامرأة ابن مسعود ؓ وقد سألته عن التصديق عليه لنا هو محمول علی النافلة (هداية باب من يجوز دفع الصدقات اليه ج ۱ ص ۱۸۸). ظفر

قرض مسافر از زکات اداء شود یا نه: سوال: (۵۱۸) من صاحب نصاب و ثروتمند می باشم و زکات مال من در وطن موجود است آیا می توانم از آن رقم قرض شخصی را اداء کنم که عالم شریف مسافر اولاد دار و مقروض می باشد؟

جواب: اگر عالم مسافر مذکور صاحب نصاب و سید نبوده و مقروض باشد برایش آنقدر زکات بدهد که توسط آن قرض خود را اداء کند درست است طوریکه خداوند متعال فرموده: (انما الصدقات للفقراء والمساكين) (۱).

خرج زکات بر مدرسه توسط حيله چطور است: سوال: (۵۱۹) زید به این نیت مال زکات و صدقات را جمع کرده که از حيله تمليک کار گرفته بر یتیمان و معاش استادان مدرسه اسلامی صرف کند این کار جائز است یا نه؟

جواب: بعد از حيله تمليک صرف زکات و صدقات واجبه در معاش کارکنان و استادان مدرسه درست است. (۲)

در فی سبیل الله کدام اشخاص شامل اند: سوال: (۵۲۰) در جز (فی سبیل الله) آیه مبارکه (انما الصدقات للفقراء کلام مصارفی شامل اند؟ معاش عمله و دفتر انجمن ها تبلیغ و حفظ اسلام و مصارف خوراک و سفر ایشان در این جز شامل می باشد یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (وفی سبیل هو منقطع الغزاة وقيل الحاج وقيل طلبة العلم فسرده فی البدائع بجمع القرب) (۳) منظور آنکه در فی سبیل الله مطابق تفسیر مصنف بدائع تمام مصارف خیر شامل می باشد اما آنچه شرط اداء زکات است باید هر جایی ملحوظ باشد و آن اینکه تمليک آن بدون معاوضه به محتاج ضرور است لذا باید اول حيله تمليک صورت گیرد تا پس از تمليک صرف آن در معاش کارکنان تبلیغ و غیره درست گردد.

دادن زکات به زن بیوه مالک نصاب درست نیست: سوال: (۵۲۱) نزدیک زن بیوه مالی می

(۱) سورة العنبره: ۸ طبر

(۲) وحيلة النکین بها الصدق علی للبر لم هو یکن لیكون الثواب لهما وکذا فی تعبير المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الرکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱، طبر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۸۳، ط. س. ح ۲ ص ۳۴۳، طبر

باشد که قابل زکات دادن است و اطفال کوچک دارد آیا به زن مذکور دادن زکات درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات به زنی که مالک نصاب است و اطفال نابالغ درست نمی باشد و با دادن به او زکات اداء نمی شود طوریکه خداوند متعال فرموده است (انما الصدقات للفقراء والمساکین) (۱). فقط

کسیکه فقط زمین دارد تواند زکات بگیرد یا نه: سوال: (۵۲۲) کسیکه زمین داشته اما رقم نقد ندارد می تواند زکات بگیرد یا نه؟

جواب: اگر با آن زمین و جایداد گذاره اش نشود گرفتن زکات برایش جایز می باشد (۲).

مسافر می تواند زکات بگیرد یا نه: سوال: (۵۲۳) اگر مسافر بتواند از وطن خود پول بخواهد آیا باز هم می تواند زکات بگیرد یا نه؟

جواب: و قتیکه نزد مسافر به قدر نصاب مالی نباشد اگر چه در منزل خود داشته باشد می تواند زکات بگیرد (۳).

کسیکه بنام مدرسه زکات گرفته و مدرسه نساخته چه کند: سوال: (۵۲۴) شخصی رفیع زکات صدقه فطر و قیمت پوست را جمع آوری کرده و گفته بود که در فلانجا مدرسه می سازد اما آن مدرسه به علتی ساخته نشد آیا خرج کردن در مدرسه دیگری جائز است یا نه؟ و اگر هیچ خرج نکند نزد خداوند مورد مواخذه خواهد بود یا نه؟

جواب: زکات را باید در مصرف آن صرف کند اگر در یک مصرف به علتی خرج نگیرد در مصرف دیگری آنرا خرج نماید و بهترین مصارف بطلبه علوم دینی می باشند و اگر این شخص آنرا در مصرف زکات صرف نکند نزد خداوند مایخوذ خواهد بود و او هیچ حق ندارد که آنرا خود

(۱) سورة توبه رکوع ۸، ولا الی غنی یملک قدر نصاب فارغ عن حاجة الاصلية من ای مال کان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷، طغیر)

(۲) مثل محمد عمر له ارض یزرعها او حانوت یستعملها اودار غلظها ثلاثة الاف ولا تکفی لفقته ونفقة عیاله سنة یحل له احد، برکوة وان کانت لبینتها تبلغ الوفا (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸، طغیر)

(۳) امن السبیل وهو کل من له مال لایسته ان یمصرف المکمل الی کلهم والی بعضهم (ردمحتار) قوله امن السبیل هو المسافر سمي به للزومه المنطوق (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳، طغیر)

خرج نماید (۱).

با دادن زکات به بی نماز زکات اداء می شود یا نه: سوال: (۵۲۵) دادن مال زکات به اشخاص بی نماز است جائز یا نه؟ در رساله ماهوار انجمن نعمانیه لاهور نوشته شده که بی نماز هر قدر مسکین باشد با دادن زکات به او زکات اداء نمی گردد و دوباره اداء کردن واجب می باشد.

جواب: با دادن زکات به بی نمازی که محتاج باشد زکات اداء می گردد زیرا نزد احناف با ترک نماز مسلمان کافر نمی شود البته ترک نماز فسق و گناه کبیره می باشد لذا دادن زکات به تارک نماز وقتی که محتاج باشد درست است و زکات اداء می شود مذهب اکثر ائمه آن است که تارک نماز کافر نمی باشد. (۲)

غیر مقلدین عقیده دارند که تارک نماز کافر می گردد و نزد جمهور اهل سنت حدیث مذکور که در آن بر ترک نماز اطلاق کفر شده ماول است.

استعمال زکات در افطار روزه درست است یا نه: سوال: (۵۲۶) استعمال زکات برا افطار روزه جائز است یا نه؟

جواب: اگر بطور اباحت باشد چنانچه رواج عام است جائز نمی باشد کذا فی الدر المختار تحت قوله تملیک خرج لا اباحت فلو اطلعهم یتیمًا نأویاً الزکوة لاتجزیه الا اذا دفع الیه المطعوم كما لو کساه بشرط ان یعقل القبض (۳) و اگر مقدار واجب را از مواد غذایی و مشروبات طوری اداء کند که فقراء و مساکین را در وقت افطار بطور تملیک بدهد و آنها تعقل قبض را داشته باشند در این صورت زکات اداء می شود منظور از تعقل قبض آن است که به چنان طفلی ندفد که قبض را نداند طوری که از الدر المختار نقل کردیم.

(۱) ولا يجوز دفع الزکوة الى من یدلک نصاباً من ای مال کان (عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۹) ولو کبیل ان یدفع لولده الفقیر وزوجه لا لنفسه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۹).

(۲) وتارک الصلاة عمداً کسلاً یضرب ضرباً شديداً حتى یسبل منه الدم الخ ولا یقبل بمجرد ترک الصلاة والصوم مع الافطار بفرضيتها الا اذا حصد الفراضها الصلاة او الصوم لانکار ما کان معلوماً من البدن اجماعاً الخ (مرآی الفلاح علی هامش الطحطاوی قیل باب الوتر ج ۱ ص ۲۰۴). ظفر الدین عفر له

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۶ - ۲۵۷. ظفر

زنا زکات زیورات را از کجا اخراج کنند: سوال: (۵۲۷) زیورات چون ملکیت شخصی زنان می باشد بار آن چیزی بر شوهران ایشان انداخته می شود و اگر خود زن آنرا اداء کند چطور اداء نماید زیرا نزد ایشان غیر از زیورات چیزی دیگری نمی باشد؟

جواب: زیوری که ملکیت زن و در قبضه او بوده و به قدر نصاب باشد زکات آن بر ذمه خود او واجب است و اگر شوهر او تبرعاً از طرف او بدهد و یا زن از او گرفته و آنرا اداء کند درست است و اگر چنین چاره ای نشود پس باید ناگزیر آن زن زکات زیورات مذکور را بدهد (۱).

دادن زکات به مکتب اسلامی جائز است یا نه: سوال: (۵۲۸) مدرسه امداد اسلامی از مدت ها قبل مدرسه ای برای تعلیم نوان ساخته است که به اساس آن این انجمن مبلغ هشتصد روپیه قرضدار می باشد و ظاهراً هیچ راهی برای اداء کردن آن وجود ندارد آیا زکات و صدقه فطر را می توان در ادای این قرض صرف کرد؟

جواب: رقم زکات و صدقه فطر را بس از حیلہ تملیک می توان در ادای قرض مذکور صرف نمود و حیلہ تملیک در الدر المختار آمده که اول رقم زکات به شخصی که صاحب نصاب نباشد تملیک گردد سپس آن شخص آنرا از طرف خود به مدرسه بدهد تا از آن قرض خود را اداء نماید یا در دیگر ضروریات خود صرف کند (۲).

دادن زکات به غیر مستحق درست نیست: سوال: (۵۲۹) اگر رقم زکات و پوست قربانی و صدقه فطر را رئیس قوم جبراً حصول نموده و به مستحقین بدهد جائز است یا نه؟

جواب: جائز نیست. (۳)

دادن زکات به فقراء ثروتمند حرفوی درست نیست: سوال: (۵۳۰) در جایی که ما هستیم فقراء طوری نیستند که قابل دادن صدقه فطر باشند چونکه در این روزگار حال فقرا به مراتب از

(۱) نصاب الذهب عشرون مثقالاً والفضة مائتا درهم الخ والمعتبر وزنهما اداء ووجوباً لا قيمتهما واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله ولولها ارفعها مطلقاً الخ عشر ربع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴۰ و ص ۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۴ - ۲۹۸).

ظفر الدین غفر الله له

(۲) وحيلة التکفين التصديق علی فقير لم هو یکتفون فیکون التواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱).

(۳) قال الله تعالی انما الصدقات للفقراء والمساکین الخ. ظفر

دیگران بهتر است و خصوصاً فقراء این قصبه صاحب نصاب بوده و زکات بر آنها فرض است اگر شرعاً چنین حکم باشد که زکات به این گونه فقراء داده شود عذری برای ما باقی نمی ماند و اگر دادن آن به چنین فقرا جائز نباشد خرج کردن آن در مدرسه اسلامی جائز است یا نه؟

جواب: به چنین فقرای نام نهاد که ثروتمند و صاحب نصاب می باشند نباید صدقه فطر و دیگر صدقات واجبه داده شود (۱) بلکه آنها به مدرسه برده و بر طلبه کا مسکین صرف کنید و اگر پس از تملیک فقیر در معاش مدرسین داده شود نیز درست است و تملیک فقیر آن است که صدقه فطر یا زکات به شخصی که واقعاً فقیر بوده و صاحب نصاب نباشد تملیک گردد پس او از طرف خود آنها به مدرسه بدهد.

وکیل تواند خود زکات بگیرد یا نه: سوال: (۵۳۱) زید عمر را وکیل ساخت که مبلغ ده روپیه را از سوی من به مستحقین زکات بده اتفاقاً عمرو خود فقیر شد در حالیکه هنگامیکه زید او را وکیل ساخت غنی بود آیا عمرو می تواند در این حالت فقر رقمی را که مؤکل به مستحقین داده است در مخارج خود صرف کند؟

جواب: برای وکیل جائز نیست که زکات مؤکل خود را برای خود نگهدارد مگر اینکه برایش گفته باشد که در هر جایی که خواستی صرف کن طوریکه در الدر المختار آمده: (وللوکیل ان یدفع لولده الفقیر وزوجه الفقیر لانیفسه الا اذا قال ربها ضعهما حیث شئت (۲)) پس اگر وکیل فقیر گردیده و مؤکل گفته باشد که هر جایی که خواسته باشی صرف کن می تواند آنها برای خود نگهدارد.

توسط حیلہ تملیک خریداری زمین برای قبرستان از مال زکات چطور است: سوال: (۵۳۲) شخصی می خواهد از رقم زکات برای قبرستان زمین خریده و آنها وقف کند طوریکه رقم زکات را اول به شخصی محتاجی بدهد و او از آن زمین خریده و برای قبرستان وقف نماید بدین ترتیب زکات اداء می شود اگر اداء گردد ثواب تنها به محتاج می رسد یا به دهنده نیز؟

(۱) مصرف الزکوة الح هوفیر و هو من له ادنی شی ای دور صواب الح (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۲۳۹) طبر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ و ص ۱۵ ، ط. م. ج ۲ ص ۲۶۹ غفر

جواب: بدین ترتیب زکات اداء می شود که اول رقم زکات به محتاجی داده شود تا مالک آن گردد سپس برایش مشوره داده شود که از آن رقم زمین خریده و برای قبرستان وقف کند و اینکار جائز است اما باید دانست که پس از مالک شدن او اختیار دارد که او چنین کند یا نکند او اگر اینکار را انجام دهد هر دو ثواب حاصل می نمایند (۱)

آیا قیمت پوست عقیقه را می توان در مخارج خود بکار برد: سوال: (۵۳۳) آیا می توان پوست عقیقه را فروخت و قیمت آنرا در مخارج خود بکار برد یا نه؟

جواب: نه (۲).

کسیکه به خویشاوند نزدیک خود زکات ندهد: سوال: (۵۳۴) مردمانی که اقارب نزدیک محتاج خویش را می گذارند و به دیگران زکات می دهد اینکار این چطور است؟

جواب: مقدم اقارب نزدیک می باشند و پس از آن سائر فقرا و محتاجان شهر کم کم به هر کسیکه بتواند چیزی بدهد مقداری به اقارب محتاج به سائر فقراء منظور آنکه زکات با دادن به هر فقیر و محتاجی اداء می شود اما در دادن آن به اقارب محتاج ثواب بیشتر می باشد (۳).

آیا به اطفالی که صاحب نصاب اند دادن مستمری از رقم زکات جائز است یا نه: سوال: (۵۳۵) دادن مستمری به اطفالی که صاحب نصاب اند از رقم زکات جائز است یا نه؟

جواب: دادن مستمری به اطفال غنی از مال زکات جائز نیست. (۴)

دادن زکات به برادر جائز است یا نه: سوال: (۵۳۶) ایامی توان به برادر کوچک خود زکات

(۱) وحیة التکفین بها التصدق علی فقیر لم ہو یکتفئ الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و تمامه فی حیل الاشباه (درمختار) قوله: (لم هو) ای الفقیر یکتفئ و الظاهر له ان ینعافف امره لانه مفتضی صحة التعلیل قوله: (لیکون الثواب لهما) ای لواب الزکاة للزکمی و ثواب التکفین للفقیر. و لیه یقال: ان لواب التکفین ینت للزکمی ایضا، لان الدال علی الخیر کفاعله و ان اخلف الثواب کما و کیفه ط. قلت: و اخرج السیوطی فی الجامع الصغیر لو مرن الصدقة علی یدی مائة لکان لهما من الاجر مثل اجر المبتدی من غیر ان یقص من اجره شی. (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). فقیر

(۲) زیرا بعد از فروش قیمت آن واجب التصدق می باشد.

(۳) و کره نقلها الا الی قرابته بل فی الظهیر به لاتقبل صدقة الرجل و قرابته محتاج حتی یندا بهم یسند حاجتهم (درمختار) عن ابی هريرة مرفوعا الی النبی (ﷺ) انه قال: لا یمأه محمد، و الذی یعشی بالحق لا یقبل الله صدقة من رجل وله قرابة محتاجون الی صلته و یصرلها الی غیرهم الخ و الذی نفسى بیده لا یظنر الله الیه یوم القیامة و المراد بعدم القبول عدم الالباقه علیها و ان سقط بها القرض، لان المقصود منها سد حلة المحتاج، و فی القرب جمع بین الصلة و الصدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳ و ص ۹۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳). فقیر

(۴) و لا یجوز دلهما الی ولد العتی الصغیر کذا فی التبین (عالمگیری مصری باب المصارف ج ۱ ص ۱۷۷). فقیر

داد همچنان پس از بلوغ او تا وقتی که صلاحیت بدست آوردن عواید را پیدا خرج کردن بر او از رقم زکات درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات به برادری که صاحب نصاب نباشد جائز است اما در زکات تملیک ضروری می باشد پس هر چیزی را که می خواهید از رقم زکات بر برادر خود صرف کنید نخست آنرا به او تملیک کنید مثلاً گاهی مقداری پول را به نیت زکات به او بدهید و گاهی لباس خریده و به او بدهید و به همین ترتیب اشیای دیگر و پس از بلوغ نیز تا وقتی که محتاج باشد دادن زکات برایش درست است. (۱)

دادن زکات به شاگرد بالغ محتاج و گرفتن آن در معاش خود: سوال: (۵۳۷) شخصی ثروتمند و مقداری از معاش معلم پسر خود را داده و مقداری باقی مانده که آنرا نمی دهد و اگر بدهد به بسیار تأخیر خواهد داد آیا در چنین حالتی معلم می تواند که به پسر بالغ مذکور که محتاج است رقم زکات را بدهد و آنرا در معاش خود از او پس بگیرد.

جواب: اگر آن پسر بالغ و محتاج باشد معلم می تواند به او زکات بدهد پس از آن اگر پسر مذکور بخواهد آنرا در معاش معلم بدهد اما معلم نمی تواند جبر کند به هر صورت اگر پسر حاضر باشد که آنرا در معاش معلم بدهد گرفتن برای معلم درست است. (۲)

دادن رقم زکات توسط حیلۀ تملیک به مدرسه: سوال: (۵۳۸) یک مدرسه اسلامی در این قصبه شروع به کار نموده است معاش استادان از پول اعانه داده می شود قصبه کوچک بوده و مسلمانان آن ثروتمند نیستند و بدین اساس می خواهند زکات خود را به مدرسه بدهند آیا جائز است که شخصی را مفروض نمایم که هر کس هر چیزی که بدهد نخست ملکیت او شود سپس او به مدرسه بدهد همچنان اگر چند نفر به یک شخص زکات بدهند او صاحب نصاب خواهد شد منظور آنکه تملیک که در زکات شرط است آیا به اساس دادن به مدرسه میتوان از آن صرف نظر

(۱) ولا الی من بینهما ولاد (در مختار) * فهد بالولاد لحوازه لقبه الاثارب کالاحوة والاعمام والاخوان الفقراء بل هم اولی لانه صلة وصدقة (ردالمحار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۹). طغیر

(۲) وحیلہ التکلیف او بتصدق ب عینی فقیر ثم هو یکس فیکون التواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱) ضحیر

نمود بانه؟

جواب: در زکات تملیک به فقیر شرط بوده و این شرط در هیچ وقتی و به هیچ ترتیبی ساقط نمی شود (۱) البته دادن زکات به طلبه فقیر مدرسه درست است و دادن آن در معاش استادان و کارکنان مدرسه درست نمی باشد اما در چنین مواقع حیلہ جواز آن است که اول مال به کسی تملیک گردد که مالک نصاب نباشد سپس اواز طرف خود آنرا در معاش کارکنان و استادان مدرسه داده و یا به همین اغراض آنرا به مهتمم بدهد (۲) و اگر به یک شخص آنقدر مال زکات داده شود که صاحب نصاب گردد پس زکات گرفتن برای او درست نیست اما چون آنرا خرج کند و صاحب نصاب باقی نماند باز دادن زکات برایش درست بوده و می تواند زکات بگیرد.

خریدن دیگ و غیره از قیمت پوست قربانی درست نیست: سوال: (۵۳۹) عده ای از اشخاص در یک محله پوست های قربانی را به اتفاق فروخته و می خواهند از آن چیزی خریداری کنند که نفع مردم منطقه باشد مثلاً دیگ کلان یا فرش آیا اینکار جائز است یا ناجائز؟ **جواب:** جائز نیست زیرا بعد از فروش باید قیمت پوست قربانی را به فقرا صدقه دهند چون تصدق قیمت پوست قربانی ضروری می باشد.

ساختن سایبان برای مسجد چطور است: سوال: (۵۴۰) از قیمت پوست قربانی ساختن سایبان برای مسجد چطور است؟

جواب: جائز نیست.

صرف قیمت پوست قربانی در غسل خانه چطور است: سوال: (۵۴۱) صرف قیمت پوست قربانی در غسل تحانه یا سقاوه چطور است؟

جواب: درست نیست.

استعمال پوست قربانی برای خود: سوال: (۵۴۲) آیا پوست قربانی را می توان قبل از فروش

(۱) و بشرط آن یکون الصرف تمليکا لا باحة ولا يصرف الى ماء بموسجد والى كفن ميت (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ط س ج ۲ ص ۳۴۴) طبر

(۲) وحيلة الكفین ان یصدق بها علی فقیر ثم هو یكفن لیكن التواب لهما وكذا فی تعبیر المسجد (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ط س ج ۲ ص ۳۴۴) طبر

تحت استعمال خود در آورد یانه؟

جواب: پوست قربانی را می توان قبل از فروش تحت استعمال خود در آورد اما پس از فروش نمی توان قیمت آنرا بر خود صرف کرد طوریکه در الدر المختار آمده (فان بيع اللحم او الجلد به ای بمستهلك او بدراهم تصدق بشفه) (۱).

۱ دادن پوست قربانی در معاش: سوال: (۵۴۳) الف: دادن پوست قربانی از سوی مهمتم به کارکنان مدرسه در بدل معاش ایشان چطور است؟

گرفتن قیمت پوست قربانی برای مدرسین درست نیست: سوال: (۵۴۴) ب: مدرسین با وصف اینکه می دانند که مهمتم معاش ایشان را از قیمت پوست قربانی می دهد این گرفتن برای ایشان جائز است یانه؟

جواب: الف: دادن معاش مدرسین برای مهمتم از قیمت پوست قربانی بدون حيله تملیک ناجائز است.

ب: با وجود علم گرفتن آن برای مدرسین ناجائز می باشد.

از جمله اقارب ذیل کدام ها مصرف زکات اند: سوال: (۵۴۵) خواهر و برادر حقیقی کاکا ماما خاله پدرکلان مادری فادرکلان مادری وزن ماما از جمله اقارب فوق کدام ها مصرف زکات اند؟

جواب: از جمله اقارب فوق غیر از پدر کلان مادری ومادرکلان مادری باقی تمام آنها مصرف زکات اند.

با بخشیدن قرض به قرضدار زکات اداء نمی شود: سوال: (۵۴۶) اگر شخصی به کسی به این نیت قرض بدهد که اگر باز پس داد خواهم گرفت واگر نه هیچ آیا آن شخص مقروض است یانه؟ واگر دهنده قرض مذکور را به نیت زکات معاف کند زکات اداء می شود یانه؟

جواب: آن شخص مقروض است اما زکات به این ترتیب اداء نمی شود طوریکه در عالمگیری آمده: (لو وهب دینه من فقیر ونوی زکات دین اخرله علی رجل آخر اونوی زکات عین له لم یجز

کذا فی الکافی (۱)

شوهر به زن وزن به شوهر زکات داده نمی تواند: سوال: (۵۴۷) شوهر به زن وزن به شوهر خود زکات داده می تواند یا نه؟

جواب: نه زیرا در الدر المختار آمده (و لا الی من بینهما ولاد ولو مملوگاً فقیراً و بینهما زوجة) (۲). فقط

دادن قیمت پوست عقیقه به سید چطور است: سوال: (۵۴۸) فروش پوست عقیقه و دادن قیمت آن به سید جائز است یا نه؟

جواب: دادن قیمت جرم عقیقه به سید جائز نیست (۳) والله اعلم.

اطلاع ضرور نیست: سوال: (۵۴۹) شرکاء قربانی گاو را ذبح نموده و هر یک حصه کا خویش را بردند پوست را به یک شخص گذاشته و چیزی نگفتند و شخص مذکور آنرا به یک طالب علم داد پس از آن یکی شرکاء احوال فرستاد که پوست مذکور را به کسی بده اکنون برای او آیا ضرور است که اطلاع دهد که آنرا به یک طالب علم داده یا نه؟

جواب: دادن اطلاع ضرور نیست زیرا بهر حال مقصود او تکمیل گردیده است والله اعلم.

صدقه فطر حق کدام مردم است: سوال: (۵۵۰) صدقه فطر حق کدام مردم است؟ آیا آنرا می توان به بنی هاشم نیز داد؟ و آیا می توان آنرا از بنی هاشم گرفت؟ و حکم دادن به پیروان دیگر ادیان چیست؟

جواب: صدقه فطر باید به محتاجان داده شود چه مسلمان باشد یا کافر ذمی و دادن آن به بنی هاشم جائز نیست و نمی توان آنرا از بنی هاشم گرفت دادن آن به گداهای پیرو ادیان دیگر جائز است در صورتیکه حربی نباشند چنانچه در الدر المختار آمده: (و جاز دفع غیرها (زکوة) و غیر

(۱) عالمگیری ص ۱۶۹ ج ۱.

(۲) الدر المختار علی هاشم و در المختار ص ۸۶ ج ۲.

(۳) لو اراد بعضهم (ای بعضی شرکاء الاضحیة) العقیقة عن ولد الی ان قال (فاذا قصد بها (ای العقیقة) الشکر و الائمة السنة فقد ابراد القرية الخ و فی جامع الرموز ج ۳ ص ۴۵۸ فان بيع الجلد (ای جلد الاضحیة) الی قوله (یتصدق بمنه لان القرية اطلقت الیه الخ) چون عقیقه نیز قربانی به حاضر قربت می باشد لهذا به همین دلیل قیمت آن واجب التصدق میباشد. طهیر

العشر والخراج اليه اى الذمى ولو واجباً كنذر وفطرة خلافاً للثانى) ودر شامی آمده: (قوله للثانى حيث قال ان دفع سائر الصدقات الواجبة اليه لا يجوز اعتباراً بالزكوة وصرح فى الهداية وغيره بان هذا رواية عن الثانى وظاهره ان قوله المشهور كقولهما) همچنان در شامی تحت قول او (و به يفتى) آمده: (قلت لكن كلام الهداية وغيرها يفيد الترجيح قولهما وعليه المتن)

صرف قیمت پوست قربانی در مسجد درست نیست: سوال: (۵۵۱) زید می گوید که پوست قربانی باید بر مسجد صرف شود و عمرو می گوید که باید به مؤذن یا یتیمی داده شود در اینجا پوست قربانی دائم به مؤذن داده می شود امسال عده ای از مردم آنرا فروخته و می خواهند در ساختن مسجد آنرا صرف کنند اکنون می خواهیم بدانیم که چه کسی مستحق آن است؟

جواب: دادن پوست قربانی به مؤذن در بدل آذان و خدمت مسجد و همچنان صرف آن در تعمیر مسجد و سائر ضروریات آن درست نیست بلکه هر وقتیکه پوست فروخته شود قیمت آن واجب التصدق بوده و صرف آن در مصارف خودش ضروری است که همانا به مؤذن در بدل خدمت مسجد و آذان درست نیست و اگر فقیر بوده و صاحب نصاب نباشد دادن به طور صدقه برایش جائز است البته در صورتیکه سید نباشد در الدر المختار آمده: (لا یصرف الی بنا نحو المسجد قال فی الشامی قوله نحو مسجد کنا القناطر والسقایات واصلاح الطرقات وکری الانهار الی قال وکل ما لاتملیک فیہ) (۱) پس به شکل که در سوال آمده نه قول زید درست است و نه قول عمرو البته اگر مسجد ضرورت داشته باشد قیمت پوست قربانی را به شخص فقیری که سید نباید تملیک کنید و سپس او می تواند آنرا از طرف خود بر مسجد صرف کتن و صرف به غیر این طریق درست نیست. رسید احمد.

(ان الحيلة ان يتصدق على الفقير ثم يأمره بفعل هذه الاشياء) (۲) و در الدر المختار آمده: (مصرف الزکوة والعشر) و شامی گوید: (هو مصرف ايضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة) (۳) و در الدر المختار در باب اضحیه آمده: (فان بيع اللحم والجلد به

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ص ۸۵ ج ۲. ظفر

(۲) ردالمحتار ص ۸۶ ج ۲. ظفر

(۳) ردالمحتار ص ۷۹ ج ۲. ظفر

ای بمستهلک او بدراهم تصدق بشمنه) جمیل الرحمن.

فروش پوست قربانی و دادن طعام به فقرا از قیمت آن چطور است: سوال: (۵۵۲) آیا

قربانی کنندگان می توانند پوست قربانی را فروخته و از قیمت آن به فقرا غذا بدهند و یا برای ایشان لباس بخرند یا نه؟

جواب: خریدن لباس و دادن به آن مساکین درست است و دادن غذا نیز به آنها درست می باشد اما مشروط به آنکه غذا به ایشان تملیک گردد و دلیل آن این است که در الدر المختار آمده: (فان بيع اللحم او الجلد به ای مستهلک و بدراهم تصدق بشمنه) (۱) همچنان گوید (اذا رفع اليه المظوم کما لو کساه بشرط ان يعقل القبض) و در ردالمحتار آمده (قوله بشرط ان يعقل القبض لان التمليك في التبرعات لا يحصل الا به فهو جزء من مفهومه)

ارسال قیمت پوست قربانی به مصیبت زدگان طرابلس چطور است: سوال: (۵۵۳) ارسال

قیمت پوست قربانی به مصیبت زدگان یتیمان و بیوه های طرابلس بطور امداد درست است یا نه؟

جواب: چون در قیمت پوست قربانی تملیک فقیر شرط می باشد لذا بدون حیلہ تملیک از آن بری الذمه نمی گردد در اینجا آنرا به کسی تملیک کنید که از سوی خود آنرا ارسال نماید تا بدون ترددی درست باشد اما اگر به کسانی که ارسال می شود آنرا علیحده نگهداشته و در مصارف زکات صرف کنند در اینجا به تدبیری ضرورت نیست.

اعمار مسجد عیدگاه و غیره از قیمت پوست قربانی درست نیست: سوال: (۵۵۴) چه می

گویند علمای کبار و فضلاء نامدار در این مورد که پوست حیوانات قربانی به فروش رسد و قیمت آن در مسجد مدرسه مکتب و غیره امور خیر به مصرف رسد و معاش مدرسین و استادان از آن داده شود آیا یا اینکار شرعاً جائز است یا ناجائز و اگر جائز باشد این ناجائز حرام است یا مکروه تحریمی یا مکروه تنزیهی و حکم آن مانند صدقات واجبه است یا نه؟

و بر شخصی اینکار را می کند و دیگران را به آن امر می کند شرعاً چه حکمی وجود دارد؟

جواب: صرف قیمت پوست قربانی در مسجد عیدگاه مدرسه مکتب و غیره درست نیست و دادن

معاش مدرسین و استادان از آن جائز نه بلکه حرام است زیرا قیمت پوست قربانی واجب التصدق می باشد و در آن مانند زکات تملیک به فقیر واجب بوده و ترک واجب حرام می باشد در البدر المختار آمده (فان بيع اللحم واللجلد به ای بمستهلك او بدراهم تصدق بضمنه) كتاب الاضحية (۱) در باب المصروف شامی آمده: (مصرف الزکوة والعشر وهو مصرف ايضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة كما في القهستاني) (۲).

پس معلوم گردید که حکم قیمت پوست قربانی و صدقه فطر مانند زکات و سائر صدقات واجب بوده و درآگ تملیک فقیر شر است پس شخصی که آنکارا را جائز می گوید و دیگران را به آن ترغیب می نماید جاهل و بی علم است والله تعالی اعلم.

اعانه دادن به هلال احمر چطور است: سوال: (۵۵۵) حامداً و مصلياً سلطنت عثمانی بزرگترین سلطنت مسلمانان در جهان می باشد که به دلیل محافظت از حرمین شریفین مستحق همدردی مسلمانان است اکنون این کشور در یک جنگ خونین گرفتار آمده و تعداد مجروحین و شهدا از اندازه گذشته و تمام کشورهای متمدن تدای مجروحین و مساعدت به یتیمان و بیوه ها را توسط اعانه وظیفه انسانی خود می شمارند از قسطنطنیه تا هندوستان به هر تعداد انجمن هایی که در شهر های خورد و کلان به این مقصد مشغول جمع آوری مساعدت ها می باشند به نام هلال احمر یاد می گردند رئیس هلال احمر قسطنطنیه حلمی پاشا از تمام مسلمانان هند خواهان اعانه به هلال احمر گردیده و تلگرافی که به تاریخ ۲۸ اکتوبر به کلکته داده است بعضی از کلمات آن چنین است که ما مستحق همدردی و خیر خواهی صمیمانه مسلمان هند می باشیم و ما مساعدتی را که جهت تدای به مجروحان ما صورت می گیرد کم اهمیت نمی دالیم دوستان سلطنت عثمانی و مسلمانان انگلستان لوازم چهار شفاخانه ما را تأمین می نمایند هلال احمر امیدوار است که برادران مسلمان هندوستان نیز در تأمین مخارج شفاخانه ها شرکت کنند. هنگام آغاز جنگ طرابلس هنر ایکسکنسی وایسرا رضایت خود را در مورد جمع آوری این

(۱) البدر المختار ج ۵ ص ۲۸۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. ظفر

(۲) ردالمحتار ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. ظفر

مساعدت ها اظهار داشت و در جلسه ۲۶ اکتوبر بمبئی یک مقام عالیرتبه پولیس آن شهر غرض اظهار همدردی در جلسه شرکت نمود و مبلغ سی روپیہ اعانه داد در چنین حالات مطلع ساختن مسلمانان از احکام شرعی ضروری می باشد لذا بصورت عموم از تمام علماء و خصوصاً از علمای دیوبند توقع دارم که جواب سوالات ذیل را به صورت مفصل و روشن تحریر فرمایند تا تمام مسلمانان متوجه انجام فرایض خود باشند.

الف: مساعدت به هلال احمر تا کدام درجه بر ذمه هر مسلمان ضرر است؟

ب: چه ترتیبی می توان زکات صدقات واجبه و پوست قربانی را به هلال احمر داد.

ج: آیا هلال احمر بیشتر از آنچه تا کنون مساکین محتاجان و حرکت های ملی و مذهبی مساعدت شده اند مستحق مساعدت شمرده شود پانه؟

جواب: الف: دادن اعانه به هلال احمر یعنی مجروحین مسلمان یتیمان و بیوها بر ذمه هر مسلمان فرض است که مال خویش را فروخته و با آن مساعدت نمایند امداد خواه مالی و خواه خبر گیری و تدای مجروحین یک حکم را داشته و ضروری می باشد در این مورد 'حدیث متعدد معتبر و صریح در کتب حدیث موجود است.

در کتاب الجهاد مشکوة چنین آمده (عن حزیم بن فاتک قال قال رسول الله ﷺ من انفق فی سبیل الله کتب له بسبع مائة ضعف) رواه الترمذی والنسائی.

و حدیث دیگری چنین است: (وعن ابی امامة قال قال رسول الله ﷺ الفضل الصدقات ظل لسطاط فی سبیل الله و منحة خادم فی سبیل الله او طرقة فحل فی سبیل الله) رواه الترمذی. و همچنین این حدیث (من ارسل نفقة فی سبیل الله واقام فی بینه لله بكل درهم سبع مائة درهم) (۱) رواه ابن ماجه مشکوة کتاب الجهاد.

خلاصه روایات مذکور چنین است که تا هنگامی که دشمن برای جنگ با مسلمانان جود داشته باشد و بخواهد که برایشان ظلم کند افضل از همه صدقه ها آن صدقه است که به هر ترتیبی که

(۱) و تمامه عن علی و ابی الدرداء و ابی هريرة و ابی امامة و عذاه بن عمر و جابر بن عذاه و عمران بن حصین رضی الله عنهم اجمعین کلهم یحدث عن رسول الله ﷺ انه قال من ارسل نفقة فی سبیل الله واقام فی بینه لله بكل درهم سبعة مائة درهم و من غزا فی سبیل الله و انفق فی وجهه ذلك لله بكل درهم سبعة مائة درهم ثم تلا هذه الآية : والله یضاعف لمن یشاء . رواه ابن ماجه . ضمیر

شود مساعدت با آن مسلمانان فرض است خواه برای سایه دادن خیمه به آنها باشد و یا غرض خدمت خادمی به ایشان فرستاده شود یا اشتری غرض سواری ایشان ارسال گردد و کسی که به اندازه یک درهم با ایشان مساعدت کند ثواب هفتصد درهم را بدست می آورد.

مطلب از فرض بودن آن است که تا وقتی که نزد ترک ها برای هلال احمر رقم کافی وجود نداشته باشد تا همان وقت این فرضیت باقی می باشد و مثلاً اگر مسلمانان هند رقم کافی جمع کنند که تمام مخارج ایشان را اکتفاء کند دیگر این فرض باقی نمی ماند و نه مانند امروز بر مسلمانان در شرق و غرب جهان فرض خواهد بود.

اکثون مسلمانان هند ببینند که هلال احمر به کمک مالی ضرورت دارد یا نه اگر جواب منفی باشد مساعدت به هلال احمر فرض عین نخواهد بود و اگر کمک مالی بنماید مطابق روایات سابق الذکر ثواب عظیم بدست خواهد آورد و اگر نکند گناهکار نخواهد شد و اگر هلال احمر به مساعدت مالی ضرورت داشته باشد به هر مسلمانی که این خبر برسد معاونت مالی بر او فرض می گردد که مطابق روایات سابقه به مال یا دعا (به هر چه استطاعت داشته باشد) با ایشان معاونت کند و کسی که به موضوع آگاهی دارد بی خبران را از فرض عین بودن آن مطلع گرداند و رنه گناهکار خواهد شد.

ب: در زکات و صدقات واجبه مثل صدقه فطر و پوست قربانی و غیره ضرور آن است که به کسی تملیک گردد و اگر در چنان مصرف خیری صرف گردد که در آن تملیک نباشد اداء نمی گردد مثلاً تعمیر مسجد یا خریداری کتب فقه برای استعمال طلبه لذا صورت سهل آن این است که زکات و صدقات مذکوره به چنان شخص محتاجی تملیک گردد که اواز جانب خود آنرا به هلال احمر اهدا کند چنانچه در تمام مدارس اسلامی زکات و دیگر صدقات واجبه به همین ترتیب صرف می گردد و در چنین حالتی که ضرورت شدید است همین افضل می باشد که زکات و صدقات واجبه دیگری به همین طریق به هلال احمر مساعدت شود (بصرف الی کلهم او بعضهم تملیکاً لا الی بنا مسجد و کفن میت و قضا دینه) تنویر.

ج: در وضعیت دشوار کنونی نظر به عامه محتاجان و مراجع علمی دینی و ملی هلال احمر بیش از

همه مستحق است طوریکه از روایات حدیث و فقه معلوم می باشد لذا بر مسلمانان هند ضروری و لازم است که تا وقتی که این ضرورت موجود باشد هلال احمر را بر سایر مواضع مقدم شمارند بلی اگر در جایی کدام ضرورت شدید موجود باشد مثلاً شخصی پیشرویش از گرسنگی می میرد استثنی بودن آن ظاهر می باشد والله تعالی اعلم کتبه عزیز الرحمن مفتی دارالعلوم دیوبند.

جواب عین ثواب است. ب: شرط تملیک قابل توجه فراوان است و معمول من حقیر در تملیک شیوه خاصی می باشد آنچه را من راجع می شمام این است که نخست مسکین از کسی قرض بگیرد و در اعانه بدهد سپس صدقه دهنده رقم خود را به تملیک حقیقی به او بدهد سپس آن مسکین با این رقم قرض را اداء کند بدین ترتیب ضرورت ارتکاب حیلہ نیز پیش نمی آید. کتبه اشرف علی تھانوی.

ترک قربانی و دادن قیمت آن به مسلمانان بالکان درست نیست: سوال: (۵۵۶) امسال
تمام مردم قیمت قربانی را برای تداوی مجروحان برادران ناتوان بالکانی و غرض مساعدت به بیوه ها و یتیمان ایشان فرستاده و می گویند در حالیکه بر مسلمانان قیامت بر پاشده نباید قربانی صورت گیرد در این مورد شرعاً چه حکمی وجود دارد؟

جواب: قربانی کردن ضروری می باشد و به طوریکه در سوال آمده قربانی اداء نمی شود البته درست است که قربانی صورت گیرد و قیمت پوست قربانی به آنجا فرستاده شود و اهتمام کامل برای آن صورت گیرد و بهتر آن است که بر تمام کسانی که قربانی واجب می باشد تمام نصاب خویش را به آنجا نفرستند تا قربانی بر ذمه ایشان باقی نماند اگر خداوند تعالی به مسلمانان چنین توفیقی بدهد بهتر از آن چه خواهد بود خلاصه سخن آنکه درست نیست که شخص صاحب نصاب باشد و قربانی نکند والله اعلم.

در کتاب عالمگیری درص ۲۵۲ ج ۲ کتاب الاضحیة چنین آمده: (لو تصدق بها حیة فی ایام النحر لایجوز لان الاضحیة الاراقاة الجوهر النيرة) و همچنان (انه لایقوم غیرها مقامها فی الوقت حتی لو تصدق بعین شاة او و قیمتها فی الوقت لایجزیه عن الضحیة) لذا به هیچ ترتیبی ترک واجب و دادن قیمت آن در اعانه درست نیست.

بر مدیون عشر است یانه: سوال: (۵۵۷) بر مدیون عشر واجب است یانه؟ اگر شخص دیگری به او عشر بدهد مستحق آن می باشد یانه و صرف مال عشر در مسجد دوست است یانه دادن آن به مدارس اسلامی جائز می باشد یا نه؟

جواب: بر مدیون عشر واجب است طوریکه در الدر المختار آمده: (ویجب مع الدین) و اگر شخص دیگری به او بدهد ببیند که بعد از ادای قرض مالک نصاب باقی می ماند یانه اگر پس از ادای دین بقدر نصاب نزد او باقی نماند گرفتن برایش درست می باشد صرف مال عشر در تعمیر و ترمیم مسجد درست نیست اما بعد از حیلۀ تملیک جائز می باشد زیرا در آن مانند زکات تملیک شرط می باشد و دادن آن به طلبه فقیر جائز است.

در جلد اول عالمگیری چنین آمده (و شرط ادائهم ما مرفی الزکوة) در کتاب (الجوهرة النيرة) در بیان مصارف زکات چنین آمده: (لا تدفع الی غنی ولا تدفع الی بنی هاشم ولا يدفع المزکی زکوة الی ابیه و جده ان علا ولا الی ولده وان سفل ولا ینبی بها مسجد و یکفن بها میت ولا ینبی بها السقایات ولا یحفر بها الابار ولا یجوز الا ان یقبضها فقیر لانها تملیک ولا ید فیها من القبض).^(۱)

فصل هشتم

صدقه فطر

مقدار صدقه فطر در آرد و برنج چقدر است: سوال: (۵۵۸) صدقه فطر از آرد چقدر داده شود و از برنج چقدر؟

جواب: اگر صدقه فطر را از آرد داده شود مقدار آن نصف صاع می باشد چنانچه در الدر المختار آمده (نصف صاع من برأ اودقیقه)^(۱) و تفصیل آن در شامی موجود است و اگر برنج داده شود باید آنقدر باشد که قیمت آن مساوی نصف صاع آرد باشد در الدر المختار آمده: (وما ینص علیه کذرة و خبز یعتبر فیہ القیمة). فقط

(۱) الجواهر البیرة ص ۱۳۱ و ۱۳۲ ج ۲

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴. طبر

در زمان پیامبر (ﷺ) صدقه فطر چه وقت کشیده می شد: سوال: (۵۵۹) در زمان پیامبر (ﷺ) صدقه فطر پیش از نماز کشیده می شد یا نه یا تا چند روز نگهداشته می شد و بعد از آن به محتاجان تقسیم می گردید اگر در تقسیم تأخیر نمی فرمود پس چرا در عصر ما جمع شدن صدقه فطر نزد سردار یک منطقه ضروری می باشد و سردار و یا نائب او هر وقتی که رضایت خودشان باشد آنرا تقسیم می کنند اینکار چطور است؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و يستحب اخراجها قبل الخروج الى المصلى بعد طلوع فجرًا لفطر عملاً بامره و فعله عليه الصلوة والسلام) (۱) نتیجه آنکه ادای صدقه فطر قبل از نماز مستحب می باشد زیرا موافق قول و فعل پیامبر (ﷺ) است چنانچه در مشکوٰۃ به روایت عبدالله بن عمر این حدیث آمده: (قال رسول الله ﷺ زكاة الفطر صاعاً من تمر أو صاعاً من شعير على العبد والحر والذكر والانثى والصغير والكبير من المسلمين وامر بها ان تؤدى قبل خروج الناس الى الصلوة) (۲) رواه البخاری ومسلم.

از این حدیث متفق علیه به صراحت ثابت می گردد که پیامبر (ﷺ) حکم فرموده که صدقه فطر قبل از نماز عید اخراج گردد (۳) پس ثابت گردید که عمل سرداران مذکور خلاف سنت بوده و بی اصل می باشد.

اگر بر ذمه فقیری قرضی باشد آیا می توان آنرا در صدقه فطر حسال کرد: سوال:

(۵۶۰) قرض شخصی بر ذمه کسی می باشد که مدیون مفلس و نادار است اگر قرض دهنده قرض مذکور را در صدقه فطر حساب کند آیا صدقه فطر اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: بدین ترتیب صدقه فطر اداء نخواهد شد بدون حصول دین با مجرا کردن آن در صدقه فطر صدقه فطر اداء نمی گردد در اینصورت فقها نوشته اند که برایش داده شود و سپس در (۴)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴. ظفیر

(۲) مشکوٰۃ باب صدقة الفطر فصل اول ص ۱۶۰. ظفیر

(۳) وصحابه کرام به آن عمل کرده و استدلال به حدیث بخاری گذشت (و کانوا يعطون قبل الفطر يوم أو يومين قال في الفتح وهذا مما لا يخفى على النبی ﷺ بل لابد من كونه باذن سابق فان الإسقاط قبل الوجوب مما لا يقبل فلم يكتروا بخدمون عليه إلا بسمع (ردالمحتار باب صدقة الفطر ص ۱۰۶ ج ۲). ظفیر

(۴) وبشرط ان يكون الصرف تمليكاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴) وحيلة =

مقابل قرض حصول گردد یعنی دادن به او ضروری می باشد.

مقدار نصف صاع چیست: سوال: (۵۶۱) نصف صاع به وزن امروزی چقدر است؟

جواب: اگر صدقه فطر از گندم داه شود دادن نصف صاع واجب می باشد و نصف صاع به وزن انگلیسی ۱۳/۴ کیلو یعنی یک کیلو و هفتصد و پنجاه گرام می باشد (۱).

آیا مقدار صدقه فطر ۱۱/۴ کیلو گرام است: سوال: (۵۶۲) مقدار صدقه فطر کمتر از ۱/۴

۱ کیلو می باشد طوریکه در عمدة الرعاية آمده پس چرا بعضی از مردم ۱۳/۴ کیلو می گویند این قول از کدام کتاب ثابت است؟

جواب: صدقه فطر مطابق وزن سبعة که مثقال چهار و نیم ماش قرار می گیرد طوریکه معروف می باشد به وزن انگلیسی تقریباً ۲۳/۴ کیلو می شود این وزن محاسبه گردیده و احوط همین است (۲).

مولانا عبدالحی و وزن صاع: سوال: (۵۶۳) مولوی صاحب عبدالحی در حاشیه شرح وقایه در باب زکات نوشته است که یک مثقال سه ماشه و یک رتی می باشد بدین حساب وزن صاع دوکیلو یازده توله و شش ماشه می شود و نصف صاع یک کیلو و پنج توله و نه ماشه آیا این محاسبه غلط است؟

جواب: آنچه را مولوی صاحب عبد الحی در مورد وزن مثقال نوشته در حقیقت وزن درهم می باشد و در آن کسر رتی نیز ترک گردیده و وزن مثقال چهار و نیم ماشه می باشد طوریکه عموماً مشهور است و علمای دهلی همین وزن را شمار کرده اند و غیاث اللغات نیز آنرا صحیح دانسته است و نوشته است که مثقال به کسر نام یک وزن می باشد که چهار و نیم ماشه است لذا (۷۲۰)

= الحوازی عن يعطى مدينه الفقير ركانه لم ياتخذا عن دينه ولو امتنع المليون مدينه واخذها لكونه ظفر بحسن حقه (درمختار) قوله حيلة الحوازی الخ ای فيما اذا كان له دين على مصر واراد ان يحمله زكوة الخ (ردالمحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱).

ظفر الدين غير الله له

(۱) نصف صاع فاعل يجب من بر او فليقه او سويقه الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴).

(۲) هو ای الصاع المعسر ما يبع الف واربعين درهما من ماش وعدس انام قدر ربهما لتساويهما كيلا وورن والتفصيل في الشامي والدر المختار مله هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵).

مثقال کہ وزن صاع می باشد چون در چهار ونیم ماشه ضرب شود حاصل سه هزار دوصد وچهل ماشه می شود وچون به توله تبدیل گردد (۲۷۰) توله می شود وچون بر هشتاد تقسیم شود سه کیلو ودونیم پاور می گردد پس همین وزن صاع بوده ومعمول وصحیح همین است کہ از وزن سبعة حساب گردیده ودرصدقه فطر احتیاط همین است.

دادن صدقه فطر در رمضان درست است یا نه: سوال: (۵۶۴) دادن صدقه فطر در دهه اول دوم ویا آخر رمضان المبارک درست است یا نه وبه همین ترتیب دادن زکات در آغاز یا وسط سال ونزد شخصی کہ زیورات یا نقد بیشتر از قرض یا کمتر از آن یا به مقدار نصاب موجود باشد زکات بر او فرض است یا نه؟

جواب: دادن صدقه فطر در رمضان المبارک درست است خواه در هر دهه ای کہ داده شود (۱) واگر نزد کسی زیور یا رقم نقد بیشتر از قرض باشد وبه قدر نصاب موجود باشد (۲) زکات بر او واجب است واگر پس از ادای قرض به حد نصاب باقی نماند یعنی بیشتر از قرض به اندازه نصاب موجود نباشد زکات بر او واجب نیست (۳) همچنان زکات را می توان قبل از اتمام سال داد. فقط

درصدقه فطر دادن قیمت درست است یا نه: سوال: (۵۶۵) درصدقه فطر به جای جنس دادن قیمت ورقم نقد جائز است یا نه عده ای از علماء می گویند کہ دادن قیمت به جای جنس مانند آن است کہ به جای قربانی رقم نقد داده شود.

جواب: در صدقه فطر دادن قیمت به جای غله بدون کراهیت درست بوده وحکم آن مانند قربانی نمی باشد (۴) وبه جای قربانی در ایام اضحیه دادن قیمت جائز نیست. (۵)

(۱) والمستحب ان يهرج المفطرة يوم المفطر قبل الخرج الى المصلى ثم فان قدمها يوم الفطر جاز لانه ادى بعد تفرغ السب فاشبه التعميل في الزكاة ولا تفصيل بين مدة ومدة هو الصحيح (هداية باب صدقة المفطر ج ۱ ص ۱۹۳). طغیر

(۲) ومن كان عليه دين يحيط بماله فلا زكاة عليه الخ وان كان ماله اكثر من دينه زكى الفاضل اذا بلغ نصابا (هداية كتاب الزكاة ج ۱ ص ۱۶۸). طغیر

(۳) وان قدم الزكاة على الحول ومالك لصاحب جاز لانه ادى بعد سب الوجوب فيجوز هداية كتاب الزكاة فصل في العيل ج ۱ ص ۱۷۶). طغیر الدين غفر الله له

(۴) دفع القيمة الى الدراهم الفصل من دفع العین عنی المذهب المعنى به. جوهرد وسحر عن الطهيري وهذا في السعة اما في الشدة فدى -

در صدقہ فطر قیمت کدام محل اعتبار دارد: سوال: (۵۶۶) شهر از منطقه ما چہارہ کیلومتر فاصلہ داشتہ و در قریہ ما بازار بزرگی وجود دارد کہ اکثر الشیای ضروری در آن یافت می شود و بعضی از اجناس کمیاب می باشد و نرخ آن در مقایسہ با شہر بسیار بلند است و دائماً در همین بازار بہ تجرید و فروش می پردازیم گندم در این بازار وجود نداشتہ و در بازار شہر موجود است اما آرد در همین بازار دستیاب می باشد اما قیمت نہایت بلند بودہ و در شہر از زان می باشد آیا برای ما جائز است کہ صدقہ فطر را بہ قیمت شہر اخراج کنیم یا نہ؟

جواب: در صدقہ فطر قیمت گندم اعتبار داشتہ و منظور همان قیمتی باشد کہ در محلی کہ دادہ می شود معمول باشد نہ در شہر کہ دور است. (۱)

بر مالک زمین صدقہ فطر واجب است یا نہ: سوال: (۵۶۷) شخصی آنقدر زمین دارد کہ اگر زمین خود را بفروشد می تواند قرض خود را اداء کند و پس از آن آنقدر زمین نزدش باقی خواہد ماند کہ بہ مشکل با آن گذارہ کند شخص مذکور عیالدار می باشد آیا صدقہ فطر بر او واجب است یا نہ؟

جواب: در وجوب صدقہ فطر و قربانی بر چنین شخص اختلاف می باشد و احتیاط در آن است کہ صدقہ فطر را اداء نمودہ و قربانی کند و اگر نکند گنہگار نمی شود زیرا مطابق قول مفتی بہ صدقہ فطر و قربانی بر او واجب نیست. (۲)

کسی کہ بہ قیمت دو صد درہم زمین داشتہ باشد صدقہ فطر بر او واجب است یا نہ: سوال: (۵۶۸) نزد شخصی زمین خراجی وجود دارد کہ خود آنرا کشت می کند و قیمت آن

= العین الفضل کما لا یحیی والدہ المختار علی ہامش رد المحتار باب صدقۃ الفطرۃ ج ۲ ص ۱۰۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۶. ظفر

(۵) و منہا انہ لا یقوم غیرہا مقامہا فی الوقت حتی لو تصدق بعین الشاة او قیمتها فی الوقت لا یجزئہ عن الاحیة و عالمگیری کتاب الاضحیہ ج ۵ ص ۲۹۳. ظفر

(۱) و جاز دفع القیمۃ فی زکاة و عشر و خراج و فطرۃ الخ و تعتبر یوم الوجوب الخ و یقوم فی البلد الذی المال لہ الخ (الدرا المختار علی ہامش رد المحتار باب زکاة الفطر ج ۲ ص ۲۹ - ۳۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵. ظفر

(۲) سئل محمد عنہ لہ ارض یزرعها او حاولت یستغلها او دار غلظتہا ثلاثہ آلاف ولا تکلفی لنفسہ و نفقۃ عیالہ سنۃ یحل لہ لحظہ الزکاة وإن کانت لقیمتہا تلغ الاول، وعلیہ الفتوی، و بعدہما لا یحس اہل رد المحتار ج ۲ ص ۸۸ ج ۲ ص ۳۴۸. علی کل حر مسلم الخ ذی عصاب لاضل عن حاجۃ الاصلیۃ کلینۃ و حوالہ عیالہ وإن لم یسم وہ ای بہذا العصاب تحرم الصدقۃ و تجب الاضحیۃ (الدرا المختار علی ہامش رد المحتار باب صدقۃ الفطر ج ۲ ص ۹۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹ و ۳۶۰. ظفر

بیش از دوصد درهم می باشد اما حاصلات آن بیشتر از خوراک یکماه نیست صدقه فطر و قربانی بر چنین شخصی واجب است یانه و این زمین در حاجت اصلیه داخل می باشد یانه؟

جواب: صدقه فطر و قربانی مطابق قول امام محمل بر او واجب نیست و شامی گفته که فتویٰ بر همین قول می باشد و زمینی که در آن زراعت میکند و برای نفقه عیالش کافی نمی باشد در حاجت اصلیه داخل است: (سنل محمد رح عن له ارض یزرعها او حانوت یستغلها او دار غلتها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفقه و نفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة وان کانت قیمتها تبلغ الوفا و علیه الفتوی و عندهما لا یحل)^(۱).

شخصی که پس از تقسیم صاحب نصاب نباشد صدقه فطر بر او واجب نیست: سوال:

(۵۶۹) مال چهار برادر مشترک می باشد که اگر تقسیم شود سهم هیچ کدام به اندازه نصاب نمی باشد قربانی بر ایشان واجب است یانه؟

جواب: در صورتیکه سهم هیچ یک از برادران به حد نصاب نرسد صدقه فطر و قربانی بر هیچ یک از ایشان واجب نیست.^(۲)

نرخ شهر دیگر در صدقه فطر اعتبار ندارد: سوال: (۵۷۰) نرخ گندم در شهر خود را گذاشته و به حساب نرخ شهر دیگر صدقه فطر دادن معتبر است یانه؟

جواب: قیمت همان شهر اعتبار داشته و قیمت شهر دیگر اعتبار ندارد^(۳).

در گندم سبوس وارد آن فرقی دارند یانه: سوال: (۵۷۱) صدقه فطر در گندم سبوس و آرد از هم فرقی دارند یانه؟ **جواب:** صدقه فطر در همه باید نصف صاع داده شود یا قیمت آن.^(۴)

وزن مثقال دینار و در چقدر است: سوال: (۵۷۲) وزن مثقال دینار و درهم چقدر است؟

(۱) رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸. ظفر

(۲) نجب الخ علی کل حر مسلم الخ ذی نصاب فاضل عن حاجته الاصلیه الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۹۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹ و ۳۶۰). ظفر

(۳) و یقوم فی البلد الذی المال فیه ولو فی مفارقه ففی الحرب الاصطار الیه (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة الفهم ج ۲ ص ۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). ظفر

(۴) نصف صاع من بر او دقیقه او سرفقه او زیب الخ اوصاع تمر او شعیر ولو ردینا و ما لم یهی علیه کدره و حیز یعثر فیه القيمة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ - ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶). ظفر

جواب: مثقال و دینار چهار نیم ماشه درهم سه ماشه و یک و نیم رتی بوده و یک ماشه هشت رتی می باشد (۱)

اگر صدقه فطر در عوضی قرض مجرا شود صدقه فطر اداء گردد یا نه: سوال: (۵۷۳) من بر زید مبلغی قرض دارم که آنرا داده نمی تواند اگر به او بگویم که مبلغی که نزد تو موجود است آنرا در صدقه فطر به تومی دهم صدقه فطر اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: بدین ترتیب صدقه فطر اداء نمی شود طوریکه زکات به این شکل اداء نمی گردد در این مورد فقها نوشته اند که صدقه فطر یا زکات به او داده شود و پس از آن در بدل قرض دوباره از او حصول گردد (۲).

مسائل ذیل درست است یا نه: سوال: (۵۷۴) یک مولوی صاحب کتابی تألیف نموده و مولف کتاب حتفی پخته و سنی می باشد در این کتاب در بیان صدقه فطر نوشته شده که صدقه فطر را از جانب خود و از جانب غلام و کنیز خود از جانب طفل خورد سال خود نیز اگر چه غنی نباشد اداء کنید و دادن صدقه فطر از سوی زن پسر و دختر جائز نیست اگر ایشان صاحب نصاب باشد خود اداء نمایند این صحیح و این عبارت درست است یا نه؟

جواب: اصلاً مسأله آن است که دادن صدقه فطر از سوی زن و پسر بالغ بر ذمه شخص واجب نیست اما اگر اداء کند دوست است چون ایشان در عیال او می باشند یعنی صدقه فطر ادا خواهد شد پس در کتاب مذکور به جای اینکه نوشته (جائز نیست) باید می نوشت (واجب نیست) طوریکه در الدر المختار و شامی آمده: (لا عن زوجته وولده الکبیر العاقل ولو ادى عنهما بلا اذن اجراً استحساناً عادة ای ولو فی عیاله) (۳) و عبارت شامی چنین است: (لا یجب علیه (۴)) همچنان در آن آمده: (قال فی البحر وظاهر الظهیرة انه لو ادى عن فی عیاله بغیر امره جاز مطلقاً

(۱) و الدینار عشرون فیراط الخ و المثقال مائة شعيرة فهو درهم وثلاث اسع درهم (ایضا باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۹ ط. س. ح ۲ ص ۲۹۵ - ۲۹۶). ظفر

(۲) و اداء الدین عن العین و عن دین سبیض لا یجوز و حيلة الحواز ان يعطى مديونة الفقير زكاته ثم ياخذها عن دينه ولو امتنع المديون مديونة و اخذها لكون ظفر بحس حقه (الدر المختار علی هامش و الدر المختار كتاب الزكاة ج ۲ ص ۱۶ ط. س. ح ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۲ - ۱۰۳ ط. س. ح ۲ ص ۳۶۳. ظفر

(۴) و الدر المختار باب صدقة الفطر تحت قوله لا عن زوجة ح ۱ ص ۱۰۳ ط. س. ح ۲ ص ۳۶۳. ظفر

بغير تقييد بالزوجة والولد (۱).

پسرجوانی کہ عاید خود را بہ پدر خون نسیبده آیا صدقہ فطر بر واجب است یا نہ:

سوال: (۵۷۵) شخصی دو پسر دارد ہر دو پسرش در تمام سال مبلغ دوالی سہ صد روپیہ بدست آورده و آنرا بہ پدر خود می دهند مالک خانہ پدر ایشان است ایشان جدا از پدر یک ہبہ نیز ندارند و ہر دو دارای اطفال خورد سال می باشند در چنین صورتی بر ان دو برادر زکات یا صدقہ فطر یا قربانی واجب است یا نہ یا اینکہ از جانب آنها نیز بر پدر ایشان واجب است.

جواب: بر ایشان زکات صدقہ فطر و قربانی واجب است. (۲)

صدقہ فطر بہ حساب وزن انگلیسی: **سوال:** (۵۷۶) الف: صدقہ فطر بہ وزن انگلیسی چند

کیلو است در حاشیہ شرح وقایہ یک صاع معادل ۲۵۲ تولہ نوشتہ شدہ این قول صحیح است یا نہ؟

اگر بہ حساب کیلویی کہ چہل روپیہ وزن دارد ۳۱۴ کیلو گندم دادہ شود صدقہ فطر

اداء می گردد یا نہ: **سوال:** (۵۷۷) ب: نزد ما وزن یک کیلو معادل چہل روپیہ می باشد

اگر بہ حساب این وزن در صدقہ فطر ۳۱۴ کیلو دادہ شود صدقہ فطر اداء می شود یا نہ اگر اداء نمی شود همان قدر کمی کہ باقی ماندہ پورہ گردد یا دوبارہ دادہ شود؟

برنج وغیرہ در صدقہ فطر بہ چہ مقداری دادہ شود: **سوال:** (۵۷۸) ج: برنج جواری

و باجرہ در صدقہ فطر نصف صاع دادہ شود یا پورہ یک صاع؟

جواب: (الف ب): اما چون صاع را بہ حساب مثقال محاسبہ نمودہ ایم ۲۷۰ تولہ یک صاع می

باشد بلکہ بہ حساب دراهم سہ تولہ بیشتر از این است یعنی ۲۷۳ تولہ پس بہ وزن انگلیسی یک صاع برابر بہ سہ کیلو و یک و نیم پاو و نیم چنانک است پس احتیاطاً باید جو و خرما بہ وزن انگلیسی سہ و نیم کیلو گندم کیلو دادہ شود و اگر بہ کیلویی کہ چہل روپیہ وزن دارد دادہ می شود باید سہ و نیم کیلو گندم در صدقہ فطر دادہ شود و اگر نزدیک بہ سہ تولہ از این مقدار

(۱) رد المحتار باب صدقۃ الفطر تحت قولہ عی روحہ ص ۱۰۳ ط س ح ۲ ص ۳۶۳ طبر

(۲) تحت الحج علی کل مسئلہ الحج دی شہاد فاضل عن حاجتہ الاصلیۃ الحج و نہ تحرم الصدقہ و تحت الاصلیۃ و تنفقہ المعارم (رد المحتار

علی هامش رد المحتار باب صدقۃ الفطر ح ۲ ص ۹۹ ط س ح ۲ ص ۲۵۹ و ۲۶۰ طبر

کمتر باشد نیز درست است و در صورت کم دادن پوره کردن همان مقدار کم کافی می باشد.
ج: اگر برنج جواری یا باجره در صدقه فطر داده شود باید آنقدر باشد که قیمتش برابر ۱/۴ کیلو گندم شود زیرا در غیر منصوص پوره کردن قیمت منصوص ضروری می باشد و در الدر المختار چنین چیزی آمده است (۱).

آیا می توان در (پورت بلیر) جایی که زندانیان به سر می برند ومساعدت قانوناً منع است صدقه فطر داد: سوال: (۵۷۹) الف: من در (پورت بلیر) زندگی می کنم جایی که محبوسین جنگی هندوستان را پس از عبور از دریای شور به آنجا می فرستند قانوناً هر نوع معارفتی با این زندانیان منع می باشد آیا می توانم به ایشان صدقه فطر بدهم؟

در جایی که غیر از زندانیان کس دیگری نیست صدقه فطر چگونه اداء میگردد: سوال:
۵۸۰ ب: در اینجا غیر از زندانیان مسکین دیگری وجود ندارد پس صدقه فطر چگونه داده شود؟

جواب: (الف ب) دادن صدقه فطر به ایشان جائز است. (۲)

آیا زندانیان در شمار مساکین اند: سوال: (۵۸۱) آیا زندانیان در شمار مساکین می باشند؟
جواب: و تئیکه نزد ایشان به اندازه نصاب مال نباشد در جمله مساکین بوده و دادن صدقه فطر به ایشان درست است (۳).

صدقه فطر بر کدام مردم واجب است: سوال: (۵۸۲) زید می گوید که صدقه فطر بر ذمه هر مسلمان بالغ و عاقل واجب بوده و صدقه فطر اولاد صغیرش نیز بر ذمه او می باشد عمرو می گوید که صدقه فطر بر ذمه کسانی است که روزه می گیرند و عاقل و بالغ باشند.
جواب: قول زید صحیح بوده و گفته عمرو غلط می باشد مسأله همان است که زید می گوید که صدقه بر هر مسلمان عاقل بالغ از طرف خودش و از سوی اطفال صغیرش بر ذمه او واجب می

(۱) و ما لم یصل فی کفارة و حیز بهیتر فیہ القیمة والدیر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۴ . ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴ . طبر الدین غفر الله له

(۲) قوله مصرف الزکوة الخ وهو مصرف ایضا لصدقة الفطر الخ و هو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ و المسکین من لاشئ له الخ (الدیر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ - ۸۰ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). طبر

(۳) فقیر وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب الإقندر نصاب غیر تام مستغرق فی الحاجة (ایضا) . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. طبر

باشد^(۱) فقط

آیا می توان در بنگال به جای گندم در صدقه فطر برنج داد: سوال: (۵۸۳) بعضی از مولوی های بنگال فتوی داده اند که در عرب گندم جو انگور و خرما وجود داشت لذا در صدقه فطر به دادن آن ها حکم شد در اینجا برنج قايم مقام گندم جو خرما و انگور می باشد لذا با دادن نیم صاع برنج یا قیمت آن صدقه فطر اداء می گردد اینکار جائز است یا نه؟

جواب: فقهای حنفی تصریح فرموده اند که غیر از اشیای منصوص اگر چیز دیگری در صدقه فطر داده شود باید مقدارش آنقدر باشد که با قیمت منصوص مساوی گردد مثلاً برنج اگر داده می شود باید به مقداری داده شود که قیمت آن برابر نصف صاع گندم یا یک صاع جو باشد در الدر المختار آمده که احوط همین است. (۲)

صدقه فطر بر اهل نصاب واجب است: سوال: (۵۸۴) دادن صدقه فطر بر هر روزه دار واجب است یا تنها بر اهل زکات؟

جواب: دادن صدقه فطر بر اهل نصاب واجب است اما نصاب زکات و نصاب صدقه فطر از همدیگر فرق دارند و در صدقه فطر قابل نمو بودن مال شرط نیست. (۳)

اگر خوراک تمام سال یا مقداری زمین موجود باشد صدقه فطر واجب است یا نه: سوال: (۵۸۵) الف: اگر در روز عید نزد ما خوراک تمام سال که قیمت آن صد روپیه نمی شود یا مقداری زمین که قیمت آن صد روپیه است موجود باشد در اینصورت صدقه فطر بر ما واجب است یا نه؟

گاوی که برای شیر باشد در حوائج اصلی داخل است یا نه: سوال: (۵۸۶) ب: گاوی که جهت استفاده از شیر آن نگهداری می شود از حوائج اصلی زائد است یا نه؟

(۱) بهرج ذالک عن نفسه لحسن ابن عمر رضی الله عنهما قال فرض رسول الله ﷺ زکوة الفطر علی الذکر والانثی الحديث، ويخرج عن اولاده الصغار الخ ومما لیکه (هذه باب صدقة الفطر ج ۱ ص ۱۹۰). طفر

(۲) نصف صاع فاعل یصح به بر اوردینه اوسویه اوزیب الخ اوصاع تمر اوشعیر ولو ردینا وما لم یص علیه کلوة وغیر یعتبر فیہ القیمۃ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴). طفر

(۳) نعت مرسما فی العمر عند اصحابه وهو الصحيح الخ ولعل مصیفا فی یوم الفطر عینا بعده یكون قضاء علی کل مسلم الخ ذوی نصاب فاصل عن حاجته الاصلیة الخ وان لم یو (ابضا صدقة الفطر ج ۲ ص ۹۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۸). طفر

در صدقه فطر منظور از حوائج اصلی چیست: سوال: (۵۸۷) ج: در صدقه فطر که قید (فاضلاً عن حوائج الاصلية) وجود دارد منظور همان حوائج اصلیه است که در نصاب می باشد یا چیز دیگری؟

دادن صدقه فطر از سوی پسر بالغ واجب نیست: سوال: (۵۸۸) د: پسر جوانی که در دستر خوان پدر نان می خورد دادن صدقه فطر او بر پدر واجب است یا نه؟

جواب: الف: این غله از جمله حوائج اصلیه می باشد و به اساس آن صدقه فطر واجب نمی گردد و زمینی که قیمت آن صد روپیه صدقه فطر به علت آن واجب است. ^(۱)

ب: از جمله حوائج اصلیه می باشد.

ج: منظور همان حوائج اصلیه است.

د: دادن صدقه فطر از سوی اولاد بالغ واجب نیست. ^(۲)

منظور از صاع بغدادی است یا مدنی: سوال: (۵۸۹) الف: در مذهب حنفی صدقه فطر به

حساب صاع بغدادی داده می شود یا صاع مدنی و وزن هر یک از این دو صاع چقدر است؟

در صدقه فطر گندم به چه مقداری داده شود: سوال: (۵۹۰) ب: به قول مفتی به چقدر

گندم در صدقه فطر باید داده شود زیرا یک مولوی صاحب ۱۴۵ توله می گوید و مولوی صاحب دیگر ۱۱۲ ۹۲ توله در این میان کدام قول معتبر و مفتی به است.

جواب: (الف ب) شامی اختلاف طرفین را نقل نموده که نتیجه هر دو یکی است و به اساس

محاسبه ای که من کرده ام نصف یک صد و سی و پنج توله می باشد به وزن انگلیسی تقریباً ۳/۴

۱ کیلو یعنی یک کیلو و هفتصد و پنجاه گرام می شود پس باید در صدقه فطر احتیاطاً ۳/۴

۱ کیلو گندم یا قیمت آن داده شود (قيل لا خلاف لان الثاني قدره برطل المدينة لانه ثلاثون استاراً

والعراقي عشرون واذا قابلت ثمانية بالعراقي بخمسة وثلاث بالمديني وجدتهما سواء وهذا هو

الاشبه ن محمداً لم يذكر خلاف ابي يوسف ولو كان لذكرة لانه اعرف بمذهبه) و در شامی آمده:

(۱) تحب (صدقه الفطر) على كل حر مسلم الخ ذي نصاب فاصل عن حاجته الاصلية كذبة وحوائج عياله وان لم يواقع والدالمحتار على هامش والدالمحتار باب صدقة الفطر ح ۲ ص ۹۸ ط س ح ۲ ص ۲۵۹ و ۲۶۰ طبر

(۲) لاغى زوجته وولده الكبير العاقل ولو ادى عياله ملاادن اجرا استحسنانا (ايضا ح ۲ ص ۱۰۲ ط س ح ۲ ص ۳۶۳ طبر

(۱) (اعلم ان صاع اربعة امداد والد رطلان والرطل نصف من والنس بالدرهم مائتان وستون درهماً وبلاستار اربعون والاستار بالدرهم ستة ونصف) (۲) یک استار چهار ونیم مثقال ویک مثقال چهار ونیم توله می باشد پس چهل استار مساوی شصت وهفت ونیم توله من گردد که عبارت از یک من یا یک من می باشد ومن ومد برابر اند پس دودم یعنی نصف صاع برابر به ۱۳۵ توله می نید.

مقدار نصف صاع: سوال: (۵۹۱) مقدار نصف صاع به کیلوی که ۸۲ توله می باشد و به حساب کیلویی ۸۰ توله می باشد چقدر است اگر قیمت نصف صاع کشیده شود مثلاً نصف صاع ۶ آنه قیمت داشته باشد در بازار هرگز به شش آنه بدست نمی آید بلکه به ۷ یا ۱۲ یا ۶ آنه بدست خواهد آمد پس صدقه فطر به چه قیمتی داده شود؟

جواب: به حساب کیلوی هشتاد توله ای یعنی وزن انگلیسی یک صاع ۱۱۲ ۳ کیلو ونیم پار و نصف چنانگ می شود و نصف آن قریب ۱۳۴ کیلو می گردد.

اگر به حساب کیلو ۸۲ توله حساب شود نزدیک به یک چنانگی کم خواهد شد اما احتیاط همان است که ۱۳۴ کیلو با قیمت آن اخراج گردد زیرا اگر کمی بیشتر داده شود خوب است پس قیمت ۱۳۴ کیلو به اساس نرخ بازار داده شود و نفع فقیر مد نظر باشد.

درجای که گندم پیدا نمی شود در آنجا قیمت کجا اعتبار دارد: سوال: (۵۹۲) در جایی که گندم پیداء نمی شود آیا در آنجا نیز باید صدقه فطر به حساب گندم داده شود و قیمت کدام کشور در آن معتبر است؟

جواب: در جایی که گندم پیداء نمی شود مثلاً برنج پیدا می گردد باید همان قدر برنج در صدقه فطر داده شود که قیمت آن برابر نصف صاع گندم باشد و قیمت همان شهر و ملک معتبر است یعنی جایی که صدقه فطر داده می شود. (۳)

(۱) ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵، طبر

(۲) ردالمحتار باب صدقة الفطر مطلب فی تحریر صاع المد والمن والرطل ج ۲ ص ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵، طبر

(۳) والمستحب للناس ان يجرؤا النظرة بعدد لوج الفجر يوم الفطر قبل الخروج الى الصلاة (عالمگیری مصری کتاب الزکوة، باب ثامن

صدقة فطر ح ۱ ص ۱۸۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲، ضیبر

درجایی که فقرا وجود نداشته باشند صدقه فطر چه وقتی اخراج گردد: سوال: (۵۹۳)

در کشوری که فقراء شرعی وجود نداشته باشند مردم آنجا صدقه فطر را روز عید قبل از نماز کشیده و نزد شخص معتمد بگذارند و بعد از آن به فقرا دیگر کشورها ارسال دارند مستحب به جا خواهد شد یا نه؟

جواب: دادن صدقه فطر به فقرا قبل از خروج به سوی نماز مستحب می باشد پس در اینصورت که صدقه فطر اخراج گردیده و علیحده گذاشته شود و به فقراء داده نشود مستحب اداء نمی گردد و این عادتاً متحقق نمی گردد که در کشوری فقرا وجود نداشته باشند اگر در واقعیت چنین باشد پس باید به فقرا جای دیگری فرستاده شود و آن شخص به دلیل عذر تارک مستحب گفته نمی شود (۱).

شخصی آنقدر کشت دارد که برای یکسالش کفایت نمی کند صدقه فطر بر او است

پایه: سوال: (۵۹۴) شخصی ملک نصاب طلا و نقره نیست مگر نزد او یک پاره یا دو پاره زمین است که قیمتش پنجاه و دو روپیه می شود و حاصلات غله آن نیم سال یا اضافه از نیم سال او می گردد آیا دادن صدقه فطر بر چنینی شخص واجب است و خوردن آن برایش حرام؟

جواب: مطابق روایت صحیحہ مفتدی بها صدقه فطر بر آن شخص واجب نیست و او خود محل و مصرف زکات و صدقات است در شامی آمده: (وفیها سئل محمد (رح) عن له ارض یزرعها او حانوت یتغلها او دار غلتها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفقة ونفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة) (۲).

سوال: (۵۹۵) در ص ۷۱ ج ۲ شامی تحت قول (فارغ عن حاجته) نوشته (وفیها سئل محمد عن له ارض یزرعها او حانوت یتغلها او دار غلتها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفقة ونفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة وان کانت قیمتها تبلغ الوفاء وعلیه الفتوی وعندهما لایحل) (۳) اگر فتوی بر آن صحیح است پس شما چرا نوشته بودید که شخصی که دوباره زمین دارد که قیمت آن صد روپیه

(۱) والمستحب للناس ان ینخرجوا الفطرة بعد طلوع الفجر يوم الفطر قبل الخروج الى المصلى (عالمگیری مصری کتاب الزکوة، باب نام صدقه فطر ج ۱ ص ۱۸۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲). ظفر

(۲) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸. ظفر

(۳) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸. ظفر

است صدقہ بر او واجب است جواب چہ می باشد؟

جواب: مطابق مذهب شیخین نخست صدقہ فطر احتیاطاً نوشته شد کہ آن نیز صحیح است و اگر قول امام محمد مفتی بہ گفته شود این نیز صحیح می باشد.

جواب یک مشکل: سوال: (۵۹۶) بعد از سلام کہ سنت اسلام است بہ عرض می رسانم کہ جواب مسائل پرسیدہ شدہ بہ وقتش شدہ و باعث سرافرازی و امتنان گردید اما در مورد زکات نقرہ هنوز خدشہ باقی می باشد و علت آن است کہ حضرت مولانا صاحب عبدالحی لکنوی مرحوم در عمدۃ الرعاۃ نوشتہ اند مقدار آن (دو صد درہم) سی و شش تولہ و پنج و نیم ماشہ است و بہ حساب مابیع رویہ ہای چہرہ دار انگلیسی تخمیناً و احتیاطاً سی و نہ رویہ می شو از این عبارت در خدشہ پیدا شدہ است یکی اینکہ جناب شما ۱۱۲ ۵۲ تولہ می فرمائید و مولانای مرحوم سی و شش تولہ و پنج و نیم ماشہ فرمودہ اند و دفع معارضہ آن از این حقیر متصور نیست دیگر آنکہ مولانای مرحوم فرمودہ اند سی و شش تولی و پنج و نیم ماشہ نمی دانم از آنقدر نقرہ چگونہ سی و نہ رویہ حاصل می شود در حالیکہ ہرک رویہ انگریزی یک بولہ زن دارد در خیالم می گذرد کہ شاید شی مغشوش را از سکہ انگلیسی وضع کردہ اند واللہ اعلم بالصواب.

وہمچنان در حاشیہ الدر المختار مطبوعہ نولکشوری محشی چنین نوشتہ اند: (فیكون الدرهم سبعة عشر طولجة ونصف طولجة ای رتی لانہا اربع شعيرة وثمان رتی ماشہ فیکون الدرہم ماشیتین وواحد ونصف رتی فیکون من الذی ہو ما بہادرہم اربعمائة وسبعة وثلثین ماشة ونصف ماشة ولانہی عشرہ ماشة قوله فیکون النصاب منها بحساب التولة ستة وثلثین تولہ وخمسة ماشہ بحساب الروبیہ الساہنہ الی ہی احدى عشرة ماشہ تسعة وثلثین رویہ وثمان ماشہ فیحکم تسهیلًا اربعین رویہ) (۱) در حاشیہ راہ نجات دیدہ ام کہ درہم بہ حساب قدیم الزمان پنج و نیم تولی است یعنی بہ تولہ بنارسی این شک را حل فرمائید.

جواب: علت فرق در تحریر مولانا صاحب عبد الحی و تحقیق مصنف راہ نجات وغیرہ این است

(۱) در حاشیہ الدر المختار نولکشور بعد از (اربعین رویہ) این عبارت آمدہ و یکون المقال لثلاث ماشة وواحد رتی فیکون النصاب من الذهب الذی ہو عشرون مقالا لثلاث وستین ماشة ونصف ماشة ومن التولة خمس تولہ وماشیتین ونصف ماشة فیحکم علی حسہ وربع تولہ واللہ اعلم
در مختار نولکشوری ج ۱ ص ۸) باب زکوة المال ضری

کہ مولوی صاحب عبدالحی غائباً مثقال را چہار نیم ماشہ قبول نکرده اند ہرگاہ مثقال چہار ونیم ماشہ قبول نشود پس حسب اوزان سبہ کہ شرعاً معتبر است وزن درہم سہ ماشہ ویک ونیم رتی می باشد ودو صد درہم مساوی ۱۱۲ ۵۲ توله می شود روپیہ مروجہ از یک توله سہ رتی کم می باشد۔

نصاب زکات ووزن مثقال: سوال: (۵۹۷) در غایۃ الاوطار ترجمہ الدر المختار نوشته شدہ کہ مثقال چہار ماشہ می باشد ونصاب زکات ۱۱۲ ۵۲ توله نوشته شدہ در حالیکہ در عمدۃ الرعاۃ حاشیہ وقایہ مثقال سہ ماشہ ویک رتی ونصاب زکات را ۳۶ توله وبیج ماشہ نوشته شدہ قبلاً مردم در اینجا دو کیلو گندم بہ وزن انگلیسی صدقہ فطر می دادند اکنون یک مولوی صاحب مقدار صدقہ فطر ۱۱۲ کیلو می داند؟

جواب: وزن مثقال چہار ونیم ماشہ است در ترجمہ غیاث اللغات نیز آمدہ کہ مثقال بہ کسر (م) نام یک وزن است کہ چہار ونیم ماشہ می باشد واگر چہ در این مسئلہ اختلاف زیاد وجود دارد اما قول قوی ہمین است لذا اینکہ در عمدۃ الرعاۃ وزن مثقال راسہ ماشہ ویک رتی نوشته درحقیقت وزن درہم است زیرا در شرع وزن درہم معتبر می باشد کہ بہ نام وزن سبہ مشہور است یعنی ہفت مثقال برابر دہ درہم می باشد پس وزن ہفت مثقال بہ حساب چہار ونیم ماشہ سی ویک ونیم ماشہ می شود وچون بر دہ تقسیم گردد یک درہم سہ ماشہ ویک ونیم می گردد وبہ ہمین جہت در غیاث اللغات درہم راسہ ونیم ماشہ نوشته است خلاصہ اینکہ ہمین حسابی کہ در غایۃ الاوطار ترجمہ الدر المختار نوشته صحیح واحوط می باشد ونصاب زکات ۱۱۲ ۵۲ توله نقرہ و ۱۱۲ ۷ توله طلا است از تحقیق شامی نیز چنین چیزی بہ نظر می آید وبہ حساب مذکور نصف صاع تقریباً ۳۱۴ کیلو بہ وزن انگلیسی می باشد پس صدقہ فطر یک شخص از گندم ۳۱۴ کیلو می باشد واگر دو کیلو بدہد حرجی نیست وموجب ثواب بیشتر می گردد اما لذا ۳۱۴ کیلو نباید کم بدہد۔

در جلد دوم شامی در باب صدقہ فطر چنین آمدہ: (قوله وهو ای الصاع اعلم ان الصاع اربعة امداد والمد رطلان والرطل نصف من والمن بالدارهم مائتان وستون درهما وبلاستار اربعون

والاستار بکسر الهمزة بالدراهم ستة ونصف وبالمثاقيل اربعة ونصف كذا فی شرح در البحار فالمد والمن سواء (۱).

حاصل این تحقیق آن است که آنچه من بنده نوشته ام یک من یعنی وزن یک مد چهل استار و یک استار چهل مثقال است پس مجموعاً ۱۸۰ مثقال و به حساب ماشه ۸۰ ماشه مساوی ۱۱۲ ۶۷ توله می شود پس دوماً یعنی نصف صاع برای ۱۳۵ توله می باشد اگر به وزن انگلیسی محاسبه شود چنانگ کم ۱ ۳/۴ کیلو می گردد به حساب دیگری که در عبارت شامی وزن من را به دراهم نوشته یک من ۲۶۰ درهم بوده به به این حساب سه توله زیاده می باشد بنا بر این به ۱ ۳/۴ کیلو حکم می شود.

حل اختلاف وزن نصف صاع به حساب هشتاد توله: سوال: (۵۹۸) به حساب کیلو هشتاد توله ای وزن صاع و نصف صاع چقدر است در مفتاح الجنة وزن نصف صاع را یک کیلو و دوازده چنانگ نوشته و در لغات کشوری یک سیر و نه و نیم چنانگ آمده اکنون بر کدام قول باید عمل شود؟

جواب: به حساب کیلو هشتاد توله ای به اساس محاسبه ای که ما از روی کتب کرده ایم صاع تقریباً سه و نیم کیلو و نصف صاع ۱ ۳/۴ کیلو می باشد از شامی و الدر المختار چنین چیزی استنباط گردیده و احتیاط همین است. (۲)

اگر در قریه ای گندم پیدا نشود دادن صدقه فطر به حساب نرخ شهر چگونه است: سوال:

(۵۹۹) اگر در قریه شخصی گندم پیدا نشود و نرخ آرد بسیار بلند بوده و نرخ گندم در شهر ارزان باشد آیا می تواند به نرخ شهر صدقه فطر بدهد یا چگونه؟

جواب: باید به حساب قریه خود صدقه فطر را اداء کرد اگر در آنجا گندم نباشد باید قیمت آرد محاسبه گردد یا قیمت یک صاع جوار حساب گردد منظور آنکه هر جنس منصوص که در آنجا یافت شود به اساس نرخ آن محاسبه صورت گیرد (۳).

(۱) ردالمحتار باب صدقه الفطر ص ۱۰۴ ج ۲.

(۲) وهو الصاع المعتمر ما یبع الفاء وربعین درهما من ماش اوعدس اما قدر بهما لتساویهما کلا ووزن (در محار) اعلم ان الصاع اربعة امداد والمدرطلان واثمن نصف من والدراهم مائتان (ردالمحتار باب صدقه الفطر ح ۲ ص ۱۰۴، ط س ج ۲ ص ۳۶۵ طبر =

در صدقه فطر به جای گندم دادن نصف صاع برنج چطور است: سوال: (۶۰۰) اگر در

صدقه فطر به جای گندم نصف صاع برنج داده شود جائز است یا نا جائز؟

جواب: جائز است در صورتیکه قیمت صاع برنج با نصف گندم برابر و یا زیاده از آن باشد (۱).

دادن صدقه فطر یک شخصی به چند نفر چطور است: سوال: (۶۰۱) دادن صدقه فطر یک

شخص به چند نفر و عکس آن جائز است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و جاز مع دفع کل شخص قطره الی مسکین او مساکین علی ما

علیه اکثر به جزم فی الوالو الحیة والخانیة والبدایع والمحیط وتبعهم الزیلعی فی الظهار من غیر

ذکر خلاف وصححه فی البرهان فکان هو المذهب کما جاز دفع صدقة جماعة الی مسکین واحد

بعتدیه) (۲) پس واضح شد که دادن صدقه فطر یک شخص به چند نفر و عکس آن جائز است.

بر زمیندار صدقه فطر واجب است یا نه: سوال: (۶۰۲) بر هر قسم زمیندار چه زمین زیاد

داشته باشد یا کم صدقه فطر واجب است یا نه؟

جواب: مسأله در این است کل وجوب صدقه فطر به کمی و زیادی زمین مربوط نیست بلکه

ضرور آن است که از حاجات اصلیه اضافه باشد.

آنقدر زمین که قیمت آن دوصد درهم قریب ۱/۲ ۵۲ توله نقره گردد در الدر المختار نوشته:

(فاضل عن حاجته الاصلیه)

آیا در صدقه فطر برابر قیمت گندم دادن برنج یا نخود درست است یا نه: آیا در صدقه فطر

دادن برنج یا نخود به اندازه قیمت گندم جائز است یا نه؟

جواب: جائز است.

در جایی که غله رایج باشد دادن نصف صاع در صدقه فطر کافی است یا نه: سوال: (۶۰۳)

(۳) نصف صاع من بر او ذقله اوسوقه اورب الخ اوصاع تمر اوشعیر الخ ومالم ینص علیه کذرة وخیر یعتبر فی القيمة (الدر المختار علی

هاشم ردالمحتار باب صدقة الفطر ح ۲ ص ۱۰۳ ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴). ظهیر

(۱) ومالم ینص علیه کذرة وخیر یعتبر فی القيمة (الدر المختار علی هاشم ردالمحتار باب صدقة الفطر ح ۱ ص ۱۱۵ ط. س. ج ۲ ص

۳۶۴). ظهیر

(۲) الدر المختار علی هاشم ردالمحتار باب صدقة الفطر ص ۱۱۵ ج ۱. ظهیر

اندازه صدقه فطر نصف صاع گندم و یک صاع جو مقرر است عده ای از علما بنگال می گویند که مسأله به گندم منحصر نیست و هر غله در جایی که بیشتر رواج باشد دادن نصف صاع از آن کافی می باشد و چون در بنگال برنج بیشتر رواج دارد دادن نصف صاع برنج کافی است؟

جواب: این قول ایشان کاملاً غلط است گندم در حدیث منصوص بوده و برنج منصوص نیست پس باید آنقدر برنج داده شود که قیمت آن برابر نصف صاع گندم باشد و دادن برنج به صورت معین جائز نیست.

جواب مفتی صاحب:

جواب صحیح است در غیر منصوص مراعات قیمت ضروری می باشد مثلاً اگر برنج داده می شود باید آنقدر داده شود که باقیمت نصف صاع گندم برابر باشد که این مسأله در جواب نوشته شده که دادن برنج به صورت معین جائز نیست که معنای آن این است که دادن برنج بدون در نظر داشت قیمت گندم جائز نیست یعنی به دلیل عدم ورود نص مانند زکات در آن حکم می گردد از اینجا معلوم می شود که دادن غیر منصوص به اساس قیمت منصوص جائز می باشد.

صدقه فطر بر فقرا واجب نیست: سوال: (۶۰۵) بر مردم فقیر قریه ها دادن صدقه فطر واجب است یا نه؟

جواب: صدقه فطر بر مردم فقیری که صاحب نصاب نیستند واجب نیست البته نزد کسانی که به قیمت پنجاه و یا پنجاه و دو رویه زمین یا خانه غیر از منزل مسکونی باشد یا زیور و غیره نزد شان به این مقدار باشد صدقه فطر بر ذمه ایشان واجب است.

درالر المختار درباب صدقة الفطر آمده: (على كل حر مسلم ذي نصاب فاضل عن حاجته الاصلية كدبنة وحوائج عياله وان لم ينم (ص ۹۸ ج ۲)).

صدقه فطر زن بر چه کسی واجب است: سوال: (۶۰۶) صدقه فطر زن بر شوهرش واجب

است یا بر پدرش یا اینکه شوهر از مهرش بدهد نزد زن مال باشد یا نباشد؟

جواب: زن وقتی صاحب نصاب باشد صدقه فطر بر او واجب است اگر شوهر اداء کند اداء می شود بر پدرش واجب نیست (و لا یودی عن زوجته ولا عن اولاده الکبار وان کانوا فی عیاله ولو

ادی عنهم او عن زوجته اجزاهم استحصاناً کذا فی الهدایة (۱).

وزن صاع: سوال: (۶۰۷) وزن اصلی نصف صاع چقدر است و تحقیق کامل آن چیست و عمل برزگان چگونه بوده است؟

جواب: شامی صاع را چنین تحقیق کرده است: (اعلم ان الصاع اربعة امداد والمذ رطلان والرطل نصف من والمان بالدرهم مائتان وستون درهماً وبالاستار اربعون والاستار بکسر الهمزة بالدرهم ستة ونصف وبالمثاقيل اربعة ونصف کذا فی شرح در البحار فالمد والمان سواء) (۲) لذا این تحقیق معلوم می شود که یک استار چهار ونیم مثقال است و وزن مثقال چهار ونیم ماشه می باشد پس چهل استار وزن یک مد جو است که ۸۱۰ ماشه می شود بدین ترتیب ۴۰ ۱/۴ ۴. که مساوی می باشد به ۱۱۲ ۶۷ توله که وزن یک مد است چون صاع چهار مد است لذا صاع مساوی می شود به ۲۷۰ توله که به حساب وزن هشتاد سه کیلو و یک ونیم پاو می گردد پس نیم صاع یک چنانک کم ۱ ۳/۴ کیلو می باشد به همین جهت حکم به دادن ۱ ۳/۴ کیلو (سیر) به حساب وزن هشتاد می باشد چنان به نظر می آید که مولوی صاحب عاشق الهی یک چنانک کمی کرده طوریکه کسانی که به ۱ ۳/۴ کیلو حکم نموده اند یک چنانک اضافه کرده اند و آشکار است که اضافه خوب بوده و کم کردن درست نیست و کسی که وزن نصف صاع را یک کیلو و سه چنانک گفته قولش به اساس تحقیق شامی درست نیست.

دادن صدقه فطر به یک شخص افضل است یا به چند نفر: سوال: (۶۰۸) دادن گندم صدقه فطر به یک شخص افضل است یا به چند نفر؟

جواب: دادن به چند شخص نیز درست است اما افضل آن است که یک صدقه به یک مسکین داده شود: (و جاز دفع کل شخص فطرته الی مسکین او مساکین الی قوله کتفریق الزکوة والامر فی حدیث اغنوهم للندب فیغید الاولیة) (۳).

غیر از اشیای منصوص چیزهای دیگر در صدقه فطر: سوال: (۶۰۹) علمای دین در این مورد

(۱) عالمگیری ص ۱۹۱ ح ۱

(۲) ردالمحتار باب صدقه ح ۲ ص ۱۰۴ . ط. س ح ۲ ص ۳۵۹ و ۳۶۰ . طغیر *

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ح ۲ ص ۱۰۶ . ط. س ح ۲ ص ۳۶۱ طغیر

چہ می گویند کہ در جایی کہ طعام مردم برنج است دادن برنج بہ جای حطہ و شعیر جائز است
یانہ شخصی می گویند کہ حضرت مولانا گنگوہی قدس سرہ ہر جواز فتویٰ دادہ دعوائش صحیح
است یا باطل تحقیق و تفتیش فرمائید.

جواب: در کتب فقہ آمدہ کہ غیر از حطہ و شعیر و اشپای منصوص در چیز های غیر منصوص
مانند برنج نخود باجرہ جواری وغیرہ باید قیمت مراعات گردد یعنی نخود برنج وغیرہ آنقدر
دادہ شود کہ قیمت آن با نصف صاع گندم یا یک صاع شعیر وغیرہ برابر شود (و مالک ینص
علیہ کذرة وخبز یعتبر فیہ القیمۃ) (۱) پس در جایی کہ برنج خوردہ می شود آنقدر برنج در
صدقہ فطر دادہ شود کہ قیمت آن برابر نصف صاع گندم یا یک صاع جو باشد در مورد قول
مولانا گنگوہی (رح) من چیزی نمی دانم.

وجوب فطرہ و قربانی: سوال: (۶۱۰) صدقہ فطر و قربانی ہر چہ مردمی واجب است و مستحق
صدقہ فطر کدام مردمی هستند روزہ دار یا عوام الناس و شخصی کہ قرضدار است صدقہ فطر ہر
او واجب می باشد یا نہ؟

جواب: اداء کردن صدقہ فطر ہر ذمہ شخصی واجب است کہ صاحب نصاب یعنی غنی باشد
یعنی مقداری نقد یا زمین داشتہ باشد کہ قیمت آن بہ اندازہ نصاب نقرہ باشد و شخصی کہ چنین
نیست صدقہ فطر ہر او واجب نمی باشد (۲) و صدقہ فطر باید بہ شخص محتاج دادہ شود بہتر
است کہ بہ مردم خوب نماز خوان و روزہ گیر دادہ شود اما اگر بہ محتاجان غیر روزہ دار دادہ
شود باز ہم صدقہ فطر اداء می گردد و قربانی نیز ہر کسانی واجب است کہ غنی و مالک نصاب
باشند و کسی کہ قرض زیاد است طوریکہ اگر قرض را اداء کند بہ قدر نصاب نزدش باقی
نماند صدقہ فطر و قربانی ہر او واجب نیست.

تحقیق صاع: سوال: (۶۱۱) وزن صدقہ فطر چقدر است قاضی صاحب ثناء اللہ ہشت رطل را *

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقۃ الفطر ج ۲ ص ۱۰۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷. طعیر

(۲) تحت (ای صدقۃ الفطر) زالی قولہ علی کل حر مسلم ولو صغیرا محتونا، حتی لو لم یفرجھا ولیہما وجب الاداء بعد البلوغ (ذی نصاب
فاضل عن صاحبہ الاصلیۃ) کتبہ و حوائج عیالہ (و ان لم یم) کما مر (وہ) ای بھذا النصاب (تحریم الصدقۃ) کما مر، و تحت الاضحیۃ و نفقۃ
المحارم عنی الرابع (در محتار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۹۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹، ۳۹۰) طعیر

یک صاع گفته و یک مولوی صاحب وزن صاع را دوسیر (کیلو) و شش چنانک می گوید کدام قول صحیح است؟

جواب: وزن صاع همان است که قاضی صاحب (رح) بیان فرموده و بر همین فتوی عمل می شود (۱) به حساب وزن انگلیسی یک صاع سه و نیم کیلو و نیم پاو می باشد در وزن نیم صاع $۱\frac{۳}{۴}$ کیلو و یک چنانک می گردد که در اینجا مطابق آن صدقه فطر داده می شود و احتیاط در همین است و اینکه مولوی صاحب وزن صاع را دو کیلو و شش چنانک بیان نموده صحیح نیست و کسانی که مطابق این قول صدقه فطر اداء کرده اند باید مقدار باقی مانده را نیز بدهند.

وزن نصف صاع: سوال: (۶۱۲) وزن اصلی نصف صاع چقدر است این مسأله را بصورت تحقیقی بیان دارید ما ندیده ایم که بزرگان ما بر این عمل کرده باشند.

جواب: شامی در مورد وزن صاع چنین تحقیق کرده است: (اعلم ان الصاع اربعة امداد والمد رطلان والرطل نصف من والمان بالدرهم مائتان وستون درهما وبارستار اربعون والستار بکسر الهمزة بالدرهم ستة ونصف بالمناقل اربعة ونصف کذا فی شرح در البحار فالمدو المن سواء) (۲) از این تحقیق آشکار است که یک استار چهار و نیم مثقال بوده و وزن مثقال چهار و نیم ماشه می باشد پس چهل مثقال که وزن یک مد است ۸۱۰ ماشه می گردد که $۶۷\frac{۱}{۲}$ توله می شود پس چون $۶۷\frac{۱}{۲}$ توله وزن یک مد است وزن صاع برابر چهار مد می باشد یعنی یک صاع ۲۷۰ توله می شود که به حساب وزن هشتاد سه کیلو و دو نیم پاو می شود پس نیم صاع یک چنانک کم نموده و کسانی که $۱\frac{۳}{۴}$ کیلو می گردد لذا به دادن $۱\frac{۳}{۴}$ کیلو گندم در صدقه فطر حکم می گردد.

مولوی صاحب عاشق الهی یک چنانک کم نموده و کسانی که $۱\frac{۳}{۴}$ کیلو می گویند یک چنانک اضافه کرده اند و آشکار است که کمی زیادت بهتر بوده و کم کردن خوب نیست و کسی نیم صاع را یک کیلو و سه چنانک گفته قول او مطابق تحقیق شامی درست نیست.

(۱) اعلم ان الصاع اربعة امداد والمد رطلان والرطل نصف من والمان بالدرهم مائتان وستون درهما وبارستار اربعون والستار بکسر الهمزة بالدرهم ستة ونصف قح (رد المحتار ج ۲ ص ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵) طعیر

(۲) رد المحتار ج ۲ ص ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵ طعیر

مصارف صدقه فطر: سوال: (۶۱۳) مصرف زکات صدقه فطر و پوست قربانی یکی است یا از ہم فرقی نیز دارند اگر به سادات یا پدر و مادر زکات یا صدقه فطر یا پوست قربانی داده شود اداء میگردد یا نه؟

جواب: مصرف زکات صدقه فطر و پوست قربانی یکی است یعنی به مردمی که دادن زکات درست نمی باشد دادن صدقه فطر و پوست قربانی نیز درست نیست (۱) در مورد دادن زکات به سادات قول صحیح آن است که ناجائز می باشد (۲) اگر به اصول و فروع عمداً یعنی یا وصف شناختن ایشان زکات صدقه فطر و پوست قربانی داده شود اداء نمی گردد (۳) باید دوباره اداء گردد اما اگر در تاریکی و اینکه فکر کند که محتاجی می باشد زکات و صدقه فطر و غیره را به او بدهد و بعداً معلوم گردد که به کسی داده غنی بوده یا پدر و پدر کلانش یا پسر و نواسه اش بوده زکات فطره و غیره اداء شده است و ضرورتی به دوباره دادن نیست (۴) اما اگر به علت ندانستن مسأله به اصول یا فروع خود زکات بدهد زکات اداء نگردیده و باید دوباره بدهد.

دادن صدقه فطر به اما مسجد جائز نیست: سوال: (۶۱۴) دادن صدقه فطر به امام جائز است یا نه؟

جواب: دادن صدقه فطر او به دلیل امامت جائز نیست (۵).

فصل نهم

مسائل متفرقه زکات

شخص صدرویه داد و ۴۵ سال بعد آنرا بدست آورد زکات آنرا چگونه اداء کند: سوال:

(۱) و صدقة الفطر كالتزكاة في المصارف في كل حال (الدر المختار على هامش رد المحتار باب ج ۲ ص ۱۰۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۹).
ظفر الدین غفر الله له

(۲) ولا تدفع الى بني هاشم الخ (هدایه ج ۱ ص ۱۸۸). ظفر

(۳) ولا يدفع المزكي زكاة ماله الى ابيه وجده وان علا (هدایه ج ۱ ص ۱۸۸). ظفر

(۴) قال ابو حنیفه و محمد رضی اللہ عنہما اذا دفع الزكاة الى رجل يظنه فقيراً ثم بان انه غني او هاشمي او كافر او دفع في ظلمة لئان انه ابوه او ابنه فلا اعاده عليه (هدایه ج ۱ ص ۱۸۹). ظفر

(۵) و صدقة الفطر كالتزكاة في المصارف كل حال (الدر المختار على هامش رد المحتار ط. س. ج ۲ ص ۳۶۹). ظفر

(۶۱۵) شخصی به شخص دیگری صد روپہ قرض داد مدیون ۴۵ سال بعد قرض را اداء نمود اکنون چطور زکات بد ھد؟

جواب: مسالہ آن است پس از حصول دادن زکات سال های گذشته آن نیز لازم می باشد پس از صدروپہ در سال اول دونیم روپہ کم می گردد وبہ همین ترتیب زکات همان مقدار باقی مانده بہ حساب ہر سال وضع می گردد تا مبلغ آنقدر باقی ماند کہ از نصاب کم باشد در آنصورت زکات ساقط می گردد (۱).

درصورت یکہ بہ اداء کردن گمان غالب نباشد چہ کند: سوال: (۶۱۶) بر ذمہ صاحب زکات مبلغ ۲۰ روپہ واجب الاداء بود او مبلغ ۱۵ روپہ ر یقیناً اداء کردہ ودر مورد ۵ روپہ شک دارد کہ اداء کردہ یا نکردہ پس اداء کردن پنج روپہ بروی ضروری می باشد یا نہ؟

جواب: چون گمان غالب بہ اداء کردن نیست وگمان غالب اعتبار دارد پس باید آن پنج روپہ باقی مانده را اداء کند.

شخصی بدون ادای زکات وفات نمود درمورد ادای زکات او چہ حکم است: سوال: (۶۱۷) عمر صاحب نصاب و مال زکات بر ذمہ او واجب الاداء بودہ مگر وبدون آنکہ زکات را اداء کند وفات نمود واز او یک پسر نابالغ مانده است آیا زن عمر می تواند از مال او زکات باقی مانده و حال را اداء کند یا نہ؟

جواب: بدون وصیت متوفی نمی توان از مال متروکہ مشترکہ زکات را اداء نمود زیرا وارث طفل نابالغی است در حصہ او بدون وصیت نمی توان دخالت نمود چنانچہ این موضوع در رد المحتار مورد بحث قرار گرفته ومجتان درالدر المختار آمده: (واما دين الله تعالى فان وصی بہ وجب تنفیذہ) وشامی گوید وذلك كالزکوة والكفارات

در مهر و زیورات مرصع زکات است یا نہ: سوال: (۶۱۸) در مهر و زیورات مرصع زکات است یا نہ؟

(۱) ولو كان الدين الخ فوصل الى ملكه لزوم زکوة مامعنی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۴ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶ و ۲۶۷). طفرہ

جواب: اگر در مهر به قدر نصاب طلا موجود باشد زکات در آن واجب است و اگر نصاب نقره و غیره موجود باشد باز هم مهر اندازه گردیده و در آن شامل شود و در زیور مرصع زکات واجب است (۱).

در نوت زکات است یانه: سوال: (۶۱۹) نوت دولتی سند مال بوده و عین مال نیست پس اگر مثلاً شخص روپیه نوت داشته باشد و سال نیز بر آن بگذرد و از حاجات ضروری او بیشتر باشد آیا زکاتی که بر روپیه نقد می باشد بر نوت نیز واجب می گردد یانه اگر واجب باشد باید همان نوت در زکات داده شود زیرا در تبدیل آن به روپیه در فی هزار پانزده روپیه کمیشن می گیرند در حالیکه اگر نوت داده شود احتمال دارد که زکات اداء نگردد طوریکه مولانا صاحب اشرف علی در الامداد ماه صفر تحریر فرموده است.

جواب: زکات بر آن نوت ها واجب است و اگر نوت را در زکات بدهد ترتیب اداء شدن زکات همان است که در الامداد نوشته شده و آن اینکه زکات وقتی اداء می گردد که به کسی داده شده آنرا به روپیه تبدیل کند و در قبضه خود بگیرد در کتاب ها ذکری از نوت نیست که به نقل عبارت کتابی می پرداختیم.

زکات تقاعد: سوال: (۶۲۰) در پول تقاعد که در پایان مدت خدمت رسمی به مامورین داده می شود اگر در آن زکات باشد چگونه زکات آن داده شود؟

جواب: رقمی که از معاش مامورین وضع و در پایان ماموریت رقم دیگری با آن یکجا گردیده و به مامورین داده می شود یک انعام دولتی شمرده می شود و زکات سال ها گذشته آن واجب نبوده و پس از حصول آن اگر به قدر نصاب باشد و سال کامل بر آن بگذرد زکات دادن لازم می گردد فقط (۲).

تقاعد و حکم سود: سوال: (۶۲۱) یکی از قواعد دولتی در مورد مامورین آن است که ماهوار

(۱) ولو مات فاداه و ارله جاز (در مختار) فی الجوهره اذا مات من علیه زکوة او فطره او کفارة او نذر لم یؤخذ من ترکه عندنا الخ و ار اوصی تنفذ الوصیه من الثلث (رد المحتار باب صدقة الفطر ح ۲ ص ۹۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹). فقیر

(۲) واللازم فی معضرب کل منهما ومعموله ولو نثر او حلها مطلقا سباح الاستعمال اولاً ولو للتجمل والنفقة لانهما خلفا المان فیزکيهما کيف كانا والدر المختار علی هامش ردالمختار باب زکوة المال ح ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷ و ۳۹۸). طعیر

مقداری از معاش ایشان را وضع می کند و برای ایشان نگهداری می کند و بر رقم جمع شده به رضایت خود سود می دهد گرفتن آن جائز است یا نه؟

جواب: سود گرفتن از هیچ کسی جائز نیست اما اینکه دولت هنگام تقاعد با رقم وضع شده از معاش مامورین به همان اندازه یا یک مقدار یکجا می کند گرفتن آن جائز است همچنان چنین حکم می شود که پول کسانی که در بانک است سود آنرا در آنجا نگذارند زیرا به معنای معاونت با کفار است باید آنرا گرفته و به فقرا و مساکین تقسیم کنند.

بر تقاعد و رقصی که در بانک باشد زکات است یا نه: سوال: (۶۲۲) فتویٰ نمبر (۲۵۲۰) رسید بر رقم هایی که در بانک یا پوسته خانه می باشد زکات است یا نه کسانی که در بانک و پوسته خانه ذخیره می کنند رقم آنها در اختیار ایشان است یعنی هر وقتی که بخواهند می توانند آنرا بگیرند در حالیکه رقم تقاعد چنین نیست بلکه هنگام ترک وظیفه یا پس از وفات داده می شود لذا بر این رقم زکات است یا نه؟ دیگر اینکه جناب شما سود را حرام نوشته اید و گفته که سود گرفتن از هیچ کسی جائز نیست و سپس می فرمائید از بان سود گرفته و به فقراء بدهد چون سود ناجائز است دادن این رقم ناجائز به فقراء چگونه می تواند جائز باشد؟

جواب: بر این رقم پس از حصول و بعد از آنکه یکسال بر آن بگذرد زکات در آن واجب می گردد (۱) و با وجود حرام بودن از سود این فتویٰ داده می شود که رقم از آنجا گرفته شده و به فقرا و مساکین تقسیم گردد علت آن وجه خاصی می باشد زیرا اگر رقم در آنجا گذشته شود به عیسوی ها می رسد که آنرا در ترویج دین خود و مرتد ساختن مسلمانان به کار می برند و حکم شریعت این است: (من ابتلی ببلیتین فلیختر اهونهما) یعنی شخصی که به دو مصیبت مبتلا شود کمتر آنرا اختیار نماید پس اگر چه سود گرفتن گناه است اما نه آنقدر گناه بزرگ که مساعدت در مرتد ساختن مسلمانان باشد لذا اهون انتخاب گردیده است.

زکات آن بخش معاش که به عنوان تقاعدی وضع می گردد: سوال: (۶۲۳) زید در اداره

(۱) و عند بعضی مآثورین مع حولان الحول بعده ای بعد القبض من دین ضعیف و هو بدل غیر مال کمهر و دبه و بدل کتابه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة ج ۲ ص ۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵). ظفر

قطار آہن کار می کند هر ماه ۱/۱۲ حصه معاش او به عنوان تقاعدی وضع می گردد و اداره قطار آہن از همین رقم وضع شده مامورین قرض داده وسود می گیرد بر تمام این رقم تقاعدی زکات فرض است یا نه؟

جواب: زکات این رقم پس از حصول در آینده لازم می باشد^(۱).

زکات را اداء نموده اما شرعاً اداء نشده ثوابی بدست آورده است یا نه: سوال: (۶۲۴)

اگر زکات اداء گردد اما به کدام وجه شرعی اداء نشود شخص مذکور ثوابی بدست آورده یا نه؟
جواب: ثواب بدست آورده است. (۲)

بر زمین اجاره زکات است یا نه: سوال: (۶۲۵) زمینی که به منافع گرفته شود ورقم چند ساله

آن قبلاً اداء گردد از آن باید زکات بدهد یا نه؟

جواب: زمینی که به اجاره گرفته می شود واجوره معین گردیده واجوره چند سال پیشکی داده می شود معامله درست بوده و بر رقم مذکور زکات نیست.

ارقام مختلفی که به نیت زکات خرج می گردد توسط آن ها زکات اداء می شود یا نه:

سوال: (۶۲۶) من یاداشتی را برای زکات علیحده نگهداشته ام وآنچه را بر محتاجان خرج می کنم درآن می نویسم مثلاً در کفن شخص لا وارثی پنج روپیه خرج کردم و آنرا در یاداشت مذکور نوشتم وآنچه در راه خدا به مسکینان می دهم همه را در آن نوشته می کنم و هنگام دادن در دل نیت زکات را نیز می نمایم دراینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: چیزی که بطور متفرق به نیت زکات به فقرا و مساکین داده شود طوریکه شما کرده اید جائز بوده و بدین ترتیب زکات اداء می گردد اما رقمی که در کفن میت لا وارث خرج گردیده

(۱) ولا زکوۃ علی مکتب الخ ولا علی ملفود الخ وما اخذ مصادرة لم وصل الیه بعد سنین لعدم النبو والذوالمخار علی هاشم والامطار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۱ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳) واعلم ان الدیون عند الامام لثلاثة: قری، ومتوسط، وضعیف، فحبب زکاتها إذا لم لها مال وحال الحول، لكن لا فوراً بل عند قبض أربعین درهما من الدین القوی كقرض وبدل مال تجارة فكلما قبض أربعین درهما يلزمه درهم وعند قبض مائتین مع حولان الحول بعده ای بعد القبض من دین ضعيف وهو بدل غیر مال كمهر ودية الخ (ابن عثیم باب زکوۃ المال ج ۲ ص ۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵). طبر

(۱). ان الله لا یضیع اجر المحسنین (القرآن). طبر

(۲) خداوند متعال فرموده است: وان الله لا یضیع اجر المحسنین. طبر

زکات محسوب نمی شود و حکم صدقه نقلی را دارد در زکات تملیک به فقیر زنده شرط است.
بر جواهرات زکات نیست: سوال: (۶۲۷) در جواهرات مثلاً الماس زمرد لعل یاقوت و غیره زکات است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده که در جواهرات زکات نیست مگر آنکه به نیت تجارت باشد (لا زکوة فی الالی والجواهر الا ان تكون للتجارة)^(۱).

چون رقم توسط پسته خانه ارسال گردد فیس از کجا داده شود: سوال: (۶۲۸) اگر رقم زکات توسط پست خانه ارسال گردد دادن فیس از خود آن رقم جائز است یا نه؟
جواب: ارسال رقم زکات توسط پست خانه جائز است مگر فیس آن باید جداگانه داده شود (۲). فقط

بر مقروض مهر زکات واجب است یا نه: سوال: (۶۲۹) بر مقروض مهر زکات واجب می باشد یا نه؟

جواب: در شامی آمده: (والصحيح انه غير مانع) (۳) یعنی صحیح آن است که دین مهر موجب مانع وجوب زکات نیست یعنی بر مال موجوده او به قدر نصاب زکات واجب می باشد.

اگر زکات را به فقیر بدهد ویس آنرا در بدل قرض بگیرد چه حکم دارد: سوال: (۶۳۰) زید بر شخصی قرض دارد که مفلس می باشد زید حیلہ نموده که زکات خود را اخراج کند و بل مقروض بدهد و سپس آنرا در بدل قرض از نزدش حصول کند بدین ترتیب زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اداء می شود (۴).

بار قومی که بدون نیت به فقیر داده شده زکات اداء گردد یا نه: سوال: (۶۳۱) یک شخص

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۳. ظهیر

(۲) (ولا يخرج (المزكي) عن المهداة بالعزل بل بالاداء للفقراء) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰ آشکار است که فیس ارسال رقم به فقیر نمی رسد پس در زکات حساب نمی گردد. ظهیر

(۳) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲۷. ظهیر

(۴) واداء الدين عن العين وعن دين سبق لايحوز وحيلة الجواز ان يعطى مديونه الفقير زكوة ثم يأخذها عن دينه ولو امتنع المدينون مديونه وأخذها لكونه ظفر بجس حقه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰). ظهیر

صاحب نصاب هیچ وقتی به نیت زکات رقمی را نداده اما به نام خداوند متعال پیوسته به مقدار کافی خیرات داده است اما هیچ وقتی از روی نیت و خیال نام زکات را به آن نداده اگر بدین ترتیب زکات سال های گذشته اداء نشده آیا همه را باید یکجا اداء کند در حالیکه مقدار سرمایه او در جریان سال هالی گذشته کم و زیاد گردیده پس اکنون به اساس چه معیاری زکات مجموعی سال های گذشته را تعیین نماید؟

جواب: رقمی که بدون نیت زکات خیرات گردیده زکات نبوده و توسط آن زکات اداء نشده پس اداء زکات سال های گذشته لازم می باشد و سال های گذشته را به اساس گمان غالب به صورت تخمینی تعیین نماید و دادن به صورت تدریجی جائز بوده و یکجا دادن آن لازمی نمی باشد. فقط

برای زکات سال های گذشت که شرعاً اداء نشده چه ترتیبی گرفته شود: سوال: (۶۳۲)

در طول بیست و پنج سالی که من زکات داده ام آنرا به کیسی داد ام که اداء نشده است مثلاً به نواسه ها و همشیره ام اما اکنون می خواهم به من راهی نشان داده شود که توسط آن زکات سال های گذشته ام ادا گردد اما من به یاد ندارم که در هر یک از سال های گذشته نزد چه رقمی موجود بوده البته این قدر بیاد دارم که از رقم مذکور مقدار بسیار کمی باقی مانده و من با آن هیچ نوع تجارتی نکرده ام اکنون باید چه کنم که زکات سال های گذشته از ذمه من اداء گردد.

جواب: برای ادای زکات سال های گذشته که اداء نگردیده اکنون چاره ای جز این وجود ندارد که مقدار رقم موجود در هر یک از آن سال ها را به گمان غالب تخمین کنید و از آن زکات بدهید این نکته را نیز باید واضح کنم که دادن زکات به خواهر و اولاد او که فقیر باشند درست می باشد البته دادن زکات به نواسه پسری و دختری درست نیست. (۱) پس این مسأله را نیز تخمین کنید که چقدر به نواسه های تان و چقدر به خواهر تان داده اید زیرا آنچه را به خواهر تان

(۱) ولای من بینهما ولاد (درمختار) ولید الاولاد لجواز لقیة الاقارب کالاحرة والاعمام والاعوال الفقراء بل هم ارلی لانه صله وصدقة (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶). ظفر

داده اید اداء شده و آنچه را به اولاد اولاد داده باشید ادا نگردیده است خلاصه آنکه مقدار رقم موجود هر سال را نزد خود تخمین نموده و زکات آنرا محاسبه کنید و حتی الوسع طوری تخمین کنید که به اساس گمان غالب هیچ نوع کمی باقی نماند اگر کمی بیشتر داده شود بهتر بوده و احوط می باشد.

قرضه ای که به حکومت داده شده زکات آن چه وقت واجب می گردد: سوال: (۶۳۳)

زید صد روپیه به دولت قرض داده و تا اکنون آنرا دوباره حصول نموده و امید است که یک سال بعد حصول گردد آیا زکات رقم مذکور بر ذمه زید بعد از حصول واجب الاداء می باشد یا قبل از حصول باید زکات هر سال را بدهد؟

جواب: زکات چنین قرضی پس از حصول واجب الاداء می باشد و دادن زکات قبل از حصول واجب نیست اما اگر قبل از حصول داده شود نیز اداء گردیده و پس از حصول دوباره دادن آن لازم نمی باشد در کتب فقه چنین آمده است. (۱)

برای فقیر از مال زکات تعیین مستمري چطور است: سوال: (۶۳۴) اگر به فقیری از رقم

زکات مثلاً ماهوار یک روپیه داده شود آیا زکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: زکات اداء می گردد.

آیا باید ۱۴۰ حصه قیمت غله در زکات داده شود: سوال: (۶۳۵) در مورد دادن ۱۴۰

حصه قیمت غله پس از فروش آن چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در اینصورت دادن ۱۴۰ حصه قیمت پس از حولان حول لازم می باشد (۲).

گرفتن جبری عشر و اعانه برای مدرسه چطور است: سوال: (۶۳۶) حصول جبر اعانه

و عشر و صرف آن در مسجد چطور است؟

جواب: جبر در صدقه نفلی درست نیست.

اگر کسی روپیه زکات را خرج کند چه حکم دارد: سوال: (۶۳۷) مهتم مدرسه مقداری از

(۱) ولو كان الدين في فصول الى ملكه لزم زکات ماضی (الدر المختار علی هامش و الدار المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص

۲۶۶ ، ۲۶۷. ظفر

(۲) و مغارة بزل ماوجب كله اربعه ولا يخرج عن المهداة بالزل بل بالاداء للفقراء (ایضا) ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰. ظفر

رقم زکات را به خاطر طلبه نزد شخصی گذاشت به شخصی مذکور ضرورتی پیش آمد وبدون اجازه مہتمم دو روپہ آنرا خرج نمود وپس دوبارہ اداء نمود در مورد او چہ حکمی وجود دارد؟

جواب: خرج کردن برایش جائز نبوده اما پس از اداء کردن بری شده است.

زکات رقمی کہ مدفون است: سوال: (۶۳۸) بررقمی کہ در زمین مدفون بوده واز آن هیچ

مفادی متصور نیست زکات می باشد یا نہ؟

جواب: زکات چنین رقمی باید ہر سال داده شود (۱).

انجمن زکات: سوال: (۶۳۹) ساختن انجمنی کہ در آن مال زکات بر مساکین صرف گردد

جائز است یا نہ؟

جواب: درست است.

زکات رقمی قرض: سوال: (۶۴۰) در رقمی کہ بہ قرض داده شدہ وبہ قدر نصاب بودہ

ویکسال کامل نیز بر آن گذشتہ باشد زکات واجب است یا نہ؟

جواب: زکات رقمی کہ بہ قرض داده شدہ وبہ قدر نصاب بخودہ ویکسال کامل بر آن گذشتہ

باشند پس از حصول واجب می باشد ہر قدر کہ از آن حصول می گردد زکات آن داده شود

واگر مقداری از آن حصول نگردد زکات آن ساقط می شود (۱).

زکات قرضہ پس از حصول است: سوال: (۶۴۱) قرضہ ای کہ قابل حصول است زکات آن

ہمین اکنون داده شود یا پس از حصول ودر مورد قرضہ ای کہ اکنون قابل حصول است وممکن

مدتی بعد غیر قابل حصول گردد وهمچنان در مورد قرضہ ای کہ بہ شکل قسطوار حصول می

گردد چہ می فرمائید؟

جواب: زکات قرضہ پس از حصول واجب بودہ واگر قبل از حصول داده شود نیز جائز است

وقرضہ ای کہ اکنون قابل حصول است وممکن مدتی بعد قابل حصول باقی نماند نیز چنین می

(۱) تجب فی کل مائی درہم خمسۃ دراہم الخ (عالمگیری کتاب الزکات باب ثالث ج ۱ ص ۱۶۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۸). ظہیر

(۲) لوکان الدین علی مقر ملئ (الی قولہ) فوصل الی ملکہ لزم زکات ماضی (الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۲ ص ۱۲، ط. س.

ج ۲ ص ۲۶۶، ۲۶۷). ظہیر

باشد. فقط

زکات رقم قرض چی وقت اداء گردد: سوال: (۶۴۲) خالد رقمی را غرض کار و بار به عابد قرض داد عابد در کار و بار تاوان نمود ورقم خالد خرج گردید و عابد در مقابل قرض خالد گردید خط منزل خود را به او داد اکنون خالد زکات رقم مذکور را چگونه اداء کند؟

جواب: رقمی که قرض می باشد زکات آن پس از حصول واجب است پس رقمی که حصول نگردیده زکات آن لازم نمی باشد.

ثواب صدقه به مالک خانه رسد یا به تمام اعضای خانواده: سوال: (۶۴۳) اگر در یک خانه نه ده نفر بوده و اختیار همه چیز در دست یک نفر باشد و به رضایت همه این اختیار به او داده شده باشد اگر او صدقه بدهد ثواب آن تنها به خودش می رسد یا به تمام اعضای خانواده؟

جواب: اگر صدقه از مال مشترک همه و یا به اجازه ایشان داده شود ثواب به همه آنها می رسد.

زکات رقم تقاعدی و حکم سود آن: سوال: (۶۴۴) من در دولت انگلیسی وظیفه دارم و معاش ماهوار من ده روپیه می باشد هر ماه ده آنه از معاش من و پنج آنه از عطیه دولتی جمله پانزده آنه به نام من در بانک سونگ ذخیره می شود و مقداری سود نیز ماهوار بر آن افزوده می گردد من نمی خواهم آنرا جمع کنم یا سود بگیرم اما به اساس قاعده تعیین شده تقاضای من قبول نمی گردد و رقم مذکور در حالت دوام وظیفه به من داده نمی شود و در صوت قطع وظیفه تمام رقم مذکور کجا با سود حصول خواهد شد و هیچ شرحی در مورد اصل رقم و سود آن وجود نخواهد داشت در اینصورت آیا باید زکات رقم مجموعی که در بانک وجود دارد داده شود یا نه در این مورد در شرح شریف چه حکمی وجود دارد؟

جواب: هر قدری که حصول می گردد همان مقداری که سود است صدقه داده شود و زکات رقم پس از حصول واجب می باشد پس از همین اکنون حساب شود که رقم مذکور چه وقت به حد نصاب می رسد تا پس از حصول زکات آن اداء گردد.

زکات تقاعدی و حقیقت آن: سوال: (۶۴۵) برای کسانی که در دستگاه دولتی انگلیس کار می کنند نوعی تقاعدی وجود دارد شکل تقاعدی مذکور چنان است که همراه مقداری از معاش کار

کشان وضع می گردد و رقم مذکور جمع گردیده و هنگام انفصال از وظیفه به خود شخص مذکور و در صورت فوت او به ورثه اش داده می شود در ابتدا این امر اختیاری بود که در صورتیکه کارمند بخواهد ماهوار پنج فیصد از معاشش وضع می گردد اما چون عده ای از مامورین اعتراض کردند و خواهان تمام معاش خود کرد بدند اداره این قاعده را اجباری ساخت طوریکه از معاش مامورین فیصدی مذکور جبراً وضع می گردد و در هیچ حالتی غیر از برکناری از وظیفه یا فوت داده نمی شود رقم مجرا شده شش ماهه و سالانه وقتاً فوقتاً در بانک الله آباد به نام مامورین نوشته می شود و در ستون دوم سود آن درج می گردد و در خانه سوم به اندازه آن رقمی دیگری نوشته می شود که عطیه دولت می باشد بدین ترتیب سه رقم یکجا می گردد.

بهر حال وعده چنان است که رقمی که از معاش وضع گردیده هنگام انفصال از وظیفه به مامور داده می شود اما برای دادن رقم عطیه این شرط وجود دارد که از طرف کمیته فیصله صورت خواهد گرفت که رقم عطیه به مامور داده شود یا نه اینکار درحقیقت نوعی فشار آوردن بر استادان و معلمان است که بخشی از معاش ایشان وضع گردیده و با رقوم دیگر یکجا شد و به هزاران روپیه رسیده و در اختیار کمیته می باشد و در صورتیکه وفادار نباشد باید از رقوم مذکور دست بشوید.

به تاریخ ۲ اگست ۱۹۱۵ به یک استاد جمعاً مبلغ یک هزار و هفتصد و پنجاه و چهار روپیه و چهارده آنه داده شد به شرح ذیل رقم وضع شده از معاشات گذشته مبلغ شصت و نود روپیه سود مبلغ ۲۲۸ روپیه و ده آنه و مبلغ شش صد و نود روپیه از طرف کمیته جمعاً رقم مذکور به دست استاد آمد اکنون سوال این است که آیا در رقم مذکور پس از حولان حول زکات زم است یا اینکه باید همین اکنون زکات سال های گذشته را نیز بدهد؟

جواب: پس از حصول هر سه رقم مذکور بعد از حولان حول زکات لازم است و زکات سال های گذشته هیچ یک از آن سه رقم واجب نیست عدم وجوب زکات بر رقم عطیه و منافع اشکار است که قبلاً در ملکیت زکات دهنده نبوده و در مورد رقم وضع شده از معاش نیز همین حکم می باشد زیرا شکل مصادره را داشته و اجبار دلیل آن است و در معرض سقوط بودن آن بعید

نیست واصل در آن حدیث علی رض (لا زکوة فی مال الضمار) می باشد، الدرالمختار، قوله حدیث علی کذا عزاہ فی الہدایۃ الی علی ولس بمعروف وانما ذکرہ سبط ابن الجوزی فی اثار الانصاف عن عثمان وابن عمر کذا فی شرح النقایۃ لملا علی قاری. (۱)

بهترین شکل صدقه جاریه برای ایصال ثواب چیست: سوال: (۶۴۶) شخصی می خواهد برای ایصال ثواب وعفو گناہان والدین خویش مبلغ دو صد روپیہ بہ شکل دومدار صدقه دہد، بہترین شکل صرف کردن آن چیست؟

جواب: برای ایصال ثواب بہترین شکل صدقه جاریہ آن است کہ با رقم مذکور کتب تفسیر و حدیث وفقہ خریدہ وبہ مدرسہ ای بدهد کہ منفعت آن زیاد است یا با رقم مذکور جایدادی خریدہ و آنرا وقف کند تا از عاید آن طلبہ مسکین و یتیم یک مدرسہ دینی کمک شوند، در حدیث روایت گردیدہ کہ پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم ارشاد فرمودہ است: اذا مات الانسان انقطع عملہ الا من ثلاثۃ صدقۃ جاریۃ او علم ینفع بہ او ولد صالح یدعو لہ، رواہ مسلم. (۲)

از این حدیث معلوم می گردد کہ چیزی کہ در اعانہ صرف گردد صدقه جاریہ بودہ و ثواب آن ہمیشہ بہ متوفی می رسد.

کتاب الصوم

فصل اول

نیت روزہ اقسام روزہ ومنزلت آن

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

نیت روزہ: سوال: ۱. زید صبح خوابید و ساعت ۱۱ یا ۱۲ بیدار شد او می تواند روزہ بگیرد یا نہ؟

جواب: نیت روزہ رمضان ویا روز نفلی بیشتر از نصف النہار شرعی یعنی تقریباً ساعت یازدہ

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰. ظہیر

(۲) مشکوٰۃ شریف کتاب العلم فصل اول ص ۳۲. ظہیر

درست است. (۱)

مثال کسیکه در رمضان بدون عذر شرعی غذا خورد: سوال: ۲. مولوی صاحبی شخصی را دید که در رمضان بدون عذر شرعی می خورد و می نوشید پس گفت که این شخص خوک خور است و در رمضان خوردن حرام است و هر کسی را که ببیند که در رمضان چیزی می خورد می گوید که خوک می خورد این سخن تا چه حدی درست است و در رمضان بدون عذر شرعی خوردن حرام است یا گناه کبیره؟

جواب: در روز رمضان بدون عذر شرعی خوردن و نوشیدن بدون شک قطعاً حرام بوده و کسیکه چیزی می خورد مرتکب فعل حرام و گناه کبیره می گردد و به اساس تشبیه او را خوک خور گفتن درست است یعنی طوریکه خوک خور حرام خور بوده و مرتکب فعل حرام و گناه کبیره می باشد به همین ترتیب کسیکه در رمضان شریف بدون عذر چیزی می خورد حرام خور مرتکب فعل حرام و گناه کبیره بوده و مانند خوک خور می باشد (۲).

اگر مسافر یا مریض در رمضان به نیت نفل روزه بگیرد نفل حساب می شود یا فرض:

سوال: ۳ اگر مسافر یا مریض در رمضان به نیت نفل روزه بگیرد روزه مذکور نفل حساب می شود یا فرض؟

جواب: در شامی آمده: (و حاصله ان المریض و المسافر لو نویا و اجباً آخر وقع عنه ولو نویا نقلاً و اطلاقاً فمن رمضان) (۳) از این عبارت معلوم گردید که اگر مریض یا مسافر نیت نفل را بنماید آن روز روزه رمضان حساب می شود و اگر واجب دیگری را نیت نماید همان واجب دیگر حساب می گردد در این مسأله تفصیل وجود داشته و اختلاف واقع شده است. (۴)

(۱) فیصح اداء صوم رمضان فی من اللیل فی الی الضحوة الکبری لا بعدها (درمختار) قوله: (الی الضحوة الکبری) المراد بها نصف النهار الشرعی، و النهار الشرعی من استطارة الضوء فی أفق المشرق إلی غروب الشمس، و العابة غیر داخله فی المعنی (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۷) مقصد از نیت اراده قبلی می باشد و گفتن آن به زبان ضرور نیست لذا اگر شب اراده نموده و خوابیده باشد ضرورت دیگری وجود ندارد. ظفر

(۲) اعلم ان صوم رمضان فريضة لقوله تعالى کتب علیکم الصيام، و علی فرضیه انقطع الاجماع و لهذا مکفر جاحده (هدهای کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۹۳). ظفر

(۳) ردالمحتار للشامی کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۸. ظفر

(۴) ردالمحتار للشامی کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۸. ظفر

بعد از وقت سحری خوردن جائز نیست: سوال: ۴ زید می گوید که مردم بی علمی که از وقت سحری اطلاعی ندارند تا اذان را نشنوند می خورند و اگر مؤذن در اذان تأخیر کند ملامتی مؤذن است.

خواب: پس از صبح صادق خوردن و نوشیدن درست نیست چه اذان شود یا نشود در این مورد باید نهایت احتیاط صورت گیرد (۱).

پس از صبح صادق اجازه خوردن نیست: سوال: ۵ زید می گوید که در حدیث صحیح بخاری آمده که در دست شخص چیزی برای خوردن و نوشیدن وجود دارد و در همان حال صبح صادق می شود او می تواند آنچه را که در دستش است بخورد مطلب این حدیث چیست؟

جواب: مطلب این حدیث نیز آن است که رسیدن صبح صادق یقینی نباشد (۲).

روزه گرفتن روز عرفه چطور است: سوال: ۶ به تاریخ ۹ ذی الحجة به روز عرفه روز گرفتن چطور است؟

جواب: مستحب بوده و بسیار زیاد ثواب دارد (۳).

نیت روزه نفلی و نذری چه وقت صورت گیرد: سوال: ۷ نیت روزه نفلی و روزه نذری چه وقت صورت گیرد؟

جواب: نیت روزه نفلی و نذر معین و روزه رمضان از شب تا نصف النهار شرعی درست بوده و نیت سائر روزه ها در شب ضروری می باشد (۴).

(۱) و شرعا اسماک عن المفطرات الآتية حقيقة او حکما الخ فی وقت مخصوص وهو اليوم (در مختار) ای اليوم الشرعی من طلوع الفجر الى الغروب (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۱). ظفیر

(۲) اونسحر او اطر یظن اليوم الخ لایلا والحال ان الفجر طالع والشمس لم تغرب الخ قضی فی الصور کلها فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب عابسه الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵). ظفیر

(۳) صیام یوم عرفه احتسب علی الله ان یکفر السنة التي قبله والسنة التي بعده. رواه مسلم (مشکوٰۃ شریف باب صیام المقطوع ص ۱۷۹) والمندوب کایام البیض علی کل شهر الخ وعرفة ولوللحاج لم یصفه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵). ظفیر

(۴) فیصح اداء صوم رمضان والذو المعین والفل بیه من المبل الخ الی الضحوة الکبری لا بعدها الخ والشرط للمانی من الصیام قران الیه للفجر ولو حکما وهو تبیت الیه الضرورة وتمتعها لعدم تبین الوقت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۱۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۷). ظفیر

اگر در روزہ نذری نیت قضا را بنماید چه حکم دارد: سوال: ۸ بر ذمه شخص چند روز روزہ قضایی بوده و چند روز نذری ابتدا به گرفتن روزہ قضایی شروع نمود و چون ایام مذکور پایان یافت بگرفتن روزہ نذری آغاز نمود اما شب نیت روزہ نذری بیادش نیامد و همان نیت قضایی را نمود و روز بیادش آمد بدین ترتیب روزہ نذر اداء شده است یا نه؟

جواب: در نذر معین می توان تا جاشت نیت نمود (۱) و در نذر مطلق که برای آن روز و تاریخی معین نیست نیت آن از شب ضرور می باشد پس در صورتیکه سوال شده اگر روزہ نذر مطلق باشد به نیت قضا اداء نمی گردد پس باید دوباره روز بگیرد (۲).

تنها روزہ گرفتن روزہ جمعه چطور است: سوال: ۹ روزہ گرفتن روز جمعه به تنهایی درست است یا نه خصوصاً که عرفه به جمعه اصابت کند یک واعظ می گوید که در روز جمعه روزہ گرفتن حرام می باشد قول واعظ مذکور درست است یا نه؟

جواب: قول واعظ درست نبوده و روزہ روز جمعه مستحب می باشد بعضی از فقها به این گمان که به سبب ضعف روزہ در نماز فرض خللی واقع نگردد از آن منع کرده اند و گر نه در استحباب آن شکی نیست و فقها از روی احتیاط گفته اند که یک روز پیش از آن یا یک روز پس از آن نیز روزہ گرفته شود و اگر جمعه تنها روزہ گرفته شود نیز حرجی نیست شامی گوید: (فكان الاحتياط ان يضم اليه يوماً آخر لان فيه وظايف فلعلة اذا صام ضعف عن فعلها) (۳)

چرا حجاج روز عرفه را روزہ نمی گیرند: سوال: ۱۰ چون روزہ گرفتن روز عرفه یعنی نهم ذی الحجة ثواب فراوان دارد پس حجاج که در این روز خود در عرفات می باشند چرا روز مذکور را روزہ نمی گیرند علت چیست؟

(۱) فیصح اداء صوم رمضان والنذر المعین والفل بنیة من اللیل فلا تصح قبل الغروب ولا بعده الى الضحوة الکبریٰ لایعدها الخ والدیر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۴ ص ۱۱۶، ط. س. ج ۴ ص ۳۷۷، ط.

(۲) والشرط للبالی من الصائم ای من انزعاه الخ وهو قضاء رمضان ولنذر المطلق الخ قران الیه للفجر ولو حکما وهو تبیت النية الخ (ابن ط. س. ج ۲ ص ۳۸۰)، ظفر.

(۳) ردالمحتار للشامی کتاب الصوم ج ۴ ص ۱۱۴، پوره عبارت داسی دی: والمندوب کایام البیض عن کل شهر ویوم الجمعة ولو منفرداً وعرفة ولو لحاج لم یضغه (درمختار) قوله: (ویوم الجمعة ولو منفرداً) صرح به فی الیه وکذا فی الحر، فقال: إن صومه بالمراده مستحب عند العامة کلاثنين والخمیس الخ ولا بأس بصوم یوم الجمعة عند أبي حنيفة ومحمد لما روی، عن ابن عباس أنه کان یصومه ولا یفطر الخ (رد المحتار ابضا ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵)، ظفر.

جواب: به علت سفر و به این دلیل که به سبب روزه گرفتن در ادای افعال حج ضعیف و خللی واقع نگردد (۱) (اگر خلل در ادای فرائض عرفات واقع نگردد و حاجی احساس ضعف نکند او نیز می تواند روز عرفه را روزه بگیرد طوریکه از عبارت حاشیه آشکار است)

فصل دوم

رؤیت هلال اختلاف مطالع قول منجمین و غیره

اگر یک مرد و سه زن به رؤیت هلال رمضان شهادت دهند چه حکم دارد: سوال: ۱۱ الف:

در ۲۹ رمضان در شهر خیر پور به علت گرد و غبار مردم نتوانستند هر را ببیند بعد از نماز خفتن حافظ الله بخش و سه زن شهادت دادند که ما یقیناً هلال را دیدیم الله بخش می گوید که من دیگران را صدا کردم مگر هیچ کسی نرسید تا آنکه هلال در ابر پنهان شد از مردم محله او در موردش پرسیده شد همه گفتند که از او شکایتی نداریم در اینصورت معتبر شمردن شهادت او و دادن حکم افطار جائز است یا نه؟

تعریف عدالت در عصر حاضر: سوال: ۱۲ ب: تفسیر عدالت را که در زمانه ما معتبر و معمول باشد تحریر فرمائید.

تعریف عدالت در فقه: سوال: ۱۳ ج: در کتب فقه تفسیر عدالت چنین نوشته شده: (ملکة تحمل علی ملازمة التقوی والمروة والشرط ادناها ترک الكبائر) (۲) اما اگر در این عصر چنین شخصی پیدا نشود که در معاملات شرط است فیصله به چه شکلی صورت گیرد؟

به اساس اختلاف زمان در تفسیر عدالت فرق واقع می شود یا نه: سوال: ۱۴ د: به اساس اختلاف عصر در تفسیر عدالت فرق واقع می گردد یا نه؟

جواب: الف: اگر شخصی که هلال را دیده نماز گذار و متقی بوده و فسق و فجور از او ظاهر نباشد افطار به اساس شهادت او درست است. (۳)

(۱) والمندوب کایام البیض الخ وعرفة ولولحاج لم یضغه (در مختار) صفة لحاج ای ان کان لا یضغه عن الوقوف بعرفات ولا یحمل بالذموة، محیط، الفروض، ص ۱۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵، ظفر

(۲) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵، ظفر

۳۰. لا للمطر مع العنة والعادلة نصاب الشهادة ولفظ الشاهد وعدم الحدی فی ذلک الخ ولو کانوا ببلدة لا حاکم فیها صاموا بقول لفة =

ب ج د: تفسیر عدل اکنون نیز همانطوری است که فقها نوشته اند در تعریف عدالت به اساس اختلاف عصر فرقی رونما نمی گردد درجایی که فقها شرط عدالت را گذاشته اند در آنجا عدالت ضرور می باشد و در جایی که شهادت مستور الحال کافی می باشد مانند روزه و ثبوت رمضان در آنجا ثبوت عدالت ضرور نیست اما باید فسق او نیز ظاهر نباشد طوریکه در شامی آمده: لان المراد بالعدل من ثبت عدالته ولا ثبوت فی المستور اما مع تبين الفسق فلا قائل به عندنا. (۱)

اگر چهار یا دوفتر بگویند که ما شنیدیم که در فلان شهر هلال دیده شد چه حکم دارد:

سوال: ۱۵ خبر تلگراف در مورد هلال عید یا رمضان معتبر است یا نه و اگر چهار یا دو نفر معتبر بگویند که ما شنیدیم که در فلان شهر به تاریخ ۲۹ شعبان هلال رمضان دیده شد و ما این خبر را از باشندگان آن شهر شنیده ایم چه حکم دارد و اگر دو نفری که پایند روزه و نماز نیستند شهادت دهند که هلال را دیدیم شهادت ایشان معتبر است یا نه؟

جواب: خبر تلگراف شرعاً قابل معتبر نیست و به اساس آن روزه گرفتن و عید کردن درست نمی باشد و قول دوفتر که بگویند که در فلان شهر هلال دیده شده اما از بینندگان نشنیده باشند نیز معتبر نیست (۱) و همچنان شهادت شخص بی نماز در مورد رمضان و عید معتبر نمی باشد (۲).

جرح بر بینندگان هلال چطور است: سوال: ۱۶ در مورد خبر بیننده هلال و نیز شهادت دهندگان در مورد آن صرف بر رسی عقیده و عمل ایشان که مسلمان و فاسق نباشند کافی است اما گفتن سخنانی که موجب تذلیل و دل آزرده گی ایشان گردد مثلاً گفتن این سخن که چشم تو بسیار تیز بود آیا تو چهار چشم داشتی و دریافت کیفیت رویت که هلال ضخیم بود یا باریک بلند بود یا پائین هر دو کناره آن یک برابر بود یا یکی بلند و یکی پائین و کدام گوشه پائین بود و کدام

(۱) والظروا باخبار عدلين مع العلة لضرورة (در مختار) قوله نصاب الشهادة ای علی الاموال وهو رحلان اورحل وامرأتان (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶ طبر

(۱) (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶ طبر

(۲) فليزى اهل المشرق بروية المغرب اذا ثبت بطريق موجب كعامة (در مختار) قوله بطريق موجب كان يحتمل ان الشاهدة او يشهد على حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف اذا اخبر ان اهل بلدة كذا راوه لانه حكاية (رد المحتار کتاب الصوم قبل باب ما يفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲ ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴ طبر

(۳) لا فاسق اتفاقاً (الدر المحتار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵ طبر

بلند جائز است یا نه؟

جواب: برای معتبر بودن خبر وشهادات بیننده هلال همین قدر کافی است که عادل وثقه بوده وفاسق بین الفسق نباشد وتحقیق در مورد سائر امور ضرور نیست (۱) وتذلیل مسلمان وآزوده ساختن او با چنین سخنانی درست نمی باشد.

قبول کردن شهادت فاسق وفجار چطور است: سوال: ۱۷ به تاریخ ۲۹ رمضان المبارک در اینجا هلال دیده نشده صرف دو چهار نفر فاسق وفاجری که نه نماز می خوانند ونه روزه می گیرند شهادت دادند که ما هلال را دیدیم چون ایشان به اساس شرع شریف قابل شهادت دادن نبودند شهادت ایشان قبول نبودند لذا به تاریخ ۳۰ نیز روزه گرفته شد سپس خبر رسید که هلالبه تاریخ ۲۹ رمضان دیده شده بود اکنون مردم وعده ای از مردم با سواد ودانش می گویند که شیطان در روز عید روزه می گیرد لذا کسانیکه روزه گرفته اند آنها نیز شیطان شده اند وگناهگار هستند اکنون می. خواهیم بدانیم که آیا شهادت چنین اشخاص معتبر است یا نه وکسانیکه روزه نگرفتند به ایشان چه ثوابی رسیده وکسانیکه بی‌روژه گرفته اند آیا واقعاً از گبروه شیطان شده اند؟

جواب: کسانیکه به علت معتبر نبودن شهادت ۳۰ روزه گرفتند بر حق بوده واز سنت پیروی کرده اند واعتراض کنندگان جاهل ومممره هستند زیرا! تما وقتیکه حجت شرعی تکمیل نگردد قابل اعتبار نیست ۶ وشهادات چنین فاسقان علنی به هیچ صورتی قابل اعتبار نمی باشد پس کسانیکه روزه گرفته اند پیرو سنت بوده وکسانیکه بدون حجت شرعی روزه نگرفته اند عاصی می باشند هر چند به علت اینکه بعداً ثابت گردید که به تاریخ ۲۹ هلال دیده شده بود قضا وکفاره برایشان لازم نگردد (۲).

مطلب لاعبرة باختلاف المطالع: سوال: ۱۸ مطلب لاعبرة باختلاف المطالع چیست؟

(۱) خبر عدل اوستود الخ لا فاسق اتفاقاً (درمختار) لان المراد بالعدل من ثبوت عدالته ولان ثبوت في المسور اما مع ثبوت الفسق فلا قاتل به عندنا (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵). ظهير

(۲) ولا يصح يوم الشك هو يوم الثلاثين من شعبان والابار ظهیر (رمضانیه نعمه ای عن رمضان ردالمحتار كتاب الصوم ص ۱۱۹ و ۱۲۰ ج ۲) ظهير الدين

جواب: مطلب آن است که چون به طریق موجب یعنی شهادت معتبره در شهر دیگری رویت ثابت شود بر باشندگان این شهر نیز آن حکم می گردد.

درمورد رویت هلال فقط خط کافی است یانه: سوال: ۱۹ خط حضرت مولانا عبد الرحیم

رای پوری:

المخدوم المکرم جناب حضرت مولانا صاحب عزیز الرحمن مد فیوضهم.

از طرف احقر عبدالرحیم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

اکنون باعث تصدیق این امر است که در اینجا تا اکنون هیچ خبری در مورد رویت هلال ماه مبارک وجود ندارد به استثنای خط حکیم جمیل الدین بدین جهت تشویش است که چه کنیم مضمون خط حکیم صاحب چنین است که در اینجا یک مسلمان پابند روزه و نماز مستور الحال در پیشروی من به این امر شهادت داد که روز شنبه ۲۹ شعبان من خود هلال رمضان را دیدم و همچنان یک زن من نیز آنرا دید.

خط مولانا صاحب عبدالغفار که شاگرد حضرت مولانا گنگوہی بوده و عالم با عمل می باشد از گور پور رسید و یقین است که خط خود او می باشد در خط مذکور در مورد هلال چنین آمده در گورپور یک مسلمان نماز گزار روز شنبه به رویت هلال شهادت داد مطابق قواعد شرعی شهادت و قبول گردید و اعلان شد و اکثر مردم از روز یکشنبه روزه را بشروع نمودند نزد من هر دو شهادت معتبر است.

آنچه نوشتم مضمون خط حکیم صاحب می باشد غیر از آن خبر دیگری وجود ندارد اکنون ما چه کنیم جواب را بصورت عاجل مرحمت فرمائید.

جواب: از بنده احقر عزیز الرحمن عفی الله عنه .

خدمت جناب عالی پر از فیوض مخدوم محترم حضرت مولانا صاحب عبدالرحیم مد فیضه.

بعد از اهدای سلام مستون به عرض می رسانم که نامه گرانقدر شما به روز شنبه ۲۰ رمضان المبارک مواصلت نموده و باعث افتخار ما گردید خبر جناب مولوی حکیم جمیل در مورد رویت هلال ماه مبارک برای جناب شما باعث حجت نیست زیرا نزد فقهای ما مسلم است که رویت

اهل مشرق برای اهل مغرب لازم وثابت می باشد به شرط آنکه رویت اهل مشرق برای اهل مغرب به طریق ملزم و موجب برسد و علامه شامی سه طریق این روش موجب تفسیر و شرح فرموده که از آن سه صورت هیچ کدام از آنها در طریق موجود متحقق نمی باشد عبارت الدر المختار و ردالمحتار چنین است: فیلزم اهل المشرق برویة اهل المغرب اذا ثبت عندهم رویة اولئک بطریق موجب (الدرالمختار) قوله بطریق موجب کان یحتمل اثبات الشهادة او یشهد علی حکم القاضی او یستفیض الخبر بخلاف ما اذا اخبرنا ان اهل کذا راوه لانه حکایة ردالمحتار (۱).

نفی صورت اول و دوم ظاهر است و به همین ترتیب منفی بودن طریقه سوم نیز آشکار می باشد زیرا خبر رویت به طریق استفاضه و تواتر به جناب شما و به ما نرسیدد صرف خبر در این مورد است که در فلان شهر شهادت رویت داده شده که علامه موصوف آنرا موس عمل ندانسته و چون طریق موجب ثبوت رویت وجود ندارد لذا قبول کردن آن درست نیست خلاصه آنکه تا اکنون در اینجا چنان خبری که شرعاً مفید حکم صوم باشد نرسیده هیچ خبر دیگر بهتر از حکیم صاحب یا مساوی به آن وجود ندارد.

در آینده هر حکمی که نزد شما راجع به نظر آید ما را از آن مطلع فرمائید.

نظر جناب حکیم صاحب و برادر مملوٰی صاحب حبیب الرحمن (۲) نیز چنین است ۲۱ رمضان المبارک ۱۳۳۴ نویسنده ۶۵ احقر عزیز الرحمن.

به اساس دو خط رؤیت هلال قبول شود یانه: سوال: (۲۰) نقل نامه دوم مولانا صاحب

عبد الرحیم رای پوری:

استخدم المکرم جناب حضرت مولانا مولوی عزیز الرحمن صاحب مد فیوضهم از طرف احقر عبد الرحیم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته یک عریضه ملفوف قبل از این به همین مضمون خدمت جناب عالی ارسال گردیده که به گمان غالب ان شاء الله رسیده است اما در آن فقط مضمون نامه مولوی صاحب جمیل الدین بود امروز عریضه دومی همراه با خط حکیم صاحب

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم مطلب فی اختلاف المطالع ج ۲ ص ۱۳۲ ط س ج ۳ ص ۳۹۳ غیر

(۲) هدف به گمان غالب مولانا صاحب حکیم محمد حسن برادر حضرت شیخ الہدیٰ می باشد طغیر

جمیل الدین و نامہ گرانقدر حضرت مولانا صاحب اشرف محلی خدمت شما ارسال می گردد جناب شما آن هر دوخط را ملاحظه فرموده دوباره ارسال دارید وما را از جواب خویش مطلع فرمائید مقصود از ارسال آن دو خط این است که آیا این دوشهادت نزد شما قابل قبول است یا نه در صورتیکه قابل قبول باشد اگر در روز ۳۰ رمضان المبارک رویت هلال صورت نگیرد به این حساب عید شود یا نه بودن رمضان با این دو خط مسلم است و در این مورد هیچ کسی حرفی ندارد و بحث در مورد عید است که چه باید شود لذا جناب شما این عریضه را ملاحظه نموده و از رای خوشت فوراً ما را مطلع فرمائید که سخت منتظر می باشیم امید است که جواب شما قبل از پنجشنبه یا تا روز پنجشنبه به اینجا برسد تا بر آنچه رالی قرار گیرد به روز جمعه مردم را از آن مطلع کنیم.

جواب: به حضرت مخدوم العالم مکرم و محترم حضرت مولانا صاحب عبدالرحیم مدفیوضهم با اهدای سلام مسنون به عرض می رسانم که جواب نامه گرانقدر اولی شما خدمت تان ارسال گردید امروز نامه گرانقدر دومی شما همراه باخط حکیم صاحب جمیل الدین و نامہ گرانقدر حضرت مولانا صاحب اشرف علی رسید من و سائر حضرات موجود آنرا به دقت مطالعه نمودیم و رای بر همان قرار گرفت که قبلاً اظهار کرده بودیم و آن اینکه نامه های مذکور برای ما ملزم و حجت نیست و وجوه آن مخفی نمی باشد شهادت غازی پور و حکیم گور کپور به صورت با قاعده صورت نگرفته است پس چگونه آنرا سبب ثبوت رمضان در مورد خویش قبول کنیم و باز حکم عید را بر اساس مرتب کردن بیشتر محل بحث است به هر حال اگر به صدق قرائن و غیره توجه شود نهایت آن جواز عمل بران خواهد شد نه وجوب و لزوم لذا در اینصورت اعلان عید به حساب مناسب به نظر نمی آید البته در گرفتن روزه آن به شکل قضائی احتیاط است و در آن مضایقه ای نیست خدا کند که اختلاف دفع باشد و در مورد هلال عید فطر اتفاق صورت گیرد و در آینده هر چه رای مبارک شما باشد ما را از آن مطلع فرمائید والسلام عزیز الرحمن.

خبر تلگراف در مورد رویت هلال اعتبار دارد یا نه: سوال: ۲۱ خبر رویت هلال توسط

تلگراف معتبر است یا نه؟

جواب: خبر تلگراف در مورد رویت هلال شرعاً اعتبار ندارد با چنین خبرهایی افطار کردن روزه درست نیست. (۱)

وقتیکه به تاریخ ۲۹ به علت ابرهلال دیده نشود چه حکم دارد: سوال: ۲۲ الف: اگر به

علت ابره تاریخ ۲۹ شعبان هلال دیده نشود روزه گرفتن درست است یا نه؟

ب: اگر در حالت شک قصداً روزه گرفته شود عذاب است یا ثواب؟

جواب: الف: درست نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (ولایصام یوم الشک قال علیه

السلام: من صام یوم الشک فقد عصی ابا القاسم صلی الله علیه وسلم) (۲).

ب: گناه است؟

افطار روزه با آب هندو درست است یا نه: سوال: ۲۳: شخص روزه داری از یک هندو آب

گرفت و با آن روزه خود را افطار کرد شخصی می گوید که روزه اش خراب شد آب مذکور حرام است زیرا هندوها کافر هستند.

جواب: اینکه روزه دار مذکور از هندو آب گرفته و به وقت روزه خود را افطار نموده جائز و حلال

بوده و نزاع کننده بر غلط می باشد و او نباید نزاع نماید اینکار دلیل بی خبری و بی علمی او میباشد.

اگر به اساس شهادت دو شخص عادل روزه گرفته شده باشد با تکمیل سی روز افطار

شود یا نه: سوال: ۲۴: به اساس شهادت دو شخص عادل روزه رمضان گرفته شد پس از سی

روز افطار واجب است یا جائز؟ و معنای این عبارت الدر المختار: بعد صوم ثلاثین بقول عدلین

حل الفطر مفاد حل الفطر وجوب است یا جواز؟

جواب: چون روزه رمضان به اساس شهادت دو شخص عادل گرفته شد و در روز سی ام ابر

و غبار باشد افطار بعد از سی روز واجب است و مفاد حل الفطر در اینصورت وجوب می باشد در

شامی می گوید: (والحاصل انه اذا غم شوال افطروا اتفاقاً اذا ثبت رمضان بشهادة عدلین فی الغیم

(۱) فیلرم اهل المشرق برزیه اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤیة اولئک بطریق موجب (الدر المختار علی هامش و المختار کتاب الصوم مفتاح فی اختلاف المطالع ج ۲ ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). طغیر

(۲) الدر المختار علی هامش و المختار کتاب الصوم بحث فی صوم یوم الشک ج ۲ ص ۱۱۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱). طغیر

او الصحر) (۱) وقبل از این عبارت الدرالمختار آمده (جاز لهذا القاضی ان يحکم بشهادتهما) (۲) ودر مورد آن ردالمختار چنین تصریح نموده که (جاز) منافی وجوب نمی باشد (کما قالوا جاز الظاهر ان المراد بالجواز الصحة فلا ينافي في الوجوب تامل) (۳)

اشخاص ثقه هلال را دیدند عده ای روزه گرفتند وعده ای نه چیست: سوال: ۲۵ تعداد

کمی که مردمان ثقه هستند روز پنجشنبه هلال را دیده واز روز جمعه به روز گرفتن آغاز نمودند وپس از سی روز روزه به روز یکشنبه عید کردند.

گروه دیگری روز شنبه به روز گرفتن آغاز نموده وپس از سی روز به روز دوشنبه عید کردند وگروه اول را تخطئه می کنند که روزه وعید شما بر خطاست پس دراین صورت صواب چیست وبر خطا کیست وحکم یکشنبه آخری چیست وبر مفطر آن جمعه اول قضا است یانه؟

جواب: هرگاه رویت هلال رمضان به روز پنجشنبه به رویت ثقات ثابت شده باشد وپس از سی روز به روز یکشنبه عید کرده باشند تخطئه گروه اولی روا نیست وبرای کسانیکه به روز پنجشنبه رویت هلال ثابت شده روزه روز یکشنبه پسین روا نیست چنانچه افطار جمعه اولی برای ایشان جائز نبوده وقضای آن روزه لازم است اما باید واضح سازیم که رویت نهار اعتبار ندارد مثلاً اگر به روز جمعه هلال دیده شد آن هلال شب آینده است نه شب گذشته (۴) در اینصورت روزه روز جمعه اولی درست نیست وبلکه به روز شنبه اول رمضان خواهد شد وهمچنان حساب مشهور که چهارم رجب اول رمضان است هم قابل قبول واعتبار نیست چون آگاه شده ایم که در بعضی از مناطق کشمیر این امر محل نزاع گردیده چند کلمه در مورد آن نوشتیم والسلام من اتبع الهدی.

حکم افطار بر اساس شهادت: سوال: ۲۶ در حضور یک مولوی صاحب به اساس شهادت

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱. طغیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. طغیر

(۳) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. طغیر

(۴) رزیه بالنهار لليلة الأتية مطلقاً (الدر المختار. علی هامش ردالمختار کتاب الصوم مطلب فی رزیه الهلال نهاراً ج ۲ ص ۱۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). طغیر

چهار نفر ثابت شد کہ پنجشنبہ ۳۰ رمضان می باشد لذا مولوی صاحب مذکور حکم کرد کہ روز جمعہ عید فطر کنند و کسانیکہ از روز پنجشنبہ بہ روزہ گرفتن آغاز کردہ اند یک روز روزہ قضایی بگیرند زید با این حکم مخالفت کرد در اینصورت چہ حکمی وجود دارد؟

جواب: ولو كانوا ببلدة لاحاکم فیہا صاموا بقول ثقة وافترو باخبار عدلین مع العلة للضرورة الی ان قال وقیل بلا علة جمع عظیم یقع العلم الشرعی وهو غلبہ الظن بخبرهم وهو مفوض الی رای الامام من غیر تقدیر بعدد علی المذهب وعن الامام انه یکتفی بشاہدین واختاره فی البحر وصحح فی الافضیة الاکتفا بواحد ان جاء من خارج البلد او کان علی مکان مرتفع واختاره ظہیر الدین (۱) ودر شامی آمده: (واعتمدہ فی الفتاوی الصغری وهو قول الطحاوی) (۲) خلاصہ آنکہ شامی ہمین قول را ترجیح دادہ ونتیجہ آن است کہ اگر از قرائن صدق خبر گمان شود می توان بر آن عمل کرد (وغلبة الظن حجة موجبة للعمل كما صرحوا به) (۳) وپیش از آن گوید: (والظاهر انه یلزم اهل القرى الصوم بسماع المدافع او روية القنادیل من المصر لا نه علامة ظاهرة تفید غلبة الظن) (۴).

رویت ہلال: سوال: ۲۷ رویت ہلال رمضان سال ۱۳۳۲ در ہندوستان و کشمیر بہ روز جمعہ شب شنبہ واقع شد ومفتیان شرع بر آن فتوی دادند مگر تعدادی از مردم کوهستانی کہ رویت ہلال را روز پنجشنبہ شب جمعہ ثابت می کنند واخبار ایشان غیر ثقہ بودہ وعدہ ای گویند کہ قول حضرت علی چنان است کہ جمعہ فرض می باشد وبر مسائل فقہ عمل نکنند بہ روز ۲۹ رمضان مطلع صاف بود اما رویت ہلال صورت نگرفت بہ روز یکشنبہ ۳۰ رمضان نیز مطلع صاف بود وجمع کثیری ہلال را دیدند وبہ روز دوشنبہ عید نمودند وآن گروہ کہ از روز جمعہ بہ روزہ گرفتن آغاز کردہ بودند بہ اساس آن بدون رویت ہلال توسط عامہ مسلمانان بہ روز یکشنبہ عید نمودند ومی گویند کہ بہ روز یکشنبہ قبل از زوال رویت ہلال نمودہ وهمان وقت

(۱) المر المختار علی هامش ودالمختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶ . ظہیر

(۲) ودالمختار ایضا ص ۱۲۷ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۸ . ظہیر

(۳) ودالمختار کتاب الصوم تحت قوله ولو كانوا ببلدة لاحاکم ج ۲ ص ۱۲۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶ . ظہیر

(۴) ودالمختار کتاب الصوم تحت قوله ولو كانوا ببلدة لاحاکم ج ۲ ص ۱۲۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶ . ظہیر

عید نمودیم در اینصورت بر ایشان تنها قضای روز یکشنبه است یا قضا و کفاره؟ وایا فتویٰ چنان مفتی در این باب نافذ است یانه؟ ایشان می گویند که ما به روز یکشنبه قبل از زوال هلال را دیدیم و همان وقت عید کردیم و کسانی که هلال را دیده اند تقریباً بیست نفر می باشند.

جواب: به اختیار غیر معتبره بارویت هلال در نهار رویت هلال شب گذشته ثابت نمی شود پس اعتماد بر این دلائل ضعیفه وعید کردن به روز یکشنبه بدون رویت هلال در شب احرام ومعصیت بوده وبر مفطر آن قضای روزه لازم است (و اما الکفارة فلا لا ختلاف الامام ابی یوسف (رح) فیما قبل الزوال) اما اگر رویت هلال به روز شنبه یعنی شب یکشنبه از جای دیگری ثابت شود به اساس آنکه اختلاف مطالع معتبر نیست قضای روز یکشنبه ساقط می شود چنانچه در اینجا مین قضیه پیش آمده است زیرا مطابق رویت این بلاد به روز یکشنبه عید گردید و بینندگان هلال نقه ومعتبر بوده وبابنده نیز ملاقی شده اند و بیان کرده اند ودر چند جا همین قضیه پیش آمده لذا عید بودن روز یکشنبه ثابت شد وقضای روزه از کسانی که بدون حجت شرعی به روز یکشنبه عید کرده بودند ساقط گشت باید یاد آور شوم که حساب تقویم وحساب اهجز ویا اینکه اول رمضان گذشته پنجم رمضان آینده می باشد ویا اینکه چهارم رجب اول رمضان است وغیره اعتبار نداشته وبارها در عمر خود آنرا غلط یافتیم پس کسیکه به چنین گمان هایی به روز یکشنبه عید کرده بودند به سبب آنکه در بعضی بلاد هند حسب رویت به روز یکشنبه عید ثابت شده قضای آن از شخص مذکور ساقط است نه به علت صحیح بودن خیال او (و رویتة بالنهار لليلة الآتیه مطلقاً علی المذهب) (۱) الدرالمختار وقوله علی المذهب ای الذی هو قول ابی حنیفة ومحمد (رح) والمختار قولهما) (۲) پس به اساس دیدن هلال در چاشت عید کردن در همان روز جائز نیست.

در رویت هلال شهادت کدام مردم اعتبار دارد: سوال: ۲۸ به تاریخ ۲۹ شعبان ده نفر مسلمان وپارزده نفر هندو هلال رمضان را دیدند از جمله مسلمانان یک نفر پابند نماز وروزه ودیگران فاسق وریش کل بودند زید به اساس نداشتن ریش شهادت ایشان را قبول نکرد شهادت

(۱) الدر المختار علی هامش ودرالمختار ج ۲ ص ۱۳۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲ مطلب فی روبة الهلال نهاراً. ظنیر

(۲) ودرالمختار ایضا ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲. ظنیر

چنین اشخاصی مفید ثبوت هلال رمضان است یانه وبر کسانیکه روزه نگرفته اند قضا لازم است یا کفاره؟

جواب: اگر در ۲۹ شعبان ابر بوده باشد به اساس شهادت یک نفر عادل یا مستور الحال نیز هلال رمضان ثابت می گردید (۱) پس اگر در جمله بینندگان هلال فقط یک نفر نیز بایند نماز وروز وپرهیز کننده از منہیات بوده باشد خوب واگر یک نفر نیز از آنجمله چنین نبوده باشد پس زید که قول ایشان را قبول نکرده مطابق حق عمل کرده است بر کسانیکه آنروز را روزه نگرفته اند کفاره نیست وچون اکنون ثابت گردید که به تاریخ ۲۹ شعبان هلال رمضان دیده شده لذا قضای روزه آن روز لازم است.

حکم روزه به اساس شهادت فاسق: سوال: ۲۹ در عبارت ذیل: (ولو شهد فاسق وقبلها امام وامر الناس بالصوم فافطر هو او واحد من اهل بلده قال عامة المشايخ تلزمه الكفارة كذا فی الخلاصة) (۲) وجوب کفاره بر امام به چه دلیل است وهدف از این عبارت چه می باشد؟

جواب: مطلب این عبارت عالمگیری آن است که اگر یک نفر فاسق به رویت هلال رمضان شهادت داد وامام قول او را قبول نمود وبه مردم حکم روزه را داد پس از آن اگر خود افطار نمود ویا کسی از اهل شهرش کفاره لازم می باشد وجه لزوم این کفاره آن است که چون امام شهادت فسق را قبول کرد وحکم روزه را داد رمضان ثابت گردید زیرا اگر امام شهادت فاسق را در مورد رمضان قبول کند معتبر بوده ورمضان ثابت می شود وپس از آن اگر شخصی روزه را بشکند کفاره لازم می باشد ودلیل کفاره خوردن روزه رمضان است.

حکم دیدن هلال در روز: سوال: ۳۰ اگر هلال در روز دیده شود روزه را باید افطار کرد یانه وبر مفطر آن قضاء لازم می گردد یا کفاره؟

جواب: رویت هلال در روز معتبر نیست وآن هلال از شب آینده می باشد نه از شب گذشته پس افطار بر آن جائز نبوده وبر مفطر آن قضاء لازم است وبه سبب شبه اختلاف کفاره لازم نمی

(۱) للبصوم مع علة كتم وغبار غير عدل اومستور على ما صححه الزنازی الخ (الذو المختار علی هامش رد المحتار ج ۲ ص ۱۲۳ کتاب الصوم، ط. م. ج ۲ ص ۳۸۵). ظفر

(۲) عالمگیری مصری باب ثانی فی رؤیة هلال ج ۱ ص ۱۹۸ ظفر

باشد (۱).

اگر کسی از تکمیل شدن سی روز شعبان روزه گرفته شود و سپس توسط نامه شهادت برسد

که هلال در روز ۲۹ دیده شده بود چه حکم دارد: سوال: ۳۱ در یک شهر و مناطق نزدیک

آن روز شب ۲۹ شعبان ابر نهایت غلیظ بود لذا در آن شهر و اطراف آن هلال دیده نشد پس مجبوراً سی روز شعبان را تکمیل نموده و روزه به روز دوشنبه آغاز گردید دو سه روز قبل از ختم رمضان از یک شهری که با این شهر بیشتر یک ماه فاصله دارد بذریعہ خبر رسید که به تاریخ ۲۹ شعبان در اینجا ابر بود اما به اساس شهادت دو نفر روز یکشنبه اول رمضان قرار گرفت به کسیکه خط رسیده او نیز عالم می باشد شخص مذکور خط را نزد قاضی شهر که شخص عالم و متدینی می باشد برد و گفت که من این شخص را به خوبی می شناسم و می دانم که این خط از همان شخص است بر علاوه شخصی از جای دیگری آمد و گفت که مفتی آنجا روز سه شنبه را عید اعلان نموده لذا شکی نیست که روز یکشنبه نزد امام اول رمضان بوده لذا باید امروز اعلان گردد که اگر هلال دیده شود یانه فردا عید بوده و روزه حرام می باشد.

قاضی صاحب پیش از آنکه خود اظهار رای نماید با یک عالم بزرگی که مفتی شهر بوده و مردم او را پیشوای خود می دانند مشوره نمود و او فرمود که این خبر نزد من اعتبار ندارد پس قاضی صاحب به اساس آنکه در این مورد میان علمای حنفی اختلاف فراوان وجود دارد چنانچه نزد بعضی اختلاف مطالع قطعاً غیر معتبر بوده و نزد عده دیگری اگر میان دو منطقه به اندازه یک ماه مسافه باشد رویت یکی برای دیگری ملزم نیست و در کمتر از آن رویت یک منطقه برای منطقه دیگر ملزم می باشد چنانچه در فتاویٰ تار تار خوانیه آمده: (اهل بلدۀ اذا راو الهلال هل يلزم فی حق کل بلاد اختلفوا فيه فبضعهم قالوا لا يلزم فانما المعتبر فی حق اهل بلدة و رویتهم و فی الخانیة لا عبرة باختلاف المطالع قال القدوری ان كان بین البلدین لا یختلف به المطالع یلزم و ذکر الحلولی انه صحیح من مذهب اصحابنا) و در جامع الرموز آمده: (اقل ما یختلف به المطالع شهر)

(۱) وروایة بالنهار لليلة الابدية مطلقاً علی المذهب (درمختار) قوله ورویه بالنهار الخ ای سواء رئی قبل الزوال او بعده الخ (ردالمحتار ج ۱ ص ۱۳۰ مطلب فی روية الهلال ، ط . س . ج ۲ ص ۳۹۲) . ظفر

و در طحطاوی شرح مراقی الفلاح آمده (قوله كما ذهب اليه صاحب التجريد وهو الاشبه لان انفصال الهلال من شعاع الشمس يختلف باختلاف المطالع كما في دخول الوقت وخروجه وهذا مثبت في علم الافلاك والهيئة واقل ما تختلف فيه المطالع مسيرة شهر كما في الجواهر) (۱) و صاحب هداية در مختار النوازل می نویسد: (اهل بلدة صاموا لتسعة وعشرين يوماً بالرؤية واهل بلدة اخرى صاموا ثلاثين بالرؤية فعلى الاول قضا يوم اذا لم يختلفا المطالع بينهما اما اذا اختلف لا يجب القضاء) و علمای که مطلقاً اختلاف مطالع را معتبر می دانند به این حدیث استدلال می نمایند: (روی گریب ان ام الفضل بعنه الى معاوية بالشام قال فقدمت الشام وقضيت حاجتها واستقبل علي رمضان وانا بالشام فرأيت الهلال ليلة الجمعة ثم قدمت المدينة في آخر الشهر فسألني عبدالله بن عباس متى رايتم الهلال فقلت رايناه ليلة الجمعة فقال انت رايتاه فقلت نعم وراه الناس وصاموا وصام معاوية فقال لكننا رايناه ليلة السبت فلا نزال نصوم حتى تكمل ثلاثين او نراه فقلت اويكتفى رونة معاوية وصيامه فقال لا هكذا امرنا رسول الله ﷺ، رواه الجماعة الا البخاري وابن ماجة.

شاه ولی الله محدث دهلوی در مصفی شرح موطا مطبوعه فاروقی صفحه ۲۲۶ چنین نوشته است: (اگر هلال در یک شهر دیده شد و در دیگر شهر تفحص کردند و ندیدند اگر آن شهر قریب است لازم است حکم رویت ایشان و اگر بعید است لازم نیست به حسب حدیث ابن عباس و بقیاس بر مسئله فطر و حج که در حدیث منصوص شده و ظاهر آن است که بعد مسافت قصر است و ایراد نه کرده شود که مسافت قصر را به امر هلال هیچ تعلق نیست زیرا که مشروعیت اکتفای هر ناحیه برویت خود از جهت حرج است در تکلیف به ابلاغ اخبار نه از جهت اختلاف طالع و عادتاً قاضیه است به بلوغ اخبار در مواضع قریبه پس اگر از آخر شهری که در آن رویت متحقق شده بر دو مرحله باشد حکم آن لازم است) از این عبارت به خوبی واضح گردید که اولاً بسیاری از علمای اختلاف مطالع را معتبر می دانند و علمایی که رویت اهل مشرق برای اهل مغرب ثابت می دانند نیز خط و تلگراف را اعتبار نمی دهند زیرا یک خط باخط دیگری مشابه می باشد.

مفتی صاحب با در نظر داشت نظریات تمام علما بعد از نهایت غور و خوض چنین رای داد که این خبر در طریق موجب داخل نمی باشد لذا قاضی صاحب از اعلان عید انکار نمود و در نتیجه بعضی از مردم با قاضی صاحب مخالفت نموده می خواستند او را به اعلان عید مجبور نمایند اما قاضی صاحب قبول نکرد شرعاً این رویه مخالفت امیز ایشان در مقابل قاضی صاحب چه حکم دارد؟

جواب: الف: اقول وبالله التوفیق این امر ظاهر بوده و از کتب حنیفه ثابت است که در حالت ابر و غبار شهادت یک شخص عادل یا مستور برای ثبوت رمضان کافی می باشد پس به شهادت دو عادل یا مستور به درجه اولی ثابت می گردد و این نکته نیز مسلم است که مطابق مذهب صحیح و مختار اختلاف مطالع در هلال صوم و فطر معتبر نیست و رویت اهل مغرب برای مشرق حکم می باشد پس چون معتبر و راجح و ظاهر الرویة و مفتی به عدم اعتبار مطالع است لذا اباحت کردن در آن برای ما مقلدین بیجا می باشد زیرا ترجیح فقهای محققین برای حجت کافی است در الدرالمختار آمده: (و اختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب و علیه اکثر المشائخ و علیه الفتوی سحر عن الخلاصة) در ردالمحتار آمده: (و ظاهر الرویة الثانی وهو المعتمد عندنا و عند المالکیة و عند الحنابلة لتعلق الخطاب عاماً بمطلق الرویة فی حدیث صوم الرویة بخلاف اوقات الصلوة شامی کتاب الصوم ص ۱۳۲ و ۱۳۳ ج ۲) البته برای ثبوت رویت اهل مغرب برای اهل مشرق که رویت آن ها به طریق موجب برای اهل مشرق برسد و شرح طریق موجب در رد المحتار چنین آمده که دوشاهد رویت آن شهر را بیان کنند یا خبر در شهر عام و مستفیض گردد و یا حکم عالم و قاضی آن شهر توسط دوشاهد بیان گردد اما در صورت مسئله به ظاهر هیچ یک از آن امور دیده نمی شود لذا به اساس آن حکم رمضان را نکردن مطابق شریعت بوده و اعتراض بر اوبی جاو غیر مناسب است و اینکه تعدادی از اشخاص خط مذکور را معتبر دانسته اند نیز صحیح می باشد زیرا در مواقعی که گمان تزویر نباشد فقها خط را معتبر می دانند و آشکار است که در خط و کتابت میان دوشخص احتمال تزویر بسیار بعید و ضعیف می باشد در جلد چهارم شامی در بحث کتاب القاضی الی القاضی صفحه ۴۹۰ چنین تصریح شده است (قال فی الفتح من الشهادات ان خط السمسار والصرافی حجة للعرف الجاری به قال البیری هذا الذی

فی غالب الكتب حتى المجتبى فقال فی الافرار واما خط البیاع واطراف و السمسار فهو حجة وان لم يكن مصدرًا معنویًا یصرف ظاهرًا بین الناس وكذا ما یكتب الناس فیما بینهم یجب ان یكون حجة للعرف) وقبل از آن در شامی آمده كه غیر معمول به و غیر معتمد بودن خط به اساس حكم قضا می باشد یعنی قاضی می تواند هنگام منازعه بر آن حكم نکند نه اینکه خط مطلقاً غیر معتبر باشد: (وفی الاشباه لا یعمل بالخط (الدرا المختار) شامی گوید: (عبارة الاشباه لا یعتمد علی الخط ولا یعمل بمکتوب الوقف الذی علیہ خطوط القضاة الماضین قال البیری المراد من قوله لا یعتمد ای لا یقتضی القاضی بذالك عند المنازعة لان الخط مما یزور ویفتعل وذكر العلامة البعلی فی شرحه علی الاشباه ان للشارح العلامة الشیخ علاؤ الدین رساله حاصلها بعد نقله فی الاشباه وان ابن شحنة وابن وهبان جزما بالعمل بدفتر الصراف ونحوه لعلة امن التزویر كما جزم به البزازی والسرخسی وقاضی خان) (۱) پس درجایی كه خطر تزویر نباشد فقها نوشته اند كه بر خط مذکور عمل می شود پس نزد كسی كه خط شناخته شده بوده واز تزویر مامون باشد می تواند بر آن عمل كند لذا بر كسانیکه به خط مذکور عمل کرده اند نیز اعتراضی نیست.

ب: چون این امر متحقق گشت كه در صورت امن از تزویر اعتبار به خط معمول به می باشد اگر كدام عالم یا قاضی چنین خطی بفرستد كه در حضور من به اساس شهادت معتبره رويت هلال ثابت گشت ومن آنرا قبول نمودم وبه اساس آن حكم كردم پس بر كسانیکه آن خط را می رسانند ویا می دانند كه در آن وجهی از تزویر و فریب وجود ندارد برای ایشان عمل كردن به آن جائز است طوریکه گویا آن عالم در حضور ایشان گفته باشد كه من چنین حكم کرده ام.

برای ثبوت هلال عید شهادت چند نفر ضرور است: سوال: ۳۲ برای ثبوت هلال عید

شهادت چند نفر ضروری می باشد؟

جواب: اگر مطلع صاف باشد برای ثبوت هلال عید شهادت جمع کثیری ضرور است واگر غبار وابر باشد شهادت دو مراقبه ویا یک مرد ودو زن کافی می باشد (ان كان بالسماء علة ای فی الفطر لا تقبل الا شهادة رجلین او رجل وامراتین ، ویشرط فیہ الحرية ولفظ الشهادة وان كانت

مصحبه لا یقبل الا قول الجماعة كما فی هلال رمضان). فقط

آغاز روزه به حساب هینت چطور است: سوال: ۳۳ در قصبہ نگرام روز شنبہ چہارم رجب

بود کہ بہ حساب آن شنبہ اول رمضان می گردد همچنان این از عمل قواعد علم ہینت ثابت می گرددی لذا یک گروہ بدون روئت ہلال بہ روزہ گرفتن آغاز نمودند. وگروہ دیگری بہ اساس امر مولوی صاحب تا ساعت یازدہ انتظار خبر روئت ہلال را نمودند وچون از کانپور وغیرہ خبر روئت ہلال بہ طور با قاعدہ نرسید روزہ نکرختند از این دو گروہ کدام یک بر حق است؟

جواب: در اینصورت گروہی کہ روزہ نکرختہ اند بر حق می باشند قاعدہ شرعی همان است کہ مولوی صاحب نمودہ یعنی روز می شعبان را کہ یوم الشک می باشد انتظار کشیدہ وپسین چون اخبار نرسیدہ روز را شکستہ است.

گروہ اول کہ فقط بہ اساس قواعد علم ہینت وتجربہ روزہ گرفتہ اند غلط کردہ اند در الدر المختار. آمدہ (ولا عبرة بقول المؤقتین ولو عدولا علی المذهب فقط ووجه ما قلناه ان الشارع لم یعمد الحساب بل الغاء بالکلیۃ بقولہ نحن امة امة لانکتب ولا نحسب الشهر هكذا وهكذا) شامی ص ۱۲۵ و ۱۲۶ ج ۲.

نصاب شہادت در ہلال فطر وشرط عدالت در آن: سوال: ۳۴ در حالت ابر برای ثبوت

ہلال فطر نصاب شہادت کافی است یا نہ ودر شاہدان عدل شرط می باشد یا نہ وشرط عدالت کہ در بعضی از کتب ترک الکبائر تفسیر گردیدہ در زمان ما معتبر است یا نہ؟

جواب: در این مسألہ تفصیل آن است کہ در حالت ابر وغبار برای ثبوت ہل نصاب شہادت وعدالت ضرور می باشد طوریکہ در الدر المختار آمدہ: (وشرط للفطر مع العلة والعدالة نصاب الشهادة) (۱) ودر شامی در مورد قبول شہادت مستور دربارہ صوم چنین شرح آمدہ: (اما مع تبين الفسق فلا قائل به عندنا) (۲) وفيه من كتاب القضاء وما فی القينة والمجتبی من قبول ذی المروءة الصادق فقول الثاني وضعفه الکمال بانه تعلیل فی مقابلة النص فلا یقبل واقره المصنف قلت قدمنا

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۶. ظفر صدیقی

(۲) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵. ظفر

انفاً من البحر ان ظاهر النص انه يحل قبول شهادة الفاسق قبل تعرف حاله فاذا ظفر للقاضي من حاله الصدق وقبله يكون موافقاً للنص^(۱) وکمی قبل از آن گوید: (وقولهم بوجوب السؤال عن الشاهد سرّاً او علانية طعن الخصم او لا فی سائر الحقوق علی قولهما المفتی به يقتضی الاثم بترکه)^(۲) واینکه امام یوسف فاسق با مروت را مستثنی قرار داده وتضعیف گردیده بازهم مقید می باشد به اینکه گمان غالب قاضی به صدق او باشد (قال فان لم يغلب علی ظن القاضي صدق بان غلب کذبه عنده او تساویا فلا یقبلها اصلاً)^(۳) ودر الدرالمختار آمده: (واستثنی الثانی الفاسق ذا الجاه والمروة فانه یجب شهادته بزایة الی ان قال قلت سیجی تضعیفه فراجعہ قوله واستثنی الثانی ای ابو یوسف من الفاسق الذی یأثم القاضي بقبول شهادته والظاهر ان هذا یغلب علی ظن القاضي صدقه)^(۴) پس با وجود آن تصریحات عدالت منصوص شاهدان را ساقط الاعتبار دانستن وشهادات فاسقان را کافی شمردن خلاف نص وروایات معتبره فقه می باشد.

خبر هلال عید یا رمضان توسط خط معتبر است یانه: سوال: ۳۵ خبر هلال رمضان یا عید

توسط خط اعتبار دارد یانه؟

جواب: خبر خط شرعاً اعتبار ندارد^(۵).

بر جنتری وتلگراف اعتراض درست است یانه: سوال: ۳۶ به تاریخ ۲۹ شعبان به علت ابر

هیج کسی هلال را ندید ودر جنتری وغیره ماه شعبان را ۲۹ روز نوشته اند وهمه مردم چنین گمان می کردند که هلال به تاریخ ۲۹ دیده خواهد شد در اینصورت آیا می توان بر جنتری اعتماد نمود وپس از ۲۹ شعبان روزه را آغاز کرد یانه؟

جواب: در اینصورت باید سی روز شعبان تکمیل گردیده وپس از آن روزه آغاز شود طوریکه در

(۱) ودمختار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عدوه ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۲) ودمختار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عدوه ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۳) ودمختار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عدوه ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۴) ودمختار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عدوه ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۵) لیفرم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب (درمختار) كان يتحمل الثان الشهادة او يشهدا علی حکم القاضي اویسغیر خبر بخلاف ما اذا اخبر ان اهل بلدة کذا رواه لانه حکایة (رد المحتار قبل باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۵

ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

حدیث آمده ونباید بر جنتری وتلگراف اعتماد نمود ^(۱) پیامبر ﷺ فرموده است (صوموا لرویتہ والطورو لرویتہ) الحدیث ^(۲).

قبول به اعتبار هیئت درست است یا نه: سوال: ۳۷ مضمونی به قلم مولوی صاحب نظام الدین حسن نوشته شده ودر اخبار همدم به چاپ رسیده که خلاص آن این است که اگر مسلمان علم هیئت را بیاموزد وبرایش معلوم گردد که (الشمس والقمر بحسبان) تا چه حدی تصدیق می گردد پنجشنبه ۵ جولای ۱۹۱۷ ساعت ۹ و هشت دقیقه سه ساعت قبل از ظهر خسوف یعنی ماهتاب گرفتگی رخ داد در این وقت عمر مهتاب بیشتر از چهارده روز بود و هیچ شکی وجود نداشت که امروز پانزدهم رمضان المبارک سال ۱۳۳۵ می باشد در آغاز رمضان المبارک به علت عدم رویت نمی توان به فرضیت صوم حکم نمود اما با مشاهدہ هلال و بدر هیچ شکی باقی نمی ماند که جمعه ۲۰ جولای سی ام رمضان المبارک بوده ودر آن روز اگر مطلع صاف نباشد به اساس علم هیئت و مشاهدہ ۲۱ جولای لازماً اول شوال بوده وروزه گرفتن آن روز حرام است.

جواب: در الدر المختار آمده: (ولا عبرة بقول الموقنین ولو عدولاً علی المذهب قال فی الوهبانیة وقول اولی التوقیت لیس بموجب وقیل نعم) ودر شامی به نقل از معراج آمده: (لا یعتبر قولهم بالاجماع ولا یجوز للنجم ان یعمل بحساب نفسه وفی النهر فلا یلزم بقول الموقنین انه ای الهلال یکون فی السماء لیلة کذا) ^(۳) پس معلوم گردید که چیزی که در سوال مذکور تحریر گردیده نزد احناف درست نیست وجمعه ۲۹ رمضان بوده وبدون رویت وشهادات معتبر هلال قبول بگردیده وشنبه عید نخواهد بود ام اگر در روز جمعه حسب قواعد شرعیہ شهادت بگذرد شنبه عید خواهد وودر غیر آن نه ^(۴) خلاصه جمعه ۲۹ رمضان بوده وقاعده ای که در مورد تاریخ ۲۹

(۱) ولا عبرة بقول الموقنین ولو عدولاً علی المذهب (در مختار) ای فی وجوب الصوم علی الناس بل فی المعراج لا یعتبر قولهم بالاجماع ولا یجوز للنجم ان یعمل علی حساب نفسه (رد المحتار کتاب الصوم مطلب لاعبرة بقول الموقنین ج ۲ ص ۱۲۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷).
ظفر الدین غفر الله له

(۲) مشکوٰۃ شریف باب رویة الهلال فصل اول عن ابی هريرة ص ۱۷۴ ، ددی شخه وروسته داجمله راخی: فان غم علیکم فاکملوا عدة شعبان ثلثین متفق علیہ (ایضا) ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ ، ظفر

(۳) رد المحتار کتاب الصوم مطلب لاعبرة بقول الموقنین (ج ۲ ص ۱۲۵ و ص ۱۲۶). ظفر

(۴) وشرط للظفر مع الطه والمدالة نصاب الشهادة الخ (در مختار) ای علی الاموال وهو رجلان اورجل وامراتان (رد المحتار) وقیل بلا علة =

است در مورد آن جاری می باشد.

اگر خبر رؤیت هلال توسط خط برسد چه حکم دارد: سوال: ۳۸ خطی از قصبه اسکندرآباد

که در آنجا رویت هلال عید به اساس شهادت معتبر ثابت گردیده توسط شخص با اعتباری به قصبه نهجاجر رسید و شخص مذکور از ساکنان همین قصبه جهاجر بوده و به تاریخ ۲۸ و ۲۹ رمضان در سکندر آباد موجود بود و تصادم واقعات سماعت رویت هلال را به گوش خود شنیده و همین شخص خط را آورده آنچه را می دانست آشکار نمود و این خط را پیش کرد پس اهالی قصبه قول شخص مذکور و خط را معتبر دانسته و روز شنبه عید نمودند آیا اینکار اهالی جائز است یا نه از جمله اهالی قصبه دوشخص اعتماد ننموده و باوجود آنکه تا شام روز شنبه خبرهای متواتر رویت از دهلی و غیره رسید افطار نمودند امید است در این زمینه جوابی مرحمت فرمائید.

جواب: بدین ترتیب عید کردن معتبر بوده و تحریر مذکور اعتبار داشته باید مطابق آن عمل می شد پس کسانی که عید نکرده اند غلط نموده روزه ایشان نیز نشده است زیرا آن روز عید بود در آینده نباید چنین کاری کنند. ^(۱)

شهادت مستور الحال در مورد هلال عید معتبر است یا نه: سوال: ۳۹ امروز شنبه به اساس

رویت هلال عید گردید در رویت هر رمضان وعید شهادت شخص مستور الحال معتبر است یا نه مثلاً بی نماز یا روزه خور یا سود خور و یا کسی باشد که در محکمه شهادت دروغ دهد و اگر مستور الحال باشد آیا می توان حال او را تفتیش کرد؟

جواب: در رویت هلال رمضان وعید شهادت مستور الحال معتبر می باشد و مقصود آن است که فسق او ظاهر نبوده بی نماز و مرتکب کارهای خلاف شریعت نباشد پس در صورتیکه ظاهر حال شاهد چنان باشد که در او هیچ کار خلاف شریعت دیده نشود قبول شهادت او بدون تحقیق حاش

= جمع عظیم يقع العلم الشرعی الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ و ص ۱۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹). ظفر الدین غفر له

(۱) واختلاف المطالع الخ غیر معتبر الخ فلیزم اهل المشرق برویة اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤیة اولئك بطریق موجب (ردمختار) کان یحتمل الشهادة الثانیة او یشهدنا علی حکم القاضی او یستغنی الخیر (ردالمحتار قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۲۳۱ و ص ۲۳۲ ، ط. س ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

درست است. (۱)

شکستن روزه اساس خبر تلگراف چه حکم دارد: سوال: ۴۰ عده ای از مردم به اساس خبر

تلگراف روزه خود را شکستند اینکار آنها چطور است؟

جواب: بدون تحقیق وبدون شهادت شرعی محض به اساس خبر تلگراف شکستن روزه وعید کردن جائز نبود (۲) اما چون رویت روز جمعه وبه اساس آن عید بودن روز شنبه محقق گشت واز بسیار جاها خبر رسید ودر دیوبند نیز هلال دیده شد لذا بر کسانیکه شنبه را روز نگزفته وعید کردند مواخیزه ای نیست.

خبر تلگراف به تنهایی معتبر نیست اما اگر قرائن به صدق آن دلالت نماید عمل گردن بر آن درست است رویت منطقه در صورتیکه ثابت گردد برای تمام مناطق معتبر است طوریکه در کتب فقه تصریح گردیده که رویت اهل مشرق برای اهل مغرب در صورتیکه ثبوت به ایشان برسد لازم می گردد (۳).

آیا برای ثبوت رویت هلال درمورد جماعت نیز عدالت شرط است: سوال: ۴۱ فقها

تحریر فرموده اند که برای ثبوت هلال عید وفطر واضحی در حالی که مطلع ابر آلود باشد همراه با نصاب شهادت عدالت شرط می باشد اگر دو یا سه مرد بیشتر از حد نصاب شهادت دهند آیا شرط عدالت ساقط می شود یا نه؟

جواب: آنوقت عدالت شرط نیست که جماعت بزرگ باشد که بر خبر ایشان به علت تواتر غلبه ظن حاصل گردد (۴) دررد المحتار آمده: (الجمع العظیم جمع یقع العلم بخبرهم وبحکم العقل

(۱) للصوم مع علة کیم وشار خبر عدل اومستدر علی ماصححه البرازی علی خلاف ظاهر الرواية لا فاسق اتفاقا (درمختار) لافوله فی الدہانات غیر مقبول الخ وقول الطحاوی او غیر عدل محمول علی المسطور کما هو روایة الحسن لان المراد بالعدل من ثبت عدالته ولا یثبت فی المسطور اما مع تبیین الفسق فلا قائل به عندنا (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ و ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵). ظفر

(۲) وشرط للظفر مع العلة نصاب الشهادة (درمختار) ای علی الاموال وهو رجلان او رجل او امرأتان (رد المحتار الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). ظفر

(۳) فیزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق مؤيد والرد المحتار علی هامش رد المحتار قبیل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۲۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

(۴) وشرط للظفر مع العلة والمدالة نصاب الشهادة الخ وبلا علة جمع عظیم (درمختار) ای ان شرط القبول عند عدم علة فی السماء لهلال الصوم او الظفر او غیرهما الخ احار جمع عظیم الخ قال ح ولا یشترط فیهم الاسلام والمدالة الخ وعدم اشتراط له الاسلام له لایبدله من نقل. =

بعدم توأطنهم علی الکذب (۱). فقط

شهادت درمورد هلال و فیصله آن: سوال: ۴۲ علمای دین در این مورد چه می فرمایند که در یک شهر شهادت های مختلف در مورد رویت هلال نزد قاضی آن شهر داده شود اما قاضی صاحب هر یک از شاهدان علیحده خواسته واز او سوال کند طوریکه دیگران نشنوند و به صورت دقیق بپرسد که هلال را در کدام حصه دیدی؟ دوکناره آن بکدام طرف بود و اگر بود با آن چقدر فاصله داشت و رنگ آن چطور بود و غیره و غیره و چون در جواب این سوالات میان دو شاهد زره ای فرق وجود داشت شهادت آن را رد نموده اما سرانجام پس از آنهمه کنجکاوی چند شهادت سالم بی عیب و مصون از جرح باقی ماند و قاضی صاحب ساعت هفت صبح آن شهادت ها را معتبر قرار داده و به الفطار روزه فتوی داد و همراه با آن گفت که چون اطلاع دادن به قریه ها اکنون مشکل می باشد لذا دو رکعت نماز عید فطر فردا ادا گردد و هر چند عده ای از مسلمانان و اهل علم گفتند که این تأخیر بدون عذر بوده و صحیح نشست و باید نماز عید فطر همین امروز اداء گردد اما قاضی صاحب سخن ایشان را نپذیرفت و گفت که این تأخیر بلا عذر نبوده بلکه اطلاع عام عذر آن بوده لذا فردا اداء کردن نماز عید بدون کراهیت درست است چنانچه عامه مسلمان شهر به خانه های خود باز گشتند اما عده ای از مردم این تأخیر را نا جائز شمرده و نماز عید را در عیدگاه اداء نمودند که تعداد ایشان از صد الی یکصد و بیست و پنج نفر بود و عامه اهل اسلام مطابق اعلان قاضی صاحب فردا به امامت او نماز عید را اداء کردند اکنون می خواهیم مسائل ذیل را بدانیم:

قاضی حق جرح را دارد یانه: سوال: ۴۳ الف: قاضی به اساس شریعت تا چه حدی حق دارد

چنین مسائل دقیق را از شاهدان رویت هلال بپرسد؟

تأخیر درست است یانه: سوال: ۴۴ ب: تأخیری که در صورت فوق انجام گرفت با عذر است

یا بدون عذر در حالیکه پنج ساعت وقت برای اطلاع به مردم شهر و متعلقات آن وجود داشت

= صریح (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ - ۳۸۸. ظفر

و اطلاعی که غرض افطار صوم داده می شد برای اداء نماز عید نیز کافی بود یا کم از کم توسط منادی می شد آنرا در ظرف دوساعت بصورت کامل اعلان نمود.

تأخیر نماز عید غرضی مراعات اهالی قریه چطور است: سوال: ۴۵ ج: اضلاع دادن به

اهالی قریه ها و غرض مراعات ایشان نماز دید را به فردا مؤخر کردن تا چه حدی درست است؟
حکم در مورد کسانی که در مخالفت با قاضی نماز عید را اداء نمودند: سوال: ۴۶ د: کسان
 که در مخالفت با قاضی صاحب در همان روز اول در عیدگاه نماز عید را اداء نمودند بر حق اند یا بر باطل و آیا اینکار ایشان ضروری یا جائز بود یا اینکه باید از حکم قاضی صاحب متابعت می نمودند؟

نمازی که در روز دوم خوانده شد چه حکم دارد: سوال: ۴۷ نمازی که قاضی صاحب
 و عامه مسلمانان در روز دوم خواندند صحیح است یا باطل و آیا اداء گردیده یا قضا و مکروه بود یا بی عیب؟

امید است به سوالات فوق با دلائل و براهین فقهی جواب مفصل اعطا فرمائید خداوند شما را ما جور گرداند.

جواب: الف: چنین تحقیق و تدقیقی از شاهدان صحیح نیست در شامی آمده: (ولا یکلف الشاهد الی بیان لون الدابة لان سئل عما لا یکلف الی بیانه) پس چون در مورد حقوق العباد چنین تدقیقی درست نیست در مورد حقوق الله بدرجه اولی درست نمی باشد.

ب ج: این تأخیر بلا عذر بوده و صحیح نمی باشد زیرا غرض اطلاع به اهل شهر وقت کافی وجود داشت^(۱) و مطلع نبودن اهل قریه ها بدانجهت که نماز عید بر ایشان واجب نیست نمی تواند عذر تأخیر باشد چون اشتراک ایشان ضروری نمی باشد^(۲).

(۱) و تأخر بعذر کمطر الی الزوال من اللذ فقط (در مختار) قوله بعذر کمطر الخ دخل فيه ما اذا لم يخرج الإمام واما اذا غم الهلال فشهدوا به بعد الزوال اوليله بحث لا يمكن جمع الناس، قوله فقط راجع الی بعض فلا تأخر من غیر عذر (رد المحتار باب العیدین ج ۱ ص ۳۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۹). ظفر

(۲) تجب صلاحهما فی الاصح علی من تجب علیه الجمعه بشرطهما المطفئة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۴، ط. س. ج ۱ ص ۱۹۹). ظفر

د: ایشان حق کردند و باید چنین می نمودند زیرا بدون عذر تأخیر نماز عید فطر نمی شود
 طوریکه در الدرالمختار آمده (فالعذر ههنا ای فی الاضحی لنفی الکراهه و فی الفطر للصحة) (۱).
 هـ: نمازی که در روز دوم بدون عذر خوانده شد صحیح نیست اگر به اساس عذر تأخیر منی شد
 صحیح می گردید اما آنهم قضا می بودند اداء طوریکه در الدرالمختار آمده: (وتكون قضاء لا
 اداء) (۲). فقط

به اساس خط و خبر تلگراف روزه گرفته شود یا نه: سوال: ۴۸ اگر به تاریخ ۲۹ هلال
 رمضان یا عید دیده نشود و شهادت های معتبر نیز حسب تصریح بدست نیاید آیا می توان بر خبر
 تلگراف یا خط اعتماد نمود و روزه گرفت و یا نماز عید را خواند یا نه؟
جواب: محض بر خبر تلگراف و یا خط اعتماد نمودن و به اساس آن روزه گرفتن و یا افطار کردن
 شرعی نیست البته اگر آن خبر تلگراف و یا خط مصدق گردد و یا با قرائن دیگر تائید شود عمل
 بر آن درست است. (۳)

اگر به تاریخ سی رمضان هلال دیده نشود چه باید کرد: سوال: ۴۹ چه می گویند در مورد
 کسیکه سی روز رمضان را پوره نموده و هلال شوال دیده نشده آیا یک روز بعد آنرا روز بگیرد
 تا آنکه هلال را در صبح قبل از زوال ببیند و همچنان روز جمعه از بمبی تلگراف آمد پس عده
 ای از مردم افطار نمودند در این مورد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و بعد صوم ثلاثین بقول عدلین حل الفطر ولو صاموا بقول عدل
 حیث یحرز و غم هلال الفطر لایحل علی المذهب خلافاً لمحمد لکن نقل ابن الکیمال عن الذخیره
 انه ان غم هلال الفطر حل اتفاقاً و فی الزیلعی ان غم حل والا لا (۴) همچنان آمده: (و رویته بالنهار
 لليلة الاثنية مطلقاً علی المذهب ذکره الحدادی. (۵)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۶. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۶. ظفر

(۳) فیلزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب (درمختار) كان يحمل الثان الشهادة اوشهدا علی
 حکم القاضي او يستغض الخبر بخلاف ما اذا اصر ان اهل بلدة كذا رواه لانه حکایة رده المحتار قبل باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ۲
 ص ۱۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲. ظفر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۱. ظفر

وتلگراف حجت شرعی نیست. (۱)

اگر خط وتلگراف بطور متواتر برسد هلال ثابت شود یانه: سوال: ۵۰ الف: در حالی که مطلع صاف نبوده وابر وغبار باشد اگر خط ویا تلگراف بصورت متواتر برسد اما الفاظ آنها بطریق موجب نباشد مثلاً اینطور نوشته شده باشد که فلان روز هلال دیده شد آیا به اعتبار آبی نامه ها وتلگرافی ها صوم افطار وعیدین درست است یانه؟

آیا درمورد کسیکه نامه فرستد یا تلگراف کند عادل بودن شرط است: سوال: ۵۱ ب: طور یکہ در مورد شہادت ہا متواتر عادل بودن شرط نیست آیا بہ ہمین ترتیب در مورد کسانیکہ نامہ می فرستند ویا تلگراف می کنند عادل بودن شرط می باشد یانہ؟

آیا شناسایی نامہ های متواتر ضرور است: سوال: ۵۲ ج: در تلگراف راہی برای شناسایی وجود ندارد اما در نامہ ہا از دستخط یا طرز تحریر وقرائن مضمون شناخت ممکن می باشد آیا در مورد نامہ های متواتر شناخت ضرور است یانہ؟

نامہ یا تلگراف مستور کافی می باشد یانہ: سوال: ۵۳ د: طوریکہ در مورد ہلال رمضان شہادت شخص مستور الحال کافی می باشد آیا بہ ہمین ترتیب نامہ یا تلگراف یک کاتب مستور الحال نیز کافی می باشد یانہ؟

در صورتیکہ خبر متواتر شہرت بیاید چہ باید کرد: سوال: ۵۴ اگر در حالت ابر خبر م متواتر مشہور گردد کہ در فلان شہر فلان روز عید است یا توسط نامہ های متواتر معلوم گردد کہ فلان روز عید است یا از دو منطقہ یک یک نامہ بیاید اما واضح نگردد کہ ہلال دیدہ شدہ یا نہ ودر آنجا نیز صرف بہ علت شہرت عید شدہ باشد آیا ما می توانیم بر این خبر عمل کنیم یانہ؟

جواب: الف: لفظ الدرالمختار کہ تحت عنوان طریق موجب نوشتہ شدہ چنین است: (اویستفیع

(۵) ایضاً ج ۲ ص ۱۳۰، ولی الشامی ای سرء روی قبل الزوال اوبعدہ (ردالمحتار باب ایضا، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹). طہر

(۶) لہارم اہل المشرق بر رویۃ اہل المغرب اذا ثبت عنہم رؤیۃ اولئک بطریق موجب (ردمحتار) کان یحمل البان الشہادۃ او یشهدا علی حکم القاضی او یستفیض العصر بحلال ما اذا اخبرا ان اہل بلدہ کذا رواہ لانہ حکایۃ (ردمحتار قبل باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲

ص ۱۳۲، ط. س. ح ۲ ص ۳۹۲). طہر

الخبد) (۱) پس در صورتیکه خبر مستفیض ومتواتر گردد قابل قبول گردیده و عمل بر آن واجب می گردد.

ب: در صورت تواتر شرط عدالت وجود ندارد (۲).

ج: تواتر در صورتی واقع می شود که خطوط شناخته شود.

د: کافی نیست.

ه: وقتی که خبر مستفیض گردد عمل بر آن واجب است. (۳)

اگر پنج نفر مسلمان شهادت دهد عید می شود یانه: سوال: ۵۵ به تاریخ ۲۹ رمضان پنج

نفر مسلمان روزه دار هلال را دیدند و آمدند و آنرا به امام گفتند در اینصورت چه حکمی وجود

دارد؟

جواب: در اینصورت هلال ثابت گردیده و باید عید شود (۴).

با شهادت یک نفر رویت هلال ثابت می شود یانه: سوال: ۵۶ یک نفر مسلمانی که پابند

شریعت نیست و دو نفر هندو گفتند که به تاریخ ۲۹ شعبان هلال را دیدند در اینصورت رویت

ثابت می شود یانه و آیا باید روزه گرفت یانه؟

جواب: در صورت صاف بودن مطلع به شهادت یک نفر مسلمان رویت هلال ثابت نمی گردد

و شهادت هندوها در این امور اعتبار ندارد بهر ترتیب در صورت مسوله شرعاً هلال ثابت نگردیده

و روزه لازم نشده است. (۵)

(۱) ردالمحتار قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲. ظفر

(۲) لکن لما كانت بمنزلة الخبر المتواتر وقد ثبت بها ان أهل تلك البلدة صاموا يوم كذا ائتم العمل بها في (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص

۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

(۳) نعم لو استفاض الخبر في البلدة الاخرى لزمهم على الصحيح من المذهب (در مختار) قال الرحمتي: معنى الاستفاضة ان تأتي من تلك البلدة جماعات متعددة من كل منهم يجر عن أهل تلك البلدة أنهم صاموا عن رؤية لا مجرد الشروع من غير علم بمن أشاعه في (ردالمحتار

كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ و ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ط

(۴) و شرط للظفر مع الملة و العدالة لصاب الشهادة الخ ولو كانوا بلدة لاحاكم فيها صاموا بقول الله و اطروا باخبار عدلين مع الملة للضرورة

(الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ و ۱۲۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۵) و قبل (بلا ملة جمع عظم بلغ العلم الشرعي وهو غلبة الظن بخبرهم وهو مغفوض إلى رأي الإمام (من غير تقدير بعدد) عن المذهب،

و عن الإمام انه يكتفى بشاهدين. و اخاره في البحر الخ (در مختار) اي ان شرط البطل عند عدم علة في السماء لهلال الصوم أ. طر أو غيرها

في فلا يبلل خبر الواحد في (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ - ۳۸۸). ظفر

شہادت بر رؤیت ہلال: سوال: ۵۷ یک عالم عادل با اعتبار نامہ ای فرستاد کہ در قریہ ما ہلال عید فطر دیدہ شد طوریکہ تعداد زیادی از مردم آنرا دیدند کہ از آنجملہ ہفت نفر کہ نزد من معتبر می باشند سوگند خوردہ گفتند کہ ہلال را دیدیم در این روز مطلع ابر آلود بود چون این نامہ رسید مولوی صاحب کہ نامہ برایش فرستادہ شدہ بود دو مسلمان معتبر را بہ مولوی صاحب اولی فرستاد و خط نیز نوشت ایشان خط را نشان دادہ و پرسیدند کہ آیا واقعاً در قریہ شما ہلال دیدہ شدہ و آیا این خط از تو است مولوی صاحب گفت بلی این خط از من است و ہفت شاہد معتبر سوگند خوردہ و شہادت دادند و دوبارہ نامہ نوشت کہ دونفر نزد من آمدند و چنین گفتند ایشان باز پس نزد مولوی صاحب دومی آمدند و بیان کردند کہ خط از مولوی صاحب است و چنین و چنان گفت اما او در خط اول و دوم هیچ حکم خویش را ننوشتہ بلکہ بہ نقل شہادت پرداختہ بود مولوی صاحب این نامہ دومی را دیدہ و از آن دو شخص پرسید و سپس حکم نمود کہ عید فطر است آیا این حکم دادن صحیح است یا نہ؟

جواب: در این صورت حکم مولوی صاحبی کہ نامہ برایش فرستادہ شدہ درست است و اینصورت تحت فتاویٰ حضرت مولانا رشید احمد گنگوہی قدس سرہ داخل می باشد (۱).

بدون علت شہادت دو نفر معتبر است یا نہ: سوال: ۵۸ اگر در صورتیکہ علتی در آسمان نباشد و دونفر بدیدن ہلال شوال شہادت دہند شہادت ایشان معتبر است یا نہ؟

جواب: اگر ابر یا گرد و غبار در آسمان نباشد شہادت جمع عظیم ضرور است تا بواسطہ آن غلبہ گمان حاصل آید طوریکہ در الدرالمختار آمدہ: (وقبل بلا علة جمع عظیم يقع العلم الشرعی وهو غلبة الظن بخبرهم وهو مفوض الى رأي الامام من نهير تقدير بعدد هم على المذهب وعن الامام انه يكتفي بشاهدين واختاره في البحر) (۲).

بہ اساس خبر تلگراف عید درست است یا نہ: سوال: ۵۹ درپانی پت کرنال وقرای متصل آن روز شنبہ بہ اساس شہادت بمبئی کراچی و سکر عید کردند آیا بہ اساس خبر تلگراف عید کردن

(۱) ولوکاتو، ہلدا لا حاکم فیہا صامرا بلول ثقة والمطروا باخبار عدلین مع العلة لضرورة (الدر المختار علی هامش ودامختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). ظہر

(۲) الدر المختار علی هامش ودامختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷، ۳۸۸. ظہر

درست است یا نه اگر درست نباشد قضای روزه آنرا روز لازم است یا نه؟

جواب: مذهب مفتی به معتبر حنفی آن است که هر در جایی که رویت ثابت گردد هر چند هزاران کیلو متر فاصله داشته باشد در اینجا نیز مطابق آن حکم افطار است طوریکه در کتاب معتبر فقه الدرالمختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب وعلیه اکثر المشائخ وعلیه الفتوی فیلزم اهل المشرق بروة اهل المغرب اذا ثبت عندهم روة اولئک بطریق موجب) (۱) و چون خبر رویت مستفیض گردد یعنی از هر طرف خبر برسد که هلال دیده شد و ظن غالب به صدق آن باشد طوریکه در ردالمحتار آمده عمل بر آن لازم می گردد (۲) چنانچه در رمضان امسال خبر اول روزه بودن پنجشنبه متواتر شد لذا عمل بر آن ضروری گردید پس جمعه سی ام رمضان بود و در آن مورد شکی وجود نداشت، لذا به حکم: فاذا غم علیکم فاکملوا العدة ثلاثین، (۳) عید کردن به روز شنبه ضرور شد.

وقتی که به اساس اخبار متعدد تلگراف یقین حاصل کند چه باید کرد: سوال: (۶۰) اگر

تلگراف ها متعدد برسد و مفتی یقین حاصل نماید آیا شرعا رویت هلال ثابت می گردد یا نه؟

جواب: هنگامی که ظن غالب مفتی چنان باشد که هلال دیده شده، حکم به اساس آن جائز است. فقط

عید کردن به اساس خبر تلگراف جائز است یا نه: سوال: (۶۱) به اساس خبرنامه و تلگراف

عید کردن جائز است یا نه؟

جواب: تنها خبرنامه یا تلگراف معتبر نیست، اما اگر تعداد خبرها زیاد گردد و علم ظنی حاصل آید عمل بر آن جائز است.

(۱) الدر المختار علی هامش و ردالمحتار کتاب الصوم قبل باب ما یسلط الصوم ج ۲ ص ۱۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۳. ظهیر

(۲) لوله بطریق موجب کان یحمل اثنان الشهاده اوشهدا علی حکم القاضی اوسط فیض الخیر (ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۱۳۲. ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴) نعم لو استفاض الخیر فی البلدة الاخری لزیمهم علی الصحیح من المذهب (درمختار) فی الذخیره قال شمس الانمة الحلوانی الصحیح من مذهب اصحابنا ان الخیر اذا استفاض ولحق فیما بین اهل البلدة الاخری یلزمهم حکم هذه البلدة الخ (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظهیر

(۳) نعم لو استفاض الخیر فی البلدة الاخری لزیمهم علی الصحیح من المذهب مجتبی و غیره (درمختار) معنی الاستیاضة ان ثانی من لتلك البلدة جماعات متعددون کل منهم یخبر عن اهل تلك البلدة انهم صاموا عن روة لا مجرد الشروع الخ (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ و ص ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظهیر

خبر تلفون اعتبار دارد یا نه: سوال: (۶۲) چند نفر مسلمان از شهری که ۴۹ میل فاصله دارد توسط تلفون خبر رؤیت هلال را می دهند و آواز ایشان نیز شناخته می شود، شرعا این خبر معتبر است یا نه؟

جواب: خبر تلفون ویا تلگراف به تنهایی حجت شرعی نیست، اما اگر همراه با آن قرآن و اخبار دیگر نیز موجود باشد، عمل بر آن جائز است چنانچه امسال در اکثر جاها روز چهارشنبه هلال دیده نشد، اما اخبار متعدد دال بر رؤیت هلال بود، لذا پنجشنبه اول رمضان قرار گرفت چون پنجشنبه اول روزه قبول گردید، لذا عید کردن به روز شنبه ضروری گشت و کسانی که روز جمعه روزه گرفتن را آغاز کردند، قضای یک روزه بر ایشان لازم آمد. ^(۱)

در صورت صاف بودن شهادت، چهل نفر معتبر است یا نه: سوال: (۶۳) الف: اگر از جمله دو هزار نفر صرف سی یا چهل نفر در حالیکه مطلع صاف باشد به رؤیت هلال شهادت دهند، شهادت ایشان در شریعت معتبر است یا نه؟

اعلان به اساس شهادت بیست نفر و سپس بازگشت از آن: سوال: (۶۴) ب: شخصی که به اساس شهادت بیست نفر رؤیت هلال را قبول کند و اعلان نماید و سپس از آن باز گردد در مورد او چه حکمی وجود دارد؟

و قتی که مطلع صاف باشد شهادت چند نفر ضرور است: سوال: ۶۵ ج: در صورت صاف بودن مطلع حد نهایی شهادت چقدر است؟

جواب: الف ب ج: اگر عالم یا قاضی این شهر آنها بپذیرد و ظن غالب مردم به صدق آن باشد مطابق شهادت ایشان حکم کردن صحیح است و هنگامیکه به اساس شهادت بیست نفر غلبه ظن حاصل آید اعلان گردد باز باید با این حکم مخالفت صورت نگیرد اینکار غلط است زیرا از امام ابو حنیفه (رح) در صورت صاف بودن قبول شهادت دو نفر نیز روایت گردیده بلکه حتی اگر از یک منطقه بلند شهر یا از بیرون شهر یک شخص معتبر نیز گواهی دهد و مطلع هم صاف باشد به شهادت او نیز اعتبار داده می شود (وقبل بلا علة جمع عظیم یقع العلم الشرعی وهو غلبة الظن

(۱) نعم لروایة الخیر فی البلدة الاخری لزمهم علی الصحیح من المذهب مجتبی وغیره (الدور المختار علی هامش رد المختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸، ط. م. ح. ۲ ص ۳۹۰). طبر

بخیرهم وهو مفوض الی رای الامام من غیر تقدیر بعدد هم علی المذهب وعن الامام انه یکتفی بشاهدین واختاره فی البحر وصحح فی الاقضية بواحد ان جا من خارج البلد او کان علی مکان مرتفع^(۱). فقط

اگر اشخاص متعدد یک قریه رویت هلال را بیان کنند کسیکه ازیرون آمده آنرا قبول

کند یانه: سوال: ۶۶ من به ضرورت مدرسه اینجا آمده ام و چند نفر پیشروی من رویت رمضان را بیان کردند در اینجا اکثر مردم روز جمعه ۲۹ شعبان هلال را دیدند و شنبه اول روزه قیام گرفت اکنون چون من به وطن خود باز گردم آیا بر این عمل کنم یانه؟

جواب: در اینصورت رویت هلال در روز جمعه ثابت بوده و روزه بودن شنبه محقق می باشد و چون شما به وطن برسید باید مردم را مطابق آن حکم کنید و یکشنبه را سی رمضان قرار داده و باید بهر حال دوشنبه عید شود^(۲).

کسیکه بر اساس شهادت دونفر افطار کند بر او قضا و کفاره است یانه: سوال: ۶۷ روزه

یکشنبه ۲۹ شعبان عده ای از مردم هلال را دیدند اکثر مردم روزه گرفتند و چند نفر نگرفتند امروز سه شنبه چند نفر هلال عید فطر را دیدند که در آنجمله دو شهادت معتبر می باشد و به اساس آن بسیاری از مردم روزه را افطار نمودند و چند نفر هم افطار نکردند آیا بر کسانی که افطار کرده اند کفاره واجب است یانه؟

جواب: چون به اساس شهادت معتبره رویت هلال ثابت گشت افطار ضروری بود پس بر کسانی که افطار کرده اند مواخذه و کفاره ای نیست^(۳).

به اساس شهادت دونفر و خبرهای متعدد تلگراف حکم افطار درست است یانه: سوال:

۶۸ آیا به اساس شهادت دو نفر و خبر مستفیض یعنی هفده تلگراف از مناطق متعدد مثلاً کلکته مکه مکرمه جده بمبی کویته سکر وغیره شهرهای مختلف به افطار روزه فتوی داده شده در این

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ - ۳۸۸ . ظفر

(۲) و اما فی السواء اذا رای احدهم هلال رمضان يشهد فی مسجد قریه و علی الناس ان یصوموا بقوله بعد ان یکرن عدلاً اذا لم یکن هناك حاکم يشهد عند الخ (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب الثاني ج ۱ ص ۱۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸). ظفر

(۳) و شرط للظفر مع العلة والعدالة نصاب الشهادة الخ (رد مختار) ای علی الاموال وهو رجلان او رجل وامرأتان (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). ظفر

صورت روزہ گرفتن جایز است یا نہ؟ .

جواب: در اینصورت افطار واجب نیست بلکہ درجواز افطار بہ مجرد خبر تلگراف ہم تردد است زیرا واضح می باشد کہ خبر تلگراف حسب قواعد شرعی اعتبار ندارد اما اگر بہ وجہ تعارف بلاد خبر تلگراف مؤید شمرده شود و یا بہ وجہ تعدد تلگراف ظن غالب حاصل آید مفید جواز افطار شدہ می تواند پس ہر کسیکہ روزہ گرفتہ و افطار نکردہ گنہگار نمی گردد (۱).

کسیکہ بدیدن ہلال شہادت دہد و شہادتی قبول نشود اما خودش روزہ بگیرد و چون سی روز تکمیل گردد ہلال دیدہ نشود باید روز سی و یکم را نیز روزہ بگیرد: سوال: ۶۹

شخصی ہلال رمضان را دید اما شہادتش بہ علتی قبول نگردید و او مطابق قاعدہ شرعی روزہ گرفت و روزہ دیگران یک روز بعد آغاز گردید و قتیکہ سی روز روزہ او مکمل گردید در حالیکہ از دیگران ۲۹ روز شدہ بود ہلال دیدہ نشد اکنون گرفتن روزہ روز بعد یعنی روز سی و یکم بروی واجب است یا نہ و اگر آنرا روزہ نگیرد گنہگار می شود یا نہ و اگر روزہ نگیرد بروی قضاء واجب می شود یا کفارہ؟

جواب: گرفتن روزہ روز سی و یکم بروی واجب است اما اگر روزہ نگیرد صرف قضا بروی واجب می گردد (۲).

اگر بہ تاریخ ۲۹ رمضان بعد از زوال ہلال دیدہ شود چہ باید کرد: سوال: ۷۰ اگر بہ تاریخ ۲۹ رمضان پس از زوال ہلال شوال دیدہ شود آیا باید باقی ماندہ روز را روزہ گرفت یا اینکہ بہ مجرد دیدن باید روزہ را شکست؟

جواب: باید باقی ماندہ روز روزہ گرفتہ شود و این موضوع در الدرالمختار آمدہ است. (۳)

(۱) فیلزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب (درمختار كان يتجمل اثنان الشهادة اويشهدا على حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف، ما اذا اخبر ان اهل بلدة كذا رواه لانه حكاية (ردالمحتار قبل باب ما يفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. ص. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۲) رای مکلف ہلال رمضان او الفطر ورد قولہ بدلیل شرعی صام مطلقا وجوب وقبل ندبا فان الفطر لفضی فقط لہما لشبهة الرد والدرالمختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۲۱۲، وج ۲ ص ۱۲۳، ط. ص. ج ۲ ص ۳۸۴). ظفر

(۳) روزینہ بالنہار لیلة مطلقا علی المذہب (درمختار) ای سواء روی قبل الزوال او بعدہ (ردالمحتار کتاب الصوم مطلب فی رؤية الهلال نہارا ج ۲ ص ۱۳۰، ط. ص. ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

رؤیت شهری که فاصله بسیار دارد معتبر است یا نه: سوال: ۷۱ در مورد رویت هلال رمضان وعید در امرتسر وغیره پیوسته اختلاف وجود داشته آیا ما ساکنان مندرله می توانیم از شهرهایی که فاصله زیاد دارند متابعت کنیم یا نه؟

جواب: نزد احناف اختلاف مطالع اعتبار ندارد رویت اهل مشرق برای اهل مغرب لازم می گردد در صورتیکه بطریق معتبر ثابت شود چنانچه درشامی والدرالمختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب فیلزم اهل المشرق برویة اهل المغرب اذا ثبت عندهم روية اولئك بطریق موجب) (۱) وشامی طریق موجب را شرح نموده به آنجا مراجعه شود (۲) ومقتضی حدیث صحیح (صوموا لرؤیتہ وافطروا لرؤیتہ) (۳) نیز همین است زیرا خطاب (صوموا) و(افطروا) برای همه عام می باشد خلاصه هر وقتیکه رویت هلال ثابت گردد در هر جایی که باشد باید مطابق آن روزه وعید شود.

اگر یک مهتاب صبح به طرف مشرق دیده شود آیا در شام دیگر دیدن هلال نو به سمت دیگر امکان دارد یا نه: سوال: ۷۲ اگر یک مهتاب امروز صبح بطرف شرق دیده شود آیا درشام فردا دیدن هلال نو در سمت دیگرنا ممکن است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (ولا عبرة بقول الموقنین) الدر المختار ای فی وجوب الصوم علی الناس بل فی المعراج لا یعتبر ولهم بالاجماع ولا یجوز للمنجم ان یعمل بحساب نفسه) (۴) پس قول اهل توقیت واهل نجوم وحساب در شرع اعتبار ندارد طعن عوام الناس به حساب مذکور چگونه صحیح شده می تواند؟ وبه اساس حساب نیز اگر امروز صبح مهتاب به جانب شرق دیده شود فردا شام رویت هرر نوشته می تواند چنانچه این امر واقع گردیده است.

شهادت غیر معتبر قابل قبول نیست: سوال: ۷۳ اگر در شهر مطلع صاف نباشد ودو شخصی که چشم های ایشان ضعیف است ومردم ایشان را غیر عادل وغیر معتبر می دانند به رویت هلال

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم فیبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۱ و ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر

(۲) بطریق مرجع کان یحمل الشهادة اثنان او بشهدا علی حکم القاضي اویستعین الغیر (ردالمحتار ایضا، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۳) مشکوٰۃ باب رؤیة الهلال ص ۱۷۴. ظفر صدیقی

(۴) ردالمحتار کتاب الصوم ص ۱۲۵ مطلب لا عبرة بقول الموقنین ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷. ظفر

شہادت دہند و امام مسجد بہ اساس شہادت ایشان فتویٰ دہد کہ روز پنجشنبہ نماز عید اضحیٰ خواندہ می شود و مردم غیر عادل بودن و غیر معتبر بودن ایشان را بہ امام اظہار نمایند و امام صاحب بگوید کہ در شہادت عدالت شرط نمی باشد و ہمینکہ دو کلمہ گو سرگند خوردہ شہادت دہند ما قبول می کنیم آیا شہادت دوفاسق ہم مقبول می گردد و امام دیگری بہ روز جمعہ فتویٰ دہد در اینصورت روز پنجشنبہ نماز عید اضحیٰ و قربانی جائز خواہد بود یا نہ؟

جواب: عادل بودن شاہدان برای ثبوت روئیت ہلال ضروری می باشد با شہادت شاہدان غیر معتبر و غیر عادل عید اضحیٰ ثابت نمی گردد (۱) در اینصورت عیدی کہ در پنجشنبہ شدہ درست نبودہ و قربانی نیز درست نمی باشد کسانیکہ روز جمعہ عید و قربانی کردہ اند بر حق ہستند. فقط

شہادت علی القضاء: سوال: ۷۴ در ردالمحتار آمدہ: (بخلاف الشہادۃ علی الشہادۃ فی سائر الاحکام حیث لاتقبل ما لم يشهد علی شہادۃ کل رجل رجلان او رجل امرأتان) ودر الدرالمختار آمدہ:

(احکام ہلال الفطر مع العلة والعدالة نصاب الشہادۃ ولفظ اشہد وعدم الحد فی قذف لتعلق نفع العبد لکن لا تشرط الدعوی (۲) وان سقط لفظ الشہادۃ للضرورة لکن یبقی بقیۃ الاحکام کما مر من رد المحتار بخلاف الشہادۃ علی الشہادۃ فی سائر الاحکام ای فی غیر احکام ہلال رمضان) در روشنی روایات فوق الذکر جواب مسألہ ذیل چگونہ اخوہد بود زید پس از اخذ شہادت مطابق قواعد در شہر خود یعنی الہ آباد بہ افطار حکم داد بکر کہ در آنوقت در الہ آباد مقیم بود بہ شہر کانپور رفتہ این خبر را برد کہ زید در شہر الہ آباد با اخذ شہادت شرعی بہ افطار حکم داد اکنون شما نیز افطار کنید این سخن آشکار است کہ مردم کانپور نمی توانند فقط بہ اساس شہادت بکر افطار نمایند زیرا در فطر تعدد نیز شرط می باشد اما شبہ آن است کہ شہادت زید

(۱) للصوم مع علة کتیم و غیر خبر عدل اومستور الحال الخ لا فاسق اتفاقا (درمختار) اما مع تبیین الفسق فلا فائل بہ عندنا (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۳ و ص ۱۲۴ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۸۵) و ہلال الاضحی وبقیۃ الاشهر التسعة کالمطر علی الملعب الخ (الدر المختار علی ہامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۰ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۹۱) طغیر

(۲) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶. ضمیر

شهادت بر قضای باشد که حکم آن مانند شهادت علی الشهادت می باشد پس اکنون برای اقرار صوم فقط شهادت یک نفر کافی است یا اینکه سه شاهد دیگر ضرورت می باشد چون مطابق روایت اول برای فطر شهادت دو نفر ضرور می باشد و در صورت شهادت علی شهادت برای هر شخص دوشاهد ضرور است بدین ترتیب باید برای شهادت علی شهادت بر علاوه بکر سه شخص دیگر نیز وجود داشته باشد همچنان اگر دو نفر بر شهادت یک نفر شاهدی دهند آیا اگر آندو بر شهادت شخص ثانی نیز شهادت دهند کفایت نخواهد کرد.

از روایت دومی و سومی چنان معلوم می گردد که برای ثبوت هلال رمضان لفظ (اشهد) شرط و برای هلال فطر این شرط وجود ندارد در حالیکه چنانچه دیده شده در هلال رمضان نیز از شاهد خواسته نمی شود که بگوید که من شهادت می دهم به اینکه هلال را دیدم آیا گفتن لفظ و یا ترجمه آن ضرور است؟ همچنان از روایت سوم ثابت می گردد که در صورت شهادت علی شهادت نیز برای ثبوت هلال رمضان وجود یک شاهد کافی می باشد بر خلاف هلال فطر که برای ثبوت آن به شهادت چهار نفر ضرورت است.

جواب: در صورت شهادت علی شهادت دو شاهد می توانند شاهد هر دو شاهد باشند چنانچه از عبارت هدایة واضح می باشد و در شهادت بر حکم قاضی نیز دو شاهد کافی می باشد طوریکه در عبارت منقولہ از شامی صراحت دارد.

برای اثبات هلال رمضان لفظ اشهد ضرور نیست چنانچه برای فطر نیز ضرور نمی باشد طوریکه الدرالمختار به آن تصریح نموده و شامی در مورد آن تحقیق نموده است.

عبارتی که به این جواب ارتباط دارد حسب ذیل نقل می گردد: (وقبل بلا دعوی وبلا لفظ للصوم مع العلة خبر عدل) (۱).

ویجوز شهادة شاهدين على شهادة شاهدين وقال الشافعي لا يجوز الا الاربع على كل اصل ابنا ان قال ولنا قال على (رض) لا يجوز على شهادة رجل الاشهادة رجلين ولان نقل شهادة الاصل من الحقوق فهما شهدا بحق ثم شهد بحق آخر (۲) ودر الدرالمختار آمده: (فيلزم اهل المشرق

بروئے اهل المغرب اذا ثبت عندهم رثة اولئك بطريق موجب) ودر ردالمحتار آمده: (قوله بطريق موجب كان يتحمل اثنان الشهادة اويشهدا على حكم القاضي او يستفيض الخبر) (۱) همچنان در الدرالمختار آمده: (وقبل بلا لفظ اشهد وبلا حكم ومجلس قضاء للصوم مع العلة كقيم وغبار خبر عدل) (۲) وشرط للفظ مع العلة نصاب شهادة ولفظ اشهد) (۳).

به اساسی شهادت دو شخص معتمد افطار درست است یا نه: سوال: ۷۵ در اینجا روز سه شنبه چند نفر شهادت دادند که ما هلال را دیدیم واز جمله ایشان دو نفر هابند نماز وروزه اند به اساس شهادت ایشان عید شد آیا اینکار جائز است یا نه و آیا باید قضای روز مذکور گرفته شود یا نه؟

جواب: در صورتیکه ابر باشد شهادت دوشاهد معتبر که دیدن هلال را بیان نمایند مقبول بوده و به اساس آن عید کردن درست است و طوریکه در کتب فقه آمده قضای آنروز لازم نیست. (۴)
اطلاع نبوت هلال توسط پست: سوال: ۷۶ در شهری رویت هلال ثابت گردید و علمای آن شهر این موضوع را شائع کردند و این حکم را توسط پست به مفتی شهر دیگر فرستادند آیا او می تواند به اساس خبری که توسط پست به او رسیده حکم دهد یا موافق قانون کتاب القاضی الی القاضی باید شاهد آورده شود؟

جواب: در چنین اموری خط اعتبار دارد در حالیکه قرائن صدق آن موجود بوده و شبه باقی نماند (۵). فقط

(۲) منابه باب الشهادة على الشهادة ج ۳ ص ۱۵۴. ظفر

(۱) ردالمحتار قبل مايلسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر لغر الله ذنوبه الجلى والحقى

(۲) الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۳) الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۴) وشرط للفظ مع العلة والمدالة نصاب الشهادة (ردمختار) اى على الاموال وهو رجلان اورجل وامرأتان (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۵) فيلزم اهل المشرق بروية اهل المغرب اذا ثبت عندهم روة اولئك بطريق موجب (ردمختار) كان يتحمل اثنان الشهادة اويشهدا على حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف اذا اصر ان اهل بلدة كذا راوه لانه حكاية (رد المحتار كتاب الصوم قبل باب مايلسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲. ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر

نعم لو استفاض الخبر فى البلدة الاخرى لزمهم على الصحيح من الملحق الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

از سی شعبان سی روز روزه راتکمیل کردن و افطار نمودن چطور است: سوال: ۷۷ زید به تاریخ ۳۰ شعبان به نیت فرضی روز گرفت و بعداً پس از تکمیل کردن سی روز روزه به تاریخ ۳۰ رمضان بدون رویت و شهادت شرعی محض به اساس جنتری یا به اساس نظر خویش روزه را شکست و برای همه علناً فتوی داد که امروز عید جائز است چون سی روز روزه تکمیل گردیده و در جنتری نیز چنین نوشته شده هلال حتماً هست اما به سبب ابر دیده نشده این سخن را شنیده و اکثر مردم روزه را شکستند و عمرو بعد از رویت هلال رمضان روزه گرفت و سی روز کامل روزه دار بود و پس از دیدن هلال شوال عید نمود در اینصورت چه کسی مصیب است و کسیکه معطی می باشد بر اوقضا واجب است یا نه؟

جواب: در اینصورت زید بر خطا بوده و عمرو مصیب می باشد و در مورد قضای روزه این تفصیل وجود دارد که اگر بعداً رویت جای دیگری مطابق گمان زید صورت گیرد و مطابق به ثبوت رسد قضاء لازم نبوده و در غیر آن لازم می باشد^(۱).

تکمیل نمودن سی روز: سوال: ۷۸ در اینجا یعنی رأی پور به اساس آنکه هلال به علت ابر در ۲۹ رمضان دیده نشد به اتفاق آرای مسلمان سی روز روزه تکمیل گردید و روز پنجشنبه نماز عید خوانده شد بعد از آن روز پنجشنبه ۲۹ شوال هلال ذیقعد به علت ابر رویت نگردید و به همین ترتیب در ۲۹ ذیقعد هلال ذالحجه مشاهده نگردید بدین جهت در عید الاضحی اختلاف رویداد یک گروه یکماه را ۲۹ و ماه دیگر را سی روز حساب کرده و بدون شهادت رویت هلال فیصله کردند که روز سه شنبه عید اضحی می باشد لذا به روز سه شنبه نماز عید اضحی را اداء نمودند گروه دیگر چون به اساس ابر آلود بودن مطلع هلال ماه های مذکور رویت نگردید و در این مورد شهادت های شرعی وجود نداشت هر دو ماه شوال و ذیقعد را سی روز حساب نموده و روز چهارشنبه عید کردند و نماز عید اضحی را اداء نمودند از این دو گروه فعل کدام مطابق شریعت می باشد؟

(۱) و بعد صوم ثلاثین بقول عدلین حل الفطر الخ ولو صاموا بقول عدل حیث يجوز و غم هلاجل الفطر لایحل علی المذهب (درمختار) والحاصل انه اذا غم شوال فطرنا اتفاقاً اذا ثبت رمضان بشهادة عدلین فی الفهم او الضحوا الصوم ج ۲ ص ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰ و در صورت مسئله گمان شده است لهذا قضاء واجب است. ظفر

جواب: قاعده شرعی آن است که اگر به تاریخ ۲۹ هلال دیده نشود و از جای دیگری نیز خبر رویت بوسیله معتبری نرسد سی روز را تکمیل نموده و ماه دیگر شروع می گردد لذا به اساس شریعت فعل کسانی که در هر ماه سی سی روز را پوره نمودند درست می باشد و کسانی که بدون ثبوت یکماه را سی و یکماه را بیست و نه فرض کرده و به این حساب عید الاضحی کرده اند خطاست ابهر چه مطابق رویت عید بودن سه شنبه محقق گردیده چنانچه در دیوبند و اطراف آن روز شنبه هلال ذالحجه رویت گردید و یکشنبه اول ذالحجه قرار گرفت و سه شنبه عید الاضحی شد اما نص در این مورد حدیث مشهور (صوموا لرویتہ و افطروا لرویتہ) می باشد (۱).

عید کردن به اساس خبر تلگراف چطور است: سوال: ۷۹ اگر یک رئیس جمهور مسلمان به یک حاکم مسلمان تلگراف کند که هلال دیده شد افطار نمودن روزه و عید کردن به اساس این تلگراف درست است یا نه؟

جواب: این خبر شرعاً معتبر نیست و محض به اساس چنین تلگرافی افطار درست نمی باشد و تحقیق آن در کتب فقه موجود است شامی طریق موجب را که به اساس آن رویت بر دیگران لازم می گردد چنین نوشته که دو مرد معتبر شهادت دهند یا بر حکم قاضی در این مورد گواهی دهند و یا خبر متواتر گردد و آشکالی است که در تلگراف هیچ یک از آن سه وجه وجود ندارد (۲). فقط

افطار به اساس نامه درست است یا نه: سوال: ۸۰ اگر برای عالمی توسط نامه معلوم گردد که به تاریخ ۲۹ هلال دیده شد آیا حجت است یا نه؟

جواب: نامه حجت نیست اما اگر به اساس قرائن صدق آن معلوم گردد عمل بر آن درست است (۳). فقط

(۱) مشکوٰۃ باب رؤیة هلال ص ۱۷۴. ظفر

(۲) الا ثبت عندهم رؤیة اولئک بطریق موجب (درمختار) کان یحتمل الثان الشہادۃ او یشهدا علی حکم القاضی او یستغضی الخیر (ردالمحتار کتاب الصوم قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۳) اذا ثبت عندهم رؤیة اولئک بطریق موجب (درمختار) کان یحتمل الثان الشہادۃ او یشهدا علی حکم القاضی او یستغضی الخیر (ردالمحتار کتاب الصوم قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

اگر بعداً ثابت گردد کہ بہ تاریخ ہلال دیدہ شدہ بود چہ باید کرد: سوال: ۸۱ بہ تاریخ

۲۹ شعبان تلگراف از (جادرہ) مبنی بر رویت ہلال بہ ما رسیدہ بود اما بہ آن عمل ننمودیم بعد بہ اساس خبرهای روز نامہ ہا رویت ہلال بہ تاریخ ۲۹ شعبان معلوم گردد اکنون سوال این است کہ روز ۳۰ جون برای ما نیز ضروراً اول شوال می باشد یا نہ؟

جواب: رویت ہلال رمضان المبارک بہ تاریخ ۲۹ شعبان روز جمعہ بہ اساس شہادت ہا و اخبار متواترہ ثابت و محقق گردیدہ لہذا مسلم است کہ شبہ اول روزہ می باشد مردمی کہ شبہ را روزہ نگرہ اند قضای آن روزہ بر ایشان لازم است و اگر ہلال عید روز شبہ دیدہ نشود یکشنبہ سی ام رمضان بودہ و روز دوشنبہ ۳۰ جو عید گردن ضروری می باشد (۱).

اختلاف مطالع نزد احناف: سوال: ۸۲ اختلاف مطالع نزد احناف معتبر است یا نہ اگر معتبر

نیست تا چہ فاصلہ ای اگر خبر رویت ہلال بطریق موجب برسد می توان آنرا قول کرد؟ و اگر اختلاف معتبر می باشد حد یک مطلع شرعاً چقدر است و باز این حکم اعتبار اختلاف و عدم اعتبار آن برای تمام ممالک یکسان است یا علیحدہ؟

اگر رویت ہلال بہ اساس شرع نزد مفتی یا عالم متدین یک شہر ثابت گردد و او خبر رویت را بہ مفتی یا عالم متدین شہر دیگر توسط تلفون خبر دہد طوریکہ ہردو آواز یکدیگر را بخوبی بشنوند و بشناسند و ہنگام تکلم آواز دیگری در میان نباشد و بہ کسیکہ خبر دادہ شود ثابت گردد و شکی باقی نہاند آیا عمل بر آن خبر درست است یا نہ؟

جواب: نزد احناف مطالع مطلقاً معتبر نیست تا جایی کہ اگر اہل مغرب ہلال را ببیند برای اہل مشرق لازم می گردد بشرط آنکہ رویت اہل مغرب برای ایشان بطریق موجب ثابت گردد در الدرالمختار آمدہ: (و اختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاہر المذہب فیلزم اہل المشرق برویت اہل المغرب اذا ثبت عندهم روتہ اولئک بطریق موجب) (۲) و در ردالمحتار شرح طریق موجب چنین صورت گرفتہ است کہ آنرا یتحمل اثبات الشہادۃ او یشہدا علی حکم القاضی او یستفیض بالخبر

(۱) نعم لو استفاض الخبر فی البلدۃ الاخری لزمهم علی الصحیح الخ وبعد صوم ثلاثین یقول عدلین حل القطر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ - ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰). ظہیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم مطلب فی المطالع ج ۲ ص ۱۳۱ - ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۳. ظہیر

بغلاف ما اذا اخبر ان اهل بلدة كذا راوه لانه حكاية (۱) پس این نکته نیز واضح گردید که خبر تلگراف ویا تلفون که از رویت شهر دیگر خبر دهد معتبر نیست زیرا در هیچ یک از طرق موجب فوق داخل نمی باشد.

اختلاف مطالع واعتماد برخبر غلط: سوال: ۸۳ زید از کلکته به شهر کتک آمده وگفت که امام مسجد زکریا کلکته به اساس خبر رویت هرر در ۲۹ ذیقعه جمعه را روز عید اضحی تعیین کرده است لهذا شما نیز روز جمعه را برای نماز عید تعیین کنید به اساس گفتار او در مسجد جامع اعلان گردید که روز جمعه نماز عید خوانده می شود بعد از آن عمرو آمد و نماز گزاران مذکور را جمع نموده وگفت که شما چطور بدون شهادت عالمی چنین اعلانی کرده اید لذا مردم به جای جمعه شنبه را عید اعلان نمودند پس از آن خالد آمد ویا شدت به مردم موجود گفت که در مخالفت با فیصله اول خرابی بزرگی روی خواهد داد اگر مسلمانان اتفاق نموده و به تاریخ ۹ ذی الحجة نماز عید را بخوانند جائز است خلاصه آنکه به اساس فشار خالد روز جمعه نماز عید را خواندند اکنون از بمبی خبر محقق رسیده آنکه در آنجا روز شنبه نماز عید خوانده شده در اینصورت مجرم شرعی زید است یا نماز گزاران ودر مورد خالد چه حکمی وجود دارد؟ اختلاف مطالع معتبر است یانه در صورتیکه از کتب فقه ثابت است که در سرزمین بلغاریا یا ۲۳ ساعت روز ویک ساعت شب می باشد پس باید اختلاف مطالع معتبر باشد و خبرتلگراف معتبر است یانه؟

جواب: به اساس مذهب حنفی اختلاف مطالع اعتبار ندارد یعنی اختلاف مطلع در حقیقت موجود بوده اما از روی شرع بی اعتبار است پس اگر اهل مغرب هلال را ببینند و خبر رویت ایشان بطریق موجب به اهل مشرق برسد اهل مشرق نیز باید بر آن عمل کند در الدرامختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب فیلزم اهل المشرق برونة اهل المغرب اذا ثبت عندهم روية اولئك بطریق موجب ودر ردالمختار آمده: قوله بطریق موجب کان یتحمل اثان الشهادة او یشهدا علی حکم القاضی او یتستفیض الخبر بغلاف ما اذا اخبر ان اهل بلدة كذا راوه

لانه حکایه) (۱) از عبارت مذکور واضح گردید که خالد بر خطا بود و کسانیکه بر اساس گفته زید روز جمعه را برای عید تعیین نمودند نیز بر خطا بودند زیرا در اینصورت هیچ شهادت معتبری در مورد رویت بمبی وجود نداشت صرف به این سخن که زید بگوید که مردم کلکته به اساس خبر بمبی روز جمعه را برای عید تعیین کرده اند تعیین روز جمعه به حیث عید برای مردم کتک جائز نبود بلکه مردم به دلیل جهالت به اساس گفته زید چنین کردند و خالد به اساس جهالت خود آنرا تابید نمود؟ اما آنچه شد شد برای زید و خالد ضرور است که بر غلطی خود اقرار ندامت و توبه نمایند و در آینده بر چنین خبری نباید عمل کرد بلکه وقتی که از جای دیگر بطریق معتبر شرعی خبر رویت برسد بر آن باید عمل شود طوریکه عبارت الدرالمختار (ان اهل المشرق یلزمهم بروة اهل المغرب) (۲) گذشت خبر تلگراف از نظر شرعی معتبر و واجب العمل نیست اما اگر به اساس قرائن دیگر یا تعدد اخبار ظن غالب حاصل آید عمل بر آن درست می باشد بر خط می توان اعتماد نمود در صورتیکه معلوم گردد که خط واقعاً از کسی است که به نام او آمده و مسأله مشابه بودن خط با خط در این مورد ملحوظ نمی باشد طوریکه فقها به اعتبار خط در معاملات تصریح کرده اند (۳).

فصلی سیم

در صورت عدم رویت هلال روزه یوم الشک یعنی سی شعبان

اگرچه تاریخ ۲۹ شعبان هلال دیده نشود و به این امید که شاید خبر رویت از جایی برسد

روژه بگیرد چه حکم دارد: سوال: ۸۴ اگر به تاریخ ۲۹ شعبان به علت ابر هلال دیده نشود

آیا روزه گرفتن ۳۰ شعبان به این نیت جائز است که اگر رمضان شد روزه رمضان باشد و اگر نه

نفل و اگر خبر رویت هلال برسد روزه مذکور روزه محسوب خواهد شد یا نه؟

جواب: با چنین تردیدی روزه گرفتن را فقها مکروه نوشته اند و صحابه (رض) چنین شخصی را

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۳. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر

(۳) ولی الاشیاء لایعمل بالخط الاالی مسئله کتاب الامان و یعلق به آت و دفتر بیاع و صراف و مسافر و حوزة محمد و لاهی و شاهدان نیز به

قبل و به بنی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب کتاب القاضی الی القاضی ج ۴ ص ۴۸۹ ، ط. س. ج ۵ ص ۴۳۵). ظفر صدیقی

عاصی خوانده اند طوریکه روایت گردید: (من صام يوم الشک فقل عسی ایا القاسم صلی الله علیه وسلم) (۱) و امر بر خود شخص محمول می باشد که روز مذکور را به نیت فرض گرفته یا طوریکه در سوال ذکر شده اگر محض به نیت نفل بگیرد درست است بهر حال اگر خبر روئت هلال برسد روزه مذکور روزه رمضان محسوب خواهد شد؟ طوریکه در الدر المنختار آمده: (و الا بان ظهرت فتنه ای عن رمضان) (۲).

به اساس ۲۹ و ۳۰ هلال روزه کسی سی روز واز دیگر ۲۹ روز شد کدام یک اعتبار دارد:

سوال: ۸۵ در رویت هلال رمضان اختلاف رویداد در بعضی از مناطق پس از تاریخ ۲۹ شعبان روزه گرفته شد و در بعضی جاها پس از تاریخ ۳۰ شعبان کسانیکه پس از ۱ ز تاریخ ۲۹ شعبان روزه گرفته اند نزد ایشان ۳۰ روز رمضان شریف تکمیل گردید و فردا عید است زیرا ۳۰ روز روزه ایشان تکمیل گردیده است و بهط نیکه پس از تاریخ ۳۰ شعبان روز گرفته اند نزد ایشان ۲۹ رمضان می باشد و مطلع نیز ابر آلود است در اینصورت چه باید کرد؟ و اختلاف مطالع معتبر است یا نه؟

جواب: اختلاف مطالع نزد احناف اعتبار ندارد اگر در جایی به تاریخ ۲۹ هلال دیده شود و شرعاً ثابت گردد در جای های دیگر نیز به حساب آن روزه گرفتن لازم می باشد و کسانیکه بعداً اطلاع حاصل نمایند و یک روز بعد روزه گرفته باشند ایشان نیز با کسانیکه پس از ۲۹ شعبان روزه گرفته اند عید کنند و روزه روز اول را قضائی بگیرند.

اگر مردمی که پس از ۲۹ شعبان روزه گرفته اند اینکار ایشان بدون ثبوت رویت شرعی هلال باشد روزه روز اول ایشان اعتبار ندارد و بر ایشان لازم است که از کسانیکه پس از ۳۰ شعبان روزه گرفته اند متابعت نمایند و با ایشان یکجا عید نمایند.

خلاصه آنکه اگر در یک منطقه رویت بطریق معتبر شرعی ثابت گردد منطقه دیگر نیز باید مطابق

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم بحث فی يوم الشک ج ۲ ص ۱۲۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم بحث فی يوم الشک ج ۲ ص ۱۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱، پوره عبارت دادی: ولا یصام يوم الشک هو يوم الثلاثین من شعبان لا الا فلا ویکره غیره ولو صامه لواجب آخر کره تریها ولو جزم ان یکون عن رمضان کره لحریمه ووقع عنه فی الاصح ان لم یظهر رمضانیه والا بان ظهرت فتنه (ایضا). ظفر

آن عمل کند مثلاً اگر ثابت شد کہ چهار شنبہ اول رمضان است کسانیکہ از پنجشنبہ بہ روزہ گرفتن آغاز کردہ اند گرفتن یک روز قضائی بر ایشان زم بودہ وباید ہمہ بہ روز جمعہ عید نمایند واین گمان کہ ہلالی کہ در جمعہ دیدہ شد از ہمین شب است شرعاً اعتبار ندارد واین خیال غلط است در الدرالمختار آمدہ: (واختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاہر المذہب وعلیہ اکثر المشائخ وعلیہ الفتویٰ فیلزم اهل المشرق بروئۃ اهل المغرب اذا ثبت عندهم روئۃ اولئک بطریق موجب) (۱).

در ۲۹ شعبان در مورد ہلال اختلاف رویداد وتعدادی پس ۲۹ شعبان روزہ گرفتند چہ

وقت باید عید کرد: سوال: ۸۶ یک زن پابند نماز وروزہ در حضور من شہادت داد کہ ہمراہ با عروس خود روز دو شنبہ ہلال شعبان را دیدہ است کہ بہ این حساب روز چہار شنبہ ۳۰ شعبان می باشد پس از تحقیق زیاد من بر این قول یقین کردم وپس از تکمیل سی روز شعبان روزہ گرفتن اکنون در (بوہال) میان قاضی ومفتی اختلاف است مفتی صاحب بہ روئۃ ہلال رمضان اعتبار می دہد وقاضی صاحب بہ تکمیل ۳۰ روز شعبان فتویٰ می دہد اکنون من بیچارہ در مورد روزہ وعید چہ کنم؟

جواب: درشامی آمدہ: (لو صام رانی ہلال رمضان واکمل العدة لم یفطر الامع الامام لقوله علیہ الصلوۃ والسلام صومکم یوم تصومون وفطرکم یوم یفطرون) رواہ الترمذی.

والناس لم یفطروا فی مثل هذا الیوم فوجب لا یفطر نہر) (۲) از این عبارات وعبارات دیگر واضح می گردد کہ شخص مذکور با دیگران در صوم وفطر شریک می باشد طوریکہ دیگران کنند او نیز چنین بنماید.

روزہ گرفتن سی ام شعبان بہ اساسی جطور است: سوال: ۸۷ اگر کسی سی ام شعبان را بہ

اساس این احتیاط روزہ بگیرد کہ اگر از جایی خبر رمضان رسد روزہ فرضی اداء گردد وگرنہ نفل باشد آیا این صورت بدون بحث مکروہ ونا مکروہ جائز است؟ یک واعظ صاحب بہ اساس

(۱) الدر مختار علی ہاشم رد المحتار قبیل باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۱ - ۲۲۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹ - ۳۹۶ . ظہیر

(۲) مشکوٰۃ باب رؤیۃ ہلال ص ۱۷۴ . ظہیر

حدیث صحاح سته می گوید که چنین روزه ای قطعاً ناجائز می باشد و کسیکه چنین روزه بگیرد گناهکار می شود آیا حدیثی در مورد امتناع در صحاح سته وجود دارد اگر باشد چرا علما در مورد جواز وعدم جواز آن اختلاف دارند و بعضی از فقها در حالیکه حدیث صحیح موجود باشد آنرا جائز قرار می دهند؟

جواب: آن حدیث ممانعت این است: (من صام الیوم الذی یشک فیہ فقد عصی ابا القاسم صلی الله علیه و آله) رواه ابو داود و الترمذی و النسائی و ابن ماجه و الدرামী (۱) علمای حنفی به این جهت می گویند که روزه یوم الشک یعنی ۳۰ شعبان برات عوام مکروه بوده و برای خواص درست است شخصیکه در نیت روزه یوم الشک تردد نکنند و بطور قطعی نیت نفل را بنماید از جمله خواص می باشد و جواب حدیث (من صام) را الدر المختار چنین داده که (فلا اصل له) یعنی مرفوع بودن آن بی اصل بوده و موقوف بودن آن ثابت می باشد.

اگر در ۲۹ شعبان به علتی هلال دیده نشود چه باید کرد: سوال: ۸۸ به تاریخ ۲۹ شعبان به علت ابر هلال دیده نشد و از جایی خبر نیز نرسید اما اکثر مردم به اساس تخمین و عقل خویش روزه گرفتند در اینصورت روزه گرفتن جائز است یا نه؟

جواب: در اینصورت نیز مسأله آن است که اگر به تاریخ ۲۹ به سبب ابر و غیره هلال دیده نشود و هیچ خبر با قاعده ای در مورد بی رویت هلال نرسد روز آینده نباید روزه گرفته شود روز مذکور یوم الشک بوده و در یوم الشک از روزه گرفتن ممانعت به عمل آمده است و روزه این روز مکروه می باشد (۲) البته باید تا ده یازده بجه انتظار کشید تا اگر خبر بیاید روزه گرفته شود و اگر نه افطار گردد اگر کسی بدون شهادت و خبر روزه بگیرد مرتکب کار بدی می شود اگر بعداً ثابت گردد که روزه مذکور رمضان بوده روزه و مضان اداء گشته و قضای آن لازم نمی باشد و کسیکه آنرا روز نگرفته باشد یک روز روزه قضائی بگیرد (۳).

(۱) ولا یصام یوم الشک و هو یوم الثلاثین من شعبان الخ الا نفلًا و مکروه غیره (الدر المختار) علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۹ - ۱۲۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱. ظفر

(۲) ولا یصام یوم الشک الخ الا نفلًا الخ فان ظهرت منه ای عن رمضان (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱).

اگر یوم الشک اول رمضان ثابت گردد آیا فرض اداء شده است: سوال: ۸۹ کسی یوم الشک را روزه گرفت و بعداً معلوم گردید که اول رمضان بوده است آیا روزه مذکور در رمضان حساب خواهد شد یا نه؟

جواب: روزه فرض رمضان محسوب خواهد شد و قضای آن ضرورت نیست. ^(۱)

روزه یوم الشک چه حکم دارد: سوال: ۹۰ روزه گرفتن یوم الشک به نیت رمضان چه حکم دارد؟ و اگر شخصی به نیت مذکور روزه گرفت افطارش جائز است یا نا جائز و نیز بر مفسر آن قضا و کفاره لازم است یا نه؟

جواب: روزه گرفتن در یوم الشک به نیت رمضان ناجائز و منہی عنه و مکروه تحریمی می باشد در حدیث آمده: (عن ابی هریره (رضی الله عنه) عن النبی ﷺ انه قال لا تقدموا رمضان بصوم يوم او يومين الا رجل كان يصوم صوماً فليصم) و در الدرالمختار آمده: (ولو جزم ان يكون عن رمضان كره تحريماً) و در ردالمحتار آمده: (كره تحريماً للتشبه باهل الكتاب لا نهم زادو في صومهم و عليه حمل حديث النهي عن التقدم بصوم يوم او يومين بحر) ^(۲) و در الجوهر آمده (فان صام يوم الشك بنية رمضان فلا خلاف بين العلماء انه لا يجوز) ^(۳) و در بحر آمده: (و اختلفوا في الصوم قال بعضهم بكرة ويأثم كذا في الفتاوى الظهيرية) ^(۴) و در مستخلص شرح كنز آمده: (ولا يصام يوم الشك الا تطوعاً لقوله عليه السلام لا يصام اليوم الذي شك فيه انه من رمضان او من شعبان الا تطوعاً ثم قال اعلم ان هذه المسألة على وجه احدهما ان تصوم بنية رمضان لما روينا ولانه تشبيه باهل الكتاب لانهم زادو في مدة صومهم ثم ان ظهر اليوم من رمضان يجزى لانه شهد الشهر وصامه وان ظهر انه من شعبان كان تطوعاً لكن اساء بارتكاب المنهى عنه وان افطر لم يقضه لانه

(۳) و لا يصام يوم الشك الا نفل الخ و الا بان ظهرت فسه ای عن رمضان (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲ . ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱).
ظفر الدین غفر الله له

(۱) و الا بان ظهرت فسه ای عن رمضان (ردالمحتار کتاب الصوم مطلب فی یوم الشک ج ۲ ص ۱۱۹ . ط. س. ج ۲ ص ۳۸۰ - ۳۸۱).
ظفر الدین غفر الله تعالى له

(۲) و در المختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۰ . ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱. ظفر

(۳) الحوهر البرة کتاب الصوم ص ۱۴۰.

(۴) البحر الرائق کتاب الصوم ج ۲ ص ۲۸۵. ظفر

المظنون^(۱) بدون شک از این عبارت روشن و مبہن است کہ در این روز روزہ داشتن بہ نیت رمضان ناجائز است و روزہ دار آثم و گنہگار می گردد لذا در جواز افطار آن شکی نیست و این امر برای کسیکہ عقل سلیم و رای مسقیم دارد آشکار بوده و بر مفطر آبی قضاء نیست و دلیل آن عبارتی می باشد کہ در مستخلص و جمیع کتب فقہ آمدہ و ما بہ نقل آن پرداختیم و همچنان کفارہ بر آن نیست زیرا در متون آمدہ کہ کفارہ در فاسد کردن روزہ غیر رمضان نمی باشد.

فصل چہارم

چیزهایی کہ روزہ توسط آنها نمی شکند

در حالت روزہ مسواک کردن درست است یا نہ: سوال: ۹۱ الف: در حالت روزہ مسواک کردن جائز است یا ناجائز؟

استعمال کریم دندان در حال روزہ چطور است: سوال: ۹۲ ب: اگر از بیرہ ها خون و حرک برون آید در چنین حالتی اگر شخص روزہ دار باشد استعمال کریم قطع کنندہ خون و دفع حرک جائز است یا ناجائز؟

آیا با استعمال کریم روزہ نمی شکند: سوال: ۹۳ ج: آیا با استعمال کریم روزہ نمی شکند؟

جواب: الف: جائز است^(۲).

ب: جائز است^(۳) مگر پس از مالیدن کریم فوراً دہان را بشوید تا کہ اثر آن بہ شکم نرسد و کریم طوری باشد کہ عادتاً بہ شکم نرسد با این ہمہ اجتناب از آن بہتر است زیرا بہر حال مکروہ تنزیہی می باشد.

ج: نمی شکند^(۴).

(۱) مستخلص الحقائق شرح کنز الدقائق کتاب الصوم ج ۱ ص و ط. س. ج ۲ ص ۲۶۵. ظہیر

(۲) ولا بأس بالمسواک الرطب بالقداء والعشی للصائم لقوله ﷺ غیر خلال الصائم السواک من غیر فصل (ہدایہ باب ما یوجب القضاء والکفارة ج ۲ ص ۲۰۳). ظہیر

(۳) وضع الملک لا یفطر الصائم لانہ لا یصل الی جوفہ (ہدایہ) باب ما یوجب القضاء والکفارة ج ۲ ص ۲۰۳. ظہیر

(۴) ہدایہ باب ما یوجب القضاء والکفارة ج ۲ ص ۲۰۳. ظہیر

مالیدن تیل در سر در حال روزه چطور است: سوال: ۹۴ در حال روزه مالیدن تیل در سر چه حکم دارد؟

جواب: بدون کراهیت درست است طوریکه در شامی آمده: (ان کلا من الکحل والمدهن غیر مکروه)^(۱).

اگر هنگام سحری برگ را در دهان بگذارد و خواب کند و در همین حالت صبح شود چه حکم دارد: سوال: ۹۵ شخصی هنگام سحری پان (برگ)^(۲) خورد و دهان خود را نشست طوریکه سرخی آن در دهانش بود خواب کرد و چون صبح از خواب بیدار گردید فوراً سرخی را تف کرد و دهان خود را و شست روزه او صحیح شده است یا نه؟

جواب: صحیح شده است اما احتیاط آن است که آنروز قضائی را بگیرد^(۳).

آیا در حال روزه کریم دندان مکروه است: سوال: ۹۶ آیا در حال روزه شستن دهن با کریم مکروه است یا نه؟

جواب: اگر با احتیاط کریم را بمالد و دندان ها را بشوید و چیزی به حلقش نرود مکروه نیست یعنی مکروه تحریمی نمی باشد اما خلاف اولی بوده که به معنای کراهیت تنزیهی است طوریکه در شامی آمده: (قوله وکره له ذوق شی الظاهر انه الکراهة فی هذه الاشياء تنزیهية)^(۴).

در حال روزه دستمال را تر کردن و بر سر انداختن چطور است: سوال: ۹۷ شخصی قصداً دستمال بزرگی را تر نموده و به این نیت به دور سر خود می پیچاند که در روزه تخفیف بپاید آیا با اینکار روزه مکروه می شود یا نه در (ما لایب منه) مکروه نوشته شده و در بخاری شریف آمده: (وبل ابن عمر ثوباً فالقی علیه وهو صائم).

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴، از ادهن او اکثعل و احتجم وان وجد طعمه فی حلقه الخ لم یفطر (درمختار) آی طعم الکحل او اللعن کما فی السراج قال فی البهر: لان الموجود فی حلقه اثر داخل من المصام الذي هو خلل البدن، والمفطر إنما هو الداخل من المنفذ، لا للاقای علی أن من اغتسل فی ماء فوجد برده فی باطنه أنه لا یفطر (ایضا ج ۲ ص ۱۳۳ - ۱۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵ و ۳۹۶). طهر الدین غفر الله له

(۲) پان برگ درخت خاصی می باشد که مردم شبه قاره هند با مواد دیگر در دهن می گذارند. (مترجم)

(۳) وکره له ذوق شیء وکذا مضطع بلا غیر (درمختار) الظاهر ان الکراهة فی هذه الاشياء تنزیهية (ردالمحتار) مطلب فيما یکره للصائم ج ۲ ص ۱۵۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۶. طفر

(۴) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۵۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۶. طفر

جواب: در الدر المختار آمده: (و کذا لا تکره حجامه وتلفف بثوب مبتل ومضمضة او استنشاق او اغتسال للتبر عند الثانی وبه یفتی) (۱).

آیا گوز زدن در داخل آب برای روزه دار مکروه است: سوال: ۹۸ در عالمگیری آمده که

برای روزه دار گوز زدن در داخل آب مکروه می باشد آیا این قول معتبر است؟

جواب: عالمگیری از معراج الدرایة کراحت آفرا نقل نموده و در مورد عدم فساد روزه اتفاق است پس در صورت ضرورت معذور بوده وبدون ضرورت شدید وبه اختیار اجتناب از آن بهتر است (۲).

گذاشتن نسوار در دهن چطور است: سوال: ۹۹ گذاشتن نسوار تر در دهان برای روزه دار

جائز است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (او ذاق شیئاً بقمه وان کره لم یفطر... قوله وان کره الا العذر کما یاتی) (۳) همچنان در شامی والدر المختار آمده: (وکره له ذوق شی کذا مضغه بلا عذر) (۴) پس معلوم گردید که گذاشتن نسوار در دهن طوریکه به حلق نرسد مکروه بوده وبه عذر ناجائز است همچنان در شامی آمده: (و ذکر الزندویسی اذا افتل السلکة وبلها بريقة ثم امرها ثانیاً فی قمه ثم ابتلع ذلک البزاق فسد صومه) (۵) خلاصه در این مورد احتیاط خوب است ونباید نسوار در دهن گذاشت زیرا خطر فساد روزه است.

سوختن برگ تنباکو وبا خاکستر آن پاک کردن دندانها در رمضان چطور است: سوال:

۱۰۰ بعضی از زنان برگ تنباکو را سوختانده وبا خاکستر آن در رمضان شریف در جریان روز

دندان های خود را پاک می نمایند آیا بدین ترتیب خللی در روزه واقع می شود یا نه؟

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده، مطلب فیما ینکره للصائم ج ۲ ص ۱۵۶، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۹. طبر الدین غفر الله له

(۲) ولولسا الصائم اوصرف فی الماء لا یفسد الصوم ویکره له ذلک هکذا فی معراج الدرایة (عالمگیری کشوری الباب الثالث فیما ینکره للصائم ج ۱ ص ۱۹۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۹). طبر

(۳) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰. طبر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۱۵۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۹. طبر

(۵) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰. طبر

جواب: اگر آنرا بر دندان‌ها مالیده و سپس بشوند و دهن را آبکش کند که اثر آن به شکم نرسد در روزه خللی روی نمی‌دهد.

آیا با تزکیدن کیسه صفرا نقصی در روزه واقع نمی‌گردد: سوال: ۱۰۱ اگر در حال روزه کیسه صفرای کسی بترکد طوریکه اثر آن در لعاب دهن نیز دیده شود آیا در روزه نقصی روی نمی‌دهد؟

جواب: هیچ خللی در روزه واقع نمی‌شود.

در رمضان هشت ده مرتبه غسل کردن چطور است: سوال: ۱۰۲ در روزه هشت ده مرتبه غسل کردن چطور است؟

جواب: جائز است. (۱)

با التقای ختائین روزه می‌شکند یا نه: سوال: ۱۰۳ زید در حال روزه زن خود را بوسید یا او را در آغوش گرفت و ختائین یکدیگر را مس کردند طوریکه شهوت بروز کرد و سپس از یک دیگر جدا گر دیدند آیا روزه ایشان شکسته است یا نه؟

جواب: در اینصورت روزه درست است اما برای شخص جوان اینکار خوب نمی‌باشد (۲).

پوشیدن لباس تر و بار بار غسل کردن درست است یا نه: سوال: ۱۰۴ در روزه لباس تر پوشیدن و سه چهار مرتبه غسل کردن جائز است یا نا جائز؟ آیا در روزه فرقی روی نمی‌دهد؟

جواب: هیچ فرقی در روزه واقع نمی‌شود (۳).

(۱) عن ابی حنیفه رضی اللہ عنہ انه یکره للصائم المضمضة والاستنشاق بغیر وضوء وکره الاغتسال وصب الماء علی الرأس والاستنقاء فی الماء والتلفف بالثوب المبلول وقال ابو یوسف لا یکره وهو الاظهر کذا فی محیط السرخسی (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب ثالث ج ۲ ص ۱۸۶ ط. س. ج ۱ ص ۱۹۹). ظفر

(۲) ولا یاس بالقبلة اذا امن علی نفسه الخ ویکره اذا لم یامن الخ والمباشرة الفاحشة مثل التقبیل فی ظاهر الروایة (هدایه باب ما یوجب القضاء ج ۱ ص ۱۹۹) والمباشرة الفاحشة ان یتعانقا وهما متجردان ویمس فرجه فرجها وهو مکروه بلا خلاف هکذا فی المحيط (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب ثالث ج ۲ ص ۱۸۷ ط. س. ج ۱ ص ۲۰۰).

(۳) ولو اکتحل لم یضر لانه لیس بین العین والدماغ منفذ والدماغ یترشح کالغرق والداخل من المسام لا ینافی کما لو اغتسل بالماء البارد (هدایه باب ما یوجب الکفارة ج ۱ ص ۱۹۹) عن ابی حنیفه الاکراه الاعتسال وصب الماء علی الرأس والاستنقاء فی الماء والتلفف بالثوب المبلول، وقال ابو یوسف لا یکره وهو الاظهر کذا فی المحيط للسرخسی (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب ثالث ج ۱ ص ۱۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۱۹۹). ظفر

با واکسین روزه نمی شکند: سوال: ۱۰۵ اگر در حالت روزه واکسین زده شود چون در نوک نشتر آن مواد خاصی می باشد که داخل بدن می گردد و بر تمام بدن تاثیر می گذارد آیا روزه با آن فاسد می شود یا نه؟

جواب: روزه صحیح بوده و فاسد نمی گردد (۱).

آیا با انداختن دوا در چشم نقصی در روزه روی نمی دهد: سوال: ۱۰۶ اگر در حال روزه در چشم خود دوا بیندازد آیا نقصی در روزه او روی می دهد یا نه؟

جواب: در اینصورت هیچ نقصی در روزه روی نداده و روزه صحیح می باشد (۲).

با شیر دادن روزه یا وضوی زن نمی شکند: سوال: ۱۰۷ اگر زن درحالیکه روزه دار یا با وضو باشد طفل خود را شیر بدهد روزه یا وضویش می شکند یا نه؟

جواب: وضو و روزه اش باطل نمی شود (۳).

توسط زرق (بیجکاری) روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۰۸ در حالیکه زید روزه دار بود مقداری دوا توسط زرق داخل وجودش گردید آیا روزه اش باقی مانده یا فاسد شده است؟

جواب: در اینصورت طوریکه فقها تصریح کرده اند روزه فاسد نشده است. (۴)

اگر ریگ داخل دهان کسی شود و آنرا دوباره تف کند آیا با این شبه روزه نمی شکند: سوال: ۱۰۹ الف: اگر ریگ داخل دهن شود و آنرا تف کند و پس از آن باز ریگ در دندان ها

(۱) والفری فی احیله ماء او دها الخ لم یفطر (مختار) لان العلة من الجانبین الوصول الی الجوف وعدمه بناء علی وجود المنفذ وعدمه الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹) وَمَا وَصَلَ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ عَنْ الْمَخَارِقِ الْأَصْلِيَّةِ كَالْأَنْفِ وَالْأَذْنِ وَالْبَرِيءِ إِلَى الْوَصْلِ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ فَسَدَ صَوْمُهُ لَمْ يَمَّا وَصَلَ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ عَنْ غَيْرِ الْمَخَارِقِ الْأَصْلِيَّةِ لَمْ يَأْخُضْ (بدائع الصنائع ج ۲ ص ۹۳) ، ظفر

(۲) ولو افطر شيئا من الدواء في غيبه لا يفسد صومه عندنا الخ (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب رابع ج ۱ ص ۱۹۰ ، ماجدیه ج ۲ ص ۲۰۳) ، ظفر

(۳) روزه بدانجهت باطل نمی گردد که شیر از داخل وجود برون می شود و روزه عبارت از اساک از مفرطات می باشد و شرعاً اساک من المفرطات الاثنية حقيقة او حکما الخ فی وقت محصور الخ والدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۱) ، ظفر

(۴) وما وصل إلى الجوف أو إلى الدماغ من المخارج الأصلية كالأنف والأذن والبريء لم يفسد صومه لَمْ يَمَّا وَصَلَ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ عَنْ غَيْرِ الْمَخَارِقِ الْأَصْلِيَّةِ لَمْ يَأْخُضْ (بدائع الصنائع کتاب الصوم ج ۲ ص ۹۳) ، ظفر

دیده شود آیا بدین ترتیب روزه می شکند یا نه؟

با آمدن خون از دندان روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۱۰ ب: اگر در رمضان از دندان خون برون آید و پس از تف کردن ذائقه آنرا در گلو احساس کند و پس چون تف کند خون بر لعاب دهن غالب باشد در اینصورت روزه می شکند یا نه؟

جواب: الف: در اینصورت روزه نمی شکند^(۱).

ب: او خرج الدم من بین اسنانه ودخل حلقه یعنی ولم یصل الی جوفه اما اذا وصل فان غلب الدم او تساویاً افسد والا لا^(۲) علامه شامی در این مورد نوشته: (ظاهر اطلاق المتون انه لا یفطر وان كان الدم غالباً علی الریق وصححة الوجیز)^(۳) خلاصه آنکه ترجیحات مختلف شده وعده ای از فقها عدم فساد روزه را صحیح گفته اند و اکثریت به فساد روزه حکم کرده اند لذا باید احتیاط شود. فقط

اگر زن در فرج خود دمای خشک را بگذارد روزه اش می شکند یا نه: سوال: ۱۱۱ اگر زن به علت بیماری دمای خشک را در فرج خود بگذارد مفسد صوم است یا نه؟

جواب: در روزه باید در این مورد احتیاط شود^(۴).

اگر لبها ب دهن بولب بیاید بلعیدن آن چه حکم دارد: سوال: ۱۱۲ اگر لعاب دهن بر قسمت بیرون لب بیاید با بلعیدن آن روزه می شکند یا نه؟

جواب: بدین ترتیب روزه نمی شکند: (لو تروط شفتاه بالیزاق عند الکلام ونحوه فابتلعه او سال ریفه الی ذقنه فاستنثقه لم یفطر)^(۵).

(۱) از بقی بلل فی فیه بعد المضغۃ وابتلعه مع الریق کطعم ادویه الخ او ابتلع ما بین اسنانه وهوردون الحمصة لانه تبع لریفه الخ لم یفطر (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶). ظفر

(۲) الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶. ظفر

(۳) ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶. ظفر

(۴) ولو ادخل اصبعه فی استه او المرأة فی فرجها لا یفسد وهو المختار الا اذا کانت میطلة بالماء والدهن فحينئذ یفسد لوصل الماء او الدهن فلهذا تنبه حسن یجب ان یحفظ لان الصوم انما یفسد فی جمیع الفصول اذا کان ذاکراً للصوم والا فلا (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب رابع ج ۱ ص ۱۹۱ ، ماجده ج ۲ ص ۳۰۴) ولو ادخلت قطنه ان غابت فسد وان بقی فی فرجها الخارج لا (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷). ظفر

(۵) الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰. ظفر

اگر در داخل حوض باد کسی خارج شود چه حکم دارد: سوال: ۱۱۳ اگر شخص روزه داری غرض غسل داخل نهر یا حوض گردد و در آن اثنا بادش خارج شود خللی در روزه اش واقع می شود یا نه؟

جواب: طوریکه ظاهر می باشد در اینصورت مطلقاً روزه نمی شکند (اما اینکار مکروه است) (الان الصوم یفسد من داخل لامن خارج) (۱).

آیا روزه دارمی تواند دربینی خود خود نسوار بگذارد: سوال: ۱۱۴ برای شخص روزه دار انداختن نسوار در دهن یا بینی جائز است یا نائجائز؟

جواب: نباید اینکار را کند.

با انداختن مرهم یا تیل بر زخم مقعد یا عقدہ های بواسیر در حال روزه روزه شکند یا نه:

سوال: ۱۱۵ اگر روزه دار در حال روزه بر زخم داخلی هقعد یا عقدہ های بواسیر مرهم یا تیل بزند طوریکه با انگشت آنرا داخل نماید روزه اش صحیح می شود یا نه؟

جواب: روزه اش صحیح بوده اما احتیاط بهتر می باشد (۲).

با غوط زدن در آب روزه نمی شکند وبا کشیدن تنباکو روزه فاسد می گردد: سوال: ۱۱۶ با غوطه زدن در حوض روزه باقی می ماند یا نه؟ وبا کشیدن تنباکو روزه می شکند یا نه؟

جواب: با غسل کردن در حوض و غوطه زدن روزه نمی شکند وبا کشیدن تنباکو روزه از میان می رود زیرا اجزای آن داخل دماغ و حلق می گردد.

روژه زن با شیر دادن نمی شکند: سوال: ۱۱۷ اگر زن روزه دار به طفل خود شیر دهد مفسد صوم است یا نه؟

(۱) عالمگیری آنرا مکروه نوشته: ولو فسا الصائم او شرط فی الماء لا یفسد الصوم ویکره ذلک حکذا فی معراج الدرایة (عالمگیری کشوری کتاب الصوم باب ثالث ج ۱ ص ۱۹۷، ماجدیده ج ۱ ص ۱۹۹). ط لفا معلوم گردید که اگر در صورت مسوله درآ یا آب تا جایی برسد که معده آنرا جذب یبواند ویا بتواند به خود معده برسد روزه فاسد می گردد و به همین دلیل جناب مفتی علام احتیاط را بهتر دانسته زیرا رعایت و تصور آن برای هر شخصی ممکن نمی باشد.

(۲) او دخل اصحه الیایسه فی ای فی دهره افرجهها ولو مبتله فسد الخ ولوبالغ فی الاستیفاء حتی بالغ موضع الحقیقه فسد (درمختار) قوله ولو مبتله فسد لقاء شی من اللہ فی الداخل وهذا لو ادخل الاصحح الی موضع الحقیقه فسد (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷). ظفر

جواب: مفسد روزه نیست. ^(۱)

با سرمه زدن و تیل زدن روز نمی شکند: سوال: ۱۱۸ در حال روزه طوریکه عادت می باشد

بر سر تیل زدن و بر چشم سرمه کشیدن برای کسیکه عادتش باشد یا نباشد جائز است یا نه؟

جواب: در حالت روزه کشیدن سرمه در چشم و زدن تیل بر سر جائز و درست است چه عادت باشد یا نباشد. ^(۲)

حکم بوس و کنار در حال روزه چیست: سوال: ۱۱۹: در حال روزه بوس و کنار با زوجه جائز

است یا نا جائز؟

جواب: این امور جائز می باشد اما شخص جوان در حال روزه اینکار را نکند زیرا با آن این خطر وجود دارد که بالاخره به جماع منجر گردد: (کالمباشرة الفاحشة) ^(۳).

کسیکه در حال روزه جواب است و در دندان خود خون ببیند چه حکم دارد: سوال: ۱۲۰ اگر در رمضان کسی بعد از ظهر بخوابد و چون بیدار شود در دندان خود خون ببیند و به یقین نداند که هنگام خواب خون به شکمش رفته است یا نه آیا در اینصورت روزه نمی شکند؟

جواب: در اینصورت روزه نمی شکند. ^(۴)

فصل پنجم

چیزهایی که با آنها روزه می

شکند و تنها قضا واجب می گردد

اگر کسی در رمضان غسل جنابت را در بنماید چه حکم دارد: سوال: ۱۲۱ اگر شخصی

در صبح غسل جنابت کند نقصی در روزه اش واقع نخواهد شد؟

(۱) هو ای الصوم اساک عن المفطرات الآتية حقيقة او حکماً الخ لی وقت مخصوص الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۰۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۱) از اینجا معلوم می گردد که روزه نام اجتناب از خوردن و نوشیدن و جماع از صبح صادق تا غروب آفتاب می باشد که ثبت نیز در آن وجود دارد و در شیر دادن هیچ یک از این امور دیده نمی شود

(۲) او اذن او اکتمل الخ لم یفطر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵) . ظفر

(۳) ولا بأس بالقلبة اذا امن علی نفسی الجماع او الانزال ویکره اذا لم یامن (هدایه باب ما یرجب القضاء الخ ج ۱ ص ۱۹۹) . ظفر

(۴) و اخرج الدم من بین اسنانه و دخل حلقه یمشی ولم یصل الی حوله الخ (درمختار) ظاهر اطلاق المتن انه لا یفطر (ردالمحتار باب ما یفسد

الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶) . ظفر

جواب: با اینکار هیچ خلل و خرابی در روزه واقع نمی شود چنانچه در الدرالمختار آمده: (و أصبح جنباً لم یفطر)^(۱).

با داخل رفتن خون بیرہ ها روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۲۲ با داخل رفتن خون و جمرک بیرہ ها آیا روز باقی می ماند؟

جواب: صحیح آن است که قضای این روز لازم می باشد چنانچه در الدرالمختار آمده: (اما اذا وصل الى جوفه غلب الدم او تساویا فسد)^(۲).

با فرو بردن سرخی پان روزه باقی می ماند یا می شکند: سوال: ۱۲۳ زید بعد از سحری پان خورد چون صبح شد سرخی در تف او موجود بود فرو بردن چنین لعاب دهن مفسد صوم است یا نه؟ اگر باشد آیا در هر صورت است خواه دهن خود را شسته و غرغره کرده باشد یا نه سرخی کم باشد یا زیاد؟ و اگر مفسد صوم نباشد این حکم در هر صورت است یا صرف در صورتیکه دهن را شسته و خوب غرغره کرده باشد و سرخی خفیف و مغلوب گردیده و ازاله آن ناممکن یا دشوار باشد و باز این مسأله نیز قابل پرسش است که آیا سرخی پان طوری می باشد که ازاله آن دشوار یا ناممکن باشد؟

جواب: اگر با چیز بیرونی رنگ در لعاب دهن آشکار گردد و آن لعاب را فرو برود مفسد صوم طوری که از این عبارت آشکار می باشد: (الا ان یكون مصبوغاً وظهر لونه فی ريقه وابتلعه ذاکراً)^(۳) اما پانی را که قبل از صبح صادق خورده باشد و اجزای آن در دهن باقی نمانده و غرغره نموده و دهن را پاک کرده باشد پس اگر ترجیح سرخی آن در لعاب دهنش موجود باشد و آنرا فرو برد در مورد آن حکم فساد صوم وجود ندارد چنانچه بعد از عبارت سابقه در الدرالمختار چنین آمده: (والقطرتین من دموعه او عرقه)^(۴) در مورد آن شامی چنین تحقیقی انجام داده است: (اما

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰ ، ط.

(۲) عبارت کامل آن چنین است: (واخرج الدم من بین اسنانه و دخل حلقه یعنی ولم یصل الى جوفه اما اذا وصل فان غلب الدم او تساویا فسد والا لا ، الا اذا وجد طعمه (درمختار) قلت ومن هذا یعلم حکم من قلع ضرسه فی رمضان و دخل الدم الى جوفه فی النهار ولو نالما فیجب علیه القضاء الخ (ردالمختار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶) . ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰ . ظفر

(۴) ایضاً ج ۲ ص ۱۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳ . ظفر

الوصل الى الحلق من المسام فالظاهر انه مثل الریق فلا يفطر وان وجد طعمه في جميع فمه تأمل)
 (۱) پس طوریکه در مورد شوری اشک حکم فساد روزه نیست در مورد مخلوط بودن با رنگ
 مذکور نیز نخواهد بود و لازم آن است که حتی الوسع الثری از آن باقی گذاشته نشود و دهن
 خوب شستشو گردد و هنگام اشتباه قضای روزه مشبه احوط می باشد.

اینکه با کشیدن چلم روزه می شکند ثبوت آن چیست: سوال: ۱۲۴ با کشیدن چلم روزه

می شکند اما ثبوت این امر از قرآن حدیث و فقه چطور صورت می گیرد؟

جواب: با کشیدن چلم روزه می شکند طوریکه در شامی آمده: (وبه علم حکم شرب الدخان
 ونظمه شربلالی فی شرحه علی الوهبانیة ویمنع من بیع الدخان وشربه وشاربه فی الصوم شک
 يفطر ویلزمه التكفیر لوطن نا فعاً کذا دافع شهوات بطن فقر روا) (۲).

با انداختن دوا در بینی روزه می شکند یانه: سوال: ۱۲۵ انداختن دوا در بینی مبطل روزه

است یانه و همچنان انداختن نسوار در دهن بدون آنکه اثرش در شکم و حلق برسد مفطر روزه می

باشد یانه؟

جواب: با انداختن دوا و غیره در بینی بطلان صوم و وجوب قضا واضح است طوریکه در

الدرا المختار آمده (او استعطف فی انفه شیئاً قضی) (۳) اما انداختن نسوار در دهن بدون آنکه اثرش

در جوف و حلق برسد مفطر روزه نیست (کما فی الذوق) (۴) اما احتیاط در ترک آن می باشد.

با دخول شرمگاه روزه می شکند: سوال: ۱۲۶ الف: با دخول شرمگاه روزه می شکند یانه؟

سوال: ۱۲۷ ب: اگر دخول کند منی بیرون نشود چه حکم دارد؟

جواب: الف: با دخول فرج روزه می شکند و کفاره واجب می گردد.

ب: در دخول یکی ازدو راه منی خارج شود یا نشود روزه می شکند و قضا و کفاره لازم می گردد

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲۹ ص ۱۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۴. ظفر

(۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۲. ظفر

(۴) او ذاق شیئاً بجمه وان کره لم یفطر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰).

(۱). فقط

استمنا بادت مفسد روزه است یا نه: سوال: ۱۲۸ اگر شخصی در روزه بادت منی خود را اخراج کند روزه اش باقی می ماند یا نه؟

جواب: در الدرالمختار آمده: (إذا استمنى كفه قضی) (۲) با اینکار روزه می شکند و قضا لازم می گردد و بر علاوه خود اینکار نهایت زشت بوده و بر عامل آن لعنت شده است.

اگر شخصی به علت بوسی و کنار انزال شود چه حکم دارد: سوال: ۱۲۹ شخصی در ماه روزه با زوجه خود بوس و کنار نمود و در اثر آن انزال شد در اینصورت بر او قضا واجب است یا کفاره نیز؟

جواب: در اینصورت صرف قضا واجب بوده و کفاره لازم نمی گردد (۳).

با انداختن تیل در گوش چرا روزه می شکند: سوال: ۱۳۰ روزه دار چرا کمی تواند در گوش خود تیل بیندازد درحالیکه با رفتن آب در گوش روزه نمی شکند؟

جواب: هدایه وجه فرق را چنین بیان می نماید که در آب رسیدن چیزی که مایه صلاح بدن باشد به جوف نیست به خلاف روغن که در آن این صلاح وجود دارد (۴) و این امر نیز می تواند فرق باشد احتراز از آب دشوار می باشد.

با کشیدن چلم و انداختن نسوار در بینی روزه می شکند: سوال: ۱۳۱ کشیده چلم و انداختن نسوار در بینی مفسد روزه است یا نه؟

جواب: کشیدن چلم مفسد روزه بوده و انداختن نسوار در بینی نیز روزه را فاسد می سازد در شامی آمده: (وبه علم حکم شرب الدخان ونظمه فی شرح الوهبانية).

(۱) وان جامع المكلف ادعيا مشتهی فی رمضان اداء او جرم وتوارت الحبیة فی احد السبلین انزل او الخ قضی الخ وكفر والدرالمختار =

= علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، ط.

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹، طهر

(۳) او قبل ولولیلہ فاحشۃ الخ او لمسی ولو بحائل لا یمنع الحرارة او استمنى بکفه او بمباشرة فاحشۃ ولو بین المراتین فانزل الخ قضی فی الصوم کلها فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹)

(۴) یمن استحقاق أو الفطر فی أدنه أفطر لقوله صلى الله عليه وسلم [الفطر مما دخل] ولوجود معنى الفطر وهو وصول ما فيه صلاح البدن إلى الجوف ولا كفارة عليه قاله الفطر في أدنيه الماء أو دخله لا يفسد صومه لانعدام المعنى (ای اصلاح البدن) والصورة بخلاف ما إذا دخله الدفن

(هدایه باب ما یوجب القضاء والكفارة ج ۱ ص ۲۰۲)، طهر

و یمنع من بیع الدخان و شربه و شاربه فی الصوم لا شک یفطر^(۱).

با کشیدن دوا در بینی روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۳۲ اتلوس دوائی است مرکب از نوشاد و چونه که در بینی گذاشته شده و کش می شود و تیزی آن تا دماغ می رسد با کشیدن آن روزه می شکند یا نه؟

جواب: در اینصورت روزه می شکند و قضای آن لازم است طوریکه در الدرالمختار آمده: (و مفاده انه لو ادخل حلقه الدخان افطر ای دخان کان ولو عوداً او عنبراً لو ذاکراً لامکان التحرز عنه) (۲) و تحقیق آن در شامی موجود است (۳).

اگر روزه دار سنگریزه را بلعد یا غذا بخورد و یا جماع کند چه حکم دارد: سوال: ۱۳۳
زید روز گرفت و در جریان روز سنگریزه ای را بلعیده یا با زن خود جماع کرد و یا غذا خورد در این موارد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در اینصورت بر زید صرف قضا لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد تفصیل موضوع در حاشیه دیده شود (۴).

با کشیدن چلم در رمضان صرف قضا واجب می گردد یا کفاره هم: سوال: ۱۳۴ در روزه با کشیدن چلم قضا لازم می شود یا کفاره هم؟

جواب: با کشیدن چلم روزه می شکند و قضا لازم می گردد و در بعضی صورت ها کفاره نیز لازم می باشد در صورتیکه آنرا با منفعت بدانند قضا و کفاره هر دو لازم است و در غیر آن تنها قضا.

(۱) و الدر المختار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳، قول المان لو ادخل حلقه الدخان افطر (ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵). ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵. ظفر

(۳) قوله: لو ادخل حلقه الدخان ای بای صورۃ کان الادخال، حتی لو بخر بخور قاراه إلى نفسه و اشته ذاکراً لصومه افطر لامکان التحرز عنه، و هذا مما یفطر عنه کثیر من الناس، ولا یبوههم انه کشم الورد و مائه و المسک، لوضوح الفرق بین هواء تطیب بريح المسک و شبهه

و بین جوهر دخان و صل إلى جوفه بفعله، إمداد و الدر المختار باب ما یفسد الصوم ج ۳ ص ۱۳۳ - ۱۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵. ظفر

(۴) در صورت بلعیدن سنگریزه همین جواب صحیح و کافی است: او ابلغ حصاة و نحوها مما یاکله الانسان او یعافه او یستقره قضی فی الصور کله فقط (والدر المختار علی هامش و الدر المختار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۰ و ج ۲ ص ۱۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳) و اگر عمداً جماع کند یا بخورد یا بنوشد و روزه رمضان باشد کفاره نیز واجب است و در غیر رمضان کفاره نیست: وان جامع الکمل آدمیا مشتهی فی رمضان اداء او جموع و توارث الحشفة فی أحد السبلین انزل اولاً، او اکل او شرب غداء الخ عمداً الخ قضی فی الصور کله و کفر (ایضا ج ۲ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹) البته اگر روزه غیر رمضان باشد صرف قضا بوده و کفاره نیست یا اینکه مسأله طوری باشد که نحس سنگریزه را بخورد و بعداً جماع کند یا چیزی بخورد بار هم تنها قضا واجب می باشد.

(ظفر)، فقط (۱)

اگر کسی زن خود را ببوسد و انزال شود چه حکم دارد: سوال: ۱۳۵ شخصی در حال روزه زن خود را بوسید و عضو تناسلی خود را بر شکمش گذاشت و مالش داد و در نتیجه انزال گردید در حالیکه اینکار بی اراده صورت گرفته باشد قضا با کفاره لازم است یا بدون کفاره؟
جواب: در اینصورت صرف قضا لازم بوده و کفاره لازم نمی باشد چنانچه این موضوع در الدرالمختار و شامی آمده است. (۲)

اگر صبح اژه هن پان وغیره بیرون شود چه حکم دارد: سوال: ۱۳۶ اگر در ماه رمضان هنگام صبح از دهن پان تنباکو یا چیز دیگری که هنگام سحری گذاشته شده باشد بیرون گردد روزه می شود یا قضا لازم است؟

جواب: احتیاط در قضا کردن است هر چند حکم قطعی در مورد قضا نباشد (۳).

اگر در صورت ملاعبه بازن خود ازال شود چه کند: سوال: ۱۳۷ شخصی در ماه رمضان ملاعبه بازن خود را شروع نمود و مدتی اینکار را دوام داد و پس از چند دقیقه انزال گردید آیا بر او کفاره لازم است یا تنها قضا؟

جواب: در اینصورت صرف قضا روزه مذکور لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد طوریکه این موضوع در الدرالمختار آمده است. (۴)

در ۲۹ هلال دیده نشده و بعداً محقق گردد قضا ضروری می باشد: سوال: ۱۳۸ در منطقه

(۱) انه لو ادخل حلقه الدخان الفطر (درمختار) و یمنع من بهج الدخان و شر به و شعار به فی الصوم لاشک بفطر و یزعمه الکفر لوطن نالها کذا دالها لشبهات یمن فقرروا (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۳ - ۱۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵). ظفر

(۲) او طی امرأة مینة الخ اولفعل او یمنع او یقل ولو قبله فاحشة بان یدخله او یمنع شفتیه الخ فانزل الخ فسی فی الصور کلها فقط (ای بدون کفاره) ، (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم الخ ج ۲ ص ۱۴۲ و ج ۲ ص ۱۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۴). ظفر

(۳) او ذاق شینا بغمه وان کره لم یفطر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰). ظفر

(۴) او قبل ولو قبله فاحشة بان یدخله او یمنع شفتیه او لمس ولو بحائل لا یمنع الحرارة او استمنى بکفه او بمباشرة فاحشة ولو بین المرأتین فانزل ولید للکل حتی لو لم یتزل لم یفطر الخ (فی الخ فی الصور کلها فقط (درمختار) ای بدون کفاره (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۲ و ج ۲ ص ۱۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹). ظفر

(با گلیور) و نواحی نزدیک آن به روز جمعه ۲۹ شعبان هلال دیده نشد لذا مردم شنبه را روزه نگرفتند و بعداً ثابت گشت که رمضان بوده قضای آن روز لازم می باشد یا نه؟

جواب: چون روزه بودن شنبه محقق گشت پس بر کسانی که آنرا روزه نگرفته اند لازم است که آنرا قضا نمایند^(۱).

اگر شخصی بعد از احتلام در رمضان افطار کند چه حکم دارد: سوال: ۱۳۹ به شخصی

در روز رمضان احتلام دست داد بدون آنکه از کسی پرسد روزه خود را افطار کرد در اینصورت کفارہ بر او واجب می شود یا نه؟

جواب: هر چند با احتلام روزه نمی شکند اما اگر کسی از روی نادانی چنین گمان برد که روزه شکسته است و افطار کند کفارہ بر او نبوده و صرف قضا لازم می باشد طوریکه در شامی آمده: (و احترز به عما لو فعل ما یظن الفطر کما لو اکل او جامع ناسیاً او احتلم او انزل او ذرعه القی فظن انه افطر فاکل عمداً فلا کفارۃ للشیة)^(۲).

کارمندی بدلیل شدت کار افطار نمود در مورد او چه حکمی وجود دارد: سوال: ۱۴۰

زید در قوای مسلح کار می کند در حال روزه افسرش به او امری داد که به اساس در آفتاب نهایت گرم به روستاها رفت تا جایی که برای صحت او خطر وجود داشت زید از مسأله شرعی بیخبر بود لذا افطار نمود آیا او از کفارہ رهایی می یابد یا نه؟

جواب: اگر به علت شدت تشنگی خوف مرگ و یا مرض بوده باشد کفارہ ساقط است.^(۳)

در افطاری که به اساس مجبوری باشد کفارہ نیست: سوال: ۱۴۱ یک شخص متدین

و حافظ قرآن در رمضان المبارک با وصف تب دو روز روزه گرفت روز سوم نیز نیت روزه را نمود اما بدلیل شدت تب مجبور شد که روز سوم را افطار نماید پس از آن وی ده روز در بیماری

(۱) چون رمضان بودن ثابت گشت بر کسی که آنرا روزه نگرفته قضا به هر صورتی فرض است چنانچه در مورد یوم الشک این صراحت وجود دارد. و الا بان طهرت فنه ای عن رمضان. (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۱). ظفر

(۲) ردالمحتار للشامی باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۹ تحت قوله فعل ما لا یظن الفطر به، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۱. ظفر

(۳) قد ذکر المصنف منها خمسة وبقی الاکراه و خوف هلاک اوفضاض عقل ولو عطف اوجوع شدید (ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲). ظفر

به سو بر در روزہ نگرفت شرعاً بر چنین شخص کفارہ است یا قضا و نظر شخص متدین در مورد افطار روزہ معتبر می باشد یا نه؟

جواب: بر شخص مذکور صرف قضای آن روزہ و روزہایی را که پس از آن روزہ نگرفته لازم بوده و کفارہ لازم نمی باشد زیرا در این مورد غلبه ظن شخص مریض که روزہ دار می باشد معتبر است: (او مریض خاف الزیادة لمرضه ... بغلبة الظن بامارة او تجربة او باخبار طبيب حاذق مستور) (۱).

قضای روزہ بر خود شخص است: سوال: ۱۴۲ اگر از زنی در ماه رمضان روزہ ای قضا گردد اگر شوهر به جای او بگیرد درست است یا نه؟

جواب: خود آن زن باید قضا یی بگیرد با روزہ گرفتن شوهر روزہ قضایی زن اداء نمی گردد (۲). فقط

مفهوم یک عبارت: سوال: ۱۴۳ (و کذا الاستمنا بالكف وان کره تحریماً) و این عبارت دیگر نیز در همین باب است: (او لمس ولو بحائل لایمنع الحرارة او استنسی بکفه فانزل قید للکل حتی لو لم ينزل لم يفطر) از عبارت اول این شبه پیش می آید که با استمنا روزہ نمی شکند و از عبارت دوم این تفصیل بدست می آید که در صورت انزال روزہ می شکند و در غیر آن نه بطور می توان این دو عبارت را تطبیق کرد؟

جواب: عبارت اولی با ما قبل خود ارتباط دارد که چنین است: (او جامع فیما دون الفرج ولم ينزل فی غیر السبلین کسرة او فخذ و کذا الاستمنا بالكف وان کره تحریماً) (۳) از قید (ولم ينزل) معلوم می گردد که در مورد استمنا با دست نیز قید عدم انزال وجود دارد چنانچه علامه شامی در این مورد نوشته: (قوله و کذا استمنا بالكف ای فی کونه لایفسد لکن هذا اذا (۴) لم ينزل

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار فصل فی العوارض المبیحة لعلم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲. ظفر.

(۲) العبادة المالية تركة و کفارة نقیل النیابة عن المكلف مطلقا الخ و البدیة کسلاة و صوم لایفیلها مطلقا (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۷. ظفر.

(۳) و کزوره الدر المختار علی هامش رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۸. ظفر.

(۴) رد المحتار باب ما یفسد الصوم و ما لایفسده ج ۲ ص ۱۳۶ - ۱۳۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹. ظفر.

اما اذا انزل فعلیه القضاء کما سیصرح به وهو المختار کما یاتی) بدین ترتیب تطبیق نیز صورت گرفت مسأله مفتی به نیز معلوم گردید که با استمنا با دست در صورتیکه انزال صورت گیرد روزه می شکند و قضا لازم می گردد.

اگر شخصی روزه غیر رمضان را قصداً بشکند چه حکمی است: سوال: ۱۴۴ شخصی به علت حادث شدن در حلف یمین روزه دار بود و عمداً کاری را انجام داد که روزه اش شکست آیا تنها بر او قضا واجب است یا قضا و کفاره؟

جواب: قضای روزه ای که آنرا فاسد نموده بر واجب است زیرا روزه واجبی را فاسد نموده در الدرالمختار آمده (او افسد غیر صوم رمضان قضی (۱) و کفارة الیمین ایضاً واجبة علیه) (۲).

اگر صرف با نیتستن نزدیک زوجه انزال دست دهد چه حکم دارد: سوال: ۱۴۵ شخصی در روز رمضان نزدیک زن خود نشست و به علت ضعف انزال شد آیا بر او قضا است یا کفاره نیز؟

جواب: اگر شخصی در روز رمضان المبارک نزدیک زن خود بنشیند و به علت ضعف انزال شود صرف قضا لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد (۳).

در حضور روزه دار روشن نمودن عنبر چطور است: سوال: ۱۴۶ در رمضان شرب به روز جمعه در حضور روزه داران روشن نمودن عنبر چطور است؟

جواب: الدرالمختار در این مورد نوشته: (انه لو دخل حلقه الدخان فطر ای دخان کان ولو عوداً او عنبراً لو ذاکراً لامکان التحرز عنه) و در شامی آمده: (قوله انه لو ادخل حلقه الدخان ای های صورة کان الادخال حتی لو تبخر بنجوره فإواه الی نفسه واشتمه ذاکراً لصومه فطر مکان التحرز عنه ولا یتوهم انه کشم الورد ومائه والمسک لوضوح الفرق بین هوا تطیب بريح المسک و بین

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۳۶ - ۱۳۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹. طغیر

(۲) والمنعقدة ما یحلف علی امر فی المستقبل ان یفعله وإذا حدث فی ذلك لزمته الکفارة لقوله تعالى: لا یزاعذکم الله باللغو فی أیمانکم ولكن یؤاخذکم بما عقدتم الأیمان [المائدة: ۹۸] (هدایه کتاب الایمان ج ۲ ص ۴۵۵). طغیر

(۳) اوفی ولولیه فاحشة بان مددع اوبص شفتها اولس الع فازل الع قصی فی الصور کلها (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹). طغیر

جوهر دخان وصل الی جوفه بفعله^(۱).

کسیکه مخفیانه مسلمان گردیده اگر روزه خود را بشکند آیا قضا و کفارہ بر او واجب

می گردد یا نه: سوال: ۱۴۷ یک هندو مخفیانه مسلمان گردیده و در رضان مبارک را روزه نیز گرفت و سپس به علت افشای راز خود روزه را شکست و بعد از آن آشکار مسلمان گردید آیا بر او کفارہ لازم می شود یا نه؟

جواب: چون شخص مذکور مسلمان گردید و بر خداوند و پیامبرش ایمان آورد و تمام احکام اسلام را قبول کرد نزد خداوند مسلمان است اگر چه اسلامش نزد مردم آشکار نباشد پس اگر در رمضان شریف روزه بگیرد و آنرا بشکند کفارہ بر او لازم می گردد^(۲).

مریض اگر با وجود نیت روزه را افطار کند چه حکم دارد: سوال: ۱۴۸ شخصی در رمضان مریض شد بعضی از روزها را روزه می گرفت و بعضی را افطار می کرد تصادفاً روزی نیت روزه را نمود و پس از نماز صبح افطار کرد در این صورت بر او تنها قضا واجب است یا کفارہ هم؟

جواب: در اینصورت قضاى روزه بر واجب بوده و کفارہ واجب نمی باشد زیرا او از قبل مریض بوده و افطار برایش جائز بوده (ثم انما یکفر ان نوى لیلاً ولم یکن مکراً ولم یفطر مسقط کمرض او حیض)^(۳) و کفارہ به علت شبه ساقط می گردد (قوله کمرض ای مبیح الافطار)^(۴) پس چون مرض او موجود بود که افطار را برایش مباح می ساخت در اینصورت کفارہ بر او لازم نمی گردد. فقط

روزه گرفتن جمعه به تنهایی چطور است: سوال: ۱۴۹ روزه گرفتن روز جمعه بصورت

تنهایی بشکل نفل نزد امام ابوحنیفه مکروه است یا نه؟

(۱) ردالمحتار باب ما یبطل الصوم ج ۲ ص ۱۳۳ - ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵. ظفر

(۲) اذا اکل متعمداً ما یبطل به او یتعدی به یلزمه الکفارة الخ (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب رابع فصل ثانی ج ۱ ص ۱۵۲ ، ماجده

ج ۱ ص ۲۰۵). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یبطل الصوم ج ۲ ص ۱۵۰ - ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲. ظفر

(۴) ردالمحتار باب ما یبطل الصوم ج ۲ ص ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳. ظفر

جواب: مذهب احناف آن است کہ روزہ روز جمعہ بہ تنہا ہی مکروہ نمی باشد (ولا باس بصوم یوم الجمعة عند ابی حنیفۃ ومحمد لما روی عن ابن عباس انه کان یصومه ولا یفطر) (۱) و حدیث نہی محمول بر آنست کہ موجب ضعف در اقامہ نماز جمعہ غسل وغیرہ نگردد پس کسیکہ این خوف را ندارد برایش مکروہ نمی باشد و معتبر آن است کہ ہمراہ روزہ جمعہ یکروز قبل از آن یا یک روز بعد از آن نیز روزہ گرفته شود طوریکہ در حدیث بخاری و مسلم آمده: (لا یصوم احدکم الجمعة الا آن یصوم قبلہ او یصوم بعدہ) متفق علیہ (۲).

کسیکہ از شدت روزہ را بشکنند بر اوصرف قضا واجب گردد یا کفارہ ہم: سوال: ۱۵۰ در رمضان سال ۱۳۳۷ من و اعضای خانوادہ ام بہ علت فریضی دخترم کہ بعداً فوت نمود نا آرام پریشان و غمگین بودیم تراویح را خواندہ و قویاً نیت روزہ را نمودم و خفتم و در سحری بیدار نگردیدم صبح صادق بیدار گردیدم و هنگام بیدار شدن دہانم از شدت تشنگی خشک بودہ و فهمیدم کہ امروز نمی توانم روزہ بگیرم بہ همین دلیل من در این مورد از یک مولوی صاحب پرسیدم و او گفت کہ اگر نمی توانی تمام روز را روزہ بگیری پس روزہ ات را بشکن و بعداً یک روز روزہ قضایی بگیری لذا من و اعضای خانوادہ ام را شکستیم در وقتیکہ من این مسالہ را از مولوی صاحب پرسیدم آنقدر تشنہ نبودم کہ اگر فی الفور روزہ را نشکنم مریض یا قریب الموت گردم در اینصورت قضا واجب است یا کفارہ ہم و اگر کفارہ نیز واجب باشد آیا بر مولوی صاحب کدام تعزیر شرعی وجود دارد یا نہ؟

جواب: در الدر المختار آمده: (وبقی الاکراہ وخوف هلال ونقصان عقل ولو بعطش او جوع شدید ولسعة حية) (۳) و پس از آن آمده: (او مریض خاف الزیادۃ لمرضہ وصحیح خاف المرض الدر المختار ای یغلبہ الظن کما یاتی) (۴) از این عبارت معلوم می گردد کہ اگر سوال کنندہ

(۱) و در المختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ تحت قول الماتن والمندوب الاہام البعض من کل شهر ویوم الجمعة ولو منفرداً ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵. ظہیر الدین

(۲) مشکوٰۃ باب صیام النطوع فصل اول ص ۱۷۹. ظہیر

(۳) الدر المختار علی هامش و در المختار فصل فی العوارض المبیحة لعلم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۱. ظہیر

(۴) و در المختار فصل فی العوارض المبیحة لعلم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۲. ظہیر

واعضای خانواده او بظن غالب این خوف را داشته بوده باشند که روزه را تکمیل کرده نخواهند توانست و خوف مرض و یا هلاکت بوده باشد قضا بر آنها لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد و مولوی صاحبی که این فتوی را داده او نیز غالباً به همین امر فتوی داده و مواخذہ ای بر نیست و تمام این قیود آن وقت است که نیت روزه شده باشد و اگر نیت روزه آنروز را نکرده باشد در اینصورت کفاره واجب نمی باشد طوریکه صریحاً در کتب فقه آمده است. (۱)

گذاشتن تنباکو در دهن چطور است: سوال: ۱۵۱ اگر شخصی تنباکو را در دهن خود

بگذارد و نه خود آنرا ببلعد و نه لعاب آنرا و بداخل جوف او نرسد آیا روزه اش می شکند یا نه؟
جواب: گذاشتن تنباکو در دهن هنگام روزه جائز نبوده و اجتناب از رسیدن آن به حلق و جوف عادتاً دشوار است پس نباید به این وسوسه هنگام روزه تنباکو را در دهن انداخت درحالیکه در شامی آمده (قیده بذلک ای بابیض لان الاسود و غیره المصنوع و غیر الملتئم یصل منه شیئاً الی الجوف) (۲) لذا از کشیدن دخان منع می گردد و به افطار کسی که آنرا بکشد حکم می شود و در تنباکو خاصیت جذب شدن در جوف وجود دارد چنانچه دیده شده که اگر مردمان غیر معتاد آنرا در دهن بگذارند بر ایشان تأثیر بزرگی می نماید سرشان دور می خورد و اعضا بدن ایشان سست می گردد که چیزی غیر از اثر آن بر دماغ و داخل وجود نمی باشد و لاحول و لا قوة الا بالله العظیم والله تعالی اعلم.

اگر قصداً روزه را بشکند و سپس مریض شود و یا حیض ببیند چه حکمی وجود دارد:

سوال: ۱۵۲ شخصی که قصداً روزه را بشکند و سپس مریض شود و یا زن باشد و حائضه گردد کفاره بر او لازم می گردد یا نه؟

جواب: کفاره ساقط می گردد: انما یکفر ان نوى لیلاً ولم یکن مکرها ولم یطر مسقط کمرض

(۱) و جوبها ای الکفارة مقید بما یالی من کونه عمداً الخ و بما اذا بوی لیل (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹) و لم ینر فی رمضان کله صوماً ولا یطرا الخ اواصبح غیر نای للصوم لاکل عمداً الخ لغی فی الصور کلها فقط (ردمختار) و اما عندنا فلا بد من النية لان الواجب الامساک بجهة العبادة، ولا عبادة بدون نية، أمسک بدونها لا یكون صاماً و یلزمه القضاء دون الکفارة الخ لان الکفارة إنما تجب علی من أفسد صومه، والصوم هنا معذور (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳) ظفر

(۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۴ ظفر

وحیض^(۱) فقط

فصل ششم

چیزهایی که روزه را شکسته و موجب قضا و کفاره می گردد

با شکستن عمدی روزه قضا و کفاره هر دو لازم می گردد: سوال: ۱۵۳ اینکه در کتب فقه

نوشته شده کسیکه در رمضان بدون عذر شرعی قصداً روزه خود را بشکند قضا و کفاره بر او واجب می باشد آیا قضا و کفاره مجموعاً شصت و یک (۶۱) روز می شود یا اینکه با روزه گرفتن شصت روز قضا و کفاره هر دو اداء می گردد؟

جواب: با شکستن عمدی روزه رمضان قضا و کفاره هر دو لازم بوده یک روز قضا و شصت روز کفاره که مجموعاً شصت و یک روز می شود طوریکه در الدرالمختار آمده: (وان جامع فی رمضان او اکل او شرب غذاء او دواء عمداً قضی و کفر) (۲) و در شامی آمده: (وانما قدم القضا اشعاراً بانه ینبغی ان یقدمه علی الکفارة) (۳).

اگر کفاره به یادش باشد و تعداد روزه هایی قضا را نداند چه کند: سوال: ۱۵۳ اگر بر

ذمه شخصی کفاره روزه چند رمضان بوده و تعداد آنرا به یاد نداشته باشد همچنان تعداد نمازهای قضا شده را نداند چه گونه آنرا اداء کند؟

جواب: نماز های و روزه ها را تخمین نموده و اداء نماید و در کفاره امکان تداخل (۴) وجود دارد یعنی با یک کفاره از مواخذة همه بری شده می تواند در شامی آمده: وفي البقیة کفارات الایمان فی اذا کثرت تداخلت و یخرج بالکفارة الواحدة عن عهدة الجميع). فقط

اگر در جماع انزال نشود آیا باز هم کفاره است: سوال: ۱۵۴ مردی د روز رمضان طور با

(۱) الدرالمختار علی هامش و در المختار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ۱۴۹ ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹. ظفیر

(۲) الدرالمختار علی هامش و در المختار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ۱۴۹ ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹. ظفیر

(۳) در المختار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۴ ط. س. ج ۲ ص ۱۱. ظفیر

(۴) در کفاره روزه های رمضان مطابق ظاهر الرواية صرف در جماع که آنهم در رمضان باشد تداخل وجود نداشته و در بقية تداخل می باشد: ولو تكرر فطره ولم یکفر للاول بکفارة واحدة ولو فی رمضانین عند محمد و علیه الاعتماد برأیة محسنی و احتار بعضهم للفتوی ان الفطر بغير الجماع تداخل والا لا (در مختار) قوله: (ولم یکفر للاول) اما لو کفر لعله احرى قوله: (وعليه الاعتماد) نقله فی البحر عن الاسرار، ونقل قبله عن الجوهرة لو جامع فی رمضانین فله کفارتان وإن لم یکفر للاول فی ظاهر الرواية وهو الصحیح (در المختار باب ما یفسد الصوم مطلب فی الکفارات ج ۲ ص ۱۵۱، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳). ظفیر

زن خود جماع نمود که پارچه ضخیمی را بر ذکر خود پیچانیده بود و پارچه مذکور در حالی پاره شد که در داخل فرج زلش بود و ذکر بدون پوشش در میان آن قرار گرفت و اینکار مدتی دوام کرد و چون پاره شدن پارچه را دانستند بدون آنکه انزال صورت گیرد از یکدیگر جدا گردیدند آیا بر ایشان کفاره است یا نه؟

جواب: در اینصورت هم کفاره واجب است؛ طوریکه درالدرا المختار آمده: (روان جامع المكلف ادماً مشتهی فی رمضان اداء لما مر او جومع وتوارت الحشفة فی احد السبلین انزل او لا قاضی وکفر.)^(۱)

کسیکه از شدت تشنگی آب بنوشد چه حکم دارد: سوال: ۱۴۴ هجری در رمضان به مرض پیچ مبتلا شد لذا شدیداً تشنه گردید پس آب نوشید او نمی دانست که با شکستن روزه رمضان کفاره واجب می شود که شصت روزه روزه پی در پی می باشد اکنون هجری یک روز روزه قضای بگیرد آیا کفاره بر او واجب است و در کفاره روزه های حیض و نفاس و مریضی مسـ می باشد یا اینکه باید سر از نو روزه را شروع کند؟

جواب: اگر هجری می توانست روزه بگیرد و مریضی او طوری نبود که نمی توانست روزه بگیرد و او در حالیکه روزه یارش بوده عمداً نوشیده باشد بر ذمه اش قضا و کفاره لازم می باشد (۲) و در کفاره ایام حیض مانع متتابع نیست و پس از انقطاع حیض فوراً دوباره به روزه گرفتن شروع کند بدین ترتیب روزه هایی که قبل از حیض روزه گرفته نیز شمار می شود اما نفاس مانع متتابع می باشد یعنی اگر قبل از نفاس روزه گرفتن برای کفاره را شروع کرده باشد با ابتلا به نفاس روزه های قبلی او حساب نگردیده و باید پس از نفاسی روزه گرفتن را از شروع کند این مسأله در الدر المختار آمده است.^(۳)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، طغیر

(۲) وان جامع الخ اواکل او شرب غداء الخ اودواء الخ عمداً فسی فی الصور کلها و کفر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، طغیر

(۳) صام شهرین الخ متتابعین قبل المسیس الخ و کذا کل صوم شرط فیہ التتابع (فان افطر بعذر) کسفر و نفاس، بخلاف الحیض الخ او بعذر او عطش الخ استزعم الصوم (در مختار) قوله (بخلاف الحیض) فإنه لا یقطع کفارة فتلها و یطارها لأنها لا تعد شهرین حالین عنه الخ (رد المحتار باب ما یفسد الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹ - ۸۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶، طغیر

آیا در شکستن روزه قضایی رمضان کفارہ لازم می گردد: سوال: ۱۵۶ بر ذمه زید روزه رمضان المبارک باقی بود او روزه مذکور را در شوال گرفت و باز آنرا شکست در اینصورت بر او تنها قضا لازم است یا کفارہ؟

جواب: با شکستن روزه قضایی رمضان کفارہ واجب نمی گردد (۱).

اگر مسافری در سفر وفات یابد در مورد روزه ها باقی مانده او چه حکمی وجود دارد:

سوال: ۱۵۷ شخصی در رمضان المبارک مسافر شد و روزه نگرفت و در همان مسافرت وفات نمود در مورد روزه های او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: بر ذمه او قضا لازم نبوده و فدیہ یا وصیت بالفدیہ نیز لازم نمی گردد (۲).

در صورت لواطت قضاء و کفارہ هر دو لازم می گردد: سوال: ۱۵۸ زید در ماه رمضان با

پسری لواطت نمود و انزال نیز شد آیا بر او قضای روزه رمضان لازم است یا قضاء و کفارہ؟

جواب: در اینصورت قضاء و کفارہ هر دو لازم است. (۳)

اگر در حالت روزه کسی تف شخص بزرگ را تبرکاً بخورد آیاتنها قضا لازم می گردد

یا قضا و کفارہ: سوال: ۱۵۹ اگر شخصی در روزه رمضان تف شخصی بزرگی را تبرکاً بخورد

آیا روزه اش می شکند یا نه و آیا بر او تنها قضا لازم می گردد یا قضا و کفارہ؟

جواب: روزه می شکند و قضا و کفارہ هر دو لازم می گردد طوریکه در شامی آمده: (ولو بزاق

حبیبہ او صدیقہ وجبت کما ذکرہ الحلوانی لابه لا یعافہ) (۴).

شخصی هلال را دیده و روزه گرفت اما دیگران قبول نکردند و او نیز روزه را شکست چه

حکمی وجود دارد: سوال: ۱۶۰ اگر شخصی در ۲۹ شعبان هلال رمضان را ببیند و مردم قول

(۱) وان جامع الخ فی رمضان اداء لصائم (درمختار) ای من ان الکفارة انما وجبت له تک حرمة شهر رمضان فلا يجب بالفساد لذاته ولا بالفساد صوم غیره (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). ظفر

(۲) فان ماتوا فیه ای فی ذالک العذر فلا تجب علیهم الوصیة بالفدیة لعدم ادراکهم عدۃ من ایام آخر (درمختار) ای فلم یلزمهم القضاء و وجوب الوصیة فرع لروم القضاء (ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۳). ظفر

(۳) وان جامع المكلف آدمیا مشتهی فی رمضان اداء او جموع وتوارث الحشفة فی احد السبلین ای القبل او الدبر وهو الصحیح فی الدبر والمختار انه بالاتفاق الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). ظفر

(۴) ردالمحتار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۰. ظفر

او را نپذیرند اما او روزه بگیرد و سپس آنرا بشکند بر او قضا لازم می گردد یا قضا و کفاره؟
جواب: در اینصورت قضا بر او لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد طوریکه در الدرالمختار آمده:
 (رأى هلال رمضان او الفطر ورد قوله صام فان افطر قضى فقط) (۱).

اگر شخصی به دلیل نخوردن سحری متروک باشد که روزه بگیرد یا نه و سپس روزه را بشکند چه حکم دارد: سوال: ۱۶۱ الف اگر کسی در روزه رمضان به علت نخوردن سحری در روزه گرفتن تا ظهر متروک باشد که روزه بگیرم یا نه و هنگام ظهر روزه خود را بشکند آیا بر او تنها قضاء لازم است یا قضا و کفاره؟

کسیکه در ظهر نیت روزه را بنماید و باز آنرا بشکند چه حکم دارد: سوال: ۱۶۲ ب: اگر شخصی هنگام ظهر نیت روزه را بنماید و باز آنرا بشکند چه حکم دارد؟

جواب: الف: در اینصورت صرف قضاء لازم است زیرا بصورت پخته نیت روزه را نکرده بوده والدر المختار این مسأله تصریح کرده است. (۲)

ب: در اینصورت نیز تنها قضا لازم بوده و کفاره لازم نمی باشد چنانچه تصریح این مسأله در الدر المختار وجو دارد (او اصبح غیر ناو للصوم فاکل عمداً ولو بعد النية قبل الزوال لشبهة خلاف الشافعی) (۳) و در شامی آمده که مذهب امام ابو حنیفه چنین بوده و مذهب صاحبین آن است که اگر قبل از زوال نیت روزه را بنماید و سپس روزه خود را بشکند قضا و کفاره هر دو لازم می باشد اما صحیح عدم لزوم کفاره است. (۴)

اگر کسی در ۳۰ رمضان المبارک بعد از ظهر هلال را ببیند و افطار کند بروی تنها قضا لازم است یا قضا و کفاره: سوال: ۱۶۳ کسیکه در روز ۳۰ رمضان بعد از ظهر هلال را ببیند

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۲ - ۱۲۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۴. ظفر

(۲) او اصبح غیر ناو للصوم فاکل عمداً ولو بعد النية قبل الزوال لشبهة خلاف الشافعی الخ قضی فی الصور کلها فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳ ، ۴۰۶). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۹۳.

(۴) (لشبهة خلاف الشافعی) فان الصوم لا یصح عده بنه النهار الخ لوله: (قبل الزوال) هذا عند أبي حنيفة. وعندنا كذلك إن أكل بعد الزوال، وإن كان قبل الزوال نجس الكفارة لأنه يوت إمكان التحصيل فصار كعاصب العاصب بحر: أي لأنه قبل الزوال كان يمكن إنشاء النية وقد فوته بالأكمل، بخلاف ما بعد الزوال، والاول ظاهر الرواية كما في البدائع (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳). ظفر

آیا شکستن روزہ برایش جائز است یا نہ؟ واگر ناجائز نہ باشد روزہ را بشکند بر او قضا یا کفارہ واجب است یا نہ واگر قبل از زوال ببیند چہ حکم دارد؟

جواب: ہلال مذکور ہلال شب آیندہ می باشد لہذا شکستن روزہ درست نیست وقضا وکفارہ بر او واجب است بعد از زوال بہ اتفاق ہر سہ امام قضا وکفارہ واجب می باشد ودر دیدن ہلال قبل از زوال نزد امام ابو حنیفہ وامام محمد قضا وکفارہ واجب می باشد ومختار ہمین قول است اما نزد امام ابو یوسف ہلال قبل از زوال از شب گذشتہ بودہ وافطار کردن روزہ لازم می باشد اما طوریکہ گفتیم قول مختار ومفتی بہ قول امام اعظم وامام محمد است چنانچہ شامی بعد از نقل این اختلاف گوید: (والمختار قولہما) (۱).

اگر کسی در اخیر روز ہلال را ببیند وروزہ را بشکند چہ حکم دارد: سوال: ۱۵۴ اگر در رمضان المبارک بہ تاریخ ۳۰ بعد از زوال ہلال را ببیند وچنان گمان کند کہ ہر وقت کہ ہلال دیدہ شود رمضان ختم است وروزہ خود را بشکند کارش درست است یا غلط و آیا قضا وکفارہ نیز بر او لازم می باشد یا نہ؟

جواب: اول در جای دیگری در برابر چنین سوالی جواب دہندہ ای چنین نوشتہ کہ ہلال مذکور ہلال شب آیندہ می باشد وقضای این روزہ لازم بودہ وکفارہ واجب نمی باشد وسوال را بر این امر قیاس نمودہ: (اذا تسحر علی یقین ان الفجر لم یطلع او افطر علی یقین ان الشمس قد غربت) جواب دوم بہ قلم حضرت مفتی صاحب: (و رویتہ بالنهار لليلة الآتية مطلقاً ای سواء روی قبل الزوال او بعدہ وقولہ علی المذهب ای الذی ہو قول ابی حنیفہ ومحمد وقال ابو یوسف ان کان بعد الزوال فکذلک وان کان قبلہ فهو للمختار قولہما) (۲).

ازاین عبارت معلوم گردید کہ اگر بہ تاریخ ۳۰ بعد از زوال ہلال دیدہ شود بہ اتفاق انہ ثلاثہ از شب آیندہ می باشد نہ ازشب گذشتہ پس آن روز بہ اتفاق روز رمضان شرب است لہذا باشکستن

(۱) رولۃ بالنهار لليلة الآتية مطلقاً علی المذهب ذکرة الحیدادی (درمختار) آنی سواء رئی قبل الزوال او بعدہ، وقولہ علی المذهب: أي الذی ہو قول ابی حنیفہ ومحمد. قال فی البدائع: فلا یكون ذلک البوم من رمضان عندهما. وقال أبو یوسف: إن کان بعد الزوال فکذلک، وإن کان قبلہ فهو لليلة الآتية ویكون البوم من رمضان صح والمختار قولہما (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۰، ط س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظہر الدین غفر اذ لہ

(۲) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۰، ط س. ج ۲ ص ۳۹۲، ظہیر

روزه آن قضا و کفاره به اتفاق لازم می گردد زیرا شبه اختلاف وجود ندارد و جهل او سبب سقوط کفاره نمی گردد و قیاس آن بر مسأله (اذا تسحر علی یقین ان الفجر لم یطلع او افطر علی یقین ان الشمس قد غربت) (۱) صحیح نیست زیرا در اینجا به غروب یقین است و در مسأله مورد بحث به عدم غروب یقین می باشد پس این دو مسأله با هم تفاوت دارند.

اگر به گمان غروب افطار کند و بعداً آفتاب دیده شود چه حکم دارد: سوال: ۱۶۵

روزی در رمضان نهایت ابر آلود بود شخصی گمان برد که وقت افطار شده و آفتاب غروب کرده پس روز را افطار نمود اما بعداً آفتاب برون آمد در این مورد چه حکمی وجود دارد؟
جواب: قضای روزه مذکور لازم بوده و کفاره واجب ننی باشد و مرتکب گناهی نیز نشده است اما قضای آن ضرور می باشد (۲).

در مباشرت اگر انزال نشود صرف قضا واجب است یا کفاره هم: سوال: ۱۶۶ شخصی در

روز رمضان با زن خود مباشرت نمود اما انزال نشد در این حالت بروی تنها قضا لازم است یا قضا و کفاره؟

جواب: اگر دخول صورت گرفته باشد قضا و کفاره لازم است چه انزال شده باشد یا نه بطوریکه در الدرالمختار آمده: (وان جامع او جومع وتوارت الحشفة فی احد السبلین انزل او لا قضی وکفی) (۳).

اگر شوهر غیر روزه دار با زن روزه دابی خود جماع کند چه حکم دارد: سوال: ۱۶۷

یک مرد بی روزه در روز رمضان با زن خود در روزه دار خود به این گمان جماع نمود که شاید روزه نباشد زن گمان می کرد که روزه بودن من برای او معلوم است و شاید اینکار روزه نمی شکند و چون پرسید شوهرش فوراً از او دور شد اکنون کفاره بر ذمه چه کسی است؟

جواب: در اینصورت اگر دخول صورت گرفته باشد کفاره بر ذمه زن لازم است: (وان جامع او

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ - ۱۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵، والجمهرة النيرة کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۴۸، ظفر غفر الله

(۲) اذا تسحر وهو یظن ان الصبح لم یطلع فاذا هو قد طلع او افطر وهو یری ان الشمس قد غربت فاذا می لم تعرب الخ علیه القضاء ولا کفارة علیه (هدایه باب ما یوجب القضاء والکفارة ج ۱ ص ۲۰۷)، ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، ظفر

جمع وتوارث الشحفة فی احد السبلین وقضی وکفر^(۱) واگر نمی تواند در یک وقت شصت مسکین را در طعام دهد می تواند که به جای آن تا شصت روز یک مسکین را دو وقت غذا دهد یا هر روز قیمت آنرا که نصف صاع گندم می باشد بدهد و یا آنرا به شصت مسکین طوری تقسیم نماید که برای هر مسکین قیمت یک فطره که نصف صاع گندم می باشد برسد.

اگر کسی در اثر مباشرت فاحشه انزال شود چه حکم دارد: سوال: ۱۶۸ اگر در روز رمضان کسی مباشرت فاحشه نماید وانزال شود ویکی دوساعت بعد از آن جماع کند یا چیزی بخورد آیا بر ذمه او کفاره واجب می گردد یا نه؟

جواب: اگر کسی در اثر مباشرت فاحشه انزال شود روزه اش می شکند و اگر بعد از آن غذا بخورد و یا جماع کند کفاره لازم نمی گردد در الدرالمختار آمده: (اولمس ولو بحائل لا یمنع الحراة او استمنى بکفه او بمباشرة فاحشة فانزل قفی)^(۲).

در نواطت اگر حشفه غایب شود چه حکم دارد: سوال: ۱۶۹ اگر کسی در روزه نواطت کند و سر ذکر غایب گردد و انزال نشود و روزه رمضان باشد آیا کفاره بر او واجب می گردد؟

جواب: در نواطت اگر حشفه غایب شود اگر چه منی خارج نگردد قضا و کفاره لازم است طوری که در الدرالمختار آمده: (وان جامع المكلف ادمياً مشتهی فی رمضان اداء لما مر او جموع وتوارث الحشفة فی احد السبلین انزل او لا قضی فی الصور کلها وکفر)^(۳).

اگر کسی در صادق شیر بنوشد چه حکم دارد: سوال: ۱۷۰ اگر در صبح صادق شیر بنوشد و سپس روزه بگیرد قضا بر او واجب است یا اینکه باید شصت روز روزه بگیرد؟

جواب: اگر روزه رمضان شریف بوده و برایش معلوم باشد که صبح صادق است و شیر بنوشد در این صورت قضا و کفاره بر او لازم است^(۴) و اگر فراسیدن صبح صادق برایش معلوم نبوده و بدین

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹ ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۴ (اگر مرد در اثر مباشرت فاحشه انزال شود تنها روزه او فاسد می گردد نه روزه زن و اگر زن انزال گردد روزه او نیز فاسد می شود و اگر شوهر پس از چنین فاسد شدن روزه باذن خود جماع کند کفاره بر او نیست و اگر زن به حوشی خود به جماع آماده شده باشد کفاره بر ذمه او می باشد مشروط به آنکه روزه اش قبلاً فاسد نشده باشد ظفر

(۳) الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹ ظفر

گمان کہ هنوز صبح نشده آنرا بخورد در اینصورت صرف قضا لازم بوده و کفارہ واجب نمی باشد (۱).

اگر در رمضان به علت تب روزه خود را بشکنند چه حکم دارد: سوال: ۱۷۱ اگر کسی را در رمضان شریف تب بگیرد و به علت شدت تشنگی روزه خود را بشکند قضا بر او واجب است یا کفارہ؟

جواب: قضا لازم بوده و کفارہ واجب نمی باشد (۲).

اگر کسی به علت ندانستن در روز رمضان با زن خود جماع کند یا استمنا نماید چه حکم دارد: سوال: ۱۷۲ اگر کسی در رمضان شریف روزه باشد و نداند کہ در صورت جماع با زن کفارہ لازم می گردد پس با زن خود جماع کند و یا استمنا نماید در این هر دو صورت کفارہ لازم می گردد یا نه؟ و بہتر روزه گرفتن است یا شصت مسکین را طعام دادن؟

جواب: در صورت اولی کفارہ لازم است و در صورت دوم یعنی استمنا کفارہ نبوده و صرف قضا لازم می باشد (۳) و در کفارہ اگر توان آزاد کردن غلام را نداشته باشد دو ماه پی در پی روزه بگیرد زیرا روزه گرفتن بر غذا دادن شصت مسکین مقدم است و اگر قدرت روزه را نداشته باشد شصت مسکین را دو وقت غذا دهد و یا برای هر یک به قدر فطرہ غلہ یا قیمت آنرا بپردازد (۴). فقط

اگر کسی به اساس شدت تشنگی یا به علت سفر روزه خود را بشکند چه حکم دارد:

(۱) او اکل او شرب غذاء اودواء الخ عمدا الخ قضی الخ و کفر (الدبر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم الخ ج ۲ ص ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). ظہیر

(۲) وبقی الاکراه و خوف هلاک اوتقصان عقل لو بعضی اوجوع شدید الخ فطر یوم المعثر الخ وقضوا الزوما ما لم یروا بلا فدیة الخ (الدبر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المسببة ج ۱ ص ۱۵۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱). ظہیر

(۳) وان جامع المکلف آدمیا مشتی فی رمضان اداء اوجوع و لو اوت الحشفة فی احد السبیلین انزل اول الخ قضی فی الصور کلها و کفر (الدبر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۸۹). ظہیر

(۴) وکذا الاستمنا بالكف (ردمختار) ای فی کونه لا یفسد لکن هذا اذا لم ینزّل اما اذا انزل فعلیه القضاء (رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹) او استمنی بکفه الخ فانزل قضی فی الصور کلها فقط، (ابضا ج ۲ ص ۱۴۲). ظہیر

(۵) وکفر الخ ککفارة المظاهر (ردمختار) ای مثلی فی الترتیب لیعتن اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم سنین مسکیناً الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم مطلب فی الکفارة ج ۲ ص ۱۵۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲). ظہیر

سوال: ۱۷۳ اگر روزہ دار بہ علت تشنگی شدید روزہ خود را بشکند یا بہ دلیل سفر آنرا افطار نماید آیا برای او تعزیری وجود دارد؟

جواب: اگر تشنگی انقدر شدید باشد کہ خطر مرگ یا زوال عقل وجود داشته باشد در این حالت افطار جائز بوده وقضای آن لازم می باشد وبہ همین ترتیب در سفر اگر روزہ را بشکند طوریکہ در الدرالمختار آمدہ قضا لازم بوده وکفارہ واجب نمی باشد (۱).

اگر خطر مرگ وجود داشته و کسی افطار وکند چه حکم دارد: سوال: ۱۷۴ برای زید در دوام روز خطر مرگ وجود داشت لذا روزہ را خورد کفارہ بر او واجب است یا نہ؟
جواب: در اینصورت کفارہ واجب نمی باشد (۲).

در سفر روزہ داشته باشد اما بہ علت تشنگی آنرا بشکند چه چیزی بر او واجب است:
سوال: ۱۷۵ زید وبکر ساعت یازدہ شب روانہ سفر گردیدند کہ مسافہ آن بیش از ہشتاد میل بود روزہ را نیت نمودند وچون بہ آنجاگاہ رسیدند بہ علت تشنگی و گرمی شدید ساعت سہ بعد از ظہر روزہ خود را شکستند در اینصورت قضاء لازم است یا کفارہ؟
جواب: در اینصورت قضاء لازم بوده وکفارہ نمی باشد در الدرالمختار آمدہ: (و بقی الاکراہ وخوف ہلاک او نقصان عقل ولو بعطش او جوع شدید او لسعة حية) (۳).

اگر کسی درحالت روزہ عمدأ گوشت خام یا برنج خام بخورد چه حکمی دارد: سوال: ۱۷
اگر شخصی در حال روزہ عمدأ گوشت خام یا برنج خام بخورد قضا بر او واجب است یا کفارہ؟

جواب: یا خوردن عمدی گوشت خام یا برنج خام قضاء وکفارہ لازم می گردد (ولکن بشکل علی ذلک وجوب الکفارة باکل اللحم الني ولو من ميتة الا اذا امن ودود فانی لم ار من ذکر فيه خلافاً مع انه اشد عیافة من اللقمة المخرجة) (۴). فقط

(۱) وبلی الاکراہ وخوف ہلاک او نقصان عقل ولو بعطش او جوع شدید او لسعة حية الخ الفطر الخ وقضوا لزوماً عاقدوا بلافادۃ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۵۸ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۱) . ظہیر

(۲) وبلی الاکراہ وحوف ہلاک الخ الفطر الخ (ایضا) ط . س . ج ۲ ص ۳۲۱ . ظہیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۱ . ظہیر

در روز رمضان مباشره با زوجه چطور است و در شب تاجه وقتی اجازه می باشد: سوال:

۱۷۷ اگر مرد در روز رمضان نزد زن خود برود چقدر گناه یا کفاره دارد و در شب از چه وقت

تا چه وقت می تواند نزد زن خود برود و چه وقتی باید پاک باشد؟

جواب: در روز رمضان جماع با زن گناه کبیره بوده و موجب قضا و کفاره می گردد که عبارت از آزاد کردن غلام است و اگر نتواند شصت روز پی در پی روزه بگیرد و اگر نتواند شصت مسکین را دو وقت غذا دهد (۱) و در شب پس از غروب افتاب تا صبح صادق جماع درست بوده (۲) و غسل بعد از صبح نیز می تواند (۳).

کسیکه صبح بیدار شود و سحری نخورده و نیت روزه را نکرده باشد چه حکم دارد: سوال:

۱۷۸ امروز ساعت چهار وسیزده دقیقه غرض خوردن سحری از خواب بیدار گردیدم شخصی عمداً روزه نگرفت و نیت روزه را نکرد آیا روزه گرفتن بر او واجب بود یا نه و آیا به جای این روز یک روز روزه بگیرد یا بیشتر؟ یک زن در حالیکه صبح شده بود سحری خورد روزه او شده یا نه و باید یک روز روزه بگیرد یا نه؟ شخص دیگری در شب به اندازه کافی نیت روزه را نداشت لذا روزه نگرفت اما همان روز به سفری پیاده می رفت که مسافه آن پانزده میل بود در اینصورت شرعاً چه حکمی وجود دارد.

جواب: در مورد اول چون نیت روزه را نکرده بوده و روزه نیز نگرفت صرف یک روز قضا بی بر ذمه او لازم بوده و کفاره لازم نمی باشد البته روزه گرفتن برای او فرض و ضروری بود اما چون نگرفت و نیت نکرده بود صرف یک روز قضا بر ذمه او لازم است.

در مورد دوم چون آن زن در صبح صادق سحری خورده لذا روزه او نشده و قضای آن بر ذمه اش

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ح ۲ ص ۱۴۸ ، ط. ش. ج ۲ ص ۴۱۰. ظفر

(۲) وان جامع المكلف آدمی مشتهی فی رمضان ای نهاراً و جمیع و توارث الحشفة فی احد السبیلین الخ و کفر الخ کفارة المظاہر (ردالمحتار) ای مثلاً فی الترتیب و یحق اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹ ، ط. ش. ج ۲ ص ۴۰۹). ظفر

(۳) و احل لكم لیلة الصیام الریت الی نساتکم هم لاس لكم و انتم لاس لهن (الی قوله تعالی) حتی یتبین لكم الخیط الابيض من الخیط الاسود من الفجر (البقره : ۲۳۰). ظفر

(۴) او صبح جنبه الخ لم یفطر (الذکر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۳۸ ، ط. ش. ج ۲ ص ۴۰۰). ظفر

لازم بوده و کفارہ ساقط می باشد.

در مورد سوم گر چه در سفر پانزده میل اجازه خوردن روزه نیست اما چون نیت نکرده بود صرف قضا بر او لازم بوده و کفارہ واجب نیست. (۱)

در کفارہ روزه چقدر گندم داده شود: سوال: ۱۷۹ الف: اگر در کفارہ روز گندم پخته داده شود چقدر باشد؟

آیا می توان نان خشک داد: سوال: ۱۸۰ ب: آیا می توان نان خشک بدون سالن داد؟

جواب: الف: دادن غذای پخته نیز جائز است که در وقت شکم سیر داده شود (۲).

ب: اگر بدون سالن مساکین شکم سیر بخورند نیز درست است. (۳)

اگر شخصی در سفر از شدت گرمی روزه را بشکند چه حکم دارد: سوال: ۱۸۱ اگر شخصی در ماه رمضان به سفری برود که شرعاً مسافر شمرده نمی شود و بعد از ظهر به علت آفتاب و گرمی شدید بی طاقت گشته و روزه خود را بشکند قضا بر او لازم می گردد یا کفارہ؟

جواب: در این صورت کفارہ لازم نبوده و تنها قضاء واجب می باشد (۴).

بعد از سحری همراه زن خود جماع نماید و بعداً معلوم گردد که صبح صادق بوده چه

کند: سوال: ۱۸۲ شخصی در ماه رمضان بعد از فراغت از خوردن سحری با زن خود جماع کرد بعداً معلوم گردید که صبح صادق بوده و او همان روز را روزه هم گرفت و اینکار را بهتر می پندارد. قضا بر او لازم است یا کفارہ؟

جواب: در اینصورت اگر بعداً واضح گردد که واقعاً صبح صادق بوده قضای آن بر ذمه ای لازم است و کفارہ واجب نمی باشد در الدر المختار آمده: (او تسحر او افطر یظن الیوم قال فی الشامی

(۱) او اصبح غیر نای للصوم لاکل عمد الخ او تسحر او افطر یظن الیوم الخ لایلا والحال ان العجر الخ قضی فی الصور کلها فقط (در مختار) ای بدون کفارہ (رد المحتار باب ما یبطل الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ و ص ۱۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳). ظفر

(۲) لان عجز عن الصوم لمرض الخ اطمع سنین مسکینا ولو حکما الخ کالفطرة لغیرا ومصرفا او قیمة ذلك من غیر المنصوص الخ وإن أرادوا الاباحة فلهذا وعشاهم الخ او اطمع غداً الخ او عشائین الخ واشبههم جاز بشرط اتمام فی خبز شعیر و فرة لا یر والدرا المختار علی هامش رد المحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۱ و ص ۸۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶). ظفر

(۳) ولی التارخانیة والمنسحب ان یغدهم ویشبههم بخبز مع اتمام (رد المحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶). ظفر
(۴) ولی الاکراه وحرف هلاک اوقصان عقل ولو یعشر اوجوع شدید الخ الفطر (الدر المختار علی هامش رد المحتار فصل فی العوارض المیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱). ظفر

وقوله لیلاً لیس بقید لانه لو ظن الطلوع او اكل مع ذلك ثم تبين صحة ظنه فعليه القضا ولا كفارة) (۱) اما اینکار او جائز نیست که با وصف فرا رسیدن صبح صادق چنین نماید و بهتر شمردن آن خطا جهالت و معصیت بوده و باید از آن توبه نموده و در آینده چنین نکند (ولیس له ان یاکل لان غلبة الظن کالیقین) (۲).

بر کسیکه کفاره لازم است اداء کردن قیمت آن چطور است: سوال: ۱۸۳ بر ذمه زید کفاره روزه رمضان می باشد اما نمی تواند شیست روز پی در پی روزه بگیرد. و نمی تواند که شصت مسکین را دو وقت طعام دهد لذا آیا اداء کردن قیمت برایش درست یانه؟

جواب: اگر به شصت مسکین نقداً بدهد طوری که به هر مسکین قیمت نصف صاع گندم یا یک صاع جو داده شود کفاره اداء می گردد طوری که در الدرالمختار آمده: (فان عجز عن الصوم اطعم ستین مسکیناً کالفطرة قدرأ ومصرفاً او قيمة ذلك) (۳).

اگر به علت حریق روزه خود را بشکند چه حکم دارد: سوال: ۱۸۴: در قریه ما در رمضان المبارک حریق بزرگی روی داد و بعضی از مردان و زنان روزه خود را شکستند برایشان تنها قضا لازم است یا کفاره هم؟

جواب: اگر در هنگام حریق به علت شدت گرسنگی و یا شدت تشنگی خوف جان بوده باشد در آنصورت صرف قضا برایشان لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد (۴).

اگر کسی بعد از آذان صبح بیخبر چیز خورده باشد چه کند: سوال: ۱۸۵: هنده در رمضان شریف پس از آذان صبح سحری خورد و او مطلقاً خبر نداشت اکنون در مورد او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: قضای آن روز لازم است زیرا از اصلاً روزه نشده پس صرف قضا واجب بوده و کفاره

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵. ظفر

(۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۲. ظفر

(۴) وبقی الاکراه وخوف هلاک اوفضاض عقل ولوبعض اوجوع شدیداً ولسعة حبة الخ الفطر وقضوا لزوماً والدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱. ظفر

لازم نمی باشد (۱).

فصل هفتم

کفاره روزه

در کفاره روزه کدام یک بهتر است: سوال: ۱۸۶ در کفاره روزه کدام یک از آزاد کردن غلام طعام دادن شصت مسکین و دوماه پی در پی روزه گرفتن بهتر است؟ آیا از این سه حکم برتر دوماه پی در پی روزه گرفتن است اگر چه توانایی آزاد کردن غلام یا طعام دادن شصت مسکیت را داشته باشد؟

جواب: این هر سه امر در کفاره ترتیبی دارند که واجب است اول آزاد کردن غلام است و اگر توانایی آنرا نداشته باشد دوماه پی در پی روزه بگیرد و اگر نتواند شصت مسکین را طعام دهد یعنی با وجود توان آزاد کردن غلام دوماه پی در پی روزه گرفتن نیست و با وصف توان روزه گرفتن طعام دادن درست نیست و این مسأله منصوص می باشد (۲).

اگر در کفاره یک طالب علم را دوماه غذا بدهد اداء می گردد یا نه: سوال: ۱۸۷ اگر در بدل کفاره روزه برای دوماه یک طالب العلم را یعنی شصت وقت غذا بدهد جائز است یا نه؟
جواب: اگر در کفاره روزه برای یک طالب عم شصت روز ذو وقته غذای شکم سیر داده شود درست بوده و کفاره اداء می گردد اما باید او را نشانده و غذا دهد زیرا در غیر آن باید هر روز نصف صاع گندم یا قیمت آن داده شود (۳).

(۱) اذا تسحر وهو يظن ان الفجر لم يطلع اذا هزل طلع الخ عليه القضاء الخ ولا كفارة عليه لان الجنابة لاصرة لعدم القصد (هداية باب ما يوجب القضاء ج ۱ ص ۲۰۷ ج ۲ ص ۱). ظهير

(۲) وكفر الخ كفارة المظاهر الثانية بالكتاب واما هذه فبالسنة ومن لم يشهوها (در مختار) قوله: (كفارة المظاهر) مرتبط بقوله: وكفر أي مثله في الترتيب فيمتنع أولا، فإن لم يجد صام شهرين متتابعين، فإن لم يستطع أطعم ستين مسكينا لحديث الاعرابي المعروف في الكتب السنة الخ ولا فرق في وجوب الكفارة بين الذكر والانثى والحر والعبد والسلطان وغيره الخ في التشبيه إشارة إلى أنه لا يلزم كونها مثله من كل وجه، فإن المسبب في انتائها يقطع النتائج في كفارة الظهار مطلقا عمدا أو نسيانا ليلا أو نهارا للآية، بخلاف كفارة ألصوم والقتل فيه فإنه لا يقطعها ليهما إلا القطر بعدل أو بغير عدل الخ (والحاصل: أنه لا يقطع المتابع هنا الوطن ليلا عمدا أو نهارا ناسيا، بخلاف كفارة الظهار (رد المحتار كتاب الصوم باب ما يفسد الصوم الخ مطلب في الكفارة ج ۲ ص ۱۵۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲). ظهير

(۳) لأن عجز عن الصوم الخ أطعم أي ملك ستين مسكينا الخ وإن غداهم وعشاء الخ جاز الخ كذا جاز لو أطعم واحد ستين يوما (والدر المختار على هامش رد المحتار باب الكفارة ج ۲ ص ۸۰۶ و ۸۰۳ ط. س. ج ۲ ص ۴۶۶). ظهير

سوال: ۱۸۸ اگر شخصی قصداً دو روز روزه کفاره روزه در مدرسه یا مسجد چطور است؟
روز روزه رمضان شریف را شکستاده باشد کفاره آن دادن طعام به شصت مسکین است اما اگر از قیمت آن برای مدرسه غرض استفاده طلبه فرش بخرد جائز است یا نه و صرف آن در مسجد چه حکم دارد؟

جواب: در بدل شکستن یک روز روزه رمضان حکم گرفتن شصت روز روزه پی در پی است و بر علاوه یک روز قضایی نیز گرفته می شود یعنی کفاره دو روز روزه گرفتن ۱۲۰ روز می باشد و اگر توان اینقدر روزه گرفتن را نداشته باشد در بدل یک روز شصت مسکین را دو وقت غذا و یا برای هر مسکین نصف صاع گندم بدهد و صرف آن در مدرسه یا مسجد درست نیست.
(۱) فقط

در کفاره یک روز شصت روز روزه گرفته شود یا به شصت مسکین طعام داده شود:
سوال: ۱۸۹ زید در ماه رمضان در حالیکه روزه دار بود با زنی زنا نمود بعداً او توبه نمود رمی گوید که من نمی توانم یکسال متواتر روزه بگیرم لذا هر ماه سه چهار روز روزه خواهم گرفت آیا جائز است یا نه؟

جواب: کفاره شکستن یک روز روزه رمضان دو ماه روزه گرفتن متواتر می باشد پس بر او لازم است که شصت روز پی در پی روزه بگیرد و اگر در میان وقفه بپایند کفاره اداء نمی گردد و کسیکه توان شصت روز روزه گرفتن را نداشته باشند شصت مسکین را دو وقت نان شکم سیر بدهد.
(۲) فقط

کفاره روزه با توبه معاف نمی گردد: **سوال:** ۱۹۰ زید که در مورد کفاره چیزی نمی داند

(۱) وان جامع المكلف الخ او اكل او شرب غداء ودواء الخ عمدًا الخ فضي الخ وكفر الخ كفارة الطهار (درمختار) ای كفر مطلقاً فی الترتیب وحق اولاً فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسكيناً (ردالمحتار باب مايفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۹ - ۱۵۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹) مصرف الزكوة الخ وهو ايضا لصدقة الفطر والكفارات والذبح وغير ذلك من الصدقات الواجبة الخ ويشترط ان يكون الصبر لمليكاً والدمر المختار على هامش (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظهير
(۲) وان جامع المكلف آدمياً منتهى في رمضان اداء او جمع ولو اوت الحشفة في احد السليبين انزل اولاً الخ عمدًا الخ فضي الخ وكفر ككفارة المظاهر (درمختار) مرتبط بقوله وكفر اي مطلقاً في الرب فحق اولاً، فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسكيناً (ردالمحتار باب مايفسد ج ۲ ص ۱۴۹ - ۱۵۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). ظهير

در روز رمضان با زن خود جماع نمود و کفاره بر او واجب گشت و او نمی تواند هیچ یک از سه کفاره را ادا نماید در اینصورت آیا توبه او قبول خواهد شد یا نه؟

جواب: اداى قضا و کفاره در اینصورت ضرور است توبه نیز در صورتی پذیرفته می شود که اگر توان دوماه روزه پی در پی گرفتن را نداشته باشد شصت مسکین را طعام دهد (فان لم یستطیع فاطعام ستین مسکیناً) (۱).

اگر در فدیہ روزہ بہ یک فقیر یک ماہ غذا دادہ و ایام باقی ماندہ را یکجا بدهد جائز است یا نہ: سوال: ۱۹۱ اگر در فدیہ صوم یک ماہ بہ یک مسکین غذا دادہ شود و باقی آن یعنی یک ماہ دیگر را نقداً یکجا برایش بدهد جائز است یا نہ؟

جواب: در کفاره با دادن مقدار پیش از یک روز بہ مسکین در یک روز فدیہ همان یک روز اداء می گردد مثلاً در کفاره حلف یمین بہ ده مسکین و یا در کفاره روزہ بہ شصت مسکین حکم دادن طعام است پس اگر بہ یک فقیر مقدار طعام پیش از یک روز را بدهد فقط یک روز حساب می شود اما شیخ فانی گہ دادن فدیہ روزہ برایش درست می باشد اگر بہ یک محتاج فدیہ چند روز را بدهد اداء می شود طوریکہ در الدرالمختار آمدہ: (وبلا تعدد فقیر) و در شامی آمدہ: (قوله وبلا تعدد فقیر ای بخلاف کفارة الیمین للنص فیہا علی التعدد) (۲) چون شما تصریح ننمودہ اید کہ آیا هدف شفا کفاره روزہ است کہ در آن بہ شصت مسکین طعام دادہ می شود یا اینکه شخصی از گرفتن روزہ رمضان عاجز بودہ و فدیہ می دہد میان این دو در حکم شرعی فرق وجود دارد در کفاره بہ شصت مسکین طعام و یا قیمت آن دادہ شود و یا بہ یک مسکین شصت روز طعام بدهد و اگر بہ یک مسکین در یک روز بیشتر بدهد همان یک روز حساب می شود خلاصہ آنکہ در کفاره تعدد فقرا با تعدد ایام ضروری می باشد اما در فدیہ این امر ضروری نیست. فقط

(۱) سورة المجادلة رکوع ۹. وان جامع المكلف آدمياً مشغولاً فی رمضان اداء اوجومع وکوارت الحشفة الخ عدلاً الخ قضی الخ ارکفر الخ کثارة المظاهر الثابتة بالکتاب (درمختار) یعنی اولاً فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسکیناً (ردالمحتار باب ما یبایس الصوم ج ۲ ص ۱۴۹ - ۱۵۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). فقیر

(۲) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۶۳ کتاب الصوم فصل فی المراض ج ۲ ص ۳۹۳. فقیر

در خیر افطار شرایط نامه قاضی به قاضی چیست: سوال: ۱۹۲ در خیر افطار ماه رمضان آیا شرایط کتاب القاضی الی القاضی ملحوظ است یا نه اگر معتبر باشد شرایط مذکور چیست و آیا خبر تلگراف معتبر می باشد یا نه؟

جواب: در الدرالمختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر فیلزم اهل المشرق برویه اهل المغرب اذا ثبت عندهم رویه اولئک بطریق موجب) و در ردالمحتار آمده: (قوله بطریق موجب کان یتحمل اثنان التهادیه او یشهدا علی حکم القاضی او یتفیض الخیر^(۱)) فظهر انه لاجابة الی کتاب القاضی الی القاضی فی اخبار الصوم والافطار لانه لیس بطریق متعین للایجاب) خبر تلگراف در صوم و افطار آن شرعاً معتبر نیست اما اگر قرائن دیگر موجود باشد می توان به آن اعتماد کرد.

اگر در کفاره روزه طفل شریک شود چه حکم دارد: سوال: ۱۹۳ الف: اگر در خوردن

کفاره روزه پسران هشت ساله یا ده ساله نیز شرکت کنند کفاره ادا خواهد شد یا نه؟

اگر دو روزه جداگانه طعام بدهد چه حکم دارد: سوال: ۱۹۴ ب: اگر پانزده مسکین را

یک روز و متبقی را در روز دیگر طعام دهد جائز است یا نه؟

سوال: ۱۹۵ ج: اگر کسی مهمتم مدرسه را وکیل خود بسازد و پول کفاره را به او بدهد که برای طلبه غذا تهیه کند اما مهمتم با آن لباس بخرد و به طلبه بدهد کفاره اداء می گردد یا نه؟

جواب: الف: با دادن غذا به پسران هشت ساله و ده ساله که قریب بلوغ نباشند کفاره اداء نمی گردد اما اگر به ایشان مقدار کفاره تملیکاً داده شود یعنی به هر طفل نصف صاع گندم بدهد درست می باشد و این موضوع در الدر المختار و شامی آمده است: (ولا یجزی غیر المراهق بدایع)^(۲).

ب: درست است.^(۳)

(۱) ردالمحتار مطلب فی اختلاف المطالع ج ۲ ص ۱۴۱ - ۱۴۲، کتاب الصوم، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۳. ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۲. فالشرط فی طعام الاباحه کلان مشیتان لکل مسکین ولو کان فیهم شعبان قبل الاکل اوصی غیر مراهق له بحر (ردالمحتار ج ۲ ص ۸۰۳. ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶). ظفیر

(۳) ولو اطعم مسکیناً واحداً ستین یوم کل یوم اکلین مشیتین حار (عالمگیری کشوری ج ۲ ص ۵۲۲ ماجدیه ج ۱ ص ۵۱۴). ظفیر

ج: اگر با رقم کامل کفارہ لباس خریده وبه طلبہ تملیک کند درست است (۱).

شخصی کفارہ روزہ را اداء می کرد یک روز روزہ او نشد چه کند: سوال: ۱۹۶ اگر

شخصی که کفارہ روزہ را اداء می کند اگر تصادفاً هنگام آذان صبح غذا بخورد روزہ او درست است یا نه؟ ده روز روزہ گرفته باشد اگر روزہ او نشود آیا باید از سر روزہ بگیرد یا نه؟

جواب: صبح صادق اعتبار دارد نه آذان لذا اگر در صبح صادق غذا خورده باشد روزہ او نمی شود و چون آن روزہ نشد نتایج دوماء متواتر که ثابت می باشد از میان می رود لذا باید از سر روزہ بگیرد (۲) و در صورتیکه از روزہ عاجز نباشد اطعام مسکین درست نیست: (فان عجز من الصوم لمرض لا یرجى بره او کبیر اطعم ستین مسکیناً) (۳).

در کفارہ روزہ تداخل درست است یا نه: سوال: ۱۹۷ در کفارہ روزہ تداخل جائز است یا نه یعنی اگر زید هژده روز روزہ را بدون عذری عمداً خورده باشد از هر یک علیحدہ علیحدہ کفارہ دهد یا اینکه یک کفارہ برای همه آنها کافی می باشد؟

جواب: ظاهر الرویة آن است که برای هر روز باید علیحدہ کفارہ بدهد اما مطابق مذهب امام محمد یک کفارہ برای تمام آنها کافی بوده و این روایت نیز صحیح خوانده شده اما ظاهر الرویة ترجیح دارد در الدرالمختار آمده: (و لو تکرر فطره ولم یکفر لاول یکفیه واحدة ولو فی رمضان عند محمد (رح) وعلیه الاعتماد) (۴) و در شامی آمده: (قوله علیه الاعتماد ونقله فی البحر عن الاسرار ونقل قبله عن الجوهره لوجامع فی رمضان فعليه كفارتان وان لم یکفر للاولی فی الظاهر الروایة وهو صحیح قلت فقد اختلف الترجیح كما ترى ویتقوی الثانية با نه ظاهر الروایة) (۵).

آیا کفارہ روزہ را می توان به مسجد یا مدرسه داد یا نه: سوال: ۱۹۸ بنزد شخصی کفارہ

(۱) کالطیفة لقد اوصرفنا اوقیة ذلک من غیر المنصوص (درمختار) والحاصل ان دفع القيمة اما یجوز لو دفع غیر المنصوص (ردالمحتار ج ۲ ص ۸۰۲ ط. س. ج ۲ ص ۴۷۸). ظفر

(۲) صام شهرین فی متتابعی قبل المسبی الخ وکذاک ل صوم شرط فیہ التتابع فان افطر بعدو الخ او غیره الخ استأنف الصوم (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹-۸۰۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۷۹). ط

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۱ ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶ ظفر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۱۵۱ ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳ ظفر

(۵) ردالمحتار باب ما بعد الصوم مطلب فی الکفارة ج ۲ ص ۱۵۱ ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳ ظفر

روزه است اگر او خرج طعام شصت مسکین را به مسجد یا مدرسه ای بدهد جائز است یا نه؟

جواب: دادن آن به مسجد یا مدرسه درست نیست (۱) و بدین ترتیب آتذره اداء نخواهد شد البته اگر در مدرسه برای طعام دادن طلبه داده شود درست است به شرط آنکه به شصت طالب دو وقت طعام داده شود و یا بر هر یکی به قدر فطره یعنی نصف صاع گندم یا قیمت آن داده شود.

شکل ازمعافی کفارہ را بیان دارید: سوال: ۱۹۹ شخصی در روز روزه رمضان را ضایع نمود و به حکم مولوی صاحب محمد حسن به گرفتن روزه شروع نمود و تا اکنون سی روز روزه گرفته است شخص مذکور مشغول کار دشوار جسمانی می باشد اگر صورت سهولتی موجود باشد لطفاً آنرا تحریر فرمائید.

جواب: چون کفارہ به سبب فاسد کردن بدون عذر روزه رمضان واجب گشت هیچ صورتی برای اسقاط و سهولت در آن وجود ندارد باید ضرور کفارہ را اداء نماید.

شخصی در چند روز روزه کارهای کرده که موجب کفارہ بوده است آیا برای همه آنها

یک کفارہ کافی است یا نه: سوال: ۲۰۰ زید چند روز روزه را توسط افعال موجب کفارہ فاسد بهره است آیا برای همه آنها یک کفارہ کافی می باشد یا نه؟

جواب: یک کفارہ کافی می باشد (۲).

اگر در میان کفارہ روزه عید اضحیٰ بیاید چه حکم دارد: سوال: ۲۰۱ اگر شخصی کفارہ

روزه رمضان را اداء می کند و در میان عید الاضحی واقع شود؟ چون در روز عید روزه گرفتن حرام می باشد در مورد او شرعاً چه حکمی وجود دارد مجدداً از سر روزه بگیرد یا ترتیب دیگری کند؟

جواب: مجدداً دوماه متواتر روزه بگیرد الدرالمختار آمده: (صام شهرین متتابعین لیس فیها رمضان

(۱) مصرف الزکوة ایضا والعشر (در مختار) وهو مصرف ایضا لصدقة الفطر والكفارة والمذکر غیر ذالک من الصدقات الواجبة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹) . ظہیر

(۲) ولونکر فطره ولم یکفر للاولیٰ یکفیه واحدة ولوی رمضانین عند محمد ﷺ وعلیه الاعتماد درایزیه جعنی وغیرهما واختار بعضهم للفرق من الفطر بغیر الجماع تداعیل والا لا والدر المختار علی هاشم رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳) . ظہیر

وایام نهی عن صومها وکذا کل صوم شرط فيه التابع قوله وکذا کل صوم ککفارة فتل وافطار
(۱). فقط

اگر در کفاره به جای روزه فدیہ دهد چه حکم دارد: سوال: ۲۰۲ بر ذمه زید یک روزه ماه رمضان می باشد و او نمی تواند و ماه متواتر روزه بگیرد پس اگر او در دارالعلوم به یک طالب تا دو ماه فیس غذای درجه پائین را بدهد کفاره اداء می گردد یا نه اگر به فقیری روزانه تا دو ماه سه پائو آرد بدهد و برای ترکاری مقداری پول برای او تأدیه کند کفاره اداء می شود یا نه؟

جواب: به دلیل تکلیف درست نیست که روزه ترک گردد و به مسکین طعام داده شود زیرا قید (لم یستطیع (۱)) وجود دارد که حاصل آن این است که کسیکه توان روزه گرفتن را به علت مرض نا قابل علاج یا به خاطر شیخ فانی بدون نداشته باشد برای او طعام درست است: (فان عجز عن الصوم لمرض لا یرجى برة او کبر یطعم ستین مسکیناً) (۲) پس کسیکه به علت پیری یا به علت مرض نا قابل علاج از روزه گرفتن دو ماه متواتر عاجز شود طعام دادن شصت مسکین ضروری می باشد که دو شکل دارد یا به هر مسکین نیم صاع گندم یا قیمت آنرا بپردازد یا اینکه به شصت مسکین دو وقت نان شکم سیر بدهد پس با دادن سه پائو آرد روزانه به فقیره کفاره اداء نمی گردد بلکه باید نیم صاع یعنی ۱۷۵۰ گرام گندم یا قیمت آنرا بدهد همچنان با فرستادن پول به شکل مجمل به یک طالب العلم کفاره اداء نمی گردد بلکه باید بنویسد که شصت مسکین را دو وقت یا یک نفر را دو وقت تا دو ماه به نیت کفاره طعام شکم سیر بدهید و هر قدر که بر آن صرف گردد از من بگیرید (۳).

(۱) رد المحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹ - ۸۰۰ ، ج ۲ ص ۴۷۶ . طغیر

(۲) ککفارة المظاهر (رد المحتار) فیمنی اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین لحدیث الاعرابی المعروف فی الکتب السنه (رد المحتار) باب ما یفسد الصوم مطلب فی الکفارة ج ۲ ص ۱۵۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲ . طغیر

(۳) الفروالمختار عالی هامش رد المحتار باب الکفارات ج ۲ ص ۸۰۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶ . طغیر

(۴) ولو حکماً الخ کالفطرة قدر اومصرفا الخ وان اراد الاباحة ففداهم وعشاهم الخ واشبعهم الخ کما جاز لو اطعم واحدا ستین یوما الخ (رد المحتار) قوله کالفطرة قدر ای نصف صاع من بر اوصاع من تمر اوشعیر الخ (رد المحتار) باب الکفارات ج ۲ ص ۸۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶ . طغیر

اگر درمیان روزه های کفارہ عید اضحی بیداید چه حکم دارد: سوال: ۲۰۳ جواب شما

باعث سر افزای ما گردید امروز چهل و سومین روز روزه من می باشد وعید اضحی نزدیک شده است آیا متواتر روزه بگیرم یا روزه های عید را روزه بگیرم؟ دیگر اینکه دو روز روزه من فاسد شده بود کفارہ هر دو روز شصت روز می باشد یا کفارہ هر دو روز شصت روز که مجموعاً ۱۲۰ روز گردد؟

جواب: در روز عید قربان سه روز بعد از آن یعنی تا تاریخ ۱۳ ذی الحجة روزه گرفته نشود و به علت این فاصله روز هایی که قبلاً گرفته شده حساب می گردد پس سر از تاریخ ۱۴ ذی الحجة روزه گرفتن را مجدداً شروع کنید و شصت روز متواتر کفارہ یک روز را بگیرید اصولاً شما باید روزه گرفتن را وقتی شروع می نمودید که در میان آن عید نمی آمد زیرا روز هایی که قبل از عید گرفته اید در کفارہ حساب نمی گردد زیرا در کفارہ روزه گرفتن شصت روز متواتر شرط است امام می توانید که کفارہ یک روز را شصت روز متواتر گرفته و پس از توقف گرفتن کفارہ روزه دیگر را شروع نمایند و باز شصت روز را متواتر روزه بگیرید (۱) و یا اینکه یکبار ۱۲۰ روز پیهم روزه بگیرید نیز درست است خلاصه درمیان شصت روز هیچ روزه ای افطار یا قضا نگردد (۲).

اگر توان کفارہ صوم را نداشته باشد چه کند: سوال: ۲۰۴ اگر شخصی نتواند در کفارہ

روزه دومه متواتر روزه بگیرد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: اگر در کفارہ روزه شخصی توان دومه روزه گرفتن متواتر را نداشته باشد شصت مسکین را دو وقت طعام بدهد و یا اینکه به هر یک مسکین از آن شصت مسکین به مقدار صدقه فطر گندم و یا قیمت آنرا بپردازد نیز جائز می باشد همچنان جائز است که به یک مسکین شصت

(۱) ورنه کفر فطره ولم یکفر لاول یکنیه واحدة ولوفی رمضان عبد محمد ﷺ وعلیه الاعصاد (المرالمختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۱۳) ددی عبارت شحه معلومه سوه چی ددوا و دهاره یوه کفارہ ده. والله اعلم. خفیر

(۲) صام شهرین الخ متتابعین قبل المسی لبس فیهما رمضان وایام نهی عن صومها وکذا کل صوم شرط فیه النتائج لان الفطر بمنزلة کسفر وفساد تحلاف الحیض الخ استأنف الصوم الخ (اندرالمختار علی هامش رد المحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۹).

طهر الدین عر الله تعالی له

روز دو وقت غذای شکم سیر بدهد (۱).

کسیکه کفارہ بر او واجب گشته وتوان روزه گرفتن را ندارد آیا می تواند فدیہ دهد:

سوال: ۲۰۵ بر ذمہ شخصی کفارہ روزه چند رمضان باقی می باشد کہ بہ اساس فریب شیطان بر او واجب گشته ونمی تواند برای ہر روز آن بہ دلیل ضعف جسم روزه بگیرد البتہ حاضر است فدیہ کفارہ را بہ مساکین بدهد. وآن ہم بہ طالبان مدرسہ دارالعلوم دیوبند پس برای ہر کفارہ چند روپیہ ارسال دارد؟

جواب: کفارہ یک روزه دادن طعام دو وقت بہ شصت مسکین می باشد یا اینکه بہ ہر مسکین نیم صاع گندم یا قیمت آنرا بدهد البتہ باید دانست کہ این کفارہ ان روزه رمضان می باشد کہ گرفته وشکستہ شدہ باشد واگر رمضان شریف را اصلاً روزه نگرفته قضای سی روز سی روز بودہ ودادن فدیہ درست نیست (۲) حکم فدیہ وقتی می باشد کہ شخص شیخ فانی بودہ ویا مریضی باشد کہ امید برای بھبودش وجود نداشته باشد وتواند فدیہ را اداء کند بر ذمہ کسیکہ روزه باشد ودر زندگی آنرا اداء نکند اگر در مرض الموت وصیت کند کہ از مال من فدیہ روزه ہا را بدهید فدیہ از مال او اداء می گردد ودر زندگی غیر از شیخ فانی وغیر مریض بدون علاج برای دیگری دادن فدیہ درست نیست. (۳)

(۱) کفارة الفطر وكفارة الطهارة واحدة وهي عتق رقبة مومنة او كفاة فان لم يقدر على العتق فعليه صيام شهرين متتابعين وان لم يستطع فعله اطعام ستين مسكينا، لكل مسكين صاعاً من تمر او شعير او نصف صاع من حنطة الخ ، (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۲۰۱ ، ط. س. ج ۳ ص ۲۱۵) طبر

(۲) وان جامع المكلف ادم مشتهي في رمضان اداء او جوع ونوازل الحشقة في احد السبلين انزل او لا او اكل او شرب غذاء الخ او دواء الخ عمداً الخ قضى في الصّد كلها وكفر الخ ككفارة المطاهر (درمختار) قوله وان جامع الخ شروع في القسم الثالث وهو ما يوجب القضاء والكفارة ووجوبها مثبت بما ... من كونه عمداً لا مكرها ولم يظراً مباح للفطر كحصى ومرص بعمر صمد، وبما إذا نوى ليلاً. قوله: كفارة المطاهر أي: بها في الترتيب لعنق أولاً، لأن لم يجد صام شهرين متتابعين، فإن لم يستطع اطعم ستين مسكينا (ردالمحتار باب مايسد الصوم ج ۲ ص ۴۷ و ص ۱۵۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹ و ۴۱۳) اطعم ستين مسكين الخ كالفطرة قدراً ومصرفاً اوقية ذلك من غير المنصوص (درمختار) حرة قدراً اي نصف صاع من تمر او صاع من تمر او شعير الخ (ردالمحتار باب الكفارة ج ۲ ص ۸۰۱ و ص ۸۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۹) . نصت مسكين به حساب ہر مسکين ۱۷۵۰ گرام گندم بدهد کہ قیمت آن دربارہ ہر روز متفاوت می باشد.

(۳) د. ماتو: نہ أي في ذلك العذر فلا تجب عليهم الوصية بالمدية لعدم إدراكهم عدة من أيام أخر ولو ماتوا بعد زوال العذر وحيت الوصية ثم ... (د. فروم: نہ أي عن الميت وليه الخ) الدر المحتار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المسببة ج ۲ ص ۱۶۰ ، ط. س. ج ۳ ص ۲۴۴: ضمیر

فصل هشتم

اموری که به اساس آنها شکستن روزه درست است و مواردی که در آن فدیہ واجب می گردد

عراعات در مورد شیخ فانی و پیر ضعیف: سوال: ۲۰۶ دادن فدیہ برای شیخ فانی و پیر ضعیف

که روزه نمی پیوست باشد در برابر روزه رمضان درست است یا نه؟

جواب: شخصی که ضعیف و شیخ فانی نباشد دادن فدیہ برای او درست نیست و اگر فدیہ بدهد

بر هم نصای روزه ها بر ذمه او لازم می باشد و کسیکه شیخ فانی است فدیہ هر روز روزه را نیم

صاع گندم یا قیمت آنرا بدهد (۱).

مدت شیر دادن زن شیرده تکمیل نگردیده بود که دوباره حامله گردید در مورد او چه

حکمی است: سوال: ۲۰۷ زن حامله از خوف رسیدن نقص به حمل خود از روزه گرفتن

محروم ماند و پس از وضع حمل به دلیل شیر دادن معذور بود و هنوز مدت شیر دادنش تکمیل

نگردیده بود که مجدداً حامله گردید و این وضعیت به شکل متواتر دوام نمود اکنون که تواتر

حمل او باقی نماند روزه سال های گذشته را قضایی بگیرد یا کفاره بدهد؟

جواب: اگر در حالت حمل توان روزه گرفتن را نداشته یا خطر ضرر رسیدن به طفل بوده هر

وقتیکه تواتر حمل او قطع گردید روزه قضایی بگیرد (۲).

شخصی به علت مرض دمه روزه نگرفت و اکنون نیز مریض است چه کند: سوال: ۲۰۸

زید در رمضان المبارک بدلیل سرفه و مرض دمه نتوانست پیش از یک روز روزه را بگیرد

و اکنون نیز مریض است اگر زید به شصت مسکین طعام بدهد آیا تلافی روزه های رمضان المبارک

می گردد یا نه؟

جواب: بر ذمه مریض بدلیل مرض مذکور قضای روزه ها لازم بوده و دادن فدیہ کافی نمی باشد

(۱) وللشیخ الفانی العاشر عن الصوم العطر ویلدی وحبو الح کالغطرة والدر المحتار علی هامش رد المحتار فصل فی بی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳ - ۱۶۴ ط س ج ۲ ص ۴۲۷. طبر

(۲) لمسافر سفر شرعیاً وحوامل امریج اما کتاب او طرا علی الطاهر حاتم مملی الط علی منسی او ولدها الح وفتوا لروما ما قفروا بلا فدیة (رد المحتار) ای من تقدم حتی الحامل والمرضع وعلب الذکوفانی بصیرهم (رد المحتار) فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ ط س ج ۲ ص ۴۲۱ و ۴۲۲. طبر

یعنی با دادن فدیہ قضا از ذمہ او ساقط نمی گردد بلکه هنگامی که از مرض مذکور شفا یابد قضا روزه های مذکور ر بگیرد فدیہ روزه غذا دادن دو وقت به یک مسکین یا دادن غله به مقدار صدقہ فطر می باشد اما این فدیہ در حق شیخ فانی درست بوده و بر مریض قضا روزه لازم است طوریکہ در الدر المختار آمده: (وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدیہ) (۱).

به علت شدت مرض نتوانست روزه بگیرد و در همان حالت فوت نمود چه حکمی وجود

دارد: سوال: ۲۰۹: زید به علت شدت مرض نتوانست روزه رمضان را بگیرد - و در همین حالت مرض وفات نمود و در حالت مرض وصیت نمود که فدیہ این رمضان را بدهید پس در اینصورت باید فدیہ داده شود یا نه؟

جواب: دادن فدیہ ان روزه ها طوریکہ در الدر المختار آمده واجب نیست. (۲)

بدلیل چه معاذیری می توان روزه را شکست: سوال: ۲۱۰ انسان به اساس چه معاذیری می

تواند روزه را بشکند و کفارہ بر او لازم نگردد؟

جواب: می توان روزه را به علت مرض سفر خوف بیشتر شدن مرض وغیرہ معاذیر شکست و در تمام اینصورت ها کفارہ لازم نمی گردد و شکستن روزه رمضان در صورتیکہ گرفته شده باشد بدون عذر موجب کفارہ می باشد و در کفارہ شرط همان است که در این عبارت آمده: (انما یکفر) (۳).

اگر مسافر در بدل روزه فدیہ دهد وقضائی نگیرد چه حکم دارد: سوال: ۲۱۱ مسافری در

سفر چند روز را روزه نگرفت و در عوض فدیہ داد اگر قضائی روزه های مذکور را نگیرد بر او گناهی نخواهد بود؟

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب فی العوارض المسببة لعدم الصوم ج ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۳. فطر

(۲) فان ماتوا فيه ای فی ذلک انموتوا فلا يجب عليهم الوصية الفدية لعدم ادراكهم عدة من أيام أخر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل

فی العوارض المسببة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۳ و ۴۲۷). صبر

(۳) ومنها السفر الذي يبيع الفطر في ومنها المريض بالمرض الذي اذا حان على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة واستدادها فكذلك عدنا في ومنها حمل المرأة وارضاعها في ومنها الحيض والنفس في ومنها العطش والجوع كذلك اذا خيف منها الهلاك او نقصان العقل في ومنها كبر السن فالشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام ينظر ويعطى نخل يوم مسكينا (عالمگیری مصری كتاب

الصوم باب خامس ج ۱ ص ۱۹۳ - ۱۹۱، ماجدیه ج ۱ ص ۲۰۶ و ۲۰۷). فطر

جواب: گرفتن قضائی آن روزه ها ضرور بوده وفدیه کافی نمی باشد طوریکه در این آیت قرآن مجید ثابت می باشد: (فمن كان منكم مریضاً او علی سفر فعدة من ایام اخر) (۱).

بدلیل نرد زایمان افطار نمود چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۱۲ در حالت روزه رمضان به زن حامله درد زایمان روی داد تشنگی بر او غالب گشت و روزه را افطار نمود و نزدیک عصر وضع حمل کرد در اینصورت بر زن مذکور کفاره واجب است یا تنها قضاء؟

جواب: در اینصورت صرف قضای روزه مذکور لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد ثم انما یکفر ان نوی لیلاً ولم یکن مکرهاً ولم یطرا مسقط کمرض و حیض (۲) و ظاهر است که نفاس مانند حیض مسقط روزه می باشد.

زن شیرده روزه بگیرد یا نه: سوال: ۲۱۳ زن شیرده که ضعیف باشد روزه بگیرد یا نه؟

جواب: اگر این خطر وجود داشته باشد که به علت روزه گرفتن خود زن یا طفلش حوادث شد در اینصورت رمضان را روزه نگیرد و پس از رفع عذر روزه قضایی بگیرد طوریکه در الدرالمختار آمده: (او حامل و مریض خافت بغابة الظن علی نفسها او ولدها القطر) (۳).

روزه اش قضا گردید و صحت نیافت چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۱۴ شخصی وفات نمود و نماز هفت روز و روزه دو ماه به علت مرض از وی قضا گردیده زیرا به علت صحت نداشتن طبیب معالج او را از روزه گرفتن منع کرده بود اگر وارث او از طرف او کفاره را اداء کند جائز است یا نه؟

جواب: اگر روزه او در همین مرضی که در آن وفات نمود قضا گردیده و در میان صحت نیافته باشد قضای روزه های مذکور لازم نبوده لذا ادای فدیه آنها نیز لازم نمی باشد (۴) البته فدیه نمازها را باید ورثه اش اداء کنند هر چند متوفی وصیت نکرده باشد ان شاء الله کفاره نمازها اداء خواهد شد تعداد نمازهای هفت شبانه روز به شمول وتر ۴۲ می شود و فدیه هر نماز مانند صدقه

(۱) سورة البقرة رکوع ۲۳. طبر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۵۰. ط. س. ج ۳ ص ۴۱۳ طبر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار فصل فی العوارض المصححة ج ۲ ص ۱۵۹. ط. س. ج ۳ ص ۴۲۲ طبر

(۴) فان ماتوا لیه ان فی ذلک العذر فلا یجب علیهم الرخصة بالنسبة لعدم ادراکهم عدة من ایام آخر الدر المختار علی هامش رد المحتار فصل فی العوارض

النسبة الصوم ج ۲ ص ۱۶۰. ط. س. ج ۳ ص ۴۲۳ و ۴۲۴ طبر

فطر نیم صاع گندم یا قیمت آن می باشد (۱) و فدیہ روزہ ہا اگر چہ واجب است اما اگر بدهد حرجی نمی باشد و بہ متوفی ثواب خواهد رسید و فدیہ یک روزہ مانند فدیہ یک نماز است.

کسیکہ بہ مرض شدید مبتلا بودہ وامیدی بہ صحتمندی او وجود ندارد چہ کند: سوال:

۲۱۵ شخصی از چند سال بدینسو شدیداً مریض است و بہ اساس آن نتوانستہ سہ سال متواتر روزہ بگیرد و امسال نیز توان روزہ گرفتن را نداشته و در آیندہ نیز امیدی بہ صحت یابی او نیست و وضعیت روز بہ روز بدتر شدہ می رود اکنون او می خواهد در زندگی خود فدیہ روزہ سال های گذشتہ را اداء کند لطفاً بفرمائید کہ فدیہ روزہ باید چقدر باشد و کیفیت اداء نمودن آن چطور است اگر فدیہ سہ سال را اینطور اداء کند کہ غذا پختہ و بہ نود نفر مسکین بدهد درست است یا نہ و آیا می تواند بہ یک مسکین فدیہ دو روز یا بیشتر از آنرا بدهد یا نہ؟

جواب: در بدل ہر روزہ نیم صاع گندم یا قیمت آنرا بہ مسکین بدهد و اگر غذا می دہد دو وقت غذا مطابق توانایی خویش بدهد و غذا باید شکم سیر باشد اگر در بدل روزہ سہ سال نود مسکین را در یک روز دو وقت غذای شکم سیر بدهد فدیہ اداء می گردد و در یک روز بہ یک مسکین بیشتر از فدیہ یک روزہ دادہ نشود (۲).

آیا بہ اساس تکلیفی کہ غرض کسب معاش کشیدہ می شود می توان روزہ نگرفت:

سوال: ۲۱۶ آیا می توان روزہ رمضان را کہ قرضیت آن بہ قرآن حدیث و اجماع امت موکد است بہ اساس عذر کارهای شاقہ چون کشت و زراعت و خبازی و غیرہ کارهای دشواری کہ در موسم گرما انسان را شدیداً تشنہ می سازد ترک کرد اکثر مردم کار نیز می کنند و روزہ نیز می گیرند اما بعضی از مردم کابل روزہ ہم نمی گیرند و پس قضایی نیز نمی دارند ترک روزہ بدین

(۱) ادا مات الرجل وعلیه صلوات فائتہ فاوصی ہاں تعطی کفارة صلواتہ یعطی لكل صلاة نصف صاع من بر وللوتر نصف صاع ... من ثلث ما له الخ وفي فتاویٰ الحجة وان لم يوصي بولته وتبرع بعض الورثة بهجور الخ (عالمگیری مصری باب قضاء الفرائض ج ۱ ص ۱۱۷ ط . ماجدیه ج ۱ ص ۱۲۵). طبر

(۲) فان عجز عن الصوم لمرض لا يرجى برؤه أو كبر أطمع أي ملك ستن مسکینا ولو حکما، ولا يحزی غیر المرافق کالفطرة قدرا ومصرفا ای نصف صاع من بر او ساعا می تمر او شعیر او ذقیق او فیمتہ ذلک من غیر المنصوص وان اراد الاباحة لفداهم وعشاهم او غداهم واطعامهم فیمتہ العشاء او عکسہ الخ واشبعهم الخ کما حار لو اطعم واحدا ستن يوما لحدود الحاجة ولو اباحه کل الطعام فی يوم واحد دفعة احرأه عن يوم ذلک فقط الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الکفارات ج ۲ ص ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ ط س ج ۲ ص ۴۷۶)

عذرها چه حکم دارد؟

جواب: بدین عذرها قضا کردن روزه رمضان المبارک درست نبوده بلکه لازم است که در رمضان المبارک این کارهای شاقه را انجام ندهد که مجبور به قضاء کردن روز گردد در الدر المختار آمده: (لايجوز ان يعمل عملاً يصل به الى الضعف فيجز نصف النهار يسير الباقي فان قال لا يكفي كذب باقصر ايام الشتاء فان اجهد الحر نفسه بالعمل حتى مرض فافطر ففي كفارته قولان) (۱). فقط

پیر هشتاد ساله که توان روزه گرفتن را ندارد چه کند: سوال: ۲۱۷ عمر شخصی بیش از هشتاد سال بود وپابند نماز وروزه می باشد اما اکنون توان روزه گرفتن را ندارد آیا او می تواند رمضان را روزه نگرفته وفديه دهد ومقدار فديه چقدر است واگر شيخ فانی روزه نگیرد وقدرت دادن فديه را نداشته باشد چه کند؟

جواب: چون شخص مذکور از روزه گرفتن عاجز است می تواند فديه روزه ها را بدهد وفديه روزه يك روزه برابر يك صدقه فطر است واگر کسی توان فديه دادن را داشته نباشد اين قرض الهی بر بر ذمه او باقی می ماند وهر وقتیکه توانایی بیایید فديه را اداء نماید ویا هنگام وفات وصیت نماید یعنی اگر در زندگی فديه را اداء نتواند هنگام وفات وصیت کند که فديه روزه ها را از ترکه من اداء کنید (۲).

کسیکه تندرست بوده وتوان روزه گرفتن را ندارد چه کند: سوال: ۲۱۸ شخصی ظاهراً

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ۵ ج ۴ ص ۱۵۷، والدي یبني في مسألة المحترف حيث كان الظاهر أن ما مر من تفقيحات المشايخ لا من منقول المذهب أن يقال: إذا كان عنده ما يكتفيه وعياله لا يحل له الفطر، لأنه يحرم عليه السؤال من الناس بالفطر أولى، وإلا فله العمل بقدر ما يكتفيه، ولو أدها إلى الفطر يحل له إذا لم يمكنه العمل في غير ذلك مما لا يؤديه إلى الفطر (ردالمحتار باب ایضا) قوله قولان قال الشرنبلالي صورة صائم اتعب نفسه في عمل حتى أجهد العطش فافطر لزمة الكفارة وقيل لا وبه انتهى الفتاوى وظاهره وهو الذي في الشرنبلالي عن المستفي ترجيح وجوب الكفارة (ردالمحتار باب ایضا ج ۴ ص ۱۸، ط. س. ج ۴ ص ۴۲۰)، ظهير الدين غفر الله له

(۲) وللشيخ الفتاوى العاجز عن الصوم الفطر بغدو وجوباً ولو في أول الشهر وبلا تعدد فطير كالقطرة ولو موسراً والا يستغفر الله هذا إذا كان الصوم أصلاً نفسه الخ ومنه قدر قضى (درمختار) وقوله وبغدي وجوباً، لأن عذره ليس بعرضي للزوال حتى يصير إلى القضاء فوجبت الفدية. بهر تم عبارة الكفر: وهو يغدي. إشارة إلى أنه ليس على غيره الفداء، لأن بحر المرض والسفر في عرفة الزوال فيجب انقضاء، وعند العجز بالموت تحب الوصية بالمدينة (ردالمحتار فصل في العواض السبحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷)، ظهير

جوان و تندرست به نظر می آید و ظاهراً هیچ نوع مرضی ندارد اما نهایت ضعیف بوده و نمی تواند روزه رمضان المبارک را بگیرد و با گرفتن روزه نهایت ضعیف می شود اگر او روزه را ترک نماید گناهگار می شود یانه^(۱)

جواب: مسأله آن است که روزه نگرفتن و دادن فدیہ برای شیخ فانی درست می باشد و معنای شیخ فانی آن است که قوتش از میان رفته باشد و توان روزه گرفتن را نداشته باشد پس اگر شخص مذکور خلقتاً چنان ضعیف و ناتوان باشد که نتواند روزه بگیرد برایش درست است که روزه نگیرد و فدیہ دهد در الدرالمختار آمده: (وللشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی وجوباً) و در شامی آمده: (و للشیخ الفانی الذی فیت قوته او شرف علی الفنا) (۱).

پیری که ضعیف است اما می تواند روزه بگیرد برای او چه حکم وجود دارد: سوال:

۲۱۹ زید پیر بزرگسالی است که هوش حواس و قوای جسمانی اش درست می باشد او ۲۶ روز رمضان المبارک را روزه گرفته و روز بیست و هفتم را نیت کرده و دوسه ساعت از روز نیز گذشته بود که تصادفاً بکر آمد زید از ضعف خود به بکر شکایت نمود اما هیچ نوع دشواری جدی نداشت بکر بر این مسأله با فشاری نمود که برای تو روزه گرفتن جائز نیست و به اساس فقه بکر زید روزه خود را خورد آیا بر زید کفاره واجب است؟

جواب: از این سوال معلوم می گردد که زید شیخ فانی نیست که نگرفتن روزه و دادن فدیہ برایش جائز باشد لذا شخصی که او را به روزه نگرفتن امر کرده خطا و غلطی بزرگی نموده و این قول دلیل جهل او می باشد زیرا اگر شیخ فانی نیز روزه بگیرد نا جائز نمی باشد هر چند افطار برای او جائز است اما زید شیخ فانی نبوده لذا افطار برایش درست نیست در الدرالمختار آمده: (وللیشخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی ودر شامی آمده: (قوله وللشیخ الفانی الذی فیت قوته او

(۱) ردالمحتار فصل فی الموارض السببه لعدم الصوم ج ۴ ص ۱۶۳ ، ط. س. ح. ۴ ص ۴۲۲ ، حوکه داسی نه وی بلکی به عارضی توکحه دمعرض به وجه داسی وی نوذاقصار اجازة ده اوقضاء دجوړیدلو شخه وروسته واجب ده اوامریض خاف الزیاده لمرضه اوصحیح خاف المرض الخ الفطر یوم العنق و قضاوا لزوماً ما قفروا بلا فدیة وبلا ولاء والدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی الموارض السببه) بلکه دشخ فانی لباره هم همدا حکم دی چی کله دروژو سولو طاقت یی پیداکی بیابه قضاء واورئ. دشخ فانی حکم وروسته مذکور دی و منی قدر قضی لان استمرار المحر شرط الحلیه (ردالمحتار) قوله منی قدر ای الفانی الذی افطر ولدی (رد المحتار فصل الموارض السببه ج ۲ ص ۱۶۴)

شارف علی الفناء ولذا عرفوه بانه الذی کل یوم فی نقص الی آن یموت (۱) لذا معلوم گردید که تعریف شیخ فانی بر زید صدق نمی کند پس در اینصورت بر زید کفاره واجب بوده و بکر که او را به افطار امر نموده گناهگار است پس باید توبه نماید و در آینده بدون علم به کسی چنین حکمی ندهد.

روژه در حالت جانکنندگی: سوال: ۲۲۰ اگر روزه داری در حال جانکندن باشد روزه بر او خورانده شده و شربت برایش داده شود یا نه؟

جواب: در این حالت باید روزه صر او خورانده شده و شربت و غیره برایش داده شود.

تعریف شیخ فانی: سوال: ۳۲۱ الف: یک شخص در چه عمری شیخ فانی می شود؟

کسیکه بدلیل ضعف نمی تواند روزه بگیرد چه کند: سوال: ۲۳۲ ب: شخصی به دلیل ضعف چند سال را به مشکل روز گرفت اما در چند سال گذشته به علت ضعف زیاد نتوانست روزه بگیرد آیا می تواند فدیہ دهد یا نه؟ اگر باید روزه بگیرد آیا می تواند به تدریج بگیرد یا باید متواتر باشد؟

جواب: الف: شیخ فانی کسی است که آنقدر ضعیف باشد که نیرو نداشته و قریب الموت گردیده اب شد در این مورد تحدید عمر جود نداشته و مدار آن قوت و عدم قوت است. (۲)

ب: تا وقتی که می تواند روزه بگیرد هر چند به تکلیف باشد باید روزه بگیرد در قضایی روزه گرفتن تواتر ضرور نیست می تواند متفرق بگیرد دادن فدیہ تا وقتی کافی نیست که بالکل نوت نداشته و نتواند روزه بگیرد (۳).

فدیہ روزه رمضان المبارک: سوال: ۲۲۳ فدیہ روزه در رمضان یک اشخص چقدر است و اگر

فدیہ به کسانیکه میزان یا فارسی می خوانند داده شود ثواب دارد یا نه؟

جواب: فدیہ رمضان یک شخص پنجاه و دو نیم کیلو گندم می شود زیرا فدیہ یک روز روزه

(۱) ردالمحتار فصل فی النواصی السیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲. طبر

(۲) و التبیح الفای العاشر عن الصوم الفطر و یبذی وجوباً له (رد المحتار) قوله العاشر عن الصوم ای عجزاً مستمراً کما یاتی اما لو لم یقدر علیه لشدة الحر کان له ان یفطر و یقصر فی الشتاء فتح (رد المحتار ج ۲ ص ۱۶۳ کتاب الصوم) طبر

(۳) (رد المحتار ج ۲ ص ۱۶۳ کتاب الصوم) طبر

۱۷۵۰ گرام گندم می باشد و در دادن آن به کسانی که میزان وفارسی می خوانند ثواب است اما اگر به کسانی که حدیث می خوانند داده شود ثواب بیشتر دارد (۱).

شخصی در حال روزه از شدت تشنگی وفات نمود اما روزه را افطار نکرد نماز جنازه

اش خواند شود یانه: سوال: ۲۲۴ شخصی در حالت روزه از شدت تشنگی و اگر تشنگی وفات نمود برای او گفته شد که در چنین حالتی شرع اجازه خوردن روزه را داده است اما او قبول نکرد و وفات نمود جواز وعدم جواز جنازه او را به حواله کتب فقه تحریر فرمائید

جواب: در اینصورت اگر شخصی مذکور در حال روزه وفات کرده باشد ماجر است یعنی اجر و ثواب برده و عاصی نمی باشد پس در جواز نماز جنازه او هیچ نوع شکمی نمی تواند وجود داشته باشد (۲).

روزه گرفتن در سفر چطور است: سوال: ۲۲۵ طور یکی در نماز قصر وجود دارد در روزه نیز است یانه یعنی اگر شخصی در سفر نماز پوره بخواند گنهگار می گردد زیرا کفران نعمت است بدین ترتیب اگر کسی در سفر روزه بگیرد گنهگار می شود یانه و این کار او کفران نعمت می باشد یانه و اگر کسی در سفر روزه بگیرد ثواب می برد یانه؟

جواب: در مورد روزه این حکم وجود دارد که روزه هایی که در سفر خورده می شود بعداً قضا بی آن گرفته شود (فمن كان منكماً مريضاً او على سفر فعلة من أيام اخر) (۳) و در مورد نماز در حدیث شریف چنان حکم شده که این تخفیف را قبول کنید لذا امام ابو حنیفه (رح) امر مذکور را بر وجوب حمل می کند یعنی قصر در نماز را هنگام سفر ضروری می داند و در مورد روزه از نص اختیار ثابت می باشد که اگر بخواهید بگیرید و اگر بخواهید قضا کنید اگر سفر سهل بوده در گرفتن روزه دشواری نباشد بهتر است که گرفته شود طور یکی خداوند متعال فرموده است:

(۱) ولی سبیل الله وهو منقطع المرأة وقليل الحاج وقليل طلبة العلم وفسره في البدائع جميع القرب الخ والد ر المحتار علی هامش رد المحتار باب المنصرف ج ۴ ص ۸۳ . ط. س. ح ۲ ص ۴۴۳. طبر

(۲) رد المحتار فصل فی العواض ج ۲ ص ۱۵۸ . ط. س. ح ۲ ص ۴۲۱ کی دی: ویراجر لوصیر ومثله سائر حفرق الله تعالی کانساده صوم وصلوة الخ. فقط. طبر

(۳) سورة البقرة رکوع ۲۲. طبر

(وان تصوموا خیر لکم) (۱) در الدرالمختار آمده. (ویندب لمسافر الصوم لایة وان تصوموا خیراً لکم والخیر بمعنی البر ان لم یضره فان شق علیه او علی رفیقہ فالقصر افضل لموافقة الجماعة) (۲) پس معلوم گردید کہ خداوند تعالیٰ خود فضیلت روزه گرفتن در سفر را کہ مشقت نباشد بیان فرموده و پیامبر ﷺ فرموده کہ در قصر نکردن نماز کفران نعمت می باشد.

اگر سفر یک روزه باشد خوردن روزه درست است یا نه: سوال: ۲۲۶ آیا می توان در سفر یک روزه نیز روزه را قضا نموده یا فقط می توان در سفر سه روزه روزه را قضا کرد و در کمتر از آن نه؟

جواب: باید سفر سه روزه بوده و در کمتر از آن برای مسافر خوردن روزه و قضا کردن آن درست نمی باشد طوریکه در نماز کمتر از سه روز درست نیست در الدر المختار آمده: (لمسافر سفرًا شرعیاً ولو بمعصية) (۳).

کسیکه به علت روزه بمیرد و افطار نکند چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۲ وضع شخصی در روزه رمضان المبارک خراب شد اما افطار نکرد و در همان حالت وفات نمود در این حالت برای او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در شامی آمده کہ اگر وضع شخص روزه دار خراب گردد و روزه را نخورد ماجور است (ویوجز لو صبر ومثله سائر حقوقه تعالیٰ کافساد صوم) (۴).

شخصی پیر دایم المرضی در رمضان چه کند: سوال: ۲۳۸ شخص پنجاه یا پنجاه و پنج ساله کہ دائم المرض بوده و توان روزه گرفتن را نداشته باشد شرعیاً در مورد او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: برای چنین شخصی حکم آن است کہ اگر در رمضان نمی تواند روزه بگیرد روزه نگیرد و وقت دیگری چون صحت یافت قضائی آنرا بگیرد نداشتن همت روزه گرفتن افطار را جایز نمی

(۱) سورة البقرة: وکوع ۲۲. ظہیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۶۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۳. ظہیر

(۳) ردالمحتار کتاب الصوم فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱. ظہیر

(۴) ردالمحتار کتاب الصوم فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱. ظہیر

سازد البتہ اگر درحقیقت توان روزہ گرفتن را نداشته وبہ هیچ وجهی نتواند روزہ بگیرد وبہ خوف ازدیاد مرض باشد در آنصورت خوردن روزہ جائز بوده وباید بعداً قضا آنرا بگیرد (۱) وحکم فدیہ برای شیخ فانی می باشد کہ شخص مذکور در آن داخل نمی گردد (۲).

پیری کہ بہ مرض شکر گرفتار است در رمضان چہ کند: سوال: ۲۲۹: عمر زید ۵۸ سال بوده واز چندین سال بدینسو بہ مرض شکر مبتلا بوده وبدین اساس روز بہ روز ضعیف شدہ می رود وبہ علت غلبان تشنگی کہ خاصہ این مرض است روزہ گرفتن برایش دشوار می باشد خصوصاً در موسم گرما.

جواب: برای چنین مریضی خوردن روزہ رمضان درست است اما تا وقتی کہ توقع صحت باشد فدیہ دادن کافی نیست بلکہ پس از صحت یابی قضا لازم می باشد واگر سپس امید صحت باقی نماند ومریضی از میان نرود فدیہ بدهد وفدیہ ہر روز برابر یک صدقہ فطر می باشد در الدرالمختار آمدہ: (او مریض خاف الزیادۃ لمرضہ الفطر وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدیۃ وللشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی وجوباً) (۳) ودرشامی بہ روایت از قہستانی آمدہ: (المریض اذا تحقق الیاس من الصحۃ فعلیہ الفدیۃ لکل یوم) (۴).

کسیکہ بہ مرض نفس تنگی مبتلا است در رمضان چہ کند: سوال: ۲۳۰: زید بہ مرض نفس تنگی شدید مبتلا می باشد وبا کشیدن یک نوع دود مانند تنباکو بلغم از سینہ اش خارج گردیدہ وآرام می شود وعمل مذکور را مجبوراً روزانہ چند مرتبہ انجام می دہد واگر اینکار را نکند وضعش حراب می شود دوائی دیگری برایش مفید نیست خلاصہ آنکہ نمی تواند روزہ بگیرد زیرا روزانہ چند باراین دوا راکش می کند او جوان بودہ وبا استعمال این دوا صحتمند می

(۱) او مریض خاف الزیادۃ لمرضہ از صحیح حنف المرض الخ الفطر یوم العذر الخ قصراً لزوماً وما قدروا بلا فدیۃ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم، فصل فی العوارض المسببۃ ح ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲) طعیر

(۲) وللشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی وجوباً (درمختار) للشیخ الفانی ای الذی فیت قرینہ اواشرف علی القضاء ولذا عرفوہ بانہ الذی کل یوم فی نفس الی ان یسوت الخ (ردالمحتار ایضاً ح ۲ ص ۱۶۳ . ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷) طعیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم فصل فی العوارض المسببۃ لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۵۹ ، وح ۲ ص ۱۶۳ . ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲) طعیر

(۴) ردالمحتار کتاب وفصل ایضاً ح ۲ ص ۱۶۳ . ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷) طعیر

باشد آیا دادن فدیہ برایش کافی است؟

جواب: دادن فدیہ برایش کافی نمی باشد وقتی کہ حملہ مرض نفس تنگی نباشد روزہ قضایی بگیرد چنانچہ این مسألہ در الدرالمختار آمدہ است. (۱)

در حالت تردد کہ نماز قصر می گردد در مورد روزہ چه باید کرد: سوال: ۲۳۱ کسانی کہ در حالت تردد نماز را قصر می کنند برای ایشان قضاء کردن روزہ رمضان المبارک جائز می باشد یا نہ؟

جواب: مسافر تاو قتی کہ نیت اقامت پانزدہ روز را در جایی نکند و در حالت تردد باشد باید نماز را قصر کند و روزہ را نیز افطار نماید خلاصہ در حالی کہ نماز قصر می گردد خوردن روزہ نیز جائز می باشد (۲).

در تب شدید اجازه خوردن روزہ است یا نہ: سوال: ۲۳۲ اگر شخصی در روزہ شدیداً تب داشتہ وبہ اساس شدت تشنگی مضطرب باشد در چنین حالتی خوردن روزہ جائز است یا نہ؟

جواب: اگر خوف ہلاکت یا زوال عقل باشد می تواند روزہ خود را بشکند همچنان اگر گرفتن روزہ بہ هیچ شکلی برایش ممکن نباشد خوردن روزہ برایش جائز است. (۳)

کسی کہ شدیداً تشنہ باشد می تواند روزہ خود را افطار کند یا نہ: سوال: ۲۳۳ اگر تشنگی شدید باشد آیا می توان روزہ را شکست؟

جواب: در روزہ رمضان شریف اگر تشنگی آنقدر شدید باشد کہ خوف ہلاکت و یا نقصان عقل باشد خوردن روزہ جائز است و در اینصورت فتاویٰ مفتی درباره شکستن روزہ جائز بودہ و شخصی کہ می گوید بدون کفارہ خواندن نماز عقب مفتی جائز نیست بر خطا بودہ و قولش غلط است (۴). فقط

(۱) اومریض خاف الزيادة لمصره اوصحیح خلاف الصعف بغلبة الظن بماارة اونجرة الخ الفطر الخ ولفوا لزوما وماقدروا بلا فدية والدرا المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض السبعة لعدم الصرم ج ۲ ص ۱۲۹ ، وج ۲ ص ۱۶۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲ . طعیر

(۲) لمسائل سفرًا شرعیا وبمسببة الخ الفطر الخ رقتوا لزوما (درمختار) قوله سفرًا شرعیا ای مقدراً فی الشرع لقصر الصلوة وسحوة (ردالمختار فصل فی العوارض السبعة ج ۲ ص ۱۵۸ وج ۲ ص ۱۶۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱) . طعیر

(۳) لمسائل الخ اومریض خاف الزيادة لمصره وصحیح خلاف انصرص الخ انصر (درمختار) خاف الزيادة او اعطاء البرء اوفساد عضو او وجع العين (ردالمختار فصل فی العوارض السبعة ج ۲ ص ۱۵۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱) ضعیف

آیا مریض می تواند روزه خود را بشکند یا نه: سوال: ۴۲۳ من به تب شدید مبتلا می باشم و کسالت و گرانی اعضا تا جایی است که در نماز برخاستن و نشستن برابم ناممکن می گردد در این حالت خوردن روزه برابم جائز است یا نه؟

جواب: به مرضی که شما مبتلا می باشید مطابق هدایت طبیب حاذق عمل کنید اگر طبیب روزه را مضر بداند می توانید روزه خود را بشکنید و در غیر آن نه (۱).

در مورد شیخ فانی که توان دادن فدیہ را نداشته باشد چه حکمی وجود دارد: سوال: ۴۳۵ شخصی که عمرش هفتاد سال می باشد به علت مرض نهایت ضعیف است اکنون از مدت یکسال بدینسو هیچ نوع مرضی ندارد اما به علت ضعف نمی تواند روزه بگیرد و بدلیل فقر و مسکنت توان دادن فدیہ را نیز ندارد چنین شخصی چه کند؟

جواب: شیخ فانی که توان روزه گرفتن را نداشته باشد دادن فدیہ برایش لازم است و فدیہ بر ذمه کا اودین می باشد هر وقتی که بتواند اداء کند و در غیر آن هنگام مرگ وصیت نماید که ورثه اش آنرا از ترکه اش اداء نمایند (۲).

بر مریضی که در همان مریضی بمیرد فدیہ است یا نه: سوال: ۴۳۶ شخصی در رمضان المبارک به علت مریض بودن نتوانست روزه بگیرد و پس از رمضان نیز تا شش ماه بیمار بود و در همان مریضی وفات نمود دادن فدیہ آن روزه ها بر ذمه او واجب است یا نه؟

جواب: دادن فدیہ آن روزه ها طوریکه در الدر المختار آمده بر ذمه اش لازم نیست. (۳)

کسیکه با روزه گرفتن مریض می شود چه کند: سوال: ۴۳۷ شخصی پابند روزه و نماز است اما با آغاز رمضان المبارک پس از سه چهار روز روزه گرفتن فوراً مریض می شود و او

(۱) فداکر المصب بها خمسة وبقی الاکراه و خوف هلاک اوفصان عقل و لومعشش الوجوع شدید و لیسعة حبة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ ط س ج ۲ ص ۴۲۰). طغیر

(۲) او مریض خاف الزیادة لمرسه او صحیح حال المرض الخ بعلیه الطن مامارة ان تجریه و باحار طبیب حاذق مسلم الخ الفطر الخ و قصوا لزوماً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ ط س ج ۲ ص ۴۲۲). طغیر

(۳) و للشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر و یعدی وجوباً (ردالمحتار) و عذر المعز بالموت تجب الوصیة بالقدیة (ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳ ط س ج ۲ ص ۴۲۷). طغیر

(۴) او مریض خاف الزیادة لمرسه الخ الفطر الخ فان ماتوا فیه ای فی ذلک العذر فلا تجب علیهم الوصیة بالقدیة لعدم ادراکهم عدۀ من ایام آخر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰ ط س ج ۲ ص ۴۲۲). طغیر

شخص فقیر و عیالدار می باشد قدرت تداوی و یا طعام دادن به مساکین را ندارد و اگر وقت دیگری قضایی آن روزه ها را بگیرد باز هم مریض می شود تا جایی که به سرحد مرک می رسد در اینصورت چه حکمی وجود دارد؟

جواب: فقها دادن فدیہ را برای چنین شخص که هیچ وقت قادر به روزه گرفتن نمی باشد و با روزه گرفتن در رمضان المبارک و یا قضایی آن مریض می شود جائز نوشته اند چنانچه این موضوع در الدرالمختار و شامی آمده است. (۱)

اگر زن زجه یا ضعیف در بدل روزه فدیہ بدهد چه حکمی وجود دارد: سوال ۲۳۸
که تازه ولادت نموده و یا زنی که ضعیف است و نمی تواند روزه بگیرد اگر فدیہ بدهد جائز است یا نه؟

جواب: در اینصورت دادن فدیہ کافی نیست اگر فدیہ بدهد و باز صحت یاب گردد قضایی گرفتن آن روزه ها لازم می باشد (۲).

کفاره روزه ای که به دلیل مریضی قضا گردیده است: سوال ۲۳۹ زید در رمضان المبارک سال گذشته به شدت مریض شد و معالج مسلمانی او را از روزه گرفتن منع نمود چنانچه تمام ماه رمضان را روزه نگرفت و بعد از پایان رمضان نیز وضع صحی او چندان خوب نبود اکنون باز رمضان المبارک نزدیک گردیده و امسال باز هم روزه گرفتن برایش منع می باشد کفاره روزه های گذشته را چگونه ادا کند و در رمضان المبارکی که در پیش است چه روشی را اختیار نماید که کفاره روزه ها اداء گردد؟

جواب: در اینصورت دادن فدیہ روزه ها برای زید درست نیست بلکه انتظار صحت را بکشد و هنگام صحت قضایی روزه ها را بگیرد و اگر فدیہ روزه ها را داده باشد صدقه نفلی شمرده شده پس از صحت یابی قضا روزه ها بروی لازم می باشد و اگر نتواند روزه هایی مذکور را قضایی بگیرد

(۱) مثله ما فی الفہستائی عن الکرمائی المریض اذا تحقق الیاس من الصحة لعلہ الفدیة لكل یوم عن المرض (رد المحتار فصل فی العوارض المسببة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷). طعیر

(۲) والمعامل والمرص اذا حان علی المسمما او ولدیہما افطرتا وقضا دما للخرج ولا كفارة علیہما لانه افطار بعذر ولا فدیة علیہما (هدایہ باب ما یوجب القضاء والكفارة فصل ج ۲ ص ۲۰۴). طعیر

باید به اداى فديه وصيت كند تا ورثه او پس مرگش فديه آن روزه ها را بدهند در الدرالمختار آمده: (لمسافر او مريض الفطر يوم العذر لا السفر وقضوا لزوماً ما قدر وبلا فدية فان ماتوا فيه اى فى ذلك العذر فلا تجب عليهم الوصية لالفدية ولو ماتوا بعد زوال العذر وجبت الوصية بقدر ادراكهم عدة من ايام اخر) (۱).

مريضى كه طبيب برايش بگويد كه حتماً دوا بخور مى تواند افطار كند يانه: سوال:

۲۴۰ اگر مريض روزه گرفته باشد وخطر ضرر رسيدن به صحت وتند رستى او بوده وطيب بگويد كه حتماً دوا بخورد آيا مى تواند روزه خود را افطار كند يانه؟

جواب: براى چنين مريضى شرعاً اجازه خوردن روزه وجود دارد براى اين رخصت شرعى غلبه گمان مريض وخبر دادن طبيب مسلمان كافى مى باشد در فتاوى عالمگيرى آمده: (ومنها المرض المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو بفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده كذلك عندنا وعليه القضا اذا افطر كذا فى المحيط ثم معرفة ذلك باجتهاد المريض والاجتهاد غير مجرد الوهم بل هو غلبة ظن عن اماراة او تجربة او باخبار طبيب مسلم غير ظاهر الفسق كذا فى فتح القدير) (۲) ودر بحر الرائق آمده: (اطلق المرض فشمّل مرض قبل طلوع الفجر او بعده بعد ما شرع) (۳).

افطار به اساس معنى خود بر شروع نكردن وشكستن پس از شروع كردن بر هر دو صادق مى باشد در صورتى كه سوال شده افطار به معنى دوم مى باشد ومريض اگر خوف بيشتتر شدن مرض را داشته باشد مى تواند افطار كند يعنى مى تواند پس از شروع كردن روزه خود را بشكند دركتب فقه نوشته شده كه مسافر اجازه دارد كه روزه خود را افطار كند يعنى برايش جائز است كه در حال سفر روزه نگیرد ته اينكه بگیرد وآنرا بشكند در انجا افطار به معنى اول مى باشد خلاصه آنكه لفظ افطار عام بوده وبر روزه نگرفتن وشكستن پس از گرفتن هردو صادق مى باشد.

(۱) الدرالمختار على هامش ردالمحتار فصل فى العوارض المبيحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱ و ۴۲۲ طبر الدين غفر له

(۲) عالمگيرى مصر كتاب الصوم باب حامس ج ۱ ص ۱۹۳ ، ماجديه ج ۲ ص ۲۰۷ ، مغير

(۳) البحر الرائق ج ۲ ص ۳۰۳ ، ج ۲ ص ۲۸۱ طبر

برای زن شیرده افطار درست است: سوال: ۲۴۱ زنی که طفل سه ماهه ای در آغوشش می باشد و شیرش بسیار کم بوده و نمی تواند غذای سحری را هفتم نماید آیا می تواند روزه رمضان را افطار کند یا نه و سپس متواتر قضایی گرفتن آن ضرور می باشد یا نه؟

جواب: برای زن مذکور افطار روزه درست می باشد اما بعداً قضایی گرفتن آن ضرور است و قتیکه طفل بزرگ شود و شیر دادن او منقطع گردد آنوقت روزه قضایی بگیرد مقصود آنکه آنقدر نیرو بیابد که روزه بگیرد باید روزه هایی قضایی خود را بگیرد و دادن فدیة کافی نمی باشد (۱) و گرفتن قضایی بصورت متواتر ضرور نبوده و می تواند بصورت متفر بگیرد (۲).

کسیکه نمی تواند از ترس بیماری روزه نذری بگیرد چه کند: سوال: ۲۴۲ زنی نذر گرفت که اگر خداوند مرا صاحب اولاد سازد نه ماه روزه خواهم گرفت اکنون سلسله اولاد دار شدن او آغاز گردیده و نمی تواند روزه های نذری خود را بگیرد و هر وقتیکه روزه می گیرد مریض می شود آیا زن مذکور می تواند فدیة دهد یا نه؟

در اینصورت گرفتن آن روزه ها ضروری می باشد هر وقتیکه ممکن باشد بگیرد و وقتیکه از روزه گرفتن کاملاً نا امید گردد به دادن فدیة وصیت کند (۳).

شخصی روزه نذری خود را نگرفت و وفات نمود چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۴۳ زید نذر کرده بود که یک ماه روزه بگیرد بیست روز روزه گرفت و وفات نمود اکنون ده روزه ای که بر ذمه او باقی مانده چگونه اداء گردد؟

جواب: اگر از زید مالی باقی مانده و به دادن فدیة وصیت کرده باشد فدیة ده روز روزه از ترکه او داده شود و اگر زید وصیت نکرده باشد و ورثه او تبرعاً بدهند خوب بوده و امید است که ان شاء الله کفاره روزه های او اداء گردد (۴).

(۱) و منها حل المرأة وارضاعها الحامل والمرضع اذا حافظا علی انفسها او ولدها افطرا وقضيا ولا كفارة عليهما كذا في الخلاصة و عالمگیری مصر كتاب الصوم باب حامس ح ۱ ص ۱۹۳ . ما جدید ح ۲ ص ۲۰۷ . ظفر

(۲) او مرصع الح حدث علی نفسها اوولدها النظر الح وقضوا لروما الح ولا ولاء (در مختار) ای موالاة بمعنى المنفعة الح (ردالمحتار فصل فی العراض السبحة ح ۲ ص ۱۶۰ . ط س ح ۲ ص ۴۲۴) . ظفر

(۳) ولو احر القضاء حتى صار شحبا فابا اركان الدر نصام الا انه لمعبر الح فله ان يعطى ويطعم لكل يوم مسكينا علی متقدم و عالمگیری مصری كتاب الصوم باب سادس ح ۱ ص ۱۹۶ . ط س ح ۲ ص ۲۰۹ . ظفر

در رمضان المبارک زن پس از شروع حیض روزہ را بخورد یا نہ: سوال: ۲۴۴ در رمضان المبارک همان وقتی کہ حیض آغاز شود روزہ را بشکند یا اینکہ تا شام انتظار کند و هدف از انتظار تا شام آن نیست کہ آنرا روز را قضائی نگیرد همچنان وقتی کہ غسل پاکی از حیض را کند در باقی ماندہ روز چیزی بخورد یا نہ؟

جواب: در اینصورت امساک از خورد و نوش تا شام ضرور نیست و اگر در جریان روز حیض قطع شود ضرور است کہ تا شام چیزی نخورد و چیزی ننوشد در الدرالمختار آمدہ: (کمسافر اقام و حائض و نفسا طہرت قال فی ردالمحتار والاصل فی ہذہ المسائل ان کل من صار فی آخر النہار لو کان اول النہار علیہا لزمه الصوم فعلیہ الامساک) (۱).

فدیہ برای شیخ فانی می باشد: سوال: ۲۴۵ والدہ من ہر سال بہ عارضہ زکام مبتلا می باشد و نمی تواند روزہ بگیرد اگر بہ عوض روزہ فدیہ دہد روزہ اداء می گردد یا نہ؟

جواب: تا وقتی کہ بہ درجہ شیخ فانی نرسیدہ دادن فدیہ درست نبودہ و قضای روزہ ہا لازم می باشد یعنی اگر در ماہ رمضان بہ علت مریضی نتواند روزہ بگیرد بعداً آبجای آن روزہ قضائی بگیرد (۲).

قضا بر مریض ضرور بودہ و دادن فدیہ کافی نمی باشد: سوال: ۲۴۶ در میان ما شخصی امسال بہ علت مریضی از روزہ گرفتن معذور است فدیہ طعام مسکین چگونہ اداء گردد زیرا اولاً در اینجا مسکینی دیدہ نمی شود و اگر پس از جد و جہد فراوان مسکینی پیدا می شود روزہ دار نمی باشد لذا این فرض چگونہ اداء شود؟

جواب: روزہ هایی کہ از مریض فوت شود قضائی گرفتن آن بعداً ضروری بودہ و فدیہ کافی نمی باشد و اگر فدیہ دادہ باشد باز ہم قضائی گرفتن ضرور است لذا بحث در مورد فدیہ دادن ضرور نمی باشد اما اگر در جایی دادن فدیہ درست باشد مثلاً اینکہ دادن فدیہ برای شیخ فانی درست

(۱) ولو قال مریض: اللہ علی أن أصوم شهراً فمات قبل أن یصبح لا شی علیہ، وإن صح ولو یوماً ولم یضمه لزمه الوصیۃ بجمیعہ علی الصحیح کالصحیح إذا نذر ذلک ومات قبل تمام الشهر لزمه الوصیۃ بالجمیع بالأجماع والدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المباحۃ لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۷۳ - ۱۷۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۳۷، طغیر

(۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۵ - ۱۴۶، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۸، طغیر

(۳) او مریض حاف الزیادۃ لیرحمہ أو صحیح حاف المرض الح القطر یوم العذر الح وقصوا لروما ما قدروا بلا فدیۃ الح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض ج ۲ ص ۱۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲، طغیر

(۱) است اگر آنرا به یک محتاج بی نماز بدهد نیز اداء می گردد (۲).

کسیکه نمی تواند به علت اختلاج روزه بگیرد چه کند: سوال: ۲۴۷ عمرو به اخلاج یا مرض دیگری مبتلا همی باشد که مطلقاً نمی تواند روزه راتحمل کند برای او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: روزه معاف نمی گردد اگر بکدام دلیل قوی شرعی در رمضان نتواند روزه بگیرد بعداً گرفتن روزه قضایی واجب می باشد (۳).

کسیکه با روزه گرفتن مریضی اش بیشتر می شود چه کند: سوال: ۲۴۸ شخصی از دو ماه بدینسو به مرض بواسیر خونی مبتلا می باشد او گاهگاه روزه نقلی نیز می گیرد و وقتی که روزه بگیرد خون جاری می شود شدیداً به تکلیف می گردد لذا روزه گرفته نمی تواند چون باروزه گرفتن قویاً به تکلیف می شود پس در این رمضان المبارک چه کند؟

جواب: برای چنین مریض خوردن روزه ماه رمضان المبارک جائز بوده و هر وقتی که صحتمند و قابل روزه گرفتن شود آنوقت روزه قضایی بگیرد و دادن فدیة کافی نمی باشد البته برای مریض که مرضش دایمی بوده و امید صحت را نداشته باشد دادن فدیة جائز است: (المریض اذا تحقق اليأس من الصحة فعلیه القدیة لكل يوم من المرض) (۴) و در الدر المختار آمده: (ومریض خاف الزیادة لمرضه... وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدیة) (۵).

آیا پیر هشتاد ساله می تواند فدیة روزه ها و نماز های خود را بدهد: سوال: ۲۴۹ عمر زید به هشتاد سال رسیده و آنقدر ضعیف می باشد که نیروی روزه گرفتن و یا خواندن نماز های

(۱) اومریض حاص الزیادة لمرضه وصحیح خاف المرض الخ الفطر الخ وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدیة وبلا ولا. والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العوارض المبیحة لعدم الصوم ح ۱ ص ۱۵۹ - ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲. ظفر

(۲) وللمشیح الفانی العاجر عن الصوم الفطر وبقی وحوها الخ کالفطرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷. ظفر

(۳) اومریض خاف الزیادة لمرضه الخ الفطر الخ وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدیة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۶۰ - ۱۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲ و ۴۲۷. ظفر

(۴) ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷. ظفر

(۵) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲ و ص ۴۲۷. ظفر

قضای خود را ندارد آیا درست است کہ دو مقابل فدیہ دہد و آیا می تواند در زندگی خود فدیہ را اداء کند؟

جواب: شیخ فانی کہ کاملاً قدرت روزہ گرفتن را نداشته باشد می تواند فدیہ روزہ را در زندگی خود بدهد (۱) اما قضای نمازها را باید بخواند و اگر تا دم مرگ اینکار را انجام ندهد هنگام مرگ وصیت کند کہ ورثہ من از مال من فدیہ را ادا کنند زیرا چنین چیزی در کتب فقہ آمدہ است (۲).

شخصی در حال سفر روزہ نگرفت و بعداً قضای آنرا نیز بہ جانیہ ورد آیا تنہا گار است

و کسیکہ دایم در سفر می باشد چگونه روزہ قضای بگیرد: سوال: ۲۵۰ شخصی در کشتی

کار می نمود خود را مسافر پنداشته دوسہ ماہ رمضان را روزہ نگرفت و قضای آنرا نگرفته وفات نمودہ ایا او گناہگار است یا نہ؟ و شخصی کہ در قطار آہن کار می کند و دایم در سفر می باشد؟ چگونه روزہ قضای بگیرد؟

جواب: مسافر تا درجایی نیت اقامت پانزدہ روز را ننماید مسافر است و برای مسافر حوردن روزہ در حال سفر درست می باشد اما پس از پایان سفر گرفتن روزہ های قضای لازم است و اگر قضای نگیرد و بدون وصیت کردن بہ فدیہ بمیرد مورد مواخذہ قرار خواهد گرفت (۳).

اگر کسی بدون عذر روزہ نگیرد و فدیہ دہد چہ حکم دارد: سوال: ۲۵۱ شخصی بدون

عذر شرعی در رمضان شریف روزہ نگرفته و روزانہ بہ مسکینی طعام می دہد آیا بدین ترتیب روزہ رمضان ساقط می گردد یا نہ؟

(۱) و للشيخ الثاني العاشر من الصوم المفطر ويعدى وحوا اليه كالمفطرة والدر المختار على هامش ردالمحتار فصل في العواصص المبيحة لصوم الصوم ح ۱ ص ۱۶۳ ط. س ج ۲ ص ۲۲۷ طبر

(۲) من بعد غلبه القيام على فاعدا ولو مستنداً الى وسادة او بسبب قربة يارمه ذلك على المختار (تذيق س. ط) وان تعدد التمدد في اداء فائده في وان تعدد التمدد ولو حكما او ما مستلفاً في وان تعدد الاسماء يرايه (و كثر التمسك في سبب انقضاء) والدر المختار على هامش ردالمحتار باب الصلوة الربيع ط. س ج ۲ ص ۹۵ (ولو مات وعليه صلوات فائده وأوصى بالكفارة بعض لكل صلاة نصف صاع من بر) كالمفطرة (وكذا حكم الوتر (درمختار) بأن كان يفتر على أفتها ولو بالاسماء. فليزله القضاء بنا وإلا فلا يفرمه (ردالمحتار باب قضاء القنات ح ۱ ص ۶۸۵ ط. س ج ۲ ص ۷۲ طبر

(۳) لمسافر سفر شرعاً الح المفطر يوم العمر الا لغيره وقصوا لزوما ما قدروا فيج ولو ماتوا بعد زوال العذر وحسن توجهه والدر المختار على هامش ردالمحتار فصل في العواصص المبيحة ح ۲ ص ۱۵۸ و ص ۱۶۰ ط. س ج ۲ ص ۴۲۱ طبر

جواب: بدین ترتیب روزه از ذمه او ساقط نمی گردد و آیه مبارکه (وعلی الذین یطیقونه فدیہ طعام مسکین) منسوخ بوده و یا تأویل شده است (۱).

روزه دار در حالت بیهوشی چه کند: سوال: ۲۵۲ آیا در حالت بیهوشی روزه شکستنده شود: یانه؟ و اگر کسی در دهان او آب و غیره بیندازد گنہگار می گردد یانه و آیا انداختن آب در دهان او بهتر می باشد و مریض عوض آن یک روز روزه بگیرد یانه؟

جواب: در کتب فقه آمده قضای روزه ایام بیهوشی لازم نیست چون معلوم است که نیت روزه آن روز را نموده از اینجا معلوم می گردد که شکستن روزه شخص بیهوشی ضروری نبوده و فقط جائز می باشد اما اگر طیب دادن دوا را ضروری بداند در آنصورت شکستن روزه اش و انداختن آب دوا و غیره در دهان او ضروری می باشد و اگر کسی در دهان شخص بیهوشی آب دوا و غیره بریزد گنہگار نمی گردد و بر مریض قضا آن روز لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد (۲).

آیا دهقان اجازه دارد که در گرمی شدید افطار کند یانه: سوال: ۲۵۳ اگر دهقان در تابستان هنگام شدت گرما روزه بگیرد و سپس آنرا به شکل قضایی بگیرد آیا جائز است یانه؟

جواب: در شامی آمده: (وعلی هذا الحصاد اذا لم یقدر علیہ مع الصوم و یهلك الزرع و یاتاخیر فی جوار الفطر و القضاء) (۳)

کسیکه به ضعف مبتلا است آیا می تواند افطار کند یانه: سوال: ۲۵۴ زید به ضعف دماغ مبتلا می باشد که به اساس آن به رعشه مبتلا بوده و وقتاً فوقتاً به آن سر دچار گردیده که علت آن به نهایت مشکل و وظیفه رسمی حویش را انجام داده نمی تواند روزه بگیرد زیرا اگر روزه بگیرد کار کرده نمی تواند در چنین حالتی بگیرد یا قضا کند یا کفاره دهد؟

جواب: برای مریض ابوقت خوردن روزه جائز است که خطر از دیاد مرض باشد جائز نمی باشد

(۱) البقرة رکوع ۲۳. فذهب اکثرهم الى ان الآية مسبوحة و ذلك لانهم كانوا في ابتداء الاسلام محبرين الح لم یسخ المتخير و نزلت العربیة نزل (تفسیر مطهری ج ۲ ص ۱۷۸) طبر

(۲) و مریض حاف الیاده لیسوف. و یصح جوف. حرص او خادمه حاف. نصف بعلی الطی ما عارة و نحرمة او ما حار طیب حادی مسلم مسور الحال و الدلو المنحار غنی حاشی و دانش. فسر فی عبارات نسخة ج ۲ ص ۱۵۹. ط س ج ۲ ص ۴۲۲ طبر

(۳) و دانشتر باب ما یفسد فی روزه ج ۳ ص ۱۵۷. ط س ج ۲ ص ۴۷۰ طبر

طوریکه درالدر المختار آمده: (او مریض خاف الزیاده لمرضه وقضو الزمماً ما قدروا بلافدیه) ^(۱).

شخص به دلیل شدت مرض روزه نگرفت و متعاقباً وفات نمود اکنون چه باید کرد:

سوال: ۲۵۵ اگر مریض بدلیل شدت مرض روزه نگیرد و وفات کند ورثه او کفاره آنرا چگونه

اداء کند؟

جواب: اگر مریض آنقدر مهلت نیابد وصحت یاب نگردد که قضای آن روزه ها را بگیرد قضای

آن روزه ها بر ذمه اش لازم نبوده و بر ذمه ورثه او کفاره نیز لازم نمی باشد ^(۲).

فصل نهم

مسائل متفرقه

(مسائل مختلف روزه)

شش روز شوال مسلسل روزه گرفته شود یا متفرق: سوال: ۲۵۶ در شوال گرفتن شش روز

روزه متواتر مکروه است یا نه و یا اینکه شش روز بصورت متفرق روزه گرفته شود؟

جواب در الدر المختار آمده (ویندب تفریق صوم السن من شوال ولایکراهه التتابع علی المختار)

یعنی روزه گرفتن شش روز شوال بصورت متفرق مستحب بوده ^(۳) و به اساس قول مختار متواتر

روزه گرفتن نیز مکروه نیست.

گرفتن روزه نفلی چند روز مسلسل ضرور است: سوال: ۲۵۷ عالمی گوید که یک یا دو

روز روزه نفلی نباید گرفت که به روزه یهود مشابه می شود خصوصاً روزه عاشورا که باید از نهم

تا یازدهم گرفته شود و به همین ترتیب روزه نفلی نباید از سه روز کمتر باشد تا به یهود مشابهت

نشود.

جواب: در مورد روزه عاشورا این حکم وجود دارد که تنها روزه گرفتن آن مکروه تنزیهی یعنی

غیر اولی می باشد پس یک روز دیگر یعنی نهم یا یازدهم همراه آن گرفته شود همچنان در مورد

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المسحاة ج ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰ ط. س ج ۲ ص ۴۲۲ طبر

(۲) فان متواتر فیه ای فی ذلک العذر فلا تحب عنینهم الوصیة بالندبة لعدم ادراکهم عدۃ من ایام اخر الددر المختار علی هامش ردالمحتار باب

ما یسجد الصوم فصل فی العوارض المسحاة ج ۲ ص ۱۶۰ ط. س ج ۲ ص ۴۲۳ و ۴۲۴ طبر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلق فی صوم السن من شوال ج ۲ ص ۱۷۱ ط. س ج ۲ ص ۴۳۵ طبر

روز شبہ فقہا نوشته اند کہ یک روز دیگر همراه آن گرفته شدہ و روز شبہ تنها روزہ گرفتہ نشود تا مشابہت با یہود صورت نگیرد زیرا آنہا روز شبہ را تعظیماً روزہ می گرفتند^(۱) نہ اینکه هیچ روزی تنها روزہ گرفتہ نشود چنانچہ تنها روزہ گرفتن دوشنبہ و پنجشنبہ در حدیث شریف آمدہ است همچنان این قول کہ کم از سہ روز روزہ گرفتہ نشود غلط می باشد زیرا روزی کہ مانند عاشورا تنها روزہ گرفتن آن مکروہ باشد بایکجا کردن روز دیگر با آن کراہت از میان می رود چنانچہ روایتی کہ در مورد روزہ عاشورا می باشد و مولوی صاحب مذکور بہ آن استناد نمودہ چنین است: (ویصوم التاسع من المحرم ويوم عاشورا او الحادی عشر) مقصود آن نیز این است کہ با روزہ یوم عاشورا روز نهم یا یازدہم عاشورا نیز یکجا گردد پس معلوم نیست کہ او از کجا می گوید کہ روزہ نفلی از سہ روز کم نباشد این سخن کاملاً غلط بودہ و بصورت عموم گرفتن یک روز روزہ نفلی درست است طوریکہ روزہ دوشنبہ و پنجشنبہ بصورت منفرد در حدیث آمدہ است و روزہ روز جمعہ نیز مطابق قول صحیح بصورت منفرد مستحب می باشد در الدر المختار آمدہ: (والمندوب کایام البیض من کل شهر ویوم الجمعة ولو منفرداً وعرفہ ولو لحاج قول منفرداً صرح بہ فی النہر وکذا فی البحر فقال ان صومه بافراده مستحب عند العامة کالاتین والخمیس). فقط^(۲)

برای نابالغ روزہ گرفتن بہتر است یا کوشش در درس خواندن: سوال: ۲۵۸ برای طلبہ نابالغ در ماہ رمضان المبارک روزہ گرفتن بہتر است یا سعی و کوشش در درس خواندن زیرا باروزہ گرفتن ضعیف می شوند در حالیکہ بہ درس خواندن مشغول می باشند؟

جواب: در الدر المختار آمدہ: (ان وجب ضرب ابن عشر علیہا بید لا بخشبۃ لحديث مروا اولادکم بالصلوة وهم انا سبع واضربوهم علیہا وهم ابناء عشر قلت والصوم كالصلوة علی الصحيح كما فی صوم القہستانی معزياً للزاهدی وفي حظر الاختیار انه یومر بالصوم والصلوة ینهی عن شرب

(۱) ونقل کثیرہا ہم السہ کصوم عاشوراء مع التاسع (در مختار) ویتحب ان یصوم یوم عاشوراء یوم قبلہ او یوم بعدہ لیكون محالفاً لاصل الکتاب الح وقرنہ وعاشوراء وحده ای مفرداً عن التاسع او عن الحادی عشر لانه تشہ یالیوم قرنہ وست وحده لئنشہ بالیہود (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۳ - ۱۱۴ . ج ۲ ص ۳۷۵) طبر

(۲) رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ . ط. ص ۲ ج ۲ ص ۳۷۵ طبر

الخمر لیالف الخیر و ترک الشر^(۱) از اینجا معلوم گردید که حکم روزه نابالغان مانند نماز می باشد که در هفت سالگی به نماز و روزه امر شوند و در ده سالگی در مورد نماز و روزه زده شوند پس لازم است که تلاش شاگردان برای تحصیل علم در رمضان المبارک کم گردد و به همین دلیل مدارس اسلامی در ماه رمضان المبارک رخصت می باشند^(۲).

روزه شش روز شوال از چه وقت شروع شود: سوال: ۲۵۹ در ماه شوال شش روز روزه نفلی گرفته می شود آیا گرفتن روزه های مذکور از روز بعد از عید شروع شود یا چیز دیگری و اگر از روز بعد از عید شروع نگردد در باقی ماه گرفته شود یا نه؟

جواب: در مورد شش روز روزه شوال در الد المختار آمده که متفرق گرفتن آن بهتر و مستحب بوده و متواتر گرفتن آن نیز مکروه نمی باشد: (و مندوب تفریق صوم الست من شوال ولایکرة التتابع)^(۳).

روزه رجب ثابت است یا نه: سوال: ۲۶۰ اینکه روز ۲۷ رجب روزه گرفته می شود از حدیث ثابت می باشد یا نه؟ عده ای از مردم آنرا روزه هزاره می گویند.

جواب: روزه گرفتن ۲۷ رجب که عوام الناس آنرا روزه هزاره کی گویند و ثواب آنرا با هزاران روز روزه برابر می دهند هیچ اصل ندارد.

شطرنج بازی ثواب روزه را کاهش میدهد: سوال: ۲۶۱ واعظ گفت که کسی که در روزه شطرنج بازی می کند ثواب کامل روزه برایش نمی رسد حالانکه شطرنج بازی نزد امام شافعی جائز بوده و شطرنج بازی کردن ابو هریره رضی الله عنه ثابت می باشد این قول واعظ مذکور صحیح است یا نه؟

جواب: قول واعظ مذکور صحیح است کسیکه در روزه شطرنج بازی کند و به لهو و لعب مشغول باشد و مرتکب معصیت شود ثواب روزه برایش نمی رسد طوریکه در حدیث شریف آمده

۱. الدر المختار علی هامش کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۲۶. ط. س ج ۴ ص ۳۵۲. طغیر

۲. ریزم الصی بالصوم اذا اطافه ویصوم علیه اس عشر کالصلوة فی الاصح (در مختار) قوله: یصرب ای ید لا بحشة ولا یحاور الدلائل کتاب فی الصلاة (در المختار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۴۷. ط. س ج ۴ ص ۴۰۹) طغیر

۳. الدر المختار علی هامش رد المختار مصل فی صوم الست من شوال ج ۲ ص ۱۷۱. ط. س ج ۲ ص ۴۳۵. طغیر

است: (من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في ان يدع طعامه وشرابه رواه البخاری)
 (۱) ودر حدیث دیگری آمده: (کم من صائم ليس له من صيامه الا الظماء وکم من قائم ليس له من قيامه الا السهر رواه الدارمی...) طبیبی گوید: (فان صائم اذا لم يكن محتسباً او لم يكن محتسباً من الفواحش من الزور والبهتان والغيبة ونحوها من المناهي فلا حاصل له الا الجوع والعطش)
 (۲) ودر الدر المختار آمده: (وكره تحريماً للعب بالنرد وكذا الشطرنج) (۳) ودر شامی آمده: (فهو حرام كبيرة عندنا) (۴) پس چون در كتب فقه در مورد كراهت و حرمت الشطرنج بازی تصریح وجود دارد برای احناف عذری باقی نمی ماند و دلیل آوردن قول امام شافعی (رح) (۵) برای احناف درست نبوده و شطرنج بازی حضرت ابو هریره (رضی الله عنه) ثابت نمی باشد.

آیا به افطار شدن توسط دیگری ثواب به افطار کننده می رسد: سوال: ۲۶۲ اینکه می گویند روزه را به افطاری شخص دیگری نباید افطار کرد که ثواب روزه به صاحب طعام می رسد صحیح است یا نه؟

جواب: این عقیده فاسد است که به افطاری دیگری نباید افطار کرد که ثواب آن به صاحب طعام می رسد (۶).

اگر خبر رویت هلال ساعت دوازده ظهر برسد چه باید کرد: سوال: ۲۶۳ اگر خبر رویت هلال بعد از ساعت دوازده ظهر برسد روزه افطار گردد یا اینکه تمام گردد شود؟
جواب: هر وقتیکه خبر رویت هلال بطور متیقن برسد خواه کمی پیشتر از غروب آفتاب باشد به

(۱) مشکوٰۃ باب تنزیه الصوم ص ۱۷۶. ظفر

(۲) مشکوٰۃ همراه با حاشیه باب تنزیه الصوم ص ۱۷۷.

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحه ج ۵ ص ۴۴۷. فصل فی البیع. ظفر

(۴) ردالمحتار باب اباحه ج ۵ ص ۴۴۷ فصل فی البیع. ظفر

(۵) این قول بر درست نیست که امام شافعی شطرنج بازی را جائز گفته است حافظ ابن القیم قول جواز وارد نموده به ص ۱۵ ج ۱ اعلام الموقعین مراجعه شود که لفظ آن چنین است: وَقَالَ الشَّافِعِيُّ فِي اللَّعِبِ بِالشَّطْرَنْجِ: إِنَّهُ لَيْسَ بِهِ الْبَاطِلُ. أَكْرَهُهُ وَلَئِنْ بَيَّنَّ لِي تَحْرِيمَهُ فَقَدْ نَصُّ عَلَى كَرَاهَتِهِ وَتَوَلَّفَ فِي تَحْرِيمِهِ. فَلَا يَحْجُوزُ أَنْ يَنْسَبَ إِلَيْهِ وَإِلَى مَذْهَبِهِ أَنَّ اللَّعِبَ بَهَا حَائِزٌ وَأَنَّهُ مَأْحُوقٌ. فَإِنَّهُ لَمْ يَنْقُلْ هَذَا وَلَا مَا يَنْقُلُ عَلَيْهِ وَالْحَقُّ أَنَّ يَنْقُلُ: إِنَّهُ كَرِهَهَا. وَتَوَلَّفَ فِي تَحْرِيمِهَا. فَأَيُّ هَذَا مِنْ أَنْ يَنْقُلُ. إِنْ مَذْهَبُهُ حَوَالُ اللَّعِبِ بَهَا وَابْتِئَانُهُ. * ظفر

(۶) در حدیث آمده (من فطره حسداً كان له معثرة لدنوبه وعنى رقه من النار وكان له اجره من غير ان يتقص من احره شيئ) مشکوٰۃ ص ۱۷۴. فطر الدنوب عفر الله له

شرط شہادت معتبر فوراً باید روزہ افطار گردد و در صورت افطار نکردن روزہ گنہگار می شود فقط^(۱).

اینکہ بہ اساس شہادت شرعی حکم افطار دادہ شود و کسی افطار نکند چطور است:

سوال: ۲۶۴ اگر مولوی صاحب حکم دہد کہ شہادت شرعی رویت ہلال در حضور من صورت گرفت و فقط یک نفر افطار ننماید در این مورد چہ حکم است؟
جواب: شخص مذکور گنہگار است باید توبہ کند^(۲).

افطار روزہ با چہ چیزی بہتر است: **سوال:** ۲۶۵ افطار روزہ با خرما بہتر است یا باشیر؟
جواب: افطار با خرما افضل است^(۳).

افطار با غذای ہندو چطور است: **سوال:** ۲۶۶ یک ہندوی مشرکی در ہر ماہ رمضان المبارک شیر و یخ خریدہ وبہ مسلمانان می دہد آیا در افطار با آن حرجی است؟
جواب: در اینکار حرجی نیست.

افطار کردن با افطاری ہندو چطور است: **سوال:** ۲۶۷ الف: با افطاری کہ از سوی شخص دیگری فرستادہ شدہ باشد افطار کردن چہ حکم دارد؟

ب: اگر افطار از سوی ہندو فرستادہ شدہ باشد حکم آن چیست؟

جواب: الف: خلاف تقوی می باشد اگر چہ از راہ فتوی در صورت عدم علم بہ حرمت درست است^(۴). فقط

(۱) ولو كانوا ببلدة لا حاكم فيها صاموا بقول ثثة وافطروا باحبار عدلين مع العلة للضرورة (درمختار) قوله: وافطروا لاج عبادة غيره لا ناس بان يافطروا والظاهر ان المراد به الوجوب (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۱ ص ۱۲۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). طغیر

(۲) وافطروا باحبار عدلين مع العلة (درمختار) والظاهر المراد به الوجوب (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶).
ظہیر الدین غفر الله له

(۳) عن انس قال كان النبي ﷺ يظفر قبل ان يتسلى على رطبات فان لم تكن رطبات لتبرأت فان لم تكن تبرأت حسا حسوات من ماء رواه الترمذی وابدوداد (مشکوٰۃ کتاب الصوم بعد ما روى البهال ص ۱۷۵) ظہیر

(۴) مثل الفقيه ابو جعفر عن اکتسب ماله من امراء السلطان وجمع المال من اخذ العرامات المحرمات وغير ذلك هل يحل لمس عرف ذلك ان ياكل من طعامه؟ قال: احب الي ان لا ياكل منه ويسمعه حكما ان ياكله ان كان ذلك الطعام لم يكن في يد المطعم عصا او رشوة احد اي ان لم يكن عين المعص او الرشوة لانه لم يملكه فهو نفس الحرام فلا يحل له ولا لغيره (ردالمحتار كتاب الزكوة باب زكوة الغنم مطلب في التصدق من المال الحرام ج ۲ ص ۳۵ ط. س. ج ۲ ص ۲۹۲). ظہیر

ب: درست است (۱).

اگر شخصی قضاى رمضان را در ایام روزه نقلی بگیرد آیا ثواب هر دو را بدست می

آورد: سوال: ۲۶۸ اگر شخصی روزه قضایى رمضان را در ایامی بگیرد که در آن روزها روزه

نفل مستحب و سنت می باشد ثواب روز نقلی را نیز بدست می آورد یانه؟

جواب: در اینصورت قضاى روزه صورت گرفته و ثواب روزه نقلی حاصل نمی گردد.

ثواب افطار: سوال: ۲۶۹ چهار نفر برای افطار چهار قرص نان آوردند و در یکجا گذاشتند پنج

نفر بانانی که در بالای سائرنان ها گذاشته شده بود افطار کردند ثواب افطاری به سه نفر دیگر نیز

میرسد یانه؟

جواب: به آن سه نفر نیز ثواب می رسد.

روزه گرفتن در روز عید حرام است: سوال: ۲۷۰ روزه گرفتن در روز عید حرام است یانه

و برای کسیکه عید بودن معلوم نباشد و روزه بگیرد صحیح است یانه و اگر شخص مذکور بدون

عذر شرعی روزه خود را بشکند قضا و یا کفاره بر او واجب می شود یانه؟

جواب: برای کسیکه عید بودن معلوم نباشد و عید نزد او ثابت نگردیده و حکم عید بطریق

موجب به او نرسیده باشد باشد روزه گرفتن گنہگار نمی شود و حرمت در حق او نمی باشد اگر

چه در حقیقت آن روز برای روزه نمی باشد زیرا روز عید فطر محل روزه نیست و کسیکه با

وصف عدم علم روز مذکور را روزه نگیرد و بعداً عید بودن آن روز متحقق گردد قضا و یا کفاره

آن روز بروی لازم نمی باشد.

برای مریض افطار کردن با دوا چطور است: سوال: ۲۷۱ کسیکه مریض باشد آیا می تواند

روزه رمضان را با دوا افطار کند؟

جواب: در افطار کردن روزه با دوا حرجی نیست.

برای قضا کردن اختیار حیلہ مذموم است: سوال: ۲۷۲ اگر قصداً غرض فرار از روزه حیلہ

سفر مرض و یا غیره نموده و روزه را قضا کند جائز است یانه؟

جواب: برای مسافر شرعی و مریض خوردن روزه در ست بوده ^(۱) و حیلہ کردن مذموم و قبیح می باشد.

بدون سحری روزه درست است یا نه: سوال: ۲۷۳ به غیر خوردن سحری روزه گرفتن جائز است یا نه؟

جواب: خوردن سحری برای روزه مستحب می باشد پس بدون سحری نیز روزه می شود ^(۲).
یک دو روز روزه گرفتن قبل از رمضان المبارک چطور است: سوال: ۲۷۴ قبل از رویت هلال رمضان المبارک یک دو روز روزه گرفتن چطور است؟

جواب: چنین کاری جائز نیست و در حدیث شریف آزار آن ممانعت به عمل آمده که قبل از آغاش رمضان روزه گرفته شود در حدیث شریف آمده ((صوموا لرؤیتہ و افطروا لرؤیتہ) ^(۳).

بعد از خوردن سحری جماع با منکوحه جائز است: سوال: ۲۷۵ آیا می توان در ماه رمضان المبارک پس از خوردن سحری با زن خود جماع نمود یا نه و بعد از آن وقت غسل تا چه وقت است؟

جواب: در رمضان المبارک اگر پس از خوردن سحری به صبح صادق وقت مانده باشد جماع با زوجه درست است خلاصه باید قبل از طلوع صبح صادق از جماع فراغت حاصل شود هر چند غسل پس از طلوع صبح صورت گیرد، به روزه نقصانی نمی رسد ^(۴).

تمام سال روزه گرفتن چطور است: سوال: ۲۷۶ بغیر عید الاضحی و عید فطر تمام سال یعنی دوازده ماه را روزه گرفتن و هیچ یک را قضا نکردن درست است یا نه؟

جواب: در تمام سال روزه گرفتن پنج روز مستوع می باشد که عبارت اند از عید فطر عید الاضحی

(۱) لمسافر سفرًا شرعیًا ولو بمعصية الحج او مرضی حاف الزيادة لمرصه الحج الفطر الحج وقصوا لرؤیًا ما قدروا والدن المختار عنی هامش رد المحتار فصل فی العوارض المباحة ج ۲ ص ۱۵۸ - ۱۵۹ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲) و اشار بالام الى محیر ولكن الصوم القتل ان لم ام لم یضروه (رد المحتار ایضاً). طغیر

(۲) ويستحب السحور وتاخيرہ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۶ ط. س. ج ۲ ص ۴۱۹). طغیر

(۳) مشکوٰۃ المصابیح، باب رؤیة الهلال ص ۱۷۴ طغیر

(۴) احل لكم ليلة الصيام الى ساء کم (فرد) والرفق المذكور هو الجماع ولا خلاف بين اهل العلم فيه (احكام القرآن للحضاض ج ۱ ص ۲۲۷) وكذا لا یفطر لوجاع عامداً قل الفجر وبرع فی الحال عند طنوعه (رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷) طغیر
 الدین عمر الله

وسه^(۱) روز ایام تشریق متباقی روزه گرفتن تمام سال درست می باشد اما خوب نیست که همیشه روزه گرفته شود زیرا در حدیث آمده که پیامبر ﷺ هم روزه می گرفت و هم افطار می نمود چنین عملکردی مطابق سنت است^(۲).

حکم افطار و نماز شام چطور است و وقت صحیح آن کدام است: سوال: ۲۷۷ دادن حکم

افطار و نماز شام در وقتیکه چند مسلمان مشغول جر و بحث در مورد غروب آفتاب باشند چطور است و وقت صحیح افطار و نماز شام چه وقت بوده و علما برای شناخت آن چه چیزی را تعیین کرده اند؟

جواب: این امر بر تجربه و مشاهده موقوف می باشد و شنا سنده آن در هر زمانی موجود می باشد و از ساعت صحیح و جتری درست نیز در این مورد می توان کمک گرفت پس جتربی که در مورد طلوع و غروب صحیح بوده و تجربه شده و مطابق ساعت صحیح می توان حکم افطار و نماز شام را داد و در اکثر رمانه ها از مشاهده و علامات نیز معلوم می گردد.

روزد داری با چلم افطار نمود روزه اش شده است یا نه: سوال: ۲۷۸ شخصی تمام روز

روزه گرفت و پس از اذان شام چلم کشید و بیهوش گردید روزه اش شده است یا نه؟

جواب: روزه او شده است^(۳).

آیا در صورتیکه قضای فوض باقی باشد روزه نفلی درست است یا نه: سوال: ۲۷۹ قبل از

گرفتن قضای روزه فرضی گرفتن روزه نفلی جائز است یا نه؟

جواب: جائز بوده و آن روزه نفل می شود^(۴).

(۱) و السکروه تحریبا کالتیبدین و تهریبا کماشود و حدة الحج و صوم دهره و الدیر السحار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ ط س ج ۲ ص ۳۷۵ طبر

(۲) نقل عمر[ؓ] ما رسول الله کف من یصوم الدهر کله قال لا عاص ولا فطر و قال له یسه و له بنظر ثم (مشکوۃ باب صیام الفروع ج ۱ ص ۱۷۹ طبر

(۳) زیرا روزه عبارت می باشد از ترک خوردن و نوشیدن و جماع از صبح صادق تا غروب آفتاب در حالیکه بپ سوده باشد و رخصت مرصوب ابکار را احد داده و شرع اصاک علی السنطرات الایه حقیقه و حکما صح می باشد و منصوص او هو الشرع مع سعه سعیده (در مختار) قوله هو الیوه ای الیوه الشرعی می طلوع الصبح ای الغروب رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۰ ط س ج ۲ ص ۳۷۱ طبر

ضمیر الناس عمر الله له

(۴) ولما حار الطیوح قبله و قبل قضا، عند حال قضا، انفسه و الدیر السحار، نمی دیش رد المحتار فصل فی العوارض لیسحه ج ۲

آیا با گرفتن روزه قضا در زمستان در ثواب آن کمی واقع نمی گردد: سوال: ۲۸۰

کسانی که روزه ایشان در ماه مبارک رمضان بدلیل عذری قضا گردیده اگر قضا ی آنرا در موسم سرما بگیرند در ثواب کمی واقع نخواهد شد؟

جواب: با گرفتن قضای روزه ها در موسم سرما در ثواب هیچ کمی واقع نمی گردد^(۱).

روزه شخص نماز می شود یا نه: سوال: ۲۸۱ کسی که در رمضان المبارک روزه بگیرد و نماز

نخواند روزه او می شود یا نه؟

جواب: روزه می شود و گناه ترک نماز باقی می ماند و قضای نماز ها بر ذمه او فرض می باشد^(۲). فقط

پس از روزه رمضان کدام روزه افضل بوده و در نماز های نفل کدام یک بهتر می باشد:

سوال: ۲۸۲ بعد از روزه ماه رمضان المبارک کدام روزه ثواب بیشتر دارد و پس از نماز های فرض و سنت کدام نفل افضل می باشد؟

جواب: حدیث مسلم چنین است (افضل الصیام بعد رمضان شهر الله المحرم و افضل الصلوة بعد الفریضة صلوة اللیل رواه مسلم^(۳)) یعنی پس از روزه ماه رمضان روزه محرم افضل می باشد و پس از نماز های فرض مقام نماز شب در میان نماز های نفلی بلند است.

وقت افطار: سوال: ۲۸۳ روزه رمضان المبارک را باید چه وقتی افطار کرد؟

جواب: روزه باید پس از غروب آفتاب افطار گردد و به اساس ساعت وقت آن متغیر بوده و نمی توان برای آن وقت مشخص را تعیین نمود^(۴).

در شعبان کدام روزه ضروری بوده و از چه وقت روزه منع می باشد: سوال: ۲۸۴ روزه

= ص ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۷۲۳ طبر.

(۱) لمساو اومریض الطیر یوم العذر وقصروا لروما ما قدروا فلا قدریة ولا ولاء (الدور المختار علی هامش رد المحتار فصل فی العوارض السبعة ص ۱۶۰ ج ۲)

(۲) هر یک فرض جداگانه بوده و یکی بر دیگری موقوف نمی باشد و الله اعلم طبر.

(۳) مشکوٰۃ باب صیام التطوع فصل اول ص ۱۷۸. طبر.

(۴) هو المساک عن المتطوعات حقیقة اوجکما فی وقت محصر وهو الیوم (رد المحتار) وقال فی رد المحتار ای الیوم الشرعی من طلوع الفجر الی الغروب الخ (ج ۲ ص ۱۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۱). طبر.

کدام روز شعبان فرض یاسنت بوده وهمچنان این روایت که غیر از تاریخ ۱۳ این ماه دیگر روزه گرفتن در آن نا جائز است تا کدام حدی صحیح می باشد؟

جواب: روزه هیچ روزی از ماه شعبان فرض یا واجب نمی باشد وفضلیت خاصی برای روزه ۱۳ شعبان نیز از حدیث ثابت نیست البته این مسأله در حدیث شریف آمده که شب پانزده شعبان را بیدار بوده وبه عبادات مشغول باشید وروژه پانزدهم شعبان را روزه بگیرد پس روزه تاریخ پانزدهم شعبان مستحب بوده واگر کسی آنرا روزه بگیرد ثواب بوده وگرنه حرجی نیست^(۱).

فصل دهم

اعتکاف ومسائل مربوطه آن

آیا با اعتکاف درمسجد قصبه بزرگ مسئولیت قریه کوچک پایان می یابد: سوال: ۲۸۵

با اعتکاف در مسجد قصبه بزرگ آیا مسئولیت قریه کوچکی که متصل همین قصبه واقع شده پایان می یابد وآیا سنت کفایه از ذمه (ایشان ادا می گردد یانه؟

جواب: با اعتکاف در مسجد قصبه بزرگ این سنت کفایه از ذمه مردم قریه کوچک اداء نمی گردد^(۲).

آیا معتکف می تواند مریض را درمسجد معاینه نموده ونسخه بنویسد: سوال: ۲۸۶۱

معتکف می تواند مریض را در مسجد معاینه نموده ویا شکایت او را بشنود ونسخه بنویسد یانه همچنان اگر معتکف به اساس ضرورت طبیعی از مسجد بیرون شده باشد در بیرون به خواش مریضی می تواند برایش دوا تجویز کند یانه؟

جواب: معتکف می تواند مریض را درمسجد معاینه کند ویا شرح حالش را بشنود ونسخه بنویسد واگر به اساس ضرورت طبیعی از مسجد بیرون شده باشد ومریض عرض حال کند ودوا بپرسد گفتن دوا برای او جائز می باشد^(۳).

۱

(۱) عن علی ان الی رضی اللہ عنہ قال اذا کانت لیلة نصف شعبان فقوموا لیلها وصرخوا یومها (التاریخ والترغیب والترہیب کتاب الصوم ج ۲ ص ۳۰). طبر

(۲) وسنة مؤکدة فی العشر الاخیر من رمضان ای سنة کتابة کما فی الرهان وغیره لاقتراها بعدم الککار علی من لم یقلعه من الصحابة

(درمختار) ای سنة کتابة بطیروها اقامة التراویح بالمحاصرة فادا اقام بها المص سقط الظلم عن الناقص (ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۱ ص ۱۷۷

ط س. ح ۲ ص ۴۴۲). طبر

غسل کردن معتکف در غسل خانه مسجد غرض سرد ساختن بدن چطور است: سوال:

۲۸۷ برای معتکف خاص غرض سرد ساختن بدن و دفع گرمی غسل کردن در غسل خانه مسجد جائز است یا نه؟

جواب: این کار برای معتکف که در اعتکاف نفل باشد درست است ^(۱).

معتکف در یک جای مشخص مسجد می باشد یا می تواند جای خود را تبدیل کند:

سوال: ۲۸۸ الف: معتکف می تواند برای خود در مسجد جایی را مشخص کند و در همانجا باشد یا اینکه در هر قسمتی از مسجد که خواست می تواند سکونت اختیار نماید؟

آیا معتکف می تواند در گوشه صحن مسجد غسل کند: سوال: ۲۸۹ ب: معتکف نمی تواند برای غسل جمعه از مسجد خارج شود آیا می تواند در گوشه ای از صحن مسجد یا متصل آن غسل جمعه را بکند؟

جواب: الف: در هر جای از مسجد که بخواهد نشسته می تواند حرجی نیست ^(۲).

ب: می تواند ^(۳) (اما نباید با چنین غسل آب مستعمل به روی مسجد بپاشد)

آیا معتکف می تواند بصورت تقریعی غسل کند یا نه: سوال: ۲۹۰ الف: آیا معتکف می

تواند غیر از غسل فرص یا واجب فقط برای سرد ساختن بدن غسل کند یا نه در مشکوٰۃ اجازه غسل واجب و نفل داده شده است.

آیا معتکف می تواند خارج از جای اعتکاف خود در جای دیگری بخوابد: سوال: ۲۹۱

ب: آیا معتکف می تواند غیر از محل اعتکاف خود در جای دیگری در همان مسجد بخوابد یا نه؟

۳۰. حصص المعتکف با کل حرب و يوم و عقد احتاج الیه لنفسه او عیاله فلو لتجارة كره (در مختار) لكن قال فی متن الوقایة و باكل ای المعتکف و بشر و سام و بشری فيه لا غیره قال ملا علی القاری راجع فی شرحه ای لا یفعل غیر المعتکف شینا من هذه الامور فی المسجد آه و مطلق فی الفقهانی (رد المحتار باب الاعتکاف ج ۳ ص ۱۸۴ و ج ۴ ص ۱۸۵ . ط . س . ج ۳ ص ۴۵۷) طبر

(۱) هذا كله فی الاحکاف الواجب ای فی اشغال فلا مان بان یخرج بعدد و غیره فی ظاهر الروایة و فی التحفة لا مان فيه بان یعود المریض و یطبخ الحماة و عالمگیری باب الاعتکاف ج ۱ ص ۱۹۹ . ط . س . ج ۲ ص ۲۱۳. ط

(۲) و حصص المعتکف باكل و شراب الخ (در مختار) ای فی المسجد و الباء داخلة علی المقصور علیه یعنی ان المعتکف مقصور علی الاكل و یعود فی المسجد (رد المحتار باب الاعتکاف ج ۳ ص ۱۸۴ . ط . س . ج ۲ ص ۴۵۷) طبر

(۳) لا یمكن الاعتکاف فی المسجد (در مختار) فلو امسك من غیر ان ینلوث المسجد فلا مان به. بدائع ای مان كان فيه بركة ماء او موضع معد للظهار او اغتسل فی ماء بحرت لا یصیب المسجد الماء المستعمل (رد المحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۴۴۵) طبر

جواب: الف: در الدر المختار آمده: (و غسل لو احتلم) ^(۱) پس معلوم گردید که هنگام اعتکاف غیر از غسل واجب برون شدن برای غسل دیگری درست نیست البته در اگر در مسجد جای غسل باشد می تواند برای سرد ساختن بدن خود نیز غسل کند و مطابق قاعده (و اما النفل الخروج) ^(۲) یعنی در اعتکاف نفل مطلقاً خروج درست است.

ب: معتکف در مسجدی که اعتکاف نموده می تواند اقامت کند و بخوابد (وقید لخروج المحتلم للغسل بعدم امکان الغسل فی المسجد حیث قال وغسل لو احتلم ولا یمكنه الاغتسال فی المسجد) ^(۳) فعلم ان المسجد کله معتکفه

باقطع کردن اعتکاف نفل قضا واجب می شود یانه: سوال: ۲۹۲ در اعتکاف نفل اگر به اساس ضرورت شدید قبل از تکمیل شدن یک شبانه روز برون شود قضا واجب می گردد یانه و اگر بیش از یک شبانه روز در اعتکاف به سر برده و پس از آن برون آمده اما خروجش قبل از ختم ماه رمضان باشد باز هم یک شبانه روز برای قضا کافی است یانه یا به بیشتر ضرورت است یانه؟

جواب: باشکستن اعتکاف نفل قضا واجب نمی گردد خواه قبل از تکمیل شدن یک شبانه روز قطع گردیده باشد وجه بعد از آن زیرا بنا بر روایت اصل حد اقل درست اعتکاف یک ساعت بوده و صوم در آن شرط نمی باشد بر خلاف اعتکاف واجب است که با قطع کردن آن قضا واجب می شود و برای آن روزه شرط می باشد ^(۴).

بدلیل شدت گرمی غسل کردن خارج از مسجد برای معتکف چطور است: سوال: ۲۹۳
اگر معتکف بخواهد فقط غرض سرد ساختن بدن خود غسل کند آیا برون شدن از مسجد برایش

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۵. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۵. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۵. ظفر

(۴) فللشرع فی نفلہ لم یقطع لایزمه قضاء لانه لا یشرط له الصوم علی الظاهر من المنع وما فی بعض المعنیات انه یلزم بالشروع مفرع علی الضعیف قاله المصنف و غیره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۴) فللخرج ولو ساء ساعة الی بلا عذر فسد فیقضه (درمختار) ای لو واجبا بالذکر اما التطوع لو قطعه قبل تمام الیوم فلا ینع (ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۷. ظفر

جائز است یا نه و یا اینکه باید در داخل مسجد غسل کند؟

جواب: برای معتکف برون شدن برای غسلی که غرض سرد ساختن بدن باشد درست نیست و اگر در داخل مسجد غسل کند حرجی نمی باشد^(۱).

در حالت مجبوری کشیدن چلم برای معتکف چطور است: سوال: ۲۹۴ اگر شخصی به چلم معتاد باشد آیا برای جلوگیری از کثرت نفع و باد در حالیکه بدیلی وجود نداشته باشد برای او جائز است که از مسجد خارج گردیده و چلم بکشد یا نه؟

جواب: خوردن و نوشیدن معتکف در داخل مسجد صورت می گیرد لذا بیرون شدن او غرض کشیدن چلم جائز نیست باید دانست که چلم کشیدن در مسجد مکروه بوده لذا باید بخاطر آن اعتکاف ترک گردد زیرا به خاطر ادای سنت ارتکاب مکروه درست نیست^(۲).

بودن معتکف در قسمتی از مسجد که غضب گردیده چطور است: سوال: ۲۹۵ زید بخشی از حویلی ملکیت عمر بکر و خالد را غضب نموده و به مسجد یکجا کرده که ظاهراً زمین مسجد به نظر می آید توقف بلا ضرورت معتکف در آن و یا به خاطر وضو در آنجا نشستن جائز است یا نه و آیا با نشستن در اینجا اعتکاف می شکند و قضا واجب می گردد یا نه؟

جواب: آشکار است که جایی غضباً داخل مسجد گردیده مسجد نبوده و بودن در در آنجا در حال اعتکاف برای معتکف مفسد اعتکاف می باشد و در صورتیکه اعتکاف واجب باشد قضای آن لازم است^(۳). فقط

معتکف چون از مسجد برون شود اعتکاف او باقی نمی ماند: سوال: ۲۹۶ اگر معتکف به اساس ضرورت و وظیفه رسمی از مسجد برون شود اعتکافش باقی می ماند یا نه؟

جواب: در اینصورت اعتکاف باقی نمانده و می شکند و تفصیل آن در کتب فقه آمده است.^(۴)

(۱) و حرم علیه ای علی المعتکف اعتکافاً واجباً اما الفعل فله الخروج الخ الخروج الا لحاجة الانسان طبعية كحول وعائط وعسل لو احتلم ولا يملكه الاغتسال في المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰، ط. س. ج ۳ ص ۴۴۴). طعیر

(۲) لیفهم منه حکم البات الذی مشاع فی زماننا المسمى بالنس فتنه وقد کرهه شیخنا العمادی فی هدیه الحاکم له بالروم والصل بالارلی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الاشارة ۴۰۷ ج ۵)

(۳) فلورح ولو ناسبا ساعة زمانية بلا عذر فسد لیفقه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۲ ج ۳ ص ۴۴۷). طعیر الدین عفر الله له

اگر شخصی پس گذشتن از شب بیستم اعتکاف را شروع چه حکم دارد: سوال: ۲۹۷

اگر معتکف بعد از گذشتن بخشی از شب بیستم داخل اعتکاف شود آیا سنت دهه اخیر اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت اعتکاف کامل عشره اخیره صورت نگرفته و آن سنت پوره اداء نشده است (۱) فقط

به علت عذر اعتکاف نکردن چطور است: سوال: ۲۹۸ یک مولوی صاحب مسافر بوده و از دو سال قبل در اینجا سکونت می کند بسیار فضایل اعتکاف را بیان می کند و خود اعتکاف نمی نماید و می گوید که کسی نیست که از خانه من سر پرستی کند در اینجا اقارب و خویشاوندان من نیستند متصل خانه من یک میدانی خالی است زن و فرزندان من بسیار می ترسند و گاهگاهی سنگریزه در حویلی مامی افتد این عذر مولوی صاحب قابل قبول است یا نه؟

جواب: بدلیل عذرهای مذکور ترک اعتکاف کتاه نبوده و موجب ملامت نیز نمی باشد در الدر المختار آمده: (وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان ای سنة كفاية لاقترانها بعدم النكار علی من له يفعله من الصحابة) (۲)

اعتکاف عشره اخير رمضان واجب است یا نفل: سوال: ۲۹۹ اعتکاف عشره اخير رمضان واجب است یا نفل؟

جواب: اعتکاف عشره اخير رمضان المبارک سنت مؤکد کفایي بود که از واجب و نفل از هر دو فرق داشته و چیز علیحده ای می باشد طوریکه شامی اثرًا بیان نموده است (۳).

برای معتکف فصيل مسجد در صحن داخل است یا نه: سوال: (۳۰۰) برای اعتکاف کننده فصيل مسجد در صحن مسجد داخل است یا نه؟

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۲. ظفیر

(۱) وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷، ط. م. ج ۲ ص ۴۴۲) وعده الائمة الاربعة انه يدخل قبل غروب الشمس ان اراد اعتکاف شهر او عشرًا (مرقات باب الاعتکاف ج ۲ ص ۵۷۰). ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۵، ط. م. ج ۲ ص ۴۴۹. ظفیر

(۳) وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان ای سنة كفاية لاقترانها بعدم النكار علی من له يفعله من الصحابة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷، ط. م. ج ۲ ص ۴۴۲). ظفیر

جواب: در این مورد نیت بانی مسجد اعتبار دارد اگر او فصیل را داخل مسجد شمرده باشد داخل بوده و در غیر آن خارج شمرده می شود فصیلی که با فرش مسجد متصل باشد داخل بوده و فصیل طرف دیگر خارج شمرده می شود.

اگر کسی در شب بیست و به اعتکاف بنشینند چه حکم دارد: سوال: ۳۰۱ کسیکه در شب

بیست و یکم سحری را خورده و کمی پیش از طلوع صبح صادق به نیت اعتکاف داخل مسجد شود اعتکاف او صحیح است یانه زمین احاطه مسجد در مسجد داخل است یانه و برای معتکف از خود مسجد بدون ضرورت برون شدن و در صحن مسجد نشستن جائز است یانه؟

جواب: سنت آن است که قبل از غروب بیستم داخل مسجد شود اما اگر بعداً نیت نموده و داخل مسجد گردد صحیح بوده اما در اینصورت فضیلت عشره کامله حاصل نمی گردد پیامبر (ﷺ) عشره کامله را اعتکاف نموده که با آغاز قبل از شام بیستم تکمیل می گردد^(۱) خلاصه در صورت مسئله اعتکاف درست می باشد لفظ مسجد صرف بر داخل مسجد اطلاق می گردد و همان شرعاً مسجد می باشد و برای معتکف جائز نیست که از آن تجاوز نماید و اگر از آن برون شود اعتکافش باطل می گردد و برای معتکف مناسب نیست که جنگ کند و یا سخنان زشت بگوید و فقها نوشته اند که غیر از اسخنان پسندیده صحبت کردن برای معتکف مکروه تحریمی می باشد زیرا از یکسو در مسجد بدون اعتکاف گفتن چنین سخنان مجاز نمی باشد و پس از اعتکاف باید احتیاط بیشتر نمود در الذر المختار آمده: (وکره تحریماً تکلم الا بخیر و هو ما لا اثم فيه)^(۲) برای معتکف مناسب است که به تلاوت قرآن مجید و غیره مشغول باشد چون هدف اصلی اعتکاف رجوع بسوی خداوند عز و جل می باشد در بحر آمده: (قالوا ویلازم قراة القرآن والحديث والعلم والتدريس وسیر النبی ﷺ) و قصص الانبیاء وحکایات الصالحین و کتابة امور الدین)^(۳)

(۱) رسته مؤکدة فی العشر الاخير من رمضان ای سنة کفایة (الذر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷، ط. م. ج ۲ ص ۴۴۲) و عند الائمة الاربعة انه یدخل قبل غروب الشمس ان اراد اعتکاف شهر او عشر (مرفقات باب الاعتکاف ج ۲ ص ۵۰۷، ط. م. ج ۲ ص ۵۷۰، طغیر
(۲) الذر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۵، ط. م. ج ۲ ص ۴۴۹، طغیر
(۳)

آیا معلم می تواند در حال اعتکاف در مسجد درس بدهد: سوال: ۳۰۲ الف: آی معلم

می تواند در حال اعتکاف به شاگردان درس دهد یا نه؟

آیا معتکف می تواند به حوض رفته و غسل کند یا نه: سوال: ۳۰۳ ب: اگر معتکف به

حوض برود وضو کند جائز است یا نه و اگر در حوض غسل ضروری بنماید چه حکم دارد؟

جواب: الف: در الدر المختار به نقل از وهبانیة آمده: (ویفسق معتاد المرور بجامع ومن علم الاطفال ویوزر قوله ومن علم الاطفال الذی فی القنیة انه یأثم ولا یلزم منه الفسق ولم ینقل عن احد القول به ویمكن انه بناء علی انه بالاصرار علیک یفسق افادة الشارح قلت بل فی التتار خانیة عن العیون جلس معلم او وراق فی المسجد فان کان یعلم او یکتب باجره یکره الاضرورة) ودرس خلاصه آمده: (تعلیم الصبیان فی المسجد لا باس به لکن استدل فی القنیة بقوله (ﷺ) جنبوا مساجدکم صبیانکم ومجانینکم) ^(۱) خلاصه راجع آن است که تعلیم اطفال در مسجد بدون ضرورت مکروه بوده و ممکن است که توسط (الا لضرورة) معتکف مستثنی قرار داده شود.

ب: در حالت مذکور برای معتکف جائز نیست که از مسجد برون شده و در حوض وضو کند و به غیر از غسل ضروری رفتن به خاطر غسل دیگری نیز به آنجا درست نیست چنانچه از عبارت الدر المختار و شامی چنین چیزی فهمیده می شود (کبول و غائط و غسل لو احتلم ولا یمكن الاغتسال فی المسجد) قوله ولا یمكن من غیر ان یتلو الجسد فلا باس به ^(۲).

برون آمدن معتکف برای جان شستن و غیره چطور است: سوال: ۳۰۴ الف: اگر معتکف

بدون عذری از مسجد برون گردد آیا خللی در اعتکاف او روی میدهد یا نه و برای او برون آمدن برای وضو و یا غسل چطور است؟

آیا اعتکاف تواند از ده روز کمتر باشد: سوال: ۳۰۵ ب: آیا اعتکاف می تواند از ده روز

کمتر باشد یا نه؟

اگر شخصی از یک قریه در قریه دیگر اعتکاف کند سنت کدام قریه اداء می شود: سوال:

۴۰۶ ج: اگر شخصی از قریه به قریه دیگر رفته و در آن اعتکاف کند سنت کفایه از اهالی کدام قریه

(۳) بکره تحریماً صحت الخ کفرأة و کلّم الا بخیر کالقرآن و الحدیث و العلم و التدیس فی سیر الرسول ﷺ و قصص الانبیاء (ع) و حکایات الصالحین و کتابة امور الدین و الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاعتکاف ج ۴ ص ۱۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۴۹۴ . طغیر

(۱) رد المحتار کتاب الحظر و الاباحة فصل فی البیع ص ۳۷۸ . ط. س. ج ۲ ص ۳۷۸ . طغیر

(۲) رد المحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۱۵ . طغیر

ساقط خواهد و اهالی کدام یک از آن دو قریه باید سنت اعتکاف را اداء نمایند؟

جواب: الف: اگر اعتکاف نذر باشد باطل می گردد و اگر اعتکاف نفل باشد باطل نمی شود زیرا فقها در اعتکاف واجب خروج از مسجد را حرام نوشته و در اعتکاف نفل آنرا مباح گفته اند طوریکه در الدر المختار آمده: (و حرم علیه ای علی المعتقد اعتکافاً واجباً) اما النفل فله الخروج لانه منه لا مبطل الخروج الا لحاجة الانسان و در شامی آمده (وقوله اما النفل ای الشامل للسنه المؤکدة) ^(۱) و در آن همچنان آمده: (لو شرع فی المسنون اعتی العشر الا و اخر) ^(۲) و در خلاصه آمده: لو اعتکف الرجل من غیر ان یوجب علی نفسه ثم یمخر من المسجد لاشی علیه ص ۲۷۲ ج ۱ از عبارات مذکور ثابت گردید که در اعتکاف نفل خروج از مسجد مبطل نبوده بلکه منهی می باشد همچنان واضح گردید که اعتکاف مسنون آن است که در دهه اخیر رمضان انجام می شود همچنان این نکته نیز روشن شد که خروج در اعتکاف مسنون مانند خروج در اعتکاف نفل می باشد و آن اینکه خروج در آن حرام و مبطل نبوده بلکه منهی می باشد البته اگر چنین خروجی از پیامبر ﷺ ثابت نباشد خلاف طریقه مسنون خواهد بود در اعتکاف واجب اگر ضرورت غسل پیش آید و در داخل مسجد امکان نباشد خروج از مسجد غرض غسل جائز بوده و حکم وضو نیز چنین است.

ب: اعتکاف مسنون از ده روز کمتر نمی باشد طوریکه در شامی آمده: (والحاصل ان الوجه يقتضی لزوم کل یوم شرع فیه عندهما بنا علی لزوم صومه بخلاف الباقي لان کل یوم بمنزله شفع من النافلة الرباعية وان کان المسنون هو اعتکاف العشر بتمامه تامل) ^(۳) و اعتکاف نفل غیر از اعتکاف مسنون رمضان برای یک ساعت نیز می تواند باشد طوریکه در الدر المختار آمده و مطابق آن فتوی نیز داده شده است.

ج: جواب سوال سوم آن است که از عبارات فقها چنین به نظر می آید که اعتکاف از ذمه مردم قریه ای ساقط گردیده که شخص در آن اعتکاف کرده است زیرا مطابق آنچه مشهور است اعتکاف سنت کفایی می باشد که به مردم هر قریه تعلق دارد پس طوریکه با ترک آن همان مردم

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۴۴ طبر

(۲) رد المختار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۴۴ طبر

(۳) رد المختار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۴۴ طبر

گناهگار می شوند بانجام آن همان مردم بری می گردند.

در جامع الرموز آمده: (وقیل سنة علی الکفایة حتی لو ترک فی بلدة لاساوا) ص ۱۶۴ از این عبارت واضح می گردد که اگر یک شخص اجنبی در قریه ای معتکف شود متروک بودن اعتکاف در آن قریه صدق نمی کند که لزوماً به معنای ادای سنت از طرف مردم مذکور می باشد.

با اجوره کسی را به اعتکاف نشاندن جائز نیست چون در عبادت اجوره گرفتن واجوره دادن جائز نمی باشد طوریکه این موضوع بصورت مشرح در فضل جنائز واجازات شامی آمده است اگر بدون تعیین اجوره کسی اعتکاف کند واجوره دادن در آنجا مشهور نباشد جائز بوده ودرحکم معروف داخل است.

درحالت اعتکاف رفتن به مسجد دیگری غرض قرائت قرآن درست است یا نه: سوال:

۳۰۷ زید همیشه در دهه اخیر رمضان اعتکاف می کند امسال چنان وضعی پیش آمده که مجبور است به منزل نواب صاحب رفته ودرنماز تراویح قرآن شریف بخواند آیا اینکار جائز است یا نه؟
جواب: اگر هنگام آغاز اعتکاف نیت کرده باشد که غرض خواندن قرآن شریف در نماز تراویح خواهم رفت جائز است ^(۱).

در حال اعتکاف کار کردن درپسته خانه چطور است: سوال: ۳۰۸ من کار مند پسته خانه

می باشم آیا می توانم در حال اعتکاف بدون آنکه به زبان حرفی بزنم کار کنم؟
جواب: بودن درمسجد برای اعتکاف کننده ضرور است وبدون آن اعتکاف صورت نمی گیرد در الدر المختار آمده: (فاللبث هو الركن والسكون فی المسجد وحریم علیه ای علی المعتکف الخروج الا لحاجة الانسان طبعه کبول وغانط وغسل ولو احتلم او شرعية کعید واذان لو مؤذناً وباب المنارة خارج المسجد والجمعة وقت الزوال) ^(۲) از این روایت معلوم گردید که بودن در مسجد برای اعتکاف کننده ضرور می باشد وخارج شدن برای بول غائط غسل جنابت (در صورت وقوع احتلام) ونماز جمعه برایش جائز بوده لذا به اساس ضرورت انجام کار پسته خانه

(۱) قوله شرط وقت البذر والالتزام ان يخرج الى عبادة الفريضة وصلاة الجائزة وحضور مجلس العلم يجوز له ذلك كنفای التارحانة (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب سابع ج ۱ ص ۱۹۹ ، ماجده ج ۱ ص ۲۱۲) ط.

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷ و ص ۱۸۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۰. ظفر

در داخل مسجد و در صورت ضرورت صحبت زبانی در مورد جائز است ^(۱) اما خارج شدن از مسجد به دلیل کار پسته خانه مفسد اعتکاف می باشد و در حالت اعتکاف خاموش بودن ضروری نبوده البته کار بیهوده و بدون ضرورت مکروه می باشد و وعظ و ادای نماز جماعت بدون هیچ شبهی برای معتکف جائز بلکه موجب اجر و ثواب است ^(۲).

کسیکه به علت بیماری اعتکاف در دهه اخیر رمضان را شکسته اکنون چه کند: سوال:

۳۰۹ شخصی در عشره اخیر رمضان اعتکاف نمود اما در میان آن بیمار شد و اعتکاف را شکست اکنون صحت یاب گردیده اعتکاف مذکور را قضایی به جا آورد و روزه را نیز قضایی بگیرد یا نه؟ در مریضی او پنج روزه قضا گردیده با اعتکاف روزه های مذکور اداء می شود یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و شرط الصوم الصلوة الاول اتفاقاً فقط علی المذهب قوله لصحة الاول ای النذر شامی) ^(۳) فلو شرع فی نفلہ ثم قطعہ لایلزمہ قضاء لانه لایشترط له الصوم علی ظاهر من المذهب اما النفل فله الخروج ^(۴) قوله اما النفل ای الشامل للنسبة المؤکدة طحطاوی ^(۵) از روایات مذکور ظاهر است که قضای اعتکاف عشره اخیر رمضان لازم نمی باشد علامه شامی اختلاف دانشمند محقق ابن همام را نیز در این مورد نقل نموده اما حکم اکثر متون و شروح آن است که اعتکاف عشره اخیر رمضان واجب نبوده و قضا در غیر از واجب لازم نمی باشد و اگر چه پس آغاز نفل نیز لازم می گردد اما در اعتکاف همان قدر واجب می شود که حد اقل نفل است بهر حال مقتضی روایات مذکور آن است که قضا اعتکاف و فقط پنج روزه لازم می باشد.

(۱) و غیر المعتکف باکل و شرب و نوم و عقد احتیاج الیه لنفسه او عیاله فلو لتجارة کره الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۸). ظفر

(۲) الا بخیر وهو مالا یم له الخ کقرائت القرآن وحديث وعلم وتدریس فی سیر الرسول ﷺ ولفصص الانبیاء وحکایات الصالحین وکتابة امور الدین (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۹). ظفر

(۳) ردالمحتار باب الاعتکاف ص ۱۷۷ ج ۲.

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ص ۱۵۸ ج ۲

(۵) ردالمحتار باب الاعتکاف ص ۱۸۰ ج ۲.

کتاب الحج

فصل اول

فرضیت حج و کیفیت ادای آن

آیا فروش اراضی جهت رفتن به حج ضرور است یا نه: سوال: ۱ شخصی پول نقد نداشته اما آنقدر اراضی دارد کہ اگر بخشی از آنرا بفروشد مصارف سفر بیت الله و مخارج خانواده او را تا باز گشتن کفایت می کند آیا بر شخص مذکور حج فرصت است یا نه؟

جواب: اگر اراضی او آنقدر باشد کہ عواید و پیداوار آن از مخارج سالانه عیال او زیاده نباشد حج بر او فرض نبوده و فروش زمین غرض حج کردن بر ذمه اولی لازم نیست^(۱).

صاحب استطاعت اول کار نیکی را انجام دهد یا نخست حج کند: سوال: ۲ زید می گوید کہ من اراده دارم کہ اگر خداوند متعال مرا مالی بدهد با برادران خود معاونت خواهم کرد (برادرانش فقیر اند) و چون ثروت بیشتری بیابم چاه و مسجد خواهم ساخت اگر خداوند به او مالی بدهد نخست حج کند یا به برادران خود معاونت نماید و یا اینکه برای مسجد چاه حفر کند؟

جواب: وقتی کہ رقم مورد ضرورت نزد او جمع گردد و حج فرض گردد نخست حج برود و باز با برادران خود کمک کند و پس از آن مسجد چاه و غیره بسازد^(۲) زیرا در حدیث روایت گردیده (خطبنا رسول الله ﷺ) فقال ایها الناس قد فرض علیکم الحج فحجوا (مشکوٰۃ ص ۲۲۰).

در موجودیت پول حرام حج فرض می شود یا نه: سوال: ۳ نزد شخصی رقمی وجود دارد کہ برای حج کافی بوده و او آنرا از طریق سود دزدی و غیره بدست آورده است با این پول حج کند یا نه و اگر حج کند حجتش اداء می شود یا نه؟

(۱) مؤلف علی مسلم حر صحیح بصیر دی راد فصلا عما لابد منه الخ وحرر فی الیوم انه یشرط بقاء راس مال لحرمة (درمختار) کناجر وحقان و مزارع کما فی الخلاصة وراس المال یختلف باختلاف الناس (بحر) قلت والعماد ما یمکنه الاکتساب به قدر کفایة وکتابه عیاله لا اکثر لانه لا ینایة له (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۶، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۶). طفر

(۲) پس او فرض شدن حج قبل ادای آن ضرور می باشد و چیزهای دیگر پس از آن قرار دارد چنانچه در حدیث آمده: و عن ابی هریرة قال سئل رسول الله ﷺ ای العمل الفصل قال الایمان بالله ورسوله قبل: ثم ماذا قال: الجهاد فی سبیل الله، قبل: ثم ماذا قال حج مبرور، منفق علیه (مشکوٰۃ کتاب المناسک ص ۲۲۱). طفر

جواب: حج فرض بوده و ادا می شود و رقی می راي از مردم بطور ناجائز گرفته بخود آنها یا ورثه ایشان مسترد نماید یا اینکه آنها عفو کنند و در صورتیکه یافتن اشخاص مذکور و ورثه ایشان ممکن نباشد صدقه دهد^(۱).

کسیکه خانه ندارد اما استطاعت دارد اول حج کند یا خانه بسازد: سوال: ۴ ما منزل مسکونی نداریم رقی را که نزد ما موجود است خانه بسازیم یا اینکه حج بر ما فرض است؟
جواب: چون رقی به اندازه مخارج حج موجود باشد حج فرض بوده و ساختن منزل ضروری نمی باشد^(۲).

گرو کردن جایداد و با پول آن حج کردن چطور است: سوال: ۵ من می خواهم به حج بروم اما رقی نقد ندارم البته اراضی و جایداد دارم آیا می توانم جایداد مذکور را بهرو نموده و با رقی آن به حج بروم یا نه؟

جواب: اگر حج فرض شده باشد می توان فرض نموده و به حج رفت^(۳) و گرو کردن به شکلی که نفع آن به گرو دهنده برسد جائز نبوده و اگر منافع زمین را گرو دهنده نگیرد درست است^(۴) فقط.

گدایی کردن و با پول آن حج رفتن چطور است: سوال: ۶ گدایی کردن و توسط آن حج رفتن جائز است یا نه؟

(۱) و قد یصنف بالحرمۃ کالحج بحال حرام (درمختار) فقد یقال: إن الحج نفسه الذي هو زیارة مکان مخصوص الخ لبس حراما، بل الحرام هو إنفاق المال الحرام، ولا یلزم بهنهما، كما أن الصلاة فی الارض المفسوۃ تقع فرضا علی قائل فی البحر: و یجتهد فی تحصیل نفقة حلال، فإنه لا یقبل بالنفقة الحرام كما ورد فی الحديث، مع أنه یسقط الفرض عنه معها (درالمختار کتاب النجی مطلب فی من حج بحال حرام ج ۲ ص ۱۹۱، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۶). ظفر

(۲) هو فرض بشرط حرية وبلوغ وعقل وصحة وقدرة و زاد وراحلة وفضلت عن مسكنه و عما لا بد منه (کنز) وفي قوله وما لا بد منه إشارة إلى أن المسكن لا بد أن يكون محتاجا إليه للسكنی فلا تثبت الاستطاعة بهما یسكنهما (البحر الرائق ج ۲ ص ۳۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۱) وكذا لو كان عنده ما لو اشترى به مسكنا و خادما لا یبقى بعده ما یكفی للتحج لا یلزمه، خلاصه (درمختار) والذي رآه فی الخلاصة هكذا: وإن لم یكن له مسكن ولا شیء من ذلك و عنده دراهم تبلغ به الحج و تبلغ ثمن مسكن و خادم و طعام و قوت و جب علیه الحج، وإن جعلها فی غیره أثم اهد لكن هذا إذا كان وقت خروج أهل بلده كما صرح به فی اللباب، أما قبله فیشترى به ما شاء لانه قبل الوجوب (درالمختار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۲). ظفر

(۳) قوله وسمه ان یستفرض و یحج ای جاز ذلك و لیل یلزمه الاستفراض (درالمختار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۲، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۷). ظفر الدین غفر الله تعالى له

(۴) بكرة للمرتین ان یتبع بالرهن وان اذن له الرهن و علیه یحمل ما عن محمد عن اسلم من انه لا یحل للمرتین ذالك ولو بالاذن (الدر المختار علی هامش ردالمختار باب التصرف فی الرهن ج ۵ ص ۴۶۲، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۲). ظفر

جواب: جائز نیست ^(۱).

شخصی ثروت خود را در عروسی پسر خویش مصرف کرد و سپس مالی بدست نیاورد

در مورد اوجه حکمی وجود دارد: سوال: ۷ نزد شخصی آنقدر مال وجود داشت که می توانست توسط آن حج کند اما او حج نکرد و رقم مذکور را در عروسی پسر خویش به مصرف رساند اکنون او مفلس است و اگر تمام عمر مفلس باقی بماند و مالی بدست نیاورد و وفات کند آیا او تارک حج و گنہگار می میرد؟

جواب: حج بر او فرض شده بود اگر بدون حج بمیرد تارک حج مفروض بوده و گنہگار است ^(۲) فقط.

اگر کسی فقط مخارج رفتن به مکه را داشته باشد نه ازمیدینه را حج براو فرض است یا نه: سوال: ۸ اگر نزد شخصی آنقدر رقم باشد که فقط می تواند به مکه رفته و حج کند اما نمی تواند به مدینه برود حج بر او فرض است یا نه و اینکه انتظار کند تا مخارج رفتن به مدینه منوره را نیز بدست آورد؟

جواب: حج بر او فرض گردیده و نباید انتظار بکشد ^(۳).

شخصی ثروتمند به حج برود یا برای فرزندان خود عروسی کند: سوال: ۹ اگر شخصی

آنقدر پول داشته باشد که بتواند حج کند و عیالدار نیز باشد ازدواج فرزندش را واجب می باشد یا حج گردن؟

شخصی که ۳۵۰ روپیه دارد حج بر او فرض است یا نه: سوال: ۱۰ شخصی مبلغ ۳۵۰

روپیه دارد حج براو فرض است یا نه چون رقم مذکور ناکافی به نظر می رسد اراده دارد که با آن

(۱) واما القدرة علی الزاد والراحلة فالفقهاء علی انه من شرط الوجوب فلا وجوب اصلا يتعلق بالفقير لاشتراط الاستطاعة فی اية الحج (البحر الرائق کتاب الحج ج ۲ ص ۳۳۵) ودر حدیث شریف آمده که سوال ذل است وحضرت ابوذر (رضی الله عنه) گوید: امری غلبی بسبح، امری حب المساکین و امری ان لا اسأل احدا شيئا. (مشکوٰۃ باب فضل الفقر ص ۴۴۹). ظہیر

(۲) هو (ای الحج) فرض الخ مرة الخ علی الفور عند الثاني الخ ولذا اجمعوا انه لو تراخي كان اداءه واثم بموته قبله (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۸۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۶). ظہیر

(۳) هو فرض مرة الخ علی الفور للعام الاول عند الثاني الخ علی مسلم الخ مکلف الخ عما لابد منه كما مر فی الزکوٰۃ الخ (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۸۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۶). ظہیر جواب اسن سوال در کتاب نوشته نشده و به گمان غالب در مراحل طبع مفقود گردیده است اما از مجموع فتاویٰ که در این مورد در کتاب وجود دارد می توان حکم کرد که حج فرض بوده و قبل از پرداختن به مسئله از دواج فرزندانش خویش باید حج کند (مترجم) ظہیر

جاهی حفر کند در این مورد چه حکمی وجود دارد اگر رقم ناکافی باشد انتظار سال آینده را بکشد یا نه؟

جواب: اگر این سخن متحقق گردد که رقم مذکور برای رفتن به مکه و قیام در انجا و باز گشت کافی می باشد حج بر او فرض گردیده زیرا در مصارف حج مسأله رفتن به مدینه منوره مدنظر نمی باشد و اگر متحقق گردد که برای رفت و آمد مکه نیز کافی نمی باشد اصلاً حج بر او فرض نشده است در اینصورت صرف رقم مذکور را در کار خیر دیگری مثلاً حفر چاه و غیره درست بوده و در صورت فرض نبودن حج انتظار سال آینده لازم نمی باشد^(۱).

شخصی ششصد روپیه دارد حج کند یا برای خود خانه بسازد: سوال: ۱۱ شخصی مبلغ ششصد روپیه داشته و از سه سال به اینطرف اراده رفتن به حج را دارد و شخص مذکور دارای خانه مسکونی مطابق شریعت نیز نمی باشد پس شخص مذکور در این حالت چه کند برای خود خانه بسازد یا به حج برود؟

جواب: اگر ششصد روپیه مخارج حج او و مخارج خانواده اش تا بازگشت او را کفایت کند حج بر او فرض بوده و باید حج را اداء کند^(۲).

اگر تنها مخارج رفتن به مکه را داشته باشد نه از مدینه راجع کند یا نه: سوال: ۱۲ والده من زنده بوده و بسیار دلش می خواهد که به حج برود او می گوید یامرا همراه خود حج ببر و یاپس از مرگ من از طرف من حج کن اگر من با او بروم آنقدر رقم نزد ما نیست که هر دو تا مدینه منوره برویم البته می توانیم به مکه معظمه برویم در اینصورت من چه کنم؟

جواب: اگر آنقدر رقم وجود باشد که هر دو بتوانید به مکه معظمه بروید حج فرض بوده والده خود را گرفته و به حج بروید تا فرض اداء شود^(۳).

حج مقدم است یا تعمیر مسجد: سوال: ۱۳ زید صاحب نصاب بوده و مسجد اونیز تخراب می

(۱) علی مسلم الخ ذی زاد الخ وراحلة الخ فصلاً عما لابد منه وفضلاً عن نفقة عیاله الخ الی حین عوده الخ (الدر المختار) قوله ذی زاد افاد انه لا یجب الا بملک الزاد وملك اجرة الرحلة (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۳ و ح ۲ ص ۱۹۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۸ و ۴۵۹) به سنة ۱۳۳۷ هـ ق بانه و نهیم حد روپیه حج ممکن بوده و مقدار مخارج حج فخر وقت فرق می کند.

(۲) علی مسلم الخ ذی زاد الخ وراحلة الخ وفضلاً عن نفقة عیاله الخ الی حین عوده (الدر المختار) علی هاشم و ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۸. ضمیر

(۳) فرض علی حر الخ مکلف الخ ذی زاد الخ وراحلة الخ (الدر المختار) علی هاشم و ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۷. ضمیر

باشد پس نخست حج کند یا مسجد را تعمیر نماید او نیت هر دو کار را نموده اما رقم نزد او آنقدر کم است که فقط برای یکی از این دو کار کافی می باشد؟

جواب: حج فرض است پس نخست باید حج کند پس از آن اگر گنجایشی باشد مسجد را آباد نماید که کار ثواب است ^(۱).

پولی که شوهر برای زن خود داده ملکیت زن بوده و اگر برای کافی باشد حج کند:

سوال: ۱۴ زنی را شوهر و پسرش ماهوار هفت روپیه می دادند زن مذکور بسیار کم خرج نموده و برای حج رقمی را ذخیره کرده است اکنون شوهر او وفات نموده پولی را که زن مذکور برای حج جمع نموده بود ملکیت خودش است یا از پسرش؟

جواب: پولی را که شوهر و پسر زن مذکور برایش داده اند ملکیت خودش بوده و اگر رقم مذکور آنقدر باشد که برای سفر حج خودش و محرمش کفایت کند حج بر ذمه زن مذکور فرض می باشد پس باید همراه بامحرم خود به حج برود ^(۲).

حج چه وقت فرض می شود و آیا زن می تواند بدون محرم به حج برود یا نه: سوال:

۱۵ رفتن زن بدون محرمی به حج جائز است یا ناجائز و حج چه وقتی بر زن وجه وقتی بر مرد فرض می شود؟

جواب: رفتن زن به حج بدون محرم و یا شوهر درست نمی باشد و حج بر زن وقتی فرض می شود که آنقدر پول نزدش موجود باشد که برای مخارج خودش و محرمش کفایت کند ^(۳) و حج بر ذمه مرد وقتی فرض می گردد که آنقدر رقم داشته باشد که بر علاوه مخارج حشش مخارج خانواده اش الی باز گشت او را از حج کفایت نماید و اگر قرضدار باشد همه را اداء بتواند ^(۴).

(۱) فرض مقدم می باشد: (هو فرض علی الفور فی العام الاول عند الثانی و اصبح الزواجین عن الامام و مالک و احمد فیصل و برد شهادته بتأخیره الخ) (الدور المختار علی هامش و المختار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۰ ، ط. س ج ۲ ص ۴۵۶). ظفیر

(۲) و بعضی فی المرأة ان یکون لها محرم تحج به الخ و نفقة المحرم علیها لانها تتوسل به الی اداء الحج (هدایه کتاب الحج ج ۱ ص ۲۱۵ ، ط. س ج ۲ ص ۴۶۴). ظفیر

(۳) و منها المحرم للمرأة شایبة کانت او عجزوا اداکان بیها و بین مکة مسیرة ثلاثة ايام الخ و تحب علیها النفقة و الرحلة فی مالها للمحرم لحج بها (عالمگیری مصری کتاب المساک باب اول ج ۱ ص ۳۶۴). ظفیر

(۴) و منها القدرة علی الزاد و الرحلة الخ و تفسیر ملک الزاد و الرحلة ان یکون له مال فاضل عن حاجة و هو ما سوی مسکة و لسه و حذمه و اثاث بینا فدرما یمکنه الله فی مکة ذاهبا و راجعا راکبا ، لا ماشیا و ما سوی ما یفشی به دیونه و یسک لفقة عیاله و مرمه و مسکة و یعود الی وقت انصرافه کذا فی محیط السرحسی و بعضی فی نفقة و نفقة عیاله الوسط من غیر تلبیز و لا تقبیر کذا فی النیین (عالمگیری مصری کتاب

المساک باب اول ج ۱ ص ۲۰۳ ، منادیه ج ۲ ص ۲۵۷). ظفیر

اگر زنی باغیر محرم حج را ادا کند فرض ساقط می شود یا نه: سوال: ۱۶ زنی همراه با شخص غیر محرمی حج را اداء نمود فرضی که بر ذمه او بود ساقط شده است یا نه و گناه سفر با نامحرم بر ذمه او است یا نه؟

جواب: حج او اداء شده است و فرض ساقط گشته و گناه سفر با نامحرم بر گردن او می باشد توبه و استغفار کند در الدر المختار آمده (ولو حجت بلا محرم جاز مع الکراهة) ^(۱).

اگر کسی در حالیکه مادرش ناراض باشد به حج برود در حجتش نقصی روی نمی دهد:

سوال: ۱۷ شخصی نافرمانی مادر خود را نمود و در حالیکه مادرش از او ناراض بود به حج رفت و چون باز گشت نیز عفو نخواست اکنون مادر او وفات نموده آیا در حج او فرقی آمده است یا نه؟

جواب: حج این شخص اداء شده زیرا حج عبادت مستقلی می باشد که با اداء کردن اداء می گردد اما گناه ناراضی بودن مادر که بر گردن او می باشد اکنون فقط با توبه استغفار و ایصال ثواب جبران خواهد شد زیرا ایصال ثواب یگانه وسیله ای است که روح میت را خرسند ساخته و برای او نفع رساند ^(۲).

اگر شخصی را معالجتش به گمان رسیدن ضرر از حج باز دارد چه کند: سوال: ۱۸ زید به

اساس استطاعت خود آماده است که به حج برود اما طبیبان معالج برایش چنین نظر می دهند که سفر دریا مضر خواهد بود از سوی دیگر بسیاری از مردم به علت حکومت ابن سعود نجدی به نرفتن حج رای میدهند آیا صحیح است یا نه؟

جواب: کسانی که به علت حکومت ابن سعود نجدی به نرفتن حج و نکردن حج رای میدهند از راه ثواب دور بوده و در غلطی بسیار بزرگی اند زیرا حکم صریح خداوند است: (و الله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا) ^(۳) ایشان با این حکم صریح مخالفت می کنند و بر کسی که حج فرض بوده تندرست بوده و توانایی و قدرت حج را داشته باشد حج فرض است و باید حج کند و به اساس قول طبیب که سفر دریا برای مضر خواهد بود نباید حج را ترک کرد ^(۴).

(۱) الدر المختار علی دمش رد المحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۶۵ طبر

(۲) تدبیر بالحرمة کالمع مال حرام و بالکراهة کالمع لا اذن ممن یحب استیذانہ (رد المحتار) قوله ممن یحب استیذانہ کاحد ابره المحتاج الی خدمة الحج (رد المحتار کتاب الحج ط. س. ج ۲ ص ۴۵۶ طبر

(۳) سورة آل عمران (۱۰) طبر

کسیکه زکات نمی دهد رفتن او به حج چطور است: سوال: ۱۹ کسیکه صاحب نصاب

بوده مگر زکات نمی دهد اما برای رفتن حج آماده می باشد رفتن او به حج چطور است؟

جواب: اگر شخصی یک فرض را اداء ننماید و فرض دیگری را اداء کند ظاهر است که فرضی را که اداء نموده اداء شده و فرضی را که اداء نموده گناه آن بر گردنش می باشد لذا حج شخص مذکور اداء می گردد.

به علت تسلط حکومت ابن مسعود حج درست است یانه: سوال: ۲۰ پس از تسلط شاه ابن سعود در سرزمین حجاز کاملاً امن و امان است چنانچه تصدیق آنرا کسانی که امسال به حج رفته اند می نمایند اما عده ای از مردم به علت اعلان تسلط حکومت ابن سعود بر حجاز به التوای حج مشوره می دهند که تا وقتی که حکومت ابن سعود از حجاز اخراج نگردد و قبّه هائی که تخریب گردیده اند دوباره اعمار نگردند نباید به حج رفت آیا این مشوره شرعاً درست است یانه و در صورتیکه درست نباشد حضراتی که حج بر ایشان فرض است صرف به این مشوره عمل نموده و در اداى فرض تأخیر نمایند و اگر در همین وقفه خدای ناخواسته بمیزند نزد خداوند ماخوذ خواهند بود یانه؟

جواب: این مشوره مانعین حج صحیح نیست و کسانی که چنین مشوره می دهند عاصی می باشند التوای فريضه حج به هیچ وجهی در این صورت جائز نیست و بر مردمی که حج فرض می باشد اگر بدون حج و یا بدون وصیت به حج فوت کنند نزد خداوند ماخوذ خواهند بود و مستحق وعیدی خواهند بود که در حدیث شریف آمده است که هر کسیکه حج فرض شد و او حج را اداء نمود و وفات کرد یهودی و یا نصرانی مرده و خداوند پروای او را ندارد ^(۱) العیاذ بالله

شخصی هنگام انجا وظیفه قبل از وجوب حج یکبار حج کرده ایا اکنون که صاحب

استطاعت شده دوباره حج کند: سوال: ۲۱ شخصی هنگام انجام وظیفه به حج رفت و چند سال بعد صاحب نصاب گردید آیا دوباره بر او حج فرض است یانه؟

(۴) الحج واجب علی الأحرار البالغین العقلاء الأصحاء إذا قدروا علی الزاد والراحلة فاضلاً عن المسکن وما لا بد منه وعن نفقة عیاله إلی حین عوده وکان الطريق آسماً بالوجوب وهو فريضه محكمة ثبت فرضيته بالکتاب وهو قوله تعالی: {وَعَلَى الْإِنْسَانِ حَاجِ الْبَيْتِ} [آل عمران: ۹۷]

الآیه (هدایه کتاب الحج ج ۱ ص ۲۱۳). ظفیر

(۱) عن علی قال قال رسول الله ﷺ من ملک زاداً وراحلة نبله الی بیت الله ولم یحج فلا علیه ان یموت یهودیا او نصراناً الحدیث (مشکوة کتاب الحج فصل ثانی ح ۲ ص ۲۲۲). ظفیر

جواب: دوباره بر اوجح فرض نمی باشد وجح فرض اداء شده است. ^(۱)

در حالیکه والی حجاز تحت تاثیر پادشاهان کفار مشرک قرار دارد حج جائز است یا نه:

سوال: ۲۲ در حالیکه کفار ومشرکین برخانه کعبه وجزیره العرب دارای نفوذ بوده وحکومت

آنجا به اساس اشاره ایشان حرکت می کند آیا در این حالت حج جائز است؟

جواب: در اینصورت حج فرض می باشد پس بر مردمی که حج فرض است باید ضروراً حج کند

خداوند متعال فرموده است: (وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ اسْتِطَاعٍ اِلَيْهِ سَبِيلًا) ^(۲).

اگر صاحب استطاعت فوراً نکند گناهکار می شود یا نه: سوال: ۲۳ شخصی توانایی زاد

وراحله حج را داشته ودر قلب واراده خود صادق است اما به سبب گردش زمانه در حج او تاخیر

واقع می شود آیا به موجب روایت فوراً گناهکار می شود وجوه ذیل از او رفع گناه می نماید یا نه

اگر در آخر عمر حج را اداء کرد فيها واگر فوت گردید فرض از او ساقط شد یا نه وجوه ضعیف

مقابل اصح است وجوه ضعیف قول امام محمد (رح) است: (انه علی التراخی) شامی باب الحج

ص ۳۲۶ این وجه برای رفع اثم است نه سقوط فرض وجوه ضعیف قول صاحب است: (قیل

واختلف فی ساقط اذا لم یکن لاید من رکوب البحر فقیل سیقط وقال الکرمانی ان کان الغالب فیه

السلامة من موضع حبرت العادة برکوبه یجب والا فلا وهو اصح) شامی باب حج ص ۲۳۳ وجوه

قوی در رکوب بحر به سبب گردش سر واستفراق است که برای حجاج روی میدهد ونماز های

ایشان قضا می شود پس به روایت ذیل حج از او ساقط می شود ویا کم از کم رفع کننده گناه

تاخیر است یا نه صاحب اللباب گوید: (ان منها ای من الشرائط ان یتمکن من اداء المکتوبات فی

اوقاتھا قال الکرمانی (لانه لا یلیق بالحکمة) اگر رأی جناب شما مطابق باشد فيها ودرغیر آن با

دلائل قطعی تردید فرماید.

جواب: گناه تاخیر را ادای حج قبل از مرگ ساقط می کند نه چیز دیگری (ولذا اجمعوا انه لو

تراخی کان اداء أ (الدر المختار) ویسقط عنه الاثم) ^(۳) وجون رکوب بحر اولاً وجه ضعیف گفته

شد در حقیقت ضعیف وخلاف اصح می باشد پس از آنچه از رکوب بحر مانند گردش سر وغیره

(۱) هو الحج فرض الحج مرة لان سبب البیت وهو واحد والربادة تطوع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب ج ۲ ص ۱۹۰ ط. س.

ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۶ طبر

(۲) سورة آل عمران رکوع ۱۰

(۳) ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۲ ج ۲ ص ۴۵۷ طبر

مرتب است و از جمله لوازم رکوب بحر است چگونگی وجه قوی خواهد شد و در الدر المختار آمده: (والعبرة لجوبها ای العدة المانعة من سفرها وقت خروج اهل بلدها وكذا سائر الشروط) ^(۱) و از جمله این شروط است آنچه از شارح لباب نقل کرده اند: (ومنها ان يتمكن من اداء المكتوبات) ^(۲) پس هنگام خروج از بلد ظاهر است که برای مکتوبات متمکن است و ضرورت رکوب بحر و ما یترب علیه مانع از فرضیت نیست پس این وجه را مسقط فرضیت گفتن و از همه کسانی که رکوب بحر برای ایشان ضروری باشد حج اسلام را ساقط گفتن کار فقیه نیست و باید دانست که کسانی که رکوب بحر را مانع از فرضیت دانسته اند همین دوران سر دلبدی و غیره گفته اند پس این دوران و غیره را لازم نیست وجه مستقل دانست و چون آن وجه معتبر نباشد این وجه نیز معتبر نیست.

به دلیل جنگ برسر خلافت نباید حج و اتراک کرد: سوال: ۲۴ امسال من عزم سفر حج دارم اما فی علنی جنگی که در مورد خلافت رویداده در دل من این خطر ظهور نموده که شاید در ادای ارکان حج نقصان یا فتوری واقع شود و تکالیف و مخارج بسیار آن عبث شود آیا مسأله خلافت به حج کدام نوع ارتباطی دارد یا نه و در صورتیکه خلیفه المسلمین وجود نداشته باشد حج درست می شود یا نه ؟

جواب: از این وضع هیچ خلل و نقصانی در حج روی نمی دهد شما با علاقمندی و رغبت تمام اراده حج بیت الله را نموده و به زیادت حرمین شریفین مشرف شوید ^(۳).

به علت تسلط شریف مکه در فرضیت حج فرقی واقع نمی شود: سوال: ۲۵ علمای در مورد حج بیت الله شریف می فرمایند که در این هنگام بدلیل آنکه مکه در قبضه شریف می باشد حج ناجائز است آیا این سخن درست می باشد زیرا همشیره و برادر من امسال اراده رفتن حج را دارند؟

جواب: حج بیت الله بر کسانی که استطاعت داشته باشند فرصت بوده و درست نیست که اکنون به علت مذکور حج فرض نباشد ایشان باید بدون هیچ تاملی حج کنند ^(۴).

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۵. ظفر

(۲) ردالمحتار کتاب الحج ۲۰۰. ظفر

(۳) هولرض مرة على الفور بشرط حرية وبلوغ الح وامن طريق (كبر) وحقيقة امن الطريق ان يكون الغالب فيه السلامة (البحر الرائق كتاب

الحج ج ۲ ص ۳۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۹. ظفر

آیا زن می تواند بدون اجازه شوهر خود حج کند یانه: سوال: ۲۶ آیا زن می تواند بدون

رضایت شوهر خود حج کند یانه؟

جواب: می تواند حج فرض را اداء نماید^(۱).

در زمان شریف مکه حج ساقط نیست: سوال: ۲۷ اعتراض می شود که خانه کعبه در تسلط

غیرمسلمان است و دیگران دار الامن نیست هر چند در ظاهر در ادای مراسم مذهبی ممانعتی نمی باشد در این حالت حج ساقط است یانه؟

جواب: در حالیکه در حج ممانعتی نیست و در انجام ارکان آن مزاحمتی صورت نمی گیرد و راه مامون می باشد کسیکه استطاعت زاد و راحله را داشته باشد حج بر او فرض بوده و به وجه مذکور حج ساقط نیست^(۲).

آیا برای ادای حج وجود خلیفه ضرور است: سوال ۲۸ برای ادای حج موجودیت خلیفه

ضروری می باشد یانه؟ و تا تقرر خلیفه حج بند است یانه؟

جواب: حج هیچ وقتی بند شده نمی تواند و فرضیت حج بر موجودیت خلیفه موقوف نمی باشد خداوند متعال فرموده است: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا)^(۳) پس با استطاعت راه و استطاعت زاد و راحله حج فرض گردیده و شروط دیگری از قبیل امن بودن و غیره که فقها نوشته اند نیز در جمله استطاعت راه داخل می باشد.

از خوف بی پردگی حج را ممنوع گفتن غلط است: سوال: ۲۹ شخصی همراه بازن خود که

حج براو فرض است می خواهد به حج برود اما یک مولوی صاحب چنین نظر داده که چون در قطار آهن و کشتی زنان بی پرده می شوند لذا نباید او را همراه خود ببرد بلکه او به دادن این نفوی آماده است که رفتن زنان با محرم به حج به علت بی پرده شدن شرعاً ممنوع است.

جواب: هنگامی که حج بر زنی فرض گردد و محرم و یا شوهر موجود باشد که همراه او برود رفتن

(۱) هو فرض الحج مرة على مسلم الحج حر مكمل الحج زاد المعاد و راحلة الحج فضلا عما لا بد منه (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۹، طبر

(۱) ولا طاعة لمخلوق في معصية الخالق (الحديث) وليس لزوجها معها عن حجة الاسلام (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۵، طبر

(۲) هو فرض مرة على الفور بشرط حرية و بلوغ الحج و امن طريق (كسر) و حقيقة امن الطريق ان يكون الغالب فيه السلامة (الحج الرائق كتاب الحج ج ۲ ص ۳۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۹، طبر

(۳) سورة آل عمران ۹۷ طبر

زن مذکور به حج فرض بوده پس دادن این فتویٰ که زنان در قطار آهن و کشتی بی پرده می شوند لذا رفتن ایشان همراه با محرم نیز غلط می باشد صحیح نبوده و در صورت فوق ضروراً حج فرض است و بودن با محرم کافی می باشد و چون برفع بر سر باشد بی پردگی نیست این گمان بی پردگی غلط می باشد از زمان پیامبر ﷺ تا امروز چنین می شود اگر گمان این شخص مانع صحیح باشد در هیچ زمانی حج بر زنان فرض نمی شد خلاصه آنکه به قول شخص مذکور اعتبار نکند وزن خود را که حج بر او فرض می باشد ضرور به حج ببرد^(۱)

کسیکه از مال پدر حج کرده آیا حج دوباره بر او فرض می گردد: سوال: ۳۰ شخصی از مال پدر خویش در حالیکه پدرش موجود بود حج نمود بعد از وفات پدر شخص مذکور مالک مال و به زاد و راحله قادر گردید آیا حج دوباره بر او فرض است یا نه؟

جواب: اگر حج اولی را بعد از بلوغ انجام داده باشد دوباره حج فرض نیست در الدر المختار آمده: (فلو جدد الصبی الاحرام قبل وقوفه بعرفة ونوی حجة الاسلام اجزاء) و در الدر المختار آمده: (ولو احرم الصبی والمجنون والكافر ثم بلغ او افاق ووقت الحج باق فان جددوا الاحرام يخرجهم عن حجة الاسلام)^(۲).

رفتن به بابل زکات درست است یا نه: سوال: ۳۱ زید استطاعت حج را ندارد اما بکر او را از زکات مال خود معاونت نمود آیا حجتش اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: حجتش ادا می شود^(۳).

کسیکه پسرش مراهق باشد می تواند به حج برود یا نه: سوال: ۳۲ دو پسر شخصی مراهق اند شخص مذکور برادری نیز دارد آیا این شخص دو پسر خود را پرورش کند یا آنها را به کاکای شان سپرده و می تواند به حج برود زیرا شخص معیوبی می خواهد او را همراه خود به حج ببرد؟

(۱) ومع زوج او محرم الخ لامرة حرة ولو عجزوا فی سفر والدو المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۹۸ ، ط. م. ج ۲ ص ۴۶۴. طبر

(۲) ردالمحتار باب الحج ج ۲ ص ۲۰۱ ، ط. م. ج ۲ ص ۴۶۶. طبر

(۳) وكره الاعفاء وندب الاعفاء عن السؤال (كثير) ای كره ان يدفع الي فقير ما يصير به غنيا وندب الاعفاء عن سوال الناس (المهر الرائق باب المنصرف ج ۲ ص ۲۶۸) كذا لم تصدق له عليه (ع) ما لا يحق له لا يجب عليه القول عندما حج فان قل المال وجب (المسك المنقسط ص

۱۲) طبر صدیقی

جواب: رفتن شخصی مذکور به حج درست است زیرا اولادش محتاج او نیستند و برای نگرانی و سرپرستی آنها را به کاکای شان بسپارد^(۱).

در صورتیکه حج بر کسی فرض نگردیده باشد آیا می تواند بدون اجازه والدین به حج

برود: سوال: ۳۳ اگر حج بر کسی فرض نباشد برای او رفتن به حج بدون اجازه والدین جائز است یا نه؟

جواب: اگر والدین به خدمت او ضرورت داشته باشند در آنصورت رفتنش جائز نیست^(۲).

شخصی که در حال فقر حج کرده آیا پس از ثروتمند شدن حج دوباره بر او فرض است:

سوال: ۳۴ اگر شخص فقیری که حج بر او فرض نیست به طریقی خود را به مکه معظمه برساند و حج را اداء کند واپس از بازگشت غنی گردد آیا اکنون دوباره حج بر او فرض است یا اینکه همان حج نفل برایش کافی می باشد؟

برای زن حج همراہ با نا محرم درست نیست: سوال: ۳۵ یک زن آیا می تواند به اجازه شوهر ضعیف خود تنها و یا همراه شخص دیگری به حج برود یا نه؟

جواب: برای زن سفر همراه با مردم اجنبی (نامحرم) درست نیست بلکه طرور است که شوهر یا یکی از محارمش همراه او باشد^(۳).

با دادن پول به یتیمان و فقرا حج اداء نمی گردد: سوال: ۳۶ زید ۵۵ ساله بوده و قوای

جسمانی اش ضعیف گردیده اما به سبب آنکه صاحب ثروت است حج بالایش فرض می باشد او به اساس ضعف جسم و به علت ابتلا به مرض تکالیف راه را برای زندگی خود خطر احساس می نماید لذا غرض ادای فریضه حج حاضر است که یک رقم معقول و مناسب را بر یتیمان ببوه

(۱) وفضلًا عن نفقة عیاله ممن تلزمه نفقة لقدم حق الصدق الى حين عوده والذکر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۹۸ . ط. س. ج ۲ ص ۱۶۲ . طغیر

(۲) وبتوسط بالحرمة کالحج بمال حرام بالکراهة کالحج بلا اذن ممن یحب استیذانہ (ردمختار) کاحده ابویه المختار الى خدمته والاجداد الخ فیکره عورجه بلا اذنهم کما فی الفتح و طاهره ان الکراهة تحریمیة الخ قال فی البحر وهذا کله فی حج الفرض اما حج النفل فطاعة الوالدین اولی مطلقا (ردالمحتار مطلب فیم حج بمال حرام ج ۲ ص ۱۹۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۶) . طغیر

(۳) ومع زوج او محرم ولو عبدًا الخ بالغ عاقل والمراهن کالحج غیر مجوسی ولا فاسق لعدم حفظهما مع وجوب النفقة لمحرمها علیها لانه محسوس علیها لامرأة حرة ولو عجزا فی سفر الخ و لیس عبدها بمحرم لها و لیس لزوجها معها عن حجة الاسلام ولو کان بلا محرم جاز مع الکراهة (ردمختار) ای التحریمة للبهی فی حدیث الصحیحین الخ (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۹ - ۲۰۰ . ط. س. ج ۲ ص ۱۶۶) .

و یا کدام مدرسه اسلامی صرف نموده و بین ترتیب فرض مذکور را اداء نماید آیا اینکار او ادای فریضه حج شمار می شود یا نه؟ شکل دوم آن است که کسی رابه حج بدل فرستد در این مورد معلومات دهید.

جواب: با دادن مال به یتیمان و فقرا کسی از ادای فریضه حج سبکدوش نمی شود البته حج بدل ممکن بوده و بهتر است کسی به حج بدل فرستاده شود که قبلاً حج کرده باشد وگرنه مکروه خواهد بود هر چند حج اداء می شود و این مسأله در شامی آمده است^(۱).

با افواه غلط فرضیت حج ساقط نمی گردد: سوال: ۳۷ چند نفر که حج بر ایشان فرض بود امسال اراده رفتن حج بیت الله را داشتند که این خبر شهرت یافت شریف مکه از حجاج به زور بیعت می گیرد که من امیر المؤمنین هستم لذا امسال حج رفتن و به شریف مکه بیعت کردن چطور است؟

جواب: با چنین خبرهایی حج فرض ساقط نمی گردد لذا بر مردمی که حج فرض است باید حج کنند و بیعت به شریف مکه درست نیست^(۲).

طفل کوچک بی مادر را گذاشتن و به حج رفتن چطور است: سوال: ۳۸ شخصی اراده رفتن به حج را دارد اما یک طفل او صغیر است که مادر هم ندارد طفل مذکور نمی تواند بدون بدر زندگی کند البته طفل مذکور کاکا دارد اگر او را نزد کاکایش گذاشته و به حج برود گنهگار نخواهد شد؟

جواب: حج فرض را بدین وجه نباید گذاشت زیرا پس از رفتن پدرش کاکای او منحیث ولی موجود می باشد که به پرورش او بپردازد البته نفقه طفل مذکور بر ذمه پدر خواهد بود.

رفتن زن بدون محراب به حج چطور است: سوال: ۳۹ یک زن که به هیچ وجه محل فتنه نیست وثقه نیز می باشد محرمی ندارد شخصی که به ظاهر متدین است می خواهد که او را همراه

(۱) العبادة المالية تقبل النيابة من المكلف مطلقاً والبدنية كصلاة وصوم لا نقلها مطلقاً، والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز بولي الموت لانه فرض العمر حتى تلزم الاعادة بزوال العذر و بشرط نية الحج عنه فح لکنه يشترط لصحة النيابة أهلية المأمور لصحة الاعمال فح فجواز حج فح وبشرط امر به ورثته فح وغيرهم أولى (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۴۱ - ۳۴۲ ط م ج ۲ ص ۵۹۷).

(۲) هو فرض مرة على الفور بشرط حرية وبلوغ وعقل وصحة وقدره راد وراحلة فصلت عن مسكه عن لايد مه بفقعة دهماء واباه وعياله وامن طريق (كر) وحقيقة امي الطريق ان يكون الغالب فيه السلامة كما اختاره الفقهاء الموليت رحمهم الله وعليه الاعتماد (البحر الرائق كتاب الحج ج ۲ ص ۲۳۸ ط م ج ۲ ص ۲۰۹). طبري

خود به حج برد و در سفر با او معاونت کند در اینصورت آیا شخص مذکور می تواند با او یکجا سفر کند یا نه؟

جواب: در کتب فقه از عده ای مشایخ اقوالی معتبر مبنی بر جواز موجود است شامی گوید: (وفیه إشارة الى ان الحرة لاتسافر ثلاثة ايام بلا مجرم واختلف فيما دون الثلاثة وقيل انها تسافر مع الصالحين والصبي والمعتوه غير محرمين كما في المحيط قهستاني) و در فصل حداد این عبارت نیز قابل توجه می باشد که در الدر المختار آمده: (ولابد من ستره بينهما في البائن لئلا يختلئ بالاجنبية ويمكن ان يقال في الاجنبية كذلك وان لم تكن معتدته الا ان يوجد نقل بخلافه بحر)^(۱) و بعضی از واقعات صدر اسلام مانند مهاجرت حضرت زینب (رضی الله عنهما) با زید بن حارثه و مردی از انصار از مکه تا مدینه و امثال آن نیز قابل توجه می باشد و واقعیت امر آن است که در مورد وقایع باید از نوعی اجتهاد کار گرفت در فتح آمده: (من الخلع والحق ان على المفتي ان ينظر في خصوص الوقائع)^(۲) والله تعالى اعلم

در دوران عدت سفر حج جائز است یا نه: سوال: ۴۰ شوهر هنده وفات نموده و عدتش تکمیل نگردیده آیا هنده می تواند در دوران عدت خود غرض ادای فریضه حج سفر کند یا نه؟

جواب: هنده نمی تواند در دوران عدت خود غرض ادای فریضه حج سفر کند در الدر المختار چنین حکمی آمده است.^(۳)

آیا زن بیوه می تواند با مرد نا مجرمی یکجا سفر کند یا نه: سوال: ۴۱ یک زن که عصرش ۲۴ سال می باشد و بیوه است اراده رفتن به حج را دارد آیا می تواند همراه شخص نا مجرمی برود؟

جواب: بدون مجرم سفر زن درست نیست و در این حالت حج بر او فرض نمی باشد.^(۴)

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار فصل فی الحداد ج ۲ ص ۸۵۵ ظفر

(۲) رد المختار فصل فی الحداد ج ۲ ص ۸۵۲ ظفر

(۳) ومع زوج او محرم الخ مع وجوب النفقة لمحرمها لامرأة حرة ولو عجزا في سفر الخ ومع عدم عدة عليها مطلقا أية عدة كانت (رد مختار) فلا يجب عليها احج اذا وجدت (ای العدة) قوله ای عدة ای سواء كانت ای سواء كانت وفات او طلاق بائن او رجعی (رد المختار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۸ - ۱۹۹) ولا تخرج معتدة رحمی او بائن الخ عن بیئتها الصلا (الدر المختار علی هامش رد المختار فصل فی الحداد ج ۲ ص ۸۵۲) ظفر

(۴) مؤلف ص ۱۰۴ علی الفور بشرط حرية الخ و محرم او زوج لامرأة في سفر (کنز) لما في الصحيحين لاتسافر امرأة الا ومعهما محرم وزاد: لم في رواية او زوج وروی البراء لا تخرج امرأة الا ومعهما محرم الخ او اشار المصنف الى ان امن الطريق والمحرم من شرائط الوجوب (البحر -

پنجصد روپہ گفت اما بہ قبضہ اش درنیا ورد چہ حکمی وجود دارد: سوال: ۴۲ الف: از پدر زید آنقدر پول بہ میراث ماندہ کہ می توان با آن حج کرد اما زید ہنگام مرگ پدر خود موجود نبود بلکہ پسرش عمرو حضور داشت او دو نیم ہزار روپہ را خرج نمود و در مرض الموت پدر کلان عمرو گفت کہ از فلان جا پنجصد روپہ بگیرد بفراہماید کہ آیا این پنجصد روپہ ملکیت عمرو است و آیا حج بر او فرض است یا نہ؟

ہنگام مرض الموت برای ہبہ چہ شرایطی وجود دارد: سوال: ۴۳ ب: در حصہ پنجم کتاب زیور بہشتی آمدہ کہ برای ہبہ ثلث در مریض الموت قبضہ شرط می باشد در حالیکہ ترکہ پدر زید مجموعاً دو ہزار روپہ می باشد و بہ عمر گفتہ کہ پنجصد روپہ را بگیرد اما آنرا بہ قبضہ او در نیا وردہ در اینصورت آیا او مالک این پنجصد روپہ گردیدہ یا نہ و آیا حج بر او فرض شدہ است یا نہ؟

رقمی را کہ نواسہ دزدیدہ حق تمام ورثہ است: سوال: ۴۴ ج: ہنگامی کہ زید وفات نمود و رثہ او دو پسر و یک دختر بود و عمرو کہ پسر پسر او می باشد پنجصد روپہ ای کہ پدر کلانش برایش دادہ نزدش موجود بودہ اما از جملہ یک و نیم ہزار روپہ ای کہ از مال پدر کلان سرقت نمودہ نزدش چہار صد روپہ باقی می باشد آیا این چہار صد روپہ ملکیت عمرو شمرده می شود و یا اینکہ بر تمام و رثہ مطابق سهم ایشان تقسیم می گردد و سهمی کہ در آن بہ عمرو می رسد اگر قابل حج باشد حج بر او فرض می شود یا نہ؟

کسیکہ مالک خانہ باشد آیا حج بر او فرض است یا نہ: سوال: ۴۵ شخصی تعمیر دو منزلہ ای دارد کہ منزل پایانی از حاجت او زیادہ و در منزل بالای خود سکونت می کند آیا حج بر او فرض است یا نہ؟

حج بہ اساس جایداد فرض می شود یا نہ: سوال: ۴۶ هـ: شخصی با معاش تقاعدی زندگی خود را پیش می برد و جایداد نیز دارد کہ برای گزارہ او کافی نمی باشد اما جایداد او آنقدر قیمت دارد کہ اگر آنرا بفروشد می تواند حج کند آیا حج بر او فرض است یا نہ؟

اگر ہبہ ورقم دیگری یکجا شود حج فرض می گردد یا نہ: سوال: ۴۷ و: شخصی بہ یکی

از دوستان خود بدون اجازه ورثه آنقدر پول داده که برای حج کافی می باشد یا حج بر او فرض است یا نه؟

شخصی قبل از موسم حج پول داشت و بعداً آنرا قرض داد و حصول نگرديد چه حکمی

وجود دارد: سوال: ۴۸ ز: نزد شخصی درماه صفر آنقدر پول وجود داشت که می توانست با آن به حج برود اما درماه ربیع الثانی آنرا به کسی قرض داد و تا اکنون حصول نگرديد حج بر این شخص فرض گردیده است یا نه؟ مولوی حسین احمد مهاجر مدنی گوید که حج فرض می گردد در صورتیکه ماه مذکور زمانه رفتن به حج باشد و به اساس تجربه رفتن مردم از اینجا درماه شوال صورت می گیرد.

جواب: الف: عمر و مالک آن پنجصد روپيه نیز نشده است ^(۱) پس به اساس آن پول حج بر او فرض نشده است.

ب: رای حضرت مولانا اشرف علی نزد من صحیح است.

ج: از تمام دوهزار روپيه به عمر مقداربر می رسد اما چون فقط چهار صد روپيه وجود دارد آنرا به دیگر ورثه بدهد چون نزد او چیزی باقی نمی ماند لذا حج بر او فرض نیست.

د: صحیح همان است که برو عمر حج فرض نمی باشد (ومنه المسکن ومرفته ولو کبير یمکنه الاستغناء ببعضه والحج بالفاضل فانه لایلزمه بیع الزائده) ^(۲).

ه: اگر جایداد بیشتر از اندازه گذاره نباشد حج بر او فرض نیست و فروش آن ضروری نمی باشد وجه آن است که با ملکیت دیگری گذاره کردن شرعاً اعتبار نداشته بلکه در آمد خود شخص معتبر می باشد و در شریعت عاید جائز اعتبار دارد ^(۳).

و: اگر آن رقم از ثلث زیاده نباشد حج فرض می گردد.

ز: آنچه مولوی صاحب حسین احمد در این مورد فرموده صحیح است.

مسئله: ضامن وائیدین رفتن به حج چطور است: سوال: ۴۹ ز: رفتن به حج نقلی بدون رضایت والدین حلال است یا نه؟

(۱) چون شبه بوده ودرجه قصه شرط می باشد

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۱۹۶ ج ۲.

(۳) وإن كان صاحب صفة إن كان له من المال ما يباع بمقدار ما يكفي الزاد والراحلة ذاهباً وجائياً وتنفقة عياله، وأولاده وبقية له من الصفة قدر ما يعيش منه أنفاه بفقرض سببه، وإن كان له عالمگیری ط. م. ج ۲ ص ۲۱۸ ظفر

جواب: بدون رضایت والدین به حج نفل نباید رفت در الدر المختار آمده: (قد يتصف بالحرمۃ بمال حرام وبالكراهۃ كالحج بلا اذن ممن يجب استيذانه) ودر شامی آمده: (اما حج النفل فطاعة الوالدين اولی مطلقاً كما صرح به فی الملتقط)^(۱).

تأخیر در ادای فریضه حج جائز است یا نه: سوال: ۵۰ اگر بر کسی حج فرض شده باشد در ادای آن تأخیر جائز است یا نه؟ و اگر والدین از سفر حج منع کنند به خاطر ایشان مؤخر کردن آن جائز می باشد یا نه؟

جواب: در صورت فرض شدن حج تأخیر نباید کرد و اگر والدین منع کنند باز نه ایستد اما اگر والدین محتاج خدمت او باشند و هیچ کس دیگر نباشد که خدمت ایشان را بکند در آن صورت حج را مؤخر نماید در الدر المختار آمده: (وقد يتصف بالحرمۃ كالحج بمال حرام وبالكراهۃ كالحج بلا اذن ممن يجب استيذانه) شامی گوید: (كاحد ابويه المحتاج الى خدمته)^(۲) فرض مرة على الفور في العام الاول عند الثاني واصح الروايتين عن الامام)^(۳).

دین مهر مقدم است یا حج: سوال: ۵۱ اگر بر کسی حج فرض شده باشد و زنش مانع شود و بگوید که مهر مرا بده و نزدشن برای ادای مهر غیر از همین مال چیز دیگری نباشد در این صورت ادای حج بر او لازم است یا ادای مهر؟

جواب: در صورتی که زنش مانع شود و بگوید که مهر را بده باید حج را مؤخر نماید و مهر را اداء کند^(۴).

اگر زن باشخص نامحرمی به حج برود آیا شوهرش می تواند او را مانع شود یا نه:

سوال: ۵۲ زنی می خواهد با پسر عمه خود و دختر خاله خود و زنان دیگر به حج برود و شوهرش مانع او می شود آیا شوهر شرعاً حق دارد که او را مانع گردد؟

جواب: اگر حج بر زن فرض باشد شوهرش نمی تواند او را از رفتن به حج منع کند و اگر شوهر همراهش نرود می تواند همراه بایکی از محارم خود به حج برود و بدون محرم رفتن مکروه تحریمی

(۱) رد المحتار ص ۲۴۵ ج ۲.

(۲) رد المحتار ص ۱۹۱ ج ۲.

(۳) الدر المختار ص ۱۹۱ ج ۲.

(۴) ممن يجب استيذانه وكذا العريم لمندون لا مال له بقصي به، والكفيل لو بالاذن، فبكرة خروجه بلا إذنهيم كما في الفتح. وظاهره أن الكراهة تحريرية ولذا عبر الشارح بالوجوب حج

می باشد طوریکه در الدر المختار آمده: (لیس لزوجها منعها عن حجة الاسلام ولو حج بلا محرم
 جاز مع الکراهة ای التحريمية)^(۱) وپسر عمه محرم نیست و همراه با او سفر جائز نمی باشد^(۲)
 و همچنان مطابق اصل مذهب سفر همراه با زنان نیز درست نیست^(۳) و عده ای گفته اند که اگر
 همراه با صالحان سفر کند درست است (وقیل لها تسافر مع الصالحین والصبی والمعتوه غیر
 محرمین کما فی المحيط عن القهستانی)^(۴)

آیا زن می تواند با پیر خود که محرمش نیست به سفر حج برود: سوال: ۵۳ الف: یک
 زن بیوه که صاحب نصاب است می خواهد با پیر خود که محرمش نیست به حج برود آیا جائز
 است یا نه؟

ب: اگر این زن فقط با زنان یکجا شده و برود جائز است یا نه؟

جواب: الف: جائز نیست زیرا در شامی آمده: (ولیه اشارة ان الحرة لاتسافر ثلاثة ايام بلا محرم)
 فقط^(۵)

ب: جائز نیست.^(۶)

آیا زن می تواند با زنانی که همراه محرم خود به حج می رود به حج برود یا نه:
سوال: ۵۴ یک زن بیوه که هیچ محرمی همراه او نیست می خواهد به حج برود و سایر زنان هر
 یک همراه با شوهر خویش به حج می روند آیا زن مذکور می تواند به همراهی ایشان به حج
 برود یا نه و اگر کسی مانع شود برای او چه جزایی وجود دارد؟

(۱) ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰. ظفر

(۲) والمحرّم من لا يجوز له سآکحتها علی التّاهیه بقراءة او رضاع او صهریه (ردالمحتار کتاب الحج تحت قوله مع زوج او محرم ج ۲ ص
 ۱۹۹. ط. س. ج ۲ ص ۴۶۴). ظفر

(۳) و بعضی فی المرأة ان يكون لها محرم تحج به أو زوج ولا يجوز لها أن تحج بغيرهما إذا كان بيها وبين مكة مسيرة ثلاثة أيام وقال الشافعي
 رحمه الله: يجوز لها الحج إذا خرجت في رفقة ومعها نساء ثلاث لحصول الأمن بالرفقة ولنا قوله عليه الصلاة والسلام [لا تحجن امرأة إلا
 ومعها محرم] ولأنها بدون المحرم يخاف عليها الفتنة وتزداد بالضماع غيرها إليها ولهذا تحرم الخلوة بالأجنبية وإن كان معها غيرها. (هداية
 على هامش فتح القدير كتاب الحج ج ۲ ص ۱۲۸). ظفي

(۴) ردالمحتار كتاب المحظر والاباحة فصل في البيع ج ۵ ص ۳۴۳. ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

(۵) ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۹. و بعضی فی المرأة ان يكون لها محرم تحج به أو زوج ولا يجوز لها أن تحج بغيرهما إذا كان بيها
 وبين مكة مسيرة ثلاثة أيام. (هداية على هامش فتح القدير كتاب الحج ج ۲ ص ۱۲۸. ط. س. ج ۲ ص ۴۶۴). ظفر

(۶) ومع زوج او محرم لا مع وجوب النفقة لمحرمها عليها لا لامرأة (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۸ - ۱۹۹ وروی الزائر لا تحج
 امرأة الا ومعها محرم). (السر الرائق ج ۲ ص ۳۳۸. ط. س. ج ۲ ص ۳۱۴). ظفر

جواب: تا وقتی که همراه با این زن بیوه محرمی نباشد که همایش به حج برود حج بر او فرض نبوده و رفتنش نا جائز می باشد (۱).

اگر کسی که احرام بسته به عرفات نرسد حبشی می شود یا نه: سوال: ۵۵ شخصی که به قصد حج احرام بسته در یوم نحر قبل از طلوع فجر به نزدیکی عرفات رسید اما آنقدر فاصله باقی ماند که تا رسیدن به خود میدان فجر طلوع می کند البته اگر او سنگریزه ای بر تاپ کند تا به آنجا می رسد شخصی می گوید که رسیدن سنگریزه محرم در حکم رسیدن خود اومی باشد و حج او می شود آیا این قول صحیح است؟

جواب: این قول مذکور غلط می باشد زیرا رسیدن به بخشی از میدان عرفات برای محرم ضروری است هر چند برا یک لحظه باشد و بدون آن حج نمی شود چنانچه در شرح لباب المناسک آمده شرط سوم وقوف عرفه در میدان عرفات می باشد (قلوا خطأ لم یجز وقوفه بغیر عرفه ولو بیطن عرفه الخامس کیونته بعرفه فی وقته ولو لحظه) (۲).

وقتی حج بر ذمه خود شخص فرض باشد و پدر خود را به بفرستد فرض خودش اداء می شود یا نه: سوال: ۵۶ حج بر ذمه شخصی فرض می باشد اما والدین او آنقدر مال ندارند که به حج بروند اکنون این شخص خودش حج کند یا پدر خویش را به حج بفرستد و اگر پدر خویش را به حج بفرستد فرض از ذمه خودش اداء می شود یا نه؟

جواب: شخص مذکور باید خودش حج کند و اگر پدر خویش را به حج بفرستد باز هم حج بر ذمه خودش فرض می باشد (۳).

اگر شخصی قبل از حج یا بعد از زنا کند حبشی می شود یا نه: سوال: ۵۷ شخصی زن شوهر

(۱) ومع زوج او محرم الحج مع وجوب النفقة علیها لمحرمها الخ لامرأة حرة ولوعجزا فی سفر (ایضا ج ۲ ص ۱۹۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۴) دوهادیه حکم ممانعت به صراحت موقوف می باشد برای دانستن ص ۱۲۸ ج ۱ فتح القدیر ملاحظه شود.

(۲) المسک المنقسط ص ۱۰۴) والجمع فرضه ثلاثة الاحرام الحج والوقوف بعرفة فی اوانه (درمختار) وهر من زوال یوم عرفة الی قبیل طلوع فجر البحر (الدور المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۴) اما واما زمانه فزمان الوقوف من حين نزول الشمس من یوم عرفة الی طلوع الفجر الثاني من یوم النحر حتی لو وقف بعرفة فی غیر هذا الوقت کان وقوفه وعدم وقوفه سواء لانه فرض مؤقت لا یزول من لم یدرک عرفة بهماز ولا یلیل فقد فاتته الحج لا اما القدر المفروض من الوقوف فهو کیونته بعرفة فی ساعة من هذا الوقت فمضى حصل التیانها فی ساعة من هذا الوقت نادى فرض الوقوف سواء کان عالما بها أو جاهلا نائما أو یقظان متيقظا أو نائم علی وجه الوقوف بها أو مر وهو یمنی أو علی الدابة أو محمولا (بدائع الصنائع کتاب الحج فصل رکن الحج ج ۲ ص ۱۲۵ و ص ۱۲۷) طعیر

(۳) والتمکة میهما کحج الفرض نقول الیاباة عند العجز فقط لکن بشرط دوام العجز الی الموت لانه فرض العمر حتی نلزم الاعادة بمرور التمر (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن العیر ج ۲ ص ۳۲۶ و ج ۲ ص ۳۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸) طعیر

داری فرار داده و به خانه خود آورد و تا چند ماه با او زنا کرد و پس از آن به حج رفت و چون از حج باز گشت به این عمل زشت دوام داد بالاخره شوهر زن مذکور مجبوراً او را طلاق داد و پس از آن انقضای عدت زانی مذکور با او نکاح کرد آیا حج شخص مذکور شده است یا نه؟
جواب: حج شخص مذکور صحیح بوده و دوباره حج بر او فرض نیست ^(۱) (البته گناه بزرگ زنا بر گردن او بوده اما بر ادای حج اثری ندارد)

اگر عرفه به روز جمعه تصادف کند آیا از هفتاد حج افضل می باشد: سوال: ۵۸ اگر
 عرفه به روز جمعه تصادف کند از هفتاد حجی که در غیر جمعه باشد افضل است چنانچه در بحر الرائق آمده: (وقد قيل اذا وافق يوم عرفة جمعة غفر لاهل كل الموقف وانه افضل من سبعين حجة غير يوم الجمعة كما ورد في الحديث الشريف انتهى) اما صاحب ردالمحتار چنین می نویسد: (ولكن نقل المنادی عن بعض الحفاظ ان هذا الحديث باطل لا اصل له) آیا این روایت واقعاً باطل می باشد حافظ سخاوی در کتاب فضائل اعمال این حدیث ابو هریره را نقل می کند (ان الله عز وجل خلق الايام واختار منها يوم الجمعة فكل عمل يعمله الانسان يوم الجمعة يكتب له سبعين حسنة) این حدیث صحیح است یا نه؟

جواب: مولف الدر المختار این حدیث را اختیار نموده که اگر وقوف عرفه در روز جمعه صورت گیرد حج مذکور از هفتاد حجی که در غیر جمعه باشد افضل است و این مسأله مسلم می باشد که در فضائل اعمال بر حدیث ضعیف نیز می توان عمل نمود طوریکه در الدر المختار از الرملى چنین نقل گردیده: (فيعمل به في فضائل الاعمال وان انكره النووى) ^(۲) بهر حال فضیلت وقوف در روز جمعه حتماً است پس اگر روایت هفتاد حج ضعیف نیز باشد با اصل منافى نمی باشد و در اموری از این قبیل نمی توان حکم قطعی صادر کرد و نه به آن ضرورتی می باشد و حدیثی که حافظ سخاوی در این باب نقل نموده اگر صحیح است مطلب حاصل می گردد و اگر ضعیف باشد نیز قابل قدح نیست.

(۱) هو ای الحج فرض الخ مرة لان سببه البيت وهو واحد (در مختار) ولا يتكرر الواجب اذا لم يتكرر سببه ولحديث مسلم يالها الناس قد فرض عليكم الحج فحجوا فقال رجل اكل عام يارسول الله فسكت حتى قلها ثلاثا فقال رسول الله لقلت نعم لرجبت ولما استغنم ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۰ ، ط. م. ج ۲ ص ۴۵۴ و ۴۵۵ ، ظهير

(۲) الدر المختار على هامش ردالمحتار عند باب وءو مطلب في بيان ارتقاء الحديث الضعيف الى مرتبة الحسن ، ج ۱ ص ۱۱۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۱۲۸ ، ظهير

اگر زن ومحترم هر دو مريض باشد چه حکمی وجود دارد: سوال: ۵۹ شخصی خود فريضه حج را اداء نموده اما زنش حج نکرده اکنون نزد او آنقدر پول وجود دارد که زن وشوهر بخوبی می توانند حج بنمایند اما شوهر ضعیف ودائم المرض بوده وزن نیز ضعیف می باشد اما آنقدر ضعیف نیست که راه رفته نتواند از سوی دیگر در این ایام در راه حجاز تکالیف زیادی می باشد پس در چنین حالات برای هر دو رفتن به حج ضروری می باشد یا دادن همان مقدار رقم به مدارس اسلامیة بهتر است؟

جواب: چون بر این زن حج فرض می باشد باید به حج فرستاده شود خواه شوهرش همراهش برود یا یکی از محارمش اگر فی الفور به علت عدم اطمینان از اوضاع رفتن به حج دشوار باشد تا وقتیکه خبر قابل اطمینانی برسد انتظار بکشد وجون از اوضاع مطمئن شود اراده حج را بنماید ^(۱) خلاصه آنکه فريضه حج باحج کردن اداء می شود وبا دادن رقم به مدارس اسلامی وغیره حج اداء نمی گردد.

آیا قرضدار می تواند بدون ادای قرض به حج برود یانه: سوال: ۶۰ اگر شخصی بخواهد به حج بزود وقرضدار باشد آی قبل از رفتن به حج ادای قرض ضروری است یانه وبدون ادای قرض می تواند به حج برود یانه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (وغیرها سنن وآداب کان يتوصع فی النفقة ويحافظ علی الطهارة وعلی صون لسانه ويستاذن أبویه ودائنه وكفيله) ودر شامی آمده: (وکذا یکره بلا اذن دائنه وكفيله والظاهر انها تحريمیه لاطلاقهم الکراهة ويدل علیه قوله فیما مر فی تمثيله للحج المکروه کالحج بلا اذن مما يجب استیذانه فلا ینبغی عده ذلک من السنین وآلآداب) ^(۲) از روایات مذکور معلوم می گردد که هنگام رفتن به حج اجازه گرفتن یا واجب می باشد وضروری بودن ادای فرض ثابت نمی گردد.

فصل دوم

ارکان وواجبات حج

زنی که درایام حج به حیض مبتلاشود چگونه حج کند: سوال: ۶۱ زنی که درهنگام حج

(۱) مع امن الطريق بعلقة السلامة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ح ۲ ص ۱۹۷ . ط. س. ح ۲ ص ۵۶۳) ظهیر

(۲) ردالمحتار کتاب الحج ص ۲۰۵ . ط. س. ح ۲ ص ۴۷۰ ۴۷۱ ظهیر

حیض بینند ارکان حج را چگونه اداء کرده می تواند.

جواب: غیر از طواف تمام ارکات حج را انجام دهد و پس از پاک شدن طواف فرض را قضا نماید و طواف سنت و واجب از او ساقط می گردد^(۱).

چه وقتی حضور در عرفه ضروری باشد که حج صحیح شود: سوال: ۶۲ الف: حجاج تا چه وقتی که به عرفات برسند شامل حج می گردند.

وقت خطبه حج: سوال: ۶۳ ب: خطبه حج چه وقتی شروع و چه وقت ختم می گردد؟

کسیکه قبل از غروب آفتاب از عرفات باز گردد خون براو واجب شود یا نه: سوال: ۶۴ ج: اگر کسی قبل از غروب آفتاب از عرفات باز گردد خون بر او واجب می شود یا نه؟

جواب: الف: بعد از زوال عرفه یعنی نهم ذی الحجة تا قبل از دمیدن صبح صادق یوم النحر هر وقتیکه شخص به عرفات می رسد فرض اداء شده و حج اداء می گردد^(۲).

ب: حج دارای سه خطبه می باشد یکی در هفتم ذی الحجة در مکه مکرمه دوم به تاریخ نهم ذی الحجة بعد از زوال آفتاب در عرفات قبل از نماز ظهر و عصر و خطبه سوم به تاریخ یازدهم ذالحجة در منی که تفصیل آن در کتب فقه آمده است^(۳).

ج: باید تا غروب آفتاب در آنجا باقی بماند و اگر قبل از غروب آفتاب باز گردد خون بر او لازم می شود.^(۴)

(۱) واذا حاضرت المرأة عند الاحرام اغسلت واحمرت وصنعت كما يصنع الحاج غير انها لا تطوف بالبيت حتى تظهر لحديث عائشة . (هداية باب للمنع ج ۱ ص ۲۴۶). طهیر

(۲) الحج فرضه لثلاثة الاحرام الحج والوقوف بعرفة في اوانه (دومختار) وهو من زوال يوم عرفة الى قبيل طلوع فجر النحر (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶). طهیر

(۳) فاذا كان قبل يوم التروية يوم خطب الإمام خطبة يعلم فيها الناس الخروج إلى منى والصلاة بعرفات والوقوف والإفاضة إلى ثم يوجه إلى عرفات فيقيم بها إلى إذا زالت الشمس يصلي الإمام بالناس الظهر والعصر فيبدي بالخطبة فيخطب خطبة يعلم فيها الناس الوقوف بعرفة إلى ويحط حطتين بفصل بينهما بجلسة كما في الجمعة إلى (هداية باب الاحرام ج ۱ ص ۲۲۵) قوله: وبعد الزوال ثاني النحر قال في اللباب ثم اذا كان اليوم الحادي عشر ولاني ايام النحر خطب الإمام خطبة واحدة بعد صلاة الظهر لا يجلس فيها كخطبة اليوم السابع يعلم الناس احكام الترمي وما بقى من امور المناسك وهذه الخطبة سنة وتركها علة عظيمة آه (ردالمحتار فصل في الاحرام مطلب في حكم صلاة العيد ج ۲ ص ۲۵۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۰). طهیر

(۴) ثامن الشهر خرج إلى منى الحج ومكث بها إلى فجر عرفة ثم بعد طلوع الشمس راح إلى عرفات الحج وإذا غربت الشمس إلى مزدلفة (دومختار) قوله اذا غربت الشمس الحج بيان للواحد حتى لو دفع قبل الغروب فان حازر حدود عرفة لزمه دم (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۳۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۰۸) خفیر

وقت حضور در عرفات چه وقت است: سوال: ۶۵ حاجی باید در کدام روز و در چه وقتی به عرفات برسد وقت آخری رسیدن حاجی به عرفات چه وقتی می باشد که حجتش باطل نشود حاجی باید در چه وقتی از عرفات به سوی مزدلفه برود و انتهای آن چه وقت است؟ اگر کدام حاجی در شام روز عرفه یا بعد از نیمه شب در شب عید به عرفات برسد حجتش می شود یانه اگر اداء شود در شب چه وقتی بطرف مزدلفه باز می گردد؟

جواب: وقت مستحب برای رفتن به سوی عرفات آن است که در روز عرفه بعد از طلوع آفتاب از منی بطرف عرفات حرکت کند و در آنجا رسیده و مطابق قاعده از نماز ظهر و عصر فارغ شده و قوف عرفات را انجام دهد و وقت وقوف به عرفات از زوال روز عرفه تا طلوع فجر یوم نحر می باشد یعنی شب تاریخ دهم نیز وقت وقوف است و در این مدت هر وقتی که به عرفات برسد فرض وقوف اداء می شود و وقت مستحب بازگشت به سوی عرفه همان وقتی است که معروف می باشد که بعد از غروب آفتاب روز عرفه از عرفات حرکت نموده و به مزدلفه رسیده و شب را در آنجا بگذرانند و نماز صبح را در تاریکی خوانده و وقوف مزدلفه را انجام دهد و وقت این وقوف از طلوع فجر یوم النحر تا طلوع آفتاب می باشد و این وقوف واجب است و آن حاجی که در روز عرفه پس از شام یا هنگام خفتن یا پس از آن و قبل از صبح صادق به عرفات برسد حجتش صحیح بوده پس در عرفات کمی توقف کند و همان وقت به مزدلفه برود و اگر وقت وقوف مزدلفه باقی باشد وقوف مزدلفه را انجام دهد تا که واجب ترک نگردد و اگر وقوف مزدلفه صورت نگیرد^(۱) و یا وقت آن باقی نباشد ترک واجب بوده و خون واجب می گردد باقی تفصیل مناسک حج در کتب مشهور و معروف فقه وجود دارد به کتب مذکور مراجعه شود.

کسیکه طواف وداع را انجام ندهد چه حکمی وجود دارد: سوال: ۶۶ زید برای ادای حج مفروض روانه بیت الله شریف گردید زید و همراهان او از کوه یلملم بدان وجه احرام نبستند که نخست قصد رفتن به مدینه منوره را داشتند چنانچه اولاً به مدینه منوره رفته مقبره پیامبر

(۱) فإذا صلى المفجر يوم التروية بمكة خرج إلى منى فبقيم بها حتى يصلي الفجر من يوم عرفة ثم يتوجه إلى عرفات فيقيم بها ثم إذا زالت الشمس يصلي الإمام بالناس الظهر والعصر ثم يصلي بهم الظهر والعصر في وقت الظهر باذان وإقامتين ثم إذا غربت الشمس افاض الإمام والناس معه في ليل مكة قليلاً بعد غروب الشمس والفاضة الإمام فلا بأس به ثم ثم أتى مزدلفه ثم يصلي الإمام بالناس المغرب والعشاء ما دأن وإقامة واحدة ثم وقف ثم هذا الوقوف ثلاثة ألام حرام ثم والوقوف بعرفة في أوانه (مزمختار) وهو من زوال يوم عرفة إلى قبل شتوع فجر الحر (رد المحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ط. س. ج ۲ ص ۵۰۸ طبع)

را زیادت نمودند از آنجا حرکت نموده دبه سوی بیت الله شریف حرکت کردند و زید در منطقه (رایغ) به نیت ادای حج احرام بست و چون به حرم شریف داخل گردید طواف داخلی و ارکان حج را انجام داد و بعد از آن یک مرتبه دیگر نیز طواف نمود و پس از آن نخست مریض شد و چون هنگام رفتن به سوی عرفات به تاریخ ۷ ذی الحجة شدیداً مریض بود لذا اینکار را در حالی انجام داد که او را بر چار پایبی انداخته و نقل می داند بدین ترتیب در میدان عرفات داخل شده و خطبه را نیز شنید. و دیگر ارکان حج را نیز انجام داد و تا سیزدهم ذی الحجة مانند سایر حجاج در منی اقامت نمود و در همین روز یعنی ۱۳ ذی الحجة احرام را باز نمود و موی خود را کوتاه کرد روز دیگر دوباره بها سوی بیت الله شریف آمد مگر به علت فرض پای پیاده طواف نتوانست بلکه مانند تاریخ ۷ ذی الحجة ممکن بود او را در چار پایبی انداخته طواف دهند اما طواف دهندگان او را طواف ندادند و در همین حالت مریضی به وطن بازگشت و تخمیناً دوسال بر این موضوع گذشت و او منتظماً بازن خود جماع می نمود و چون در اینجا از علمای هند پرسید عده ای طواف مذکور را واجب گفتند و افزودند که این طواف نیز رکن است و تا وقتی که انجام نگیرد حج کامل نمی شود و عده ای گفتند که تا وقتی که این طواف صورت نگیرد رفتن نزد زن حرام می باشد و گروه دیگر گفتند که انجام ندادن طواف وداع باعث حرمت زن نیست اما چون به علت مرض و بیاض غلط ترک گردیده پس به خاطر تأخیری که صورت گرفته دو خون بر او واجب گشته اما طواف وداع بهر صورت باید انجام گیرد چون در این مورد اختلاف زیاده وجود دارد کدام قول صحیح و معتبر شمرده شود؟ زید استطاعت دوباره رفتن را ندارد اما دو خون می تو

بکند مسأله را واضح سازید خداوند متعال شما را اجر بدهد.

جواب: در سوال ذکر نگردیده که زید طواف افاضه را نیز انجام داده یانه زیرا این طواف رکن و فرض می باشد و بدون این طواف شخص نمی تواند از احرام برون شود و جماع بازن نیز بدون آن حلال نمی باشد وقت این طواف از تا ۱۲ ذی الحجة می باشد هنگام قیام در منی باید مکه آمده این طواف را انجام داده و باید دوباره به منی برگشت پس باید این نکته روشن گردد که زید این طواف را انجام داده یانه اگر طواف مذکور را انجام نداده باشد باید به مکه معظمه بر گردد و طواف مذکور را انجام دهد و به علت جماع بازن و تأخیر در آن خون لازم می باشد و اگر طواف مذکور یعنی طواف افاضه را انجام داده باشد فرض حج اداء شده است طواف وداع یعنی طواف

بازگشت^(۱) از مکه معظمه فرض نبوده واجب می باشد و با ترک صرف خون لازم می گردد ضرورتی به بازگشت و انجام این طواف وجود ندارد^(۲) پس سوال کننده با این نکته را شرح دهد که زید از تاریخ دهم الی دوازدهم ذی الحجة طوافی انجام داده است یا نه؟ اگر نکرده باشد طواف زیارت بر ذمه او باقی بوده و هر وقتیکه بتواند به مکه باز گردد و طواف مذکور را انجام دهد و بدون طواف مذکور جماع حلال نمی گردد.

وقتیکه شخصی اراده حج را می نماید ضرور است که در مورد مسائل حج آگاهی حاصل کند به هر زبانی کتاب احکام حج موجود می باشد پس این قدر باید حتماً دانست که چه اموری فرض است بهر صورت اکنون باید واضحاً نوشته شود که طواف زیارت را انجام داده یانه پس از آن جواب مشرح نوشته خواهد شد و باید واضح ساخت که طواف زیارت علیحده بوده و طواف وداع علیحده می باشد اولی فرض و رکن حج بوده و دومی واجب می باشد.

کسیکه طواف زیارت را انجام ندهد چه حکم دارد: سوال: ۶۷ اگر شخصی به حج برود و تمام افعال و ارکان حج را انجام دهد اما طواف زیارت نکند و به وطن خود باز گردد در موردش چه حکمی وجود دارد؟

جواب: اگر حاجی بدون طواف زیارت طوریکه دو ایام نحر و پس از آن هیچ طوافی نکند و به وطن خود باز گردد زن بر او حرام بوده و حکم احرام در مورد او باقی می باشد باز گشت به مکه معظمه و انجام طواف زیارت بر او لازم بوده و بدون طواف مذکور از احرام خارج نمی گردد و زن برایش حلال نمی شود.

فصل سوم

أحكام

آیا محرم می تواند بار ابر یا تار زیر پوش خود را ببندد یا نه: سوال: ۶۸ الف: آیا محرم می

(١) ولغرض ثلاثة الاحرام والوقوف بعرفة وطواف الزيارة فتح وطواف الزيارة أول وقفه بعد طلوع الفجر يوم النحر وهو فيه أي الطواف في يوم النحر الاول أفضل ورحل له النساء، فإن أخره عنها أي ايام النحر وليلاتها منها كره تحرهما ووجب دم لتفرك الواجب ثم أتى منى (درمختار) قوله كره تحرهما الخ أي ولو أخره الى اليوم الرابع الذي هو آخر ايام التشريق وهو الصحيح الخ وبه يفتى (ردالمحتار كتاب الحج ج ٢ ص ١٠٢ وباب الاحرام ج ٢ ص ١٥٢ ، ط. س. ج ٢ ص ٤٦٧). مظهر

(٢) ثم اذا اراد السفر طاف المصدر اى الوداع سبعة اشواط بلا رمل وسعى وهو واجب الا على اهل مكة (در مختار) قوله وهو واجب للوطنفر ولم يطف وجب عليه الرجوع ليطف ما لم يجاوز الميقات فيخير بين ارافة الدم، والرجوع باحرام جهده بعمرة الخ (ردالمحتار مطلب فى طواف الصدر ج ٢ ص ٢٥٥ ، ط. س. ج ٢ ص ٥٢٣). ضيف

تواند با رابر یا تار زیر پوش احرام را ببندد یا نه؟

آیا محرم می تواند به علت گرمی چادر احرام را بکشد: سوال: ۶۹ ب: چادری که در

حالت احرام پوشیده می شود آیا در صورت عرق کردن می توان آنرا پایین کرد یا نه؟

خواندن دعاها در حالی که به سوی کتاب دیده شود چطور است: سوال: ۷۰ ج:

شخصی که دعاها حج را زبانی یاد ندارد آیا می تواند به سوی کتاب دیده و آنها را بخواند یا نه؟

جواب: الف: می توان بارابر و غیره زیر پوش احرام را بست ^(۱).

ب: هر وقتیکه ضرورتی به کشیدن چادر نیست در صورت عرق و غیره می توان آنرا پائین کرد ^(۲).

ج: می تواند به کتاب دیده و بخواند و پس از خواندن می تواند کتاب را نزد خود نگهدارد ^(۳).

فصل چهارم

جنایات

اگر محرم بقه را بکشد چه حکم دارد: سوال: ۷۱ (عن ابی الزبیر المکی عن جابر بن عبد الله قال قال رسول الله ﷺ من قتل ضفدعاً فعليه شاة محرماً كان او حلالاً) آیا در قتل بقه گوسفند واجب است یا نه؟

جواب: در رد المحتار آمده: (قوله فان قتل محرم صيداً اي حيواناً برياً متوحشاً با اصل خلقته واحتراز به عن البحري وهو مايكون تولده في الماء ولو كان منواه في البر لان التوالد اصل والكيونة بعده عارض فكلب الماء والضفدع المائي كما قيده في الفتح قال ومثبه السرطان والتمساح والسلحفاة بحري يحل اصطياده للمحرم بنص آلاية ^(۴) وعمومها بتناول لغير المأكول منه وهو الصحيح خلافاً لما في مناسك الكرماني من تخصيصه بالسلك خاصة اما البري فحرام مطلقاً) پس معلوم گردید که صحیح نزد احناف آن است که بقه آبی در عموم آیه (احل لكم

(۱) فان زوره او خلله او عقده اساء ولا دم عليه (رد مختار) وكذا لو شده بحبل ونحوه لشبهة حينئذ بالمخيط من جهة انه لا يحتاج الى حفظة بخلاف شهد الهيمان في وسطه (رد المحتار باب الاحرام ج ۲ ص ۲۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۸۱). طغیر

(۲) وكذا يستحب لمريد الاحرام فتح لبس ازار واداء على ظهره فتح وهذا بيان السنة والا فستر العورة كاف (الدر المحتار على هامش رد المحتار باب الاحرام ج ۲ ص ۲۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۸۱). طغیر

(۳) رد المحتار باب الجنایات ج ۲ ص ۲۹۱. طغیر

(۴) سورة المائدة: ۱۳. طغیر

صيد البحر و طعامه متاعاً لكم) داخل بوده و در قتل آن گوسفند واجب بوده و ممکن حدیث بر بری محمول باشد.

اگر مردی در حالت مجبوری از طرف زنان جمار کند چه حکم دارد: سوال: ۷۲ الف:

زید جمرات ثلاثة را به تاریخ ۱۲ از سوی زنان و کلاً رمی کرد زیرا قافله در حال حرکت بود و رمی کردن زنان بسیار دشوار بود این رمی صحیح شده یا نه در صورت عدم صحت خون واجب است یا نه؟

آیا محرم می تواند عینک بپوشد یا نه: سوال: ۷۳ ب: آیا محرم می تواند عینک بگذارد

یا نه؟

جواب: الف: رمی جمار واجب بوده و ترک واجب اگر به سبب عذری صورت گیرد موجب هیچ چیزی نمی شود طریقه در ردالمحتار آمده: (و کذا اکل واجب اذا ترک به عذر لاشی علیه کما فی البحر)^(۱) پس دور اینصورت چون به علت ازدحام زیاد که عذر است زنان رمی جمار را ترک کرده اند لذا خون واجب نیست.

ب: می تواند بپوشد.^(۲)

اگر محرم بوت بپوشد خون بر او واجب می گردد یا نه: سوال: ۷۴ اگر محرم بوت بپوشد

و بجلک هایش پنهان گردد خون جنایت بر او لازم می شود یا نه اگر جنایات متعدد باشد یک خون واجب می گردد یا خون های متعدد؟

جواب: در صورت پوشیدن بوت خون جنایت لازم می گردد اما در جنایات تداخل صورت گرفته و ی خون واجب می شود که ذبح آن در حرم ضروری می باشد اگر شما خود نمی توانید بروید شخصی را که به حج می رود می توانید وکیل خود بسازید که او خریداری نموده و ذبح کند در بدائع آمده: (اذا لبس المخیط من قميص اوجبه او خفین او جوربین من غیر عذر و ضرورة يوماً كاملاً ارتفاع فعلیه الدم لایجوز غیره لان لبس احد هذه الاشياء يوماً كاملاً ارتفاق کامل فیوجب

(۱) لو ترک شتا من الواجبات بعذر لاشی علیه علی ما فی البدائع (ردالمحتار باب الجنایات ج ۲ ص ۲۷۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵).
ظفر الدین غفر له

(۲) لحمله الکلام فیہ ان محظورات الاحرام فی الاصل نوعان نوع لا یوجب فساد المعج و نوع یوجب فساد اما الذی لا یوجب فساد
افراغ بعضها یرجع الی اللباس و بعضها یرجع الی الطیب و ما یجرى مجراه من ازالة الشفت و لقضاء النفث و بعضها یرجع الی نواہی

و بعضها یرجع الی الصيد (بدائع الصانع بان ما یحظره الاحرام ج ۲ ص ۱۸۳). ظفر

کفارة کامله وهی الدم^(۱) همچنان در کتاب مذکور چنین آمده: (ولهذا لم یجز الدم الایمکه وان ما عرف اختصاص جواز الذبح بمکه بالنص وهو قوله تعالی (حتی یبلغ الہدی محلہ)^(۲) وفي شرح لباب المناسک لملا علی قاری فی شرایط جواز الدم والثالث ذبحه فی الحرم بالاتفاق سواء وجب شکراً او جبراً) وفي الدر المختار: والزائد علی يوم کالیوم وان نزعہ لیلاً واعاده نہاراً مالم یعزم علی الترتیب^(۳).

اگر کسی سنگریزه ها را از منی برداشته و رمی کند آیا خون لازم شود یانه: سوال: ۷۵
الف: اگر حاجی سنگریزه ها را از مزدلفه نیارد بلکه از منی بردارد و رمی کند خون لازم می شود یانه؟

اگر رمی خلاف ترتیب صورت گیرد خون لازم می شود یانه: سوال: ۷۶ ب: اگر رمی جمار مطابق ترتیب صورت نگیرد خون لازم می شود یانه؟

اگر شخصی در روز سوم رمی جمار نکند خون لازم می شود یانه: سوال: ۷۷ ج: اگر کسی در روز سوم رمی جمار نکند خون بر او لازم می گردد یانه؟

جواب: الف: اگر سنگریزه ها را از مزدلفه نیارد و از منی بردارد و رمی کند خون لازم نمی گردد اما اگر از نزدیکی جمره بردار مکروه تنزیهی می باشد^(۴).

ب: و اگر رمی جمار به ترتیب صورت نگیرد ترک سنت بوده و چیزی در آن لازم نیست^(۵).

ج: به همین ترتیب در ترک رمی روز ۱۳ ذی الحجة خون لازم نمی گردد و تفصیل این مسأله در کتب فقه موجود است.

(۱) بدائع الصنائع کتاب الحج فصل فی بیان مایخطره الاحرام ج ۲ ص ۱۸۶ و ح ۲ ص ۱۸۷. ظفیر

(۲) بدائع الصنائع ج ۲ ص ۱۸۸. ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الجنایات ج ۳ ص ۲۸۷.

(۴) و یستحب ان یأخذ حصی الجمار من المزدلفه او من الطريق ولا یرمی بخصاة اخذها من عند الجمرة فان رمی بها جاز ولقدساء کذا فی السراج الوهاج (عالمگیری مصری کتاب الحج باب خامس ج ۱ ص ۲۱۸ ، ماجدیه ح ۱ ص ۲۳۴). ظفیر

(۵) الثاني عشر) أنه فی اليوم الأول یرمی بجمرة العقبة لا غیر ، وفي بقية الأيام یرمیها یبدأ بالأولی ثم بالوسطی ثم بجمرة العقبة کذا فی المحيط ، وإن بدأ فی اليوم الثاني بجمرة المغفة فرماها ثم بالوسطی ثم بالنبي تلی المسجد إن أعاد الوسطی والعقبة فحسن کذا فی محیط سرحسی رحل رمی فی اليوم الثاني الجمرة الوسطی والثالثة ولم یرم الأولی فان رمی الأولی ثم أعاد علی الثانية والثالثة فحسن مراعاة للترتیب . رمی الأولی وحدها أجزاء عددا (عالمگیری مصری کتاب الحج باب خامس ج ۱ ص ۲۱۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۴). ظفیر

فصل پنجم

حج بدل

حج بدل چرا است: سوال: ۷۸ حج بر زنان فرض گردید چرا نماز جمعه فرض نشده است

بدیل نماز جمعه وجود ندارد در حالیکه حج بدل وجود دارد موضوع از چه قرار است؟

جواب: حج مانند زکات مال است پس طوریکه زکات بر زن لازم است حج نیز بر او فرض بوده و بودن محرم همراهیش شرط می باشد بدل جمعه ظهر بوده و چون بیرون شدن زن و شرکت او در جماعت ممنوع می باشد بدین جهت جمعه بالایش فرض نگردیده و در حج نیابت درست است طوریکه در زکات درست می باشد یعنی طوریکه حج را توسط دیگری می توان انجام داد زکات را نیز میتوان توسط دیگری داد و تحقیق و تفصیل این مسائل در کتب فقه عربی موجود می باشد.

شخص ۶۲ ساله می تواند حج بدل کند یا نه: سوال: ۷۹: شخصی که حج بر او فرض

است و عمرش ۶۲ سال گردیده اما به علت ضعیف کمزور و ناتوان بوده و چنان می اندیشد که تکالیف راه تحمل نخواهد توانست و به ضعف هاضمه نیز مبتلا بوده و سه دختر نابالغ نیز دارد در چنین حالات آیا به هر ترتیب خودش باید حج برود یا با حج بدل فرض از ذمه اش اداء می شود؟

جواب: با چنین احتمالاتی حج بدل مسقط فرض نیست زیرا اصل شرط برای حج بدل عاجز بودن کلی می باشد طوریکه در الدر المختار آمده: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام الی الموت لانه فرض العمر حتی تلزم الاعادة بزوال العذر) (۱).

آیا زن می تواند از سوی مرد حج بدل کند: سوال: ۸۰۶ آیا از سوی زید که وفات نموده

زنی می تواند حج بدل کند یا نه؟

جواب: زن می تواند از سوی مرد حج بدل کند اما افضل آن است که حج بدل توسط مرد صورت گیرد در الدر المختار آمده (فجاء حج المرأة و غیر هم اولی) (۲).

شخصی به نیت حج حرکت نمود اما در راه وفات کرد شخص دیگری رقم او را گرفته

حج نمود چه حکم دارد: سوال: ۸۱ شخصی غرض ادای حج فرض به سوی مکه معظمه

حرکت نمود و در راه قبل از رسیدن به میقات وفات کرد با رقم باقی مانده او شخص دیگری از

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶ - ۳۲۷ ، ط. س. ج. ۲ ص ۵۹۸ ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ، ط. س. ج. ۲ ص ۶۰۳ ظفر

طرف اوج نمود اکنون ورثه متوفی از این شخص پول را می خواهند زیرا متوفی برای او وصیت نکرده بود در اینصورت از سوی متوفی حج اداء شده است یانه و آیا ورثه حق مطالبه پول را دارد یا نه؟ باید یاد آور شد که عده ای از ورثه نابالغ اند.

جواب: شخص مذکور باید رقم را به ورثه بدهد زیرا متوفی هیچ وصیتی ننموده و رقم باقی مانده ملکیت ورثه گردیده لذا خرج رقم مذکور بدون اجازه ورثه بالغ جائز نبوده و چون درمیان ورثه نابالغان نیز موجود اند از طرف ایشان اجازه نیز داده شده نمی تواند بهر حال رقم باقی مانده را که در حج خرج نموده باید به ورثه متوفی بدهد و حج ان شاء الله تعالی از سوی متوفی اداء شده است طوریکه در موضوع تبرع وارث واجبی در شامی آمده (وان لم یوص به ای بالاحجاج ف تبرع عنه الوارث جاز والمعنی جاز عن حجة الاسلام ان شاء الله تعالی ثم اعاد فی شرح اللباب المسئلة فی محل آخر وقال فلو حج عنه الوارث و او اجنبی یجزیه و سقط عنه حجة الاسلام ان شاء الله لانه ایصال للثواب^(۱) فان فسر المال فالامر علیه و فی ردالمحتار ولو کان المیت هو الذی دفع المامور ثم مات کان للوارث استرداد ما فی ید المامور وان احرم لان الباقی صار میراثاً لکون المیت لم یوص به)^(۲).

شخص کور که استطاعت دارد خود حج کند یا حج بدل نماید: سوال: ۸۲ یک شخص

نابینا که حج بر او فرض است آنقدر استطاعت دارد که می تواند یکی دو نفر را همراه خود ببرد که خدمتش را بنمایند در این حالت او خود حج کند یا حج بدل نماید؟

جواب: در اینصورت او می تواند از سوی خود کسی را به حج بدل بفرستد طوریکه در الدر المختار آمده: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام العجز الى الموت هذا ای اشتراط دوام العجز الى الموت اذا كان العجز كالحبس والمرض یرجى زواله فان لم یكن كذلك كالعمی والزمانة سقط الفرض بحج الغير عنه فلا اعادة مطلقاً سوا استمرار به ذلك العذر ام لا)^(۳).

بر زید حج فرض بود امانه حج نمود و نه وصیت کرد اکنون چه باید کرد: سوال: ۸۳ زید

(۱) ردالمحتار باب الحج عن الغير قبل مطلب شروط الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۰۰. ظفر

(۲) ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۳۳۳. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۹. ظفر

در حالی وفات نمود که حج بر او فرض بود اما او نه حج کرد و نه در این مورد وصیتی نمود اکنون در مالی که از او باقی مانده باید نخست حج بدل صورت گیرد یا اینکه میان ورثه تقسیم گردد و سپس ورثه از سوی خود برای زید متوفی حج بدل نمایند در این مورد شرعاً چه حکمی وجود دارد باید یاد آور شد که زید قرضدار نیز می باشد.

جواب: بدون وصیت بر ذمه ورثه ضروری نیست که از سوی متوفی حج بدل نمایند اما اگر تمام ورثه به این امر راضی بوده و همه بالغ باشند و از سوی توفی حج بدل نمایند خوب است و امید است که از سوی میت انشا الله حج فرض اداء گردد در الدر المختار آمده: (ویشترط الامر به بالحج عنه فلا يجوز حج الغير بغیر اذنه الا اذا احج وحج الوارث عن مورثه^(۱)) و در شامی چنین آمده: (وان لم یوص به ای بالاحجاج فیتبرع عنه الوارث جاز والمعنی جاز عن حجة الاسلام ان شاء الله تعالی)^(۲) پس اگر تمام ورثه بالغ بوده و همه به حج کردن از سوی متوفی راضی باشند می توان قبل از تقسیم ترکه حج نمود اما اگر عده ای از ورثه بالغ و عده ای نابالغ باشند پس از ادای قرض ترکه تقسیم گردد و پس ورثه ای که بالغ اند می توانند از سوی خود برای توفی حج بدل نمایند.

خلاصه آنکه بدون وصیت بر ذمه ورثه ضرور نیست که حتماً برای متوفی حج بدل نمایند اما اگر بخواهند می توانند اینکار را انجام دهند و با اینکار ان شاء الله حج فرض از سوی متوفی اداء خواهد شد:

کسیکه صحتش خوب نباشد آیا می تواند در زندگی خود حج بدل نماید: سوال: ۸۴

حج بر شخصی فرض می باشد اما صحت او آنقدر خراب است که حتی به زنده ماندن خود امیدی ندارد و بسر او شخص یله گردی بوده و امید نمی رود که پس از وفات پدر مطابق وصیت او برایش حج بدل نماید در این حالت چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در اینصورت چون او خود به سبب مرض از حج کردن عاجز است و امیدی نمی رود که در زندگی قدرت حج کردن را بیابد می تواند در زندگی خود شخص دیگری را از سوی خود به حج بفرستد و اگر خود چنین نکند پس باید وصیت نماید و با وصیت اواز این بار سبکدوش خواهد

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸

(۲) ردالمحتار باب الحج عن الغير قبل مطلب شروط الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۸.

شد و اگر پس از آن وارث او یا وصف وصیت از سوی او حج بدل نمایند گناه بر خود وارث خواهد بود نه بر متوفی در الدر المختار آمده: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند المعجز فقط لكن بشرط دوام المعجز الى الموت) ^(۱).

آیا پیر ۶۶ ساله می تواند حج بدل نماید یانه: سوال: ۸۵ یک پیر ۶۶ ساله به امراض مبتلا می باشد که سفر طولانی را تحمل کرده نمی تواند اگر کسی را از جانب خود به حج بفرستد درست است یانه؟

جواب: چنین شخصی به شرط عدم قدرت به سفر می تواند شخص دیگری را از سوی خود به حج بدل بفرستد ^(۲).

از ترس تکلیف کسی رابه حج بدل فرستادن و خود حج نکردن چطور است: سوال: ۸۶ یک شخص ثروتمند که حدود شصت سال عمر داشته و از نظر جسمانی نیز قدرت رفتن به حج را دارد صرف از ترس تکلیف می خواهد شخص دیگری را پول داده و به حج بدل بفرستد در اینصورت حج او اداء می شود یانه؟ باید آور شد که ثروت او از کار و بار آمیخته با سود بدست آمده است.

جواب: شخص مذکور خودش باید به حج برود و در حالت موجود با فرستادن شخص دیگری به حج حج فرض او اداء نمی گردد ^(۳) از ثروت حرام نباید حج نمود چنین حج مقبول نخواهد بود هر چند فرضیت حج اداء می شود.

شخص مذکور می تواند این طریقه را اختیار کند که نخست قرض گرفته و به حج برود و سپس قرض را اداء کند ^(۴).

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶.

(۲) وعنه قال: إن امرأة من خدمي قالت: يا رسول الله إن فريضة الله على عباده في الحج أدركت أبي شيخاً كبيراً لا يثبت على الراحلة أفأحج عنه؟ قال: "نعم" ذلك حجة الوداع (منقول عليه) (مشکوٰۃ کتاب الحج ص ۲۲۱) والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند المعجز فقط لكن بشرط دوام المعجز الى الموت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶، ط. س. ج. ص ۵۹۹، ظفر).

(۳) والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند المعجز فقط بشرط دوام المعجز الى الموت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶، ط. س. ج. ص ۵۹۹، ظفر).

(۴) وقد يتصف بالحرمة كالحج بالاحرام (والمختار) ليس حراماً بل الحرام هو اتفاق المال الحرام مع ما يفسد الفرض عنه معها ولا تافى بين سقوطه وعدم قبوله فلا يثاب لعدم القول ولا يعاقب عقاب تارك الحج (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۱، ط. س. ج. ص ۴۰۶) إذا أراد الرجل أن يحج بمال حلال فيه شبهة يستدين للحج ويقضى دینه من ماله كذا في فتاویٰ قاضی خان وعالمگیری کتاب الحج =

پیر هفتاد ساله که ضعیف است میتواند حج بدل نماید یا نه: سوال: ۸۷ عمر من هفتاد سال

بوده چشم نهایت ضعیف است و این ضعف روز به روز بیشتر شده می رود سرم دور می خورد از حج معذور هستم یا نه؟ اگر من نائب خود را به حج بفرستم فرض من اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت برای شما جائز است که شخص دیگری را از جانب خود به حج بدل بفرستید زیرا عاجز بودن شما از سفر حج ظاهر می باشد در الدر المختار آمده: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام العجز الى الموت لانه فرض العمر)^(۱) خلاصه آنکه شما می توانید از جانب خود کسی را به حج بدل بفرستید و بهتر آن است که برای اینکار شخصی را در نظر بگیرید که حج فرضی خود را قبلاً اداء کرده و از احکام حج با خبر باشد (والأفضل إحجاج الحر العالم بالمناسك الذي حج عن نفسه)^(۲).

زید در ابتدا غفلت نمود و اکنون توانایی سفر را ندارد آیا می تواند کسی را به حج

بدل بفرستد یا نه: سوال: ۸۸ اگر زید که ثروتمند بوده و به علت غفلت ولی پروایی حج نکرده باشد تا آنکه به حد پیری رسیده و اکنون توان تحمل سفر را نداشته باشد اگر کسی را از سوی خود به حج بدل بفرستد فرض حج از گردن وی ساقط می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت اگر او کسی را از جانب به حج بدل بفرستد صحیح بوده و از جانب او حج اداء می شود^(۳).

بدون تقسیم ترکه کسی را به حج بدل فرستادن درست است یا نه: سوال: ۸۹ آیا زید می

تواند بدون تقسیم رقم نقد یا زیورات کسی را از سوی هنده متوفیه به حج بدل بفرستد یا نه و آیا ثواب حج بدل به هنده خواهد رسید یا نه؟

جواب: برای زید جائز نیست که بدون تقسیم ترکه کسی را به حج بدل بفرستد و یا برای ایصال ثواب خیرات و صدقه نماید البته از سهم خود و یا آن عده از ورثه که بالغ بوده و راضی باشند می تواند کسی را به حج بدل بفرستد و یا صدقه و یا خیرات دهد و از سهم نابالغان چنین کاری را انجام داده نمی تواند باید سهم ایشان علیحده گردد^(۴).

= باب اول ج ۱ ص ۲۰۵. طحیر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸. طحیر

(۲) رد المحتار ص ۳۲۸ ج ۲. طحیر

(۳) دار قطنی مطبعه فاروقی ص ۲۸۲. طحیر

بخشیدن ثواب حج به کسیکه حج بر او فرض نبوده چطور است: سوال: ۹۰ اگر بر شخصی حج فرض نبوده و وفات نموده باشد و وارث او حج فرض را اداء نموده و به مکه معظمه رفته و از یکی از باشندگان آن شهر حج را خریده و ثواب آن را به مورث متوفای خود ایصال کند درست است یا نه و آیا به مورث متوفی ثواب حج نفلی خواهد رسید یا نه؟

جواب: جائز که کسی به مکه معظمه رفته و به شخصی خرج بدهد که حج نفلی کند و ثواب آنرا به میت ایصال نماید و شرط آن این است که شخص حج کننده هنگام بستن احرام از سوی میت نباشد حج را بنماید و از سوی او احرام بپندد اما درست نیست که حجتی که او قبلاً نموده خریده شود و ثواب آن به میت ایصال شود زیرا حج خرید و فروش نمی شود.

اگر ورثه حج بدل کنند چه حکم دارد: سوال: ۹۱ شخصی وفات نموده و در حالیکه وصیت نکرده بود ورثه او از سؤیش حج بدل کرده اند آیا حج از سوی میت اداء می شود و آیا داخل ثواب می گردد؟

جواب: مذهب امام ابو حنیفه آن است که اگر حج بر میت فرض بوده و او وصیت حج نکرده باشد اما ورثه او از سؤیش حج بنمایند آن شاء الله از سوی میت حج اداء می گردد پس برای ورثه مناسب است که از سوی میت حج بدل بنمایند زیرا امید می رود که حج از سوی او اداء گردد و ورثه نیز ثواب بدست خواهند آورد در شامی آمده: (فقی مناسک السروجی لو مات رجل بعد وجوب الحج ولم یوص به فحج رجل عنه او حج عن ابیه و امه عن حجة الاسلام من غیر وصیه قال ابو حنیفه یجزیه ان شاء الله تعالی و بعد الوصیه یجزیه من غیر المشینة) و فیه ایضاً عن اللباب وان لم یوص به ف تبرع عنه الوارث و کذا من هم اهل التبرع فحج ای الوارث و نحوه بنفسه ای عنه او حج غیره جاز و المعنی جاز عن حجة الاسلام ان شاء الله تعالی^(۱).

اخرج الدار قطنی عن جابر بن عبد الله (رضی الله عنه) قال قال رسول الله (ﷺ) من حج عن ابیه و امه فقد قضی عن حجة و کان فضل عشر حجج و اخرج ایضاً عن زید بن ارقم (رضی الله عنه) قال قال رسول الله (ﷺ) اذا حج الرجل عن والديه تقبل عنه و منها و استشیرت ارواحها فی السماء و کتب عند الله برّاً^(۲). فقط

(۱) فتاویٰ عالمگیری مصری ص ۲۴۰ ح ۱. ظفر

(۲) رد المحتار باب الحج عن الغير مطلب فی حج الضرورة ج ۲ ص ۳۳۱، ط. م. ج ۲ ص ۶۰۳. ظفر

کسیکه به حج بدل فرستاده می شود آیا می تواند اول از آن رقم خود حج کند:

سوال: ۹۲ شخصی که هیچگاهی حج ننموده و شخصی برای او رقمی غرض حج بدل بدهد اما او از آن شخص اجازه بگیرد که امسال خودم حج خواهم کرد و سال آینده برای شما آیا اینکار جائز است یا نه؟

جواب: در حج بدل ضرور است که از کسیکه پول گرفته شده و با پول او سفر حج را نموده نخست از سوی او حج نماید پس در صورت مسوله حج امر اداء نخواهد شد (ولجواز النيابة فی الحج شرائط ومنها نية المحجوج عنه عند الاحرام والافضل ان يقول بلسانه لبيك عن فلان ومنها ان يكون الحج بمال المحجوج عنه)^(۱).

رقمی را که مادر گرفته در سهم چه کسی حساب می گردد: سوال: ۹۳ الف: هنده از

جایداد متروکه زید مبلغ ششصد روپیه را گرفته و به یک پسر خود یعنی عمر داد که از سوی خودش حج کند این رقم در سهم هنده حساب می گردد یا نه؟

ب: عمر در حضور بسیار از مردم اظهار داشت که من یک منزل خود را فروخته و به حج می روم آیا در اینصورت بر عمرو واجب است که پولی را که مادر خود برای حج بدل گرفته باز پس بدهد یا نه؟

ج: عمرو قبل از این حج را اداء ننموده حالانکه حج بر او فرض بوده است آیا در اینصورت برای او

جائز است که از سوی مادر خود حج بدل نماید یا نه؟

د: برای وجوب شرط است که شخصی توان رفتن سه کوس فاصله را داشته باشد کسانیکه چنین گفته و هنده را از رفتن به حج باز داشته اند در مورد ایشان چه حکمی وجود دارد؟

جو ب: الف: هنده این مبلغ را در سهم خود محاسبه کند زیرا تمام ورثه ذمه دار آن نیستند.

ب: اگر عمرو واقعاً از هنده پول نگرفته باشد در اینصورت واپسی آن بر او لازم نیست و اگر در حقیقت گرفته باشد در آنصورت یا آنرا واپس نماید و یا در سهم خود محاسبه کند.

ج: در اینصورت از جانب شخصی دیگر حج کردن مکروه است اما اگر از جانب کسی به حج برود

(۲) و الحاصل ان من قدر علی الحج وهو صحيح ثم عجز لزمه الاحجاج اتفاقاً (رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۷). فقیر

(۱) تعلق ترك الميت حقوق اربعة مرتبة الاول بها يتكفنه وتجهيزه من غير تدبير ولا فقير لم تلقى دونه من جميع ما بقي من ماله ثم نقد وصاهبه من ثلث ما بلى بعد الدين ثم بقسم الباقي بين ورثته بالكتاب والسنة واجماع الامة (ع سراجی ص ۶). فقیر

از سوی او حج اداء می شود و از جانب خود باید بعداً حج کند^(۱).

از سوی پدر توسط شخصی که استطاعت ندارد حج کردن چطور است: سوال: ۹۴ بر

پدر مرحوم من حج فرض بود اما به علت مریطی نتوانست به حج برود اگر من شخصی را که صاحب استطاعت نباشد از سوی پدر مرحوم خود همراه با خودم به حج ببرم فرض پدرم اداء خواهد شد یانه و به این شخص نیز ثواب حج می رسد یانه؟

جواب: اگر از پدر شما مال باقی مانده و وصیت کرده باشد در آنصورت حج کردن از سوی او ضرور می باشد و حج فرض او اداء می گردد اما اگر طوریکه گفتیم نباشد و شما تبرعاً از جانب او حج بدل نمایند خوب بوده و امید است که از طرف او حج اداء گردد و ثواب حج برایش برسد پس جای ترددی نیست و برای شخصی که به حج بدل می رود ثواب حج نیست اما اگر به آنجا رفته و عمره و غیره نماید ثواب آن اعمال برایش خواهد رسید^(۲).

درحجی که به اعانه صورت گیرد به کسی گفتن که اینقدر پول بده برایت حج بدل می

کنم: سوال: ۹۵ زید برای حج بدل از مردم پول به شکل خیرات طلب می کند چنانچه او تقریباً مخارج حج را تکمیل کرده است و اکنون به بکر می گوید که صرف صدر روبیه برای من بده من از طرف تو حج بدل می کنم در اینصورت از سوی بکر حج بدل می شود یانه و از ذمه او حج فرض ساقط خواهد گشت یانه؟ همچنان بکر می خواهد که به این ترتیب به چند نفر صد صد روبیه داده و ایشان را از سوی خود به حج بدل بفرستد در این مورد چه حکمی وجود دارد؟ اگر برای شخص غرض حج بدل داده شود و او حج نکند در این صورت چه حکم است؟ چون در حج زیارت روضه پیامبر ﷺ فرض یا واجب نیست آیا در آن نیز بدل صورت می گیرد؟

جواب: برای حج بدل ضرور است که مصارف کامل سفر حج به شخص کننده داده شود

(۱) فحاز حج الضرورة من لم یحج الخ و غیرهم اولی لعدم الخلاف (درمختار) قال فی الفتح بعد ما اُحال فی الاستدلال والذی یقتضیه النظر ان حج الضرورة عن غیره ان کان بعد تحقق الوجوب علیه بسلک الزاد والراحلة والصحة فهو مکروه کراهة تحریم الحج ومع ذلك یصح لا ینهی لیس لعین الحج المفعول بل لغیره وهو العوات (رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳). طفر

(۲) فلا يجوز حج العیر بغير اذنه الا اذا حج او احم الوارث عن مورثه لوجود الامر دلالة (درمختار) ولامنی جاز عن حجة الاسلام انشاء الله تعالى في هذا مقید بالمشية ففی مساکب السروجی ولو مات رجل بعد وجوب الحج ولم یوص به فحج رجل عنه او حج عن ابیه او امه عن حجة الاسلام من غیر وصية قال ابو حنیفة رحمته الله یجزیه انشاء الله وبعد الوصية یجزیه من غیر المسمیة انه لم یعاد فی شرح الالباب المسئلة فی محل امر وقال فلر حج عنه الوارث او اجنبی یجزیه وتسقط عنه حجة الاسلام انشاء الله لانه ینال للواب الحج (ردالمحتار باب الحج عن العیر ج ۲ ص ۳۲۹ ط. س. ج ۲ ص ۵۹۹ و ۶۰۰). طفر

طوریکه مصارف حج از هنگام حرکتش از منزل تا مکه معظمه و دوباره رسیدن تا خانه برایش تأدیه گردد و در غیر آن حج بدل فرض اداء نخواهد شد البتہ ثواب نفل برایش خواهد رسید و اگر به شخصی که به حج بدل می رود پول داده شود اما او از طرف آمر حج نکند از طرف آمر حج اداء نمی گردد^(۱) و گناه بر مأمور خواهد بود و مورد مواخذہ قرار خواهد گرفت.

زیارت روضہ پیامبر ﷺ موجب ثواب بوده اما در آن نیابت و بدلیت وجود نداشته و هر کسی که آنرا زیارت کند خودش مستحق ثواب بوده و کسیکه برای آن پول داده باشد برایش صدقه شمرده می شود.

شخصی به نیت حج حرکت نمود اما به علتی بازگشت آیا می تواند رقم آنرا را

بومسجد یا مدرسه خرج کند: سوال: ۹۶ شخصی به اراده حج از منزل خویش حرکت نمود اما به علتی از راه بازگشت و دوباره به خانه آمد اکنون او بیمار و قریب الموت است صرف رقم مذکور در مسجد و یا مدرسه دست است یانه؟

جواب: چون حج بر او فرض است اگر خود نتواند باید از سوی خود شخص دیگری را به حج بدل بفرستد و خرج رقم مذکور در کار دیگری چون مسجد مدرسه و غیره جائز نیست^(۲).

زنی که با حجابی که محرم ندارد آیا می تواند حج بدل کند یانه: سوال: ۹۷ الف: زن با حجابی که مال دارد اما محرم ندارد آیا می تواند کسی را از سوی خود به حج بدل بفرستد یانه؟

ب: بدون محرم شرعی همراه با دیگران حج کردن جائز است یانه هر چند به سبب تکلیف راه حفظ حجاب شوار باشد.

جواب: الف و ب: اگر محرمی که همایش برود نباشد حج بر او فرض نیست و بدون محرم شرعی رفتن به سفر حج درست نمی باشد و نه حج بدل بر او لازم می باشد و اگر محرم باشد و بتواند که همایش برود رفتن به حج فرض بوده و حجاب شرعی را حتی الوسع رعایت نماید و به

(۱) و بلی من الشرائط الفقه من مال الأمر الخ (در مختار) ای المحجوج عنه (ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۴۲۸) و بشرط نية الحج به ای الأمر ليقول احرم عن فلان الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۴۲۷ ، ط. س. ج ۳ ص ۶۰۰) طغیر

(۲) و المركبة منهما الحج المفروض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام العجز الى الموت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۴۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸) طغیر

علت محفوظ نماندن حجاب حج ساقط نمی گردد هر وقتی که حج فرض گردد و محرم موجود باشد که همایش برود باید حج بنماید و حجاب ضروری مراعات کند و پابندی حجاب غیر ضروری را ننماید^(۱).

حج بدل: سوال: ۹۸ زید به علت عذری نمی تواند به حج برود لذا می خواهد شخص دیگری را مصارف بلند داده و از طرف خود به حج بفرستد آیا این حج باز سوی دیگری جائز است یا نه در صورت جواز مصارف راه چگونه باید باشد بلند متوسط و یا به قدر کفایت؟

جواب: در حج فرض در فرستادن شخص دیگری به عوض خود شرط آن است که خودش به هیچ شکلی نتواند به حج برود و کاملاً معذور باشد و در صورت عذر اگر شخص دیگری را به جای خود به حج می فرستد باید مصارف راه او را بدهد و در مصارف راه شرط نیست که مصارف بلند داده شود بلکه به هر شکلی که حج کننده راضی گردد به همان تر تیب خرج نماید اگر آمر خرج بلند بدهد نیز درست است و اگر متوسط و یا بقدر کفایت بدهد و مامور راضی گردد نیز جائز است خلاصه مامور طوریکه عادی بوده و موجب آسایش او باشد همان طور شود^(۲).

انجام حج نفل به شکل بدل چطور است: سوال: ۹۹ زید و والدینش حج فرض را اداء کرده اند اکنون زید می خواهد که از طرف خود و از طرف والدین مرحوم خود حج نفلی را به شکل بدل انجام دهد و سه نفری که اینکار را می کنند از ساکنان مکه بوده و از همانجا احرام حج بدل را می بندند آیا از طرف زید که زنده می باشد حج نفل به شکل بدل جائز است یا نه و ثواب حج بدل برایش خواهد رسید یا نه؟

جواب: قوله لم یجز ای عن الفرض وان وقع نفلاً للامر الفاده فی البحر قال الحموی ومن ههنا یؤخذ عدم صحة ما یفعله السلاطین والوزراء من الاحجاج عنهم لان عجزهم لم یکن مستمراً الی الموت او لعدم عجزهم اصلاً والمراد عدم صحته عن الفرض بل یقع نفلاً^(۳) پس معلوم گردید

(۱) هو الخ فرض الخ علی مسلم الخ حر مکلف الخ ومع زوج از محرم الخ بالغ الخ عاقل الخ غیر مجوسی ولا فاسق الخ لامرأة حراً ولو عجزوا فی سفر الخ وهل یلزمها الزوج قولان الخ ولو حجت بلا محرم جاز مع الکراهة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰، ط. م. ج ۲ ص ۵۵۴ و ۵۶۵) والمرکبة منهما کحج الفرض نفل النيابة عن العجز فقط لکن بشرط دوام العجز الی الموت لانه فرض العمر الخ (باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۷، ط. م. ج ۲ ص ۵۹۸). ظفر

(۲) ومن الشرائط الفقه من مال الامر کلها واکثرها (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ط. م. ج ۲ ص ۶۰۰). ظفر الدین غفر له

(۳) کحج الفرض نفل النيابة عند العجز فقط لکن بشرط دوام العجز الی الموت لانه فرض العمر حتی تلزم الاعادة بزوال العذر (در =

که بدین ترتیب ثواب حج نفلی حاصل می گردد.

حج بدل در زندگی: سوال: ۱۰۰ وقتی که حج فرض باشد در چه صورتی می توان به جای خود شخصی دیگری را غرض حج بدل اعزام نمود؟

جواب: وقتیکه خود نتواند به سبب پیری زیاد یا مرض غرض ادای حج سفر کند می تواند کسی را از سوی غرض ادای حج بدل بفرستد اما در صورت مرض اگر بعداً صحتمند شود و مرض ممکن الزوال باشد باید خود به حج برود این مسأله در الدر المختار آمده است.

احرام بستن از غیر در حج بدل در صورتیکه مخارج کم باشد: سوال: ۱۰۱ کسیکه به حج بدل می رود اگر به علت کمی زاد راه از میقات آمر احرام نبندد. بلکه از میقات خود یا میقات دیگری ببندد درست است یا نه؟

جواب: در حج بدل ضرور است که سفر حج از وطن آمر شروع گردد اما اگر به سبب کمی مصارف راه از جای دیگری که مخارج کفایت کند سفر شروع گردد درست است (وان لم یکف فمن حیث یبلغ)^(۱) و باید از میقات آمر احرام ببندد و در صورت کمی مصارف راه از هر راهی که رسیده می تواند و از هر میقاتی که می گذرد احرام ببندد در اینصورت صرف همین شرط معلوم می گردد که حج او باید آفاقی باشد نه مکی و از یکی از میقات ها باید احرام ببندد.

بدون وصیت از مال نابالغ حج بدل درست است یا نه: سوال: ۱۰۲ برادر من عمر علی وفات نموده و او شخص نهایت ثروتمند بوده اما وصیت حج را ننموده و ورثه او مشتمل بر سه پسر نابالغ و یک پسر بالغ سه زن و پنج دختر می باشد در اینصورت حج بدل چه حکمی دارد و زمین یتیم را به اجاره دادن و قرض مورث را اداء کردن چطور است؟

جواب: انجام اموری که به نفع یتیم تعلق دارد درست است مثلاً به اجاره دادن زمین اگر موجب نفع باشد درست است و حج کردن از سهم یتیم نابالغ در حالیکه متوفی وصیت ننموده درست نیست و بر ذمه بالغان نیز ضروری نمی باشد البته اگر بالغان از سهم خویش برای متوفی حج بدل بنمایند بهتر است اما فرض یا واجب نمی باشد^(۲) و قرض متوفی باید از ترکه مشترک داده شود

= (مختار) ای الغیر الذی یرجی زواله کالجس والمرض بخلاف نحو العمی فلا إعادة له زالی علی ما یاتی (ردالمحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸، ظفر

(۱) الدر المختار علی هامش و ردالمحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۵، ظفر

(۲) لومات رجل بعد رجوب الحج ولم یوص به فحج رجل عنه اوضح عن ابیه اومه عن حجة الاسلام عن غیر وصی قال ابو حنیفة رحمته الله =

و در سهم نابالغان زکات واجب نمی باشد.

تجارت با رقم حج بدل درست است یا نه: سوال: ۱۰۳ بر هنده که زن ثروتمند بود حج فرض بود اما به علت مصروفیت های دنیایی در زندگی خود حج را اداء ننمود بلکه وصیت کرد که از جانب من حج را اداء کنید فاطمه که دختر ووارث او می باشد مبلغ سه صد روپیه به زید داد که از جانب والده من حج را اداء کن زید رقم مذکور را گرفت و چون راه مخدوش می باشد تا اکنون حرکت نکرده لذا رقم مذکور را به عمر داده که تجارت کند تجارت شروع گردیده و منفعت نیز حاصل شده است و زکات رقم مذکور را زید از منافع آن اداء کرده است بعد از مدتی فاطمه به زید گفت که من به پول ضرورت دارم آن رقم را به من بدهید بعداً دوباره به شما خواهم داد و زید رقم مذکور را به او داد اینکه زید با رقم مذکور تجارت نموده و از منافع آن زکات آنرا اداء کرده و آنرا دوباره به فاطمه داده چطور است و مستحق منافع باقی مانده آن چه کسی می باشد؟

جواب: چون مامور یعنی زید به علت مخدوش بودن راه حرکت نتوانست باز پس دادن رقم مذکور به فاطمه بر ذمه او لازم بود اما اگر به اجازه فاطمه تجارت با آن را شروع کرده و زکات را اداء کرده باشد جائز است و نفعی که از آن بدست آمده از فاطمه می باشد و گرفتن آن در اینصورت برای فاطمه صحیح می باشد اما بر فاطمه لازم است که از سوی هنده متوفی حج بدل بنماید و در این راه می تواند ثلث مال هنده را خرج کند و اگر مصارف از ثلث مال او زیاد باشد فاطمه اختیار دارد که مصارف را بدهد یا ندهد^(۱).

کسیکه از جانب والدین خود حج بدل کند به ایشان ثواب می رسد یا نه: سوال: ۱۰۴ زید بعد از وفات والدین خود می خواهد از جانب ایشان حج بدل کند آیا به آنها ثواب می رسد یا نه؟

جواب: فقها در این مورد نوشته اند که اگر بدون وصیت متوفی ورثه او از جانب او تبرعاً حج بدل بنمایند امید است که ان شاء الله از سوی او حج اداء گردد و فرض از ذمه اش ساقط شود

= یحزیه انشاء الله بعد الوصیه یحزیه من غیر المشیه (ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸، ط. م. ج ۲ ص ۶۰۰). ظفر
(۱) خرج المکلف إلى الحج ومات فی الطريق وأوصی بالحج عنه إیمّا تحب الوصیه به إذا أخره بعد وجوبه الحج فإن فسر المال أو المكان فالامر علیه أي علی ما فسره وإلا لیحج عنه من بلده الحج إن وی به أي بالحج من بلده ثلثه (ردمختار) ای من ثلث مال الموصی الحج (ردالمحتار کتاب الحج باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۲ - ۳۳۳، ط. م. ج ۲ ص ۶۰۴ و ۶۰۵). ظفر

اگر چه یقینی نیست اما در حصول ثواب هیچگونه تردیدی نمی باشد طوریکه در شامی آمده: (و ان لم یوص به ف تبرع عنه الوارث ف حج ای الوارث ونحوه بنفسه او احج عنه غیره جاز قال ابوحنیفه یجزیه ان شاء الله تعالی) (۱).

بر هنده حج فرض بود اما بدون وصیت وفات نمود اکنون اگر پسرش از سوی او کسی را

به حج بدلی بفرستد کافی است یانه: سوال: ۱۰۵ بر هنده حج فرض بود اما او بدون

آنکه به حج وصیت کند وفات کرد اکنون پسرش زید می خواهد از طرف او حج بدل نماید به آن جهت که برای حج وصیت صورت نکرده آیا بر زید لازم است که کسی را از خانه خویش اعزام کند یانه و اگر شخصی از باشندگان مکه را غرض حج بدل انتخاب کند از طرف والده او حج اداء می شود یانه؟ همچنان در چنین حجی رفتن به مدینه منوره ضرور است یانه؟

جواب: در حالیکه متوفیه وصیت نکرده باشد حجی که وارث از سوی او می کند تبرع بوده و آنرا می توان از مکه معظمه نیز انجام داد و رفتن به مدینه منوره در چنین حجی ضرور نمی باشد (۲). فقط

اگر کسیکه فرض را اداء ننموده به حج بدل برود چطور است: سوال: ۱۰۶ شخصی که

حج فرض را بجا نیاورده او را به حج بدل فرستادن و توسط او انجام دادن حج بدل چطور است و طعن بر عالمی که آنرا مکروه گوید و غیر مقلد خواندن او چطور است و در مورد طعن کننده شرعاً چه حکمی وجود دارد؟

جواب: انجام حج بدل توسط شخصی که حج ننموده صحیح و جائز می باشد اما بهتر آن است که شخصی به حج بدل فرستاده شود که حج فرض خود را اداء کرده باشد لذا انجام حج بدل توسط شخصی که حج فرض خود را اداء ننموده مکروه تنزیهی می باشد طوریکه مفاد عبارت الدر المختار چنین است: (فجاز حج من لم یحج و غیرهم اولی) (۳) و علامه شامی از محقق ابن همام نقل کرده است که اگر بدل توسط شخصی صورت گیرد که با وجود فرض بودن حج از سوی خود حج نکرده باشد در حق او مکروه تحریمی است بصورت خلاصه اینکار در حق آمر

(۱) ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۰. ظفر

(۲) وان لم یوص به ای بالاحجاج ف تبرع عنه الوارث الخ ف معج بنفسه او احج عنه غیره جاز (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۶). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳. ظفر

مکروه تنزیہی و در حق مامور کہ حج بر او فرض بودہ و حج نکردہ باشد مکروه تحریمی است زیرا او بہ علت حج نکردن و تأخیر نمودن گنہگار می باشد لذا طعن بر عالمی کہ اینکار را مکروه گفتہ ناجائز و ممنوع است و در حالی کہ احتاف خود آنرا در حق مامور مکروه تحریمی می دانند مکروه گویندہ را غیر مقلد گفتن نشانه جہل و بی خبری از مسائل شرعی می باشد در شامی از فتح القدیر چنین نقل گردیدہ: (والذی یقتضیہ النظر ان حج الضرورة عن غیرہ ان کان بعد تحقق الوجوب علیہ بملک الزاد والراحلة والصحة فهو مکروه کراهة تحریم لانه تضییق علیہ فی اول سنی الامکان فیاثم بترکہ قال فی البحر والحق انها تنزیہیة علی الامر لقولہم والافضل تحریمیة علی الضرورة المامور الذی اجتمعت فیہ شروط الحج ولم یحج عن نفسه بالتأخیر)^(۱).

و نگہداشتن رقم اضافی از مخارج حج بدل برای مامور در صورتی درست است کہ آمر او را وکیل بالہیہ ساختہ باشد یعنی بہ او این اجازه و اختیار را دادہ باشد کہ رقم اضافی را برای خود نگہدارد در الدر المختار آمدہ: (وعلیہ رد ما فضل من النفقة وان شرط له فالشرط باطل الا ان یوکلہ بھیۃ الفضل من نفسه)^(۲).

برای حج بدل آیا حرکت از وطن آمر ضرور است: سوال: ۱۰۷ آیا در حج بدل کہ در

صورت مرگ یا در حال زندگی از سوی کسی کہ قادر بہ سفر نباشد انجام می شود شرط است کہ خرج متوسط از جای سکونت آمر دادہ شود تا تمام ارکان حج اداء گردد یا چطور؟

جواب: از جملہ شرایط حج بدل این نیز است کہ بہ او امر یا وصیت شود و تمام مصارف سفر حج یا اکثریت آن از مال آمر باشد و اینکه حج از وطن آمر صورت گیرد در الدر المختار آمدہ: (وبشرط الامر بہ ای بالحج عنہ فلا یجوز حج الغیر بغیر اذنہ الا اذا حج او احج الوارث عن مورثہ لوجود الامر دلالة وبقی من الشرائط النفقة من مال الامر کلھا واکثرھا)^(۳) و در ردالمحتار چنین آمدہ: (الحادی عشر ان یحج عنہ من وطنہ ان التسع الثلث والا فمن حیث یبلغ کما سیأتی بیانہ)^(۴) فقط

آیا مرد از سوی زن و غیر مقلد از سوی حنفی حج بدل می تواند: سوال: ۱۰۸ آیا مرد می

(۱) ردالمحتار باب الحج عن المرء مطلب فی حج الضرورة ج ۲ ص ۳۳۱ . ط . س . ج ۲ ص ۶۰۳ طغیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغیر فروغ ج ۲ ص ۳۴۰ . ط . س . ج ۲ ص ۶۱۲ طغیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۲۸ . ط . س . ج ۲ ص ۵۹۹ طغیر

(۴) ردالمحتار باب الحج عن المرء ج ۲ ص ۳۲۹ . ط . س . ج ۲ ص ۵۹۹ طغیر

تواند از سوی زن به حج بدل رود و همچنان آیا غیر مقلد می تواند که از سوی حنفی حج بدل نماید یا نه؟

جواب: مردی می تواند از سوی زن حج بدل نماید و همچنان غیر مقلد می تواند که از سوی حنفی حج بدل را انجام دهد^(۱).

آیا در به حج بدل رفتن اولاد بهتر است و آیا قرض دادن از رقم آن درست است یا نه:

سوال: ۱۰۹ از قاسم مبلغ پنجاه هزار روپیه میراث مانده و قبل از مرگ به حج بدل وصیت کرده بود بعد از مدتی چون اولاد قاسم جایداد را تقسیم نمودند رقم حج را علیحده گذاشتند تا چند سال بعد کسی را غرض ادای حج بدل بفرستند بعداً این مسأله را دانستند که کسی که به حج بدل فرستاده می شود باید از جایی فرستاده شود که قاسم در آن سکونت داشته و بهتر آن است که یکی از اولاد قاسم این حج بدل را انجام دهند آیا این قول صحیح است یا نه؟ و دادن قرض حسنه از رقمی که به حج بدل گذاشته شده و صرف آن در کارهای خود است؟

جواب: اعزام یکی از اولاد قاسم به حج بدل ضرور نیست و در این مورد نسبت به یک شخص بیگانه استحقاق بیشتری ندارند بلی ضرور آن است که غرض حج بدل کسی از محل سکونت قاسم فرستاده شود و رقمی که برای حج علیحده گردیده باید در حج صرف گردد و به زودی ترتیب فرستادن کسی گرفته شود و دادن قرض از آن و صرف آن در کارهای شخصی جائز نیست^(۲).

فرستادن کسی که قبلاً حج ننموده و کسیکه قبلاً حج کرده به حج بدل چطور است:

سوال: ۱۱۰ کسیکه قبلاً حج ننموده او را به حج بدل فرستادن چطور است و فرستادن کسیکه قبلاً حج نموده به حج بدل چگونه می باشد؟

جواب: حج بدل توسط شخصی که قبلاً حج کرده باشد افضل است و فرستادن کسیکه قبلاً حج

(۱) والأفضل للإنسان إذا أراد أن يعرج رجلاً عن نفسه أن يعرج رجلاً قد حج عن نفسه أو ولو أحج عنه امرأة أو عبداً أو أمة بأذن السيد جاز ويكره هكذا في محيط السرخسي (عالمگیری كشوری كتاب المناسك الباب الرابع عشر في الحج عن الغير ج ۱ ص ۲۶۳ - ۲۶۴ ، ماجده ج ۱ ص ۲۵۷) فجاز حج الضرورة الحج والمرأة ولو أمة والعبد وغيرهم كالمرافق وغيرهم أولى لعدم الخلاف (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳) . ظفر

(۲) اما اذا لم يخرج و اوصى بان يعرج عنه الحج فانه يعرج عنه من لثت ماله من بلده (ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۴) . ظفر

نموده به حج بدل مکروه می باشد زیرا در الدر المختار و شامی چنین آمده است ^(۱).

کسیکه به حج بدل فرستاده شد در راه وفات نمود اکنون چه باید کرد: سوال: ۱۱۱

شخصی یک نفر را از سوی خود به حج بدل فرستاد نفر مذکور قبل از آنکه به مکه معظمه برسد در راه وفات نمود بدین ترتیب حج امر اداء گردیده یانه و اکنون چه باید بکند؟

جواب: حج او اداء نگردیده و حج بر ذمه اش فرض می باشد پس در صورتیکه خود قدرت رفتن به حج را نداشته باشد شخص دیگری را غرض حج بدل بفرستد ^(۲).

رفتن چه کسی به حج بدل مکروه است: سوال: ۱۱۲

کسیکه حج نکرده رفتن او به حج بدل مکروه تحریمی می باشد این مطلب را می خواهم بدانم که اگر صاحب استطاعت حج بدل بنماید برای او مکروه تحریمی می باشد یا اینکه شخصی که به لحاظ استطاعت حج برای او فرض نیست به شوق زیارت می خواهد به حج بدل برود در این مورد کدام اکراه شرعی وجود نخواهد داشت؟

جواب: کسیکه قبلاً بر او حج فرض گردیده رفتن او به حج بدل به اتفاق مکروه تحریمی می باشد و کسیکه بر او حج فرض نیست و استطاعت حج رفتن را ندارد چون نزد بعضی از علمای محقق و قتیکه به مکه معظمه برسد حج بالایش فرض می گردد لذا نزد ایشان او نیز به علت تارک فرض بودن مرتکب کراهت تحریمی می باشد طوریکه در شامی از بدائع از منقول است: (یکره احجاج الضرورة لانه تارک فرض الحج یفید انه یصیر بدخول مکه قادراً علی الحج عن نفسه قلت وقد افتی بالوجوب مفتی دار السلطنة العلامة ابو السعود و تبعه فی سکتب الانهر و کذا افتی به السيد احمد بادشاه و الف فیہ رسالۃ) ^(۳) بهر حال کسیکه حج خود را اداء ننموده او را به حج بدل فرستادن به هیچ صورتی از کراهت خالی نیست خلاصه آنکه در صورت نداشتن استطاعت نزد بعضی کراهت تنزیهی می باشد و نزد علمایی که با رسیدن به مکه حج را فرض می

(۱) لجاز حج الضرورة من لم یحج لای و غیرهم اولی لعدم الخلاف (در مختار) ای خلاف الشافعی فانه لا یجوز حجهم کما فی الزیلعی و لا یغنی ان التعلیل بلفید ان الکراهة تنزیهية لان مراعاة الخلاف مستحبة فالفهم رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳. ظفر

(۲) و الحج فرضه ثلاثة الاحرام و الوقت بعرفة لای و معظم طواف الزیارة و هما رکنان لای (در المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۷. ظفر

(۳) رد المحتار باب الحج عن الغير مطلب فی حج الضرورة ج ۲ ص ۳۲۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۲. ظفر

دانند مکروه تحریمی بوده و در صورت داشتن استطاعت به اتفاق مکروه تحریمی می باشد.

پولی که غرض حج بدل داده شده است چه باید کرد: سوال: ۱۱۳ زید دونیم صد روپیه به عمر داد که پس از وفات من از سوی من حج کن شش ماه بعد زید وفات نمود سه روز قبل از وفات پرسید که پول مذکور کجاست در جواب گفته شد که مردم می گویند که با این پول حج نمی شود جواب داده که عمرو اختیار دارد که به هر طریقی که بخواهد پول مذکور را خرج کند و در همان روز پنجاه روپیه به عمرو داد که در تکفین و تجهیز من صرف کن یک پسر و یک زن از زید مانده است شخصی حاضر است که در مقابل سه صد روپیه حج بدل بنماید اگر عمرو پنجاه روپیه از جانب خود بدهد و حج بدل بنماید حرجی نخواهد بود؟

جواب: اگر رقم مذکور (۲۵۰ روپیه) از ثلث ترکه زیاد نباشد باید رقم مذکور را در حج صرف نمود و در صورتیکه رقم مذکور برای حج گردن از وطن میت کافی نباشد حکم آن است که از هر جایی که با آن حج ممکن باشد از همانجا کسی به حج فرستاده شود در الدر المختار آمده: (والا فیحج عنه من بلده ان وفی به ثلثه وان لم یف فممن حیث یبلغ^(۱)) و اینکه عمرو از جانب خود پنجاه روپیه اضافه نموده و کسی را به حج بفرستد در این مورد روایات مختلف است و روایت جواز نیز وجود دارد لذا در این شکل نیز حرجی نیست در الدر المختار آمده: (و کذا لو حج لا لیرجع کالدین اذا قضاه من مال نفسه) قوله و کذا لو حج لیرجع ای انه یجوز^(۲).

بدلیل مجبورت می توان بدل نمود یا نه: سوال: ۱۱۴ به اعتبار استطاعت مالی بر زید حج فرض می باشد اما به علت پیری و نابینایی از رفتن عاجز است و توانایی آنرا ندارد که کسی را به شکل راهنما با خود ببرد آیا در این صورت می تواند کسی را از جانب خود به حج بدل بفرستد یا نه؟

جواب: برای معذر مذکور فرستادن شخصی فرض غرض حج بدل به شرائط جائز بوده و بدین ترتیب حج فرض او اداء می شود: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز)^(۳)

فرستادن کسیکه حج بر او فرض نیست و به حج نرفته در حج بدل درست است: سوال:

(۱) الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۵ ، طبر

(۲) و الدر المختار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۶ ، طبر

(۳) الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶ - ۳۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸ ، طبر

۱۱۵ شخصی که حج نکرده و حج بر او فرض نیست اگر از سوی کسیکه قبل از ادای حج مفروض وفات کرده و وصیت ادای حج نموده به حج بدل فرستاده شود آیا حج از طرف میت اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: در اینصورت حج میت ساقط و اداء خواهد شد البته فقها حنفی این صورت را مکروه می دانند بهتر آن است که کسی به حج بدل فرستاده شود که حج خود را اداء کرده باشد^(۱).

آیا باید پس از حج بدل به مکان امر باز گشت: سوال: ۱۱۶ آیا ضرور است که پس از انجام حج بدل مامور به منزل آمر باز آید؟

جواب: باز پس آمدن او به جای سکونت آمر ضرور نیست^(۲) البته بهتر آن است که واپس آید.

دادن حج خود به دیگری درست است یا نه: سوال: ۱۱۷ در مکه معظمه اکثر مردم حج خود را به شخص دیگری می دهند آیا اینکار جائز است اگر در آنجا از کسی برای زن مرحومه خود حج بگیرم جائز است یا نه؟

جواب: بعد از حج کردن اینکار درست نیست که کسی پول گرفته و حج خود را به دیگری بدهد اما درست است که توسط یکی از اهالی آنجا برای والدین زوجه و غیره حج نفل کرده شود یعنی آن شخص قبلاً از سوی کسیکه حج می کند احرام ببندد.

فصل ششم

زیارت مدینه منوره

بعد از حج رفتن به روضه پیامبر ﷺ سنت است یا مستحب: سوال: ۱۱۸ بعد از حج زیارت روضه پیامبر ﷺ چه حکم دارد واجب است یا مستحب یک مولوی صاحب می گوید که عالمگیری و شامی زیارت روضه پیامبر ﷺ را مستحب نوشته اند آیا این قول درست است؟

(۱) فحاز حج الضرورة من لم یحج المرأة الح و غیرهم اولی لعدم الخلاف (درمختار) بکرة احتیاج الضرورة لانه فارق. فرض الحج بغيره انه یصیر بدخول مكة فادرا علی الحج عن نفسه الح (درمختار باب الحج ج ۲ ص ۳۴۱ - ۳۴۲ ط. س. ج ۲ ص ۶۰۲) والافضل للسان اذا اراد ان یحج رجلا عن نفسه ان حج رجلا قد حج عن نفسه ومع هذا لو حج رجلا لم یحج عن نفسه حجة الاسلام یجوز عندنا وسقط الحج عن الامر کذا فی المحیط (عالمگیری مصری کتاب الحج باب رابع عشر ج ۱ ص ۲۴۱ ط. س. ج ۲ ص ۲۵۷). طبر

(۲) ولو اجمع رجلا یؤدی الحج و یقیم بمكة جاز والافضل ان یحج و یرجع (ایضا). طبر

جواب: آنچه در مورد استحباب زیارت مدینه طیبہ در کتب مذکور آمده درست است ہر چند عدہ ای از علما بہ وجوب نیز قائل اند طوریکہ در الدر المختار آمدہ: (وزیارة قبروہ مندوبۃ بل قبل واجبة لمن له سعة) ودر شامی آمدہ: (قوله مندوبۃ ای باجماع المسلمین کما فی اللباب) ^(۱).

اگر شخصی بہ علت نا مساعد بودن اوضاع بہ مدینہ نرود چہ حکم دارد: سوال: ۱۱۹

الف: یک گروہ مسلمانان پس ادای مناسک بہ اساس اطلاعاتی کہ مبنی بر نا امنی بہ اساس حرکات مذمومانہ شریف بود از خوف جان بدون رفتن بہ زیارت روضہ مطہر پیامبر ﷺ بازگشتند آیا جماعت مذکور خاطی بودہ وقابل توبہ می باشند یا نہ؟

آیا بر ایشان وعید عاید می شود: سوال: ۱۲۰ ب: آیا جماعت مذکور در تحت حدیث

(فقد جفانی) می آیند یا نہ؟

حج ایشان شدہ است یا نہ: سوال: ۱۲۱ ج: آیا حج ایشان تکمیل شدہ است یا نہ؟

آیا قطع مراودہ با ایشان ضرور است: سوال: ۱۲۲ د: آیات قطع اخوت اسلامی با ایشان

واجب می باشد؟

جواب: الف: جماعت مذکور خاطی نیست زیرا در این وقت حقیقتاً دشواری ہا زیادی در رفتن از مکہ بہ مدینہ وجود دارد طوریکہ معلوم ومشہور می باشد وچون ایشان خاطی وعاصی نیستند پس بہ این وجہ توبہ بر ایشان لازم نیست ^(۲) وبدون هیچ چیزی توبہ واستغفار ہر وقت شایستہ مسلمان می باشد.

ب: جماعت مذکور دراین وعید داخل نیستند.

ج: حج ایشان تکمیل گردیدہ و هیچ نقصی در آن باقی نماندہ زیرا زیارت روضہ مطہر پیامبر ﷺ بعد از حج مستحب بودہ ویک عمل جدا گانہ صالح وموجب اجر وثواب می باشد وانجام ندادن این عمل صالح ونرفتن بہ روضہ مطہر پیامبر ﷺ در حج فرض باعث هیچ خلل نمی گردد.

د: ہرگز نہ.

اگر گروہی آوازہ خطر واشنیدہ وبہ مدینہ نرود چہ حکم دارد: سوال: ۱۲۳: تعداد بزرگی

(۱) ردالمحتار للشامی باب الہدی مطلب فی تفصیل قبرہ المکرم ﷺ ج ۲ ص ۳۵۲ - ۳۵۳ ط. س. ج ۲ ص ۶۲۹. ظہیر

(۲) وزیارة قبرہ ﷺ مندوبۃ بل قبل واجبة لمن له سعة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الصدی مطلب فی تفصیل قبرہ المکرم

ج ۲ ص ۳۵۲ ط. س. ج ۲ ص ۶۲۹. ظہیر

به حج رفتند بعد از حج گروهی از ایشان به زیارت مدینه منوره مشرف شدند و تعدادی چون از خطرات راه شنیدند بدون زیارت مدینه طیبه واپس آمدند چنین اشخاص را بی ایمان مرتد و فاسق گفتن و ترک سلام و کلام و ترک خوردن طعام با ایشان درست است یا نه؟

جواب: این چنین حاجی ها را که به عذر مذکور از زیارت روضه پیامبر ﷺ و مسجد مبارک نبوی و حرم محترم مدینه محروم ماندند بی ایمان مرتد و فاسق گفتن حرام است و گویند گان چنین کلماتی فاسق و معلنون اند زیرا تکفیر کننده مسلمان خود در معرض سلب ایمان قرار دارد اعاذنا الله تعالی منه زیرا پیامبر ﷺ فرموده است: (ایما رجل قال لایخیه کافر فقد بآء به احدهما) ^(۱) و ترک سلام کلام و طعام با ایشان نا جائز است.

کسیکه به علت مجبورت به مدینه نرود حبش می شود یا نه: سوال: ۱۲۴ کسیکه حج بیت الله شریف را بنماید و مجبوراً به علت کمی خرج نتواند که به مدینه منوره برود خرج این شخص کامل است یا نه؟

جواب: در پوره و کامل بودن حج هیچگونه شبه و تردیدی نیست اما اگر با وجود استطاعت به مدینه منوره نرود مرتکب فعل بدی می شود و محرومی بزرگی در نصیص می گردد اما چون به علت کمی خرج مجبوراً از رفتن باز مانده باشد مواخذه ای بر او نیست ^(۲).

فصل هفتم

مسائل متفرقه حج

حجی که در روز جمعه واقع شود آنرا اکبر می گویند اصل در این مورد چیست:

سوال: ۱۲۵ حجی که در روز جمعه واقع شود آنرا حج اکبر می گویند این امر اصلی دارد یا نه و حجی که در روز جمعه واقع شود دارای فضیلت می باشد یا نه؟

جواب: این امر آنقدر اصل دارد که پیامبر ﷺ حجی را که در اخیر نمودند در روز جمعه بود و در مورد آن این آیه مبارکه نازل گردید: (واذان من الله ورسوله الى الناس يوم الحج الاکبر) نازل گردید اصولاً حج اکبر در مقابل حج اصغر قرار دارد زیرا عمره حج اصغر بوده و حج در مقابل

(۱) مشکوٰۃ شریف. ظفیر

(۲) دربارۃ قره ﷺ مددۃ بل قبل راحة لمن له سعة ویدنا بالبحر لوفرصا وبعبر لو فعلا ما لم یمر به (الدر المختار علی هامش ردالمحتار

باب الہدی ح ۲ ص ۳۵۲ ط س ح ۲ ص ۶۲۶. ظفیر

آن حج اکبر می باشد.

جمع کردن مصارف هر دوطرف درست است یا نه: سوال: ۱۲۶ از چند سال به اینطرف این

امر رواج یافته که در میان حجاج هندی بکثرت کسانی پیدا می شوند که بدون موجود بودن پول کافی برای مخارج سفر از هندوستان به عزم حج روان می شوند و هنگام بازگشت به علت مفلسی در سرک های خوابیده و به انواع مختلف امراض گرفتار گشته و بالاخره وفات می نمایند و این همان کسانی اند که حکومت حجاز باقوت تمام از هند می خواهد که رعایای خویش را از جده به هند برد و حکومت هندوستان هر سال رقم بسیار خطیری را که حدود ۴۰ ۵۰ هزار روپیه می شود بر ایشان خرج می نماید و آنده از اعضای مجلس که هندو اند بر اینکار اعتراض می نمایند در چنین شرایطی اگر توسط قانون این شرط بر عازمان حج عاید گردد که قبل از روان شدن به حج تکت دوطرفه کشتی را بخرند این شرط خلاف شرع نخواهد بود؟

جواب: اعمال چنین قیودی نظر به قوانین شرعی شرعاً جائز نیست خداوند عز و جل فرموده است: (وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامِ الْعُلُومَاتِ) از دقت در مفهوم این آیت چنین معلوم می گردد که اعمال قیودی از این قبیل ممنوع می باشد.

بسیاری از مردم چنان اند که اصلاً اراده بازگشت را ندارند و در آنجا رفته و کسب و حرفه ای را در پیش گرفته و زندگی می نمایند و عده ای کار نموده و کرایه بازگشت خویش را پیدا می کنند لذا به هیچ صورتی مناسب نیست که بر ایشان چنین قیودی اعمال گردیده و از رفتن باز داشته شوند. فقط

هنگامیکه سرمایه با عاید نا جائز مخلوط گردد چه باید کرد: سوال: ۱۲۷ پولی را که من

غرض حج نگهداشته بودم به تدریج از معاشات خود جمع کرده بودم پول مذکور با عاید نا جائز مخلوط گردید چه شکلی برای پاک کردن آن وجود دارد؟

جواب: به همان مقدار پولی را که از معاشات خود جمع کرده بودید علیحده کنید رقم مذکور حلال و پاک خواهد بود.

ثواب عبادت در حرم مکه و مدینه چقدر است: سوال: ۱۲۸ عبادتی که در حرم مکی یا مدنی

صورت گیرد چه بدنی باشد یا مالی ثواب آن چقدر است؟

جواب: در حدیث شریف در مورد ثواب نماز در حرم مکی ومدنی تفصیلی آمده است ابن ماجه در سنن خویش روایت نموده: (عن انس ابن مالک قال قال رسول الله ﷺ صلوة الرجل فی بینه بصلوة وصلوته فی مسجد القائل یخمس وعشرين صلوة وصلوته فی المسجد الذی یجمع فیہ یخمس مائة صلوة وصلوته فی مسجد الاقصی یخمسین الف صلوة وصلوته فی مسجدی یخمسین الف صلوة وصلوته فی المسجد الحرام بمائة الف صلوة) اما فقهای محقق تصریح نموده اند که متباقی عبادات مالی وبدنی نیز همین حکم را دارد چنانچه در الدر المختار آمده: (وکذا بقية القرب) ^(۱) همچنان در شامی چنین آمده: (ای کالصوم والاعتکاف والصدقة والذکر والقراءة) ^(۲) در الدر المختار آمده: (هل الحج یکفر الکبائر قیل نعم وقیل غیر المتعلقة بالآدمی فا عیاض اجمع اهل السنة والجماعة ان الکبائر یکفرها الا التربة ولا قاتل بسقوط الدین ولو حقاً الله تعالی کدین صلوة وزکوة) ^(۳) مقصود این عبارت آن است که به اساس قول عده ای حج گناه هان کبیره را نیز معاف می کند وعده ای گفته اند که کبائری که به حقوق عباد تعلق نداشته باشند معاف می گردند وقاضی عیاض گوید که اهل سنت اتفاق دارند که کفاره گناهان کبیره غیر از توبه چیز دیگری نمی باشد وتوسط حج دین ساقط نمی گردد هر چند حق الله باشد نماز قضای نماز ندادن زکات وغیره ودر مورد حدیث: (من حج الله فلم یرفث ولم یفسق رجع کبیرم ولدته امه) می گویند که مراد صفات می باشد وعده الی کبائر را نیز در آن داخل می دانند مشروط به آنکه به حقوق العباد ودیون تعلق نداشته باشد اگر چه دین خداوند متعال باشد مانند نماز وزکات خلاصه در این مورد میان علما اختلاف وجود داشته وهیچ جانبی قطعی نیست.

اگر حاجی که دوجده وفات کند ثواب حج را می برد یانه: سوال: ۱۲۹ پدر مرحوم من به

شوق زیاد به حج رفت اما در منطقه جده در حالت بیکسی وفات نمود وهیچ کسی به او توجهی نکرده وقافله حجاج جسدش را بدون تجهیز وتکفین در همانجا گذاشته وخود بطرف مکه رفتند آیا او ثواب حج را خواهد برد واجری خواهد داشت؟

جواب: اجری که او ازاین مرغربت حاصل می کند زیاد است وثواب حج را نیز ان شاء الله کاملاً

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار قبل کتاب النکاح مطلب فی تفضیل مکه ج ۲ ص ۳۵۴ . ط. س. ج ۲ ص ۶۶۶ وجاءت احادیث تدل علی ان تفضیل ثواب الصوم وغیره من القربات بسکة (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۵۷ . ط. س. ج ۲ ص ۶۲۷. ظفیر

(۲) ردالمحتار قبل کتاب النکاح ج ۲ ص ۳۵۴ . ط. س. ج ۲ ص ۶۲۷. ظفیر

(۳) مشکوة باب المساجد ص ۷۲. ظفیر

بدست خواهند آورد.

وفات درسفر حج قبل از حج: سوال: ۱۳۰ الف: یک شخص وزن او می خواهند به حج

بروند؟ اگر درراه حادثه ای پیش آید ویکی یا هر دوی ایشان وفات نمایند یا ثواب حج را بدست می آورند یا نه؟

ب: اگر ایشان در حالیکه نیت حج را کرده اند در راه فوت کنند مستحق ثواب اند یا نه؟

ج: والده زوجه شخص مذکور زنده بوده و تا کنون حج نکرده و اکنون به شوهر خود می گوید که مرا به حج ببر همین مهر من است و همین اکنون به رفتن آماده می باشد اما پدر زن مذکور ممانعت می کند در اینصورت چه باید کرد؟

د: از اکنون تا ایام حج زمان کافی باقی مانده آیا اگر کسی در راه فوت کند نیز ثواب بدست خواهد آورد یا نه؟

جواب: الف: اگر در راه وفات کنند یا حادثه ای پیش آید ان شاء الله ثواب کامل نزد خداوند برده و اجر عظیم خواهند داشت.

ب: ثواب حاصل می کند ^(۱).

ج: اگر برزن حج فرض نباشد و شوهر بر بردنش پافشاری ندارد پس باید زن مذکور از پدر خود اطاعت کند یعنی اکنون به حج نفل نرود در شامی آمده: (اما حج فطاعة الوالدین اولی مطلقاً) ^(۲).
د: ثواب حاصل می شود ^(۳).

جلد ششم به توفیق خداوند عز وجل پایان یافت.

ختم شد

(۱) مشکوٰۃ کتاب المناسک فصل اول ج ۲ ص ۳۲۳. ظفر

(۲) ردالمحتار باب الهدی ج ۲ ص ۳۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۶۲۱. ظفر

(۳) مشکوٰۃ کتاب المناسک ص ۲۲۳. ظفر

